

The humble translator dedicates his worthless attempt to the benefactor of the Sanskrit knowing population of India i. e. Khemraj Sri Krishna Das Proprietor of the V. Press Bombay.

P. B. PRASADA.

श्रीः

भारतवर्षके गौरवस्तम्भ वैश्यवंशावतंस परमोदार देवभाषा उद्धारक श्रीमान् सेठ-खेमराज श्रीकृष्णदासजी गुप्त महोदयेषु ।

श्रीमान् !

श्रीमानने संस्कृत भाषाका उद्धार करके भारतवासियोंका परमोपकार किया है । आपके समान धर्मरक्षक, दानशील, व आर्य ऋषियोंके बनाये प्राचीन शास्त्रोंका विस्तार करनेवाला और कोई नहीं है ।

प्राचीन ऋषि मुनिजनोंके बनाए शास्त्रीय ग्रंथोंमें “सूर्यसिद्धान्त” नामक ज्योतिष ग्रन्थका आदर मान सब देशोंमें है । इसमें कोई सन्देह नहीं कि, ज्योतिःशास्त्र प्रधान शास्त्र है । इस शास्त्रके रक्षित और विस्तारित होनेसे संसारका मंगल होना जानकर श्रीमान्के उत्साहसे उत्साहितहो अनेक यत्न और बहुत परिश्रम करके “सूर्यसिद्धान्त” ग्रंथका अनुवाद साधुभाषामें किया । श्रीमान् जानतेही हैं कि, गणितशास्त्र सर्व साधारण केलिये कितना कठिन है । इस अनुवादको पायकर ज्योतिर्विद पण्डितोंका विशेष उपकार होगा । विशेषता यहहै कि, जो उदाहरण मने दिये हैं उनका अवलम्बन करके इस जटिल शास्त्रके भीतर प्रवेश करना बहुत कठिन न होगा ।

सर्व शास्त्र रक्षाकर्ता श्रीमान्के करकमलमें यह अनुवादित ग्रन्थ अर्पण करके मैं आशाकरताहूँ कि इसको प्रकाशित करके आप सारे भारतवर्ष में प्रचारित करदेंगे । बिना धनवान् लोगोंकी सहायताके भारतवर्षमें कोई महानकार्य नहीं होता । यह विचार कर इस ग्रंथको प्रचार होनेकी कामनासे भवदीय महायशस्वी नामके साथ इसको संयुक्त कराहूँ ।

भवदीय अनुग्रहीत-

वलदेवप्रसाद मिश्र

मोहल्ला दीनदारपुरा,

मुरादाबाद (पश्चिमोत्तर)

भूमिका.

अति प्राचीन समयसे सबही देशोंके रहनेवाले इस बातको जानते हैं कि, भारतवर्षके निवासी गण वैज्ञानिक विषयोंमें अत्यन्त पारदर्शी होते आए हैं। विलायतके पंडितगण इस भारतवर्षकोही गणित विद्याका मूल स्थान बतलाकर इसकी प्रतिष्ठा करते हैं। इङ्ग्लैण्डके तत्त्वदर्शीलोग जब भारतवर्षीय ग्रंथादिका विचार करनेको तैयार होते हैं तब वे गणितात्मक ज्योतिषशास्त्रकी अपार गवेषण निहार देशकालका विचार करके विस्मय सागरमें गोतेखाने लगते हैं। उस गणित शास्त्रके अत्यन्त प्राचीन, सर्वमान्य अठारह सिद्धान्तोंमेंसे “श्रीसूर्यसिद्धान्त” नामक ग्रंथको बहुतही कम भारतवासी जानते हैं। अनादर प्राप्त करते २ इस गणित शास्त्रके मुख्य २ ग्रन्थ रत्न कालकी सवे संहारिणी शक्तिके नीचे दबते चलेजाते हैं। भारतवासियोंने अपने पूर्व पुरुषोंकी कीर्तिको रक्षित करनेमें महा उदासीनता प्रगटकी है। मैं आशा नहीं करसकता कि, इस समय वह मुझ सुच्छके कहनेसे उदासीनताको छोड़देंगे। तंपापि अपना कर्त्तव्य समझ पड़ सातु-वाद ग्रन्थ अत्यन्त परिश्रम करके वर्तमान ज्योतिषक मण्डली और साधारणके निकट प्रकाशित कर भानन्द प्राप्त करताहूँ।

आजकल जो लोग विद्वान गिनेजाते और जिनके करने धरनेसे कुछ हो सकताहै; उनमेंसे बहुतसे तो शास्त्रको देखतेतक नहीं! बहुतसे ऐसे हैं कि, स्वयं तो शास्त्रको जानते नहीं परन्तु अपनी पंडिताई बराबर छोंके चले जाते हैं। उपरोक्त ग्रंथ विमुखता और अभिमानताही तो सब काम बिगाड़ रहीहै, और बराबर ज्योतिषी लोगोंके ऊपर अपना अधिकार करती चलीजातीहै। यहाँतक कि, अब इस अदूरदर्शिताका फलभी कुछ २ फलने लगाहै। आजकाल ज्योतिषी लोग पेट-चिन्तामें लगे रहकर भली भाँतिसे उस विद्याको नहीं पढ़ते पढ़ाते। इसी कारण कम परिश्रम करनेकी इच्छासे अनेक करण ग्रंथोंको बिनाहीं देखे भाले, उन करण ग्रंथोंके मूल श्रीसूर्यसिद्धान्तका नाम लेकर, और ग्रंथोंकी सारिणीकी सहायतासे तिन करण ग्रंथोंके फलको प्राप्तहो इस अपूर्व ग्रंथकी दुहाई दिया करते हैं। परन्तु इस विषयका सुर्चापत्र बनाते हुए-कि, उनमेंसे कितनों ने श्रीसूर्यसिद्धान्तका अवलोकन किया है-एक साथ दुःखित होना पड़ता है।

सूर्यसिद्धान्तानुगामी सम्प्रदायके सिवाय भारतवर्षमें एक नये प्रकारके सिद्धान्त पूजकोंकी सृष्टि हुई है। इस सिद्धान्तके उत्पन्न करनेवाले अर्द्ध कुलुटी जरती न्यायके समान ज्योतिष शास्त्रमें प्रवेश करनेके पहलेही अपनेको पंडित और ज्योतिषी कहलाना चाहते हैं। कोई नैपायिक, कोई थवईके कार्यमें महाबुद्धिमान्, कोई साधारण गणित तीर्थीममानी, कोई यज्ञ प्राप्त करनेके लिये नवीनमतके प्रचार करनेमें निपुण, कोई किसी ज्योतिषीका छात्र, या कोई साहित्य पारदर्शी; बस! ऐसे लोगही इसमें प्रधान उद्योगी हैं। कोई भास्कराचार्यके बनाये सिद्धान्त शिरोमणीके गणिताध्यायका अनुवर्ती है, कोई अपने गुरुसे पाण्डुए दोष्क अंगरेजी “फर्मिडल” का भाषान्तर हस्तगत करकेही गुरुदास्याभिमान ज्योतिषीका पद पानेकी इच्छा करताहै, कोई बिनाही अयनांश तत्त्वके जाने हुए, इच्छालुसार चलने वाले किसी पश्चिमदेशके ज्योतिषीका अनुकरण करताहै। उपरोक्त समस्त महाशय गणही इसमूलग्रन्थको पढ़कर, अपने २ गुरु और भास्करादिक परमगुरु; श्रीसूर्यसिद्धान्तके लेखक ऋषिजीके चरणोंमें प्रतिष्ठा प्राप्तकर अन्तर्दाहको निवारण करें।

गणित-ज्योतिषमें सूर्य सिद्धान्तका नाम अत्यन्त विख्यात है । भारतवर्षके अधिक पंचाङ्ग इसी ग्रंथसे बनते हैं, और इसीके अनुसार हमारे सारे व्यवहार हुआ करते हैं । इस कारण प्रत्येक विद्वानको ऐसे ग्रंथके देखनेकी इच्छाका होना कुछ असम्भव नहीं है ।

बहुतसे मनुष्य कहा करते हैं कि सूर्यसिद्धान्त यहांतक कठिन है कि, इसका पढ़ना पढ़ाना अधिकारसे बाहर पाँव रखना है । गणित शास्त्रमें साधारण अधिकारके साथ २ क्रमशः प्रवेश करना कुछ कठिन बात नहीं है । निःसन्देह अंकपात बहुत करने पड़ते हैं सो वहभी दुरारोह नहीं है ।

नए पढ़ने वालेके लिये तो संज्ञाज्ञानही वास्तवमें कठिन है । उदाहरणके साथ ग्रंथका पढ़ना बहुतही लाभकारी है । जहां दो एक विषय आगये, वस फिर और विषयोंका समझमें आना कुछ कठिन नहीं रहता । पश्चात् करण ग्रन्थोंकी स्वयंही निर्देश करदीजा सकेगी और मूलमें पूर्णाधिकार होजायगा । अब यही निवेदन है कि जो पहली पहल कठिन समझपड़े, तो आप इसका पढ़ना छोड़ें नहीं, बरन् बराबर देखे जाँय । जहां कहीं कठिन ज्ञात हो वहाँ पर दो चार बार दृष्टि डालजाओ, अवश्य सरलता पूर्वक जान जायेगा । यदि पहले करणग्रन्थ पढ़ालिये जाँय तो सुभीता है ।

गणनाके समयमें साधारणता बिकलाके नीचे सूक्ष्माङ्कका प्रयोजन नहीं है, और बहुतसे विषयोंमें तिसको छोड़ देनेसे भी कुछ हानिलाभ नहीं ।

गवर्नमेंण्टके अलग्रहसे, स्वदेश वासियोंके अनुरागसे, धनी व धर्मात्मा पुरुषोंकी आर्थिक सहायतासे प्रतिवर्ष सदस्रों विद्यार्थी लोग अंकशास्त्रमें प्रवीण होते हैं । आशाकी जाती है कि इनमेंसे अनेक विद्यार्थी लोग, निजदेशकी अंकविद्या और ज्योतिषविद्यापर ध्यानदेगे इस ग्रन्थमें १४ अध्याय हैं । इनके मध्य

१ अध्यायमें-ग्रन्थारम्भ, कालविभाग, युगमान, दिनसंख्या, अहर्गण, भगणादि, ग्रहोंका मध्य, मन्दोच्च और शीघ्र, देशान्तर परमविक्षेपादि हैं ।

२ अध्यायमें-ग्रहगतिका कारण, गति प्रकार, ज्यानिर्णय, क्रान्ति और केन्द्रसाधन भुज और कोटीसे परिधि करके फलादि निर्णय । ग्रहस्पष्ट, भुजान्तर संस्कार, स्पष्ट गति, स्पष्टविक्षेपः अहोरात्रमान, चर, तिथि, नक्षत्र, योग, करण हैं ।

३ अध्यायमें-पूरे प्रश्चिम रेखा निर्णय, अयनांश, विषुवरेखा, लम्बज्या, स्यातयत्न, अत्रा कोणशङ्कु, निरक्ष राशिमान, लग्न, दशम हैं ।

४ अध्यायमें-स्पष्ट, चन्द्र, छाया और सूर्यका मान, प्राप्त, स्थित्यर्द्ध, कोटि, बलनांश हैं ।

५ अध्यायमें-चन्द्रलम्बन, अवनति (सूर्यग्रहण) हैं

६ अध्यायमें-परिलेखाधिकार हैं ।

७ अध्यायमें-ग्रहदुत्यधिकार, अक्ष-इकूकर्म, अयन-दूकर्म, ग्रहविम्ब । ग्रह दर्शन, सुद्ध हैं ।

८ अध्यायमें- नक्षत्रग्रह पुत्पाधिकार, नक्षत्रोंके स्थान हैं ।

९ अध्यायमें-उदयास्ताधिकार, कालनिर्णय, कालांश हैं ।

१० अध्यायमें-शुद्धोन्नति, चन्द्रोदय ।

११ अध्यायमें-पाताधिकार, व्यतिपात, कालनिर्णय, गण्डक, भसन्धि ।

१२ अध्यायमें-अध्यात्मविद्या, कक्षास्थिति, मेरू, भद्राश्व, यमकोटी, लका, वेतुमाल-ध्रुवनक्षत्रकी पृथ्वीसे दूरी है ।

१३ अध्यायमें-गोला और यत्रादि बनाना है ।

१४ अध्यायमें-कालनिर्णय है ।

त्रिज्या (Radius) धनु (Arc) , ज्या (Sine) , कोटी , (Cosine) कर्ण (Hypotenuse) आदि कईएक त्रिकोण मितिके शब्दोंका व्यवहार निरन्तर हुआ है इस कारण इनकी पहलेहीसे जान रखना चाहिये । लम्ब, विषुवच्छाया आदि अपने-देशके भक्षाश से निर्णय होते हैं । विशेष (Latitude) क्रान्ति (Declination) स्फुट आदिग्रहोंकी अवस्थितिकरके हैं । मध्य, म-दोच्च, शीघ्र, पारोधि आदि स्पष्टादिलानके प्रकरण है ।

-राशिचन्द्रवा जो विन्दु मध्यरेखाके परे स्थितहो, तो दक्षिण और उदयगत लग्न है । त्रिपदानाध्यायमें विसप्रवारसे दिन और कालका निर्णय करना चाहिये, और पश्चात् यत्राध्यायमें यत्रव बनानेकी रीतियों द्वाराय मान मन्दिरके बनाने का उपदेश दिया है ।

भूमिकोंको समाप्त करने से पहले सवापमोपमेय, गुणितन मडली मडन, पाण्डमत्त मण्डन, श्रीमान् ५० ज्वालामुखाद् मिश्र व श्रीमान् श्रीविमलामुखाद् सिद्धान्त खरम्यती जीकी चारम्बार धन्यवाद दिया जाता है, क्योंकि उपरोक्त महाशयोके द्वारा इस ग्रन्थके अनुवादमें बड़ी सहायता मिली है । पाठार्थियोंके लाभार्थ इस पुस्तकमें योग्य व उचित उदाहरणभी दिए हैं । अलमति विस्तरेण ।

संवत् १९५३ विक्रमी ।
शैत्रशुक्ल २ रविवार

सुखानन्द मिश्रात्मज-
वलदेव प्रसाद मिश्र,
मोहल्ला दीनदारपुरा मुरादाबाद
पश्चिमोत्तर

विज्ञापन.

निम्नलिखित पुस्तकोंका अनुवाद मैंने किया है, जो इन्हीं यत्राध्यायमें छपी हैं, तथा छपेगी ।

१ अध्यात्म समापण सम्भृत व भाषाटीका सहित	४)
२ " " वेचल भाषा लिखितवर्धी	३)
३ महाशायी व हिन्दीकी मध्यम पुस्तक ।	पत्रम्य
४ महानिर्वाण तत्र भाषानुवाद सहित	"
५ सूर्यसिद्धान्त भाषाटीका सहित (ग्योतिष)	१
६ कल्कि पुराण भाषाटीका सहित	"
७ परमापुतत्वविज्ञान वेचलभाषा	५

अथ सूर्यसिद्धांतस्थविषयानुक्रमणिका

पत्रं श्लो.	पत्रं श्लो.
मंगलाचरणम्	१-१ तत्रदिदिगकालानाम्श्राः दि-
ज्योतिषज्ञानप्राप्त्यर्थमयासुरतपो-	ज्ञानम् ६७-१
वर्णनं च प्राप्तिश्च	२-२ छायाज्ञानम् ७०-५
सूर्यांशपुरुषोत्पत्तिपूर्वकमयेनस-	अक्षज्ञानम् ७६-१३
हसंवाद्दवर्णनम्	५-७ अक्षात्पलभानयनम् ७७-१६
कालभेदतिरूपणम्	७-१० भुजसाधनम् ८०-२२
युगमानं संधित्वांशमानं च	९-१५ स्वदेशोदयादिज्ञानम् ९२-४३
मन्वंतरमानम्	११-१८ कालसाधनम् ९६-४९
कल्पमानम्	११-१९ इति त्रिप्रश्नाधिकारः ३ ९७-५०
परार्धकालमानम्	१२-२१ अथ चंद्रग्रहणतत्रसूर्यचंद्रविव-
ग्रहादिस्पष्टकरणार्थवर्षगणानयनम्	१३-२३ स्फुटिकरणम् ९७-१
ग्रहाणां गतिरूपणम्	१४-२५ ग्रहणद्वयसंभूतिज्ञानम् १०१-६
भगणस्वरूपम्	१५-२७ पातसाधनम् १०२-८
अहर्गणसाधनम्	२२-४५ विचित्रयोजनम् १०२-९
भगभादिग्रहानयनम्	२६-५३ ग्रासानयनम् १०३-१०
संवत्सरानयनम्	२७-५५ मध्यग्रहणस्पर्शमोक्षकालज्ञानम्
मध्यग्रहानयनम्	२८-५६ निर्मालनोन्मीलनकालज्ञानम् १०६-१६
रेखादेशाः	३२-६२ सूर्यग्रहणविशेषः १०७-१९
वारप्रभृत्तिकालज्ञानम्	३४-६६ ग्रासानयने भनेकभेदाः १०८-२०
ग्रहस्पतात्कालिककरणम्	३४-६७ विज्ञानां मंगुलीकरणम् ११०-२४
इति मध्यमधिकारः १	३६-७० इति चंद्रग्रहणाधिकारः ४
अयगृहस्पष्टाधिकारः	३६-१ अथ चंद्रग्रहणात्सूर्यग्रहणसाधनेयौवि
ग्रहाणां ज्योतिस्कारः	४३-१५ शेषस्तमाह १११-१
ग्रहाणां मंदकेंद्रसंस्कारः	४९-३४ नतिसाधनम् ११८-१०
ग्रहाणां शीघ्रकेंद्रसंस्कारः	५२-४० इति पंचमोऽध्यायः ५
ग्रहाणां नतिसाधनम्	५५-४५ सूर्यचन्द्रग्रहणयोः परिलेखा-
दिनमानरात्रिमानज्ञानम्	६१-५८ धिकारः १२५-१
ग्रहाणां निक्षत्रानयनम्	६४-६४ इति छेदकाऽध्यायः ६
योगानयनम्	६५-६५ अथयुतिभेदतिरूपणम् १२५-१
तिथ्यानयनम्	६५-६६ अथहृकर्मतिरूपणम् १२७-७
करणानयनम्	६६-६७ विषयकालानयनम् १४३-१३
इतिस्पष्टाधिकारः २	६७-६९ युद्धसमागमनिरूपणम् १४६-१८
धात्रिप्रश्नाधिकारः	६७-१ इति महयुक्ताधिकारः ७ १४९-२४

पत्रं श्लो.	पत्रं श्लो.
नक्षत्रधृषकज्ञानंशरज्ञानं च १४९-१	वर्णनम् २०३-३८
योगताराज्ञानम् १५६-१६	देवासुरयोर्दिनरात्रिनिर्णयः २०५-४५
इति नक्षत्रमहत्त्वधिकारः ८ १५८-२१	गोलस्थितिर्वर्णनम् २१३-६३
अथोदयास्ताधिकारः १५८-१	कक्षानिरूपणम् २१८-७५
पंचताराणांपश्चिमास्तपूर्वांद्यौ चंद्रसुधशुक्राणांपूर्वास्तपश्चिमा द्यौः १५९-२	भाकाशकक्षाप्रज्ञांडांतर्गताप्रज्ञां- लक्षायानामांतरंघृहद्रूमिमान- सूचकम् २२४-९०
इष्टकालांशानयनम् १६०-४	इति भूगोलाध्यायः १२
गुर्वादीनांकालांशाः १६१-६	अथज्योतिषोपनिषत्त्रिरूपणम् २२४-१
कालांशमानेनास्तोदययोगतैष्य- रवज्ञानम् ... १६३-९	तत्रगोलबंधनविधिः २२५-३
नक्षत्राणामस्तोदयज्ञानम् १६३-१२	अनेकविधयंत्राणांसाधनानि २३३-१९
इतिनवमाधिकारः ९ १६६-१८	उपनिषत्फलश्रुतिः २३३-२५
चंद्रस्यास्तोदयश्रेणोन्नतिनिर्णयः १६६-१	इति त्रयोदशोऽध्यायः १३
चंद्रश्रेणोन्नतिपरिलेखः १७३-१०	मानाध्यायः २३७-१
इति पाठाध्यायः १० १७६-१	तत्रचार्षस्पत्यमानम् १ २३७-२
क्रांतिताम्यानयनम् ... १८०-९	सौरमानम् २ २३८-३
स्पष्टपातकालज्ञानम् १८३-१३	चांद्रमानम् ३ २४१-१२
पंचांगस्यव्यतिपातज्ञानम् १८७-२०	पितृमानम् ४ २४१-१४
गंडांतस्वरूपदिकम् १८७-२१	नाक्षत्रमानम् ५ २४२-१५
अर्कांशपुरुषवाक्योपसंहारः १८८-२३	तावनमानम् ६ २४४-१८
इति संहाराध्यायः ११	दिव्यमानम् ७ २४४-२०
भूगोलज्ञानार्थमयासुरप्रश्नः १८९-१	प्राजापत्यमानम् ८ २४५-२१
अर्कांशपुरुषोक्तिः १९४-११	ब्राह्ममानम् ९ २४५-२१
जगद्दृष्टपत्तिक्रमः १९४-१२	प्रथोपसंहारपूर्वकफलश्रुति कथनम् १० २४५-२२
सूर्यपवसत्वात्मा १९५-१५	इति चतुर्दशोऽध्यायः १४
महाभूतोत्पत्तिः १९८-२३	अहर्गणानयनोदाहरणम् २५०-०
पंचतारोत्पत्तिः १९९-२४	मध्यानयनोदाहरणम् २५०-०
राशिनक्षत्रोत्पत्तिः १९९-२५	देशान्तरानयने उदाहरणम् २५०-०
रचितपदार्थानांस्थानानि १९९-२७	मंदोच्चानयने उदाहरणम् २५१-०
श्रीभागवतोक्तवत्प्रज्ञांडगोलम् २००-२८	पातमध्यानयनम् २५१-०
ग्रहभूगोलादिकानमाकाशप- रिध्नमणम् २००-३०	रविस्तुटानयनम् २५१-०
सप्तपातालाः २०१-३३	शनिस्तुटानयनम् २५१-०
मेरुस्थितिः २०१-३४	ग्रहगतिः २५३-०
भूगोलेसमुद्रावस्थानम् २०२-३६	चंद्रग्रहणम् २५३-०
भूगोलेयमालयवोटिलंकारोमकशुक्र प्रश्नावलिः ... २०५-०	भुजग्या २५५-०

लीलावती सन्वय भाषाटीका अत्युत्तम.....	१-८
बृहज्जातकभाषाटीका अत्युत्तम	१-८
वर्षदीपकपत्रीमार्ग वर्षजन्मपत्र बनानेका	०-४
मुहूर्त्तचिंतामणि प्रमिताक्षरा रफू रु. १ ग्लेज्	१-८
मुहूर्त्तचिंतामणि पीयूषधापटीका	३-०
ताजिकनीलकण्ठी सटीक तंत्रत्रयात्मक.....	१-४
ताजिकनीलकण्ठी महीधरकृत भा०टीका अत्युत्तम टैपकी छपी	१-८
ज्योतिषसार भाषाटीकासहित	१-०
मुहूर्त्तचिंतामणि भाषाटीका महीधरकृत	१-०
मानसागरीपद्धति	१-०
बालबोधज्योतिष	०-२
चमत्कारचिंतामणि भाषाटीका	०-४
जातकालंकार भाषाटीका.....	०-६
जातकालंकार सटीक.....	०-६
जातकाभरण	०-१२
प्रश्नचंदेश्वर भाषाटीका	०-१२
लघुपाराशरी भाषाटीका अन्वयसहित	०-३
मुहूर्त्तमार्तण्ड संस्कृतटीका-भाषाटीकासमेत	१-४
शीघ्रबोध भाषाटीका	०-६
संकेतनिधि सटीक पं० रामदत्तजीकृत यह ग्रंथ देखने योग्य है.....	१-४
षट्पंचाशिका भाषाटीका	०-४
सुवनदीपक सटीक	४-०
जोमिनिसूत्र सटीक चार अध्यायका	०-७
रमलनवरत्न	०-८
रमलनवरत्न भाषाटीका	०-१२
सर्वार्थचिंतामणि	०-१२
लघुजातक सटीक	०-६
सामुद्रिक भाषाटीका	०-४
सामुद्रिक शास्त्र बडा सन्वय भाषाटीका.....	१-४
यवनजातक.....	०-२
भावकुतूहल भाषाटीका	१-०
अमरकोश भाषाटीका शब्दानुक्रमसहित रफू १॥ ग्लेज्.....	२-०
पंचांग १० वर्षका छपके तयार है.....	१-८
हायनरत्न	१-८

पुस्तक मिलनेका ठिकाना-खेमराज श्रीगणदास,
“ श्रीवेङ्कटेश्वर ” छापखाना बंबई.

सामुद्रिक शास्त्र बड़ा ।

यह पुस्तक प्राणियों के शरीरवयव तथा हस्तरेखाओं के फल-फल कथन में परमोपयोगी है इसके द्वारा आयुज्ञान, संतानादि, धनी निर्धनी, पंडित, मूर्ख, कामी, चोर, साधु और असाधुका ज्ञान केवल पठनमात्र से सर्वसाधारण मनुष्य जिसको कुछभी समझ होगी कहनेमें समर्थ होसक्ता है इसकी भाषा परम मनोहर और सरल है विशेष रोचकता इस में यह है कि प्रत्येक मूलके श्लोकोंका सान्वय सरल हिन्दीभाषा में टीका कियागया है, जिससे भारीसे भारी पंडित और छोटेसे छोटे अल्पज्ञ अपने नेत्रोंसे अवलोकन कर इसका स्वाद पासकते हैं, विलायती कपड़ेकी जिल्द बंधी है. मूल्य केवल १। रु० है ॥

लीलावती सान्वय भाषाटीका ।

यह सद्गणितकी परिपाटी श्रीमान् भास्कराचार्यजीने निर्माण की है. इसमें गणित प्रकरणके अनेकनिक स्पष्ट नियम बांधे हैं और प्रत्येक नियमके स्पष्टी करणार्थ बहुत बहुत उदाहरण दिये हैं संस्कृत ग्रथका सर्व साधारणोंका ज्ञान आभदानके वास्ते हमने सरल सुबोध स्पष्ट उदाहरणों समेत और अन्वयके साथ हिंदीमें भाषाटीका करवायके निज " श्रीविद्वत्श्वर " छापाखानेमें चिकने पुष्ट कागजपर छापके प्रसिद्ध करी है. यह पुस्तक सर्व गणिताभ्यासी छात्रोंको बहुत उपयोगी और अलभ्य है ऐसी सविस्तर भाषा टीका अन्वयसहित कहींभी नहीं छपी. सबके सुगमार्थ मूल्य बहुतही स्वल्प केवल १॥ रु० रख्साहै.

पुस्तक मिलनेका ठिकाना—

चैमराज श्रीकृष्णदास,

" श्रीविद्वत्श्वर " छापाखाना (मुंबई.)

श्रीगणेशाय नमः ।

अथ

श्रीसूर्यसिद्धान्तः ।

गूढार्थप्रकाशटीका-भाषाटीकाभ्यां

सहितः ।

यथाशिखामयूराणांनगानांमणयोयथा ।

तद्वद्वेदाङ्गशास्त्राणांगणितंमूर्द्धनिस्थितम् ॥

प्रथमोऽध्यायः ।

यत्स्मृत्याभीष्टकार्यस्यनिर्विघ्नांसिद्धिमेप्यति । नरस्तंशुद्धिदंवंदेवकतुण्डं
शिवोद्भवम् ॥ १ ॥ पितरौगोजिवल्लालौजयतोऽम्बाशिवात्मकौ । याम्यांपञ्चसु-
ताजाताज्योतिःसंसारहेतवः ॥ २ ॥ सार्वभौमजहांगीरविश्वासास्पदभाषणम् ॥
यस्यतंभ्रातरंकृष्णबुधवंदेजगद्गुरुम् ॥ ३ ॥ नानाग्रन्थान्समालोच्यसूर्यसिद्धांतदि-
प्पणम् । करोमिरंगनाथोऽहंतद्रुढार्थप्रकाशकम् ॥ ४ ॥

अथग्रहादिचरितजिज्ञासुन्मुनींस्तत्प्रभकारकान्प्रतिस्वाविदितंयथार्थतत्त्वसं-
र्यांशुपुरुषमयासुरसंवादं वक्तुकामः कश्चिदपिः प्रयममारम्भणीयतत्कथननिर्विघ्न-
समाप्त्यर्थं कृतं ब्रह्मप्रणाममंगलं शिष्यशिक्षायै निबध्नाति-

अचिन्त्याव्यक्तरूपायनिर्गुणायगुणात्मने ॥

समस्तजगदाधारमूर्त्तयेब्रह्मणे नमः ॥ १ ॥

ब्रह्मणे बृहत्त्वादपरिच्छिन्नत्वाजगद्व्यापकायेश्वराय “तस्माद्वाएतस्मादात्मन
आकाशःसम्भूतः” इत्यादिश्रुतिप्रतिपाद्यायेत्यर्थः । नमःकायवाक्चेष्टोपलक्षिते-
न मानसेन्द्रियबुद्धिविशेषेणमतस्त्वमुत्कृष्टस्त्वत्तोऽहमपकृष्टइत्यादिरूपेणततोऽ-
स्मीत्यर्थः । ननुव्यापकत्वेनाकाशस्यैवसिद्धिरित्याह । समस्तजगदाधारमूर्त्तय
इति । समस्तस्यस्थावरजंगमात्मकस्य जगतउत्पत्तिस्थितिविनाशवतआ-
धाराआश्रयभूताब्रह्मविष्णुशिवरूपामूर्त्तयःस्वरूपाणियस्यतस्मैब्रह्मविष्णुशिवा-
त्मकायेत्यर्थः । आकाशस्यतदात्मकत्वाभावाद्ब्रह्मसिद्धिरितिभावः । नन्वेता-
दृशस्यस्वरूपध्यानंकर्तुंसमुचितमित्यतआह । अचिन्त्याव्यक्तरूपायेति ।
अचिन्त्यश्वासावव्यक्तरूपस्तस्मै । अचिन्त्योध्यानाविषयः । अत्रहेतुरव्यकरू-

पः । नव्यक्तंप्रकटंरूपंस्वरूपंयस्यतथाचस्वरूपध्यानासम्भवात्त्रमस्कारएवसमु-
चितइतिभावः । नन्वव्यक्तरूपःकथमित्यतआह । निर्गुणायेति । निर्गता
गुणाःसत्त्वरजस्तमोरूपायस्मात्तस्मैगुणातीतायेत्यर्थः । तथाचगुणात्मकस्य
व्यक्तरूपत्वेनायंतदभावादव्यक्तरूपइतिभावः । नन्वेवमस्यारूपित्वमेवफलि-
तंनाव्यक्तरूपित्वमित्यतआह । गुणात्मनइति । गुणानित्यज्ञानसुखादयआ-
त्मगुणाआत्मस्वरूपंयस्यतस्मै नित्यज्ञानसुखाया“सत्यंज्ञानमनन्तंब्रह्म”तिश्रुते-
रित्यर्थः । तथाचास्यरूपित्वमसिद्धमितिभावः । साक्षात्निर्गुणायपरम्परया
गुणात्मने । कथमन्यथाजगत्कर्तृत्वंसम्भवाति । “प्रकृतिस्वामवष्टभ्यविसृ-
जामिपुनःपुनः । भूतग्राममिमंकृत्स्त्रमवशःप्रकृतेर्वशात् ॥” इतिभगवदु-
क्तेरित्यन्ये ॥ १ ॥

मा०टी०—, अचिन्त्य (विचारमें न आनेके योग्य) अव्यक्तरूपी, निर्गुण, गुणात्मा
समस्तजगदाधारमूर्ति ब्रह्मको प्रणाम है ॥ १ ॥

अथस्वोक्तस्यस्वकल्पितत्वशङ्कावारणायतत्संवादोपक्रमंविबधुः प्रथमंमया-
सुरेणतपस्तप्तमितिश्लोकाभ्यामाह-

अल्पावशिष्टेतुकृतेर्मयनामामहासुरः ॥ रहस्यंपरमंपुण्यंजि-
ज्ञासुंज्ञानमुत्तमम् ॥ २ ॥ वेदाङ्गमश्र्यमखिलंज्योतिपांग
तिकारणम् ॥ आराधयन्विवस्वन्तंतपस्तेपेसुदुश्चरम् ॥ ३ ॥

भयेतिनामयस्पासौमयाख्योमहादैत्यःकश्चित् । तपोऽभिमतदेवताप्रीति-
करजपहोमध्यानादिनास्वशरीरादिक्लेशनियमरूपंतेपेकृतवान् । दैत्यानां
तपश्चरणंपुराणेषुप्रतिपदं सुप्रसिद्धम् । ननुतत्रतेर्पातपश्चरणस्यदेवताविशेषम-
भिमतमुद्दिश्यप्रसिद्धेरेनेनकदेवमुद्दिश्यतपस्तप्तमित्यतआह । आराधयन्नि-
ति । विद्वस्वन्तंसवितृमंडलाधिष्ठातारंनारायणंसेवयन् । ननुदैत्यारि-
मैर्नस्वशत्रुंतात्वाप्ययंकथंस्वाभिमतसिद्धचर्यमारराध नाहिस्वशत्रुतःस्वाहि-
तासैद्दिश्यथाशत्रुत्वव्याघातइत्यतस्तपोविशेषणमाह । सुदुश्चरमि-
ति । सुतरांदुःखैरत्यन्तक्लेशैश्चरितुकर्तुंशक्यामित्यर्थः । तथाचभ-
क्तजनकवःसलतयातादृशतपश्चरणसुप्रसन्नोदैत्यानामप्याभिमतंपूरयतोतिपुरा-
णेषुशतशंभसिद्धम् । अतस्तत्प्रतीत्याराधयन्नितिभावः । ननुपुराणेषुदैत्या-
नांतपश्चरणोक्तिप्रसङ्गेकचिदप्यस्यानुकेस्तत्तपश्चरणंकथंप्रमाणंज्ञेयमित्यतआह ।
अल्पावशिष्टइति । कृतेकृताख्येयुगचरणेनुकारात्मन्ध्यामन्ध्यांशसहितइत्य-

र्थः । तेनसन्ध्यासन्ध्यांशसमेतकेवलकृतरूपाभिमतकृतचरणेनग्रन्थान्त-
 रौक्तकेवलकृतइतिपर्यवसन्नम् । अल्पकालेनसन्ध्यांशान्तर्गतैतन्नशेषिते । स-
 माप्त्यासन्नाभिमतकृतयुगेमयासुरेणतपस्ततमित्यर्थः । तथाचसाम्प्रतमेवम-
 यासुरेणतपस्ततमिति सर्वजनावगतप्रत्यक्षप्रमाणासिद्धं नागमांतरप्रामाण्यमपे-
 क्षतइतिभावः । ननुमयासुरेणकिमर्थतपस्ततंनहिप्रयोजनमनुद्दिश्यमन्दोऽपिप्र-
 वर्त्ततइत्यतोमयासुरविशेषणमाह । जिज्ञासुरिति । ज्ञायतेऽनेनेतिज्ञा-
 नंशास्त्रं ज्ञातुमिच्छुः । तथाचशास्त्रज्ञाननिमित्तैनेतपस्ततमितिभावः ।
 किञ्चित्छास्त्रमित्यतोज्ञानविशेषणमाह । ज्योतिषामिति । प्रवहवायुस्थानां
 ग्रहनक्षत्राणांगतिकारणम् । येगत्यर्यास्तेज्ञानार्थाइतिगतेःसंस्थान-
 चलनमानादिज्ञानस्यकारणंप्रातिपादकंज्योतिःशास्त्रंजिज्ञासुरितिफलितम् ।
 ननुज्योतिःशास्त्रज्ञानार्थमयमायासौनयुक्तस्तस्यसर्वविज्ञेयत्वेनादुरुहत्वादित्य
 तआह । अखिलमिति । समग्रंज्योतिःशास्त्रमित्यर्थः । तथाचर्षाणां
 मानुपत्वेनैभ्योममज्ञानमखिलंयथार्थवानभविष्यतीतिदैत्यबुद्ध्यामत्वानिःशेष-
 ज्योतिःशास्त्रस्यदुरुहस्यविदिततत्त्वंभगवंतमप्रतारकंसर्वजंमहागुरुंसेवयामासे-
 तिभावः । ननुतस्यासुरस्यज्योतिःशास्त्रप्रवृत्तिर्नयुक्ताफलाभावादित्यतआ-
 ह । वेदांगमिति । वेदस्याङ्गम् । तथाचाङ्गिनोयत्फलंतेदेवाङ्गस्येतिमो-
 क्षरूपफलसद्भावादत्रप्रवृत्तिर्युक्तेतिभावः । अतएवपुण्यजनकंपुराणन्यायेत्या-
 दिचतुर्दशविद्यांतर्गतत्वात् । नन्विदंवेदाङ्गंकृतइत्यतआह । परममिति । “का-
 लोऽयंभगवान्विष्णुरनन्तःपरमेश्वरः ॥ तद्वेत्ताप्रज्यतेसम्यक्पूज्यःकोऽन्यस्ततो
 मतः ॥१॥ ” इत्युक्तेःकालप्रतिपादकत्वेनोत्कृष्टमतोवेदाङ्गम् । एतेनपुराणादीनां
 निरासइतिभावः । ननुव्याकरणादीनांपण्णांवेदाङ्गत्वादस्मिन्नेवप्रवृत्तिःकथमित्य-
 तआह । अथ्यमिति । पण्णांवेदाङ्गानांमध्येऽश्रेष्ठम् । कृतइत्यतआह ।
 उत्तममिति । सुख्याङ्गंनेत्रमित्यर्थः । तथाचनेत्ररहितस्याकिञ्चित्करत्वादिदं
 ज्योतिःशास्त्रंवेदाङ्गेषुऽश्रेष्ठमितिभावः । ननुतथाप्येतस्यज्ञानार्थमेतावानाया-
 सौनयुक्तइत्यतआह । रहस्यमिति । “विद्याहवैब्राह्मणमाजगामगोपायमा-
 शेवविष्टेऽहमस्मि । अमूयकायानृजवेयतायनमायूयावोर्यवतीतयास्याम् ॥”
 इतिश्रुत्युक्तेर्गोप्यमित्यर्थः । तथाचास्यशास्त्रस्यादेयत्वेननिश्चितत्वाद्नेनत-
 त्प्राप्त्यर्थमेतावानप्यायासःकृतइतिभावः ॥ ३ ॥

भा०टी०-सत्ययुगका कुलेकः (अंश) त्रैपरहते हृष, मयनामक महाभसुरजं परमपु-
 ण्यरहस्य वेदाङ्गं श्रेष्ठ समस्त ज्योतिषांके कारणरूप उत्तम ज्ञानको प्राप्त करनेके
 लिये जिज्ञासु हो अतिकठोर तर करके सूर्यको आराधना कीथी ॥ २ ॥ ३ ॥

ततस्तुष्टोऽर्कोमयायेदंदत्तवानित्याह-

तोपितंस्तपसातेनप्रीतस्तस्मैवरार्थिने ॥

ग्रहाणांचरितंप्रादान्मयायसवितास्वयम् ॥ ४ ॥

स्वयंस्वतःप्रीतःसुखरूपः । यद्वाशोभनोऽयंप्रत्यक्षःप्रीतःसन्तुष्टोऽपिसन्स-
वितासवितृमण्डलमध्यवर्ती । तेनसुदुश्चरेणतपसाराधनेनतोपितः । अत्य-
न्तंसन्तुष्टः तस्मै असुरायमयनाम्ने वरार्थिनेवरंस्वाभिमतंज्योतिःशा-
स्त्रमर्थयतेज्ञानुमिच्छतितस्मैज्योतिःशास्त्रजिज्ञासवे ग्रहाणांप्रवहवायुस्यग्रह-
ताराणां चरितंज्ञानंप्रादात् । प्रकर्षेणसाकल्येनयथार्थतत्त्वेनादाइत्तवान् ॥ ४ ॥

भा०टी०-उसके तपसे सन्तुष्ट होकर स्वयं सूर्यभगवानने प्रसन्न हो करके चाहें-
वालेको ग्रहोंका चरित्र दिया ॥ ४ ॥

नन्वयंसूर्यःस्वकार्यार्थंशरणागतमपिस्वशब्दप्रतिकथामिदमुक्तवानित्यतोमयं
प्रतिसाक्षात्सूर्येणोक्तस्यवचनस्यानुवादायार्थमुद्यतःप्रथमतस्तद्गतिप्रदर्शकमेतदाह-

श्रीसूर्येणवाच ॥

विदितस्तेमयाभावस्तोपितस्तपसाह्वहम् ॥

दद्यांकालाश्रयंज्ञानंग्रहाणांचरितंमहत् ॥ ५ ॥

श्रीसूर्येणवाचेतितजःसमूहेदंदीप्यमानोऽर्कोमयासुरंप्रत्यवददित्यर्थः।अन्य-
थाचतुर्थपञ्चमश्लोकयोःसङ्गत्यनुपपत्तेः । किमुवाचेत्यतस्तद्वचनमनुवदति ॥
हेमयासुरेतेतवभावोमनोरथोज्योतिःशास्त्रजिज्ञासारूपः मयामूर्येणाविदि-
तस्त्वदकथितोऽपिस्वतोज्ञातः । ततःकिंहेतावताममतत्सिद्धिरतआह ।
अहमिति । तेइत्यस्यावृत्तेस्तेतुभ्यंज्ञानंशास्त्रंकालाश्रयंकालप्रधानम् । ग्रहा-
णांप्रवहवायुस्थानामहदपरिमेयंचरितं माहात्म्यम् । ग्रहस्थितिचलना-
दिप्रतिपादकज्योतिःशास्त्रमितिफलितार्थः । अहंसूर्यंमण्डलस्थः दद्यां
दास्यामि । ननुमादित्यंप्रतीदंवाक्यंप्रतारकंभविष्यतीत्यतःस्वविशेषणप्रस्ता-
रणपूर्वकतत्कथनहेतुभूतमाह । तोपितइति । हियतस्तपसात्त्वत्कृताराध-
नेनात्यन्तंसन्तुष्टोऽतोदद्यामित्यर्थः । तथाचत्वत्वस्मैवइयेनमयाभक्तजनवत्स-
लतयाजातिवैरमुपेक्ष्यानुकम्पितप्रहादवत्प्रमत्तार्योऽनुकम्पितइतिभावः ॥ ५ ॥

भा०टी०-सूर्यभगवानने कहा -मैंने तुम्हारे अभिप्रायको जाना, तपसे सन्तुष्टभी हुआ-
हू, काल (समय) के भांग्रित हुए ग्रहोंके चरित्रका ज्ञान तुमको दूंगा ॥ ५ ॥

ननुसूर्यस्यसदाजाज्वल्यमानतयातत्सन्निधौश्रवणकालपर्यन्तमयःस्थातुकथं
शक्तःकथंनानवरतभ्रमस्पतस्पमयसंवादाथंभ्रमणविच्छेदःसम्भवति । अतोदा-
नासम्भवात्कथंदद्यामित्युक्तमित्यतस्तद्वचनान्तरमनुवदति-

नमेतेजःसहःकश्चिदाख्यातुंनास्तिमेषणः ॥

मदंशःपुरुषोऽयंतेनिःशेषंकथयिष्यति ॥ ६ ॥

हेमयतेतुभ्यमयमग्रस्थःपुरुषोनिःशेषंसम्पूर्णज्योतिःशास्त्रंकथयिष्यति । न-
न्वयंतथ्यंनवदिप्यतीत्यतआह । मदंशइति । ममसूर्यस्यांशःसम्बन्धीमदु-
त्पन्नइत्यर्थः । तथाचमदनुकम्पितंत्वांप्रत्ययंतथ्यमेववदिप्यतीतिभावः । ए-
तेनाहंस्वांशद्वारादास्यामीत्यर्थोदद्यामितिपूर्वपद्योक्तस्यप्रकटीकृतः । ननु
त्वयैववक्तव्यमित्यतआह । नेति । कश्चिदपिजीवोमेमूर्त्यमण्डलस्यस्यतेजः-
सहस्तेजोधारकोन । तथाचबहुकालंमत्समीपेस्थातुमशक्तस्त्वंकथंमत्तःश्रोप्य-
सीतिभावः । ननुस्वतपःसामर्थ्येनाहंत्वत्समीपेबहुकालंस्थातुंशक्तस्त्वत्तःश्रोप्या-
मीत्यतआह । आख्यातुमिति । मेसूर्यमण्डलस्यस्यप्रवहवायुनानवरतंभ्र-
ममाणस्यस्वशक्त्याकदाप्यस्थिरस्यकथयितुंक्षणःकालोनास्ति । भ्रमणावसा-
नासम्भवेनैकत्रस्थित्यसंभवात् । तथाचस्थिरस्यतवबहुकालंमत्सङ्गासम्भवा-
न्मत्तःश्रवणमसम्भवि । नहित्वमपिमत्स्थानमधिष्ठातुंशक्तोयेनमत्तःश्रवणं
तवसम्भवति । ईश्वरनियोगाभावादितिभावः ॥ ६ ॥

मा०टी०-मेरे तेजको कोई नहीं सह सकता (और) हमको समयभी नहीं है । हमारे
अंश यह पुरुष तुमसे विशेषतासहित कहेंगे ॥ ६ ॥

अथसूर्यवचनानुवादमुपसंहरन्सूर्याशपुरुषमयासुरसंवादोपक्रममाह-

इत्युक्त्वान्तर्दधेदेवःसमादिश्यांशमात्मनः ॥

सपुमान्मयमाहेदंप्रणतंप्राञ्जलिस्थितम् ॥ ७ ॥

देवःसूर्यमण्डलस्यः इतिपूर्वोक्तमुक्त्वाकथयित्वा । आत्मनः
स्वस्यांशमग्रस्थमंशपुरुषंसमादिश्यत्वंमयंप्रतिसकलंप्रहमाहात्म्ये कथयेत्याज्ञा-
प्य । विनाज्ञांसमयंप्रतिकथंकथयेत् । समुच्चयार्थश्चकारोऽनुसन्धेयः ।
अन्तर्दधे । अन्तर्धानंसूर्याशपुरुषमयनेत्रागोचरतांमाप्तवान् । प्रकृत-
माह । सइति । सूर्याज्ञितःसूर्याशपुरुषोमयासुरंप्रतीदं वक्ष्यमाणमवदत् ।
ननुनापृष्टोवदेदित्युक्तेर्मयापृष्टोऽयंकथंमयंप्रत्यवददित्यतोमयविशेषणद्रयमाह ।
प्रणतंप्राञ्जलिस्थितमिति । प्रकंपेणभक्तिश्रद्धातिशयेननतंनम्रंस्वनमस्कारका-
रकम् । प्रकृष्टोमानसचेष्टाद्योतकोयोऽञ्जलिःकराप्रयोःसम्पुटीकरणंतत्रचित्तैका-

ध्येणावस्थितम् । एतेनावनतशिरःकरसम्पुटसंयोगःकायिकनमस्कारइतिस्पष्टमुक्तम् । तथाचस्वामिन्नहंत्वांनतोऽस्मिमामनुग्रहाणेदं कथयेत्युक्तिद्योतकनमस्कारोक्तिर्मयपृष्टोऽयंमयंप्रत्यवददितिभावः ॥ ७ ॥

भा०टी०-सूर्यभगवान् यह कह अपने अंशीयको आज्ञा देकर अन्तर्धान हुए । प्रणाम करते और हाथ जोड़कर खड़े हुए मयसे सूर्यांशुरूपने कहा ॥ ७ ॥

अथप्रतिज्ञाततत्संवादानुवादेमयंप्रतिज्ञानं वक्तुकामः सूर्यांशुरूपः सावधानतयामदुक्तं शृणुत्वमित्याह-

शृणुष्वैकमनाःपूर्वयदुक्तंज्ञानमुत्तमम् ॥

युगेयुगेमहर्षीणांस्वयमेवविवस्वता ॥ ८ ॥

हेमयएकस्मिन्नेवमनोयस्यासौ । अन्यविषयेभ्योमनःसमाहृत्यमदुक्तेमनोददानस्त्वंतज्ज्योतिःशास्त्रंशृणुष्व । श्रोत्रद्वारात्ममनःसंयोगेनप्रत्यक्षकुर्वित्यर्थः । ननुत्वंस्वकल्पितंवदिप्यसीत्यतस्तच्छब्दसम्बन्धमाह । पूर्वमित्यादि । यदुत्तमंनेत्ररूपंज्ञानंशास्त्रंज्योतिःशास्त्रमित्यर्थः । बहुकालांतरेणपूर्वकाले कदेत्यतआह । युगेयुगइति । प्रतिमहायुगेमहासुनीनां तान्प्रतीतितात्पर्यार्थः । मूर्येणस्वयमद्वारकेणसाक्षादित्यर्थः । एवकारोयथात्वांप्रत्यहंद्वारंसाक्षात् कथनासंभवात् तथातान्प्रत्यहमन्योवाद्धारमित्यस्यवारणार्थः । तेषांस्वतपःसमाजवशीकृतेश्वराणांतत्प्रसादाधिगताप्रतिहतेच्छानांसूर्य्यमण्डलाधिष्ठानसंभवात् । उक्तमुपदिष्टम् । तथाचमूर्य्योक्तत्वांप्रतिकथ्यतेनस्वकल्पितमितिभावः ॥ ८ ॥

भा०टी०-युग २ में महर्षियोंसे आपही सूर्यभगवान् जो उत्तम ज्ञान कहा करते हैं, तिसको एकचित्त होकर श्रवण करो ॥ ८ ॥

ननुप्रतियुगंमूर्य्योक्तंस्वैक्याभावात्त्वयार्कियुगीयंशास्त्रमुपदिश्यते । अन्यथैकदोक्तयायुगेयुगइत्यस्यानुपपत्तेरित्यतआह-

शास्त्रमाद्यंतदेवैदंयत्पूर्वप्राहभास्करः ॥

युगानांपरिवर्तेनकालभेदोन्नकेवलम् ॥ ९ ॥

इदंमयातुभ्यंवलक्ष्यमाणं ज्योतिःशास्त्रन्तत्सूर्य्योक्तम् । एवकारात्सूर्य्योक्ताभिन्नत्वेनत्वांप्रत्यनुवादेनकचित्स्वकल्पनान्तरेणेत्यर्थः । आद्यंप्राक्कालेसूर्य्येणोक्तम् । नन्वासन्नयुगीयमूर्य्योक्तस्यापिपूर्वकालेन्याद्यत्वंसंभवइत्यतस्तत्पदापेक्षितमाद्यपदविचरणरूपमाह । यदिति । शास्त्रंमूर्य्यःपूर्वप्रथमंयस्मात्पूर्वमनुक्तमित्यर्थः । प्राहप्रकेपेणविस्तरणमुनीन्प्रत्युक्तवान् । तथाचप्रथमातिरेकारणाभावात्प्रथम-

स्यविस्तृतत्वाच्चानन्तरोक्तपूर्वोक्तगतार्थतयासंक्षिप्तमुपेक्ष्यप्रथमयुगीयशास्त्रमुप-
दिश्यतइतिभावः । ननुतर्ह्यनन्तरयुगीयशास्त्राणामूर्व्योक्तानांवैयर्थ्यप्रसङ्गइत्य-
तआह । युगानामिति । महायुगानांपरिवर्तेनपुनःपुनरावृत्त्यात्रमूर्व्योक्तशा-
स्त्रेषुकेवलंस्वभिन्नाभावस्तन्मात्रमित्यर्थः । कालभेदःकालकृतमन्तरम् । पूर्व-
शास्त्रकालादनन्तरशास्त्रकालोभिन्नइत्यंपुशास्त्रेषुभेदानशास्त्रोक्तरीतिभेदइत्यर्थः।
तथाचकालवशेनग्रहचारेकिञ्चिद्वैलक्षण्यंभवतीतियुगान्तरेतत्तदनन्तरंग्रहचारेषु
प्रसाध्यतत्कालस्थितलोकव्यवहारार्थंशास्त्रान्तरमिवकृपालुरुक्तवानितिनान्त-
रशास्त्राणांवैयर्थ्यम् । एवञ्चमयावर्तमानयुगीयमूर्वोक्तशास्त्रसिद्धग्रहचारमंगी-
कृत्याद्यमूर्वोक्तशास्त्रसिद्धग्रहचारंचप्रयोजनाभावादुपेक्ष्यतदुक्तमेवत्वांप्रत्युपदि-
श्यतइतिभावः । एवञ्चयुगमध्येऽप्यवान्तरकालेग्रहचारेष्वन्तरदर्शनेतत्तत्काले-
तदन्तरंप्रसाध्यग्रंथास्तत्कालवर्तमानाभियुक्ताःकुर्वन्ति । तदिदमन्तरंपूर्व-
ग्रंथेजीजमित्यामनन्ति । पूर्वग्रंथानालुप्तत्वात्सूर्य्योपिसंवादोऽपीदानीनदृश्यत
इति । तदप्रसिद्धिरागमप्रामाण्याच्चनाशंक्या ॥ ९ ॥

भा० टी०-पहले भास्कर (सूर्य) ने जो कहाथा वही आदि शास्त्र है, केवल युग
बदलनेके हेतु करके कालभेद हुआ है, सोही इस समय कहवाहूँ ॥ ९ ॥

अथकालभेदइत्यनेनोपस्थितकालंप्रथमंनिरूपयिषुस्तावत्कालंविभजते-

लोकानामंतकृत्कालःकालोऽन्यःकलनात्मकः ॥

सद्विधास्थूलसूक्ष्मत्वान्मूर्त्तश्चापूर्तउच्यते ॥ १० ॥

कालोद्विधातत्रैकः कालोऽखण्डदण्डायमानः शास्त्रान्तरप्रमाणसिद्धः ।
लोकानांजीवानामुपलक्षणादचेतनानामपि । अन्तकृद्दिनाशकः । यद्यपिकाल-
स्तेषामुत्पत्तिस्थितिकारकस्तथापि विनाशस्यानन्तत्वात्कालत्वप्रतिपादनाय
चान्तकृदित्युक्तम् । अन्तकृदित्यनेनैवोत्पत्तिस्थितिकृदित्युक्तमन्यथानाशास-
म्भवात् । अतएव ॥ “ कालःसृजतिभूतानिकालःसंहरतिप्रजाः ॥ ” इत्याद्युक्तं
ग्रन्थान्तरे । अन्योद्वितीयःकालःखण्डकालः । कलनात्मकोज्ञानविषयस्वरूपः ।
ज्ञातुंशक्यइत्यर्थः । सद्वितीयःकलनात्मकःकालोऽपिद्विधाभेदद्रयात्मकः ।
तदाह । स्थूलसूक्ष्मत्वादिति । महत्त्वाणुत्वान्याम् । मूर्त्तः इयत्तावच्छिन्नप-
रिमाणः । अमूर्त्तस्तद्विन्नः कालतत्त्वविद्भिःकथ्यते । चकारोहेतुकमेणमूर्त्तामूर्त्त-
कमार्थकः । तेनमहान्मूर्त्तःकालोऽणुरमूर्त्तःकालइत्यर्थः ॥ १० ॥

भा०टी०-एक काल लोकोका अन्तकारी अर्थात् अनादि है, दूसरा काल कलनात्मक
अर्थात् ज्ञानयोग्य है । खण्डकाल स्थूल व सूक्ष्मके भेदसे मूर्त्त और अमूर्त्त है ॥ १० ॥

अथोक्तभेदद्वयस्वरूपेणप्रदर्शयन्प्रथमभेदंप्रतिपिपादयिषुस्तदवान्तरभेदेषुभे-
दद्वयमाह-

प्राणादिःकथितोमूर्त्तबुद्ध्याद्योऽमूर्त्तसंज्ञकः ॥

पट्टभिःप्राणैर्विनाडीस्यात्तत्पट्ट्यानाडिकास्मृता ॥ ११ ॥

प्राणःस्वस्यसुखासीनस्यश्वासोच्छ्वासान्तर्वर्तीकालोदशगुर्वक्षरोच्चार्यमाणआ-
दिर्यस्यैतादृशःप्राणानन्तर्गतोमूर्त्तःकालउक्तः । बुद्धिराद्यायस्यैतादृशःकाल
एकप्राणान्तर्गतबुद्धितत्परादिकोऽमूर्त्तसंज्ञः । अथामूर्त्तस्यमूर्त्तादिभूतस्यव्यव-
हारायोग्यत्वेनाप्रधानतयानन्तरोद्दिष्टस्यभेदप्रतिपादनमुपेक्ष्यमूर्त्तकालस्यव्यव-
हारायोग्यत्वेनाप्रधानतयाप्रथमोद्दिष्टभेदान्विवक्षुःप्रथमंपलवद्व्यावाह । पट्टि-
रिति । पट्टप्रमाणैरसुभिःपानीयपलंभवतिपलानांपट्ट्याघटिकोक्ताकाल-
तत्त्वज्ञैः ॥ ११ ॥

भा०टी०-प्राणादि मूर्त्तकाल हैं, बुद्ध्यादिकी अमूर्त्त संज्ञा है । ६ प्राणकी एक
विनाडी, (पल) और ६० पलकी एक नाडी (दण्ड) होती है ॥ ११ ॥

अथदिनमासावाह-

नाडीपट्ट्यातुनाक्षत्रमहोरात्रंप्रकीर्त्तितम् ॥

तत्रिंशताभवेन्मासःसावनोऽर्कोदयैस्तथा ॥ १२ ॥

घटीनांपट्ट्याहोरात्रं नाक्षत्रमुक्तम् । तुकारादहोरात्रस्यनाक्षत्रत्वोक्तयो-
क्तव्याअपिनाक्षत्रत्वमुक्तम् । एतत्पट्टिघटीभिर्भ्रमकपरिवर्त्तनात् नाक्ष-
त्रदिनानात्रिंशत्संख्ययामासोनाक्षत्रः । मासानामनेकत्वेनसावनमासस्व-
रूपमाह । सावनइति । तथात्रिंशदहोरात्रैःसूर्योदयसम्बंधस्तदवधि-
कैः । सूर्योदयादिमूर्त्तान्तकालरूपकाहोरात्रमानमापितैरित्यर्थः ।
सावनोमासः ॥ १२ ॥

भा०टी०- ६० नाडीकी नाक्षत्रिक अहोरात्र (दिनरात), ३० अहोरात्रका एक मास
(महीना) होता है । सूर्योदयसे लेकर फिर सूर्यके उदय होनेतक सावनदिन होता है १२

अथचान्द्रसौरमासनिरूपणपूर्वकंपर्ववदादिव्यन्दिनमाह-

एन्द्वस्तिथिभिस्तद्भ्रतसंक्रान्त्यासौरउच्यते ॥

मासैर्द्वादशभिर्वर्षदिव्यंतदहरुच्यते ॥ १३ ॥

तद्विंशतातिथिभिश्चान्द्रो मासस्तत्रदर्शान्तावधिकः पूर्णिमान्तावधिकश्च
शास्त्रे मुख्यतया प्रतिपादितः । अत्र शास्त्रे तु दर्शान्तावधिक एव मुख्यः । इष्टति-
थ्यवधिकस्तु मासो गौणः । सङ्क्रान्त्या सङ्क्रान्त्यवधिकेन कालेन सौरमासो
मासज्ञैः कथ्यते । सङ्क्रान्तिस्तु मूर्यमण्डलकेन्द्रस्य राश्यादिप्रदेशसञ्चरणकालः ।
द्वादशभिर्मासैर्वर्षम् । यन्मानेन मासास्तन्मानेन वर्षज्ञेयम् । तद्वर्षसौरमासस्या-
सत्रत्वात्सौरम् । अहः अहोरात्रम् । दिव्यं दिविभवम् । सौरवर्षदेवानामहो-
रात्रमानं मानतत्त्वज्ञैः कथ्यत इत्यर्थः ॥ १३ ॥

भा०टी०—चान्द्रमास तिथिकरके और सौरमास राशिसंक्रमणके द्वारा निश्चित
होता है । १२ मासका एक वर्ष है, यही देवताओंका एक दिन है ॥ १३ ॥

ननु देवानां यथाहोरात्रमुक्तं तथा दैत्यानामहोरात्रं कथं नोक्तमित्यतस्तदुत्तरं वद-
न् देवासुरयोर्वर्षमाह—

सुरासुराणामन्योऽन्यमहोरात्रं विपर्ययात् ॥

तत्पट्टिः पद्मगुणादिव्यवर्षमासुरमेव च ॥ १४ ॥

देवदैत्यानां बहुत्वाद्बहुवचनम् । अन्योन्यं परस्परम् । विपर्ययात्
यत्यासात् अहोरात्रम् । अयमर्थः । देवानां यद्दिनं तदसुराणां रात्रिः । देवानां
यारात्रिस्तदसुराणां दिनम् । दैत्यानां यद्दिनं तद्देवानां रात्रिः । दैत्यानां यारात्रि-
स्तद्देवानां दिनमिति । तथा च देवदैत्ययोर्दिनरात्र्योरेव व्यत्यासाद्देवानामानेनेति
तयोरहोरात्रस्यैक्याद्देवाहोरात्रमानकथनेनैव दैत्याहोरात्रमानमुक्तमिति भावः ।
युगकथनार्थं दिव्यवर्षपरिभाषया सुगममपि विशेषद्योतनार्थं प्रकारान्तरेणाह ।
तत्पट्टिरिति । दिव्याहोरात्रपट्टिः । देवर्चुरूपवर्षतुंभिः पट्टिगुणितादिव्यमा-
सुरदैत्यसम्बन्धि । चः समुच्चये । तेन द्वयोरित्यर्थः । वर्षम् । एवकारस्तयो-
र्दिनरात्र्योर्भेदेन वर्षभेदः स्यादिति मन्दशङ्कानिवारणार्थम् ॥ १४ ॥

भा०टी०—सुर व असुरोंकी दिवा रात्रका विपर्ययं अर्थात् जब एकका दिन होता है तो
दूसरेकी रात्रि होती है ३६० दिव्य अहोरात्रसे देवासुरका एक वर्ष होता है ॥ १४ ॥

अथ कल्पमानं विवक्षुः प्रथमं युगमानमन्यदपि श्लोकाभ्यामाह—

तद्वादशसहस्राणि चतुर्युगमुदाहृतम् ॥

सूर्याब्दसंख्यया द्वित्रिसागरैर्युताहृतैः ॥ १५ ॥

सन्ध्यासन्ध्यांशसहितं विज्ञेयं तच्चतुर्युगम् ॥

कृतादीनां व्यवस्थेयं धर्मपादव्यवस्थया ॥ १६ ॥

तेपांदिव्यवर्षाणांद्वादशसहस्राणि चतुर्युगम्।चतुर्णायुगानांकृतत्रेताद्वापरक-
 ल्याख्यानांसमाहारोयोगस्तदात्मकमहायुगमित्यर्थः । एतदद्योतनार्थंचतुरित्यु-
 क्तिरन्यथायुगमित्युक्त्यातद्वैयर्थ्यापत्तैः । मानाभिज्ञैरुक्तम् । अथसौरमानेन
 तत्संख्याविशेषंचाह । सूर्याब्दसंख्ययेति । तद्देवासुरमानेनोक्तंचतुर्युगंद्वा-
 दशसहस्रवर्षात्मकमहायुगंसन्ध्यासन्ध्यांशसहितम् । युगचरणस्याद्यन्तयोः
 क्रमेणप्रत्येकंसन्ध्यासन्ध्यांशाभ्यांयुक्तसदेवसन्ध्यासन्ध्यांशावन्तर्गतौनपृथग्यत्रै-
 तादृशम् । सौरवर्षप्रमाणेनद्वित्रिसागरैः अङ्कानांवामतोगति-
 रित्यनेनद्वात्रिंशदधिकैश्चतुःशतमितैः । अयुतेनदशसहस्रेणगुणितैः ।
 खचतुष्कद्वात्रिंशच्चतुर्भिःपरिमितंज्ञेयमित्यर्थः । अथचतुर्युगान्तर्गतयुगां-
 ग्रीणांविशेषतोमानाश्रवणात्समस्यादश्रुतत्वादितिन्यायेनप्रत्येकमहायुगचतुर्था-
 शोमानमितिचतुर्युगमित्यनेनफलितंनिषेधति । कृतादीनामिति ।
 कृतत्रेताद्वापरकलियुगानाम् । धर्मपादव्यवस्थयाधर्मचरणानांस्थित्या ।
 इयंवक्ष्यमाणव्यवस्थास्थितिज्ञेयानतुसमकालप्रमाणंस्थितिः । अय-
 मर्थः । कृतयुगेचतुश्चरणोधर्मइतितस्मानमधिकम् । ततस्त्रेतायाध-
 र्मस्यत्रिपादवत्त्वात्तदनुरोधेनत्रेतामानंन्यूनम् । एवंद्वापरकल्पोधर्मस्यक्रमेण
 द्व्येकचरणवत्त्वात्कृतत्रेतामानाभ्यांक्रमेणोक्तानुरोधान्यूनमानम् । नतुसमं
 मानमिति ॥ १५ ॥ १६ ॥

भा०टी०-दिव्य मानके १२००० हजार वर्षका एक चौकड़ी-युग होताहै । सूर्याब्दकी
 संख्या ४३२०००० वर्ष है ॥ १५ ॥ सन्ध्या और सन्ध्यांशके साथ जो चतुर्युग हैं तिसमें
 धर्मपादके अनुसार कृतादि युगमानकी व्यवस्थिती है ॥ १६ ॥

अथसर्वधर्मचरणयोगेनदशमितेनमहायुगंभवतितर्हिस्वस्वधर्मचरणैःकि-
 मित्यनुपातेनपूर्वोक्तफलितेनकृतादियुगानांमानज्ञानंसविशेषमाह-

युगस्यदशमोभागश्चतुस्त्रिव्येकसङ्गुणः ॥

क्रमात्कृतयुगादीनांपष्टांशःसन्ध्ययोःस्वकः ॥ १७ ॥

प्रागुक्तदिव्यवर्षद्वादशसहस्रमितस्ययुगस्यदशमोभागोदशांशइत्यर्थः । च-
 तुर्द्धाक्रमेणचतुस्त्रिव्येकैर्गुणितः । गुणक्रमात्कृतयुगादीनांकृतत्रेताद्वापरक-
 लियुगानांमानंस्यादितिशेषः । ननुमनुग्रन्थेकृतादिमानांदिव्यवर्षप्रमाणेन४०००।
 ३००० २००० । १००० । अत्रतुतन्मानंतद्वर्षप्रमाणेन४८००। ३६०० ।
 २४०० । १२०० । इतिविरोधइत्यतआह । पष्टइति । स्वकःस्वसम्ब-
 न्धीपष्ठोविभागःसन्ध्ययोराद्यन्तसन्ध्ययोरैक्यकालइतिशेषः । तथाचमदुक्त-
 मानानि ४८०० । ३६०० । २४०० । १२०० । एषांपष्टंशाः ८०० ।

६०० । ४०० । २०० । एतेस्वस्वयुगानामाद्यन्तयोःसंध्ययोर्योगादित्येषामर्धसन्धिकालः । प्रत्येकमाद्यन्तयोःसन्धिकालः ४०० । ३०० । २०० । १०० । अनेनप्रत्येकमदुक्तमानंन्यूनीकृतंग्रन्थान्तरोक्तंकेवलंमानंभवतिनस्वसन्धिभ्यांसहितम् । यथाकृतादिसन्धिः ४०० कृतमानं ४००० कृतान्तसन्धिः ४०० त्रेतादिसन्धिः ३०० त्रेतामानं ३००० त्रेतान्तसन्धिः ३०० द्वापरादिसन्धिः २००द्वापरमानं२०००द्वापरान्तसन्धिः २०० कल्यादिसन्धिः १०० कलिमानं १००० कल्यन्तसन्धिः १०० । एवंचस्वसन्धिभ्यांसहितं मयोक्तंस्वसन्धिभ्यांस्वसन्ध्ययोस्तदन्तर्गतत्वाच्चेतिनविरोधइतिभावः ॥ १७ ॥

भा० टी०—चतुर्गुणके दशम भागको ४, ३, २ और एकसे गुण करके कृतादिका युगमान होता है । स्वीय पष्ठांश भागही संख्या है ॥ १७ ॥

अथकल्पमानार्थमनुमानंतत्सन्धिमानंचाह-

युगानांसप्ततिःसैकामन्वन्तरमिहोच्यते ॥

कृताब्दसङ्ख्यातस्यान्तेसन्धिःप्रोक्तोजलप्लवः ॥ १८ ॥

युगानांसैकासप्ततिरेकसप्ततिर्महायुगमित्यर्थः । इहमूर्त्तकालेमन्वन्तरंमन्वारम्भतत्समाप्तिकालयोरन्तरकालमानमित्यर्थः । मूर्त्तकालमानभेदाभिज्ञैः कथ्यते । तस्यमनोरन्तेविरामेजातेसतिकृताब्दसङ्ख्यामदुक्तकृतयुगवर्षमितिसन्धिःकालविद्धिःप्रकर्षेणद्वितीयमन्वारम्भपर्यन्तंभूतभाविमन्वारन्तिमादिसन्धिरूपैककालेनकथितः । तत्स्वरूपमाह । जलप्लवइति । जलपूर्णासकलापृथ्वीतस्मिंल्लोकसंहारकालेभवति ॥ १८ ॥

भा० टी०—एकहत्तर युगका एक मन्वन्तर होता है; तिसके अन्तमें कृतयुगमानसंख्यक सन्धिमान है । उसी समय जलप्लव (बाढ़) होता है ॥ १८ ॥

अथकल्पप्रमाणंसविशेषमाह-

ससन्ध्यस्तेमनवःकल्पेज्ञेयाश्चतुर्दश ॥

कृतप्रमाणःकल्पादौसन्धिःपञ्चदशःस्मृतः ॥ १९ ॥

तेएकसप्ततियुगरूपामनवःस्वायंभुवाद्याःससन्ध्यःस्वस्वसन्धिसहिताश्चतुर्दशसंख्याकाःकल्पकालेज्ञातव्याः । स्वसन्धियुक्तचतुर्दशमनुभिःकल्पःस्यादित्यर्थः । ननुग्रन्थान्तरेकल्पमानंयुगसहस्रंत्वयातुयुगमानमेकसप्ततियुगंमनुमानं ३०६७२०००० कृताब्द १७२८००० युक्तससन्धिमनुमानम् ३०८४४८००० । इदंचतुर्दशयुगं कल्पप्रमाणं कृतानंयुगसहस्रमित्यतआह ॥ कृतप्रमाण

इति । कल्पादौप्रथममन्वारम्भेकृतयुगवर्षमितोमनोश्चतुर्दशत्वेऽप्याद्यःपञ्चद-
शकःसन्धिकालज्ञैरुक्तः । तथाचकृतवर्षानन्तरंप्रथममन्वारम्भइतितद्वर्षयोज-
नेनाविरोधइतिभावः ॥ १९ ॥

भा० टी०-कल्पमें सन्धिके साथ १४ मनु होते हैं । कल्पकी आदिमें कृतयुगप्रमा-
णकी एक सन्धि अर्थात् कल्पमें १४ मनु और पंद्रह सन्धियां होती हैं ॥ १९ ॥

अथब्रह्मणोदिनरात्रयोःप्रमाणमाह-

इत्थंयुगसहस्रेणभूतसंहारकारकः ॥

कल्पोब्राह्ममहःप्रोक्तंशर्वरीतस्यतावती ॥ २० ॥

इत्थंपूर्वोक्तप्रकारसिद्धेनयुगसहस्रेणभूतसंहारकारकोब्राह्मलयात्मकःकल्पका-
लोब्राह्मब्रह्मणःसम्बन्ध्यहोदिनेकालज्ञैरुक्तम् । तस्यब्रह्मणस्तावतीदिनपरिमि-
ताशर्वरीरात्रिः । कल्पद्रयंतदहोरात्रमितिफलितार्थः ॥ २० ॥

भा० टी०-इस प्रकारसे सहस्र युगका भूतसंहारकारी कल्प होता है; यही ब्रह्माका
एक दिन और ऐसेही उसकी रात्रि है ॥ २० ॥

अथब्रह्मणआयुःप्रमाणमतीतवयःप्रमाणंचाह-

परमायुःशतंतस्यतयाहोरात्रसङ्ख्यया ॥

आयुपोऽर्द्धमितंतस्यशेषकल्पोऽयमादिमः ॥ २१ ॥

परमपरंशृणुपूर्वोक्तवयाश्रुतमपरंचवक्ष्यमाणंशृणुत्वम् । यद्वापरमेतिदै-
त्यवरार्यकंसम्बोधनम् । त्वंतस्यब्रह्मणस्तथापूर्वोक्तयाहोरात्रमित्याकल्पद्रय-
रूपयाशतंशतवर्षपरिमितमायुःशरीरधारणकालंजानीहि । एतदुक्तंभवति ।
अहोरात्रमानात्पूर्वपरिभाषयामासमानंतस्मात्पूर्वोक्तपरिभाषयामासमानंत-
स्मात्पूर्वोक्तपरिभाषयाब्रह्मणोवर्षमानमेतच्छतसङ्ख्ययाब्रह्माश्रुरिति । ननु
यथाश्रुतार्थेनकल्पशतद्रयमायुःकीडादीनामपि दिनसङ्ख्ययायुपोऽनुक्तेःमुतरां
ब्रह्मणःशतदिनात्मकायुपोऽसम्भवात् ॥ “निजेनेवतुमानेनआयुर्वर्षशतंसमृतम् ॥”
इतिविष्णुपुराणोक्तेश्च । एतेनपरमायुरितिनिरस्तम् । ब्रह्मणोऽनियतायु-
र्दोयासम्भवात् । तस्यब्रह्मणआयुःशतवर्षरूपमस्यार्द्धपञ्चाशद्वर्षपरिमितमि-
तंगतम् । अयंवर्तमानआदिमःप्रथमःशेषकल्पःशेषायुर्दायस्वब्रह्मादिवस
उत्तरार्द्धस्वप्रथमदिवसोवर्तमानइतिफलितार्थः ॥ २१ ॥

भा०टी०-ब्राह्म अहोरात्रकी संख्यासे ब्रह्माकी परमायु शत वर्ष है । गतकल्पमें
तिनकी आधी आयु बीतगई । यह कल्प द्विर्वापार्द्धका पहला दिन है ॥ २१ ॥

अथवर्त्तमानेऽस्मिन्दिवसेऽप्येतद्गतमित्याह-

कल्पाद्स्माच्चमनवःपङ्क्यतीताःससन्धयः ॥

वैवस्वतस्यचमनोर्युगानांत्रिघनोगतः ॥ २२ ॥

अस्माद्वर्त्तमानात्कल्पाद्ब्रह्मदिवसात्पद्सङ्ख्याकामनवएकसप्ततियुगरूपाः
ससन्धयःसप्तभिःसन्धिभिःकृतयुगप्रमाणैःसहिताव्यतीतागताः । चकारजा-
युषोऽर्धमितमितिप्रागुक्तेनसमुच्चयार्थकः । वर्त्तमानस्यसप्तमस्यमनोर्वैवस्वता-
ख्यस्ययुगानांत्रिघनस्त्रयाणांघनःस्थानत्रयस्थिततुल्यानांघातः सप्तविंशतिस-
ङ्ख्यात्मकोगतः । सप्तविंशतियुगानिगतानीत्यर्थः । चःसमुच्चये ॥ २२ ॥

भा०टी०-कल्पकी आदिसे लेकर वैवस्वत मनुके पहले सन्धि सहित ६ मनु बीते हैं । और इस वैवस्वत मनुकेभी २७ युग बीत चुके हैं ॥ २२ ॥

अथवर्त्तमानयुगस्यापिगतमेतदितिषदन्नमितकालेऽप्रतोवर्षगणःकार्य्यइत्याह-

अष्टाविंशाद्युगादस्माद्यातमेतत्कृतंयुगम् ॥

अतःकालंप्रसङ्ख्यायसङ्ख्यामेकत्रपिण्डयेत् ॥ २३ ॥

अष्टाविंशतितमाद्वर्त्तमानान्महायुगादेतदल्पकालेनपूर्वकालेसाम्प्रतंस्थितं कृ-
तंयुगंगतम् । अतःकृतयुगान्तानन्तरमभिमतकालेकालंवर्षात्मकंप्रसङ्ख्यायग-
णयित्वासङ्ख्यापञ्चस्थानास्यिताभिन्नामेकत्रैकस्थानेपिण्डयेत्सङ्कलनविषयांकु-
र्यात् । सर्वेषांगतानांयोगंकुर्यादित्यर्थः ॥ २३ ॥

भा०टी०-यह अष्टाईसवें युगका कृतयुग बीता है । इसकारण कालकी संख्या करके एक स्थानमें गतवर्ष स्थिर करो ॥ २३ ॥

अथकल्पादितोप्रहादिभक्कनियोजनकालंप्रहगतिप्रारम्भरूपमाह-

ग्रहर्क्षदेवदैत्यादिसृजतोऽस्यचराचरम् ॥

कृताद्विवेदादिव्यान्दःशतभ्रावेधसोगताः ॥ २४ ॥

अस्यवर्त्तमानस्यब्रह्मणोप्रहनक्षत्रदेवदैत्यमानवराक्षसभूपर्वतपृक्षादिकंचराचरं
जङ्गमस्थावरात्मकंजगत्सृजतःसृजतीतिसृजनृतस्यजगन्निर्मायकस्यशतस-
ङ्ख्यागुणिताश्चतुःसप्तत्यधिकचतुःशतसङ्ख्यादिव्यान्दागताःएभिर्दिव्यवर्षैर्ग्र-
हमृष्ट्यादिप्रवहवायुनियोजनान्तंकर्मब्रह्मणाकृतमितिफलितार्थः ॥ २४ ॥

भा०टी०-कल्पके आरम्भसे दिव्यमानके ४७४०० वर्ष बीतनेपर ग्रह, नक्षत्र, देव,
दैत्यादि चराचरकी सृष्टि हुई है ॥ २४ ॥

अथग्रहपूर्वगत्युत्पत्तौकारणमाह-

पश्चाद्भ्रजन्तोऽतिजवान्नक्षत्रैःसततंग्रहाः ॥

जीयमानास्तुलम्बन्तेतुल्यमेवस्वमार्गगाः ॥ २६ ॥

पश्चादनन्तरंपुनरावृत्त्यापश्चात्पश्चिमदिगभिमुखंनक्षत्रैस्तारकादिभिःसहग्रहाःसूर्यादयोऽतिजवात्प्रवहवायुसत्वरगतिवशात्सततंनिरन्तरंभ्रजन्तो गच्छंतः स्वमार्गगाःस्वकक्षावृत्तस्थाजीयमानानक्षत्रैःपराजितानक्षत्राणामग्रेगमनात् । अतएवलज्जयेवगुरुभूताइतितत्पर्यार्थः । तुल्यंसमम् । एवकारादधिकन्यूनव्यवच्छेदः । लम्बन्तेस्वस्थानात्पूर्वस्मिँल्लम्बायमानाभवन्ति । यथालज्जितःपश्चाद्भवतिनाग्रे । तुकारादधोऽधःकक्षाक्रमानुरोधेनशन्यादिग्रहाणांचन्द्रान्तानांशुरुतापचयःशानिरतिगुरुभूतस्तस्मात्किञ्चिन्न्यूनोगुरुस्तस्मादपिभौमइत्यादियथोत्तरम् । यस्यकक्षामहतीतस्यगुरुत्वाधिक्यंयस्यलम्बीतस्यतदनुरोधेनगुरुताल्पत्वमिति । एतदुक्तंभवति । ब्रह्मणाप्रवहवायौनक्षत्राधिष्ठितोमूर्त्तंगोलः स्थापितस्तदन्तर्गताःस्वस्वाकाशगोलस्थाःशन्यादयोनक्षत्राधिष्ठितमूर्त्तंगोलस्थक्रान्तिवृत्तस्थरेवतीयोगतारासन्नरूपमेपादिप्रदेशसमभ्रस्थाःस्थापिताः । क्रान्तिवृत्तंतुमेतुलस्थानेविषुवदृत्तलभ्रसम्पातात्त्रिभान्तरितक्रान्तिवृत्तप्रदेशौस्वासन्नविषुवदृत्तप्रदेशाभ्यांचतुर्विंशत्यंशान्तरेणदक्षिणोत्तरीमकरकर्कादिरूपोतदेवद्वादशराश्यात्मकंवृत्तंग्रहचारभूतम् । विषुवदृत्तंतुषुचमध्यस्थंनिरक्षदेशोपरिगम् । तत्रप्रवहवायुनास्वाघातेनमूर्त्तोनक्षत्रगोलोनाक्षत्रपष्टिघटीभिःपरिवर्तते । तदन्तर्गतवायुभिस्तदाघातेनवाग्रहाभ्रमन्त्यपिनक्षत्रगोलस्थितक्रान्तिवृत्तीयमेपादिप्रदेशेनसमंनगच्छन्तिवायूनांस्वल्पत्वात्तदाघातस्याप्यल्पत्वाद्भिम्बानांशुरुत्वाच्च । अतस्तस्थानाद्ग्रहाणांलम्बनंहश्यते । अतएव नक्षत्रोदयकालेतेपांद्द्वितीयदिनेनोदयःकिन्तुग्रहोलम्बितप्रदेशेनवायुनातदनन्तरमूर्ध्वमागच्छतीत्यनन्तरमुदयः । लम्बनंतुशन्यादीनांकक्षानुरोधेनगुरुत्वाद्वायूनांतदूपातानांवाकक्षानुरोधेनबल्लत्वात्तु यद्यपि वायोर्ध्ववानुरोधेनसत्त्वाद्ग्रहावलम्बनंविषुवदृत्तेभविषुमुचितंनक्रान्तिवृत्ते । तथाचवक्ष्यमाणक्रान्त्यनुपपत्तिःक्रान्तिवृत्तस्थद्वादशराशिभोगेनवक्ष्यमाणानां भगणानामनुपपत्तिश्च । तथापिवायुनावलम्बितोग्रहोविषुवन्मार्गगोऽपितद्विषुवप्रदेशासन्नक्रान्तिवृत्तप्रदेशेनग्रहाकाशगोलएवस्वसमभ्रत्रेणाकृष्यतइतिनानुपपत्तिः । अतएवस्वमार्गगाइतिक्रान्तिवृत्तानुसृतस्वाकाशगोलस्थकक्षामार्गगता इत्यर्थकमुक्तमितिसंक्षेपः ॥ २६ ॥

भा०टी०-सदा अतिशीघ्र चलनेवाले नक्षत्रसे, पीछे चलतेहुए ग्रह पराजित होकर अपने मार्गमें तुल्यभावसे विलम्ब करते हैं ॥ २६ ॥

अथातएवग्रहाणांलोकेप्राग्गतित्वंसिद्धमित्यतआह-

प्राग्गतित्वमतस्तेषांभगणैःप्रत्यहंगतिः ॥

परिणाहवशाद्भिन्नातद्वशाद्भानिभुञ्जते ॥ २६ ॥

अतोऽवलम्बनादेव तेषांग्रहाणांप्राग्गतित्वंप्राच्यांदिशिगतियेषांतिप्राग्गतय-
स्तद्भावःप्राग्गतित्वंसिद्धम् । लम्बनस्वरूपैवग्रहाणांपूर्व्वगतिरूपन्नालोकैःकार-
णानभिज्ञैःप्रत्यक्षावगततयातच्छक्तिजनिताकल्पितेत्यर्थः । साकियतीत्यत
आह । भगणैरिति । वक्ष्यमाणभगणैःप्रत्यहंप्रतिदिनंगतिः प्राग्गमनरूपाभग-
णानांगत्युत्पन्नत्वाद्गणसम्बन्धिवक्ष्यमाणदिनेः सूर्यसावनैर्ग्रहभगणालम्ब्यन्तेत-
दैकेनदिनेनकेत्यनुपाताज्ज्ञेया । ननुग्रहभगणानांतुल्यत्वाभावात्प्रतिदिनंग्र-
हगतिभिन्नेतिपूर्व्वलंबनरूपाग्रहगतिरयुक्तोक्ताग्रहलम्बनस्याभिन्नत्वादित्यतआह ।
परिणाहवशादिति । परिणाहःकक्षापरिधिस्तद्वशात्तदुरोधादियंग्रहगतिभि-
न्नातुल्या । अयमभिप्रायः । ग्रहाणांलम्बनंतुल्यप्रदेशे न परन्तुस्वस्वकक्षायांत-
त्प्रदेशेतुल्येयाःकलास्तागतिकलास्तास्तुमहतिकक्षावृत्तेऽल्पालघुकक्षावृत्तेवद्वयः ।
सर्वकक्षापरिधीनांककलाङ्कितत्वात् । भगणास्तुगतिवशादेवयस्यकक्षावृत्तं
महत्तस्यालपायस्यचलघुकक्षावृत्तंतस्यवहवस्तदुत्पन्नागतिरपितयेतिनविरोधः ।
नन्वेकरूपगतिविहायभिन्नरूपागतिः कथमङ्गीकृत्येत्यतआह । तद्वशादिति ।
भिन्नगतिवशाद्भानिराशीन्नक्षत्राणिभुञ्जतेग्रहाभुञ्जन्तीत्यर्थः । तथात्रग्रहराश्या-
दिभोगज्ञानार्थमियमेवगतिरुपयुक्तानैकरूपेतिभावः ॥ २६ ॥

मा०टी०-भिन्न कक्षासे उत्पन्न हुए भगणके हेतु प्रतिदिनको गतिमें प्रयुक्ता होती
है, तिखीकारणसेराशिभोग कालादिकी विभिन्नता होती है ॥ २६ ॥

अथभभोगेविशेषवदन्वक्ष्यमाणभगणस्वरूपमाह-

शीघ्रगस्तान्यथाल्पेनकालेनमहताल्पगः ॥

तेषांतुपरिवर्त्तेनपौष्णान्तेभगणःस्मृतः ॥ २७ ॥

अथशब्दःपूर्वोक्तेर्विशेषमूचकः । शीघ्रगतिमहस्तानिभान्यल्पेनकालेनभुनक्त्य-
ल्पगतिर्ग्रहोवद्दुकालेनभुनक्तितुल्यराश्यादिभोगोमन्दशीघ्रगतिग्रहयोस्तुल्यका-
लेननभवतीतिविशेषार्थः । तेषाराशीनांपरिवर्त्तेनभ्रमणेन । तुकाराद्गहा-
दिगतिभोगजनितेनभगणःप्राज्ञैरुक्तः । क्रांतिवृत्तेदादशराशीनांसत्त्वात्तद्भोगे-
नचक्रभोगसमातिर्यस्थानमारभ्यचलितोग्रहः पुनस्तत्स्थानमायातिसचक्र-
भोगः । परिवर्त्तसञ्ज्ञोऽपिदादशराशिभोगाद्गणइत्यर्थः । ननुक्रान्तिवृत्तेसर्व-

प्रदेशेभ्यःपरिवर्त्तसम्भवादत्रकःपरिवर्त्तादिभूतःप्रदेशइत्यतआह । पौष्णा-
न्तइति । सृष्ट्यादौत्रहणाक्रान्तिवृत्तेरेवतीयोगतारासन्नप्रदेशेसर्वग्रहाणानिवे-
शितत्वात्तदवधितोग्रहचलनाच्च । पौष्णस्यरेवतीयोगतारायाअन्तेनिकटेप्रदे-
शेतथाचरेवतीयोगतारासन्नाग्रिमस्थानमेवाद्यन्तावधिभूतमितिभावः ॥ २७ ॥

भा० टी०-श्रीघ्न चलनेवाले ग्रह थोड़े समयमें, और थोड़े चलनेवाले अधिक समयमें
गमन करते हैं । रेवतीके अंतमें फिर लौट आनेसे भगण होता है ॥ २७ ॥

ननुपरिवर्त्तस्यभगणसंज्ञात्वयुक्तात्र्यादिराशीनामपिभगणत्वादित्यतःपरिभा-
पाकथनच्छलेनभगणस्वरूपमाह-

विकलानांकलापष्ट्यातत्पष्ट्याभागउच्यते ॥
तात्रिंशताभवेद्राशिर्भगणोद्वादशैवते ॥ २८ ॥

यथा मूर्त्तकालेप्राणकालआदिभूतस्तथाक्षेत्रपरिभाषायांविकलाः मूक्षमा-
दिभूतास्तासांपष्ट्यैकाकलाकलानांपष्ट्याभोगोऽंशः क्षेत्रपरिभाषाभिज्ञैःकथ्यते
भागत्रिंशताराशिःस्यात् । तेराशयःसकलाद्वादश । एवकारस्त्रिचतुरादीनांनि-
रासार्थः । तथाचसाकल्पेगणपदप्रयोगाद्भगणस्यभोगेऽपिभगणव्यवहाराच्चपूर्वो-
क्तयुक्तमितिभावः ॥ २८ ॥

भा० टी०-६० विकलाकी एक कला, और ६०कलाका एक भाग होता है । ३० भाग
(अंश) की एक राशि और १२ राशिका एक भगण होता है ॥ २८ ॥

अथभगणान्विवक्षुःप्रथमंसूर्य्यबुधशुक्राणांभौमग्रुरुशनिशीघ्रोच्चानांचभग-
णानाह-

युगेसूर्य्यज्ञशुक्राणांखचतुष्करदार्णवाः ॥
कुजाकिंगुरुशीघ्राणांभगणाःपूर्वयायिनाम् ॥ २९ ॥

महायुगेसूर्य्यबुधशुक्राणांखानांचतुष्कमेकस्थानादिसहस्रस्थानान्तचतुःस्था-
नस्थितानिशून्यानिततोऽयुतादिप्रयुतस्थानपर्यन्तंदन्तसमुद्रास्तथाचयुगसौरव-
र्षाणिस्वाम्रस्वाम्रद्विरामवेदमितानिभगणाद्वादशराशिभोगात्मकपरिवर्त्तानांस-
ङ्ख्याभवन्तीतिशेषः । भौमशनिबृहस्पतीनांयानिशिघ्राणिशीघ्रोच्चानितेपामे-
तन्मिताभगणाः । चकारःसमुच्चयार्थकोऽनुसन्धेयः । अत्रकक्षाक्रमेणचारक्रमे-
णवायुरोःखलमध्यगताभवतीतिनतयोद्देशः । स्वतन्त्रस्पनियोगानर्हत्वाद्वा ।
नन्वाकाशरूपो विम्बाभावादवलम्बनासम्भवेनगत्यभावात्कथंभगणात्काइत्य-
तआह । पूर्वयायिनामिति । पूर्वगामिनाम् । तथाचतेपामदृश्यरूपाणां

पूर्वगतिसद्भावाद्भ्रमणोक्तौ नक्षतिः । एषां स्वरूपादिनिर्णयस्तु स्पष्टाधिकारे प्रतिपा-
दयिष्यते ॥ २९ ॥

भा०टी०-युगमें सूर्य बुध व शुक्रके मध्य और मंगल, शनि व बृहस्पतिके मध्य शीघ्र
पूर्वकी चलनेवाले भ्रमण ४३२०००० हैं ॥ २९ ॥

अथ चन्द्रभौमयोर्भ्रमणानाह-

इन्दोरसाग्नित्रित्रीपुसप्तभूधरमार्गणाः ॥

दस्रत्र्यष्टरसाङ्काक्षिलोचनानिकुजस्यतु ॥ ३० ॥

पूर्वश्लोकोक्तभ्रमणा इत्यत्राग्निमश्लोकेष्वप्यन्वेति । भूधराः सप्तनतुपर्वतस्य
धराभिधानत्वादिकसप्ततिः । मार्गणाः शरास्तथा च चन्द्रस्य भ्रमणाः षडभिदेव-
पञ्चसप्तसप्तपञ्चमिताः । भौमस्य तुकारादाकाशस्थविम्बात्मकस्येति पुनरुक्ति-
भ्रमवारणार्थं दन्ताष्टषडङ्काकृतिमिताः ॥ ३० ॥

भा०टी०-चंद्रमाके ५७७५३३३६; मंगलके २२९६८३२ भ्रमण हैं ॥ ३० ॥

अथ बुधशीघ्रोच्चगुर्वोर्भ्रमणानाह-

बुधशीघ्रस्य शून्यर्तुखाद्रित्र्यङ्कनगेन्दवः ॥

बृहस्पतेः खदस्राक्षिवेदपङ्कह्यस्तथा ॥ ३१ ॥

बुधशीघ्रोच्चस्यादृश्यरूपस्य पूर्वगतेर्भ्रमणाः षष्टिसप्तत्रिष्यङ्कनत्यष्टिमिताः । बृह-
स्पतेस्तथा विम्बात्मकस्येति पुनरुक्तिभ्रमवारणाय नखद्विवेदपङ्कामिताः ॥ ३१ ॥

भा०टी०-बुधशीघ्रके १७९३७०६०; बृहस्पतिके ३६४२२० भ्रमण हैं ॥ ३१ ॥

अथ शुक्रशीघ्रोच्चशून्योर्भ्रमणानाह-

सितशीघ्रस्य षट्सप्तत्रियमाश्विखभूधराः ॥

शनेर्भुजङ्गपट्टपञ्चरसवेदनिशाकराः ॥ ३२ ॥

शुक्रशीघ्रोच्चस्यादृश्यरूपस्य पूर्वगतेर्भ्रमणाः षट्सप्तत्रिद्विद्विखसप्त । एते-
नभूधरा इत्यस्यैकसप्ततिरेकादशवार्योनिरस्तः । शनेर्विम्बात्मकस्याष्टषट्-
पञ्चरसेन्द्रमिताः ॥ ३२ ॥

भा०टी०-शुक्र शीघ्रके ७०२२३७६; शनिके १४६५६८ भ्रमण हैं ॥ ३२ ॥

अथ चन्द्रस्योच्चपातयोर्भ्रमणानाह-

चन्द्रोच्चस्याग्निशून्याश्विसुसर्पार्णवायुगे ॥

वामं पातस्य वस्वग्निमाश्विशिखिदस्रकाः ॥ ३३ ॥

चन्द्रमन्दोच्चस्यपूर्वगतैरदृश्यरूपस्यभगणामहायुगेरामनखाष्टाष्टवेदमिताः ।
पातस्यचन्द्रशब्दस्यसंनिहितत्वाच्चन्द्रपातस्यादृश्यरूपस्यवामं पश्चिमगत्याद्वाद-
शराशिभोगात्मकपरिवर्तरूपभगणामहायुगेअष्टारामाकृतिरामद्विमिताः । अ-
त्रयुगग्रहणं वक्ष्यमाणग्रहोच्चपातभगणसम्बन्धिकल्पकालवारणार्थम् । ग्रहो-
च्चपातभगणास्तुयुगेयुगेनोत्पन्नाइत्यास्मिन्युगसम्बन्धिप्रसङ्गेनोक्ताः । मन्दो-
च्चपातस्वरूपादिनिर्णयस्तुस्पष्टाधिकारिव्यक्तो भविष्यति ॥ ३३ ॥

भा०टी०-चन्द्रोच्चके ४८८२०३, चन्द्रपातके बाई ओर २३२२३८ भगण है ॥ ३३ ॥

अथयुगेनाक्षत्रदिवसांस्तत्स्वरूपावगमायग्रहसावनदिनस्वरूपंस्वसंख्याज्ञान
हेतुकंचाह-

भानामष्टाक्षिवस्वद्वित्रिद्विद्व्यष्टशरेन्दवः ॥

भोदयाभगणैःस्वैःस्वैरूनाःस्वस्वोदयायुगे ॥ ३४ ॥

भानानक्षत्राणांस्वतोगत्यभावेऽपिप्रवहवायुनापरिभ्रमणात्तत्संख्यातुल्या
भगणाःस्वदिनतुल्याः । अतएवात्रवाममितिपूर्वोक्तस्ययुक्तोऽन्वयः । अष्ट-
द्व्यष्टनगाभिजातिगजदिनमिताः । ननुग्रहाणामपिप्रवहवायुनापरिभ्रमणेनो-
दयसद्भावात्तेपांदिवसाःकथंज्ञेयाइत्यतआह । भोदयाइति । उदयोयस्मि-
न्नहनिस्वाद्यन्तावधिरूपइतिव्युत्पत्त्योदयशब्देनदिनम् । तथाचभोदयानाक्षत्र-
दिवसाएतत्तुक्ताःस्वैःस्वैःस्वकीयैःस्वकीयैर्भगणैः प्रागुक्तैर्वर्जिताःसन्तःस्वस्वोदया
निजनिजसावनदिवसायुगेभवन्ति । युगइत्यनेनाभीष्टकालेनाक्षत्रदिवसाग्रहग-
तभोगादिनाभगणादिनानाग्रहसावनदिवसाअभीष्टाभवन्ति । परन्तुराशीन्पञ्च-
शुणितानंशादिकंदशशुणितं कृत्वावद्यादिस्थानेहीनकार्यमन्यथाविजातीयत्वाद्-
न्तरानुपपत्तेरिति सूचितम् । अत्रोपपत्तिः । यदिग्रहाणांप्राग्गमनावलम्बनं
नस्यात्तर्हिग्रहोदयनक्षत्रोदयपरेकहेतुत्वान्नाक्षत्रसावनदिवसयोरभेदःस्यात् ।
अतोग्रहाणालम्बनेननाक्षत्रदिवसेभ्यःसावनदिवसानामन्तरितत्वादवलम्बनज-
भगणान्तरेणयुगेनाक्षत्रदिवसेभ्योग्रहसावनदिवसान्यूनान्भवन्ति । प्रवहैणभग-
णतुल्यपश्चिमग्रहतुल्यानामकरणादित्युपपन्नम् । भोदयाइत्यादि । अनेनैवभगण-
सावनयोगानाक्षत्रदिवसाइत्यप्यर्थसिद्धम् ॥ ३४ ॥

भा०टी०-नक्षत्रोक्ते १५८२२३७८२८ भगण है । नक्षत्रोक्ते भगणमेंसे ग्रहोंकेभगण घटानेपर
युगमें अपने २ उदयकी संख्या निकल आवेगी ॥ ३४ ॥

अथवक्ष्यमाणचान्द्रदिवसाधिमासयोःसंख्याज्ञानहेतुकंस्वरूपमाह-

भवन्तिशशिनोमासाःसूर्येन्दुभगणान्तरम् ॥

रविमासोनितास्तेतुशेषाःस्युरधिमासकाः ॥ ३५ ॥

सूर्यचन्द्रभगणयोरन्तरंचन्द्रस्यमासाभवन्ति तेचान्द्रमासारविमासोनिताः ।
अत्रप्रथमंतुकारान्वयाद्वादशगुणितरविभगणरूपवक्ष्यमाणार्कमासैरुनिताःसन्तः
शेषाभवशिष्टायेचान्द्रमासास्तेऽधिमासाएवभवन्तिनान्ये । अनेनचान्द्रत्वमधि-
मासानांस्पष्टीकृतम् । अत्रोपपत्तिः । त्रिंशत्तिथ्यात्मकस्यरवीन्दुयुतिकाल-
रूपदर्शान्तावधेश्चान्द्रमासस्यद्वादशराशिमिनेनमूर्ध्वेन्द्रन्तरेणैवसिद्धिः । क-
थमन्यथादर्शान्तेजातस्यमन्दशीघ्रयोःसूर्येन्द्रोयोगस्यपुनर्दर्शान्तेसंभवः । द्वा-
दशराश्यन्तरंत्वेकंभगणान्तरमतोभगणान्तरेणचान्द्रोमासःसिद्धः।सौरमासापि-
क्षयायदन्तरेणचान्द्रमासानामधिकत्वंतपवाधिमासाइतिस्वरूपमेववक्ष्यमाणो-
पयोगात्परिभाषितम् ॥ ३५ ॥

भा०टी०-चंद्रमा और सूर्यका भगणान्तर चान्द्रमास है । चान्द्रमाससे रविमास
यद्यनेपर अधिमास होजाताहै ॥ ३५ ॥

अथवक्ष्यमाणावमसूर्यसावनयोःस्वरूपमाह-

सावनाहानिचान्द्रेभ्योद्युभ्यःप्रोज्झयतिथिक्षयाः ॥

उदयादुदयंभानोभूमिसावनवासराः ॥ ३६ ॥

चान्द्रेभ्योद्युभ्योवक्ष्यमाणचान्द्रदिवसेभ्यःसकाशादित्यर्थः । सावनाहानिसा-
वनदिनानिप्रोज्झयत्यक्त्वावशेषंतिथिक्षयाः। तिथिपुचान्द्रदिनेपुसावनदिनानाम-
वशेषतुल्यःक्षयोन्पूनत्वम्। यद्वातिथिशब्देनसावनोदिवसस्तस्यचान्द्रदिवसात्क्षय
इतिस्वरूपमेववक्ष्यमाणोपयोगात्परिभाषितम् । ननुभोदयाभगणैरित्या-
दिनापूर्वसर्वेषांसावनदिवसाउक्ताइत्यत्रकस्यप्राह्याइत्यतःसूर्यसावनस्वरूपकथ-
नच्छलेनोत्तरमाह । उदयादिति । सूर्यस्योदयकालमारभ्याव्यवहिततदुदय-
कालपर्यन्तंयःकालःसएकोदिवसः । इतियेदिवसास्तेभूमिसावनवासराः ।
भूदिवसाउदयस्यभूस्वन्वेनावगमात् । सावनदिवसाश्चेत्यर्थः । त-
याचनिरुपपदसावनभूमिशब्दाभ्यांसूर्यस्येववासराएवनान्येषांसोपपदत्वाभावा-
दितिभावः ॥ ३६ ॥

भा०टी०-चान्द्रदिनसे सावन दिन दूर करनेपर तिथिक्षय होता है ॥ सूर्यके एक
उदयसे दूसरे उदयतक एक भौम या सौर दिन होता है ॥ ३६ ॥

तेकियन्तइत्यतस्तत्प्रमाणंचान्द्रदिनप्रमाणंचाह-

वसुद्व्यष्टाद्रिरूपांकसत्ताद्रितिथयोर्युगे ॥

चान्द्राःखाष्टखल्व्योमखाग्निलर्तुनिशाकराः ॥ ३७ ॥

अष्टाधिगजसतभृगोनगसतपञ्चभूमितायुगेसूर्यसावनदिवसाः । चान्द्र

दिवसायुगतिथयइत्यर्थः । अशीतिशून्यचतुष्कत्रिखनृपाएतेत्रिंशद्दक्ताश्चान्द्र-
मासाउक्तप्रायाः । अनेनैवचान्द्रदिवसानामुपपत्तिःसूर्य्यचन्द्रयोर्भगणयोर-
न्तररूपचान्द्रमासास्त्रिंशद्गुणिताइतिस्पष्टीकृताः ॥ ३७ ॥

भा०टी०-युगमें १५७७९१७८२८ सौरदिन और १६०३००००८० तिथि (चान्द्रदिन) हैं ॥ ३७ ॥

अथाधिमासावमयोःसंख्यामाह-

पद्बह्विन्निहुताशाङ्कतिथयश्चाधिमासकाः ॥

तिथिक्षयायमार्थाश्विद्व्यष्ट्योमशराश्विनः ॥ ३८ ॥

अधिमासकाःप्रागुक्तस्वरूपाश्चकाराद्युगेपद्देवराभगणशरेन्दुमितास्तिथिक्ष-
यादिनक्षयावमानीत्यर्थः । अर्थाःपञ्च । एवंद्विशराकृत्यष्टस्रतत्वानि ॥ ३८ ॥

भा०टी०-युगमें अधिमास १५९३३३६ और तिथिक्षय २५२०८२२५२ हैं ॥ ३८ ॥

ननुसूर्य्यमासानुक्तेरधिमाससंख्याकथंज्ञातेत्यतोराधिमाससंख्यांस्वरूपेणकहां-
श्चाह-

स्वचतुष्कसमुद्रापृकुपञ्चरविमासकाः ॥

भवन्तिभोदयाभानुभगणैरुनिताःकहाः ॥ ३९ ॥

सूर्य्यमासाद्वादशगुणितरविभगणानुरूपाः शून्यस्वाभ्रस्ववेदधृतिशरमिताः ।
ननुसावनदिवससंख्याप्रागुक्ताकथमवगतेत्याह । भवन्तीति । भोदयाना-
क्षत्रदिवसाःप्रागुक्ताःसूर्य्यभगणैःप्रागुक्तैर्वाजिताःसन्तःकहाभूवासराभवन्ति भौ-
दयाइत्यादिप्रागुक्तेः ॥ ३९ ॥

भा०टी०-युगमें रविमास ५१८४०००० है । नक्षत्र भगणसे सूर्यभगण घटा देनेपर रुदिन
(सौरदिन) की गिनती होती है ॥ ३९ ॥

ननुसूर्यादिमन्दोच्चभौमादिपातानांयुगेभगणानुत्पत्तेःकल्पभगणकथनमावश्य-
कमतस्तत्पञ्चांशप्रागुक्ताएतेभगणादयःकल्पएवकथंनोक्ताइत्यतआह-

अधिमासोनराञ्चक्षचान्द्रसावनवासराः ॥

एतेसहस्रगुणिताःकल्पेस्युर्भगणादयः ॥ ४० ॥

एतेप्रागुक्ताभगणादयोभगणाआदियेपांतिभगणादयः।अधिमासोनराञ्चक्षचान्द्र-
न्द्रसावनवासराः।अधिमासाःपद्बह्वीत्यादितिथिक्षयाइत्याद्यूनरात्रयोऽवमानि ।
ऋक्षचान्द्रसावनानांप्रत्येकंवासरसम्बन्धः । नाक्षत्रदिवसाभानामित्यादि ।
चान्द्रदिवसाश्चान्द्राःखाष्टेत्यादि । सावनदिवसावसुव्यष्टादीत्यादि । अत्रसौ-

रमासाअपिखचतुष्केत्यादिश्राह्याः । सहस्रगुणिताःकल्पेभगणादयउक्ताभवन्ति
युगसहस्रस्यकल्पत्वात् । तथाचलाघवार्थयुगयुक्ताइतिभावः ॥ ४० ॥

भा०टी०-एक युगके अधिमास, तिथिक्षप, चान्द्रसावनदिन आदिसबको १००० से
गुणा करनेपर एक कल्पके भगणादि होते हैं ॥ ४० ॥

अयश्लोकाभ्यांविचंद्रसूर्यादिग्रहाणांमन्दोच्चभगणान्वदन्पातभगणान्प्रति-
जानीते-

प्राग्गतेःसूर्यमन्दस्यकल्पेसप्ताष्टवह्वयः ॥

कौजस्यवेदखयमावौधस्याष्टवह्वयः ॥ ४१ ॥

खखरन्ध्राणिजैवस्यशौकस्यार्थगुणेपवः ॥

गोऽग्नयःशनिमन्दस्यपातानामथवामतः ॥ ४२ ॥

प्राग्गतेःकल्पइत्यनयोःशनिमन्दान्तंप्रत्येकंसम्बन्धः । पूर्वगतेःसूर्य-
मन्दोच्चस्यकल्पेसप्ताष्टराममिताः शनिपातस्यभगणाइतिवक्ष्यमाणस्यभगणा
इतिपदमत्रप्रत्येकमन्वेति । कौजस्यकुजसम्बन्धिनःसूर्यमन्दस्येत्यस्यैकदेश-
शोमन्दस्येतिमन्दोच्चस्येत्यर्थकमन्वान्वेति । तथाचभौममन्दोच्चस्यचतुरधि-
कंशतद्वयम् । बौधस्यबुधमन्दोच्चस्याष्टपट्त्रिमिताः । जैवस्यगुरुसम्बन्धिनः ।
अत्रशनिमन्दस्येतिवक्ष्यमाणस्यैकदेशोमन्दस्येति मन्दोच्चस्येत्यर्थकमन्वेत्येक-
वृत्तस्यत्वात् । यद्वाद्यन्तयोर्मन्दस्येत्युक्त्यैवमध्यस्थानामन्वयसूपपन्नइति ।
तथाचगुरुमन्दोच्चस्यनवशतंशौकस्यशुकमन्दोच्चस्यपञ्चत्रिंशद्विंशतिरुपचशतंशनि-
मन्दोच्चस्यैकोनचत्वारिंशत् । अथानन्तरंपातानांभोमादिपातानांवामतःप-
श्चिमगत्याभगणाउच्यन्तइतिशेषः ॥ ४२ ॥

भा०टी०-एक कल्पमें मन्दसूर्यके ३०७, मंगलके २०४, बुधके ३६८, बृहस्पतिके ९००
शुकके ५३५, और शनिके ३९ भगणे बाई औरको चलते हैं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

तान्श्लोकाभ्यामाह-

मनुदस्रास्तुकौजस्यबोधस्याष्टाष्टसागराः ॥

कृताद्रिचन्द्रजैवस्यत्रिखाङ्काश्चभृगोस्तथा ॥ ४३ ॥

शनिपातस्यभगणाःकल्पेयमरसर्तवः ॥

भगणाःपूर्वमेवात्रप्रोक्ताश्चन्द्रोच्चपातयोः ॥ ४४ ॥

कुजसम्बन्धिनः । तुकारात्पातस्यभौमपातस्यकल्पेभगणाश्चतुर्दशाधि-
कंशतद्वयम् । बौधस्यबुधसम्बन्धिनःशनिपातस्येत्यस्यैकदेशःपातस्येत्यन्वै-
ति । बुधपातस्यद्वादशोनापचशती । जैवस्यगुरुपातस्यचतुःसप्तत्याधिकंशत-

म् । भृगोःशुक्रस्यतथासम्बन्धिनश्चकारिणां तस्यशुक्रपातस्येत्यर्थः । व्याधि-
 कानवशती । शनिपातस्याद्विरसपट्काभगणाः कल्पेभवन्ति । नन्वस्मिन्
 प्रसङ्गे चन्द्रस्योच्चपातयोर्भगणाः कथनोक्ता इति मन्दाशङ्का । पाकरणाय पूर्वोक्तं स्मा-
 रयति । भगणा इति । चन्द्रोच्चपातयोश्चन्द्रस्य मन्दोच्चपातयोर्भगणा अत्रास्मि-
 न्नाधिकारे पूर्वग्रहयुगभगणकथने । एवकारो विस्मरणनिरासार्थकः । प्रोक्ताश्चन्द्रोच्च-
 स्येत्यादिश्लोकनोक्ताः ॥ १४ ॥

भा०टी०-एक कल्पमें मंगलके २१४, बुधके ४८८, वृहस्पतिके १७४, शुक्रके ९०३, शनिके
 ६६३ पातके बाँई धोर चलनेवाले भगण है । पहलेही चंद्रमाके पात वहे है ॥ १३ ॥ १४ ॥

अथाभिमतकाले ग्रहगंत भोगानयनं विवधुरत्तदुपजीव्याहर्गणसाधनार्थमपृत्त-
 ग्रहचारकालाद्ग्रहाब्दज्ञानोपजीव्यं कृतयुगान्तीयगताब्दज्ञानं शोषत्रयणाह-

पण्मनूनांतुसम्पिण्डचकालंतत्सन्धिभिः सह ॥
 कल्पादिसन्धिनासाद्धैवेवस्वतमनोस्तथा ॥ १५ ॥
 युगानां त्रिघनं यातं तथा कृतयुगं त्विदम् ॥
 प्रौढ्यसृष्टेस्ततः कालं पूर्वोक्तं दिव्यसद्रस्यया ॥ १६ ॥
 सूर्याब्दसद्रस्यया ज्ञेया कृतस्यान्ते गता अर्मा ॥
 सचतुष्कयमाद्यग्निशररन्ध्रनिशाकराः ॥ १७ ॥

पण्मनूनां कालं सौरपदान्मयं तत्सन्धिभिः पण्मनूनां कृतयुगप्रमाणैः पदाभिः संधिभिः
 सहस्राद्धैकल्पादिमान्निना कृतप्रमाणैः कल्पादादिन्यनेन कल्पप्रारम्भमंबलकृतयुग-
 मितसन्धिनासाद्धैवार्थमपिण्डवर्षा इत्येव । युगागतायुषोऽंशमितं तस्यैत्यस्य नि-
 र्वासः । धैवतमनोवर्तमानसप्तमं वैवस्वतारस्य मनोयुगानां त्रिघनं यातं युगम-
 ताविशति गता तैर्षा इत्येवमप्राविशति युगान्तं गतं तु सारान्माप्रतं विवतं कृतयुगं
 त्पागतत्वेनेषां इत्येतत्तं मिद्धाद्वाग्मृष्टैः सारं गुष्टिररपार्थयः पालोऽपार्थमयत्नं
 दिव्यसंरयया दिव्यमानेन प्रोक्तं कृतान्तिथेदादिध्यात्वाः शतप्राप्त्यननोत्तम् ।
 सूर्याब्दसंरयया रपमानेन पट्टचधिरशतत्रययुगितं इत्येति तान्यपार्थः ।
 एतेन प्रागुक्तैर्षावरपं मारवपेप्रमाणेन तद्विचरपेप्रमाणेनेति व्यनो कृतम् । प्रौ-
 ष्ठ्यन्यूनो कृत्याचः नमुग्रयाधोऽनुमन्धेयः । अर्मा अग्निशररन्ध्रनिशाकराः अग्नि-
 त्रिशरातिभृतयः कृतयुगचरणन्यादमाने गता अर्माना ज्ञानव्याः । नदुरन्पाट-
 स्माय मनः इत्यादिप्रोक्तं सम्पिण्डितव कालेः संपेप्रण्मनूनामिनादिदुनरनमा-
 भाति । नच प्रोक्तं ग्रहगतवयमनापज्ञानार्थमिदानींच ग्रहनापनापंम् । अन्यया
 गतवयमनापज्ञानापनापंत्तारनिरास्यम् । ग्रहगतवयमनापज्ञानादेरग्र-

हसाधनस्ययुक्तत्वादिष्टापत्तेः । अन्यथाग्रहचक्रादेर्ब्रह्मोत्पत्तितस्तदवसानपर्य-
न्तंसत्त्वाद्ब्रह्मदिनाधिककालेगताब्दज्ञानाभावाद्ब्रह्मसाधनानुपपत्तिरितिचेन्न । इ-
त्थंयुगसहस्रेणभूतसंहारकारकःकल्पइत्यनेनब्रह्मदिनान्तेग्रहचक्रादिनाशोक्तेस्त-
दिनादौग्रहचक्रोत्पत्तेश्चब्रह्मदिवसएवतदादिगताब्दाग्रहचारोपजीव्यानब्रह्मग-
तायुःप्रमाणाब्दाः । ग्रहासत्त्वेग्रहसाधनापत्तेः । अतःपुनर्गताब्दाग्रहचारोपजी-
व्याब्रह्मदिवसेसाधिताः । परन्तुब्रह्मदिनादितोग्रहचारप्रवृत्तिकालपर्यन्तयः
सृष्टिविलम्बितकालस्तदूनाब्रह्मदिनादिगताब्दाःसृष्टिगताब्दाग्रहसाधनोपजी-
व्याइतितथोक्तम् । अन्यथामृष्ट्यन्तर्गतकालेग्रहचारासत्त्वेत्साधनापत्तेः
सृष्टिकालकथनानुपपत्तेश्चेतिदिक् । यथादिव्याब्दस्यसौरवर्षाणि ३६०
द्वादशसहस्रगुणितानिमहायुगम् ४३२०००० इदमेकसप्ततिगुणंमनुमा-
नम् । ३०६७२०००० इदंपद्मणितंपण्मनुमानम् । १८४०३२००००
इदंस्वसन्धिभिःकृतयुगप्रमाणैःसप्तभिरेभिः १२०९६००० युगम् ।
१८५२४१६००० एतत्सप्तविंशतियुग ११६६४०००० सहितम् १९६०५६०००
कृतयुग १७२८००० युक्तंजातानिकल्पगतवर्षाणि १९७०७८४००० सृष्टिदि-
व्याब्दैः ४७४०००सप्तमिगुणितैरेभिः१७०६४०००हीनंसृष्टिगताब्दा ग्रहचारो-
पजीव्याःकृतयुगान्तेखचतुष्केत्याद्युपपन्नाः १९५३७२०००० ॥४५॥४६॥४७॥
भा० टी०-सन्धिके सहित छैःमनुका समय, कल्पकी भादि सन्धि, वीति हुए सत्ता-
ईस युगका प्रमाण और कृतयुगमान जोड़के उसमेंसे कल्पारंभसे लेकर सृष्टकालतक-
के सौरवर्ष (२४ श्लोक) की संख्या घटानेसे सृष्टिके वीतिहुए वर्ष निकल आवेंगे ।
तो १९५३७२०००० वर्ष हैं ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

अथाभीष्टकालेऽहर्गणसाधनंततोदिनमासाब्दप्रतिज्ञांवासरेश्वरज्ञानंनश्लोक-
चतुष्टयेनाह-

अतर्द्धममीयुक्तागतकालाब्दसङ्ख्यया ॥

मासीकृतायुतामासैर्मधुशुक्लादिभिर्गतेः ॥ ४८ ॥

पृथक्स्थास्तेऽधिमासघ्नाःसूर्यमासविभाजिताः ॥

लब्धाधिमासकैर्युक्तादिनीकृत्यादिनान्विताः ॥ ४९ ॥

द्विष्टास्तिथिक्षयाभ्यस्ताश्चान्द्रवासरभाजिताः ॥

लब्धोनरात्रिरहितालङ्कयामार्धरात्रिकः ॥ ५० ॥

सावनोद्युगणःसूर्यादिनमासाब्दपास्ततः ॥

सप्तभिःक्षयितःशेषःसूर्याद्योवासरेश्वरः ॥ ५१ ॥

अतःकृतयुगान्तादूर्ध्वमुपर्यन्तरमित्यर्थः । 'अभीष्टकालयोगतका'
लस्तस्यसौरवर्षसङ्ख्ययामीकृतयुगान्तीयमृष्ट्यब्दाःसवतुष्केत्यादिपूर्वोक्ता
युक्ताअभीष्टकालेसौरगताब्दाभवन्ति । एतेमासीकृताद्वादशगुणिताइ-
त्यर्थः । अभीष्टकालेमधुगुक्तादिभिश्चैत्रगुक्ताद्यवधिभूतैर्गतेर्मासैर्युताः ।
अत्रगतमासान्तर्गतोऽधिमासश्चैत्रग्राह्यस्तस्योत्तरमासाद्द्वयत्वेनतदन्तर्गतत्वात्
तन्मासस्यपष्टिदिनात्मकत्वाच्च । तेसिद्धाःपृथक्स्थायुगाधिमासगुणितायुग-
सूर्यमासभक्ताःप्राताधिमासकैर्निर्यैःसिद्धायुक्ताः । अत्रयदास्पष्टोऽधिमासः
पतितआनयनेनलब्धस्तदानयनप्राताधिमासैःसैर्युक्ताः । यदातुस्पष्टोऽधि-
मासोनपतितआनयनेप्रातस्तदानयनप्राताधिमासैर्निर्यैर्युक्ताः । अन्यथाभी-
ष्टकालसाधिताहर्गणस्यत्रिंशद्दिनान्तीरतत्वापत्तोरितिध्ययम् । एतेसिद्धादि-
नीकृत्यात्रिंशतासङ्ख्येत्यर्थः । दिनान्वितावर्त्तमानमासस्यशुक्लप्रतिपदादिग-
ततिथिभिर्युक्ताइत्यर्थः । एतेद्विष्टाःस्थानद्वयेस्थाप्याएकत्रयुगावमैर्गुणितायु-
गचान्द्रदिनैर्भक्ताश्चप्रातावमैर्निर्यैरपरत्रहीनाःसन्तो लङ्कादेशेऽर्धरात्रकालिकः
सावनोहर्गणःस्यात् । ततःसाधिताहर्गणस्तकाशात्सूर्यात्सूर्यमारभ्यदिन-
मासाब्दपावारेश्वरमासेश्वरवर्षेश्वराभवन्ति । तत्रवासरेश्वरज्ञानमाह ।
सप्तभिरिति । अयमहर्गणःसप्तभिःक्षयितोभक्त्वाशेषितःकार्यः । सशेषो-
ऽवशिष्टःसूर्याद्यःसूर्य्यवारादिकोवासरेश्वरोवारस्वामीगतोभवति । तदग्नि-
मौवर्तमानोवारेशइत्यर्थेसिद्धम् । अत्रोपपत्तिः । सौरवर्षाणामासकरणेसृ-
ष्ट्याद्यधिमासान्तकालसम्बन्धिसावयवसौरमासाअव्यवहितपूर्वपतिताधिमा-
सान्तकालादिस्वामीष्टचैत्राद्यन्तकालसम्बन्धिसावयवचान्द्रमासास्तयोर्योग-
श्चैत्रादौद्वादशगुणितौसौरवर्षाणिजातानिकुतइतिचेच्छुणु । द्वादशगुणितसौर-
वर्षाणिसौरवर्षादौसौरमासाइतितुनिर्विवादम् । तैस्वानीताधिमासैःसाव-
यवैर्युताश्चान्द्राःसावयवाःसौरवर्षादौ । एतेऽवयवहीनाश्चैत्रादौनिरवयवाश्चा-
न्द्रमासाः । अवयवस्यचैत्रादिसौरवर्षाद्यन्तरकालरूपाधिपत्वात् । तेनिर-
ग्राधिमासोनाश्चैत्रादावधिमासोनचान्द्राद्वादशगुणितसौरवर्षरूपाउक्तयोगस्व-
रूपाःसिद्धाः । कथमन्यथानिरग्राधिमासयोजनेनैपाचैत्रादौचान्द्रमासमान-
त्वसम्भवः । एतेस्वाभीष्टमासादिकालसिद्धयर्थेचैत्रगुक्तादिगतमासैर्युक्ताः ।
एतेनद्वादशगुणितसौरवर्षमितसौरमासानांचैत्रादिगतचान्द्रमासाःकथंयोजि-
ताएकजातित्वाभावादितिदूषणाङ्गीकारोनिरस्तः । उक्तरीत्यातत्रचान्द्रमा-
सानामपिसत्त्वादेकजातीयत्वेनयोगसम्भवात् । नहिपूर्वयोगोऽस्माभिःकृतो
येनविजातीययोगोदूषणतस्यद्वादशगुणितसौरवर्षरूपत्वेनस्वतःसिद्धत्वात् ।
अथैषानिरग्राधिमासायोज्याइतिमृष्ट्यादिपूर्वपतिताधिमासान्तकालावधि

सौरमासाःसावयवास्तेभ्योयुगसौरमासैर्युगाधिमासास्तदेभिःसौरमासैःकइत्य-
 नुपातेननिरयाधिमासाश्चान्द्राभवन्तिसौरिभ्यःसाधितत्वात् । अथाभीष्टकाले-
 ऽधिमासावयवज्ञानार्थंयुगचान्द्रमासैर्युगाधिमासास्तदापूर्वपतिताधिमासान्त-
 कालाभीष्टमासाद्यन्तरस्थितचान्द्रमासैःसावयवैरेभिःकइत्यनुपातेनाधिमासा-
 भावात्तदवयवःसौरआयातिचान्द्रात्साधितत्वात् । परन्त्ववयवावयविनो-
 रेकजातित्वासिद्धिरतस्तत्सम्पादनार्थमधिमासावयवस्योक्तसौरस्ययुगसौरमा-
 सैर्युगचान्द्रमासास्तदोक्तसौराधिमासावयवेनकिमित्यनुपातेनयुगचान्द्रमासा
 गुणोयुगसौरमासाहरइतितुल्ययोर्गुणहरयोर्युगचान्द्रमासयोर्नाशादिपृष्ठचान्द्र-
 मासानांयुगाधिमासागुणोयुगसौरमासाहरइतिफलमधिमासावयवश्चान्द्रः ।
 अथतादृशेष्टसौरचान्द्रमासयोःपृथगज्ञानादधिमासतदवयवयोर्ज्ञानमशक्यम-
 प्येकोहरश्चेद्गुणकौविभिन्नावित्यादिरीत्येष्टतादृशसौरचान्द्रमासयोर्योगव्यायं
 ज्ञातोयुगाधिमासगुणितोयुगसूर्यमासभक्तःफलमधिमासाः । शेषात्तदवयवोऽह-
 र्गणानयनेऽनुपयुक्तः । तत्रकेवलाधिमासानामेवन्पून्त्वेनतेषामेवयोजनावश्य-
 कत्वात् । अयंमृष्ट्यादितइष्टमासादिपर्यन्तंचान्द्रमासगणःसिद्धः । बहवस्तुद्वा-
 दशगुणितसौरवर्षरूपसौरमासानांसौरवर्षादितोऽभीष्टकालपर्यन्तंसौरमासाना-
 मज्ञानाज्ज्ञातत्रैत्रादिगतचान्द्रमासाएवयोजिताःपरमिष्टसौरमासेष्वधिमास-
 शेषमधिकंतच्चाधिमासानयनेऽधिशेषत्यागेनकेवलाधिमासयोजनेनिरन्तरंभव-
 ति अधिमासानयनंचचान्द्रमिष्टसौरमासत्वेनैवाधिशेषाधिकेष्टसौरमासा-
 नामङ्गीकारादित्याहुः । तच्चिन्त्यम् । केवलेष्टसौरमासानीताधिमासानां
 निरयाणामधिशेषाधिकसौरिष्टमासेषुयोजनेनैवनिरन्तरित्वासिद्धेः । अन्यथा-
 धिशेषगुणितयुगाधिमासेभ्योयुगार्कमासभक्तात्तफलेनाधिशेषमधिकमाप्यातीति
 परमासत्राधिशेषस्याधिकत्वेभवद्गीत्यनुपातानयनेनैकाधिकमासलब्धायोजि-
 तेनचान्द्रमासगणएकाधिकःस्यादिति । अथाभीष्टमासादिसिद्धचान्द्रमासा-
 श्चान्द्रदिनकरणार्थंत्रिशुगुणिताअभीष्टदिनेतत्सिद्धवर्षंशुक्लादिगततिययोऽत्रयो-
 जिताअभीष्टतिथ्यादौचान्द्राहर्गणः । युगचान्द्रदिनेर्युगावमानितदानेनकि-
 मित्यनुपातागतावमैः सावयवैर्हीनाश्चान्द्राहर्गणस्तिथ्यन्तेसावनोऽहर्गणोयम-
 कोटिदेशेसूर्योदयकालेप्रहचारस्पमवृत्तेस्तदादितोनिरवयवाहर्गणसिद्धवर्षंतिथ्य
 न्तत्कालयोरन्तरमवमावयवरूपंयोन्यमतःपूर्वमेवावमावयवोऽनुपयुक्तोऽत्रन
 गृहीतोऽतश्चान्द्राहर्गणःभ्यानीतावमैर्निरग्रैर्हीनोऽहर्गणः । सावनोनिरवयवोयम-
 कोटिदेशीयसूर्योदयकालेतत्रतद्देशस्यामसिद्धतयाप्रसिद्धलङ्कादेशाद्धरात्रस्यत-
 द्रूपस्याक्तिःकृता । सृष्ट्यादावर्कवारसद्भावात् तदाद्यादिनमासवर्षेश्वराः । ग्र-
 हाणांसप्तसङ्ख्यत्वात् सप्ततष्टोऽहर्गणःशेषंगतवारः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

भा०टी०-कृतयुगके वीतेहुए वर्षोंकी संख्यामें ऊपर कही हुई संख्या मिलाय, मास करके मधु शुक्लादि विगत मासकी संख्याको मिलावै ॥ ४८ ॥ और जगह उक्तमास संख्याको अधिमाससे गुणकरके, सूर्यमाससे भागकर मास संख्याके साथ मिलाय दिन करके वीतेहुएदिनोंके साथ मिलावै ॥ ४९ ॥ अन्यत्रदिन संख्याको तिथिक्षयद्वारा गुणकरके, चांद्रदिनसे भागकरे, फिर दिनकी संख्यासे घटानेपर लङ्काके आर्द्धरात्रिक अहर्गण होंगे ॥ ५० ॥ युगणसे दिनमासाब्दपति निकलता है । अहर्गणको ७ से भागकरके शेषाद्द रविसे गणित करनेपर दिनका अधिपति (स्वामी) होगा ॥ ५१ ॥

अथप्रतिज्ञातयोर्मासवर्षपयोरानयनमाह-

मासाब्ददिनसङ्ख्यातद्वित्रिग्रंरूपसंयुतम् ॥

सप्तोद्धृतावशेषौतुविज्ञेयौमासवर्षपौ ॥ ५२ ॥

अहर्गणादिष्टादकत्रमासदिनानांसङ्ख्ययात्रिशताभक्तादाप्तफलम् । अपरत्रवर्षदिनानांसङ्ख्ययापष्टयधिकशतत्रयेणभक्तादाप्तफलम् । शेषयोरनुपयोगात्त्यागः । क्रमेणफलद्वयद्व्याभ्यांत्रिभिर्गुणितमुभयत्रैकसङ्ख्यायुक्तंसप्तभागहारेणभक्तात्फलत्यागेनावशिष्टौक्रमेणमासस्वामिवर्षस्वामिनौज्ञातव्यांतुकाराद्द्व्युत्क्रमेणवांश्वरगणनातत्क्रमेणानयोगणनापरमत्रवर्तमानत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । सृष्ट्यादित्रिशदहोरात्राणामेकः सौरसावनमानस्तस्यसूर्योऽधिपतिर्मासादिदिनेऽंस्याधिपतित्वात् । एवंद्वितीयमामादांभांमर्यदिनाधिपतित्वाद्द्वौमाद्वितीयमासेऽश्वरइति प्रतिमामंमासेऽश्वरयोरन्तरद्वयम् । त्रिशद्दिनानांसप्ततष्टतयाव्यवशेषात् । एवंपष्टयधिकशतत्रयाहोरात्राणामेकंमौरसावनवर्षतस्याधिपोऽंक्रः । वर्षादिदिनेऽंस्याधिपतित्वात् । एवंद्वितीयमापनवर्षादीं बुधस्यदिनाधिपतित्वाद्दुधोद्वितीयवर्षंश्वरइतिप्रतिवर्षवर्षंश्वरयोरन्तरद्वयंपष्टयधिकशतत्रयदिनानांसप्ततष्टतयान्यवशेषात् । तथाचवर्तमानकालंतद्वर्णनयाक्रियन्तोमासागताः । कियंतित्ववर्षाणिगतानांतिज्ञानार्थमहर्गणांश्वरशतक्रःफलंगतमासाः । पष्टयधिकशतत्रयभक्तःफलंगतवर्षाणि । णक्रमामंदौराशौतदागतमार्मःश्रुतिगतमासवारावर्तमानार्थमेषाः । पृथंश्वरवर्षत्रयांवागस्तदागतवर्षःश्रुतिगतवर्षवारावर्तमानार्थमेषांवारानांमममदृशयत्वात्सप्ततष्टौशेषौसूर्यादिकौमामवर्षंश्वरौ ॥ ५२ ॥

भा०टी०-अहर्गणयो मास (३०) और वर्ष (३६०) दिनसंख्यासे भागकरके ७ और तीनसे गुणा करने निम्न गुणित फलमे ण्य मिलाय । फिर निम्न संख्यामें ७ या भागदेनेपर शेषाद्द रविसे गणित करनेपर मासेश्वर और वर्षेश्वर होगा ॥ ५२ ॥

अथमहानयनमाह-

यथास्वभगणाभ्यस्तोदिनराशिःकुवासरः ॥

विभाजितोमध्यगत्याभगणादिग्रंहोभवेत् ॥ ५३ ॥

दिनराशिरहर्गणोयथास्वभगणाभ्यस्तोयत्कालिकनिजोक्तभगणैर्गुणितोयुग-
भगणैःकल्पभगणैर्वैत्यर्थः । तथाकुवासरैस्तात्कालिकसावनदिनैर्युगसावनैः ।
कल्पसावनैर्वैति यथायोग्यमित्यर्थः । भक्तःफलंयस्यग्रहस्यभगणागुणनार्थं गृ-
हीताःसग्रहोभगणादिर्भगणराशिभागकलाविकलात्मकभोगात्मकः । मध्यग-
त्यामध्यगतिमानेननप्रतिदिनविलक्षणस्फुटगतिप्रमाणेनाग्रेतत्प्रमाणेनग्रहभोग-
ज्ञानस्योक्तेः । मध्यमोग्रहःस्यादित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । युगादिसावनैर्युगा-
दिभगणास्तदैकेनदिनेनकेतिप्रातामध्यमगतिस्ततएकेनदिनेनेयंगतिस्तदेष्टाह-
र्गणेनकेतिरूपयोस्तुल्यत्वेनविकाराजनकत्वाच्चनाशादुपपन्नमानयनम् । यद्य-
पियुगादिसावनैर्युगादिभगणास्तदेष्टाहर्गणेनकिमित्येकानुपातेनानयनमुपपन्नं-
लाघवात्तथापिमध्यगत्येत्यस्यप्रदर्शनार्थमनुपातद्वयंशुरुभूतमपिप्रदर्शितम् ॥ ५३ ॥

भा०टी०-अपने २ भगण करके दिनराशिको (अहर्गण) शुणकरके कुदिनसे भाग
करनेपर ग्रहकी मध्यगतिसे उत्पन्न हुए भगणादि मध्य होंगे ॥ ५३ ॥

अथामुंप्रकारमुच्चपातयोरानयनायातिदिशति-

एवंस्वशीघ्रमन्दोच्चायेप्रोक्ताःपूर्वयायिनः ॥

विलोमगतयःपातास्तद्वच्चक्राद्विशोधिताः ॥ ५४ ॥

येपूर्वयायिनः पूर्वदिग्गतयःस्वशीघ्रमन्दोच्चाःस्वेपांग्रहाणांशीघ्रोच्चमन्दोच्चाय-
हवहुत्वेनशीघ्रोच्चमन्दोच्चयोर्वहुत्वाद्बहुवचनम् । प्रोक्ताःपूर्वभगणोक्त्याकथि-
तास्तेऽप्येवंग्रहानयनरीत्यासाध्याः । ननुपूर्वयायिनएवंसाध्यास्तर्हिपश्चिमगतयः
पाताःकथंसाध्याइत्यतआह । विलोमगतयइति । पश्चिमगतयःपाताअपित-
द्ग्रहानयनरीत्यात्रचन्द्रोच्चपातौग्रहानयनवद्युगकल्पभगणसावनाभ्यांसिद्धौभ-
वतोऽन्येषामुच्चपातौतुकल्पसावनदिनहरेणेतिध्येयम् । ननुतर्हिपूर्वपश्चिमगत्योः
कोविशेषआनयनइत्यतआह । चक्रादिति । आगताराश्यादिपाताद्वादशरा-
शिभ्यःशोध्याःपाताभवन्ति । एतावानेवविशेषइतिभावः । अत्रोपपत्तिः । पूर्व-
यायिनोमेपृथमिधुनादिक्रमेणगच्छन्तिपश्चिमगतयस्तुमपमीनकुम्भेत्याद्युत्क-
मेणगच्छन्ति । तत्रोत्क्रमेणनायालोकैऽनभ्यासादाशिक्रमेणतज्ज्ञानार्थंद्वादश-
राशिभ्यःशोधिताः । पूर्वगतिपंक्तिस्थाभवन्ति ॥ ५४ ॥

भा०टी०-एसेही अपने २ पहले चलनेवाले शीघ्रमन्दोच्चादिका मध्य निर्णय होजायगा ।
परन्तु समस्तपात विलोम गमन करनेवाले अर्थात् विपरीत मार्गमें चलनेवाले हैं,
तिसकारणसे मध्यराश्यादि १२ राशिसे अलग करनेपर मध्य होजायगा ॥ ५४ ॥

अथसंवत्सरानयनमाह-

द्वादशघ्रागुरोर्याताभगणावर्तमानकैः ॥

राशिभिःसहिताःशुद्धाःपृथ्यास्युर्विजयादयः ॥ ५५ ॥

अहर्गणानीतस्यभगणादिकस्यबृहस्पतेर्यातागताभगणाउपरिस्थाद्वादशगु-
णितावर्तमानकैर्यस्मिन्नधिष्ठितःसर्वत्तमानस्तत्सहितैरेकयुक्तैरित्यर्थः । रा-
शिभिर्गणितागतराशिभिर्षट्शोतिष्ठितस्यमेवादेसङ्ख्ययेतिकलितार्थः ।
युताःपष्टयाद्युद्धाभागावशेषिताःफलभागादिकंचानुपयोगात्त्याज्यम् । वि-
जयादयःसंवत्सरावर्तमानसहिताभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । “मध्यगत्याभभो-
गेनगुरोर्गौरिववत्सराः॥”इतिलबुवसिष्ठसिद्धान्तोक्तैर्गुरुमध्यमराशिभोगकाल-
कःसंवत्सरइतिसृष्ट्याधानीतभगणादिगुरोःसम्पूर्णराशिज्ञानार्थभगणाद्वादश-
गुणावर्तमानराशिसङ्ख्यायुताःपष्टितष्टाःशेषविजयादिकःसंवत्सरोवर्तमानोभ-
वति । संवत्सराणांपष्टिसङ्ख्यत्वात् । सृष्ट्यादौविजयसंवत्सरसद्भावाच्च॥५५॥

भा०टी०-बृहस्पतिके भगणको १२ से गुणकरके राशिके साथ मिलाय ६० से भागकरनेपर भागफल विजयादि संवत्सर होगा ॥ ५५ ॥

अथोक्तमुपसंहरंल्लाघवेनग्रहानयनमाह-

विस्तरेणैतदुदितंसङ्क्षेपाद्ग्रहावहारिकम् ॥

मध्यमानयनकार्यग्रहाणामिष्टतयुगात् ॥ ५६ ॥

एतत्पणमनूनांतुसम्पिण्डइत्यादिविस्तरेणगणितक्रियावाहुल्येनोदितमुक्तव्या-
वहारिकंलोकव्यवहारोपयुक्तमिदंग्रहानयनंसङ्क्षेपादल्पगणितप्रयासाज्ज्ञेयम्
तदाह । मध्यमानयनमिति । ग्रहाणांमध्यमानयनंमध्यमानेनगणितमिष्ट-
तोवर्तमानात्त्रेताख्याद्युगान्महायुगस्यचरणात्त्रेतायुगादितोगतान्दैरल्पभूत-
रेवोक्तरीत्याहर्गणमानीयोक्तीत्यामध्यग्रहाःकार्याइत्यर्थः ॥ ५६ ॥

भा०टी०-यह समस्त विस्तारसे कहा, कार्यके समय संक्षेपसे भी त्रेताकी आदिसे
ग्रहोंके बीचमें लाना उचित है ॥ ५६ ॥

ननुमृष्ट्यादितोप्रहचारप्रवृत्तस्तदादितआनीतस्यग्रहस्यवास्तवत्वेनतनुल्याऽ-
यंग्रहःकथमवगतइत्यतआह-

अस्मिन्कृतयुगस्यान्तेसर्वमध्यगताग्रहाः ॥

विनातुपातमन्दोच्चान्मेपादौतुल्यतामिताः ॥ ५७ ॥

अस्मिन्निदानान्तेकृतयुगस्यावसानसमयेसर्वसप्तग्रहाःमूर्पादयोमध्यगताम-
ध्यमामेपादौमेपादिप्रदेशेतुल्यतांसमानतांगणितागतराश्यादिभोगेनेताःप्राप्ताः।
पातमन्दोच्चान्विना । पातमन्दोच्चान्नुनतुल्यानवामेपादौ । तथाचग्रहाणांशी-
प्रोच्चानांचभगणपूर्तित्वात्त्रेतादिसमयावगतगतकालादागतराश्यादयःमृष्ट्या-
दिगतकालावगतराश्यादिभिन्नुल्याभगणानांचमयोजनाभावादितिभावः॥५७॥

भा०टी०-इस वृत्तयुगके अंतमें पात और मन्द व उच्चके सिवाय समस्त ग्रह मध्य
मेषके प्रथममें थे ॥ ५७ ॥

अथोच्चपातयोर्विशेषमाह-

मकरादौशशाङ्कोच्चंतत्पातस्तुतुलादिगः ॥

निरंशत्वंगताश्चान्येनोक्तास्तेमन्दचारिणः ॥ ५८ ॥

चन्द्रस्यमन्दोच्चंतदानीमकरादावस्तितःपातश्चन्द्रपातस्तुलादिस्थोस्ति ।
तुकारादतस्तयोश्चैतादित आनयनंनवषट्शशियोजनविशेषेणसुगममित्यर्थः । न-
न्वेवमन्येषामपियद्राश्यादिस्थत्वंतःकथनेनतेषामप्यानयनंसुगमंभविष्यतीत्यत
आह । निरंशत्वमिति । अन्येऽवशिष्टामन्दोच्चपातायेमन्दचारिणोऽल्पग-
तयउक्ताःपूर्वभगणोत्तयाकथितास्तैचकारादस्मिन्कृतयुगान्तेनिरंशत्वमंशाभा-
वतान्प्राप्ताः । तथाचतेषाराश्यादिकथनेगौरवंमन्दगतिवत्त्वादेकदानीताःसह-
स्रवर्षपर्यन्तमुपयुक्ताभवन्तीतिनिरन्तरंतत्साधनावश्यकताभावात्तेषामानय-
नंत्रितादिगताद्देभ्यउपेक्षितामितिभावः । यदिचततआनीयन्तेतदास्वस्वक्षेप-
युक्ताःकार्याः । क्षेपकास्तुरविमन्दोच्चराश्यादिकं ० । ७ । २८ । १२ भौम
स्य ३ । ३ । १४ । २४ । बुधस्य ५ । ४ । ४ । ४८ । गुरोः ० । ९ । १०
। ० । शुक्रस्य ११ । १३ । २१ । ० । शनेः ४ । २० । १३ । १२ । भौ-
मपातस्य ९ । ११ । २० । १२ । बुधस्य ८ । ११ । १६ । ४८ । गुरोः ८
। ८ । ५६ । २४ । शुक्रस्य ४ । १७ । २५ । ४८ । शनिपातस्य ४ । २० ।
१३ । १२ । एवमिष्टकालादपिग्रहाःसाध्याःस्वस्वक्षेपयोजनपूर्वम् ॥ ५८ ॥

भा०टी०-उच्च चंद्रमा मकरका और चंद्रमाका पात तुलाकी आदिमें था मन्दचलने-
वाले मन्दोच्चादिके अंशादिभी थे' इसकारण नहीं कहे गए ॥ ५८ ॥

अथग्रहाणांदिशांतरफलानयनार्थभूपरिधिस्वोपजीव्यभूव्यासकथनपूर्वकमाह-

योजनानिशतान्यष्टौभूकर्णोद्विगुणानितु ॥

तद्द्वर्गतोदशगुणात्पदंभूपरिधिर्भवेत् ॥ ५९ ॥

अष्टौशतानिद्विगुणानिषोडशशतंयोजनानिभूकर्णोभुवोभूगोलस्यकर्णोवृत्तप-
रिधिमध्यभागसूत्रं परिध्यर्द्धमितचापस्यज्यारूपंद्विगुणइत्यनेनशतान्यष्टौकेन्द्रा-
त्परिधिपर्यन्तमृजुमूत्रस्यमानमिति सूचितम् । कक्षाव्यासार्द्धस्यकर्णव्यवहा-
रवदस्यापिभूकर्णव्यवहारः । तुकारात्पुराणविरुद्धोऽपिप्रत्यक्षसहकृतागमप्र-

१ मर्जाके ० । ७ । २८ । १२ म ३ । ३ । १४ । २४ । तु ५४ । ४ । ४८ । बु ० । ९ । शु ११ ।
१३ । २१ श ४ । २० । १३ । १२ । पात म ९ । ११ । २० । १२ बु ८ । ११ । १६ । ४८ व ८ ।
८ । ५६ । २४ शु ४ । १७ । २५ । ४८ । श ४ । २० । १३ । १२ कृतयुगके अन्तमें थे ।

माणसिद्धः । अस्मात्परिधिज्ञानमाह । तद्दर्गतइति । भूव्यासवर्गास्तु-
 ल्ययोर्घातिरूपाद्दशगुणान्मूलम् । कस्यायंसमाद्विघातंइतितन्मूलं तत्प्रकारश्च
 ग्रन्थान्तरेप्रसिद्धः भूपरिधिःस्यात् । अत्रोपपत्तिः । गजाम्निवेदराममित
 ३४३८ त्रिज्यायाःकक्षाव्यासार्द्धत्वाद्दिगुणात्रिज्यारूपव्यासेचक्रकलातुल्यःपरि-
 धिः २१६०० तदेष्टव्यासेकइतिगुण २१६०० हरौ ६८७६ हरेणापवर्तितौ
 हरस्थानेरूपगुणस्थानेसाद्धीष्टावयवयुतास्त्रयस्तथाचव्यासोऽनेनगुणितःपरिधि-
 भवति । तत्रभगवतागुणस्यैकस्थानकरणार्थवर्गःकृतः ९ । ५२ । १२ ।
 अत्रस्वल्पान्तराद्दशगृहीताः । वर्गेणवर्गगुणयेदित्युक्तत्वाद्यासवर्गोद्दशगुणित-
 स्तन्मूलं व्यासो मूलरूपगुणगुणितःसिद्धोभवति । यद्यपिवर्गस्थानेदशग्रहणेन
 स्थूलमिदमानयनन्तथापिपरमकारुणिकेनभगवतालोकानुग्रहार्थं गणितलाघवा-
 याङ्गीकृतम् । वस्तुतोभगवतावेदमद्गलविश्वरूपमितव्यासस्य ११३८४ । प-
 रिधिर्गणितागतःप्रत्यक्षेणखखखरसराममितः ३६००० अत्रपूर्वोक्तरीत्यापवर्तने
 गुणः। ३ । ९ । ४४ पादोनदशावयवयुतत्रयमस्पवर्गोद्दशप्रायः ९ । ५९ ।
 ५९ । इत्युपपन्नसुक्तम् ॥ ५९ ॥

भा०टी०-भूकर्ण १६०० योजन है । तिसके वर्गको १० से गुणकरके पद अर्थात् मूल
 निकाल लेनेसे भूपरिधि होती है ॥ ५९ ॥

स्फुटपरिध्यानयनन्देशान्तरफलानयनंतत्संस्कारंचश्लोकाभ्यामाह-

लम्बज्याघ्नस्त्रिजीवाप्तःस्फुटोभूपरिधिःस्वकः ॥

तेनदेशान्तराभ्यस्ताग्रहभुक्तिर्विभाजिता ॥ ६० ॥

कलादितत्फलंप्राच्याग्रहेभ्यःपरिशोधयेत् ॥

रेखाप्रतीचीसंस्थानेप्राक्षिपेत्स्युःस्वदेशजाः ॥ ६१ ॥

द्वादशपलभयोर्वर्गयोगमूलमक्षकर्णः । अनेनद्वादशगुणितात्रिज्याभक्ताफ-
 लंलम्बज्या । अनयागुणितोभूपरिधिस्त्रिज्ययागजाम्निवेदराममितयाभक्तः
 फलंस्वकःस्वदेशसम्बन्धीस्पष्टोभूपरिधिःस्यात्।ग्रहस्पगतिर्देशान्तराभ्यस्ता स्व-
 रेखादेशस्वदेशयोरन्तरयोजनानिदेशान्तरपदवाच्यानितैर्गुणितातेनस्पष्टेनभू-
 परिधिनभक्ताफलंकलादिकंतफलंप्राच्यांस्वरेखादेशास्वदेशस्यपूर्वदिग्भाग-
 स्थितत्वेग्रहेभ्यःकलादिस्थानेपरिशोधयेद्दर्जेयद्दीनं कुर्यादित्यर्थः । रेखाप्रतीचीसं-
 स्थानेस्वरेखादेशात्पश्चिमदिग्भागास्थितेस्वदेशेग्रहेभ्यः कलादिस्थानेप्राक्षिपेद्यो-
 जयेत्कुर्यात् । गणकइतिशेषः । तेसिद्धाग्रहाःस्वदेशजाःस्वदेशीयाभवन्ति । पू-
 र्व्वमहर्गणस्यलंकादेशीयत्वेनतदुत्पन्नग्रहाणांलङ्कादेशीयत्वात् । अत्रोपपत्तिः । य-
 द्यपिभूमेःकन्दुकाकारत्वेनसर्वत्राभिन्नःपरिधिरितिस्फुटपरिध्यसम्भवस्तथापि

निरक्षदेशस्य मध्यत्वकल्पनेनोक्तो भूपरिधिस्तद्देशानामेव तदन्यत्र तदनुरोधेन वृत्तानां लघुत्वसम्भवेनोत्तरोत्तरं न्यूनपरिधिः स्वदेशे स्फुटसंज्ञः । एवं नवत्यक्षांशे मेरुस्थाने बडवास्थाने च परिध्यभावः । निरक्षदेशे परमउक्तः परिधिरतोयत्राक्षांशानवतिः परमास्तत्र लम्बांशाभावः । यतोक्षांशाभावस्तत्र लम्बांशाः परमानवतिः । लम्बांशाक्षांशौ तु बक्ष्यमाणस्वरूपौ ॥ तथा च लम्बांशाहासानुरोधेन परिधेरपि हासइति परमलम्बांशे न वातिमितैरुक्तो भूपरिधिस्तदा स्वदेशीयलम्बांशैः कइत्यनुपात उपपन्नोऽपि वृत्ताश्रितांशेभ्योऽनुपातानामसम्भवेन सर्वैरुपेक्षितत्वाच्च ज्यानुपातस्य सर्वैरङ्गीकृतत्वात्प्रमाणस्थाने प्रमाणांशज्यापरमातिज्या । इच्छास्थाने इच्छांशानां ज्यालम्बज्येति युक्तमुक्तमुपपन्नं स्पष्टपरिध्यानयनम् । देशान्तरीपपत्तिस्तु लङ्कादेशीयग्रहः स्वदेशतः समसूत्रेण यो दक्षिणोत्तरयोर्निरक्षदेशासन्नस्तत्र कार्यः । तदर्थं लङ्कादेशस्वनिरक्षदेशयोर्न्तरयोजनज्ञानमावश्यकम् । एतत्स्वमादृशामशक्यमिति परिध्यपचयवत्तदन्तरतोपचितं लङ्कोत्तरदक्षिणसूत्रस्थस्वरेखादेशस्वदेशयोर्न्तरं स्वपरिधिस्थंगणनया ज्ञातमस्मात्स्वपरिधिनेदमन्तरं योजनात्मकं तदौक्तपरिधिना किमित्यनुपातेन लङ्कास्वनिरक्षदेशयोर्न्तरमुक्तपरिधिस्थं ज्ञातम् । ततोऽर्कोदयद्वयान्तरकालेनाको भूपरिधिक्रामतितत्र ग्रहाः स्वांस्वांगतकलात्मिकामतिक्रामन्त्यत उक्तपरिधिना ग्रहगतिकलास्तदा प्राक्सिद्धलङ्कास्वनिरक्षदेशान्तरयोजनैः केत्यनुपातेनोक्तपरिध्योर्गुणहरयोस्तुल्यत्वेन नाशास्वरेखादेशस्वदेशयोर्न्तरयोजनाग्रहगतिगुणितानि स्वपरिधिभक्तानि फलं ग्रहस्यान्तरकलाः । यद्यपि स्वपरिधिना गतिकलास्तदा स्वरेखादेशस्वदेशयोर्न्तरयोजनैः केत्येकानुपातेनैव देशान्तरफलमुपपन्नं भवति तथापि निरक्षदेशपदार्थसम्बन्धाभावादिदमुपपन्नं फलं निरक्षदेशीयं कथमित्याग्रहनिरतातिमन्दस्य बोधार्थं गुरुभूतमप्यनुपातइयमुक्तम् । तद्धनर्णोपपत्तिस्तु लङ्कादेशात्स्वनिरक्षदेशस्य पूर्वभावस्थितत्वे लङ्कादेशार्द्धरात्रात्स्वनिरक्षदेशार्द्धरात्रमवांग्भवति । तदुदयकालात्प्रवहानिलवेगेन पूर्वभागे पूर्वमेवोदयात् । अतोऽग्रिमकालीनग्रहस्य पूर्वकालिकत्वसिद्धयर्थं तत्फलं न्यूनं कार्यम् । एवं निरक्षदेशस्य लङ्कातः पश्चिमस्यत्वे लङ्कोदयानन्तरोदयसद्भावाल्लङ्काार्द्धरात्रादग्रिमकालेऽर्द्धरात्रमतः पूर्वकालिकग्रहस्याग्रिमकालिकत्वसिद्धयर्थं तत्फलं योज्यम् । चक्रशोधितपातस्यायं संस्कारो विपरीतइति ज्ञेयम् । स्वनिरक्षदेशस्य लङ्कातः पूर्वापरभागस्यत्वं स्वरेखादेशात्स्वदेशस्य पूर्वापरभागस्य स्यानुरोधेनेति स्वनिरक्षदेशस्वदेशयोर्याम्योत्तरैक्यादर्द्धरात्रयोरभिन्नत्वात्स्वदेशार्धरात्रेऽपि स्वनिरक्षदेशार्द्धरात्रकालिकाएव ग्रहाः अविहृता इति सर्वमुक्तमुपपन्नम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥

भा० टी०—पृथ्वीकी परिधि को अपने देशकी लम्बांज्यासे गुणकरके विज्यासे भागकरने पर स्फुट भूपरिधि होती है । (ज्यादिको दूसरे अध्यायमें देखना चाहिये) देशान्तर

द्वारा ग्रहभुक्ति गुणकरके स्फुट भु-परिधिते भागकरनेपर जो कलादि फल हो, वह अपने देशसे पूर्वमें हो तो ग्रहसे घटावै । पश्चिममें हो तो मिलावै ॥ ६० ॥ ६१ ॥

अथरेखास्वरूपंतदेशांश्चिकांश्चिदाह-

राक्षसालयदेवौकःशैलयोर्मध्यसूत्रगाः ॥

रोहीतकमवन्तीचयथासन्निहितंसरः ॥ ६२ ॥

राक्षसालयलङ्का देवानांगृहरूपःपर्वतोमेरुरनयोर्मध्यक्रजुसूत्रंतत्रस्थितादेशा रेखाख्यालङ्कादक्षिणसूत्रस्थास्त्वनुपयुक्तास्तत्रमनुप्यागोचरत्वादितिनोक्ताः । ज्ञानार्थमुदाहरति । रोहीतकमिति । यथारोहीतकंनगरमवन्त्युज्जयिनीसन्निहितंसरःकुरुक्षेत्रम् । चकारस्तथेत्यव्ययपरः । तथान्यानिपरस्परंसन्निहिततयाज्ञेयानि ॥ ६२ ॥

भा०टी०-राक्षसालय और देवौक पर्वतके मध्यमें जो सूत्र रोहीतक, अवन्ती, और कुरुक्षेत्रादि स्थानके निकट दिया गया है, वही मध्य रेखा है ॥ ६२ ॥

ननुयेनस्वस्थानरेखापुरात्पूर्वतोऽपरत्रवाकियोजनान्तरंणास्तीतिनज्ञायतेत नदेशान्तरफलादिकंकथंकार्यमित्यतःश्लोकत्रयेणाह-

अतीत्योन्मीलनादिन्दोःपश्चात्तद्गणितागतात् ॥

यदाभवेत्तदाप्राच्यांस्वस्थानंमध्यतोभवेत् ॥ ६३ ॥

अप्राप्यचभवेत्पश्चादेवंवापिनमीलनात् ॥

तयोरन्तरनाडीभिर्हन्याद्भूपरिधिंस्फुटम् ॥ ६४ ॥

पृथ्याविभज्यलब्धैस्तुयोजनैःप्रागथापरैः ॥

स्वदेशपरिधिज्ञेयःकुर्याद्देशान्तरंहितैः ॥ ६५ ॥

चन्द्रस्यसर्वग्रहणान्तर्गतोन्मीलनकालाद्दिनादेशान्तरंगणितागताच्चन्द्रग्रहणोक्तप्रकारगणितज्ञानात् । अतीत्यतत्कालस्यातिक्रमणंकृत्वापश्चादनन्तरकालेमन्दबोधार्थमिदम् । अन्यथातीत्यपश्चादित्यनयोरेकतरस्यवैयर्थ्यापत्तेः । तच्चन्द्रबिम्बस्योन्मीलनंयदापदीत्यर्थः । स्यात्तदातर्हात्यर्थः । स्वाभिमतस्थानंमध्यतोमध्यरेखादेशात्पूर्वादिशिभवेत्तिष्ठतीत्यर्थः । पश्चात्तदित्यत्रदृक्सिद्धमितिपाठेतुप्रत्यक्षमुन्मीलनमित्यर्थः । अप्राप्यतदतिक्रमणमकृत्वापूर्वकाल एव । चकाराच्चन्द्रोन्मीलनंयदिस्यात्तर्हिमध्यरेखातःस्वस्थानमित्यर्थः । प-

१ दैनिकग्रह भुक्तिकलादि र ५९ । ८ । च ७९ । ० । ३८ । मं ३१ । २६ तुशी २४ ५ ३२ वृ ४ । ५९ शुशी ९६ । ८ श २ । ० चड ६ । ४१ रा, वक्र ३ । ११ । भूपरिधि ५० । ६० योजन है ॥

२ अतीत्योन्मीलनादिन्दोर्दृक्सिद्धगणितागतात् । इतिगागठः ।

श्चात्पश्चिमदिग्भागे भवेत्तिष्ठतीत्यर्थः । ननु चन्द्रस्य स्पर्शमोक्षसम्मिलनो-
न्मीलनकाले पून्मीलनकाल एव कथं गृहीत इत्यत आह । एवमिति । वाप्र-
कारान्तरेणानिर्मिलनाच्चन्द्रसम्मिलनकालात् । एवं चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तग-
णितप्रकारज्ञानादनन्तरकाले सम्मिलनं यदि तर्हि मध्ये रेखादेशात्स्वस्थानं पूर्वदि-
ग्भागे तिष्ठति पूर्वकाले सम्मिलनं यदि तर्हि मध्ये रेखादेशात्स्वस्थानं पश्चिमदिग्भा-
गे तिष्ठतीत्यर्थः । अपिशब्दो निश्चयार्थं । तेनोन्मीलनसम्मिलनका-
लयोर्भिन्नरीतिव्युदासः । तथा चोन्मीलनग्रहणसुपलक्षणार्थं तत्रापि स्पर्श-
मोक्षयोर्ग्रहणाद्यन्तररूपयोरनिश्चयत्वसम्भावनयोक्तिमुपेक्ष्य ग्रहणमध्यस्थयोः स-
म्मिलनोन्मीलनयोर्निश्चयत्वेनोक्तिः कृतेति भावः । अथ देशान्तरयोजनपुरःस-
रदेशान्तरफलं सिद्धमित्याह । तयोरिति । प्रत्यक्षांन्मीलनकालगणिताग-
तोन्मीलनकालयोः सम्मिलनकालयोस्तादृशयोर्वान्तरघटीभिर्भूपरिधिस्पष्टस्व-
देशभूपरीरधि लंबज्याघ्नइत्याद्यवगतं हन्याद्गुणयेत् तादृशगुणितस्पष्टपरिधिप-
ष्ट्या भक्त्वा लब्धैः प्राप्ते योजनैः पूर्वभागयोजनैः । अथायथापरैः पश्चिमवि-
भागस्थितैर्योजनैः स्वदेशपरिधिः स्वदेशस्य परिधि रवाधिः स्वदेशस्थानमण्डलरू-
पस्तुकाराद्रेखादेशान्तरित इत्यर्थः । ज्ञेयगणकेनेति शेषः । स्वरेखास्व-
देशयोरन्तरयोजनानि फलमिति फलितार्थः । तैरन्तरयोजनं देशान्तरं तेन देशा-
न्तराभ्यस्तेत्यादि प्रागुक्तप्रकारेण ग्रहाणां देशान्तरफलं कलात्मकं कुर्याद्गुणक इति
शेषः । हिकारात्संस्कारोप्यभिन्नप्रकारत्वादिभिन्नइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । वि-
नादेशान्तरसंस्कारं ग्रहगणितं स्वरेखादेशीयं भवति । अतो गणितसाधितोन्मीलन-
सम्मिलनादिकालाः स्वरेखादेशे सिद्धयन्ति । स्वदेशपूर्वविभागस्थे प्रथमं स्वस्य स-
र्योदयादिकालास्तदनन्तरं रेखाया इति चन्द्रग्रहणस्य सर्वदेशे युगपत्सम्भवात् ।
गणितागतकालाद्रेखादेशस्यादनन्तरं स्पर्शादिकालो भवति । एवं स्वदेशे प-
श्चिमविभागस्थे प्रथमं रेखादेशे सर्योदयादिकालास्तदनन्तरं स्वदेशे इति रेखास्थग-
णितागतस्पर्शादिकालाद्द्वयात्मकात्पूर्वमेव स्पर्शादिकालो भवति । अतः
सम्यगुपपन्नमतीत्येत्यादि सार्द्धं श्लोकोक्तम् । स्वदेशरेखादेशसूर्योदयाद्यवधिकप-
ट्यात्मककालयोरन्तरं देशान्तरघटिकाः सिद्धाः सूर्योदयद्वयान्तरकालेनाकोभूप-
रिधिकामतीति पष्टिसावनघटीभिर्भूपरिधियोजनानि स्वदेशीयानितदात्काला-
न्तररूपं देशान्तरघटीभिः कानीत्यनुपातेन स्वरेखादेशस्वदेशयोरन्तरयोजनानि ।
ज्ञातेभ्य एभ्यः पूर्वदिशैव देशान्तरं भवति । सूर्यग्रहणस्य सर्वदेशे युगपदसम्भवा-
त्तदुन्मीलनकालादिनाोक्तदिशानैतज्ज्ञानमित्यनुक्तैरतिथ्येयम् ॥६३॥६४॥६५॥

भा० टी०-गणितं पट्टेद्ग्रह चन्द्रग्रहणके पीछे जिस स्थानमें ग्रहण निकलता है वही स्थान
मध्यरेखासे पूर्वदिशामें और भागे होनेपर पश्चिममें जानना चाहिये । प्रत्यक्ष और गणि-

तसे भाग हृष कालके अन्तर दण्ड स्वभूपरिधिसे गुणकरके ६० से भागकरनेपर स्वदेशान्तर योजन प्राप्त होजायगे । तिनसे अपने देशकी भूपरिधि और देशान्तरादि निर्णय करना उचित है ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

अथवारप्रवृत्तिकालज्ञानमाह-

वारप्रवृत्तिः प्राग्देशे क्षपाऽद्धेभ्यधिके भवेत् ॥

तद्देशान्तरनाडीभिः पश्चाद्दूने विनिर्दिशेत् ॥ ६६ ॥

रेखातः पूर्वभागस्थितस्वाभिमतदेशे तद्देशान्तरनाडीभिः पूर्वप्रकारज्ञातदेशान्तरनाडीभिरभ्यधिकेऽर्धरात्रेयुक्ताद्धरात्रसमयेऽर्धरात्रादनन्तरं देशान्तरघटीकालइत्यर्थः । वारप्रवृत्तिवारस्यादिभूतः कालः स्यात् । रेखातः पश्चिमभागस्थदेशे पूर्वप्रकारज्ञातदेशान्तरघटीभिरनेऽर्धरात्रेऽर्धरात्रात्पूर्वमेव देशान्तरघटीकाले वारप्रवृत्तिविनिर्दिशेद्गणकः कथयेत् । अत्रोपपत्तिः । यमकोटिसूर्योदयकालीलङ्कारात्रसमयरूपो ग्रहचारप्रवृत्तिरूपः स्वदेशे कदेति रेखातः पूर्वापरभागयोः स्वार्धरात्रकालादनन्तरं पूर्वक्रमेण तदर्द्धरात्रं देशान्तरघटीभिर्भवति । स्वनिरक्षदेशस्वदेशार्धरात्रयोर्युगपरसंभवात् । अत उपपन्नं वारप्रवृत्तिरित्यादि । नन्वेतत्कालज्ञानं किमर्थमुक्तं प्रयोजनाभावादिति चेन्न । अहर्गणोत्पन्नग्रहस्य तात्कालिकत्वात् तत्कालज्ञानेन स्वार्धरात्रसमयस्य तात्कालस्य च यदन्तरं तेन तात्कालिकस्य ग्रहस्य चालने कृते सति स्वार्धरात्रसमये ग्रहः पूर्वसाधित एव भवतीति मन्दप्रत्ययस्यैव प्रयोजनत्वात् तत्कालज्ञानेन ग्रहस्य देशांतरसंस्काराकरणमितिलापवाच्च । अत एव समन्तरमेव ग्रहस्येष्टकालिकत्वसिद्धयर्थं चालनोक्तिः सङ्गच्छते । एतेन तत्ततोऽर्धरात्रात्सार्धेनिरक्षरात्रेऽर्धे पञ्चदशघटिकात्मककालउत्तरगोलेऽकां दयाच्चरघटीमिताग्रिमकाले दक्षिणगोलेऽकां दयाच्चरघटीमितपूर्वकालइति फलितम् । पूर्वपश्चिमदेशयोर्देशान्तरघटीभिरधिकेने काले क्रमेण वारप्रवृत्तिरिति व्याख्यानं लङ्कासूर्योदयकालरूपवारप्रवृत्तिबोधकमपास्तम् । तच्छब्दस्य पूर्वपरामर्शकत्वाद् धरात्रादित्यस्यानुपपत्तेः पञ्चदशघटिकाकालस्य क्षपाद्धं शब्देनासिद्धेश्च । श्रीभगवताहर्गणस्य लङ्कायामार्द्धरात्रिकइत्यनेन लङ्कारात्रकालिकत्वांतेः स्वदेशे तत्कालरूपवारप्रवृत्तिकालज्ञानस्योक्तस्य सङ्गत्यनुपपत्तेः । व्यवहारयोग्यलङ्कासूर्योदयकालवारप्रवृत्तेरत्रसङ्गत्यभावाच्च ॥ ६६ ॥

भा० टी०-देशान्तर घटीके अनुसार पूर्वदेशके मध्य मध्यरात्रं मिलानेने और पश्चिम देशं घटानेसे चार भादि निकल आवेंगे ॥ ६६ ॥

अथग्रहस्य तात्कालिककरणमाह-

इष्टनाडीगुणाभुक्तिः पृथ्याभक्ताकलादिकम् ।

गते शोध्यं युतंगम्येकृत्वा तात्कालिको भवेत् ॥ ६७ ॥

यत्कालिको ग्रहस्तत्कालात्पूर्वमपरत्राभीष्टकाले पाइष्टव्यस्ताभिर्गुणिताग्रह-
मध्यगतिः पष्टचाभक्ताफलं कलादिकं गते गताभीष्टकाले पूर्वकालेऽभीष्टसतीत्यर्थः ।
शोध्यं ग्रहे हीनं गम्येऽग्निमाभीष्टकाले सति ग्रहे युतं कृत्वा गणकेन विधाय तात्कालिकः
स्वाभीष्टसामयिको ग्रहो भवेत् । गणकेन ज्ञातो भवेत् । अत्रोपपत्तिः । पष्टिसाव-
नघटीभिर्गति कलास्तदाभीष्टगतैः प्यघटीभिः काइत्यनुपातेनावगतकलात्मक-
चालनेन ग्रहः क्रमेण युतो नस्तात्कालिको ग्रहो भवति । चक्रशीघ्रितपातस्य विप-
रीतमिति ज्ञेयम् । चालितस्पष्टग्रहापेक्षया चालितमध्यग्रहः स्पष्टः कृतश्चेत्सूक्ष्मइ-
ति सूचनार्थमत्र ग्रहचालनमुक्तम् ॥ ६७ ॥

भा०टी०—भुक्तिको इष्ट नाडी से गुण करके, ६० से भाग करके फल जाननेपर योग
और गत होनेपर वियोग (अलग) करनेपर तिसकालका ग्रह होगा ॥ ६७ ॥

अथ चन्द्रस्य परमविक्षेपमानमाह—

भचक्रलिप्ताशीत्यंशपरमंदक्षिणोत्तरम् ।

विक्षिप्यते स्वपातेन स्वक्रान्त्यन्तादनुष्णगुः ॥ ६८ ॥

अनुष्णगुश्चन्द्रः स्वक्रान्त्यन्ताद्विषुवद्दृत्तानुकारेणावलम्बितश्चन्द्रः स्वासन्नक्रान्ति-
वृत्तप्रदेशेनाकृष्यते तथा तत्स्थानात्स्वभोगमितरेव त्यासन्नाद्यधिक्यभीष्टस्थान-
भूतक्रान्तिवृत्तप्रदेशादपि स्वपातेन चन्द्रपातेन दक्षिणोत्तरं दक्षिणस्यामुत्तरस्यां वा
तत्सूत्रेण विक्षिप्यते त्यज्यते स्वभोगस्थानक्रान्तिवृत्तप्रदेशे चन्द्रविम्बं स्थातुं पातेन
नदीयते ततोऽपि चन्द्रविम्बं स्थलान्तरे दक्षिणोत्तरसूत्रेण किञ्चिदन्तरेण त्यज्यते इ-
त्यर्थः । एतेन सूर्यस्य पाताभावात् स्वभोगस्थानीयक्रान्तिवृत्तप्रदेशे विम्बं भवति
न विक्षिप्तमित्यनुष्णगुरिन्यनेनापि सूचितम् । परमविक्षेपणं दक्षिणोत्तरमित्य-
स्य विशेषणान्याह । भचक्रेति । द्वादशराशिकलानां पट्टशताधिकैकविंशति-
सहस्रमितानामेवाम् २१६०० अशीतिभागः स्वसप्तयमकलामितः परमं त्यस्य तद-
क्षिणोत्तरमित्यर्थः । चन्द्रस्य परमो विक्षेपः स्वभमितइति फलितम् । केचिद-
त्र सूर्यस्य शराभावात् तत्कक्षातो भचक्रस्य पञ्चमकक्षात्वात् ततोऽपि चन्द्रकक्षाया अ-
ष्टमत्वात् तत्र दक्षिणोत्तररूपदिग्द्वये चन्द्रस्य विक्षेपणात् पञ्चाष्टद्विधा तद्दशाशीत्यं-
शो भचक्रलिप्तानां परमचंद्रविक्षेपइत्युपपत्तिमाहुः ॥ ६८ ॥

भा०टी०—चंद्रमाके पातसे भचक्र कला संख्याके अस्तीभाग, क्रान्तिसे उत्तरमें या
दक्षिणमें परम विक्षेप होता है ॥ ६८ ॥

अथैवं भौमादयोऽपि स्वपाते विक्षिप्यन्त इत्येवामपि परमविक्षेपानाह—

तत्र वांशद्विगुणितं जीवस्त्रिगुणितं कुजः ।

बुधशुक्रार्कजाः पाते विक्षिप्यन्ते चतुर्गुणम् ॥ ६९ ॥

तत्रवांशतस्यचंद्रपरमविक्षेपस्यनवभागत्रिंशतं द्विगुणितं पष्टिकलामितं परमे-
णतदंतरेणेत्यर्थः । पातेनगुरुर्दक्षिणोत्तरयोः क्रमेणविक्षिप्यते । भौमःपातेन
त्रिगुणितं त्रिंशतं नवतिकलामितपरमांतरेणविक्षिप्यते । चतुर्गुणं त्रिंशतं विंशत्य-
धिकशतकलामितपरमांतरेणबुधशुक्रशनेश्वराः स्वस्वपातैः प्रत्येकंविक्षिप्यन्तेस्व-
भोगक्रान्तिवृत्तप्रदेशात्त्यज्यन्ते । केचिदत्रापित्रयास्त्रिंशत्कलाविम्बाच्चंद्रात्-
वांशद्विगुणेनसप्त्यंशकलासप्तकस्यगुरुविम्बस्यतद्वृषंविक्षेपणंयुक्तमस्माद्भौमस्या-
धःस्थत्वात्त्रिगुणं परमविक्षेपणमस्मादपिबुधशुक्रयोर्लघुपृथुविम्बयोरधःस्थत्वा-
च्चतुर्गुणं परमविक्षेपणंतुल्यं नाल्पाधिकमेवंशनेरुच्चकक्षास्थत्वेऽपिमन्दत्वादुधशुक्र-
विक्षेपणंतुल्यं परमविक्षेपणंयुक्तमित्युपपत्तिमाहुः ॥ ६९ ॥

भा०टी०-विसके नवांशसे दूना वृद्धस्पति, तिगुना मंगल, और चौगुने बुध शुक्रव
शनि पातकरके विक्षिप्त होते हैं ॥ ६९ ॥

नन्वेपामत्रकथनेकासङ्गतिरित्यतःपूर्वोक्तमुपसंहरन्नाह-

एवंत्रिघनरन्ध्राकारसार्काकारादशाहताः ॥

चन्द्रादीनां क्रमादुक्तमध्यविक्षेपलिप्तिकाः ॥ ७० ॥

एवंपूर्वश्लोकाभ्यांत्रिघनःसप्तविंशतीरन्ध्राणिनवद्वादशपदद्वादशद्वादशैते
दशगुणिताः क्रमादुक्ताङ्कक्रमाच्चन्द्रादीनांवारक्रमाच्चन्द्रभौमबुधगुरुशुक्रशनीनां
विक्षेपकलामध्याअत्रेपरमशरफलानामनियतत्वेनोक्तैः कथिताः । तथाचमध्य-
त्वेनेपामत्रप्रसङ्गसङ्गत्याकथनमितिभावः ॥ ७० ॥

भा०टी०-येसेही २७, ९, १२, ६, १२, १२, के, १० से गुण करके क्रमानुसार चंद्रादिमें
विक्षेपकला होंगी ॥ ७० ॥

अथपूर्वापरमन्ययोरसङ्गतिनिवारणायधिकारसमार्त्तफाक्किफयाह-

इतिसूर्यसिद्धान्तेमध्यमाधिकारः ॥ १ ॥

मयंप्रतिसूर्यांशपुरुषेणसूर्योक्तस्यैवकथनादेतदुक्तस्यापिसूर्यसिद्धान्तत्वम् ।
तत्रमध्यमानेनगणितमधिक्रियतेयस्मिन्नेतादृशोअन्यैकदेशःपरिपूर्तिमात्तइत्य-
र्थः ॥ रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ मध्याधिकारःपूर्णाऽयंतद्गृहार्थप्र-
काशके ॥ इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमवज्जालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविर-
चितेगृहार्थप्रकाशकेमध्यमाधिकारःपूर्णः ॥ ॥

इति मध्यमाधिकारः समाप्तः ॥ १ ॥

द्वितीयोऽध्यायः ।

अथस्पष्टाधिकारोव्याख्यायते । तत्रप्रहाणांमध्यमातिरिक्तःस्पष्टक्रियायां
कारणमाह-

अदृश्यरूपाःकालस्यमूर्तयोभगणाश्रिताः ॥

शीघ्रमन्दोच्चपाताख्याग्रहाणांगतिहेतवः ॥ १ ॥

शीघ्रोच्चमन्दोच्चपातसञ्ज्ञकाःपूर्वोक्तपदार्थाजीवविशेषाः मूर्त्त्यादिग्रहाणां गतिकारणभूताःसन्ति । ननुकालेनैवग्रहचलनंभवतीतिकालोगतिहेतुर्नैतदित्य-
त्तआह । कालस्येति । पूर्वप्रतिपादितकालस्यस्वरूपाणितथाचैषांकालमूर्-
त्तित्वेनग्रहगतिहेतुत्वंनसम्भवतीतिभावः । ननुकालस्यघट्यादिमूर्त्तित्वादेर्पां
तदात्मकत्वाभावात्कार्यकालमूर्त्तित्वमित्यतआह । भगणाश्रिताइति । भगो-
लस्थक्रान्तिवृत्तानुसृतग्रहगोलस्थक्रान्तिवृत्तप्रदेशाश्रिताराश्यात्मकाइत्यर्थः ।
तथाचग्रहराश्यादिभोगानांकालवशेनैवोत्पन्नत्वात्तदात्मकानांकालमूर्त्तित्वमि-
तिभावः । ननुदृश्यन्तेकुतोनेत्यतआह । अदृश्यरूपाइति । वायवीयशरीरा
अव्यक्तरूपत्वात्प्रत्यक्षाइतिभावः । एवंचग्रहाणामुच्चादिसद्भावात्स्पष्टक्रियो-
त्यन्नेतितात्पर्यम् ॥ १ ॥

भा०टी०-शीघ्रमन्दोच्चपात इत्यादि अदृश्यरूपी, भगणाश्रित, एककालकी मूर्ति और
ग्रहोंकी गतिके हेतु हैं ॥ १ ॥

अथानयोरुच्चपातयोर्मध्योच्चयोगतिहेतुत्वंप्रतिपादयति-

तद्वातरश्मिभिर्वद्भास्तैःसव्येतरपाणिभिः ॥

प्राक्पश्चादपकृष्यन्तेयथासन्नंस्वदिङ्मुखम् ॥ २ ॥

तेषामुच्चसञ्ज्ञकजीवानांवायुरूपपरश्मयोरन्वस्ताभिर्वद्भाविम्ब्यात्मरूपग्रा-
स्तैरुच्चसञ्ज्ञकजीवैःसव्यवामहस्तैरुच्चवद्वत्वेनहस्तवाहुल्याद्दुवचनंहस्ताभ्या-
मित्यर्थः । स्वदिङ्मुखंस्वामिसुखंयथासन्नंग्रहविम्बंभवति तथाप्राक्पश्चात्पूर्व-
पश्चिममार्गाभ्यामित्यर्थः । अपकृष्यन्तेआकृष्यन्ते । अयमभिप्रायः ।
भ्रूचक्रगोलस्थक्रान्तिवृत्तानुसृतग्रहाकाशगोलान्तर्गतक्रान्तिवृत्तेकक्षारूपे स्वस्व-
प्रदेशेग्रहोच्चपातास्तिष्ठन्ति । तत्रविम्बव्यासोनकक्षाकारमूर्त्तग्रहवायव्यतिरिक्त-
वायुरूपस्वतोगतिस्वस्थानेकम्पमानंग्रहविम्बव्यासे पूर्वापरेप्रोतमुच्चजीवहस्तद्व-
यान्तर्गतमस्ति । अथग्रहविम्बमुच्चस्थानात्पूर्वस्मिन्स्वशक्त्यागच्छदपि वामह-
स्तस्थितमूत्रेणोच्चस्थानात्पूर्वरेणग्रहस्थानात्पश्चिमरूपेण वृहत्सूत्रावयवात्म-
केनस्वस्थानात्पश्चात् स्वाभिमुखमपकृष्यतेनिरन्तरमुच्चदैवतैःस्वशक्त्यापावत्
पश्चान्तरंतयोः । अनन्तरंतन्मार्गेणाकर्षणसम्भवात्पूर्वस्मिन्गच्छदहविम्बं
सव्यहस्तस्थितमूत्रेणोच्चस्थानात् पश्चिमरूपेणग्रहस्थानात्पूर्वरेणवृहत्सूत्राव-
यवात्मकेनस्वस्थानात्पूर्वस्मिन्स्वाभिमुखमाकृष्यतेस्वशक्त्यापानिरन्तरंयावदन्त-
राभावस्तयोरिति ॥ २ ॥

भा०टी०-वह वायु (अह्नय) किरणों करके वाएं और दाहिने हाथमें खेंचकर सन्मुख पूर्व या पीछे अपने स्थानसे ग्रहोंको ले जाते हैं ॥ २ ॥

अथातएवैकरूपांपूर्वाधिकारावगतांगतित्यक्त्वाप्रत्यहंविलक्षणांगतिंप्राप्ताग्रहा इत्यतआह-

प्रवहाख्योमरुतांस्तुस्वोच्चाभिमुखमीरयेत् ॥

पूर्वापरापकृष्टास्तेगतिंयांतिपृथग्विधाम् ॥ ३ ॥

प्रवहाख्यःप्रवहसञ्ज्ञकोमरुद्वायुःपश्चिमाभिमुखभ्रमस्तान्ग्रहान् तुकारादुच्चा-
निस्वोच्चाभिमुखंस्वस्यप्रवहभ्रमणेनोच्चंभावप्रधाननिर्देशादुच्चता यस्यादिशित-
त्वोच्चंपूर्वदिवपूर्वभागएवग्रहाणांप्रवहभ्रमणेनोच्चगमनदर्शनात् । तसम्ममुखंपूर्वदि-
शीतितात्पर्यार्थः । ईरयेत्पश्चिमाभिमुखभ्रमणसिद्धप्रागुक्तग्रहावलम्बनरूपेण
चालयतीत्यर्थः । अतःकारणात्तेग्रहाःपूर्वापरापकृष्टाउच्चदैवतैःपूर्वपश्चिमदिशोरा-
कृष्टाः पृथग्विधांप्रथमावगतैकरूपभिन्नप्रकारावगतांप्रतिक्षणविलक्षणांगतिंगम-
नक्रियांयान्तिप्राप्नुवन्ति । अवलम्बनाकर्षणाभ्यांप्रतिदिनंग्रहाणांगतेरन्यादृशत्वं
तदनुसारेणग्रहचारज्ञानंयुक्तमितिग्रहाणांस्पष्टक्रियोत्पन्नेतिभावः । यद्वा । ननुवा-
युरज्जुभिः कथंग्रहाणामाकर्षणंसम्भवतितद्रज्जूनां विरलतयाघनीभूतत्वाभावे-
नाकर्षणायोग्यत्वादित्यतआह । प्रवहाख्यइति । उच्चदैवताहस्तद्रयास्थितक-
क्षाकारसूत्रंवायुः प्रवहवायुसम्बन्धात्प्रवहसञ्ज्ञोनपश्चिमाभिमुखभ्रमप्रवहात्म-
कस्तान्ग्रहान्स्वोच्चाभिमुखंस्वोच्चदैवतास्थानसम्ममुखमीरयेत्प्रेरयतिचालयति ।
तुकारादुच्चस्थानात्पूर्वस्मिन्ग्रहवायुः पश्चिमगत्याग्रहंचालयतिपश्चिमस्थेवा-
युःपूर्वगत्याग्रहंचालयतीत्यर्थः । तथाचकक्षाकारसूत्रंतदातदातथाभ्रमतीति
दैवतैराकृष्यतइत्युपचारादुच्यतइतिभावः । अतएवग्रहाणांस्पष्टक्रियोत्पन्नेत्याह ।
पूर्वापरापकृष्टाइति । उच्चदैवतैःपूर्वापरादिशोरपकृष्टाग्रहाःपृथग्विधांमध्यमा-
तिरिक्तप्रकारांगतिंगमनक्रियांयान्ति । अतो नकेवलंमध्यक्रिययानिर्वाहः ॥ ३ ॥

भा०टी०-प्रवह नामक वायु ग्रहको अपनी ऊंची २ दिशाओंमें लेजाता है । इसप्रकार पूर्व पश्चिम दिशामें खेंचकर पृथक् गतिको प्राप्त करता है ॥ ३ ॥

अथप्राक्पश्चादपकृष्यन्तइत्युक्तंविशदयति-

ग्रहात्प्राग्भगणार्द्धस्थःप्राङ्मुखंकर्पतिग्रहम् ॥

उच्चसञ्ज्ञोऽपराद्धस्थस्तद्वत्पश्चान्मुखंग्रहम् ॥ ४ ॥

ग्रहस्थानात्पूर्वभागस्थराशिपदकस्थितउच्चसञ्ज्ञोजीवोग्रहविम्बंपूर्वादिगभि-
मुखंस्वाभिमुखंकर्पत्याकर्षति । अपराद्धस्थोऽग्रहस्थानात्पश्चिमभागस्थराशि-
पदकस्थितउच्चसञ्ज्ञोजीवइत्यर्थः । ग्रहविम्बंपश्चान्मुखंपश्चिमदिगभिमुखं
भिमुखंतद्वदाकर्षतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

भा०टी०-पूर्व आधे भगणमें स्थित उच्चग्रहको पूर्वमें और दूसरे अर्द्धमें स्थितग्रहको पश्चिममें खेंचता है ॥ ४ ॥

अथपूर्वोक्तसिद्धंफलितमाह-

स्वोच्चापकृष्टाभगणैःप्राङ्मुखंयान्तिग्रहाः ॥

तत्तेषुधनमित्युक्तमृणपश्चान्मुखेषुतु ॥ ५ ॥

स्वोच्चजीवाकार्षिताग्रहाःपूर्वाभिमुखंभगणैराशिभिर्भंगोलस्थक्रान्तिवृत्तासू-
तस्वाकाशगोलान्तर्गतक्रान्तिवृत्तेद्रादशराश्यन्तिकेयद्राशिभिर्भागैरित्यर्थः । य-
द्यत्सङ्ख्यामितंगच्छन्तितत्संख्यामितंभागादिकंफलरूपंतेषुपूर्वावगतग्रहा-
श्यादिभोगेषुधनंयोज्यम् । पश्चान्मुखेषुपश्चिमाकार्षितग्रहपूर्वावगतराश्यादि-
भोगेषुतुकाराद्यत्सङ्ख्यामितंफलरूपंपश्चिमतो गच्छन्तितदित्यर्थः । ऋणंही-
नमिति । एतत्पूर्वैःकथितम् ॥ ५ ॥

भा०टी०-अपने उच्चसे खिचकर जब ग्रह पूर्वदिशामें जातेहैं, तब तिसमें धन विपरीत
पश्चिम दिशामें जाय तो ऋण होता है ॥ ५ ॥

अथपातानांग्रहविक्षेपरूपगतिहेतुत्वंप्रतिपादयति-

दक्षिणोत्तरतोऽप्येवंपातोराहुःस्वरंहसा ॥

विक्षिपत्येपविक्षेपंचन्द्रादीनामपक्रमात् ॥ ६ ॥

चन्द्रादीनांविरविग्रहाणामपक्रमात् क्रान्तिवृत्तस्थस्पष्टग्रहभोगस्थानादक्षि-
णोत्तरतोदक्षिणस्यामुत्तरस्यांवादिशि । अपिशब्दःपूर्वापरभ्यांसमुच्चयार्थकः ।
एपगणितगतःपातःपातराश्यादिभोगस्थानम् । अत्राप्यपिशब्दउच्चैनसमुच्च-
यार्थकोऽन्वेति । एवमुच्चैनपूर्वापरयोःफलान्तरंभवतितथेत्यर्थः । विक्षेपवि-
क्षेपणंस्वरंहसात्मवेगेनविक्षिपतिकरोति । विशिष्टवाचकानांपदानांविशेषण-
वाचकपदसमवधानेविशेष्यमात्रार्थत्वात् । चन्द्रादीन्विक्षिपतीतितात्पर्याथः ।
ननुच्चैनस्वाभिष्ठितजीवद्वाराग्रहाकर्षणंक्रियतेतथापातेनाचेतनत्वाद्दिगाभावेनग्र-
हविक्षेपणंकर्तुंमशक्यमित्यतआह । राहुरिति । पातस्थानाधिष्ठात्रीदेवतारा-
हुर्जीवविशेषश्चन्द्रपातस्तुदैत्यविशेषोराहुः । रहतित्यजतिग्रहमितिराहुरिति
व्युत्पत्तेः ॥ ६ ॥

भा०टी०-अपने बलसे पातहुआ राहु, ग्रहोंको दक्षिण व उत्तरदिशामें विक्षिप्त करे है ।
क्रान्तिवृत्तसे चंद्रादिके विक्षेपको विक्षेप कहते हैं ॥ ६ ॥

अथैतद्विज्ञापयति-

उत्तराभिमुखंपातोविक्षिपत्यपराङ्गः ॥

ग्रहंप्राग्भगणार्द्धस्थोयाम्यायामपकर्षति ॥ ७ ॥

अपराद्धगोप्रहस्थानात्पश्चिमविभागस्थितभगणार्धात्मकराशिपदकस्थितो
राहुर्यहधिम्वंस्वराश्यादिभोगस्थानीयप्रदेशादुत्तरदिगभिमुखंविक्षिपतिविक्षेपा-
न्तरेणत्यजति । प्राग्भगणार्धस्थःप्रहस्थानात्पूर्वविभागस्थितराशिपदकमध्य-
स्थितोदक्षिणस्यांदिग्गपकर्षति विक्षिपति ॥ ७ ॥

भा०टी०-पश्चिम के आधे भगण में गए हुए पात ग्रहोंको उत्तराभिमुखमे और पूर्वके
आधे भगणमें स्थित ग्रहोंको दक्षिण दिशाम खेचता है ॥ ७ ॥

अथबुधशुक्रयोर्विशेषमाह-

बुधभार्गवयोःशीघ्रात्तद्वत्पातोयदास्थितः ॥

तच्छीघ्राकर्षणात्तौतुविक्षिप्येतेयथोक्तवत् ॥ ८ ॥

बुधशुक्रयोःशीघ्रोच्चाजात्यभिप्रायेणैकवचनम् । बुधशुक्रयोःपातोजात्यभिप्रा-
येणैकवचनम् । तद्वत्पार्ष्णपूर्वार्धभगणार्धमध्येयदायत्कालेस्थितस्तुकारात्
यत्कालेपाताभ्यामित्यर्थः । (१)
तौबुधशुक्रौयथोक्तवत्पूर्वार्धपरार्धक्रमेणदक्षिणोत्तरयोर्विक्षिप्येतेविक्षेपान्तरेण-
त्यज्येते । तनूच्चात्तादृगवस्थितपातौसम्बन्धाभावाद्बुधशुक्रौदक्षिणोत्तरयोः
कर्षत्यजतोऽन्यथावैधाधिकरण्येनातिप्रसङ्गापत्तेरित्यतःकारणमाह । तच्छी-
घ्राकर्षणादिति । बुधशुक्रयोःशीघ्रोच्चेतयोराकर्षणाभ्यांजात्यभिप्रायेणैकव-
चनम् । तथाचतदुच्चाभ्यांतादृगवस्थितपातौतदुच्चजीवौदक्षिणोत्तरयो-
स्त्यजतइतिपूर्वांक्तीत्यान्यायसिद्धमनस्तदुच्चसूत्रबद्धत्वाद्बुधशुक्रयोस्तथाविक्षे-
पणंन्यायसिद्धमेवेतिभावः । ननुभौमगुरुशनीनामेवंकर्षणोक्तमनयोर्वा
कथमेतदुक्तंसेवंपामेकरीतिकथनस्यसमुचितत्वात् । किञ्चगुरुभौमश-
नीनानामुच्चदेवताः स्वस्वकक्षास्थाइतिफलमुपपन्नंभवतिबुधशुक्रयोरुच्चदेवतयोः
कक्षातोदक्षिणोत्तरयोः स्थितत्वेनपूर्वांक्तीत्याफलानुपपत्तिर्विलक्षणप्रहवायु-
सूत्रस्थदेवतासम्बद्धस्यस्पष्टभूपरिध्याकारत्वेनकक्षाकारत्वाभावात् । वि-
नाकक्षाकारतांफलोत्पादनस्यब्रह्मणोऽप्यशक्यत्वाच्च । नचविलक्षणप्रहवायु-
सूत्रंदेवतासम्बद्धंग्रहाकाशगोलैकक्षाकारत्वाभावेऽपिकक्षातुल्यं स्थानांतरइतिफ-
लोत्पत्तिर्याम्योत्तरान्तरसत्त्वेऽपिकल्पनयेतिवाच्यम् । उच्चदेवतास्थानस्यक-
क्षातोदक्षिणत्वेतत्पृष्ठान्तरप्रदेशान्योत्तरत्वावश्यम्भावोच्चबुधशुक्रयोरेवदि-
ग्विक्षेपतुल्यत्वनियमानुपपत्तेः । तत्कथमिदं सङ्गतंभगवदुक्तमिदं च ।
अत्रोच्यते । स्वस्थ्यासङ्गतार्थमङ्गीकृत्यतद्गुणोद्घाटनेनभगवदुपालम्भनक-
र्तृरसनाच्छेदस्तत्त्वार्थप्रकाशनावश्यंकरणीयः । तथाहिस्वशीघ्रोच्चाद्बुधशुक्र-
योर्बन्धन्तरंराश्यात्म संतद्वत्पातस्तेनान्तरेणयुक्तःपूर्वातीतपातइत्यर्थः । यथा
बुधशुक्रयोरपरपूर्वार्धक्रमेणस्थितोऽवस्थितस्तुकारात्तथेत्यर्थः । तच्छीघ्राक-

र्षणात्तादृशपाताभ्यांशीघ्रवेगेनाकर्षणं तस्मात्पातस्थानाधिष्ठातृदेवताभ्यां स्व-
हस्तस्थितग्रहसम्बद्धवायुसूत्रस्यातिवेगाकर्षणरचनादित्यर्थः । तौबुधशुक्राबु-
क्तवदुत्तरदक्षिणक्रमेणविक्षिप्येते । अत्रपातशब्देनचक्रशोधितपातोन्नोध्यः ।
अन्यथाग्रहोनशीघ्रोच्चरूपकेन्द्रयोजनस्योपपत्तिसिद्धत्वेनशीघ्रोच्चोनग्रहरूपकेन्द्र-
योजनोक्त्यनुपपत्तेः । तथाचसर्वग्रहसाधारणविक्षेपकथनंपातभेददर्शनार्थंबु-
धशुक्रयोःपृथगुक्तम् । नह्यन्यास्मिन्पक्षउच्चयोर्विक्षेपणंप्रतीपतेयेनप्रागुक्तसर्व-
विलोपाशङ्कनंशङ्कनीयम् । पातभेदोक्तिकारणंच “येचात्रपातभगणाःक-
थिताज्ञभृग्वोस्तेशीघ्रकेन्द्रभगणैरधिकायतःस्युः । ; स्वल्पाःसुखार्थमुदिता-
श्चलकेन्द्रयुक्तौपातौतयोःपठितचक्रभवौविधेयौ ॥ ” इतिभास्कराचार्योक्तमि-
तिदिक् ॥ ८ ॥

भा०टी०-बुध और शुक्रका पात, शीघ्रसे पहली कहीहुई रीतिकरके स्थित होनेपर
शीघ्राकर्षणके हेतुसे पहलेकी समान विक्षिप्त होता है ॥ ८ ॥

स्पादेतत्परमुच्चदेवतयोरविशेषात्सूर्यचन्द्रयोःसमफलंकुतोभभवतीत्यतआह-

महत्त्वान्मण्डलस्यार्कःस्वलपमेवापकृष्यते ॥

मण्डलालपतयाचन्द्रस्ततोबह्वपकृष्यते ॥ ९ ॥

सूर्योमण्डलस्यविम्बस्यमहत्त्वाद्गुरुत्ववत्त्वात्स्वल्पमितरग्रहापेक्षयाल्पंपरमफ-
लम् । एवकारोनिर्धारणेऽपकृष्यते उच्चजीविनाकृष्यते । चन्द्रोमण्डलालपतया
विम्बस्यलघुत्वेनततःसूर्यफलद्वयधिकंपरमफलमुच्चजीवेनाकृष्यते ॥ ९ ॥

भा०टी०-सूर्यमंडल अधिकभारी होनेसे कम खिंचाता है, चंद्रमा स्वल्प होनेसे अधिक
खिंचा जाता है ॥ ९ ॥

अथातएवभौमादीनामल्पमूर्तिरवादाभ्यांफलाधिकत्वंसम्भवतीत्याह-

भौमादयोऽल्पमूर्तिरवाच्छीघ्रमन्दोच्चसञ्ज्ञकैः ॥

देवतैरपकृष्यन्तेसुदूरमतिवेगिताः ॥ १० ॥

भौमादयःपञ्चग्रहाअल्पमूर्तिरवाच्छीघ्रमन्दोच्चसञ्ज्ञकैःशीघ्रो-
च्चमंदोच्चसंज्ञैर्देवतैःसुदूरमत्यन्तंबह्वपकृष्यन्ते ॥ अतएवातिवेगिताअत्यंतवेगः
संजातोयेपांतिविम्बलघुत्वेनोच्चद्वयाकर्षणेनचबहुपरमफलाइत्यर्थः । ननुसूर्य-
चन्द्रयोःकक्षाकारविलक्षणप्रवहवायुचलनेनफलोत्पादनंयुक्तंभौमादीनांतुप्रत्येक-
मुच्चद्वयसद्वादाद्यापुरदम्पाकर्षणासम्भवेनकक्षाकारप्रवहविलक्षणवायुचलनेनफ-
लोत्पादनार्थमङ्गीकृतंकथंसम्भवति । उच्चद्वयस्थानस्यैकत्वाभावात्त्रहोकमेव
वायुमण्डलयुगपद्विरुद्धगत्योराश्रयंस्वतोभवितुमर्हतीतिचेन्नभौमादीनां शीघ्रम-
न्दोच्चदेवताद्वयेनतस्मिन्प्रमाणेग्रहविम्बाकर्षणस्यैवस्वशक्त्यारचनात् । नवायु-

मण्डलचलनकल्पनंमूर्यचन्द्रयोरप्येवमेवाङ्गीकारेवाधकाभावाच्च । वायुमण्डलकल्पनंतुतद्वातरश्मीत्युक्तानुपपत्त्यानातिप्रयोजनम् । तद्वातरश्मिभिर्वद्वाइत्यस्यपश्चिमभ्रमात्मकप्रवहवायौस्वस्वाकाशगोलेसमसूत्रसम्बन्धेनस्थिता इतिप्रहास्थितिवस्वरूपोक्त्यासमर्थनात् । नहितदत्रहेतुगर्भेनानुपपत्तिः शङ्कनीया । उच्चदेवताकल्पनेनाकाशस्थग्रहाणांतथातथास्वशक्त्यातदाकर्षणाफलद्वयसंस्काररूपैकफलोत्पादनंसङ्गच्छते । अतएवसूत्रंपहविम्बप्रोतकक्षाकारमितिकल्पनमपिनिरस्तम् । उच्चद्वयानुल्यकर्षणेनविरुद्धकर्षणेनचसूत्रमंडलभङ्गापत्तेरिति ॥ १० ॥

भा०टी०-मंगल आदि छोटी मूर्तिवाले होनेके कारणसे, शीघ्रमन्दोच्च देवताओंकरके दूर खिंचे जाते और अति शीघ्र चलते हैं ॥ १० ॥

अथैतदुपसंहरति-

अतोधनर्णसुमहत्तेपांगतिवशाद्भवेत् ॥

आकृष्यमाणास्तैरेवंव्योम्नियान्त्यनिलाहताः ॥ ११ ॥

अतः पूर्वोक्तसुदूराकर्षणप्रतिपादनात्तेपांभौमादीनांगतिवशादाकर्षणोत्पन्नचलनवशात्सुमहदत्यधिकफलंधनर्णस्वोच्चापकृष्टेत्यादिनाभवति । नन्वाकर्षणोत्पन्नचलनंकर्थनप्रत्यक्षमित्यतआह । आकृष्यमाणाइति । तैरुच्चपातदैवतैरेवमुक्तप्रकारेणाकृष्यमाणाआकर्षिताएतेभौमादयोव्योम्निस्वस्वाकाशगोलेनिलाहताःपश्चिमाभिमुखानवरतप्रवहवाव्याघातायान्तिगच्छन्ति । तथाचावलम्बनोत्पन्नपूर्वगतिर्यथानप्रत्यक्षातथापूर्वगतिविकृत्यात्मकमेतदाकर्षणचलनमनियतंप्रवहवायुभ्रमणप्रावल्यादप्रत्यक्षमितिभावः ॥ ११ ॥

भा०टी०-इस चालके वशसे उनका धन और ऋण अत्यन्त अधिक होताहै । इसप्रकार आकाशमार्गमें खिंचते हुए होकर पवनके सहारेसे चलते हैं ॥ ११ ॥

अथैवंगतिकारणसञ्चयैर्ग्रहाणांभौमादीनांफलितेकागतिरष्टभेदात्मिकेत्याह-

वक्रानुवक्राकुटिलामन्दामन्दतरासमा ॥

तथाशीघ्रतराशीघ्राग्रहाणामष्टधागतिः ॥ १२ ॥

भौमादिग्रहाणां विरधिचन्द्राणामष्टप्रकारागतिः फलिता । तत्रवक्त्रेत्यादिसमेत्यन्तंपदप्रकारागतिःशीघ्रतराशीघ्रितिगतिद्वयम् । तथासमुच्चय । आसांस्वरूपज्ञानमग्रेस्फुटम् ॥ १२ ॥

भा०टी०-वक्र, अनुवक्र, कुटिल, मन्द, मन्दतर, सम, शीघ्र, शीघ्रतर यह आठप्रकारकी गति हैं ॥ १२ ॥

अथेनामष्टधागतिभेदद्वयेनक्रोडयति-

तत्रातिशीघ्राशीघ्राख्यामन्दामन्दतरासमा ॥

ऋज्वीतिपञ्चधाज्ञेयायावक्रासानुवक्रगा ॥ १३ ॥

तत्राष्टविधगतिष्वतिशीघ्रेत्यादिसमेत्यन्ताइत्येवंपञ्चधागतिः । ऋज्वी
मार्गागतिर्ज्ञेयायागतिःसानुवक्रगानुवक्रगमनेनसहवर्तमानापूर्वश्लोकेऽनुवक्रग-
तेर्वक्रकुटिलमध्याभिधानाद्भुजयथासन्नत्वाच्चवक्रानुवक्राकुटिलेतिगतिर्वक्राज्ञे-
यातथाचग्रहाणांमार्गावक्रेतिगतिद्वयम् ॥ १३ ॥

भा०टी०-तिनमें अतिशीघ्र, शीघ्र, मन्द, मन्दतर और सम यह पांच सीधी गति हैं ।
कुटिल, वक्र, और अनुवक्र यह तीन वक्रगति हैं ॥ १३ ॥

अथग्रहाणांस्पष्टक्रियांप्रतिजानीते-

तत्तद्गतिवशाभित्यंयथादृक्त्वुल्यताग्रहाः ॥

प्रयांतितत्प्रवक्ष्यामिस्फुटीकरणमादरात् ॥ १४ ॥

नित्यंप्रत्यहंतत्तद्गतिवशात्तास्तागतयएकस्मिन्दिनेशीघ्रापरदिनेऽतिशीघ्रेत्या-
दिनायस्मिन्दिनेयागतिस्तत्सम्बन्धानुरोधदित्यर्थः । ग्रहाःसूर्यादयोपथाये-
नप्रकारेणदृक्त्वुल्यताविधितग्रहसमतांगच्छन्तितत्तादृशंस्फुटीकरणंस्पष्टक्रियाग-
णितप्रकारमादरादत्यन्ताभिनिवेशोदतेनासङ्गतत्वनिरासः । प्रवक्ष्यामिसूक्ष्मत्वे-
नकथयामि ॥ १४ ॥

भा०टी०-इन गतियोंके बश होकर ग्रह सदा दृक्त्वुल्यता प्राप्त करते हैं । इससमय
वही स्पष्टीकरण आदरसहित कहूंगा ॥ १४ ॥

अथतत्रप्रथमंज्यासाधनार्थंज्यापिण्डान्विवधुस्तदानयनंश्लोकाभ्यामाह-

राशिलिप्ताष्टमोभागःप्रथमंज्यार्धमुच्यते ॥

तत्तद्विभक्तलब्धोनमिश्रितंतद्वितीयकम् ॥ १५ ॥

आद्येनैवक्रमात्पिण्डान्भक्त्वालब्धोनसंयुताः ॥

खण्डकाःस्युश्चतुर्विंशज्यार्धपिण्डाःक्रमादमी ॥ १६ ॥

एकराशिकलानामष्टादशशतानामष्टमोऽंशस्तत्त्वाश्विमितःप्रथममाद्यंज्या-
र्धसंपूर्णजीवाद्यंपिण्डकःकथ्यतेतदभिज्ञैः । ततःप्रथमज्यार्धोत्तेनप्रथमज्यार्धे-
नभक्ताहृद्येनहीनमन्यस्याप्रसंगात्प्रथमज्यार्धमनेनयुक्तंतत्प्रथमज्यार्धद्वितीयकं
ज्यार्धंभवति । द्विगुणप्रथममेकोनम् । तृतीयादीनामानयनार्थमुक्तप्रकार-
मतिदिशति । आद्येनेति । प्रथमज्यार्धपिण्डेन । एवमुक्तरीत्याक्रमा-
त्सिद्धपिण्डान्भक्त्वालब्धैरूनमाद्यंखण्डमनेनयुताःखण्डकाःअसिद्धाव्यवहित-
सिद्धज्यार्धपिण्डाःअसिद्धपिण्डाःभवन्ति । यथाप्रथमखण्डं २२५ प्रथमभक्तफलं

१ द्वितीयखण्डं ४४९ प्रथमभक्तफलद्वयम् २ अर्धाधिकावयवस्यैकाधिकत्वेनग्रहस्यसाम्प्रदायिकत्वात् । फलैक्योनंप्रथमम् २२२ अनेनद्वितीयखण्डो ४४९ युतस्तृतीयम् ६७१ एवमिदंप्रथमखण्डभक्तफलम् ३ अनेनपूर्वफलैक्यं ३ युतंजातं ६ सर्वफलैक्यमनेनप्रथमंखण्डंहीनम् २१९ अनेनतृतीयं ६७१ युतंचतुर्थम् ८९० एवमिदंप्रथमखण्डभक्तफलं ४ पूर्वलब्धैक्योनंप्रथमखण्डरूपं २१९ ज्यान्तररूपखण्डकमनेन ४ हीनम् २१५ अनेनचतुर्थयुतंपञ्चमम् ११०५ एवमग्रेऽपि । ययोक्त्तरीत्यासद्रूख्यखण्डानांसम्भवात्खण्डानियममाह । स्युरिति । एवंचतुर्विंशत्सद्रूखाकाज्यार्धापिण्डाःकार्यान्तदधिकाः । अत्र ॥ “ एकविंशत्त्रिंशत्त्रिंशत्पञ्चाशदशदपि ॥ सप्तमाद्वादशात्सप्तदशान्नार्धोत्तरंमतम् ॥ ” इति ब्रह्मसिद्धान्तोक्तस्थलेऽर्धाधिकावयवस्यैकाधिकत्वेननग्रहइतिध्येयम् । गणितस्याविकृतत्वात्सिद्धाःपिण्डाःकथंनोक्ताइत्यतआह । क्रमादिति । अमी सिद्धाःपिण्डाःक्रमात्समनन्तरमेवोच्यन्ते । अत्रोपपत्तिः । समायांभूमौवृत्तंभगणकलाङ्कितंतिर्यग्ध्वांधरव्यासमितरेखाभ्यां चतुर्भागकार्यतत्रोद्धरेखासक्तपरिधिप्रदेशादुभयत्रसमविभागंविगणय्यतदप्रयोर्वृत्तंमृत्तं वृत्ते द्विगुणविभागमितसम्पूर्णचापस्यसम्पूर्णज्या । अत्रगणितोद्धरेखातोऽर्धज्यायाएवप्रयोजनात्तदत्रेचापस्यतदर्धमर्धज्या । एवंवृत्तचतुर्थांशोद्धरेखातोऽभीष्टांशानां चापार्धाकाराणामर्धज्याअभीष्टागण्याः । तत्रभगवतास्वेच्छयावृत्तचतुर्थांशे त्रिराशिमितेचतुर्विंशज्याःफलपितास्तज्जानंतुवृत्ते चक्रकलानामङ्कितत्वात्तत्परिधिव्यासार्धत्रिराशिज्यान्तिमा । भनन्दामितपरिधौखवाणसूर्यमितोव्यासस्तदाचक्रकलापारिधौकइत्यनुपातेनव्यासानयनम् । यथाचक्रकलाः २१६०० खवाणसूर्यगुणाः २७०००००० भनन्दाभि ३९२७ भताव्यासः ६८७६ एतदर्धमन्तिमाज्या ३४३८ अथवृत्तेचापज्ययोर्विरेकेतयोर्गुणत्वमपिभगवताकौऽपिवृत्तभागःसमोऽस्त्यन्यथामलकादीसंपपाद्यवस्थानं नस्यादिति मन्त्रात्द्वागस्यज्यातुल्येरेति । “ वृत्तस्यपण्यत्यंशोदृष्टरहस्यतंतुसः ॥ ” इतिशाकल्योक्तः । प्रथमज्याचक्रकलाद्वादशांशरूपैवराशित्रानामष्टभागमन्त्राद्विचितः । एतन्मितमेवप्रथमचापमतएतदन्तरेणाभीष्टाज्याश्चतुर्विंशत् । अथचतुर्विंशतिजोशानांपर्यान्तमुपचयात्तदन्तररूपखण्डानांपर्यान्तमपचयस्यत्रनेज्याइनेनप्रत्यक्षराज्यान्तररूपखण्डानामन्तरंयथोत्तरमुपाचितामितिद्वारिंशद्विंशत्तयोर्विंशतिचतुर्विंशतिज्यानामन्तरयोरन्तरमिदंपरमंखण्डान्तंरंशमज्योऽन्तिसंपरिणात्तमतम् १५ । १६ । ४८ । अथत्रिज्येयदंखण्डान्तरंनन्दाप्रथमज्ययाकिमित्यनुपातेनफलप्रमाणयोःफलैनापरत्यंप्रमाणयानेनत्राद्विनोऽनेनभनाःप्रथमज्याफलंपुंशद्वितीयखण्डयोरन्तरम् । अनेनपूर्वखण्डंहीनंदिर्वाप्यंखण्डंभयति । तत्रपूर्वखण्डंप्रथमज्यातुल्यमेव । द्वितीयखण्डंप्रथमज्यायांयुनंदिनी-

यज्या । एवमस्यास्तत्त्वाशिवभागलब्धद्वितीयतृतीयखण्डकयोरन्तरमनेन
द्वितीयखण्डमूर्ततृतीयखण्डमित्यनेनद्वितीयज्यायुतातृतीयज्या । एवंचतुर्था-
द्याः । तत्रपूर्वमर्धाभ्यधिकग्रहणेनोत्तरत्राधिकान्तरपातसम्भावनयाक्वचित्
क्वचिद्वर्धाभ्यधिकावयवस्यैकाधिकत्वेनाग्रहइत्युपपन्नंश्लोकद्वयम् ॥ १५ ॥ १६ ॥

भा०टी०-राशिकलाका (१८००) अष्टमभाग प्रथम ज्यार्द्ध है । तिसको तिसकरके
भागकरके, भाग फलहीन करके पूर्वके साथ मिलानेसे दूसरा ज्यार्द्ध है ॥ १५ ॥
विगतपिण्डोको क्रमशः भादि २२५ से भागलब्ध एकत्रकर २२५ से अलगकर
तिसको पूर्वखण्डमें मिलानेसे खण्ड होंगे; इसमकार निम्नलिखित २४ ज्यार्द्ध
पिण्ड नियत होंगे ॥ १६ ॥

अथैतांसिद्धाःश्लोकपङ्केनकथयन्त्कमज्यार्धपिण्डज्ञानमाह-

तत्त्वाश्विनोऽङ्गाश्विकृतारूपभूमिधरर्तवः ॥

खाङ्गाष्टौपंचशून्येशावाणरूपगुणेन्दवः ॥ १७ ॥

शून्यलोचनपञ्चकाश्विद्रूपमुनीन्दवः ॥

वियच्चन्द्रातिधृतयोगुणरंभ्राम्बराश्विनः ॥ १८ ॥

मुनिपद्ममनेत्राणिचन्द्राग्निकृतदस्रकाः ॥

पञ्चाष्टविपयाक्षीणिकुञ्जराश्विनगाश्विनः ॥ १९ ॥

रन्ध्रपञ्चाष्टकयमावस्वद्व्यङ्गयमास्तथा ॥

कृताष्टशून्यज्वलनानगादिशशिवह्वयः ॥ २० ॥

पट्पञ्चलोचनगुणाश्चन्द्रनेत्राग्निवह्वयः ॥

यमादिवाह्निज्वलनारन्ध्रशून्यार्णवाग्रयः ॥ २१ ॥

रूपाग्निसागरगुणावस्वाग्निकृतवह्वयः ।

प्रोज्ज्योत्क्रमेणव्यासार्धादुत्क्रमज्यार्धपिण्डकाः ॥ २२ ॥

तथासमुच्चये । एतावुक्ताक्रमज्यार्धपिण्डान् । उत्क्रमेणोपात्त्यपिण्डा-
दिप्रथमपिण्डान्तप्रत्येकज्यासार्धाग्नियारूपपरमपिण्डात्प्रोञ्ज्यन्यूनीकृत्यक्र-
मेणोत्क्रमज्यार्धपिण्डाभवन्ति । यथात्रयोविंशतितमंज्यार्धमुत्तरुपासिसागर-
गुणाइतिवस्वमिकृतवह्वयइतिचरमपिण्डादूनंसप्रथमउत्क्रमज्यार्धपिण्डः ।
एवंद्वाविंशतितमंचरमान्दुद्धंद्वितीयउत्क्रमज्यार्धपिण्डः । एवमग्रेऽपीतिचतु-
र्विंशदुत्क्रमज्यार्धपिण्डाः । अत्रोपपत्तिः । ज्याचापयोर्वाणरूपमन्तरमुत्क्र-
मज्या । यद्यपिपूर्वार्द्धज्यावद्भागस्यार्धनसम्भवतीत्युत्क्रमज्यापिण्डाइतिच
कुमुचितंनोत्क्रमज्यार्धपिण्डाइति । तथापिभगवतातुगतपरिभाषार्थचा-

पवाह्यशराभावेनोत्क्रमज्यायाः पूर्णशरांशत्वादुत्क्रमज्यार्धमित्युक्तम् । अथवृत्त-
चतुर्थांशे सर्वज्याङ्केनेनयदंशानां ज्यात्रिज्यातोहीनातत्कोट्यंशानामुत्क्रमज्येतिः
स्फुटं दृश्यते अत उक्तज्यार्धक्रमेणोत्क्रमज्याज्ञानार्थं व्युत्क्रमेण त्रिज्याशुद्धा उक्तपि-
ण्डात्क्रमज्यापिण्डा इत्युपपन्नं प्रोज्झयेत्यादि ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

अथ श्लोकपञ्चकेनोत्क्रमज्यापिण्डान्पूर्वोक्तसिद्धान्निबध्नाति-

मुनयोरन्ध्रयमलारसपट्टकामुनीश्वराः ॥

अष्टैकारूपषड्दस्त्राः सागरार्थं हुताशनाः ॥ २३ ॥

सर्तुवेदानवाद्यर्थादिङ्गनगारुयर्थकुञ्जराः ॥

नगाम्बरवियञ्चन्द्रारूपभूधरशङ्कराः ॥ २४ ॥

शरार्णवहुताशैकामुजङ्गाक्षिशरैर्दवः ॥

नवरूपमहीश्रैकागजैकाङ्कनिशाकराः ॥ २५ ॥

गुणाश्विरूपनेत्राणि पावकाग्निगुणाश्विनः ॥

वस्वर्णवार्थयमलास्तुरङ्गर्तुनगाश्विनः ॥ २६ ॥

नवाष्टनवनेत्राणि पावकैकयमाग्रयः ॥

गजाग्निसागरगुणात्क्रमज्यार्धपिण्डकाः ॥ २७ ॥

एतत्क्रमज्यापिण्डाः पूर्वसिद्धानिबद्धामहीधः पर्वतोभुजज्याभावेकोट्युत्क्र-
मज्यायाः परमत्वाच्छून्यज्यानां त्रिज्यापरमोत्क्रमज्यापिण्डस्त्रिज्याया उभयत्र प-
रमत्वेनार्थसिद्धमन्त्यपिण्डत्वं वेति ध्येयम् ॥ २७ ॥

ज्यासंख्या	ज्यापिण्ड	उत्क्रम	ज्यासंख्या	ज्यापिण्ड	उत्क्रम	ज्यासंख्या	ज्यापिण्ड	उत्क्रम
१	२२५	७	९	१९१०	५७९	१७	३०४८	१९१८
२	४४८	२९	१०	२०९३	७१०	१८	३१७७	२१२३
३	६७१	६६	११	२२६७	८५३	१९	३२५६	२३३३
४	८९०	११७	१२	२४३१	१००७	२०	३३२१	२५४८
५	११०५	१८२	१३	२५८५	११७१	२१	३३७२	२७६७
६	१३१५	२६१	१४	२७३८	१३४५	२२	३४०९	२९६९
७	१५२०	३५४	१५	२८५९	१५२८	२३	३४३१	३२१३
८	१७१९	४६०	१६	२९७८	१७१९	२४	३४३८	३४३८

अथ प्रसङ्गात्परमक्रान्तिज्यावदन्क्रान्त्यानयनमाह-

परमापक्रमज्यातु सप्त रन्ध्रगुणेन्दवः ।

तद्गुणाज्यात्रिजीवात्तातच्चापंक्रान्तिरुच्यते ॥ २८ ॥

यूनंचतुर्दशशते १३९७ परमक्रांतिज्यातुकाराच्चतुर्विंशत्यंशानां वक्ष्यमाण-
ज्यानयनप्रकारसिद्धेत्यर्थः । अभीष्टाज्यापरमक्रान्तिज्ययागुणितात्रिज्याभक्ता-
फलस्यवक्ष्यमाणप्रकारेणधनुःक्रांतिःकलाभिकातस्वज्ञेःकथ्यते।अत्रोपपत्तिः। वि-
षुवदृत्तात्क्रान्तिवृत्तभागस्ययाम्योत्तरस्यान्तरंध्रुवाभिमुखवृत्ताकारसूत्रेक्रान्तिः ।
तत्रसायनमेपतुलादिस्थानेतयोरन्तराभावात् । कर्कमकरादौतयोःपरमान्तर-
त्वादभीष्टभुजज्यावशात्क्रान्तिरुपपन्नेति त्रिज्यातुल्यभुजज्ययापरमक्रांतिज्या-
तदेष्टभुजज्ययाकेत्यनुपातेनफलंध्रुवाभिमुखसूत्रेतदन्तररूपार्धचापस्यार्धज्यावि-
षुवदृत्तौध्वाधरमध्यसूत्रात्तच्चार्पंतदन्तरकलाभिकाक्रान्तिः ॥ २८ ॥

भा०टी०-परमापक्रमज्या १३९७ इसको इसकी ज्यासे गुणकरके त्रिज्या (३४३८) से
भागकरनेपर क्रान्तिज्या होगी । इसको धनुकरनेसे क्रान्ति होगी ॥ २८ ॥

अथफलानयनार्थकेंद्रपदाद्भुजकोटिज्येकोपैइत्याह-

ग्रहंसंशोध्यमन्दोच्चात्तथाशीघ्राद्विशोध्यच ॥

शेषेकेन्द्रपदंतस्माद्भुजज्याकोटिरेवच ॥ २९ ॥

ग्रहराश्यादिकंमन्दोच्चात्प्रागानीतस्वकीपराश्यादिकमन्दोच्चभोगात् संशो-
ध्योनीकृत्यशीघ्रात्प्रागानीतराश्यादिशीघ्रोच्चात्।चःसमुच्चयेऊनीकृत्यशेषंपराश्या
त्मकंतयोच्चसम्बन्धेनकेन्द्रंमन्दोच्चाद्धीनोग्रहोमन्दकेन्द्रम् । शीघ्रोच्चाद्धीनोग्रहः
शीघ्रकेन्द्रंभवतीत्यर्थः । तस्मात्केन्द्रात्पदंराशित्रयात्मकंविषमंसमंपदज्ञेयम् ।
त्रिराश्यन्तर्गतंचेत्यथमंविषमंपदम् । ततःपद्द्वयन्तर्गतंचेत्यूनंकेन्द्रंद्विती-
यंसमंपदम् । ततो नवराश्यन्तर्गतंचेत्यडूनंतृतीयंविषमंपदम् । ततो नवो-
नंचतुर्थंपदंसममित्यर्थः । तस्मात्पदाद्भुजस्यज्याकोटिःकोटिर्ज्याचःसमुच्चये ।
एवकारादेकाद्वयंसाध्यमित्यर्थः ॥ अत्रोपपत्तिः । उच्चस्थानाभिमुखसुच्चदैव-
तैर्ग्राहणामाकर्षणोक्तेरुच्चाद्ग्रहःकियदन्तरेणेतिज्ञानार्थमुच्चहीनोग्रहःकेन्द्रसुच्चग्रह-
णवशात्तदारूपम् । तत्रभगवतास्वेच्छयाग्रहादुच्चयदन्तरेणतत्केन्द्रंकृतम् ।
उभयथाभुजकोट्योस्तुल्यत्वात् । द्वादशराश्यङ्घ्रितेवृत्तउच्चस्थानाच्चतुर्विभागा-
त्मकएकैकोभागोराशित्रयात्मकःपदसंज्ञः । अथोच्चस्थानाद्ग्रहःकस्मिन्पदेऽस्ती-
तिशून्यात्रिपण्णवोर्नकेन्द्रंकृतंज्यानांपदान्तर्गतत्वात् । ग्रहाधिष्ठितपदाद्भुजज्या-
कोटिज्ययोर्ज्ञानम् ॥ २९ ॥

भा०टी०-मन्दोच्चसे ग्रहमध्य वियोगकरनेपर अथवा शीघ्रसे ग्रहमध्य हीन करनेपर
केन्द्र होता है । भगणके जिस पादमें केन्द्र है, तिस्से भुजज्या और कोटिज्या स्थिर
होती है ॥ २९ ॥

१ एकादि ज्यार्संज्ञयाक प्रमते अष्टमज्या ११, १८२, २७३, ३६२, ४५९, ५३५, ६१८, ६९९,
७७६, ८५०, ९२१, ९८८, १०५०, ११०७, ११६२, १२१०, १२५३, १२९१, १३२३, १३५९,
१३७०, १३८८, १३९५, १३९७ ॥

ननुपदेग्रहस्यराशिबिभागात्मकेनैकत्वाद्भुजकोटिज्ययोरतुल्ययोःसाधनंकय-
मित्यतआह-

गताद्भुजज्याविपमेगम्यात्कोटिःपदेभवेत् ॥

युग्मेतुगम्याद्बाहुल्यात्कोटिज्यातुगताद्भवेत् ॥ ३० ॥

विपमेपदेगताद्ग्रहस्यपदादितोयद्गतंराशिबिभागात्मकंप्राज्ञातंतस्मादित्य-
र्थः । भुजज्यास्यात् । गम्याद्गतोनंत्रिभंग्रहात्पदान्तावधिकमेप्यम् । त-
स्मात्कोटिःकोटिज्यास्यात्।युग्मेसमेतुकारात्पदएव्याद्भुजज्यागतात्कोटिज्यास्या-
त् । तुकारोविशेषद्योतकः । एकस्मादेवोक्तरीत्याद्वयंसाधितमित्यर्थः । अ-
त्रोपपत्तिः । विपमपदेग्रहोर्ध्वाधररेखान्तरानुसारेणफलमुत्पद्यतेततोवृत्ता-
न्तस्तदन्तरमर्धज्याभुजरूपातदर्धचापंतदंतरांशावृत्तभागस्थागताः । ऊर्ध्वाध-
ररेखामत्स्यसम्पन्नतिर्यग्रखाग्रहयोरन्तरसूत्रमर्धज्यापदान्तःकोटिज्याभुजोत्कम-
ज्योनव्यासाधरेखारूपकोटितुल्यत्वात् । तदर्धचापंभुजांशोनंत्रिभमितिगम्या-
त्कोटिज्या । समपदेग्रहोर्ध्वाधररेखान्तरंतिर्यगर्धज्याभुजज्येतिदर्धचापंय-
दैप्यंतिर्यग्रखाग्रहान्तरंतिर्यगर्धज्याकोटितुल्यत्वात्कोटिस्तच्चापंपदगतमित्युपप-
न्नंगतादित्यादि ॥ ३० ॥

भा० टी०-विपम पदमें गतसे भुजज्या और गम्यसे कोटिज्या होतीहै।युग्मपदमें गम्यसे
भुजज्या और गतसे कोटिज्या होती है ॥ ३० ॥

अथाभीष्टफलानांज्यासाधनंश्लोकाभ्यामाह-

लिप्तास्तत्त्वयमैर्भक्तालब्धज्यापिण्डकंगतम् ॥

गतगम्यान्तराभ्यस्तांविभजेत्तत्त्वलोचनैः ॥ ३१ ॥

तदवाप्तफलंयोज्यंज्यापिण्डेगतसञ्ज्ञके ॥

स्यात्क्रमज्याविधिरयमुत्क्रमज्यास्वपिस्मृतः ॥ ३२ ॥

यस्यराश्यात्मकस्यपदान्तर्गतस्यज्याकर्तुमिष्टातस्यफलाःकार्याः । तत्त्वा-
धिभिर्भक्तालब्धंचतुर्विंशज्यापिण्डेषुपूर्वोक्तपुलब्धसङ्ख्याकःपिण्डो गीभव-
तितदग्रिमापिण्डेष्वःपूर्वतुस्वरूपोक्त्यर्थंपिण्डानांज्याधेत्युक्तिरिदानींतुतेषामे-
वार्थत्यागेनज्यापिण्डत्वोक्तिः । अर्धग्रहणेगणितक्रियायांव्याकुलतापत्तेः । न-
तुपूर्वपिण्डाद्दिगुणागणितक्रियायांभासाइत्याशयेनार्थानुक्तिर्गोस्वात् । भागेऽ-
वाशिष्टंतद्गतैप्यपिण्डयोरन्तरेणगुणितंतत्त्वाधिभिर्भजेत् तस्मात्प्राप्तंयत्फलादि-
कःफलंतद्गतेज्यापिण्डेयुक्तंकार्यम् । उत्क्रमज्याभीष्टांशफलानामर्धज्यारूपाक्रम-
ज्याभवति । अयमुक्तःप्रकारउत्क्रमज्यापिण्डपुकारितः । अभीष्टांशफला-

नामुत्क्रमज्यापिण्डैरुक्तविधिनोत्क्रमज्यास्यादित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । तत्त्वाधिकलाभिरैकाज्यातदाभीष्टकलाभिः केल्यनुपातेन गतज्याततस्तत्त्वाधिकलाभिर्गताग्रिमज्यान्तरं लभ्यते तदाशेषकलाभिः केल्यनुपातागतलब्धेन युक्ताभीष्टज्या ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

भा०टी०-केन्द्रपद कलाको २२५ से भाग करनेपर जो प्राप्त हो, तिसके परिमाणसे ज्यापिण्ड गत हुए हैं गत और गम्य ज्यापिण्डके अन्तरकी बची हुई कलासे गुणकरके २२५ से भागकरे ॥ ३१ ॥

भा०टी०-भागफल, गतज्यापिण्डमें मिलावे । इस प्रकारसे क्रमज्या और उत्क्रमज्याका विधान होता है । उत्क्रमज्याके स्थानमें उत्क्रमखण्डाज्या ग्रहण करनी चाहिये ॥ ३२ ॥

अथज्यातोधनुरानयनमाह-

ज्यांप्रोङ्ग्यशेषंतत्त्वाधिहतंतद्विवरोद्धृतम् ॥

सङ्ख्यातत्त्वाधिसंवर्गसंयोज्यधनुरुच्यते ॥ ३३ ॥

यस्यधनुःकुमुमिष्टं तस्मिन्नशुद्धपूर्वज्यापिण्डं न्यूनीकृत्यशेषं पञ्चाकृतिगुणंतद्विवरोद्धृतंतयोः शुद्धाशुद्धपिण्डयोरन्तरेण भक्तफलं शुद्धज्यायतमाततमसङ्ख्यातत्त्वाधिनोः संवर्गघाते संयोज्यसिद्धं धनुः कथ्यते । अत्रोपपत्तिः । ज्यायतमाशुद्धयतिततमायाश्चापकलास्ततमसङ्ख्यागुणिततत्त्वाधिनः । ज्यान्तरेण तत्त्वाधिकलास्तदाशेषज्यायाकेल्यनुपातागतफलयुताइतिवैपरीत्येन सुगमतरा ॥ ३३ ॥

भा०टी०-इष्टज्यासे निकटतम न्यून ज्यापिण्डको अलग करके शेषको २२५ से गुणकरके निकटतम न्यूनज्या और पञ्चीज्याके अन्तरसे भागकरे । इस भागफलको २२५ गुणित ग्रहणकी हुई ज्यापिण्डकी संख्यामें मिलानसे धनुकला निकल आवेगी ॥ ३३ ॥

अथग्रहाणामन्दपरिध्यंशान्विवक्षुः प्रथमं सूर्यचन्द्रयोरह-

रवेर्मन्दपरिध्यंशामनवः शीतगोरदाः ॥

युग्मान्तेविपमान्तेचनखलितोनितास्तयोः ॥ ३४ ॥

सूर्यस्यपरमाकर्षणोत्पन्नपरमपूर्वापरगमनरूपपरममन्दफलांशानां ज्यापरमफलज्यातचुल्यव्यासाधेनोत्पन्नरूपक्षेत्रस्थितांशप्रमाणेनयंशास्तेर्मन्दपरिध्यंशाः केन्द्रयुग्मपदान्तेनीचोच्चसमेष्टं चतुर्दशचन्द्रस्यतत्रतद्वात्रिशत् । केन्द्रविपमपदान्तेनीचोच्चान्यां त्रिभान्तरिते च काराटुकामन्दपरिध्यंशाविंशतिकलोनाः सन्तः सूर्यचन्द्रयोर्मन्दपरिध्यंशाभवन्ति ॥ ३४ ॥

१ केन्द्रराश्यादि, ३ राशिसंख्यन्तु हेनेते सनपाद, तदुपान्त ६ राशितक २ दृष्टरागाः चिद ९ राशिसक तोसतापाद और शेष चैथे पादके अन्तर्गत है । पहा १ और सोसतापाद विषय है, तं नरे चैथे युग्मपाद है । गत अर्थात् उस पादके जिनने मष्ट हैं, गम्य अर्थात् उस पादके पूर्ण होनेमें जिनने राशी है। अर्थात् ३ राशिसे अलग करनेपर जिनने राशी रहे ॥ इसपादसे निर्गत हुए चैदर्शं केन्द्रपाद करने हैं । पहा १ पाद और पहा २ राशी भेद नहीं है ।

भा०टी०-युगमपादके अन्तमें सूर्यकी मन्दपरिधि १४ अंश, चंद्रमाकी ३२ अंश, विषम पादान्तमें २० कला कम हैं (अर्थात् २ १३ । ४० । चं ३१ । ४०) ॥ ३४ ॥

अथभौमादीनामाह-

युग्मान्तेऽर्थाद्रयःस्वाग्नीसुराःसूर्यानवार्णवाः ॥

ओजेद्व्यगावसुयमंरुद्रारुद्रांगजाब्धयः ॥ ३५ ॥

भौमस्यपञ्चसप्ततिः । बुधस्यत्रिंशत् । गुरोस्त्रयस्त्रिंशत् । शुक्रस्यद्वादश । शने-
रेकोनपञ्चाशत् । पूर्वोक्तमन्दपरिध्यंशाइतिवक्ष्यमाणकुजादीनामितिचात्रान्वेति
एतेयुगमपदान्ते । ओजेविषमपदान्तेभौमस्यद्विसप्ततिःबुधस्याष्टाविंशतिः। गुरो-
र्द्वात्रिंशत् । शुक्रस्यैकादश । शनेरष्टचत्वारिंशत् ॥ ३५ ॥

भा०टी०-युगमके अन्तमें मन्दपरिधि अंशमें ७५, बु ३०, वृ, ३३, शु १२, शनि ४९, ।
विषमान्तमें मं ७२, बु २८, वृ ३२, शु ११, श ४८ ॥ ३५ ॥

अथभौमादीनांयुगमपदान्तेशैश्यपरिध्यंशानाह-

कुजादीनामतःशैश्यायुग्मान्तेऽर्थाग्निदस्रकाः ॥

गुणाग्निचन्द्राःखनगाद्विरसाक्षीणिगोऽग्नयः ॥ ३६ ॥

भौमादीनामतोमन्दपरिध्यंशकथनानन्तरंशैश्याःशीघ्रपरिध्यंशायुगमपदान्ते
भौमस्यपञ्चत्रिंशदधिकंशतद्वयम् । बुधस्यत्रयस्त्रिंशदधिकंशतम् । गुरोःस-
प्ततिः । शुक्रस्यद्विपष्टचधिकंशतद्वयम् । शनेरेकोनचत्वारिंशत् ॥ ३६ ॥

अथैतेषांविषमपदान्तेशैश्यपरिध्यंशानाह-

ओजान्तेद्वित्रियमलाद्विश्वेयमपर्वताः ॥

खर्तुदस्रावियद्वेदाःशीघ्रकर्मणिकीर्त्तिताः ॥ ३७ ॥

विषमपदान्तेशीघ्रकर्मणिशीघ्रफलसाधनार्थपरिधयटकाः । एतेशीघ्रपरिधयः
कुजादीनामितिपूर्वोक्तमत्रान्वेति । भौमस्यदन्ताश्विनः । बुधस्यदन्तेन्दवः । गुरो-
र्द्विसप्ततिः । शुक्रस्यपष्टचधिकंशतद्वयम् । शनेश्चत्वारिंशत् । अत्रकीर्त्तिताइत्य-
नेनयुग्मान्तेफलाभावादेवपरिधयःकथं सम्भवन्ति । अतोविषमपदान्तेपरमफल-
स्यसत्त्वात्तत्रैवयुक्ताःपरिधयःशनिमन्दशीघ्रपरिध्योःक्रमेणाधिकन्यूनत्वंचसंज्ञा-
व्याघाताद्युक्तमित्यादिनाशङ्कनीयमागमप्रामाण्यात् ॥ “श्रुतिर्यत्रप्रमाणंस्याद्यु-
क्तिःकातन्नारद ” ॥ इतिब्रह्मसिद्धान्तोक्तेश्चेतिसूचितम् ॥ ३७ ॥

भा०टी०-युग्मान्तमें शीघ्रपरिधि अंश मं २३२, बु १३२, वृ ७२, शु २६०, श ४० ॥ ३७ ॥

अथाभीष्टकेन्द्रसम्बन्धेनपरिधिभागानयनमाह-

ओजयुग्मान्तरगुणाभुजज्यात्रिज्ययोद्धृता ॥

युग्मवृत्तेधनर्णैस्यादोजादूनाधिकेस्फुटम् ॥ ३८ ॥

भुजज्या यत्परिधिःस्फुटीकर्तुमिष्यतेतत्केन्द्रस्यमन्दशीघ्रान्तरस्यभुजज्यौ-
जयुग्मान्तरगुणाविषमसमपदान्तीयकेन्द्रीयपरिध्योरन्तरेणगुणितात्रिज्ययाभ-
क्ताफलंयुग्मवृत्तेकेन्द्रयुग्मपदान्तीयपरिधौ । ओजात्केन्द्रीयविषमपदान्तीय-
परिधेःसकाशादूनाधिकेक्रमेणधनर्णहीनेयुक्तमधिकेहीनस्फुटंपरिधिमानंस्यात् ।
अत्रोपपत्तिः । युग्मपदान्तीयस्थात् परिधेर्विषमपदान्तीयपरिधियावतान्यूना-
धिकस्तदन्तरंविषमपदत्वाद्भुजज्ययोपचितमतस्त्रिज्यातुल्यभुजज्ययैदमन्तरंत-
देष्टुभुजज्ययाकिमितिफलंयुग्मपरिधौ । ओजपरिधेर्न्यूनत्वेऋणमधिकत्वेधनमि-
ति।विषमपदपरिधेरधिकन्यूनयुग्मपरिधावेवर्णधनंकृतमित्युपपन्नम् ॥ ३८ ॥

भा०टी०-विषम और युग्मपरिधिके अन्तरसे भुजज्याको गुणकरके त्रिज्यासे भाग
करनेपर जो प्राप्तहो, लब्धफलपरिधिमें धन वा हीन करनेपर स्फुट परिधि होगी ।
विषमान्तसे युग्मान्त अधिक होनेपर लब्धफलहीन अन्यथा योगकरे ॥ ३८ ॥

अथभुजकोटिफलानयनंमंदफलानयनं चाह-

तद्गुणेभुजकोटिज्येभगणांशविभाजिते ॥

तद्भुजज्याफलधनुर्मांदलित्तादिकंफलम् ॥ ३९ ॥

भुजकोटिज्ये मन्दशीघ्रान्तरसंबन्धेनकेन्द्रभुजकोटिज्येतद्गुणेस्वीयस्फुटपरि-
धिनागुणितेभगणांशैःषष्ट्यधिकशतत्रयेणभक्तेभुजफलकोटिफलेभवतः । मन्द-
केन्द्रभुजज्योत्पन्नफलस्यधनुःकलादिकंमांदंफलंभवति । अत्रोपपत्तिः । कक्षा-
स्थौञ्चस्थानस्थितदेवतयास्वहस्तास्थितसूत्रंपोतंग्रहार्थिबंस्वाभिसुखाकर्षणेनकक्षा
स्यमध्यग्रहस्थानात्परमफलज्यांतरितस्थानआकर्षणसूत्रमार्गरूपतियर्कणमा-
गंगाकप्यते । तेनमध्यग्रहस्थानीयकक्षामदेशांत्यफलज्याव्यासाधेनोत्पन्नवृत्ते
भगणांशांकितेभूमध्यग्रहस्पृशेस्वासक्ततद्दृत्तप्रदेशरूपोच्चस्थानात्केद्रांतरेणकक्षा-
विपरीतमागंगतद्दृत्तपरिधौग्रहोभवति । तस्मिन्नीचोच्चवृत्तऊर्ध्वरेखाग्रहयो-
स्तिर्यगन्तरसूत्रमर्धज्याकारंपरमफलज्यानुरुद्धंभुजफलं तस्मिन्नेववृत्तेव्यास-
मिततियर्ग्रेखाग्रहयोरन्तरमूर्ध्वाधरमर्धज्याकारंपरमफलज्यानुरुद्धकोटिफलम् ।
एतेतत्रकक्षास्थभुजज्याकोटिज्यावद्भुजकोटिरूपे इतिकक्षास्थभगणांशप्रमाणेनै-
तेभुजज्याकोटिज्यारूपे भुजकोटीतदाकक्षास्थभागप्रमाणानुरुद्धप्रायुक्तनीचोच्च-
परिधिभागैःकेत्यनुपातेनफलवृत्तस्यत्वाद्भुजफलकोटिफले । तत्रनीचोच्चपरिधि-
वृत्तस्यग्रहमध्यसूत्रंकर्णरूपंकक्षावृत्तेयत्रलभंतत्रस्पष्टोग्रहभोगः । नीचवृत्त-
मध्यस्पष्टग्रहभोगस्थानयोः । कक्षावृत्तेयदंतराशमानंतत्फलंतदधर्ज्याति-

येवसूत्रमध्यग्रहस्थोर्ध्वाधररेखाहपमध्यसूत्रात्स्पष्टग्रहभोगस्थानासक्तं फलं
ज्या । कर्णात्रिभुजफलंतदात्रिज्यात्रैकमित्येतदनुपातावगतास्वाश्चापंफलम् ।
तत्रमन्दफलज्याभुजफलरूपा कर्णानुपातोपेक्षयाभगवताङ्गीकृता । मन्द-
कर्णस्यत्रिज्यासन्नत्वेनस्वल्पान्तरेणात्रिज्यातुल्यत्वेनाङ्गीकारात् । तच्चापंमन्दफल-
मित्युपपन्नंसर्वमुक्तं बोधार्थंछेद्यकन्यासश्चयथा ॥ ३९ ॥

भा०टी०-स्फुट परिधिको भुज और कोटिज्यासे गुणकरके ३६० से भाग करनेपर
भुज और कोटीफल होगा । भुजज्याका धनुनिर्णय होजानेपर कलादि मन्दफल
होगा ॥ ३९ ॥

अथशीघ्रफलंश्लोकत्रयेणाह-

शैथ्यंकोटिफलकेन्द्रेणकरादौधनंस्मृतम् ॥

संशोध्यंतुत्रिजीवायांकर्कादौकोटिजंफलम् ॥ ४० ॥

तद्ब्राह्मफलवर्गैक्यान्मूलंकर्णश्चलाभिधः ॥

त्रिज्याभ्यस्तंभुजफलंचलकर्णविभाजितम् ॥ ४१ ॥

लब्धस्यचापंलिप्तादिफलंशैथ्यमिदंस्मृतम् ॥

एतदाद्येकुजादीनांचतुर्थेचैवकर्मणि ॥ ४२ ॥

शीघ्रसम्बन्धिकोटिफलंकरादिग्रहभेशीघ्रकेन्द्रेत्रिज्यायांयोज्यमुक्तम् । क-
र्कादिपङ्के.....(?) शीघ्रकेन्द्रकोट्युत्पन्नफलंत्रिज्यायांहीनंकार्यम् । तुर्विंशेपे ।
तेनमन्दकर्मण्येतत्क्रियानिरासः । कोटिफलसंसकृतत्रिज्याभुजफलयोर्वर्गयो-
योगान्मूलंशीघ्रसङ्घःकर्णः । भुजफलंत्रिज्ययागुण्यंशीघ्रकर्णेनभक्तंफलस्यध-
नुःकलादि । इदंसिद्धंशीघ्रसम्बन्धिफलंकथितम् । भौमादीनामेतच्छीघ्रफ-
लमाद्येप्रथमेकर्मणिचतुर्थेकर्मणि । चःसमुच्चये । कार्यगेचकाराद्वितीयत्-
तीयकर्मणोर्नैत्यर्थः । अर्थात्तत्रमन्दफलंसंस्कार्यमिति सिद्धम् । अत्रोपप-
त्तिः । मन्दस्पष्टभोगस्थानीयकक्षापृष्ठप्रदेशाद्ब्रह्मविम्बं शीघ्रोच्चस्थानस्थि-
ततद्देवतयास्वहस्तस्थितसूत्रेणस्वाभिमुखंशीघ्रान्त्यफलज्यान्तरेणाकल्प्यते । तेन
मन्दस्पष्टस्थानाच्छीघ्रान्त्यफलज्यायावृत्तेभांशाद्वितेशीघ्रनीचोच्चसङ्घोर्पूर्वरीत्या
शीघ्रोच्चस्थानाच्छीघ्रकेन्द्रान्तरेणकक्षामार्गवैपरिन्त्येनग्रहविम्बंभवति । तत्रपू-
र्व्ववत्कोटिफलभुजफलेकोटिभुजौकक्षास्थितिर्यथेखातः शीघ्रनीचोच्चवृत्ततिर्य-
ग्व्यासरेखात्रिज्यान्तरेणतित्रिज्याकोटिफलयोगोमकरादौ । कर्कादौकोटिफ-
लोनात्रिज्याशीघ्रनीचोच्चपरिधिस्थग्रहकक्षातिर्यथेखयोरंतररज्जुमूत्ररूपाकोटिः ।
कोटिमूलमध्ययोरंतरं कक्षातिर्यथेखान्तर्गतंभुजफलतुल्यंभुजौग्रहभूमध्यस्थसूत्रं
तिर्यक्कर्णः । कोटिभुजफलयोर्वर्गयोगमूलंततःकक्षायार्कणमूत्रंयत्रलघ्नं तत्र स्पष्टौ

ग्रहभोगःकक्षामध्यसूत्राद्ग्रहसक्तात्स्पष्टभोगस्थानपर्यन्तमर्धज्याकारंसूत्रंशीघ्रफलज्याशीघ्रकर्णाग्नेभुजफलंतदात्रिज्याग्रेकिमित्यनुपातज्ञाता।अस्याश्चापमन्दस्पष्टस्पष्टग्रहभोगस्थानपीरन्तररूपंशीघ्रफलम् । अथनीचोच्चवृत्तमध्यज्ञानायमन्दस्पष्टज्ञानमावश्यकम् । ततःशीघ्रफलसंस्कारेणस्पष्टज्ञानम् । तत्रस्फुटसाधितमन्दफलसंस्कृतमध्यग्रहोमन्दस्फुटः सूक्ष्मइतिपूर्वमध्यग्रहस्यासन्नस्फुटत्वसिद्धयर्थंफलयोःसंस्कारआवश्यकस्तत्रापिप्रथममन्दफलंशीघ्रफलसंस्कृतान्मध्यग्रहसाधितमन्दफलापेक्षयासूक्ष्ममितिप्रथमंशीघ्रफलसंस्कृतमध्यग्रहान्मन्दफलंशीघ्रफलसंस्कृतमध्यग्रहसंस्कार्यस्फुटासन्नोभवति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

भा०टी०-शीघ्र कोटिफल मकरादि ६ राशिमें विज्यामें योग और कक्षादिमें वियोग करना होता है इस संख्याके वर्गमें, शैश्य भुजफलवर्ग योग करके मूल निकालनेसे शीघ्रकर्ण होगा शीघ्र भुजफलको विज्यासे गुणकरके शीघ्रकर्णद्वारा भागकरनेपर जो लब्ध हो तत्परिमाणानुसार धनुनिर्णय करनेपर शीघ्रफल होगा । यह शीघ्रफल भौमादिके प्रथम और चतुर्थ संस्कारमें प्रयोजनीय है ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ननुसूर्येन्द्रोः शीघ्रफलाभावात्कथंस्पष्टत्वंभवतीत्यतस्तदुत्तरं वदन्नैतदाद्येकुजादीनामित्यर्थस्फुटयति-

मानंदं कर्मैकमकेन्द्रोर्भौमादीनामथोच्यते ॥

शैश्यमानंदं पुनर्मानंदं शैश्यं च त्वार्यनुक्रमात् ॥ ४३ ॥

सूर्यचन्द्रयोर्मानंदं कर्मैकं तथा चानयोः शीघ्रफलाभावात्केवलेन मन्दफलेनैव स्पष्टत्वम् । एकमित्यनेन सकृन्मानंदफलं साध्यं मध्यग्रहेणैव मन्दनीचोच्चमण्डलमध्यज्ञानात्रकर्मन्तरापेक्षेत्युपपत्तिः स्पष्टा । अयानन्तरं भौमादीनामुच्यते । प्रागुक्तं स्फुटतया कथ्यते । तदाह । शैश्यमिति । प्रथमतो मध्यग्रहात्साधितशीघ्रफलं मध्यग्रहसंस्कार्यमन्मन्दफलमस्यैव संस्कार्यसंस्कार्यस्फुटासन्नो भवति । अस्मादपि शीघ्रफलं साधितमस्यैव संस्कार्यमेव मनुक्रमाच्च त्वारिकर्मणि भवतीति प्रागुक्तात्पर्यम् ४३

भा०टी०-सूर्य और चंद्रमाका मानंदकर्म एक संस्कार है । भौमादिके शैश्य, मानंद, पुनर्मानंद, और पितृला शैश्य क्रमशः यह चार संस्कार हैं ॥ ४३ ॥

अथात्रापि विशेषमाह-

मध्ये शीघ्रफलस्यार्धमानंदमर्धफलंतथा ॥

मध्यग्रहे मन्दफलं सकलं शैश्यमेव च ॥ ४४ ॥

मध्यग्रहे च साधितशीघ्रफलस्यार्धसंस्कार्यम् । अस्मात्साधितं मन्दसम्बन्धयर्थ-

फलंसाधितमन्दफलस्यार्धमित्यर्थः । तथायस्मात्साधितंतस्यैवसंस्कार्यम् । शीघ्रफलार्धसंस्कृतेसंस्कार्यमितिफालितार्थः । अस्मात् साधितंमन्दफलं सम्पूर्णमध्यग्रहेसंस्कार्यमन्दस्पष्टोभवति । अस्मात्साधितंशीघ्रफलंसम्पूर्णम् । चःसमुच्चये । तेनमन्दस्पष्टेसंस्कार्यम् । एवकारादुत्तरीत्यासिद्धोग्रहःस्पष्टोना-
न्ययेति । अत्रोपपत्तिः । मन्दफलंस्फुटसाधितंवास्तवंस्फुटस्तुमन्दफलसा-
पेक्षइत्यन्योऽन्याश्रयात्सूक्ष्ममन्दफलसाधनशक्यमपिभगवतातदासत्रसाधना-
र्थमर्थस्फुटादेवमन्दफलंसाधितंमध्यग्रहसाधितमन्दफलापेक्षयामूक्ष्मम् । अर्थ-
स्फुटस्तुफलंदयार्धसंस्कृतोमध्यग्रहः । अत्रापिमन्दफलस्यार्धशीघ्रफलार्धसं-
स्कृतात्किञ्चित्सूक्ष्मत्वार्थंसाधितमित्युपपन्नमध्येशीघ्रफलस्येत्यादि ॥ ४४ ॥

भा०टी०-ग्रहमध्यमें शीघ्रफलका अर्धसंस्कार करे (संस्कारका अर्ध मिलाना या
अलग करना है-४५ श्लोकके अनुसार) शीघ्रार्ध संस्कृत मध्यानुसार, मन्दफलार्ध-
फिर शीघ्रार्ध-संस्कृत मध्यमें संस्कार करनेसे शीघ्रार्ध-मन्दार्ध-संस्कृत मध्य होगा ।
शीघ्रार्ध मन्दार्ध संस्कृत मध्यानुसारसे फिर दूसरा मन्दफल निर्णय करे । मन्दफल
ग्रहमध्यमें संस्कारकरौपह शेष-मन्दफल-संस्कृत-मध्यानुसारसे शीघ्रफल साधन करके
शेष-मन्द-फल-संस्कृतमें संस्कार करनेपर स्फुट होगा ॥ ४४ ॥

ननुफलयोःसंस्कारःकथंकार्य्यइत्यतआह-

अजादिकेन्द्रेसर्वेषांशैभेमान्देचकर्मणि ॥

धनंग्रहाणालिप्तादितुलादावृणमेवच ॥ ४५ ॥

सर्वेषांग्रहाणांशैभेकर्मणिमान्देकर्मणि । चकारःसमुच्चये । कलात्मकफलंमेपा-
दिपट्टभान्तर्गतकेन्द्रेयुतंकार्य्यतुलादिपट्टभान्तर्गतकेन्द्रेहीनंकार्य्यम् । चकारोव्यव-
स्थार्थकः । एवकारःफलयोरानयनप्रकारभेदेऽपिधनर्णरीतिभेदव्यवच्छेदार्थ-
कः । अत्रोपपत्तिः । पूर्वार्कपणेग्रहस्पफलंधनंपश्चादाकर्षणरूपमितिप्रायुक्तम् ।
तत्रग्रहादुच्चपर्यन्तकेन्द्रेगृहीतेपूर्वार्कपणेमेपादिकेन्द्रंभवति पश्चादाकर्षणेतुलादि-
केन्द्रंभवतीतितयोक्तमुपपन्नम् ॥ ४५ ॥

भा०टी०-मेपादिकेन्द्रमें ग्रहांके शीघ्र और मन्द संस्कार योग और तुलादिकेन्द्रमें
फल (कलादि) वियोग करनी चाहिये ॥ ४५ ॥

अथग्रहाणांभुजान्तरफलमाह-

अर्कवाहुफलाभ्यस्ताग्रहभुक्तिर्विभाजिता ॥

भचक्रकलिकाभिस्तुलिप्ताःकार्याग्रहेऽर्कवत् ॥ ४६ ॥

स्पष्टास्यांदिग्रहातिःसूर्यस्यभुजफलेनमन्दफलेनकलात्मकेनगुणिताद्वादश-
राशिकलाभिःपट्टशतयुतैर्कर्वशतिसहस्रमिताभिर्भक्तग्राप्तफलकलाग्रहमूपांदि-
ग्रहेर्कवत्सूर्यमन्दफलधनणवशादित्यर्थः । कार्याः । तुकाराद्धनर्णसंस्कार्याः ।

अत्रोपपत्तिः । अहर्गणस्यैकरूपमध्यमानेनसत्त्वात्तदुत्पन्नग्रहाणांमध्यमानेनयदर्धरात्रंताकालिकत्वंसिद्धम् । मध्यमानार्द्धरात्रेतुमध्यमसूर्यामितक्रान्तिवृत्तप्रदेशोऽधोयाम्योत्तरवृत्तेभवति । अस्मात्कालात्स्पष्टार्द्धरात्रंस्पष्टसूर्यमितक्रान्तिवृत्तप्रदेशाधोयाम्योत्तरवृत्तसंयोगरूपंमन्दफलधनर्णक्रमेणानन्तरपूर्वकालेभवति । अतोमन्दफलकलाभोगसम्बन्धिकालेनग्रहोऽनन्तरपूर्वकालयोश्चाल्पःस्पष्टार्द्धरात्रसमयेभवति । एतेनानेनकर्मणास्फुटार्द्धरात्रकालीनग्रहाःक्रियन्ते । सूर्यश्चस्फुटार्द्धरात्रकालीनएवातःसूर्यस्यनार्यसंस्कारइतिपूर्वतोक्तानिरस्तम् । सूर्यव्यतिरिक्तग्रहामध्यार्धरात्रेसूर्यस्तुस्फुटार्द्धरात्रइत्यत्राहर्गणोत्पन्नत्वेनसर्वेषामेककालिकत्वसिद्धहेत्वभावादिति । तत्रमन्दफलकलानांकालस्त्वेकराशिकलाभिः सायनस्पष्टार्कान्तराशयुदयासबोलभ्यन्तेतदामन्दफलकलाभिःकइत्यनुपातेनततोऽहोरात्रासुभिर्गतिकलास्तदाफलकलासुभिः काइतिमन्दफलकलाग्रहेधनर्णमन्दफलवशाद्धनर्णकार्याइतिसिद्धम् । तत्रापि भगवतालोकानुकम्पयास्वल्पान्तरेणनाक्षत्रदिनेयहगतिभोगमङ्गीकृत्यचक्रकलापरिवर्तात्मकनाक्षत्राहोरात्रेणगतिकलास्तदासूर्यमन्दफलकलाभ्रमणेनकाइत्येकानुपाताह्लाषवादानीताश्चालनकलाइत्युपपन्नम् ॥ ४६ ॥

भा०टी०-सूर्य भुजमान्ध-फलसे ग्रह-भुक्तिको गुणकरके २१६०० द्वारा भाग करके लब्धकलादि ग्रहोर्म संस्वार करना चाहिये । अर्थात् सूर्य स्फुटकालमें भुजफल मिलानेसे मिलाने और अलग (घटाने) कर देनेपर वियोग करना चाहिये ॥ ४६ ॥

अथस्पष्टगतिविवक्षुश्चन्द्रस्यप्रथमविशेषमाह-

स्वमन्दभुक्तिसंशुद्धामध्यभुक्तिर्निशापतेः ॥

दोर्ज्यान्तरादिकंकृत्वाभुक्तावृणधनंभवेत् ॥ ४७ ॥

ग्रहगतिसाधनेवक्ष्यमाणेगतिफलंग्रहगतेः साधितंतथाचन्द्रगतेश्चन्द्रगतिफलंनसाध्यंकिन्तुचन्द्रस्यमध्यमगतिःस्वस्यचन्द्रस्यमन्दमन्दोच्चंतस्यदिनगत्याहीनाकार्यातादृशगतेः सकाशादोर्ज्यान्तरादिकंदोर्ज्यान्तरमादिभूतंस्यैतादृशगतिफलंवक्ष्यमाणप्रकारेदोर्ज्यान्तरगुणाभुक्तिरित्यादौदोर्ज्यान्तरादेवगतिफलोत्पत्तेः । सिद्धकृत्वाचन्द्रमध्यमगतावृणधनंवक्ष्यमाणरीत्याभवति । अत्रोपपत्तिः । वक्ष्यमाणगतिफलंकेन्द्रगत्योपपन्नमित्यनेनसूर्यादिग्रहाणांविचन्द्राणामन्दोच्चगतेरत्यल्पत्वात्स्वगत्यैवगतिफलमुक्तम् । तत्रचन्द्रस्यतथासाधनेचन्द्रान्तरपातात्तस्यमन्दोच्चगत्युपनस्यगतिरूपकेन्द्रगतेः फलंसाधितंगतिफलंयद्वैतः साध्यं तद्वत्ताविवसंस्कार्यमितिवक्ष्यमाणरीतिव्युदासायचन्द्रभुक्तावित्युक्तमन्यथाकेन्द्रगतेरेवस्फुटग्रन्त्वाच्चन्द्रगतेरिति ॥ ४७ ॥

भा०टी०-चंद्रभुक्तिसे तिसवी मन्दोच्चभुक्ति अलग करके (नीचे कहे अनुसार)
ज्यांतरसाधन करके मध्यगतिले योग या वियोग करनेपर स्पष्टगति होती है ॥४७॥

अथग्रहाणांमन्दस्पष्टगतिवासनासूचनपूर्वगतिफलानयनपूर्विकांश्लोकाभ्या-
माह-

ग्रहभुक्तेःफलंकार्यग्रहवन्मन्दकर्मणि ॥

दोर्ज्यान्तरगुणाभुक्तिस्तत्त्वनेत्रोद्धृतापुनः ॥ ४८ ॥

स्वमन्दपारिधिक्षुण्णाभगणांशोद्धृताकलाः ॥

कर्कादौतु धनंतत्रमकरादावृणंस्मृतम् ॥ ४९ ॥

मन्दकर्मणिगतिमन्दफलक्रियानिमित्तमित्यर्थः । ग्रहवद्ग्रहमन्दफलान-
यनरीत्यापारिधिगुणनभगणांशभजनासचापमित्यात्मिकयाग्रहगतेःसकाशात्फलं
ग्रहमन्दगतिफलंसाध्यम् । यथाग्रहमन्दफलंकेंद्रभुजज्यातःसाधितंतथेदंगति-
फलंग्रहगतेःसाध्यमित्यर्थः । तथाहिग्रहमन्दफलान्तरस्यैकदिनान्तर्रीयस्यग्रह-
गतिमन्दफलत्वाद्भुजज्ययोरेकदिनान्तरयोरन्तरात्फलंमन्दगतिफलंपर्यवसितं
तत्रकेंद्रयोरन्तरस्यकेंद्रगतित्वात्।तज्ज्ययोरन्तरंतत्त्वाश्रिप्रमाणेनोक्तज्यापिण्डा-
न्तरंगतिकलापरिणामितंभवति।तदेवाह।दोर्ज्यान्तरगुणेति।ग्रहमध्यगतिःकेंद्र-
गतिरूपा।उच्चगतेरत्यल्पत्वात्।दोर्ज्यान्तरगुणाभुजज्यानयनावसरेयज्ज्यापि-
ण्डान्तरंतेनगुणितापञ्चाकृतिभिर्भक्त्वापुनरन्तरमित्यर्थः।ग्रहमन्दपारिधिनास्फु-
टेनगुणितापष्टियुतशतत्रयेणभक्त्वाफलंगतिमन्दफलकलाः।यद्यपिगतिज्यातःफ-
लज्यानयनंकृत्वातच्चापंगतिफलंसमुचितम् । तथापिग्रहगतेस्तत्त्वाश्रिभ्यांन्यून-
त्वाज्ज्याचापयोस्तुल्यत्वेनतदनुकावक्षतिः । चन्द्रस्यतुस्वल्पान्तरात्तत्करण-
सुपेक्षितम् । मन्दस्पष्टगतिस्िद्धचर्यमध्यगतौफलसंस्कारमाह । कर्कादाविति ।
तत्रग्रहमध्यगतौपूर्वानीतफलंकर्कादिपद्भान्तर्गतकेन्द्रेधनंमकरादिपद्भान्तर-
गतकेन्द्रऋणमुक्तम् । तुकारान्मन्दस्पष्टगतिःसिद्धाभवतीत्यर्थः। अत्रोपपत्तिः ।
ऋणफलोपचयेपूर्वफलादग्रिमफलमधिकंहीनमितिफलान्तरंगतावृणम् । ऋण-
फलापचयेपूर्वफलादग्रिमफलंन्यूनंहीनमितिफलान्तरंगतौधनम् । धनफलोप-
चयेपूर्वफलादग्रिमफलमधिकंयुतमितिफलान्तरंगतौधनम् । ऋणफलापचयस्तु
मकरादितःप्राक्त्रिभे । धनफलोपचयस्तुतुलादितःप्राक्त्रिभइतिकर्कादिकेन्द्रेग-
तिफलंधनम् । धनफलापचयेपूर्वफलादग्रिमफलंन्यूनंहीनमितिफलान्तरंगतावृ-

णम् । धनफलापचयस्तुकर्कादितः प्राक्त्रिभङ्गणफलोपचयस्तुमेपादितः प्राक्-
वित्रभङ्गतिमकरादिकेन्द्रगतिफलमृणंसिद्धम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

मा०टी०-शेष मन्द संस्कारके स्थानमें दौर्ज्यान्तरको भुक्तिद्वारा गुण करके २२५ से भागकरे । भागफलको मान्यस्फुट परिधिसे गुणकरके ३६० द्वारा भागकरनेपर कलादिफल होता है । कर्कटादिकेन्द्र भुक्तिमें धन और मकरादिकेन्द्रमें वियोग करने-
पर मन्दगति होगी ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

अथश्लोकाभ्यास्पष्टगतिसाधनमाह-

मन्दस्फुटीकृताभुक्तिप्रोज्झ्यशीघ्रोच्चभुक्तिः ॥

तच्छेषविवरेणाथहन्यात्रिज्यान्त्यकर्णयोः ॥ ५० ॥

चलकर्णहृतं भुक्तौ कर्णे त्रिज्याधिके धनम् ॥

ऋणमृनेऽधिके प्रोज्झ्यशेषं वक्रगतिर्भवेत् ॥ ५१ ॥

मंदस्पष्टगतिप्राक्सिद्धांशीघ्रोच्चगतेः पातयित्वा तत्रावशिष्टं त्रिज्यान्त्यकर्णयो-
श्चिरात्रिज्याद्वितीयशीघ्रकर्णयोर्ग्रन्थान्तरैकवाक्यतार्थं त्रिज्याशब्देनाद्वितीयशी-
घ्रफलकोटिज्याग्राह्येति ध्येयम् । अन्तरेण गुणयेत् । तत्रयत्सिद्धं तच्छीघ्रकर्णेन
द्वितीयेन भक्तं फलं मन्दस्पष्टगतौ द्वितीयशीघ्रकर्णे त्रिज्याधिके गृहीतफलकोटि-
ज्यातोऽधिके सति हीने च सति धनमृणं क्रमेण कार्यं स्पष्टगतिः स्यात् । ननु यदा मन्द-
स्पष्टगतितोगतिशीघ्रफलमधिकं तदा मन्दस्पष्टगतौ फलमृणं न स्यादिति तत्र स्पष्ट-
गतिज्ञानं कथम् । न चैतदसम्भवइति वाच्यम् । नीचासन्नेयहेफलकोटिज्याशी-
घ्रकर्णान्तराच्छीघ्रकर्णस्य न्यूनत्वात्फलस्यावश्यं मन्दस्पष्टगत्यधिकत्वसम्भवादि-
त्यत आह । अधिकइति । मन्दस्पष्टगतिः । अधिकं फले पातयित्वा शेषं वक्रग-
तिर्विपरीतगतिः । पश्चिमगतिः स्यात् । तथा च नक्षतिः । अत्रोपपत्तिः । “फलां-
शखाङ्कान्तरशिञ्जिनीप्रीदाकेन्द्रभुक्तिः भुक्तिहृदि शोभ्या । स्वशीघ्रभुक्तेः स्फुट-
स्वैटभुक्तिः शेषं च वक्रारिपरीतशुद्धौ ॥” इति सिद्धान्तशिरोमणौ वृद्धवसिष्ठसिद्धान-
न्तौक्तेः सूक्ष्मप्रकारस्तस्योपपत्तिस्तु तट्टीकार्या व्यक्ता । तत्र द्राक्केन्द्रमुत्पयर्थप्रथ-
मार्थमुक्तम् । इयंगतिः फलकोटिज्याया गुण्याकर्णभक्ता फलं स्वशीघ्रोच्चगतेः शो-
ध्यम् । तत्र प्रथममेव समच्छेदपूर्वकशोधनार्थं शीघ्रोच्चगतेः कर्णो गुणः । तत्रापि
शीघ्रोच्चगतेः केन्द्रमहगतियोगरूपत्वात्खण्डद्वयकेन्द्रगतावैव फलं हीनं कृतमिति
कर्णगुणितकेन्द्रगतिफलकोटिज्यागुणितकेन्द्रगत्योरन्तरं तत्रापि गुणितयोरन्तरेऽ-
न्तरे वा गुणितसमत्वाद्धातवाच्च फलकोटिज्याकर्णान्तरेण केन्द्रगतिगुणिता कर्णभ-
क्तेति तच्छेषमित्यादि हृतमित्यन्तमुपपन्नम् । अयं फलकोटिज्यातुल्यकर्णं मुख्य-
प्रकारेण गते मन्दस्पष्टगतितुल्यतया सिद्धत्वात् । फलाभावः कर्णस्य न्यूनत्वे फल-

स्पृशीघ्रकेन्द्रगत्यधिकत्वात्तदूनेशीघ्रोच्चगतौशीघ्रकेन्द्रगतिनाशादधिकस्पृगति-
फलरूपस्पृमन्दस्पृष्टगतौहीनत्वंपर्यवसन्नम् । कर्णस्याधिकत्वेपूर्वप्रकारफलस्पृ
शीघ्रकेन्द्रगतितोन्यूनत्वात्तदूनेशीघ्रोच्चगतौयन्यूनतदधिकामन्दस्पृष्टगतिःस्पृष्ट-
गतिरितिपर्यवसन्नम् । तदत्रशीघ्रोच्चगतिस्थानेशीघ्रकेन्द्रगतिग्रहणेनफलंगति-
फलमेवोत्पन्नतन्मन्दस्पृष्टगतौफलकौटिज्यातः कर्णस्याधिकन्यूनत्वक्रमेणधन-
मृणमित्युपपन्नकर्णइत्याद्यूनइत्यन्तम् । ऋणफलस्पृमन्दस्पृष्टगतितोऽधिकत्वे
विपरीतशोधनाच्छेषंपश्चिमगतिरेवस्पृष्टेति सर्वमनवद्यम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥

भा०टी०-मन्द स्पृष्टगति शीघ्र भुक्तिसे अलग करके त्रिज्या और दूसरे शीघ्रकर्णके अन्त-
रसे गुणकरे। गुणफलको दूसरे शीघ्रकर्णसे भाग करनेपर लब्धफल मन्द स्पृष्ट भुक्तिमें,
दूसरा शीघ्रकर्ण त्रिज्यासे अधिक होनेपर योग और नहीं तो वियोग करनेसे स्पृष्ट-
गति होगी। वियोगफल ऋण होनेसे वक्रगति होता है ॥ ५० ॥ ५१ ॥

अथवक्रगत्युपपत्तिमाह-

दूरस्थितःस्वशीघ्रोच्चाद्ग्रहःशिथिलरश्मिभिः ॥

सव्येतराकृष्टतनुर्भवेद्वक्रगतिस्तदा ॥ ५२ ॥

स्वशीघ्रोच्चाद्दूरस्थितस्त्रिभाधिकान्तरितोमहोभौमादिकःशिथिलरश्मिभिःशी-
घ्रोच्चदेवताहस्तस्थितग्रहविम्बप्रोत्तरज्जुभिःसव्येतराकृष्टतनुर्देवतायाः सव्येतरै
वामभागेतरेआकर्षितातनुःशरीरंविम्बरूपंयस्यासौयदातदावक्रगतिःस्यात्।अयं
भावः । त्रिभादान्तरितोग्रहोवृत्ताकारसूत्रैरशिथिलैर्देवतैर्यथाकर्षितुंशक्यते
तथात्रिभाधिकान्तरितोग्रहोदेवतैर्वृत्ताकारसूत्रैः शिथिलैराकर्षितुंशक्यतेऽ-
तोऽल्पधनर्णफलस्थानेग्रहोवक्तीभवति । आकर्षणोत्कर्षाभावेनवृत्तमार्गवस्तु-
नोनीचगामित्वसंभवादिति ॥ ५२ ॥

भा०टी०-अपने शीघ्रोच्चसे दूर रहकर ग्रह शिथिलरश्मिसे अर्थात् स्वल्पबलसे
दाहिने और बांये खिंचते हैं; तिससे वक्रगति होती है ॥ ५२ ॥

अथयत्केन्द्रांशेषुगतिफलमृणमन्दस्पृष्टगतितुल्यंभवतितत्प्रवकारंभभागांस्त-
दंतभागांश्चविनागतिसाधनप्रकारंग्रहवक्रतदन्तज्ञानार्थंश्लोकाभ्यामाह-

कृततुंचन्द्रैर्वेदेन्द्रैःशून्यत्र्यैकैर्गुणाएभिः ॥

शरुद्देश्वतुर्थेषुकेन्द्रांशैर्भूसुतादयः ॥ ५३ ॥

भवन्तिवक्रिणस्तैस्तुस्वैःस्वैश्चक्राद्विशोधितैः ॥

अवशिष्टांशतुल्यैःस्वैःकेन्द्रैरुद्भूयन्तिवक्रताम् ॥ ५४ ॥

भौमाद्याग्रहाश्चतुर्थकर्मसुकेंद्रांशैः शीघ्रकेंद्रांशैः कृततुर्चन्द्रैरित्याद्युक्तरूपैः क्रमेण वक्रिणो भवन्ति । स्वकीयैः स्वकीयैस्तैः केंद्रांशैरुक्ततुल्यैश्चक्राद्वादशराशिभागैः पृथियुतशतत्रयेभ्यो विशोधितैर्हानैरवशेषसमानैः स्वकीयैश्चतुर्थकेंद्रांशैः । तुकारः क्रमार्थं । भौमादयो वक्रत्वं त्यजन्ति । परिवर्तवारद्वयभुजतुल्यत्वेन नीचासन्नेमन्दस्पष्टगति तुल्यगतिफलस्य सम्भवादिति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

भा० टी०—शेषशीघ्रकेंद्र मं. १६४, बु. १४४, वृ. १३०, शु. १६३ और शनि ११५ अंश होनेपर वक्रगति प्रारम्भ होती है ॥ ५३ ॥

शेष शीघ्रकेंद्र (चक्रते ऊपर कहे अंक शोधन करनेपर अर्थात्) म. १९६, बु. २१६, वृ. २३०, शु. १९७, श. २४५ अंश होनेपर वक्रको त्याग करता है ॥ ५४ ॥

अथ वक्रान्तभागानामतुल्यत्वेकारणान्तरमप्याह—

महत्वाच्छीघ्रपरिधेः सप्तमे भृगुभूसुतौ ॥

अष्टमे जीवशशिजौ नवमे तु शनैश्चरः ॥ ५५ ॥

शीघ्रकेंद्रस्य सप्तमेराशौ शुक्रभौमौ वक्रत्वं त्यजतः । अष्टमेराशौ गुरुबुधौ वक्रत्यजनाहौ । अत्र शुक्रगुर्वाः पूर्वोद्देश इतरापेक्षया न्यहितत्वज्ञापकः । नवमेराशौ शनिर्वक्रत्वं त्यजति । तुरेवार्यं । तेन शनिरेव तत्र वक्रत्वं त्यजति नान्ये । अत्र कारणमाह । महत्वादिति । अन्येषां शीघ्रपरिधेः प्राशुक्तस्य महत्वाच्छनिशीघ्रपरिधेरधिकत्वात् । तथा च परिध्यधिकत्वेन पूर्वमेव वक्रत्यजनमत एव भौमशुक्रयोर्बुधगुरुभ्यां प्रथमोद्देशः । शनेस्तु सुतरां बुधगुर्वोः शनितः पूर्वोद्देशः भृगुभूसुतौ जीवशशिजावित्यत्र परिध्यधिकत्वेन शुक्रगुर्वोः प्रथमं केवलमुद्देशान् भागानामल्पत्वकमइति भावः । ननु परिध्यधिकत्वे पूर्वपूर्वराशौ वक्रत्यजने कोपपत्तिरिति चेच्छृणु । शून्यगतिस्त्वद्दशीघ्रकर्णाः फलांशस्वाङ्कान्तरैरत्यादेर्विलोमविधिना शीघ्रोच्चगतेः फलकोटिज्यास्याः फलज्यास्यास्त्रिज्याभ्यस्तं भुजफलं चलकर्णविभाजितमित्यस्य विलोमविधिना भुजफलमस्मात्तद्गुणे भुजकोटिज्ये भगणांशविभाजिते इत्यस्य विलोमप्रकारेण भुजांशज्ञानार्थं भौमादीनां भुजज्यात्ततोत्तरमधिकाः शीघ्रपरिधिभ्यो यतोत्तरमपचपवद्योहरेभ्यो लब्धत्वाद्दराधिकन्यूनत्वाभ्यां फलयोन्युनाधिकत्वं निश्चयात् । तासां चापानि भुजभागा यतोत्तरमधिकावकारं भेत्तदन्ते चतुल्पा अतएव तृतीयपदे वक्रान्तत्वाद्भुजभागाः पृथगुता यतोत्तरमधिकं शीघ्रकेंद्रं तेषां वक्रान्ते भवति । वक्रारम्भस्य द्वितीयपदे सम्भवाद्भुजभागहीनाः पद्मशयस्तेषां वक्रारम्भे यथापचितं केंद्रं भवति । तत्तृतीया भौमशुक्रयोः पृथराशौ बुधगुर्वोः पञ्चमेराशौ शनेश्चतुर्थराशाविति ज्ञेयम् । इदं भगवता विनाचक्रशोधनमापाततः शीघ्रकेंद्रराशिज्ञानाद्दक्रान्तज्ञानं लोकांशुक्रमप्यर्थमनतिप्रयोजनमुक्तमिति ज्ञेयम् ॥ ५५ ॥

भा०टी०-शीघ्रपरिधिका अधिकार होनेसे शुक्र और मंगल केन्द्रकी सातवीं राशिमेंही और बृहस्पति बुध अष्टममें और शनि नवम राशिमें बक्रका त्याग करता है ॥ ५५ ॥

अथचन्द्रादिग्रहाणांविशेषसाधनंश्लोकाभ्यामाह-

कुजाकिंगुरुपातानांग्रहवच्छीघ्रजंफलम् ॥

वामंतृतीयकंमान्दंबुधभार्गवयोःफलम् ॥ ५६ ॥

स्वपातोनाद्रहाज्जीवाशीघ्राद्भृगुजसौम्ययोः ॥

विशेषग्रान्त्यकर्णात्तविशेषस्त्रिज्ययाविधोः ॥ ५७ ॥

भौमशनिगुरूणांयेपातामध्याधिकारावगतास्तेपांशीघ्रजंफलंस्वग्रहसम्बन्धि-
चतुर्थकर्मस्थशीघ्रफलंपूर्वसिद्धग्रहवद्ग्रहेयथासंस्कृतं तथासंस्कार्यम् । ग्रहशी-
घ्रफलंग्रहेचेद्युतंतदातत्पातेतदेवफलंयोज्यंवेद्दीनंतदाहीनकार्यमित्यर्थः । बु-
धशुक्रयोस्तृतीयकंतृतीयकर्मसम्बन्धिमान्दंफलंतत्पातयोर्विपरीतंसंस्कार्यंबुध-
शुक्रयोर्मन्दफलंधनमृणंचेत्तत्पातयोस्तदेवफलमृणधनंक्रमेणकार्यमित्यर्थः ।
अनुक्तत्वाच्चन्द्रस्ययागतएवपातोज्ञेयः । स्पष्टग्रहात्स्वस्यफलसंस्कृतोयः
पातस्तेनहीनाद्भुज्या । बुधशुक्रयोर्विशेषमाह । शीघ्रादिति । शुक्रबुधयोःशी-
घ्रोच्चात्पातेनहीनाद्भुज्यानपातोनुधशुक्राभ्यांभुज्या । विशेषस्यसामा-
न्यबाधकत्वात् । अर्थात्पूर्वोक्तंचन्द्रभौमगुरुशनीनांसिद्धम् । मध्याधिका-
रोक्तस्वमध्यमविशेषकलाभिर्गुण्याचतुर्थकर्मणियः शीघ्रकर्णस्तेनभक्ताफलंग्रहा-
णांविशेषकलाःस्फुटाभवन्ति । ननुचन्द्रस्यशीघ्रकर्णासम्भवात्तत्पातोनुधुज-
ज्यास्रभगुणितकेनभाज्येत्यतआह । त्रिज्ययेति । चन्द्रस्यविशेषसाधने
सादृशीभुज्यात्रिज्ययाभाज्येत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । यथाविषुवद्भूतात्कान्ति-
वृत्ताभ्याम्योत्तरभागौयदन्तरेणयाम्योत्तरसूत्रेसाद्युवाभिमुखीकान्तिस्तथाकान्ति-
वृत्ताद्विशेषवृत्तभागौयदन्तरेणयाम्योत्तरसूत्रेसविशेषःकदम्बाभिमुखः । तथाहि ।
विशेषवृत्तानिग्रहविवाधिष्ठितानिसूर्यव्यतिरिक्तग्रहाणांपण्णांस्वस्वगोलं भिन्ना-
निमूर्ध्यस्यनित्यंक्रान्तिवृत्तस्थत्वमेवतानिक्रान्तिवृत्तेस्वस्वगत्याप्रोतान्येवगच्छन्ति
तत्रविशेषक्रान्तिवृत्तसम्पातेपातस्थाने तत्पद्मान्तरप्रदेशेचस्थितेग्रहविशेषवृत्त-
प्रदेशेक्यादन्तराभावेनग्रहविशेषाभावः । यथातस्माद्ग्रहविश्वंगच्छतितयाग्र-
हविश्वक्रान्तिवृत्तस्थचिन्हयोःसाम्यमुत्तरंवान्तरंक्रान्तिवृत्ताद्ग्रहस्यभवति तदेववि-
शेषसंज्ञम् । सचपातात्रिभान्तरेग्रहेमध्याधिकारोक्तः । अन्तरालेपात-
स्थानाद्ग्रहचिन्हंक्रान्तिवृत्तेयदन्तरेण तदन्तरंराश्याद्यात्मकंपातोनुधुसंपतद्भु-
ज्यानुपातः । त्रिज्याभुज्यापरमविशेषस्तदेष्टयाभुज्यायाकइति । ए-
वंचन्द्रस्यैवत्रिज्याव्यासार्धगोलपरमशरस्यगणितागतपातस्यचलक्षितत्वात् ।

अन्येषां तु परमशराः शीघ्रोच्चदेवताकृष्टग्रहविम्बाधिष्ठितकल्पितवृत्तेशीघ्रकर्णव्या-
 साद्धैलक्षिताः । कथमन्यथा शीघ्रफलसंस्कारेण ग्रहस्य स्पष्टत्वं युक्तम् । ग्रह-
 विम्बस्य तत्स्थत्वे तत्पातस्यापितत्स्थत्वं युक्तम् । महाविम्बाधिष्ठितवृत्ते ग्रहभो-
 गस्य मन्दस्पष्टत्वेन गणितागतपातान्मन्दस्पष्टाच्छरसाधनमुपपन्नम् । तदुक्तं
 सिद्धान्तशिरोमणौ । “मन्दस्फुटोदाकप्रतिमण्डलोहिपहो भ्रमत्यत्र च तस्य पातः ॥
 पातेन युक्ताद्गणितागतेन मन्दस्फुटात्त्वे चरतः शरोऽस्मात् ॥ ” इति ।
 तत्र स्पष्टाच्छरसाधनार्थं शीघ्रफलं पाते संस्कृतं शीघ्रफलव्यस्तसंस्कृतस्पष्टग्रहस्य
 मन्दस्पष्टत्वाद्यथोक्तसंस्कृतपातोने स्पष्टग्रहे पातो न मन्दस्फुटग्रहस्य सिद्धेः ।
 अथ बुधशुक्रपातभगणौ वास्तवौ नोक्तौ । तौ तु शीघ्रकेन्द्रभगणाधिका-
 वतोगणितागतपातयोर्मध्यपहोन शीघ्रोच्चरूपशीघ्रकेन्द्रयुतयोर्द्वादशराशि शुद्ध-
 योः पातत्वम् । तत्र पूर्वपातस्पष्टाद्दशशुद्धत्वाच्छीघ्रकेन्द्रं चक्रशुद्धं योज्यमतो
 लाघवाद्गणितागतपातस्य शीघ्रोच्चो न मध्यग्रह रूपं केन्द्रं योज्यमयं पातो मन्दस्पष्टे
 मन्दफलसंस्कृतमध्यरूपे हीन इति ग्रहयोर्मध्ययोर्नाशाद्यथागतमन्दफलसंस्कृतं
 शीघ्रोच्चं पातो न मिति सिद्धम् । तत्रापि मन्दफलं पाते व्यस्तं कृत्वा तदूनं शीघ्रोच्चं कृ-
 तं संस्कृतपातपङ्क्त्यां संस्कृतपातयोर्युक्तत्वात् । अथैतदानीं तद्विक्षेपः कर्णव्या-
 सार्धवृत्तेन त्रिज्यावृत्ते स्फुटग्रहस्थान अतः कर्णाग्नेऽप्यं पूर्वानुपातानीं तद्विक्षेपस्तदा त्रि-
 ज्याग्नेक इत्यनुपातेन त्रिज्यागुणः कर्णाहरः पूर्वं त्रिज्याहर इति त्रिज्ययोर्नाशाद्ग-
 ज्यापरमविक्षेपगुणिता शीघ्रकर्णभक्तैतिसर्वमुक्तमुपपन्नम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

भा० टी०-मंगल शनि और बृहस्पतिके चतुर्थ संस्कारगत शीघ्रफल पहले ग्रहमें
 जिस प्रकार संस्कृत हुए हैं । वैसे ही इन फलोंको फिर इनहीके पातोंसे संस्कारित
 करे । बुध और शुक्रके कालमें तीसरा मान्यफल जिस भावसे संस्कारको प्राप्त
 हुआ है, तिसके विपरीत भावसे उक्तफल तिनके पातोंमें संस्कार करे । अर्थात्
 मान्यफल ग्रहमें योग करनाहो तो वियोग करे, और वियोग करनाहो तो योगकरे ।
 चन्द्र, मंगल, शनि, और बृहस्पतिके स्थानमें स्फुटसे उसके स्पष्टपात अलगकरके
 शुक्र और बुधके स्थानमें शीघ्रसे स्फुटपात हीन करके भुजग्या स्थिर करे । भुजग्याको
 परमविक्षेप (१ अध्याय ७० श्लोक) से गुणकरके शेष शीघ्रकर्णके अनुसार भाग
 करनेपर विक्षेप-स्पष्ट होगा । चंद्रमाके पक्षमें त्रिज्यासे भाग करनेपरही विक्षेप-स्पष्ट
 होजायगा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

अथ दिनरात्रिमानज्ञानार्थचरानयनं विवक्षुः प्रथमतः पयुक्तां स्पष्टक्रान्तिमाह-

विक्षेपापक्रमैकत्वे क्रान्तिर्विक्षेपसंयुता ॥

दिग्भेदे वियुतास्पष्टाभास्करस्य यथागता ॥ ५८ ॥

यस्य ग्रहस्य स्पष्टक्रान्तिरभीष्टा तस्य महत्त्वायनांशसंस्कृतस्य भुजग्यातः पर-
 मापन मध्येऽद्यादिना क्रान्तिस्थानांशसंस्कृतग्रहगोलदिकान्तेया । तस्य विक्षेपो-

ऽपिपूर्वोक्तप्रकारेणपातो नगोलदिक्रोज्ञेयः । गोलस्तुमेषादिपङ्कमुत्तरस्तुलादि-
षट्कदक्षिणः । अथशरक्रांत्योरेकदिकत्वेनक्रांतिःकलाद्याकलात्मकविक्षेपेणयुता
तयोर्दिगन्यस्वेक्रान्तिर्विक्षेपेणवियुतान्तरिताशेषदिक्कास्पष्टाक्रान्तिःस्यात् ।
ननुसूर्यस्यविक्षेपाभावात्कथंस्पष्टाक्रान्तिर्ज्ञेयेत्यतआह । भास्करस्येति ।
सूर्यस्ययथागतापूर्वागताक्रान्तिरेवस्पष्टाक्रान्तिः । अत्रोपपत्तिः । विपुव-
दृत्ताद्ब्रह्मिन्विकेन्द्रपर्यन्तंयाम्यमुत्तरंवान्तरंस्पष्टक्रान्तिरितितयोरेकदिकत्वेतद्यो-
गतुल्यमन्तरंभिन्नदिकत्वेतदन्तरमितमन्तरमिति । अत्रशरस्यक्रान्तिसंस्कार-
योग्यत्वसम्पादिकाक्रियालोकभ्रमभयात्स्वल्पान्तरत्वाच्चोपेक्षिताभगवताकृपा-
वता । अन्यथाशरस्यध्रुवाभिमुखत्वेभगवदुक्तमायनदृक्कर्मकथमव्याहृतंस्यादि-
त्यलम् ॥ ५८ ॥

भा०टी०-ग्रहका विक्षेप और क्रान्ति एक दिशामें गते हों तो मध्य क्रान्तिमें विक्षेप
मिलानेसे और भलग किसी दिशामें हो तो वियोग करनेसे स्पष्टक्रान्ति होगी । सूर्यकी
अध्य क्रान्तिही स्पष्ट क्रान्ति है ॥ ५८ ॥

अथदिनरात्रिमानज्ञानार्थमहोरात्रासून्साधयति-

ग्रहोदयप्राणहताखखाष्टैकोद्धृतागतिः ॥

चक्रासवोलब्धयुताःस्वाहोरात्रासवःस्मृताः ॥ ५९ ॥

ग्रहस्ययेऽयनांशसंस्कृतराशेर्वक्ष्यमाणनिरक्षोदयासवस्तैर्गुणितानिजस्फुटग-
तिःकलाद्याष्टादशशतभक्ताफलैर्नयुताश्चक्रासवःपष्टिपटिकानामसवःपदशतयु-
तैर्काविंशतिसहस्रमिताःस्वस्वग्रहस्याहोरात्रासवःकालतत्त्वज्ञैःकथिताः । अत्रो-
पपत्तिः । ग्रहःपूर्व्वंगत्यालम्बितःप्रवहेणगतिभोगकालेनभचक्रपरिवर्तानन्तरमु-
द्वैत्यतोभचक्रपरिवर्तकालःपष्टिपटिकासुमितोग्रहगतिकलासम्बद्धास्वात्मकका-
लेनाधिकोग्रहाहोरात्रमस्वात्मकंनाक्षत्रप्रमाणेनभवति । तत्रैकराशिकलाभि-
र्ब्रह्मसम्बद्धराश्युदयप्राणास्तदागतिकलाभिःकइत्यनुपातेनगत्यसवइत्युपपन्नंग्र-
होदयेत्यादि । अनेनैवश्लोकेनग्रहाणामुदयान्तरकर्मास्तीत्युक्तंभगवता ।
तथाहि । अनुपातानीतमध्यग्रहाणानियताहोरात्रमानान्तरकालेसिद्धत्वात्र-
मध्यरात्रकालेग्रहाणांसिद्धिः । रविमध्यगत्यसूनांप्रतिराशौभिन्नत्वेनमध्यमसूर्या-
होरात्रमानस्यनियतत्वाभावादत्तच्चैराशिकावगतग्रहाअनियतमध्याकांहोरात्र
मानान्तेरेणार्धरात्रे यत्संस्कारेणभवन्तितदेयोदयान्तरंत्साधनंभगवतास्वल्पा-
न्तरत्वादुपेक्षितम् । कथमन्यथागतिकलासूनांसमत्वमुपेक्ष्यगतिकलानामसवो
भगवदुक्ताःसङ्गच्छन्ते । उदयान्तरस्यगतिकलासुभेदात्पन्नत्वात् ॥ ५९ ॥

भा०टी०-सायनग्रह जिस राशिमें हो उस स्पष्ट राशिकी प्राणसंख्या तिसकी स्पष्ट गतिसे गुणकरके, १८०० से भाग करनेपर फल दैनिक प्राणसंख्यामें अर्थात् २१६०० अर्द्धका स्पष्टाहोरावमान होगा ॥ ५९ ॥

अथचरोपयुक्तांकान्तिज्यांशुज्यांचाह-

क्रान्तेः क्रमोत्क्रमज्येद्वैकृत्वात् तत्रोत्क्रमज्यया ॥

हीनात्रिज्यादिनव्यासदलं तदक्षिणोत्तरम् ॥ ६० ॥

स्पष्टक्रान्तेः क्रमोत्क्रमज्येत्क्रमज्योत्क्रमज्येद्वैकृत्वात् तत्रोत्क्रमज्यया त्रिज्याहीनादिनव्यासदलं महोरात्रवृत्तस्य व्यासार्धशुज्येत्यर्थः । तद्दिनव्यासार्धदक्षिणोत्तरदक्षिणगोलउत्तरगोले च स्यात् । क्रान्तेर्गोलद्वयेऽपि सत्त्वात् । अपराक्रान्तिज्यैव । अत्रोपपत्तिः । क्रान्त्यंशानां क्रमज्याक्रान्तिज्याभुजौ विपुवदृत्तानुकाराण्यहोरात्रकृतान्युभयगोले तदुभयतस्तद्व्यासार्धशुज्याकोटिसिज्याकर्णइतिगोले प्रत्यक्षम् । त्रिज्यावृत्तउन्मण्डलेयाम्योत्तरवृत्तेवा प्रत्यक्षम् । तत्रभुजकर्णयोर्धर्गान्तरपदंकोटिरिति क्रान्तिज्यावर्गोनात्रिज्यावर्गोन्मूलंशुज्या । तत्रापिभुजोत्क्रमज्ययाहीनात्रिज्याशुकोटिक्रमज्यास्यादिति वृत्ते प्रत्यक्षदर्शनात्क्रान्त्युत्क्रमज्ययोनात्रिज्याशुज्यास्यादिति लाघवेन वर्गमूलनिरासेनोक्तं भगवता क्रान्तेरित्यादि ॥ ६० ॥

भा०टी०-क्रान्तिसे क्रम और उत्क्रमज्या निश्चय करे । त्रिज्यासे उत्क्रमज्या घटानेपर तिस दिनका व्यास उत्तर और दक्षिणके अनुसार नियत होताहै ॥ ६० ॥

अथचरानयनपूर्वकदिनरात्रिमानसाधनं श्लोकत्रयेणाह-

क्रान्तिज्याविपुवद्भाषाक्षितिज्याद्वादशोद्धृता ॥

त्रिज्यागुणाहोरात्रार्धकर्णात्ताचरजासवः ॥ ६१ ॥

तत्कार्मुकमुदकक्रान्तौ धनहानी पृथक्स्थिते ॥

स्वाहोरात्रचतुर्भागेदिनरात्रिदलेऽस्मृते ॥ ६२ ॥

याम्यक्रान्तौ विपर्यस्ते द्विगुणे तु दिनक्षपे ॥

विक्षेपयुक्तो नितयाक्रान्त्या भानामपि स्वके ॥ ६३ ॥

क्रान्तिज्याविपुवदिनीयमध्यान्वेद्वादशाङ्गुलशङ्कोश्छाययागुण्याद्वादशभक्ता फलकुज्यास्यात् । सात्रिज्ययागुणिताहोरात्रार्धकर्णात्ताहोरात्रवृत्तस्यार्धकर्णेनव्यासदलेनयुज्ययाभक्ताफलं चरजाज्याचरज्येत्यर्थः । अस्याचरज्यायाधनुरसवश्चरासवो भवन्ति । स्वाहोरात्रचतुर्भागेस्वस्य चरसन्वन्धिनीप्रहस्यप्रागुक्ताहोरात्रासवस्तेषांचतुर्थांशे पृथक्स्थिते स्थानद्वयस्थे उत्तरक्रान्तौ सत्यां चरामूचनहा-

नीयुतहीनौकार्योत्तोरक्रमेणदिनरात्रिदलेदिनार्धरात्र्यर्धकालविद्विरुक्ते । दक्षिणक्रान्तौसत्यांविपर्यस्तेदिनरात्रिदलेयत्रहोनंतदिनार्धयत्रयुतंतद्रात्र्यर्धमित्यर्थः । तुकारात्तेदिनरात्र्यर्धद्विगुणेदिनक्षपे दिनमानरात्रिमानेग्रहस्यस्तः । उक्तरीत्या नक्षत्राणामपिदिनरात्रिमानेसाध्येइत्याह । विसर्गेत्यादि । नक्षत्रध्रुवाणामानीतया-
क्रान्त्यानक्षत्रविक्षेपेणैकभिन्नादिक्रमेणयुक्तयान्तरितयोक्तप्रकारेणसिद्धयास्व-
केनक्षत्रदिनरात्रिमानेसाध्येइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । द्वादशाहलशङ्कःकोटिःपल-
भाभुजोऽक्षकर्णःकर्णःक्रान्तिज्याकोटिःकुज्याभुजोऽप्राकर्णइत्यक्षक्षेत्रद्वयंप्रासिद्ध-
म् । तत्रद्वादशकोटौपलभाभुजःक्रान्तिज्याकोटौकोभुजइत्यनुपातेनकुज्या ।
तत्स्वरूपंतु निरक्षदेशक्षितिजस्वदेशक्षितिजान्तरालस्थिताहोरात्रवृत्तप्रदेशस्ययु-
ज्याप्रमाणेनज्येति त्रिज्याप्रमाणेनतज्ज्याचरज्येतिद्युज्याप्रमाणेनकुज्यात्रिज्या
प्रमाणेनकेत्यनुपातेन । चरज्यातद्धनुश्चरासवोऽहोरात्रवृत्तखण्डप्रदेशोनिरक्षस्व-
क्षितिजान्तरालउत्तरगोलेस्वक्षितिजस्यनिरक्षक्षितिजादधःस्थत्वान्निरक्षक्षिति-
ज्याभ्योत्तरवृत्तान्तरालेऽहोरात्रवृत्तचतुर्थ्यांशत्वादहोरात्रासुचतुर्थ्यांशेचरासवो यु-
तादिनार्धहीनारात्र्यर्धदक्षिणगोलेस्वक्षितिजस्यनिरक्षक्षितिजादूर्ध्वस्थत्वाद्दीना
दिनार्धयुतारात्र्यर्धमित्युपपन्नसर्वक्रान्तिज्येत्यादि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

भा०टी०-क्रान्तिज्या विषुवच्छायासे गुणकरके १२ से भाग करनेपर क्षितिज्या होगी ।
क्षितिज्याको त्रिज्यासे गुणकरके दिनके व्याससे भागकरके धनु नियत करनेपर चर
प्राणसंख्या होगी ॥ ६१ ॥ अहोरात्रके चौथे भागको दो स्थानोंमें रखकर कहाहुआ चर प्राण
एकमे मिलावै, और दूसरेसे घटावै । उत्तर क्रान्ति होनेपर योगफल दिनाङ्क और वियोग-
फल रात्र्यर्द्धमान होगा ॥ ६२ ॥ परन्तु दक्षिणक्रान्तिमें उलटा अर्थात् वियोगफल दिनाङ्क
और योगफल रात्र्यर्द्ध होता है । इनको दूना करनेसे दिनादिमान होता है । इसप्रकार
नक्षत्रोंके विक्षेपसे क्रान्तिका निर्णयकरके दिनादिमान निर्णय होता है ॥ ६३ ॥

अथग्रहस्यनक्षत्रानयनमाह-

भभोगोऽष्टशतीलिताःखाश्विशैलास्तथातिथेः ।

ग्रहलिताभभोगाप्ताभानिभुक्त्यादिनादिकम् ॥ ६४ ॥

अष्टशतमिताःकलानक्षत्रभोगः । प्रसङ्गात्तिथिभोगमाह । खाश्विशै-
लाइति । तिथीर्वंशत्यधिकसप्तशतमिताः कलास्तथाभोगइत्यर्थः । य-
स्यग्रहस्यनक्षत्रज्ञानमिष्टतस्यग्रहस्यराशयस्त्रिंशद्गुण्यांशायोज्यास्तेषांष्टिगुणिताः
कलायोज्याइतिपरिभाषयाकलानक्षत्रभोगभक्ताःफलंग्रहस्यगतनक्षत्राणिशेषव-
र्तमाननक्षत्रस्यगतकलास्तस्मात्तस्यगतदिनाद्यानयनमाह । भुक्तयेति । ग्रहस्य
कलात्मिकयागत्यांशेषदिनादिकंगतंभागहरणेनसाध्यमेवंशेषानाद्गात्रात्तिक-

लाभागेनैप्पादिनादिकंसाध्यम् । अत्रोपपत्तिः । भचक्रभोगेनसप्तविंशतिनक्षत्रा-
प्यदिवन्यादीनिग्रहोभुनक्ततःसप्तविंशतिनक्षत्राणांचक्रकलाः षट्शतयुतैर्कांविंश-
तिसहस्रमिताभोगस्यतदैकनक्षत्रस्यकइत्यनुपातेनाष्टशतकलाभोगः । एवंति-
थेश्चान्द्रमासविंशदंशत्वाच्चान्द्रमासस्यसूर्यचन्द्रान्तरैकभगणसिद्धत्वाच्च । त्रिंश-
त्तिथीनांचक्रकलाभोगस्तदैकतिथेःकइत्यनुपातेनविंशत्याधिकसप्तशतकलाभो-
गः । अथाष्टशतकलाभिरैकनक्षत्रतदाग्रहकलाभिःकिमित्यनुपातेनफलम-
थिन्यादीनिग्रहभुक्तानिदोषकलाग्रहाधिष्ठितनक्षत्रस्पगतं भभोगाद्धीतंतस्यैप्य-
मान्याग्रहगत्यैकदिनंतदाभीष्टकलाभिः किमित्यनुपातेनतस्यगतैप्यदिवसाद्यं
भवति । एवंचंद्राद्दिननक्षत्रज्ञेयम् ॥ ६४ ॥

भा०टी०—नक्षत्र भोग ८०० कला, तिथिभोग ७२० कला हैं । ग्रहकलाको (स्पष्ट ग-
त्यादि) ८०० से भागकरके लब्ध संख्या, गत नक्षत्र और अवशेषको स्पष्ट गतिसे
भागकरनेपर भोग निर्णय होता है ॥ ६४

अथप्रसंगाद्योगानयनमाह—

रवीन्दुयोगलिप्ताभ्योयोगाभभोगभाजिताः ॥

गतागम्याश्चपट्टिघ्राभुक्तियोगात्तनाडिकाः ॥ ६५ ॥

सूर्यचन्द्रयोगस्वराश्यादिकस्यपरिभाषयायाः कलास्ताभ्योयोगाविष्कम्भाद्-
योभभोगभाजिताभभोगेनपूर्वोक्तिनिमित्ताभवन्ति । एकैकयोगस्यभभोगमि-
तोभोगःसप्रत्येकंताभ्योऽपनीययन्मितीःशुद्धास्तन्मितायोगागताः । यस्यभो-
गोनशुध्यतिसर्वतमानइत्यर्थः । कलाभभोगभक्तानतायोगास्तदग्रिमोवर्तमान-
नइतितात्पर्यम् । तस्यशेषगतंभोगात्पतितमेप्यंताभ्याघटिकाद्यानयनमाह ।
गताइति । गताएण्याः । चःसमुच्चये । कलाःपट्टिगुणिताःकार्यास्ताभ्यो
भुक्तियोगात्तनाडिकारविचन्द्रकलात्मकगत्योपांगेनभजनाल्लब्धापट्टिकागतै-
प्याभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । सूर्यचन्द्रयोगमितस्यग्रहस्यनक्षत्राणिविष्कम्भा-
दिसञ्ज्ञानियोगोत्पन्नत्वाद्योगाअतस्तदानयनपूर्वोक्तवत् । अतएवसूर्यचन्द्रग-
तियोगानुत्पत्तद्रत्यापट्टिघ्रावतघटिकास्तदागतैप्यकलाभिः काइत्यनुपातेनगतै-
प्यपट्टिकानयनयुक्तमुक्तम् ॥ ६५ ॥

भा०टी०—सूर्य और चंद्रमाका स्फुट मिलाप कलाकरके ८०० से भाग करनेपर लब्ध-
फल गतयोग होगा । अथपट्टिगत और अवशिष्ट ८०० से विभाग करनेपर गम्य होता
है । तिसको ६० से गुणकरके भुक्तिद्वारा भागकरनेपर गत और गम्य दण्ड होंगे ॥ ६५ ॥

अथप्रसंगात्तिथ्यानयनमाह—

अर्कोनचन्द्रलिप्ताभ्यस्तिथयोभोगभाजिताः ॥

गतागम्याश्चपट्टिघ्रानाडयोभुक्तयन्तरोद्धृताः ॥ ६६ ॥

पूर्वार्धव्याख्यानपूर्वश्लोकपूर्वार्धरीत्याज्ञेयमुत्तरार्धस्पष्टम् । अत्रोपपत्तिः । तिथिभोगकलाभिरैकातिथिस्तदामूर्योनचन्द्रकलाभिः काइत्यनुपातेनफलंगत-तिथयोवर्तमानतिथेर्गतैष्येशेषशेषोनभोगकलेताभ्यां गत्यन्तरकलाभिरनुपाते-नगतैष्यघटिकाःपूर्ववत् ॥ ६६ ॥

भा०टी०-चंद्रमासे सूर्यको वियोगकरके तिथिभोग (७२०) से भागकरनेपर लब्धगत तिथि होती है । अथशिष्ट और ७२० से अथशिष्ट वियोग करनेपर गत और गम्य होते हैं । तिनको ६० से गुणकरके चन्द्ररवि-भुक्तयन्तरसे भागकरनेपर गत और गम्य दण्ड होंगे ॥ ६६ ॥

अथपञ्चाङ्गावशिष्टंकरणानयनंविबुधस्तावस्थिरकरणान्याह-

ध्रुवाणिशकुनिर्नागंतृतीयंतुचतुष्पदम् ॥

किंस्तुघ्नंतुचतुर्दश्याःकृष्णायाश्चापरार्धतः ॥ ६७ ॥

कृष्णपक्षीयायाश्चतुर्दश्यास्थितेद्वितीयार्धाद्द्वितीयार्धमारभ्येत्यर्थः । चकार-एदःर्थे । तेनान्यतिथेरेतत्तिथिपूर्वार्धस्यचनिरासः । स्थिराणिकरणानि । तान्याह । शकुनिरिति । चतुरङ्घ्रिस्तृतीयमनेनशकुनिनागयोःक्रमेणाद्य-द्वितीयत्वंसूचितम् । तुकारात्क्रमेणतिथ्यर्धेषुभवन्ति । किंस्तुघ्नंचतुर्थम् । तुरन्तावधियोतकःतेनोक्तातिरिक्तस्थिरकरणानास्तीतिमूचितम् ॥ ६७ ॥

भा०टी०-शकुनि, नाग, चतुष्पद और किंस्तुघ्न यह चार ध्रुव करणहैं । कृष्णा चतुर्द-श्याके शेषार्द्धसे क्रमशः भोगकरते हैं ॥ ६७ ॥

अथचरकरणान्याह-

ववादीनिततःसप्तचराख्यकरणानिच ॥

मासेऽष्टकृत्वएकैकंकरणानांप्रवर्तते ॥ ६८ ॥

ततःस्थिरकरणपूर्त्यनन्तरंववादीनिचरसञ्ज्ञककरणानिसप्तभद्रान्तानिशुक्र-प्रतिपद्द्वितीयाद्धतश्चतुर्थ्यन्तंभवन्तीतिचार्थः। ननुपञ्चाङ्गादितःकानिकरणानि भवन्तीत्यतआह । मासइति । चरकरणानांववादीनांसप्तानांमध्यएकैकमेक-मेकंकरणंमासेस्थिरकरणकालोनितात्रिंशत्तिथ्यात्मकमासे स्वल्पान्तरान्मासग्रह-णम्। अष्टकृत्वोऽष्टवारंप्रवर्ततेप्रकर्षेणतिष्ठतिभवतीत्यर्थः। तथात्रपञ्चाङ्गाद्यर्थादेता निकरणानिपुनःपुनःपरिभ्रमन्ति । कृष्णचतुर्दश्याद्यार्धपर्यन्तमितिभावः ॥ ६८ ॥

भा०टी०-ववादि सात करण क्रमालुसार एक चान्द्रमासमें आठवार घूमते हैं ॥ ६८ ॥

ननुस्थिरकरणोक्तावपरार्धतइत्युक्त्यातेपांचतुर्णां तिथ्यर्धभेगिनशुक्रप्रतिपदा-द्यर्धपर्यन्तंक्रमेणावस्थानंयुक्तंचरकरणानांतुकेवलोक्यातदनन्तरंकृष्णचतुर्दश्या-द्यार्धपर्यन्तमेकएवपरिभ्रमोऽस्त्वित्यतस्तदुत्तरंकथयन्नन्यदप्याह-

तिथ्यर्द्धभोगंसर्वेषांकरणानांप्रकल्पयेत् ॥

एषास्फुटगतिःप्रोक्तासूर्यादीनांस्वचाग्निणाम् ॥ ६९ ॥

सप्तानांचरकरणानांप्रत्येकंतिथ्यन्तश्चासौभोगश्चर्ततिथ्यर्थकालमितावस्थानं प्रकल्पयेत् । एकत्रनिर्णीतःशास्त्रार्थोऽपरत्रभवतीतिन्यायात्करणत्वेनैपामप्यवस्थानंतत्तुल्यंकुड्यादित्यर्थः । अतएवतिथ्यर्थकरणंस्मृतमित्युक्त्याचान्द्रमासे त्रिंशत्तिथ्यात्मकेषुष्टिकरणानांसत्रिवेशाचरकरणानामेवपरिभ्रमणेप्रतिमासमनियततिथिभोगकंकरणंभवतीति तद्वारणकप्रतिमासनियततिथिभोगककरणकसिद्धयर्थं चरकरणानामष्टवारपरिभ्रमणोत्तरमवशिष्टतिथ्योश्चतुर्विधेषु स्थिरकरणान्युक्तानीतितत्पर्यम् । तन्नापिकृष्णचतुर्दश्यपरार्धतस्तत्कल्पनंतदिच्छानियामकंस्वतन्त्रेच्छस्यनियोगानर्हत्वात् । अथाग्निमग्रन्यासङ्गतित्वनिरासार्थमुक्ताधिकारमुपसंहरति । एषेति । हेमयसूर्यादीनांसप्तग्रहाणामेषादृश्येत्यादिकल्पयेदित्यन्तंयावार्तासास्फुटगतिः स्पष्टगतिः स्पष्टक्रियाज्ञानसम्पादिकाप्रोक्तातुभ्यंमयोक्ता । एतेनस्पष्टाधिकारःपरिपूर्तिमासइति सूचितम् ॥ ६९ ॥

मा०टी०-करण आधी तिथिको भोगते हैं । इसप्रकार सूर्यादिग्रहोंकी स्फुटगति कहीगई ॥ ६९ ॥

रङ्गनाथेनरचितेर्मयंसिद्धान्तादिपिपणे ॥

स्पष्टाधिकारः पूर्णोयंतद्द्वयार्थप्रकाशके ॥

इति श्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणक-
विरचितेर्मयार्थप्रकाशकेस्पष्टाधिकारःसंपूर्णः ॥ २ ॥

इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

अथ तृतीयोऽध्यायः ।

अथत्रिमशाधिकारोव्याख्यायते । तत्रविनामभंगुरोस्तत्प्रतिपादनेच्छानुदयाद्विनाचतदिच्छांछात्राणांतज्ज्ञानासम्भवात्रपाणादिदेशकालानांप्रशक्तित्रिमश्व्युत्पत्तेस्तदिज्ञानंश्लोकचतुष्टयेनाह-

शिलातलेऽम्बुसंशुद्धेवज्रलेपेऽपिवासमे ॥

तत्रशंकहृलेरिष्टेःसमंमण्डलमालिखेत् ॥ १ ॥

तन्मध्येस्थापयेच्छङ्कल्पनाद्वादशाङ्गुलम् ॥

तच्छायाग्रंस्पृशेद्यत्रवृत्तेपूर्वापरार्धयोः ॥ २ ॥

तत्रविन्दूविधायोभौवृत्तेपूर्वापराभिधौ ॥

तन्मध्येतिमिनारेखाकर्त्तव्यादक्षिणोत्तरा ॥ ३ ॥

याम्योत्तरदिशोर्मध्येतिमिनापूर्वपश्चिमा ॥

दिङ्मध्यमत्स्यैःसंसाव्याविदिशस्तद्देवहि ॥ ४ ॥

तत्रदिक्साधनोपक्रमेप्रथममम्बुसंशुद्धंजलवत्समीकृतेशिलाप्रदेशे । अ-
पिवाथवातदभावेऽन्यत्रवज्रलेपेचत्वरदौघुण्टनादिनासमस्थानेकृतेशङ्कद्वलः
शङ्कस्थोद्गुलाविभागमन्यहृतेरभीष्टसद्रूपाकाद्गुलैर्व्यासार्धरूपैर्वृत्तगवक्रमा-
लिखेत् । सर्वतःकेन्द्रादृत्तपरिधिरेखातुल्यास्यात्तथेत्यर्थः । ततस्तन्मध्येतस्य
केन्द्ररूपमध्येकल्पनयाद्वादशसद्रूपाकाद्गुलानितुल्यानियस्मिस्तद्वादशविभा-
गाङ्कितमित्यर्थः । शङ्कसमतलमस्तकपरिधिकाष्ठदंडंस्थापयेत् । ततःपू-
र्वापरार्धयोर्दिनस्यप्रथमद्वितीयभागयोस्तच्छायाग्रंस्थापितशङ्कोश्छायान्तप्रदे-
शोमण्डलपरिधौयस्मिन्विभागेस्पृशेत् । दिनस्यप्रथमविभागेऽनुक्षणंछाया-
हासादृत्तेयत्रप्रविशतिदिनस्यापराद्वेच्छायानुक्षणवृद्धेर्वृत्तयत्रनिर्गच्छतीत्यर्थः ।
तत्रनिर्गमनप्रवेशस्थानयोरुभौद्वौविन्दूपूर्वापरसञ्ज्ञौक्रमेणवृत्तेपरिधिरेखायांकृ-
त्वातन्मध्येपूर्वापरविन्द्वन्तरमध्येतिमिनामत्स्येनरेखाकार्या सादक्षिणोत्तररेखा
भवति । मत्स्यस्तुविन्द्वन्तरालसूत्रमितेनव्यासाद्धेनविन्दुद्वयकेन्द्रकल्पने-
नवृत्तद्वयंनिष्पाद्यवृत्तद्वयसंयोगाभ्यांवृत्तद्वयपरिधिविभागाभ्यामन्तर्गतंमत्स्या-
कारंस्थानंभवति । तत्रैकःसंयोगोमुखंवाह्यवृत्तभागसम्मार्जनेनापरसंयो-
गस्तुपुच्छमितरवृत्तभागद्वयंसम्मार्जनेन । मुखपुच्छावधृज्वीरेखादक्षिणोत्त-
ररेखा । तत्रविन्दोःसर्व्यरेखाग्रदक्षिणादिक । पश्चिमविन्दोःसर्व्यरेखाग्र-
मुत्तरादिः । अनन्तरंपूर्ववृत्तंमत्स्यश्चसम्मार्जनीयः । शङ्करपितस्थाना-
न्निष्कास्यइतिकेवलादक्षिणोत्तररेखास्थितेतितात्पर्यम् । दक्षिणोत्तरदिशो-
र्मध्यस्थानेतिमिनादक्षिणोत्तररेखामितेनव्यासाद्धेनदक्षिणोत्तरस्थानाभ्यांपूर्वव-
त्यत्येकंवृत्तंविधायपूर्ववत्सिद्धेनमत्स्येनेत्यर्थः । पूर्वपश्चिमारेखाकार्या ।
तत्रपूर्वविन्दोरासन्नरेखाग्रंपूर्वापश्चिमविन्दोरासन्नरेखाग्रंपश्चिमेतिमत्स्यसम्मार्ज-
नेनकेवलापूर्वापररेखासिद्धा । अथरेखासंयोगस्थानादिकसाधनोपक्रमो-
क्तंपूर्ववृत्तमुल्लिखेत्तदृत्तपरिधौयत्ररेखालयातत्रदिगितितद्वृत्तमध्यस्य दिक्चतु-
ष्टयंवृत्तसिद्धम् । तद्वत् । यथादक्षिणोत्तराभ्यांपूर्वापरासाधितातत्प्रकारे-
णेत्यर्थः । एवकारोऽन्यप्रकारनिरासार्थकः । हिनिश्चयेन । विदिश
केणदिशोदिशांपूर्वादिसिद्धदिशांयेमध्यमत्स्याव्यवहितदिग्द्वयान्तरोत्पन्नाः

लघवस्तैः संसाध्याः सम्यक्प्रकारेण साध्याः रेखावृत्तसंयोगस्थत्वे न ज्ञेयाः । अ-
त्रोपपत्तिः । क्षितिजपूर्वापरवृत्तसंयोगो पूर्वापरविभागस्थो पूर्वापरदिशेतत्र
पूर्वापरविभागज्ञानं सूर्योदयास्ताभ्यां तत्र क्षितिजे पूर्वापरवृत्तकुत्रलंघनमिति ज्ञानं
तु विषुवद्वृत्तक्रान्तिवृत्तसम्पातस्थसूर्यस्योदयास्तस्थलज्ञानेन विषुवद्वृत्तस्थ- पूर्वा-
परक्षितिजवृत्तसम्पातयोः सम्बद्धत्वात् । अथान्यस्मिन्दिने सूर्यस्यो-
दयास्तावग्रांशान्तरेण याम्योत्तरे भवतइति । सूर्योदयास्तस्थानाभ्याम-
ग्रांशान्तरेणोत्तरयाम्ये पूर्वापरस्थानं भवतीति क्षितिजस्य महत्त्वाद्भ्रुत्वाच्चतद्वा-
नेन पूर्वापरज्ञानमशक्यमतस्तत्सूत्रेण स्वाभीष्टप्रदेशेत ज्ञानार्थमभीष्टसमस्थ-
लक्षितिजानुकारं वृत्तंकृतम् । तत्रापिसूर्योदयास्तसमसूत्रेण स्थलज्ञान-
स्य दुःशकत्वाच्छायार्थशङ्कः स्थाप्यः । तथापिसूर्योदये छायापानन्यादृ-
त्तपरिधौ तदग्रस्पर्शाभावः । परन्तु यथायथा सूर्य ऊर्ध्वं भवति तथा त-
था छायाहासाद्यत्र छायावृत्तपरिधौ यदा प्रविशति तत्स्थानात्कालिको वक्ष्यमा-
ण भुजोव्यस्तोऽर्धज्याकारेण देयस्तदुत्क्रमज्यात्र परिधिप्रदेशे लगति तत्र शङ्कस्थान-
स्य पश्चिमा । छायाग्रस्य पूर्वापरसूत्राद्भुजान्तरेण याम्योत्तरपतनात्सूर्यापरदि-
शि छायापतनाच्च । एवं दिनापराद्धं सूर्योदयायथाधः सञ्चरति तथा छायापुद्धेः
शङ्कच्छायावृत्तपरिधौ यत्र यदा निर्गच्छति तात्कालिको वक्ष्यमाण भुजोव्यस्तोऽर्ध-
ज्याकारेण तत्स्थानाद्देयस्तदुत्क्रमज्यायत्र परिधिप्रदेशे लगति तत्र शङ्कस्थानस्य पू-
र्वा । तत्सूत्रं पूर्वापरसूत्रम् । इदं शङ्कोरूपलक्षणत्वेन ज्ञातं तथा छायापलक्षणे-
नापि प्रदेशस्य पूर्वापरसूत्रज्ञानम् । तथाहि । छायाग्रं विशति तत्रापराच्छाया-
ग्रं निर्गच्छति तत्र पूर्वा । तत्रापि प्रवेशनिर्गमयोरिककालत्वासम्भवाद्यत्कालिकः
प्रवेशस्तत्काले छायापाः पश्चिमत्वं तत्र वस्तुभूतं तत्काले निर्गमनस्य पूर्वत्वासम्भवः ।
एवं निर्गमकाले निर्गमस्थानस्य पूर्वत्वं वस्तुभूतं तत्काले प्रवेशस्य पश्चिमत्वासम्भवः ।
एककालिकसिद्धयर्थमुभयोरिकतरं चिह्नं चाल्यं तात्कालिकभुजयोरन्तरेण तत्र पूर्व-
चिह्नं भुजान्तराद्दक्षैर्यनदिशि चाल्यम् । पश्चिमचिह्नं वा व्यस्तायनदिशि चाल्य-
म् । तत्सूत्रं मध्यदेशस्य पूर्वापरसूत्रम् । एतन्मध्ये स्थापितशङ्कोच्छाया-
ग्रप्रवेशनिर्गमचिह्नाभ्यां यथोक्तरीत्या भुजदानेन सिद्धपूर्वापरसूत्रेणाभिन्नत्वात् ।
तदुक्तं सिद्धान्तशिरोमणौ ॥ “ तत्कालापमजीवयोस्तु चिचराद्राकर्णमित्याह ता-
च्छब्दज्यासमिताद्दक्षैर्यनदिश्येन्द्रीस्फुटाचालिता ॥ ” इति । तदेतद्गवता
लोकानुक्रमपयास्वल्पान्तरत्वादिकतरविन्दुचालनं नोक्तं सुखार्थं किञ्चित्सूलावेव
निर्गमप्रवेशविन्दुपूर्वापरभिधातुकौ । एवञ्चाभीष्टस्थानं प्रवेशनिर्गमसूत्रमध्ये
यथा भवति तयानेन प्रकारेण मण्डलकेन्द्रशङ्कस्थापनादिनाभीष्टप्रदेशे पूर्वापरदिशे
साध्यइति । तन्मध्ये दक्षिणोत्तररेखाविन्दुद्वयोत्पन्नमध्यमत्पररेखेति

याम्योत्तरमध्येपूर्वापररेखातद्दिग्मध्यमत्स्येनेतियाम्योत्तरदिशोरित्यादिसम्य-
गुक्तम् । ननुपूर्वापरविन्दुभ्यामत्स्येनयादक्षिणोत्तररेखातद्ग्राभ्यामत्स्येन
रेखापूर्वापरविन्दुस्पृष्टैवेतिपूर्वतस्याएवविन्द्वन्तरत्वेनसिद्धत्वात्पुनः साधनंव्यर्थ-
मन्यथादक्षिणोत्तररेखायाअप्यसङ्गतत्वापत्तोरितिचेत्सत्यम् । दक्षिणोत्तररेखा-
शुद्धचर्थमेवपूर्वापरविन्दुस्पृष्टरेखायाःपुनःसाधनमितिकेचित् । वस्तुतस्तुदक्षिणो-
त्तरपूर्वापरसूत्रसम्पातरूपाभीष्टस्थानात्केन्द्रात्प्रागुक्तवृत्तस्यवक्ष्यमाणोपयोगित्वे-
नावश्यकत्वात्तस्यचपूर्वापरविन्द्वन्तरसूत्राधिकव्याससूत्रत्वाद्दिन्द्वन्तररेखाया
मूलाग्रयोर्वर्धनीयासातत्रवृत्तेपूर्वापररेखाभवति । तस्याविन्दोरुपर्यधश्चक्रत्वं
कदाचित्स्यादतः प्रथममेवपूर्णरेखासिद्धचर्थेविन्द्वन्तरसिद्धमत्स्यमुखपुच्छगतरे-
खायाविन्द्वन्तराधिकत्वेनतदुत्पन्नमत्स्यरेखायाःक्रज्याः सुतरामधिकत्वेनपुनः
पूर्वापररेखासाधनंयुक्ततरामितितत्त्वम् । एवमेवाव्यवाहितंदिग्द्वयान्तरोत्पन्नल-
घुमत्स्यैश्चतुर्भिःसूत्रैर्वृत्तेकोणदिशः । तदिदमभीष्टस्थानकेन्द्रमण्डलेदिगष्ट-
कांसिद्धम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

भा०टी०-जलकी समान इकसार शिलापर अथवा कैंडे समक्षेत्रमे इष्ट अंगुलीके परि-
माणका सममण्डल (वृत्त) खेचे । तिसमें १२ अशुलके परिमाणका शङ्कु स्थापन करे ।
तिसकी छायाके अग्रभाग वृत्तको पूर्व या अपराहमे जिस स्थानपर स्पर्श करे वहां
दो पूर्वापर सज्ञा विन्दु विधान करे । तिमिसे जिनमें दक्षिण व उत्तरकी रेखाको
खेचे । दक्षिणोत्तरके दो विन्दुओंको केन्द्रकरके व्यासार्द्धके परिमाणसे वृत्त
अंकित करनेपर तिमि होगा । तिस्से पूर्व पश्चिम रेखा बनती है । दिक् मध्य मत्स्यसे
ईशानादि दिक्को निर्णय करना चाहिये ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अथदिकसूत्रसम्पातरूपाभीष्टस्थानात्तत्कालिकच्छायाग्रस्थानमाह-

चतुरस्रंवाहिःकुर्यात्सूत्रैर्मध्याद्दिनिर्गतैः ॥

भुजसूत्राद्भुजैस्तत्रदत्तैरिष्टप्रभासृता ॥ ५ ॥

मध्यादभीष्टस्थानाद्दिग्रेखासम्पातरूपाद्दिनिर्गतैर्निःसृतैरिष्टदिग्रेखारूपैः ।
वर्हिर्दिकसूत्रसम्पातकेन्द्रवृत्ताद्वाहिः । अनेनैववृत्तकरणंपूर्वमनुक्तंद्योतितम् ।
अन्यथावहिरित्यस्यानुपपत्तेः । पूर्ववृत्तग्रहणेतुदिग्रेखासम्पातस्यमध्यत्वानुपप-
त्तेः । चतुरस्रंकोणरेखाधिकमूत्रकर्णद्वयतुल्यंसमचतुर्भुजंकुर्यात् ॥ तथाचतद-
र्शनम् । तत्रचतुरस्रेभुजसूत्राद्भुजैर्वक्ष्यमाणभुजमितसूत्रस्याद्भुजैर्निर्गमप्रवेशका-
लिकैर्दत्तैः पूर्वापरसूत्रादर्थज्यावद्दीयमानेस्तत्रवृत्तेयस्मिन्प्रदेशेभुजाग्रंतत्त्पदेश-
ष्टप्रभानिर्गमप्रवेशान्यतरकालिकच्छायाग्रमुक्तम् । प्रतीतिस्तुदिकसूत्रसम्पा-

तस्यशङ्कनाज्ञेया । अत्रोपपत्तिः । वक्ष्यमाणभुजस्पष्टायाग्रपूर्वापरसूत्रान्तरत्वे-
नप्रतिपादितत्वादिष्टछायाग्रमुक्तदिशाज्ञानसम्यक् । चतुरस्रकरणं वक्ष्यमाणाग्रा-
साधकप्राच्यपररेखानुकाररेखायावृत्तान्तस्तद्वहिर्वाङ्मुखासिद्धयर्थमिति ॥ ५ ॥

भा०टी०-छायाके परिमाणसे वृत्त खेचकर पूर्व पश्चिमकी रेखासे वृत्तके बाहर एक-
सम चतुष्कोण कल्पित करे । वृत्तमें छायाके अनुसार भुजे । पूर्वमें या पश्चिममें उत्त-
रमें या दक्षिणमें खेचकर अग्रके सहित केन्द्र संयोग करनेसे इष्ट छायाकी दिक्का
निर्णय होजायगा ॥ ५ ॥

अथपूर्वापररेखायाःसंज्ञान्तरमाह-

प्राक्पश्चिमाश्रितारेखाप्रोच्यतेसममण्डलम् ॥

उन्मण्डलंचविपुन्मण्डलंपरिकीर्त्यते ॥ ६ ॥

प्राक्पश्चिमाश्रितापूर्वपश्चिमसम्बद्धासाधितारेखासमवृत्तमुच्यते । सैवरे-
खोन्मण्डलंविपुवन्मण्डलम् । चःसमुच्चये । उभयसञ्ज्ञकंकथ्यते । अत्रो-
पपत्तिः । क्षितिजपूर्वापरवृत्तसंयोगौपूर्वापरतन्मूर्त्तपूर्वापरमूर्त्तमिति । पूर्वापरवृत्त-
स्यभूमावूर्ध्वाधरानुकारिवृत्तत्वेनादर्शनाद्रेखाकारतयैवदर्शनाच्चपूर्वापरवृत्तमपि
तन्मूर्त्तम् । पूर्वापरवृत्तस्यसममण्डलत्वेनाभिधानात्तदेखासममण्डलसञ्ज्ञो-
क्ता । अयस्वनिरक्षदेशक्षितिजवृत्तस्थोन्मण्डलाख्यस्यतत्संयोगयोःसंलमत्वा-
त्तन्मध्यमूर्त्तत्वेनपूर्वापरमूर्त्तस्यापिसत्त्वात्पूर्वापरमूर्त्तमुन्मण्डलसञ्ज्ञम् । एते-
नान्यदेशक्षितिजसञ्ज्ञयास्वदेशक्षितिजसंज्ञासुतरां सिद्धेतिपूर्वापरमूर्त्तस्यक्षिति-
जवृत्तसञ्ज्ञाद्योतिता । पूर्वापरस्थानयोःक्षितिजवृत्तस्यसंलमत्वाद्दुल्लिखितवृ-
त्तस्यक्षितिजानुकारित्वाच्च । एवंनिरक्षदेशपूर्वापरवृत्तंविपुवन्मण्डलाख्यंपूर्वा-
परस्थानयोःसंलममिति तन्मध्यमूर्त्तत्वेनापिपूर्वापरमूर्त्तस्यसिद्धत्वात्पूर्वापरमूर्त्तं
विपुवन्मण्डलसंज्ञकान्तिवृत्तस्यदृग्गृत्तस्यचलत्वात्कादाचित्कत्वेनपूर्वापरस्थान-
संलमत्वात्तत्संज्ञानोक्तेति ध्येयम् ॥ ६ ॥

भा०टी०-सममण्डल, उन्मण्डल, या विपुवन्मण्डल रेखा पूर्व पश्चिमकी भाश्रित
रेखा है ॥ ६ ॥

अथाग्राज्ञानमाह-

रेखाप्राच्यपरासाध्याविपुवद्वाग्रगातथा ॥

इष्टच्छायाविपुवतोर्मध्यमग्राभिधीयते ॥ ७ ॥

तस्मिंश्चतुरस्रेपूर्वापररेखातत्तत्तरभागे विपुवद्वाग्रगात्तभाप्रदेशस्थात्तभाद्वला-
न्तरितेत्यर्थः । प्राच्यपरारेखापूर्वापररेखानुकारारेखातथासर्धत्तस्तुल्यान्तरेण

यथेष्टच्छायाग्ररेखाभुजान्तरेण तथा क्षमान्तरेण कार्या । अनन्तरमिष्टच्छाया-
विपुवतोरिष्टच्छायाग्ररेखाक्षभाग्ररेखयोरित्यर्थः । मध्यंचतुरस्रोऽहलात्मकमन्त-
रालंसर्वतस्तुल्यम् । अत्राकर्णवृत्ताग्रोच्यते । तत्रोपपत्तिः । भुजस्यकर्णवृत्ता-
ग्रापलभासंस्कारिणाग्रउक्तत्वाद्दक्षिणगोलेपलभाधिकोत्तरभुजसद्भावेनपलभोनो
भुजोऽग्रेतिप्राच्यपरमूत्रादुत्तरभागेऽक्षभाग्ररेखाभुजमध्ये भवतीतिद्वयोरेखयोर-
न्तरमग्रापलभोनभुजरूपा । एवमुत्तरगोलउत्तरभुजस्यपलभाल्पत्वाद्भुजो-
नपलभाग्रेतिपलभारेखाप्राच्यपरमूत्रादुत्तरभागस्थाभुजरेखातोऽप्यग्रान्तरेणो-
त्तरदिशीतिद्वयोरेखयोरन्तरभुजोनपलभारूपकर्णवृत्ताग्रा । एवंदक्षिणभुज-
स्यपलभोनाग्रात्वात्पलभायुतोभुजोऽग्रेतिप्राच्यपरमूत्राद्भुजाग्रपलभाग्ररेखयोः
क्रमेणयाम्योत्तरत्वात्तयोरन्तरालपलभाभुजैक्यरूपमग्रापलभायाःशङ्कतलानुक-
ल्पत्वात्सदोन्तरत्वंछायासम्बन्धाद्युक्तम् । गोलेशङ्कतलस्यदक्षिणत्वाद्भापर-
दिशिछायासद्भावाच्च । अतएवप्राच्यपरमूत्राद्दक्षिणभागेदक्षिणभुजवशादक्षभा-
ग्ररेखाकल्पनउक्तानुत्पत्त्यासम्यगुत्तरभागेपूर्वापरमूत्रादिति विपुवद्भागेत्यत्रव्या-
ख्यातम् ॥ ७ ॥

भा०टी०-विपुवच्छायाके परिमाणं पूर्वपश्चिम रेखाते दूर एक सम रेखा साधन करे ।
विपुवद्रेखाते इष्टछाया रेखाके अन्तरको अग्रा कहते हैं ॥ ७ ॥

अथप्रसंगाज्ज्ञातच्छायातःकर्णज्ञानंतच्छुद्धिचाह-

शङ्कुच्छायाकृतियुतेर्मूलं कर्णोऽस्यवर्गतः ॥

प्रोद्भयशङ्कुकृतिर्मूलं छायाशङ्कुर्विपर्ययात् ॥ ८ ॥

द्वादशाहलशङ्कुच्छाययोर्वर्गयोगात्पदं छायाकर्णः स्यात् । अथास्यशुद्धिरूपं
छायासाधनमाह । अस्वेति । छायाकर्णस्यवर्गाच्छङ्कुवर्गंचतुश्चत्वारिंशदाधि-
कंशतंविशोध्यमूलंछाया । प्रकारान्तरेणछायाकर्णशुद्धिमाह । शङ्कुरिति । वि-
पर्ययाच्छायासाधनवैपरित्याच्छायाकर्णवर्गाच्छायावर्गविशोध्यमूलमित्यर्थः ।
शङ्कुद्वादशाहलमितः स्यात् । अत्रोपपत्तिः । द्वादशाहलशङ्कुःकोटिरक्षभाभुजस्तत्कृ-
त्योयोगपदं कर्णइत्यक्षकर्णः कर्णइत्याद्यक्षेत्राद्युत्तरात्योपपन्नम् । ननुदिकसा-
धनोत्तरमिष्टप्रभागाकर्णसाधनं भगवतासर्वज्ञेन किमर्थमुक्तमग्रेऽग्रादीनांस्वतंत्र-
तयोक्तत्वात् । नचधिनागणितश्रममग्राज्ञानार्थमिदंयुक्तमुक्तमितिवाच्यम् ।
वक्ष्यमाणभुजज्ञानस्याग्रोपजीव्यत्वेनतस्याश्रुभुजोपजीव्यत्वेनान्योन्याश्रयात् ।
गणितज्ञाताग्रायाःपुनःसाधनस्यव्यर्थत्वाच्च । नचभुजमूत्राहलैर्दत्तैरित्यनेनेष्टच्छा-
यावृत्तंज्ञातमितिनकिन्वेतदुक्त्या दिक्मूत्रसम्पातस्थशङ्कोर्धृत्तपरिधौछायावृत्त-
ज्ञानात्पूर्वापरमूत्रान्तरेभुजसद्भावादिनागणितंभुजोऽपिज्ञात इतिनान्योन्या-

श्रयइतिवाच्यंम् । तथापिभगवतःसर्वज्ञस्यनिष्प्रयोजनत्वोक्तेरनुचितत्वात् ।
 विनाप्रयोजनंमन्दोक्तेरप्यभावाच्च । नहिदिकसाधनेऽप्राभुजादिकमावश्यकंयेन
 तदुक्तिर्युक्ता । किञ्चकर्णसाधनस्यगणितोक्त्यावक्ष्यमाणकर्णसाधनतुल्यत्वेना-
 चकथनमनुचितम् । नहिदिकसाधनार्थभाकर्णमित्याहतादितिसिद्धान्त-
 शिरोमण्युक्तिवदत्रछायाकर्णउपयुक्तोयेनतदुक्तिर्युक्तेतिचतुरस्रमित्यादिश्लोकच-
 तुष्टयमन्येनमन्दबुद्धिनाक्षिर्भनभगवतोक्तमितिचेन्मैवम् । भुजसाधनो-
 पजीव्याग्रायाएतदुक्तप्रकारेणसिद्धौदिशः सम्पक्सिद्धाइतिदिकसाधनशु-
 द्धचर्थमग्रासाधनम् । प्रकारान्तरेणापिवक्ष्यमाणत्रिज्यावृत्तीयाग्रयात्रिज्या
 लभ्यतेतदानयागतयाकेत्यनुपातेनसाधितकर्णासंवादेन शुद्धचवगमार्थकर्ण-
 साधनंचोक्तम् । अनयाग्रयाकर्णस्तदात्रिज्यावृत्तीयाग्रयाकइतिफलस्य
 त्रिज्यातुल्यस्यानयनार्थंवाकर्णसाधनमितिकेचित् । वस्तुतस्तुमण्डलेछाया-
 प्रवेशनिर्गमस्थानस्थितपूर्वापरविन्दोः प्रत्येकरेखेतिरेखाद्वयसर्वतस्तुल्यान्तरं
 कार्यतेनान्तरेणान्यतरोविन्दुश्चाल्पस्तौपूर्वापरविन्दूतद्रेखामव्यस्थानस्यपूर्वाप-
 ररेखेति । तत्रोभयविन्दुरेखयोरन्तराङ्गुलमानंस्वल्पत्वाद्गणयितुमशक्यमतः
 प्रत्येकरेखेप्राच्यपररेखेप्रकल्प्यतन्मध्यकेन्द्रात्पूर्ववृत्तंप्रत्येकमितिवृत्तद्वयंकुर्यात् ।
 तत्रस्वस्ववृत्तेस्वस्वप्राच्यपररेखास्पृष्टाकार्योताभ्यां स्वस्वकालिकौभुजौस्वस्व-
 वृत्तेदेयौतद्रेछायाग्ररेखेस्वस्ववृत्तेकार्येस्वस्वप्राच्यपरसूत्रात्स्वस्ववृत्तउत्तरभागो-
 ऽक्षभाङ्गुलान्तरेणरेखेकार्येततः स्वस्ववृत्तेस्वस्वतद्रेखयोरन्तरंस्वस्ववृत्तउभयका-
 लिककर्णवृत्ताग्रैवहुत्वेनगणयितुंशक्येतदन्तरंपूर्वविन्दोर्याम्योत्तरमन्तरंकर्ण-
 वृत्ताग्रासाधनकथनेनानीतंभुजान्तरस्यविन्दन्तरत्वात्तस्यचाग्रान्तरत्वेनफलित-
 त्वात् । विषुवद्दिनेगोलभेदेतुभुजान्तरमग्रायोगइतिविन्दोर्याम्योत्तरमग्रा-
 योगइति । तेनोक्तेरित्याविन्दुश्चाल्पस्तसूत्रंपूर्वापरसूत्रंस्फुटमित्याशयेनभग-
 वताग्रानिरूपितातस्याःशुद्धचर्थकर्णाग्रपिसाधितइतितत्वम् ॥ ८ ॥

भा०वो०-शङ्कुच्छायावर्गं और शङ्कुवर्गं मिश्रकरं मूलकरनेसे छायाकर्ण होताहै ।
 कर्णवर्गसे शङ्कुवर्गं हीन करके मूल करनेसे छाया और तिसके विपरीत अर्थात् कर्ण-
 वर्गछाया वर्गहीन करनेपर शङ्कुवर्ग होगा ॥ ८ ॥

अथपूर्वाधिकारेक्रान्त्याद्यानयनमुक्तंत्पूर्वाधिमासावगतग्रहात्केवलान्नसाध्य-
 मितिश्लोकान्यामाह-

त्रिंशत्कृत्योयुगेभानांचक्रंप्राक्परिलम्बते ॥

तद्गुणाद्गुदिनेर्भक्ताद्युगणाद्यदवाप्यते ॥ ९ ॥

तदोस्त्रिघ्नादशाप्तांशानिज्ञेयाभयनाभिधाः ॥

तत्संस्कृताद्गुहात्क्रान्तिच्छायाचरदलादिकम् ॥ १० ॥

भानांचक्रराशीनां वृत्तक्रान्तिवृत्तस्वस्वविक्षेपमितशलाकाग्रप्रोतनक्षत्रगणैर्यु-
क्तमित्यर्थः । युगेमहायुगेप्राक्पूर्वविभागेत्रिंशत्कृत्यास्त्रिंशत्संख्याकाकृतिर्विं-
शतिःपद्दशतमित्यर्थः । परिलम्बतेध्रुवाधारभगोलस्थानात्तद्द्वारमवलम्बते ।
अत्रपरिलम्बतइत्यनेनभचक्रपूर्णभ्रमणाभावउक्तोऽन्यथाग्रहभगणप्रसंगेनमध्या-
धिकारणवैतदुक्तंस्यात् । तथाचतद्द्वारमवलम्बनोक्त्यापरावर्त्ययथास्थितंभ-
वतीत्यागतंतत्रापिस्वस्थानात्तथैवपश्चिमतोऽप्यवलम्बतइति सूचितम् । एव-
ञ्चभचक्रंपश्चिमतईश्वरेच्छयाप्रथमतःकतिचिद्भागैश्चलतिततःपरावृत्त्ययथास्थि-
तंभवतिततोऽपितद्भागैःक्रमेणपूर्वतश्चलतिततोऽपिपरावर्त्ययथास्थितमित्येको-
विलक्षणोभगणः । तेनप्रागित्युपलक्षणम् । पश्चिमावलम्बनानुक्तिस्तुसंवा-
दफालेतदभावात् । अत्रात्रिंशत्कृत्वितिपाठःप्रामादिकः । “ युगेपद्दशतकृत्यो-
हिभचक्रं प्राग्विलम्बते । ” इतिसौमसिद्धान्तविरोधात् । तत्पश्चाच्चलितंचक्र-
मितिद्वयसिद्धान्तोक्तेश्च । अहर्गणात्तद्द्वणात्पद्दशतगुणिताद्भूदिनेर्युगीयमूर्य-
सायनदिनेभक्ताद्यत्फलंभगणादिकं प्राप्यते तस्यभगणत्यागेनराश्यादिकरयभु-
जःकार्यंस्तस्माद्दशांशादशभिर्भजेनेनात्तभागास्त्रिगुणिताअयनसंज्ञकाज्ञयाः ।
भुजाशास्त्रिगुणितादशभक्ताःफलमयनांशाइतितत्पर्यायः । तत्संस्कृतात्तरय-
नांशैर्भचक्रपूर्वापरचलनवशाद्युतहीनाद्गहात्पूर्वापरभचक्रचलनायगमस्तयनप्र-
हस्यपद्भानन्तर्गतान्तरगतत्वक्रमेणक्रान्तिच्छायाचरदलादिकंमाध्यमम् । नके-
चलाद्विशेषोक्तः । छायावक्ष्यमाणाचरदलंनरंपर्वाधिकारोक्तम् । आदिश-
ब्दादयनचलनमायनदृक्कर्मसंगृह्यते । यद्यपितत्संस्कृताद्ग्रहान्क्रान्तिमित्येव
यत्कव्यमन्येषामत्रतदुपजीव्यत्वाद्ग्रहणंध्यर्थं तथापिक्रान्तिरित्युक्त्याकंचलक्रा-
न्तिज्ञानार्थतत्संस्कृतग्रहान्क्रान्तिःमाध्यापदायांन्तरंपर्जाप्यायाःक्रान्तेः साध-
नेतुकेचलादित्यस्यवारणार्थंक्रान्तिमात्रंतन्मंगृतात्साध्यमितिमन्त्रकच्छायाचर-
दलादिफथनम् । अत्रोपपत्तिः । ईश्वरेच्छयामान्तिवृत्तंन्यमाणंपश्चिमतःमत्तारि-
शत्यंशैःक्रमोपचितंश्चलितततःपरावृत्त्यन्वयान्जागम्यतग्यानात् । पुर्यतःमत्त-
विशत्यंशैश्चलितमातयाचसृष्ट्यादिभूतत्रानिप्रियुत्तुचिसम्भानाश्रितत्रान्तिवृत्त
भेदशरीरेवत्यासन्नभागातीतमहभोगावधिरूपःसम्भानान्त्रुत्थंमपग्रत्रान्तिवृ-
त्तमांगगतः । विप्रुयदृत्तेनुतद्भागस्यपश्चिमभागःपुर्यंभागोरागतः । सम्भानंत-
दृत्तयोर्मांशोत्तरान्तराभावाःक्रान्त्यभावाः । पुर्यंम्भानभेदेऽनुतयोर्मांशोत्तरा-
न्तराभावाःक्रान्तिरूपघातोपयारिष्यतमद्भागान्क्रान्तिरसद्भूतेनिम्भानाश्रित्यिष-
हभोगात्क्रान्तिमुक्ता । तत्रमम्भानाश्रित्यिषद्भोगान्क्रान्तिरुत्थंमम्भानाश्रित्यिष-
पूर्वाधिकारोक्तोमहभोगोयत्तमानसम्भानपुर्यंम्भानाश्रितत्रान्तिवृत्तभेदशयां-
न्तरभागैरयनांशारणैःपुर्यंम्भानभेदेऽनुत्थंपुर्यंपश्चिमायम्भानभेदेऽनुत्तहीनाभच-

ति । क्रान्त्युपजीव्यपदार्थाजपिवत्तेमानसम्पातादुत्पन्नाइतितत्साधनमपि तत्संस्कृतग्रहात् । अथायनांशज्ञानंतुषट्शतभगणेभ्यःपूर्वानुपातरित्याहर्गणाद्ग्रहभोगोभगणादिकस्तत्रगतभगणमित्परपूर्वभचक्रावलम्बनंगतम् । वर्तमानंत्वारम्भेपश्चिमावलम्बनाद्राशिषट्कान्तर्गतेराश्यादिकेपश्चिमावलम्बनमन्तर्गतेपूर्वावलम्बनम् । तत्रापित्रिभान्तर्गतानन्तर्गतत्वक्रमेणचलनंपरावर्तनंचेतिभुजःसाधितस्ततोभवत्यंशैःसप्तविंशतिभागास्तदाभुजांशैः कइत्यनुपातेन गुणहरौनवभिरपवर्त्यभुजांशास्त्रिगुणितादशभक्ताइतिसर्वमुपपन्नम् ॥९॥१०॥

भा०टी०-भचक्र महायुगमें ६०० वार पूर्वदिशामें परिलम्ब मानहोता है । उस संख्याको दिनगणते गुणकरके भूदिन संख्यासे भागकरनेपर लब्ध संख्या भगणादि होंगे । (भगण छोड़कर) राश्यादि भुज (जैसा पहले कह आये हैं) करे । भुजको तीनसे गुणकरके और दशसे भागकरनेपर भयन होगा।ग्रहमें भयन संस्कार करके क्रांतिज्या, चर आदि निर्णयकरे । दोनों विषुवमें यह सरलतासे दृगोचर होताहै॥९॥१०॥

अथोक्तस्यान्तरस्यप्रत्यक्षासिद्धत्वमितिसार्धंश्लोकेनाह-

स्फुटदृक्त्वुल्यतांगच्छेदयनेविषुवद्वये ॥

प्राक्चक्रंचलितंहीनेछायाकार्कात्करणगतै ॥

अन्तरांशैरथावृत्तपश्चाच्छेपैस्तथाधिके ॥ ११ ॥

अयनेदक्षिणोत्तरायणसन्धौविषुवद्वयेगोलसन्धौचलितंचक्रंदृक्त्वुल्यतांदृष्टिगोचरतांस्फुटमनायासंगच्छेत् । तत्रप्रत्यक्षतस्तन्मितमन्तरंदृश्यतइत्यर्थः । तन्वाचस्पृष्ट्यादिकालेरेवतीयोगतारासन्नावधिमपेतुलाद्योःकर्कमकराद्योर्विषुवायनप्रवृत्तेरिदानींत्वन्यत्रतस्वरूपेप्रत्यक्षेइतिक्रान्तिवृत्तंचलितमन्यथातदनुपपत्तेरितिभावः । ननुपूर्वतोऽपरत्रवाचलितमितिकथंज्ञेयमित्यतआह । प्रागिति।छायाकार्काद्यहिनेसूर्यस्यायनदिक्परावर्तनमुदयेप्राच्यपरसूत्रस्थत्वात्स्मिन्दिनेऽन्यस्मिन्दिनेवामध्याद्च्छायातोवक्ष्यमाणप्रकारेणसूर्यःसाध्यस्तस्मादित्यर्थः । करणागतेप्रागुक्तप्रकारेणानीतःस्पष्टःसूर्यस्तस्मिन्नित्यर्थः । न्यूनेसति । अन्तरांशैःसूर्ययोरन्तरांशैश्चक्रंक्रान्तिवृत्तंप्राक्पूर्वस्मिञ्चलितमितिज्ञेयम् । अथयद्यधिकेसतिशेषैःसूर्ययोरन्तरांशैश्चक्रमावृत्त्यपरिवृत्त्यपश्चात्पश्चिमाभिमुखंसंतथाचलितमिति ज्ञेयम् । अत्रोपपत्तिः । छायातोवक्ष्यमाणप्रकारेणसूर्योवर्तमानसम्पाताद्गणितागतस्तुरेवतीयोगतारासन्नाद्यावधितोऽतस्तयोरन्तरमयनांशास्तत्रक्रान्तिवृत्तस्यपूर्वचलनेगणितागताकार्काच्छायाकार्कांशधिकोभवति । पश्चिमचलनेतुन्यूनोभवतीतिसम्यगुपपन्नम् ॥ ११ ॥

भा०टी०-छायागत अक्षरे गणितागत न्यून होनेपर चक्र पूर्ववर्ती है । अधिक होनेपर पश्चात्गामी अर्थात् पीछे चलनेवाला है । अन्तरांश परिमाणमें क्रान्तिवृत्त चलता है।

अथचराद्युपजीव्यांपलभामाह-

एवंविपुवतिच्छायास्वदेशेयादिनार्धजा ॥

दक्षिणोत्तररेखायांसातत्रविपुवत्प्रभा ॥ १२ ॥

स्वामीष्टदेशएवंविपुवतीचलितविपुवदिनसम्बद्धारेवत्यासन्नस्याप्युपचारादि-
पुवसञ्ज्ञातव्यावर्तकमेवमिति । दिनार्धजामाध्याह्निकीयायन्मिताद्वादशाङ्गुल-
शङ्कोश्छायादक्षिणोत्तररेखायांनिरक्षोत्तरदक्षिणदेशक्रमेणोत्तरस्यां दक्षिणस्यांप्र-
भायाःदक्षिणोत्तररेखास्तत्त्वंविनामध्याह्नसम्भवात्सातन्मितातत्रतस्मिन्नभीष्ट-
देशेविपुवत्प्रभाक्षभाभवति । एतेनद्वादशाङ्गुलशङ्कोटिःपलभाभुजस्तत्कृत्यो-
योगपदंकर्णइत्यक्षकर्णःकर्णइत्यक्षेत्रंवक्ष्यमाणोपयुक्तंप्रदर्शितम् । तदासूर्यस्य
विपुवदृत्तस्यत्वाद्दिपुवत्प्रभेतिसञ्ज्ञोक्ता ॥ १२ ॥

भा०टी०-इसप्रकारसे विपुव दिनके मध्याह्नकी छाया दक्षिणोत्तर रेखामें दिखाई देती
है, सोई तहांकी विपुवच्छाया है ॥ १२ ॥

अथलम्बाक्षयोरानयनमाह-

शङ्कुच्छायाहतेत्रिज्येविपुवत्कर्णभाजिते ॥

लम्बाक्षज्येतयोश्चापेलम्बाक्षौदक्षिणौसदा ॥ १३ ॥

त्रिज्येद्विस्थानस्थेशङ्कुच्छायाहतेएकत्रद्वादशगुणितापरत्रप्रागुक्तया विपुवत्कर्-
णभाजितोभयत्राक्षकर्णेनभक्ताफलैक्रमेणलम्बज्याक्षज्येतयोर्ययोर्धनुपीक्रमेण
लम्बाक्षौसदाभयगोलैदक्षिणदिकस्थौभवतः । अत्रोपपत्तिः । याम्योत्तरवृ-
त्तेनिरक्षस्वदेशपूर्वापरवृत्तयोर्यदन्तरंतदक्षः । याम्योत्तरवृत्तेदक्षिणाक्षितिजप्रदे-
शाद्दिपुवदृत्तस्ययदन्तरंतलम्बः । उभावूर्ध्वगोलैस्वपूर्वापरवृत्तादक्षिणोत्तरज्ये
अक्षलम्बज्येभुजकोटीत्रिज्याकर्णइत्यक्षेत्रादक्षकर्णकर्णेद्वादशपलभेकोटिभुजौत
दात्रिज्याकर्णैकावित्यनुपाताभ्यांलम्बाक्षज्येतद्वधुपीलम्बाक्षावित्युपपन्नम् ॥ १३ ॥

भा०टी०-विपुव दिनके शङ्कु (१२) और छायाको त्रिज्या (३४३८) से अलग
गुणकरके कर्णसे भागकरनेपर क्रमानुसार लम्बज्या और अक्षज्या होगी तिसका धनु
करनेसे लम्ब और अक्ष होगा ॥ १३ ॥

अथमध्याह्नच्छायातोऽक्षानयनंश्लोकाभ्यामाह-

मध्यच्छायाभुजस्तेनगुणितात्रिभमौर्विका ॥

स्वकर्णात्ताधनुर्लितानतास्तादक्षिणेभुजे ॥ १४ ॥

उत्तराश्चोत्तरेयाम्यास्ताःसूर्यक्रांतिलितिकाः ॥

दिग्भेदेमिश्रिताःसाम्येविश्लिष्टाश्चाक्षलितिकाः ॥ १५ ॥

अभीष्टदिनेमाध्याह्निकीछायाभुजसञ्ज्ञाज्ञेया । तेनभुजेनत्रिज्यागुणितामध्या-

द्वच्छायाकर्णेनभक्ताफलस्यधनुःकलानतानतसञ्ज्ञास्तानतकलादक्षिणेभुजेम-
ध्याद्वच्छायारूपभुजेप्राच्यपरमूत्रमध्यादक्षिणदिक्स्थेसति । उत्तरदिक्काउत्तरेभुजे-
दक्षिणाः । चोविषयव्यवस्थार्थकः । तानतकलाःसूर्यक्रांतिकलाःप्रागुक्ताः । दिग्भे-
देस्वादिशोर्भिन्नत्वेमिश्रिताःसंयुक्ताःसाम्येऽभिन्नदिक्त्वेविशिष्टाअन्तरिताः । चो
विषयव्यवस्थार्थकः । अक्षकलाभवन्ति । अत्रानावश्यकभुजसञ्ज्ञयाभगव-
तोपपत्तिरुक्ता । तथाहिद्वादशाद्वलशङ्ककोटौमध्याद्वच्छायाकर्णेवामध्यच्छाया-
भुजस्तथास्वस्वस्तिकान्मध्याद्वकालेसूर्यस्ययाम्योत्तरवृत्तेयदन्तरेणनतत्वंतान-
तकलास्तज्ज्यानतांशज्यामध्याद्वोन्नतांशज्यारूपशङ्कौ त्रिज्याकर्णेवाभुजइति
मध्याद्वच्छायाकर्णेकर्णेमध्याद्वच्छायाभुजस्तदात्रिज्याकर्णेको भुजइत्यनुपातेन-
नतज्यातद्गुरुत्रकलात्मकत्वात्ततकलास्ताग्रहसंबद्धाइतिछायादिदिग्विपरीत-
दिक्काः । अथक्रान्त्यंशाक्षांशयोरेकदिक्त्वेयोगेननतांशाइतिदक्षिणानतकलाद-
क्षिणक्रान्तिकलाभिर्हीनाअक्षांशाभवन्ति । क्रान्त्यंशाक्षांशयोर्भिन्नदिक्त्वेऽन्तरेण
नतांशायदिदक्षिणास्तदाक्रान्त्यूनानाक्षांशस्यनतत्वादुत्तरक्रान्तियुताअक्षांशाः ।
यद्वत्तरास्तदाक्षोनक्रान्तेर्नतत्वान्नतोनोत्तरक्रान्तिरक्षइतिसम्पुपपन्नम् । के-
चित्तुभुजग्रहणादभीष्टकाले प्राच्यपरमूत्राच्छायाग्रंपदन्तरेणयाम्यमुत्तरंवाभुज-
स्तंस्वल्पान्तरान्मध्यच्छायांप्रकल्पयतस्याःकर्णचानीयोक्तदिशानतलितास्ताअ-
भीष्टक्रान्तिसंस्कृताअक्षांशाभवन्तीत्याहुः ॥ १४ ॥ १५ ॥

भा०टी०-मध्याद्वको छायाही भुज है । तिसको त्रिज्यासे गुणकरके छायाकर्णसे भाग-
करके धनु निर्णय करनेपर नति होगी । छाया दक्षिणमें हो तो उत्तर नति और उत्त-
रमें होनेसे दक्षिण नति होती है । यह अलग दिशामें हो तो सूर्यक्रान्तिमें योग करनेसे
स्वीय अक्ष होगा । सम दिशामें होनेसे वियोग करना चाहिये ॥ १४ ॥ १५ ॥

अथाक्षात्पलभानयनमाह-

नाभ्योऽक्षज्याचतद्वर्गप्रोज्झयत्रिज्याकृतेःपदम् ॥ १६ ॥

लम्बज्यार्कगुणाक्षज्याविषुवद्गाथलम्बया ॥

ताभ्योऽक्षकलाभ्योऽक्षज्याभवति । चःसमुच्चये । अक्षज्यावर्गत्रिज्या-
वर्गात्पत्त्वशेषान्मूलंलम्बज्या । अनन्तरमक्षज्याद्वादशगुणालम्बयालम्बज्य-
यागुणनस्यभजनसम्बन्धाद्भक्तेत्यर्थासिद्धम् । अक्षभास्यात् । अत्रोपपत्तिः ।
अक्षकलानां ज्याक्षज्यातस्यात्रिज्याकर्णेभुजत्वात्तद्वर्गोनात्रिज्यावर्गान्मूलंलम्ब-
ज्याकौटिः । तथाक्षज्याभुजस्तदाद्वादशकोटौकोभुजइत्यनुपातेनविषुव-
च्छायेति ॥ १६ ॥

भा०टी०-अक्षज्यावर्गं त्रिज्यावर्गसे अलग करके अन्तरमेंसे लम्बज्या होती है द्वादश
तशुण्णिभक्षया, लम्बज्यासे भागकरनेपर विषुवद्गा होती है ॥ १६ ॥

अथाक्षज्ञानेनतभागेभ्यःक्रान्तिद्वारामूर्यसाधनंसार्धश्लोकाम्यामाह-

स्वाक्षार्केनतभागानांदिक्साम्येऽन्तरमन्यथा ॥ १७ ॥

दिग्भेदेऽपक्रमःशेषस्तस्यज्यात्रिज्ययाहता ॥

परमापक्रमज्यात्ताचापमेपादिगोरविः ॥ १८ ॥

कर्कादौप्रोज्झ्यचक्रार्धात्तुलादौभार्धसंयुतात् ॥

मृगादौप्रोज्झ्यभगणान्मध्याह्नेऽर्कःस्फुटोभवेत् ॥ १९ ॥

स्वदेशाक्षांशेष्टदिनीयमध्याह्नमूर्यनतांशयोर्भागानांबहुत्वाद्बहुवचनम् । एक-
दिक्त्वेऽन्तरमन्यदिक्त्वेऽन्यथायोगःकार्यः । शेषउक्तसंस्कारसिद्धोऽङ्कःक्रान्तिः
स्यात् । तस्यापक्रमस्यज्यात्रिज्ययागुण्यापरमक्रान्तिज्ययाप्रागुक्तयाभक्ताफल-
स्यधनुर्भागादिकंमेपादिगोमेपादिराशित्रितयान्तर्गतोऽर्कःस्यात् । कर्कादित्र-
येऽर्कचक्रार्धात्पट्टाशितआगतार्कत्यक्त्वाशेषमध्याह्नकालेस्फुटोऽर्कःस्यात् । तुला-
दित्रितयेपट्टभयुतादागतार्कास्फुटोऽर्कोज्ञेयः । आगतोऽर्कःपट्टभयुतःस्फुटोर्कः
स्यादित्यर्थः । मकरादित्रयेऽर्कद्वादशराशिभ्यआगतात्यक्त्वाशेषमयनांशसं-
स्कृतःस्फुटोऽर्कःस्यात् । करणागतज्ञानार्थव्यस्तायनांशसंस्कृतइत्यर्थसिद्धम् ।
पूर्वतत्संस्कृतग्रहात्क्रान्तिःसाध्येत्यर्थस्योक्तेः । अत्रोपपत्तिः । एकदिशिक्रान्त्य-
क्षयोगाव्रतंदक्षिणमतोऽक्षानंक्रान्तिर्दक्षिणा । भिन्नदिशिक्रान्त्यूनक्षानतंदक्षिण-
मनेनाक्षांहीनःक्रान्तिरुत्तरा । अक्षानक्रान्तिर्नतंतत्तरमतोऽक्षयुतंक्रान्तिरुत्तरा । अ-
स्याज्याक्रान्तिरर्कः । ज्या।परमक्रान्तिज्ययात्रिज्याभुजःस्यात्तदानयाकेतीष्टासा-
यनार्कभुजज्यातद्दनुःसायनार्कभुजः । भुजस्यचतुर्पदेषुतुल्यत्वात्प्रथमपदमेपा-
दित्रयेमूर्यस्यैवभुजत्वाद्भुजएवमूर्यः । कर्कादित्रयेद्वितीयपदेषुभाट्टनस्या-
र्कस्यभुजत्वाद्भुजोनपट्टभमर्कः । एवंतृतीयपदतुलादित्रयेपट्टभेनहीनार्कस्य
भुजत्वात्पट्टशुतोभुजोऽर्कः । चतुर्थपदमकरादित्रयेमूर्योनभगणस्यभुजत्वाद्भु-
जोनभगणोऽर्कइतिसर्ववैपरीत्यात्सुगमतरम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

भा०टी०-निजदेशके अक्ष और सूर्यनतांश एकदिशामें हो तो अन्तर करनेसे, अन्यथा
अपक्रम होगा । इस अपक्रमकी ज्या, त्रिज्यासे गुणकरके परमापक्रमज्या (१३०.७) से
भागकरके ज्याकरनेसे मेपादिमें सायन रवि स्पष्ट होगा । कर्कादिमें चक्रार्ध (६ रा-
शि) से वियोग करनेपर, तुलादि ५ राशिमें योग करनेसे और मकरादिमें १२ राशिसे
वियोग करनेपर (सायन) रविस्पष्ट होगा । (निरयण) रवि स्पष्टसे मान्यफल निर्ण-
यकरके विपरीतभावसे असकृत संस्कार करनेसे रविमध्य लाभ होगा । अर्थात् रवि-
स्पष्टको रविमध्यकी समान गिनकर मन्दोच्च संस्कारादिके द्वारा मान्यफल प्राप्त
होकर विपरीत संस्कार करनेसे सूर्यका मूल होगा । तिसको मध्य जानकरके मान्य-
फल फिर कहीहुई रवितसे रविस्पष्टमें विपरीत भावकरके संस्कार करे ॥१७॥१८॥१९॥

अथागतस्फुटसूर्यस्य करणागतस्फुटतुल्यत्वज्ञानमागतस्फुटसूर्यान्मध्यमस्य
करणागतमध्यमार्कतुल्यत्वेन विशेषं वक्तुं श्लोकार्थेनाह-

तन्मान्दमसकृद्भ्रामंफलं मध्योदिवाकरः ॥

तस्मादागतस्फुटसूर्यान्मान्दफलं मन्दफलमसकृदनेकवारं चामं व्यस्तं संस्कृतं
स्फुटसूर्येऽहर्गणानीतः स्फुटसूर्यः स्यात् । अयमर्थः । स्फुटसूर्यमध्यमं प्रकल्प्य
पूर्वमन्दोच्चात्प्रागुत्तरित्यामन्दफलं धनमृणमानीयस्फुटसूर्यं कर्णधनं कार्यमध्य-
मसूर्यः । अस्मादपि मन्दफलं स्पष्टसूर्ये व्यस्तं संस्कृतं मध्यमोऽस्मादपि मन्दफ-
लं स्पष्टे व्यस्तं मध्यस्तं मध्यमार्कइतियावदविशेषस्तावदसकृत्साध्योऽर्कं मध्योऽ-
हर्गणानीतो भवतीति । तथा च मध्यमार्कत्स्फुटार्कसाधन एकवारं मन्दफलसं-
स्कारः स्फुटार्कान्मध्यार्कसाधने त्वनेकवारं मन्दफलव्यस्तसंस्कारइति विशेषोऽभि-
हितः । अत्रोपपत्तिः । मध्यमसूर्यादानीतमन्दफलेन संस्कृतो मध्यः स्फुटोऽर्को भवति ।
वातेनैव मन्दफलेन व्यस्तं संस्कृतो मध्यो भवति । अत्र स्फुटार्कान्मध्यार्कसाधने म-
ध्यमज्ञानासम्भवात्तदानीतमन्दफलज्ञानमशक्यमतः स्फुटसूर्यमध्यमं प्रकल्प्यानी-
तमन्दफलेनाभिमतासन्नैतस्फुटोऽर्को व्यस्तं संस्कृतो मध्यमासन्नः । अस्मादपि मन्द-
फलमभिमतासन्नमपि पूर्वस्मात्सूक्ष्ममितियावदविशेषे मध्यार्कसाधितं मन्दफ-
लं भवतीति निरवद्यं सर्वमुक्तम् ॥ अयमध्याह्निकाया कर्णयोरानयनं विवक्षुः प्रथ-
मं तात्कालिकनतांशज्ञानं कथयंस्तद्भुजकोटिज्येकार्यं इत्याह-

स्वाक्षार्कपक्रमयुतिर्दिवसाम्येऽन्तरमन्यथा ॥ २० ॥

शेषं नतांशाः सूर्यस्य तद्वाहुज्याचकोटिजा ॥

दिवसाम्येकदिवस्त्वेव देशांशमध्याह्निकालिकसूर्यक्रान्त्यंशयोयोगः । अ-
न्यथा अतल्लतादेकदिवत्वाद्द्वैपरित्येभिन्नदिवत्वादित्यर्थः । अक्षांशक्रान्त्यंशयोर-
न्तरं कार्यं शेषं संस्कारोत्पन्नं सूर्यस्य मध्यद्विनतांशास्तेषां नतांशानां भुजरूपाणां
ज्याकोटिज्या तदंशानवतिशुद्धाः कोटिस्तल्लत्पन्ना ज्या । चः समुच्चये साध्या । अ-
त्रोपपत्तिः । याम्योत्तरवृत्ते सूर्यस्य मध्याह्नेस्वन्वास्तिकादनन्तरं नतांशाविपु-
वदृत्तपर्यन्तमक्षांशाः । विपुवदृत्तसूर्ययोरन्तरं क्रान्त्यंशाः । अतो दक्षिणक्रान्तौ
क्रान्त्यक्षयोर्नतांशा उत्तरक्रान्तौ क्रान्त्यूनानासोऽक्षान्क्रान्तिर्वा दक्षिणोत्तरनतां-
शास्तेषां ज्यादृग्भ्यां भुजस्तत्कोटिज्या महाशङ्कुः कोटिस्त्रिज्या कर्ण इति छायाक्षेत्रे
तदंशानां भुजत्वात् ॥ २० ॥

भा०टी०-निजदेशके अक्षांश और सूर्यक्रान्ति एकदिशामं हो तो योग हो, विपरीत
अन्तर करनेसे शेषमाध्याह्निक सूर्यनतांश है, तिसकी भुजज्या और कोटिज्या करा ॥ २० ॥

अध्याह्निकाकर्णयोरानयनमाह-

शङ्कुमानाङ्गुलाभ्यस्तेभुजत्रिज्येयथाक्रमम् ॥ २१ ॥
कोटिज्ययाविभज्याप्तेछायाकर्णावहर्दले ॥

भुजत्रिज्येयनतांशज्यात्रिज्येइत्यर्थः । शङ्कोःप्रमाणाङ्गुलानिद्वादशतैर्गुणिते
कार्ये । उभयत्रकोटिज्ययानतांशोननवत्यंशानांज्ययेत्यर्थः । भक्त्वालब्धे
द्वयथाक्रमंभुजज्यात्रिज्यास्थानीयफलक्रमेणमध्याह्नैछायातत्कर्णोभवतः । अ-
त्रोपपत्तिः। द्वादशाङ्गुलशङ्कुःकोटिरिष्ट्वायाभुजस्तत्कृत्योयोगपङ्कणइतिछा-
याकर्णः कर्णइतिछायाक्षेत्रे । महाशङ्कुकोटौदिग्ज्यात्रिज्येभुजकर्णौतदाद्वाद-
शाङ्गुलशङ्कुकोटौकावित्यनुपातेनमध्याह्नकालेछायातत्कर्णोभवतः । साध-
कयोस्तात्कालिकत्वादित्युपपन्नम् ॥ २१ ॥

भा०टी०-शङ्कुमानाङ्गुलि (१२) से भुजज्या (नतांशको) और त्रिज्याको अलग
गुणकरके कोटिज्यासे विभक्त करनेपर छाया और कर्ण होंगे ॥ २१ ॥

अथभुजसाधनंविबधुःप्रथममग्राकर्णाग्रानयाते-

क्रांतिज्याविपुवत्कर्णगुणात्ताशङ्कुजीवया ॥ २२ ॥
तर्काग्रास्वेष्टकर्णग्रीमध्यकर्णोद्धृतास्वका ॥

सूर्यक्रान्तिज्याअक्षकर्णगुणिताशङ्कुजीवयाशङ्कुर्द्वादशाङ्गुलस्तद्रूपाज्यातये-
त्यर्थः । द्वादशभिरितिफलितम् । भक्ताफलंमूर्यस्याग्रा । उपलक्षणाङ्ग-
हस्यापि । इयमग्रास्वाभिमतकालिकच्छायाकर्णेनगुणितामध्यकर्णोद्धृताक-
र्णस्यव्यासस्यमध्यमर्धमितिमध्यकर्णोव्यासार्धत्रिज्यातयेत्यर्थः । पूर्वापरप्रथ-
मचरमजघन्यसमानमध्यमध्वमधीराध्वेतिमूत्रेणमध्यपदस्यपूर्वनिपातः । भ-
क्ताफलंस्वकास्वकर्णायास्यात् । अत्रोपपत्तिः । क्रांतिज्योन्मण्डलेकोटिर-
क्षितिजेकर्णःकुज्याभुजइत्यक्षेत्रेद्वादशकोटावक्षकर्णः कर्णस्तदाक्रान्तिज्याकां-
टौकःकर्णइत्यनुपातेनाग्रा । त्रिज्यावृत्तइयंकर्णवृत्तैकत्यनुपातेनकर्णवृत्तामेत्यु-
पपन्नम् ॥ २२ ॥

भा०टी०-क्रान्तिज्याको अक्षकर्णसे गुणकरके शङ्कु (१२) से भागकरनेपर सूर्याग्रा
होती है । अग्राको इष्टदिचर्तीय कर्णसे गुणकरके त्रिज्यासे भागकरनेपर स्वकर्णाग्रा
होगी ॥ २२ ॥

अथभुजानयनंश्लोकाभ्यामाह-

विपुवद्रायुतार्काग्रायाम्येस्यादुत्तरोभुजः ॥ २३ ॥
विपुवत्यांविशोध्योदग्गोलेस्याद्गुरुत्तरः ॥
विपर्ययाद्भुजोयाम्योभवेत्प्राच्यपरान्तरे ॥ २४ ॥
माध्याह्निकीभुजो नित्यंछायामाध्याह्निकीस्मृता ॥

अर्काग्रामूर्यस्याभीष्टकालिककर्णाग्रायाम्येदक्षिणगोलेविपुवद्वायुताक्षच्छाय-
यायुक्तोत्तरदिक्कोभुजःस्यात् । उत्तरगोलेविपुवत्यांपलभायांकर्णाग्रांविशोध्वन्यूनी
कृत्यशेषमुत्तरदिक्कोभुजःस्यात् । ननुकर्णाग्रापलभायांयदानशुद्ध्यतितादाकथंभु-
जःसाध्यइत्यतआहाविपर्ययादिति । अक्षभांकर्णाग्रायांविशोध्वशेषंदक्षिणोभुजः
स्यात् । ननुभुजस्ययाम्यत्वमुत्तरत्वंवाकस्मादित्यतआह । प्राच्यपरान्तरइति । पू-
र्वापरसूत्रादन्तरालप्रदेशयाम्यउत्तरोबाभुजःस्यादित्यर्थः । ननुतथापिद्विती-
यावधेरनुक्तत्वादन्तरस्याप्रसिद्धेःपूर्वापरसूत्रात्कस्यान्तरं भुजइत्याशङ्क्याउत्तरं
मध्याह्नच्छायास्वरूपकथनञ्छलेनाह । माध्याह्निकइति । मध्याह्नकालिको
भुजःसदामाध्याह्निकीमध्याह्नकालिकीछायोक्ता । तथाचछायाग्रंप्राच्य-
परसूत्राद्याम्यमुत्तरंवायदन्तरेणसभुजइतिव्यक्तीकृतम् । अत्रोपपत्तिः । शङ्कु-
मूलंप्राच्यपरसूत्राद्याम्यमुत्तरंवायदन्तरेणसयाम्योत्तरोभुजोग्रहस्य । शङ्कुस्तु
महादवलम्बसूत्रंक्षितिजसमसूत्रावधितत्रायंभुजःशङ्कुतलामयोःसंस्कारजः । श-
ङ्कुतलंतुस्वाहोरात्रवृत्तस्थितोदयास्तसूत्राच्छङ्कुमूलंयदन्तरेणतद्दक्षिणम् । अमा-
नुपूर्वापरसूत्रादुदयास्तसूत्रावध्यन्तरमुत्तरदक्षिणगोलक्रमेणोत्तरदक्षिणा । त-
त्रग्रहापरदिशिपट्टभान्तरेऽस्माद्व्यस्तामितिशङ्कुतलमुत्तरमग्रापिव्यस्तादिकेति
तत्संस्कारोभुजोगोलेप्रत्यक्षः । समहाशङ्कोरितिमहाशङ्कोरयंतदाद्वादशाङ्कुल-
शङ्कोःकइत्यनुपातेनभुजःपूर्वापरसूत्राच्छायाग्रावधि । तत्रशङ्कुतलाग्नेद्वादशा-
ङ्कुलशङ्कोःसाधितेतत्संस्कारेणभुजःसएव । तत्राप्यग्रात्पूर्वसाधिताशङ्कुतलंतुद्वाद-
शाङ्कुलशङ्कोःपलभामहाशङ्कुःकोटिःशङ्कुतलंभुजोहतिःकर्णइत्यक्षक्षेत्रेद्वादशकोटी
पलभाभुजस्तदामहाशङ्कुकोटीकोभुजइत्यनुपातेनशङ्कुतलमानीयमहाशङ्कोरयं
द्वादशाङ्कुलशङ्कोःकिमित्यनुपातेगुणहरयोस्तुल्यत्वान्नाशेन पलभायाएवावाशिष्ट-
त्वात् । सावृत्तरादक्षिणगोलेप्रायाउत्तरत्वादेकदिवत्त्वेनपलभाप्रयोयोगतत्तरो
भुजः । उत्तरगोलेप्रायादक्षिणत्वेनभिन्नदिवत्त्वात्पलभाप्रयोरन्तरंभुजस्तत्र
पलभायाःशेषमुत्तरोभुजोप्रायाःशेषंदक्षिणोभुजः । मध्याह्नच्छायापामुजरु-
पत्वान्मध्याह्नकालिकोभुजोमध्याह्नच्छायेतिसर्वयुक्तम् ॥ २३ ॥ २४ ॥

भा०टी०-दक्षिणगोलमें विपुवद्वासे स्वकर्णाग्राका योग और उत्तरमें विपुवद्वासे
वियोग करनेपर उत्तर भुज होता है ॥ २३ ॥

भा०टी०-विपुवद्वासे वियोग करनेपर स्वकर्णाग्रासे वियोग करनेपर दक्षि-
णभुज होता है । मध्याह्नभुजको मध्याह्नछाया कहते हैं ॥ २४ ॥

अथयाम्योत्तरवृत्तस्यच्छायाकर्णमुक्त्वापूर्वापरवृत्तस्यच्छायाकर्णप्रकारद्वयेनाह-

लम्बाक्षर्जावेविपुवच्छायाद्वादशसङ्कुणे ॥ २५ ॥

क्रान्तिज्यासेतुतीकर्णासममण्डलगेरवो ॥

लम्बज्याक्षज्यक्रमेणाक्षभाद्वादशाभ्यां गुणिते उभयत्र क्रान्तिज्यया भक्ते तु कारात्फलसमवृत्तस्थेऽर्के तौ द्वयो ग्यच्छायासम्बद्धौ कर्णो भवत उभयत्र छायाकर्णः स्यात् । अत्रोपपत्तिः । स्वमस्तकोपरिपूर्वापरानुकारेण यद्दृत्तं तत्सममण्डलसंज्ञम् । तत्र स्वस्थच्छायाकर्णानयनम् । पलभाभुजेऽक्षकर्णः कर्णस्तदा क्रान्तिज्याभुजे कः कर्ण इति समशङ्कः क्रान्तिज्याभुजे समशङ्कः कुज्योन तद्धृत्योः क्रमेण कर्णकोटित्वात् । अस्माच्छङ्कमाना हलाभ्यस्ते इत्यादिना त्रिज्याद्वादशगुणितानेन भक्त्वा तत्र । छेदं लंबं च परिवर्त्य हरस्य शेषः कार्योऽत्र भागहरणे गुणनाविधिश्च । इत्युक्तेः । पलभयापि गुण्या क्रान्तिज्याक्षकर्णाभ्यां भक्त्वा । तत्र त्रिज्याद्वादशगुणिताक्षकर्णभक्त्वालम्बज्यैव सिद्धात्तोलम्बज्यापलभागुणिता क्रान्तिज्याभक्त्वा फलं समवृत्तगतच्छायाकर्णः । अथात्रैव पलभाभुजेद्वादशकोटिरक्षज्याभुजेया कोटिरिति लम्बज्याग्रहणे पलभयोन्मुल्यत्वाद्वादशज्याद्वादशगुणा क्रान्तिज्याभक्त्वा छायाकर्णः सममण्डलगतः । क्रान्तिज्यायाः मदायं कर्णः सिद्धं चेन्न हि सवैदासमवृत्तगतो ग्रह इति समवृत्तगतग्रहस्यैव कर्णः साध्यो नान्यदेति मृचनार्थं सममण्डलगेरवावित्युक्तम् ॥ २५ ॥

भा० टी०-रविमण्डलस्य ह्येते पर लम्बज्यायो विपुवच्छायासं गुण अथवा भक्षज्यायो द्वादशद्वारा गुणयत्के क्रान्तिज्याते भाग चत्ते पर घर्णे होगा ॥ २५ ॥

ननु ग्रहाधिष्ठिताहोरात्रपूर्वापरवृत्तसम्पातादयलम्बरूपममशदोगोलिप्रत्यक्षसिद्धम्यसाधनार्थं समवृत्तस्य त्याभावेऽपि छायाकर्णः साध्यः । सममण्डलगेरवावित्युक्तिस्तु म्वाधिष्ठिताहोरात्रवृत्तपरा नत्वन्यदानगाध्योऽन्यथा लक्षणेन प्रसारस्यातिप्रसङ्गापत्तेः । नहि परायेत्याचरन्तं त्रिदोषं प्रमिष्टं येन नातिप्रसङ्गः । परन्तु यदा सममण्डलेऽर्कांशाधिष्वान्याग्रहाधिष्ठितद्युगात्रवृत्तानाममन्त्रं स्तत्रांगोलसमशदोगदशनात्त्रयं तन्माधनमनिशक्तिमित्यतः सममण्डलगेरवावित्यस्य पूर्वोक्तराथेऽत्याभिप्राये सममण्डलवृत्तानयनप्रारान्तरव्ययनच्छेदनात्-

सौम्यान्नोनायदाक्रान्तिः स्यात्तदाद्युदलश्रवः ॥ २६ ॥
विपुवच्छायाभ्यन्तः कर्णो मध्याग्रयोद्धतः ॥

यदेतत्तत्रान्तिरक्षादन्पास्यानद्राशुदन्ध्ररः सममण्डलार्थां क्रान्तिगारितमध्याग्रकर्णः । ननु मण्डलादिरः । अक्षमयागुणितो मध्याग्रयागुणीतमध्याग्रकर्णाग्रयाभक्तः फलं न सममण्डलगतमन्त्रं चिन्त्यच्छायाकर्णो स्यात् । अत्र सौम्ये येनेन दक्षिणान्तीतदमायनं सममण्डलगतमन्त्रं चिन्त्यच्छायादशनादिनिम्नमुक्तम् । अन्यथा ज्ञानक्रान्तीतदिनगोलिसमशदोगे च तत्र त्रिज्यागुणयत्तत्र

त्कर्णेनद्वादशाङ्गुलशङ्कस्तदात्रिज्याकर्णेनकइतिमध्यशङ्कस्तात्कालिकः । द्वादशकोटावक्षभाभुजस्तदामहाशङ्ककोटौकइतिशङ्कतलम् । द्वादशयोर्नाशात्पलभात्रिज्याघातोमध्यकर्णभक्तइति । अनेनभुजेनमध्यशङ्कस्तदाभुजेन कइतिसमशङ्कद्वादशाग्रमध्यकर्णघातोमध्यकर्णपलभाभ्यांभक्तोऽप्राभुजेसमशङ्कतद्भूयोःकोटिकर्णत्वात् । अस्मात्पूर्वप्रकारेणच्छायाकर्णानयनेद्वादशयोर्नाशान्मध्यकर्णपलभात्रिज्याघातोऽग्रमध्यकर्णाभ्यां भक्तइतितुल्ययोर्मध्यकर्णमितगुणहरयोर्नाशाकरणेनसिद्धम् । स्वतन्त्रेच्छस्यनियोलुमशक्यत्वात् । तत्रापि भाज्यहरौत्रिज्ययापवर्त्यहरस्थानेमध्यकर्णगुणिताया त्रिज्याभक्तेतिमध्यकर्णाग्रासिद्धातोमध्याग्रयोद्धृतइत्युक्तम् । भाज्यस्थानेतुमध्यकर्णपलभाघातइतिदक्षिणगोले ग्रहादर्शनान्नसाधितः । उत्तरगोलेऽपिक्रान्तिरक्षाधिकातदासममण्डलप्रवेशासम्भवान्नसाधितःसममण्डलावध्यक्षांशत्वात् । अल्पक्रान्तौतसम्भवात्साधितः । नह्यसिद्धगोलेगणितसाध्यमानाभावादित्युपपन्नसौम्येत्यादि । भास्कराचार्यैस्तु । मार्त्तण्डःसममण्डलंप्रविशतिस्वल्पेऽपमेस्वात्पलाद्दृश्योद्भुत्तरगोलएवसविशन्साध्यातदैवास्यभा । अप्राप्तेऽपिसमाख्यमण्डलमिनेयः शङ्करुत्पद्यते नूनंसोऽपिपरातुपातविधयेनैवंकचिद्दृश्यति ॥ इत्यनेनतत्रापिसाधितः ॥ २६ ॥

मा०टी०-जय क्रान्ति अक्षसे कम होयै, तब विषुवच्छाया गुणित मध्याह्न कर्णकोटो मध्याग्रासे भाग करनेपर पहला कहा हुआ कर्ण होगा ॥ २६ ॥

अथस्वाभिमतकर्णेनस्वस्वकालेधुजार्यकर्णवृत्ताग्रासाध्येतिसूचनार्थकर्णाग्रासुक्तप्रकारेणपुनरपिमध्यकर्णइतिप्रागुक्तस्यस्फुटीकरणार्थं चाह-

स्वक्रान्तिज्यात्रिजीवाघ्रीलम्बज्याप्राग्रमौर्विका ॥ २७ ॥

स्वेष्टकर्णहताभक्तात्रिज्ययाग्राङ्गुलादिका ॥

स्वाभिमतकालिकक्रान्तिज्यात्रिज्ययागुणितालम्बज्ययाभक्ताफलमग्राज्यारूपा । लम्बज्याकोटौत्रिज्याकर्णःक्रान्तिज्याकोटौकःकर्णइत्यग्रेत्युपपत्तिः । उत्तरार्धपुनरुक्तं व्याख्यातमापम् । यदितुपूर्वोक्तकर्णवृत्ताग्रानयनश्लोकेशङ्कजीवयेत्यप्यशङ्कोः कोटिरूपत्वात्पूर्वसाधितनतांशभुजकोटिज्ययेत्ययोर्मध्यकर्णइत्यस्यचतात्कालिकमध्याह्नच्छायायाःकर्णस्तदानपुनरुक्तम् । परन्त्वकार्येत्यस्य तात्कालिकमध्याह्नकालिककर्णाग्रार्थः स्वकेत्यस्यचस्वाभीष्टकालिककर्णाग्रार्थो बोध्यः । एतदुपपत्तिस्तुद्वादशकोटावक्षकर्णः कर्णस्तदाक्रान्तिज्याकोटौकः कर्णइतिस्यकालिकाग्रा । त्रिज्यावृत्तइयंतदातात्कालिकमध्याह्नकालिकच्छायाकर्णेननतांशकोटिज्याभक्तद्वादशत्रिज्याघातात्मकेनकेति द्वादशत्रिज्याघात-

योर्गुणहरत्वेनतुल्ययोर्नाशादक्षकर्णगुणितक्रान्तिज्यातात्कालिकमध्याह्नतांश-
कोटिज्ययाभक्तेति । तात्कालिकमध्याह्नच्छायाकर्णेनेयंकर्णाग्रातदास्वा-
भीष्टकालिकच्छायाकर्णेनकेतिस्वकालिकाकर्णाग्रेत्युपपन्ना । सूर्याधिष्णि-
ताहोरात्रवृत्तयाम्योत्तरवृत्तोर्ध्वसम्पातस्तात्कालिकमध्याह्न परानुपातार्थं
बोध्यम् ॥ २७ ॥

भा०टी०-स्वक्रान्तिज्या, त्रिज्यासे गुणकरके लम्बज्यासे भाग करनेपर भग्रा होगी
उसको उसके इष्टकर्णसे गुणकरके त्रिज्यासे भागकरनेपर अंगुलादिक होंगे ॥ २७ ॥

अथ कोणच्छायाकर्णसाधनार्थंकोणशङ्कुदृग्ज्येश्लोकपञ्चकेनाह-

त्रिज्यावर्गाधितोऽग्रज्यावर्गोनाद्द्वादशाहतात् ॥ २८ ॥

पुनर्द्वादशनिघ्नान्चलभ्यते यत्फलंबुधैः

शङ्कुवर्गाधिसंयुक्तविपुवर्गभाजितात् ॥ २९ ॥

तदेवकरणिनामतांपृथक्स्थापयेद्बुधः ॥

अर्कग्रीविपुवच्छायाग्रज्ययागुणितातथा ॥ ३० ॥

भक्ताफलख्यंतद्वर्गसंयुक्तकरणोपदम् ॥

फलेनहीनसंयुक्तदक्षिणोत्तरगोलयोः ॥ ३१ ॥

याम्ययोर्विदिशोःशङ्कुरेवंयाम्योत्तरेरवौ ॥

परिभ्रमतिशङ्कोस्तुशङ्कुरुत्तरयोस्तुसः ॥ ३२ ॥

तत्रिज्यावर्गविश्लेषान्मूलंदृग्ज्याभिधीयते ।

पूर्वप्रकारानीतैस्तात्कालिकाग्रज्यायानतुकर्णाग्रायाःपूर्वकर्णस्यैवासिद्धेः ।
वर्गेणहीनात्रिज्यावर्गाधद्द्वादशगुणात्पुनर्द्वितीयवारंद्वादशगुणात् । चःस-
मुच्चये । तेनद्वादशगुणितस्यदिधास्थापननिरासाच्चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगु-
णितादित्यर्थः । पृथगुगुणकोक्तिस्तुगुणनसुखार्थम् । शङ्कोर्द्वादशाहलात्मक-
स्यवर्गाधेनद्विसप्तत्यायुक्तेनपलभावर्गेणभाजितादृधैर्गणितकर्तृभिर्यत्संख्यामि-
तंफलंप्राप्यतेतत्सङ्ख्यामितंकरणीनामसञ्ज्ञयाकरणी । तांकर्णांबुधोगण-
कःपृथगेकत्रस्थानेस्थापयेत् । ततोद्वादशगुणितापलभाग्रज्ययापूर्वगृहीतया
गुणितातथाद्विसप्ततियुतेनपलभावर्गेणभक्ताह्वयं फलसञ्ज्ञतस्यफलस्यवर्गेण
युतायाःकरण्यामूलंदक्षिणोत्तरगोलयोःक्रमेणफलेनोनयुतम् । एवमुक्तप्रकारे-
णसिद्धःशङ्कुःशङ्कोर्गणितकर्तृःसकाशादक्षिणोत्तरेसूर्येपरिभ्रमति सति तुकारःक्र-
माद्धे क्रमेणपाम्पयोरुत्तरयोर्विदिशोरामेयनैर्ऋत्योरीशानीवायव्योःकोणयोरि-
त्यर्थः । द्वितीयतुकारःपूर्वापरदिनेविभागक्रमायंफलेनविदिशोरित्यत्रान्वेति ।

तेनदिनपूर्वाधेऽप्रेयैशान्योर्दक्षिणोत्तरक्रमेण दिनापराधेनेऋत्यवायव्योर्दक्षिणो-
त्तरक्रमेणेतिकालितार्थः । सकोणसञ्ज्ञःशङ्कुःस्यात् । कोणशङ्कुत्रिज्ययो-
र्वर्गान्तरान्मूलं दृग्ज्योच्यते । अत्रोपपत्तिर्विजैकवर्गमव्यमाहरणेन । तत्र 'याव-
त्तावत्कल्प्यमव्यक्तराशैर्मानं तस्मिन् कुर्वतो द्विष्टमेव । तुल्योपसौसाधनीयो प्रय-
त्नात्यक्त्वाक्षितावापिसङ्गणभक्त्वा ॥' इत्युक्तेः । समौपसौसाध्यौ तदर्थं कोणशङ्कु-
मान्माया १ द्वादशकोटीपलभाभुजः शङ्कुकोटीकोभुजइतिकोणशङ्कुतलम् । या. प.
१२ । अग्रयायुतं दक्षिणगोले भुजः । या. प. अ. १२ । उत्तरगोलेऽग्रयान्तरितं भुजस्त-
त्रसमवृत्तादुत्तरं शङ्कुतलोनाग्राभुजः । या. प. ६ अ. ३३ । समवृत्तादक्षिणेऽयोरन-
शङ्कुतलं भुजः । या. प. १ अ. ३३ । कोणस्य दक्षिणोत्तरपूर्वापरसूत्रमव्यक्त्वाद्द-
जतुल्यसमचतुरस्रैर्कर्णः स्वस्वस्तिक्तात्कोणस्थसूर्यनतांशानां ज्यादृग्ज्येति भुजव-
र्गो द्विगुणो दृग्ज्यावर्गो दक्षिणगोले । याव. प. व. १ या. प. अ. २४ अव १४४
उत्तरगोले । याव. पव. १ या. प. अ. २४ अव १४४ । अयं कोणशङ्कुः । या १ वर्गयाव
१ हीनत्रिज्यावर्गरूपदृग्ज्यावर्गयाव १ त्रिव १ समइति पक्षौ समच्छेदीकृत्यच्छेदगमे
पक्षयोः शोधनार्थं न्यासः ।

दक्षिणगोले { याव. पव. १ या. प. अ. २४ अव १४४ }
{ याव. ७२ या. त्रिव. ७२ }

उत्तरगोले { याव. पव. १ या. प. अ. २४. अव १४४ } अथ
{ या. ७२ या. त्रिव. ७२ }

एकाव्यक्तं शोधयेदन्यपक्षाद्रूपाण्यन्यस्येतरस्माच्चपक्षात् । इत्युक्तेनाव्यक्तप-
क्षेऽन्यक्तवर्गस्थाने द्विसप्ततिपलभावर्गयोगो यावत्तावद्गुणोऽन्यक्तस्थाने पल-
भाग्राचतुर्विंशतिघातो यावत्तावद्गुणो दक्षिणगोले धनमुत्तरगोलरुणम् । रूपपक्षे तु
चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगुणितेनाग्रावर्गेण हीनो द्विसप्तति गुणस्त्रिज्यावर्गस्तत्र द्वि-
सप्ततिगुणस्त्रिज्यावर्गश्चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगुणितेन त्रिज्यावर्गोर्धेन न तुल्यत्वा-
त्तुल्यगुणलाघवार्थं तथैव धृतः । तत्राप्येकदैवगुणनार्यं त्रिज्यावर्गार्थं मग्रावर्गेण
हीनं चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगुणमिति सिद्धम् । सार्धराशिज्याधिकाग्रायां तु त्रि-
ज्यावर्गोर्धेन हीनोऽग्रावर्गश्चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगुणरुणम् ॥

अथ । अव्यक्तवर्गादियदावशेषं पक्षौ तदेष्टेन निहत्य किञ्चित् । क्षेप्यं तयोर्धे-
नपदप्रदः स्यादव्यक्तपक्षौ तस्य पदेन भूयः ॥ व्यक्तस्य पक्षस्य सप्तमक्रियैवमव्यक्तमा-
नं खलु लभ्यते तत् ॥

इत्युक्तेः पक्षयोर्मूलार्थमव्यक्तवर्गाङ्केनापवतः कार्यः । वर्गोऽस्तु द्विसप्ततिपुत-
पलभावर्गस्तेनापवत्तितेऽव्यक्तपक्षेऽप्रथमस्थाने यावत्तावद्गुणसिद्धः । द्वितीयस्थाने

द्विमितगुणकस्यपृथक्करणादर्कग्री विषुवच्छायाग्रज्ययागुणितातथाभक्ताफला-
ख्यमित्युत्तयाफलं द्विगुणं यावत्तावद्गुणं दक्षिणोत्तरगोलक्रमेण धनमृणम् । रूपपक्षेऽ-
पवर्तिते करण्याख्यं सार्द्धं राशिज्यातोऽग्रायामूनाधिकायां धनमृणम् । ततोऽपि मू-
लार्थपक्षयोरव्यक्ताङ्गार्थरूपफलस्य वर्गो योजितः । तत्राव्यक्तपक्षयोजनपूर्वकमूल-
ग्रहणे प्रथमस्थाने यावत्तावत् । द्वितीयस्थाने फलं दक्षिणोत्तरगोलयोर्यनमृणम् ।
यथा । या१फ१ । या१फ१ । उत्तरगोलेऽव्यक्तस्य णत्वं वा । या१फ१ । उभय-
थामध्याव्यक्तनाशसम्भवात् । रूपपक्षेतु मलग्रहणे तद्गर्गसंयुक्तकरणीपदमिति
सार्धं राशिज्यानधिकाग्रायामधिकायां तु करण्यूनस्य फलवर्गस्य मूलम् तथा च त्रि-
ज्यावर्गाधंतोऽग्रज्यावर्गो नादित्यत्र सार्धं राशिज्याधिकाग्रायामुक्तानुपपत्तावपि ।

यत्र क्वचिच्छुद्धिविधौ यदेहशोध्यं न शुद्धे द्विपरीतशुद्ध्या ॥ विधिस्तदाप्रोक्त-
वदेव किन्तु योगे वियोगः सुधिया विधेयः ।

इति भास्करोत्तरीत्याग्रज्यावर्गो नादित्यत्राग्रावर्गो नाग्रावर्गाद्वाहीनादित्यर्थद्व-
येन क्रमेण न्यूनाधिकाग्रासम्बन्धेन वानक्षतिरिति ध्येयम् । अथ पुनः समशोधनार्थं

पक्षयोर्न्यासः । दक्षिणगोले { या१फ१ }
{ या०प१ } करण्यूनफलवर्गपदस्य फलतो न्यूनत्वात्

तत्पक्षयोरपिन्यासः । { या१फ१ }
{ या०प१ } अत्रैकाव्यक्तमित्यादिना ।

शेषाव्यक्तेनोद्धरेद्रूपशेषव्यक्तमानं जायतेऽव्यक्तराशेः ॥

इत्यनेन च प्रथमस्थाने पदं फलेन हीनमित्युपपन्नम् । द्वितीयस्थाने पदेन हीनं फल-
मित्यृणकोणशङ्कर्भगवतायनोक्तः । ऋणस्य स्थिति विपरीतत्वात् । नर्ध्वं-
गोले स्थिति विपरीतमधो गोलोऽदृश्यमपि दृश्यते येन तत्कथनमावश्यकम् । ना-
प्यधोगोले दृश्यत्वात् तत्कथनापत्तिः । ऊर्ध्वगोलस्य स्यच्छायासाधकत्वेन साध-
नात् तत्रच्छायासम्भवादेवाप्रयोजकत्वात् । उत्तरगोले तु { या१फ१ }
{ या०प१ } वा

{ या१फ१ }
{ या०प१ } प्रथमस्थाने फलेन युतं पदमुपपन्नम् । द्वितीयस्थाने फलेनानं पदमित्यृ-
णत्वात् नोक्तः । छायात्रुपयुक्तत्वात् । करण्यूनफलवर्गपदस्य फलतो न्यूनत्वात् त-

त्पक्षयोरपिन्यासः । { या१फ१ } { या१फ१ }
{ या०प१ } वा { या०प१ } अत्र प्रथमस्थाने पदेन युक्तं फलं को-

णशङ्करूपपन्नः । द्वितीयस्थाने पदेन हीनं फलं कोणशङ्करितितद्वयमुपपन्नम् ।
नन्विदंततोर्ध्वगोले दिनार्धे एव कोणशङ्करं दृश्यत्वाद्भगवताकथमुपपत्तितमिति
चेन्न । तत्र त्रिज्यावर्गाधंत इत्यत्र व्यस्तशोधनात् फलेन हीनसंयुक्तं पदमित्यत्राप्यु

त्तरगोलएवहीनसंयुक्तमित्यस्यावृत्त्याफलंपदेनहीनसंयुक्तमित्यर्थसिद्धिर्भगवतात्
द्वयस्यानुपेक्षितत्वात् । समवृत्ताद्दक्षिणस्थत्वेकोणशङ्कुर्दिनेपूर्वापरार्धक्रमेणामे-
भ्यान्नैर्ऋत्यांवाोत्तरस्थत्वेनैशान्यांवायव्यांवाभवतीतिसर्वमुपपन्नम् । अत्र
बीजक्रियोपपादकसूत्राणामुपपत्तिर्विस्तरभीत्यानोक्ता । सात्वग्रजकृष्णदै-
वज्ञगुरुचरणरचितायांभास्करीयबीजटीकायांसम्यगुक्तावधेयेति । शङ्कुःको-
टिस्त्रिज्याकर्णस्ववर्गान्तरपदद्वय्याद्यवृत्तनतांशानां ज्येतित्रिज्यावर्गविशेषा
न्मूलेद्वयज्येत्युपपन्नम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

भा०टी०-त्रिज्यावर्गाद्धसे (५९०९९२२) तात्कालिक अग्रज्यावर्ग वियोगकरके १५४से
गुणकरके जो फललाभ होगा तिसको शङ्कुवर्गाद्धं (७२) संयुक्त विषुवच्छाया वर्गसे
भागकरनेपर करणी होगी । तिसको अलगकर रखना चाहिये ॥ २८ ॥ २९ ॥

भा०टी०-द्वादशगुणित विषुवच्छाया अग्रज्यासे गुणकरके पहले कहेहुए शङ्कु-
वर्गाद्धं (७२) संयुक्त विषुवच्छायावर्गसे भाग करनेपर फल होगा।इसका वर्ग और करणी
योगकरके मूलकरनेसे जो हो तिससे दक्षिणगोलमें फलहीन और उत्तरगोलमें फल
योग करनेपर कोणशङ्कु होगा । सूर्यदक्षिणमें हो, कोणशङ्कु, दक्षिणके दो कोनोंमें और
उत्तरमें होनेपर उत्तरके दो कोनोंमें होगा ॥ ३० ॥ ३१ ॥

अथैतच्छायाच्छायाकर्णयोरानयनमाह-

स्वशङ्कुनाविभज्याप्तेद्वित्रिज्येद्वादशाहते ॥ ३२ ॥

छायाकर्णौतुकोणेषुयथास्वदेशकालयोः ॥

कोणीयद्वय्यात्रिज्येद्वादशगुणेद्वय्यासम्बन्धिकोणशङ्कुनाभक्त्वालद्वेद्वय-
ज्यात्रिज्याक्रमेणच्छायाच्छायाकर्णौस्तः । तुकारादेवकोणेषुचतुर्पुदेशकालयोः ।
यथास्वस्वमनतिक्रम्येतियथास्वयथादेशयथाकालच्छायाच्छायाकर्णौसाध्यौ ।
अयमर्थः । कचिदेशेचतुर्पुकोणेषु कचिच्चकोणद्वयेकचिच्चदिनार्धएवकोणद्वयइ-
त्यादिदेशकालातुरोधेनयथायोग्यमिति । अत्रोपपत्तिः । प्रायुक्तास्पष्टाच ॥ ३२ ॥

भा०टी०-तिस्रयवर्ग और त्रिज्यावर्गका अन्तर मूलकरनेसे द्द्वय्या होगी । द्वादश-
गुणित द्द्वय्या और द्वादशगुणितत्रिज्या (४१२५६) कोण शङ्कुसे भाग करनेपर इष्टसा-
नमें यथासमयमें छाया और कर्ण होंगे ॥ ३२ ॥

अथदिक्प्रदेशसम्बन्धेनच्छायाकर्णौतुक्त्वाकालसंबन्धेनसार्धश्लोकाभ्यामाह-

त्रिज्योदक्चरजायुक्तायाम्यायांतद्विवाजिता ॥ ३३ ॥

अन्त्यानतोत्क्रमज्योनास्वाहोरात्रार्धसङ्गुणा ॥

त्रिज्याभक्ताभवेच्छेदोलम्बज्याघ्नोऽथभाजितः ॥ ३४ ॥

त्रिभज्ययाभवेच्छङ्कुस्तद्वर्गपरिशोधयेत् ॥

त्रिज्यावर्गात्पदद्वय्याच्छायाकर्णौतुपूर्ववत् ॥ ३५ ॥

उत्तरगोलचरोत्पन्नयाज्ययाचरज्येत्यर्थः । पूर्वचरानयनेचरज्यापाश्वरज्येति

सञ्ज्ञोक्तेः । युक्तात्रिज्यान्त्यास्यात् । याम्यगोलेतयाचरज्ययोनात्रिज्यान्त्या
 स्यात् । नतोत्क्रमज्योनासूर्योदयादिनगतघट्योदिनशेषघट्योवादिनार्द्धान्तर्ग-
 ताउन्नतसञ्ज्ञास्ताभिरूनदिनार्थनतकालोघट्यात्मकस्तस्यासुभ्योलिप्तास्तत्वय-
 मैरित्यादिविधिनामुनयोरंध्रयमलाइत्याद्युक्तोत्क्रमज्यापिण्डैज्योत्क्रमज्या । प-
 ञ्चदशघट्यधिकनतेतुपञ्चदशघट्यूननतस्यक्रमज्याखण्डैः क्रमज्यातयायुक्तात्रि-
 ज्योत्क्रमज्याभवति । तयाहीनेत्यर्थः । स्वाहोरात्रार्धसङ्ख्या । गृहीतचर-
 ज्यासम्बन्धहोरात्रवृत्तव्यासार्द्धद्युज्यातयागुणितात्रिज्ययाभक्ताफलंछेदसञ्ज्ञः
 स्यात् । अथानन्तरंछेदोलम्बज्ययागुणितास्त्रिज्ययाभाज्यःफलमिष्टकालेशङ्कः
 स्यात् । तस्यशङ्कोर्वर्गात्रिज्यावर्गाच्छोधयेत् । शेषस्यमूलंद्गज्या । आ-
 भ्यांछायाकर्णौतुपूर्ववत् पूर्वोत्तरीत्याभवतः । अत्रछायाकर्णौत्वितिकोण-
 छायाकर्णसाधनश्लोकान्तर्भागस्य ग्रहणात्श्लोकोत्तरीत्याभीष्टशङ्कुद्गज्या-
 भ्यांछायाकर्णौसाध्यावित्युक्तम् । अत्रोपपत्तिः । याम्योत्तरवृत्तोर्ध्वभागग्रहाधि-
 ष्ठितधुरात्रवृत्तसम्पातात्क्षितिजधुरात्रवृत्तसम्पातद्वयवद्धोदयास्तसूत्रक्षितिज-
 सम्बद्धयाम्योत्तरवृत्तसूत्रसम्पातपर्यन्तमहोरात्रवृत्ते सूत्रत्रिज्यानुरुद्धमन्त्या सा-
 त्तरगोलेचरज्यायुतात्रिज्यादक्षिणगोलेचरज्ययोनात्रिज्या । उन्मण्डलयाम्यो-
 त्तरसूत्रावध्यहोरात्रवृत्तव्यासार्द्धेत्रिज्यात्वात् । उन्मण्डलस्योत्तरदक्षिणक्रमेणक्षि-
 तिजादूर्ध्वाधःस्थत्वेनतद्याम्योत्तरसूत्रयोर्मध्येचरज्यात्वाच्च । ग्रहाहोरात्रवृत्ते
 याम्योत्तराहोरात्रवृत्तसम्पातादुभयत्रनतघट्यन्तरेणस्थानेतत्सूत्रंनतकालस्थस-
 म्पूर्णज्या । तन्मध्यादूर्ध्वमूत्रंशरूपंनतोत्क्रमज्या । तयाहीनाभ्याग्रहस्था-
 नादहोरात्रवृत्तदयास्तसूर्यपर्यन्तमृनुसूत्रत्रिज्यानुरुद्धमिष्टान्त्या । तत्तुल्याया-
 म्योत्तरोर्ध्वव्यासमूत्रान्तर्गतासाद्युज्याप्रमाणसाधितेष्टहतिः । द्युज्यागुणात्रिज्या
 भक्ताफलंछेदः । अस्मात्त्रिज्याकर्णोलम्बज्याकोटिस्तदंष्ट्रहातिकर्णंकाकोटिरि-
 त्यनुपातेनेष्टशङ्कः । अस्माद्द्गज्याच्छायात्कर्णात्कर्णोत्तरीत्यासिद्धयन्तीत्युक्तमुप-
 पन्नम् ॥ ३५ ॥

मा०टी०-उत्तर दिशामें सूर्य होनेपर त्रिज्यासे चरज्याको योग और दक्षिणमें रहनेसे
 त्रिज्यासे चरज्याका वियोग करनेपर अन्य होताहै । मध्याह्ने इष्टकाल वियोग करके
 अंशादिमें परिवर्तन करनेसे नव होताहै, नतके अनुसार उत्क्रमज्या अन्तसे वियोग
 करके स्वाहोरात्रार्ध व्यासद्वारा गुणकरके त्रिज्या (३४३८) से भाग करनेपर छेद्
 होताहै । छेदको लम्बज्यासे गुणकरके त्रिज्यासे भाग करनेपर शङ्कु होगा । त्रिज्यावर्ग
 (११८१८४४) से शङ्कुवर्ग (१४४) वियोगकरके मूलकरनेपर द्गज्या होतीहै ।
 इतकी छाया और कर्ण पहले जैसे होंगे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

अथश्लोकत्रयेणच्छायाकर्णाभ्यांनतकालानयनमाह-

अभीष्टच्छाययाभ्यस्तात्रिज्यात्तत्कर्णभाजिता ॥

हृग्ज्यातद्द्वर्गसंशुद्धात्रिज्यावर्गाच्चयत्पदम् ॥ ३६ ॥

शङ्कुःसत्रिभजीवाप्रःस्वलम्बज्याविभाजितः ॥

छेदःसत्रिज्ययाभ्यस्तः स्वाहोरात्र्यार्द्धभाजितः ॥ ३७ ॥

उन्नतज्यांतयाहीनास्वान्त्याशेषस्यकामुकम् ॥

उत्क्रमज्याभिरेवंस्युःप्राक्पश्चार्धनतासवः ॥ ३८ ॥

अभीष्टकालिकच्छायायागुणितात्रिज्यागृहतिच्छायायाश्छायाकर्णेनभक्ताफलं हृग्ज्याहृग्ज्यायावर्गेणहीनात्रिज्यावर्गाद्यस्सङ्ख्यामितंमूलम् । चकारोयत्तदोर्नित्यसम्बन्धात्तच्छब्दपरः । अभीष्टशङ्कुः । सद्दृष्टशङ्कुस्त्रिज्ययागुणितः स्वदेशीयलम्बज्ययाभक्तःफलंछेदः । सच्छेदास्त्रिज्ययागुणितोयुज्ययाभक्तउन्नतकालस्यज्याविलक्षणा । यद्गुरुस्त्रतकालोनभवति । तयानीतयोन्नतज्ययाहीनास्वान्त्यास्वद्युज्यासम्बद्धचरज्ययावगतान्त्या । अवशेषस्योत्क्रमज्याभिर्मुनयोरंध्रयमलाइत्याद्युक्तोत्क्रमज्यापिण्डैर्धनुः । अवशेषस्यत्रिज्याधिकत्वेतुयदधिकंतस्यक्रमज्यापिण्डैर्धनुश्चतुःपञ्चाशद्युक्तमुत्क्रमधनुर्भवति । एवंप्रकारेणसिद्धाङ्कादिनस्यपूर्वार्धापरार्धयोर्नतकालासवोभवन्ति । अत्रोपपत्तिः पूर्वात्कव्यत्यासास्तुगमा । तत्रच्छेदस्त्रिज्यापरिणतइष्टान्त्यातस्याज्यात्वासम्भवः । अवध्युदयास्तत्सूत्रस्याहोरात्रवृत्तव्याससूत्रत्वाभावादित्युन्नतज्याकरणेस्वलपान्तरत्वेन दर्शनादुन्नतज्येत्युक्तम् । अतएवभास्कराचार्यैः । इष्टान्त्यकामुन्नतकामौर्वीतुल्याप्रकल्प्येत्याद्युक्तम् । तद्गनुरमूनामुन्नतकालत्वापत्त्यातयाहीनेत्यादिभागस्यव्यर्थत्वापत्तेरितिदिक् ॥ ३८ ॥

भा०टी०-इष्टच्छायाको त्रिज्यासे गुणकरके तिसको कर्णद्वारा भाग करनेपर हृग्ज्या होतीहै । त्रिज्यावर्गसे हृग्ज्यावर्ग वियोग करके मूल करनेसे शङ्कु होताहै । शङ्कुको त्रिज्यासे गुणकरके स्वीय लम्बज्यासे भाग करनेपर छेद होताहै । छेदको त्रिज्यासे गुणकरके स्वाहोरात्र्यार्द्धसे भाग करके स्वीय भन्त्यसे वियोग करनेपर शेष उन्नतज्या होगी । तिससे धनुकरे । उन्नतज्याके उत्क्रमज्याके परिमाणसे धनुकरनेपर पूर्वापर नति प्राण सिद्ध होगा ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

अथेष्टकालिकाग्रयाक्रान्तिज्याद्वारासूर्यसाधनं सार्धंशुक्तेनाह-

इष्टाग्राग्रीतुलम्बज्यास्वकर्णाङ्गुलभाजिता ॥

क्रान्तिज्यासात्रिजीवाग्रीपरमापक्रमोद्धृता ॥ ३९ ॥

तत्रापंभादिकंक्षेत्रंपदैस्तत्रभवोरविः ॥

इष्टकालिकाकर्णाग्रियागुणितालम्बज्या । तुकाराद्ग्रज्यायानिरासः । ता-
कालिकच्छायायाःकर्णाङ्गुलसदृख्याभिर्भक्ताफलंक्रान्तिज्या । साक्रान्तिज्या

त्रिज्ययागुणितापरमक्रान्तिज्ययाभक्ताफलस्यधनुराश्यादिकक्षेत्रंस्थानंभुजइति यावत् । पदैश्चतुर्भिश्चिह्नज्ञातेस्तत्रपदेभवउत्पन्नः । यथोक्तरीत्याकर्कादौप्रो-
ज्ज्यचक्रार्थेत्याद्युक्त्यामूर्यःस्यात् । अत्रोपपत्तिः । कर्णाग्रैकर्णाग्रालम्ब्यतेत्रि-
ज्याग्रैकेत्यत्रा । त्रिज्याकर्णलम्बज्याकोटिस्तदाश्राकर्णकाकोटिरित्यनुपातेनत्रि-
ज्ययोस्तुल्ययोगुणहरयोर्नाशादिष्टकर्णाग्रागुणितलम्बज्याकर्णभक्ताक्रान्तिज्या ।
अस्याःमूर्यानयनंप्रागेवोक्तमितिपुनरुक्तत्वात्सुगमतरम् ॥ ३९ ॥

भा०टी०-इष्टाग्रसे लम्बज्याको गुण करके अपने कर्णाङ्गलसे भाग करनेपर रवि-
क्रान्ति ज्या होगी । तिसको त्रिज्यासे गुणकरके परमापक्रमज्यासे भाग करनेपर लम्ब-
ज्या संख्याके धनु निर्णय करनेसे (यह जाना हुआ रहनेसे कि चक्रके कौन पदमेंहै)
रविका (सायन) स्फुट होताहै ॥ ३९ ॥

अथभाभ्रमणमाह-

इष्टेऽह्निमध्येप्राक्पश्चाद्धृतेवाहुत्रयान्तरे ॥ ४० ॥

मत्स्यद्वयान्तरयुतेस्त्रिस्पृक्मूत्रेणभाभ्रमः ॥

अभिमतेदिवसेपूर्वविभागेपश्चिमविभागेवाहुत्रयान्तरेपूर्वापरमूत्राहुत्रया-
न्तरेस्थानेधृते । अयमर्थः । पूर्वापरमूत्रस्यमध्यस्थानाहुजाहुलान्तरेणचिह्नमे-
कद्वितीयपूर्वविभागेपूर्वापरमूत्रात्कालान्तरीयभुजाहुलान्तरेणचिह्नतृतीयपश्चि-
मविभागेपूर्वापरमूत्रादितरकालान्तरीयभुजाहुलान्तरेणचिह्नम् । एवमेक-
स्मिन्दिवसेकालत्रयेस्वभुजान्तरेणपूर्वापरमूत्राच्चिह्नत्रयेकृतेसतीति । मत्स्य-
द्वयान्तरयुतेरव्यवहितचिह्नाभ्यांप्रत्येकमत्स्यमुत्पाद्येति मत्स्यद्वयस्यप्रत्येक-
मुखपुच्छगतरूपमध्यमूत्रयोःस्वमार्गानुसारेणप्रसारितयोगोयस्मिन् स्थानेत-
स्मादित्यर्थः । त्रिस्पृक्मूत्रेण । चिह्नत्रयलप्रतुल्यमूत्रमितिनेनव्यासाधेनभाभ्र-
मच्छायाप्रामाण्यमण्डलंभवति । प्रथमान्तिमकालान्तर्गतकालिकच्छायाग्रंत-
द्वृत्तपरिधौभवतीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । प्राच्यपरमूत्राहुजान्तरेछायाप्रामिति
छायाग्रत्रयंज्ञात्वात्तत्सुष्टुपरिधिवृत्तस्यमध्यज्ञानार्थमव्यवहितचिह्नद्वयमत्स्या-
भ्यामव्यवहितचिह्नमध्यस्यदक्षिणोत्तरमूत्रेभवतः । तत्रवृत्तपरिधिप्रवेशेभ्यः
केन्द्रस्यतुल्यान्तरत्वेनाव्यवहितचिह्नमध्यस्थानस्यावश्यंपरिधिसक्तत्वात्तत्सूत्र-
मपिकेन्द्रेलभंभवति । एवंप्रत्येकाव्यवहितचिह्नमध्यमूत्रयोर्योगस्तद्वृत्तकेन्द्रंसि-
द्धम् । मध्यरेखाज्ञानार्थमत्स्यद्वयंतत्केन्द्राद्वृत्तभागत्रयस्पृग्भवतीतिर्कि-
चिद्यम् । यद्यपिछायाग्रस्यमूर्यचलनानुरोधेनचलनात्तस्यतुष्टुत्ताकारासम्भवा-
त्प्रतिक्षणधुरात्रवृत्तभेदात् । अन्यथाक्रान्तिभेदानुपपत्तोरित्येकवृत्तपरिधौछाया-
ग्रभ्रमणंसम्भवति । अतएवभास्कराचार्यैर्भाषितयाद्वाभ्रमणंसदित्युक्तम् ।
तथापिसाधितभाषाणामवश्यमेकवृत्तस्थत्वसम्भवात्तदन्तर्घातिनां छायाप्रामा

तत्परिधिस्थत्वं स्वल्पान्तरत्वाद्ङ्गीकृत्य भगवता कृपालुना छायाग्रदर्शनं विनापि छायाग्रस्थानज्ञानमन्यकालिकच्छायाग्रस्थानयोर्दर्शनेनाभीष्टसमये मेषादिनाच्छादिते रवोराश्यादिमूर्यज्ञानोपजीव्याग्राभुजादिज्ञानार्थमुक्तम् । बहुकालान्तरितभाग्रहणे स्थूलम् । अल्पान्तरिते किञ्चित् सूक्ष्ममिति ध्येयम् ॥ ४० ॥

भा०टी०-इष्ट दिनके मध्यमें और पूर्वमें व परे तीन चिह्न करके मत्स्यद्वैगत रेखाके संयोगस्थानसे तीन चिह्नोंको स्पर्श करके घृतकल्पना करनेसे छायाशेष भ्रमणमार्ग निर्णत होता है ॥ (वास्तविक सूक्ष्मविचार करके छायाग्र दूसरे मार्गमें भ्रमण करता है) ॥ ४० ॥

अथ कालज्ञानमुक्त्वा तदुपजीवकफलादेशाद्युपयुक्तलभज्ञानं विवक्षुस्तदुपयुक्तस्वोदयज्ञानार्थं मेषादित्रयाणालङ्कोदयासुसाधनपूर्वकतन्निबंधनश्लोकाभ्यामाह-

त्रिभ्युकर्णार्धगुणाः स्वाहोरात्रार्धभाजिताः ॥ ४१ ॥

क्रमदिकद्वित्रिभज्यास्तत्रापानिपृथक्पृथक् ॥

स्वाधोधःपरिशोष्याथमेषालङ्कोदयासवः ॥ ४२ ॥

खागाष्टयोऽर्थगोऽगैकाः शरत्र्यङ्गहिर्मांशवः ॥

एकद्वित्रिभज्याः । एकराशिज्याद्विराशिज्यात्रिराशिज्यात्रिराशिद्युज्यायागु-
ण्याः क्रमात्स्वक्रान्तिज्यासम्बन्धिद्युज्याभिर्भज्याः । फलानांधनूपिभिन्नभिन्न-
स्थानेस्थाप्यानि । स्थानद्वयेस्थाप्यानीत्यर्थः । अनन्तरं स्वाधोधःस्वादधोऽ-
धएकराशिज्यासम्बन्धिफलं यथास्थितं ततः प्रथमफलं द्वितीयफलाद्वितीयफलं तृ-
तीयफलाभ्यूनीकृत्य पृथगनुक्तौ प्रथमफलं द्वितीयफलाभ्यूनीकृतं सद्वयोः फलयोर्मा-
र्जनात् तृतीयेशोष्यासम्भवः । प्रथमस्य ज्ञानासम्भवश्चेति प्रथमद्वितीययोः पृथक्
स्थापनमावश्यकम् । अतएव नत्रिधा पृथगित्युक्तम् । मेषात् । मेषमारभ्य राशि-
याणालङ्कोदयासवो भवन्ति । प्रथमफलं मेषस्योदयासवः द्वितीयो न तृतीयफ-
लं मिथुनस्योदयासव इत्यर्थः । नियतत्वात्तन्मानमाह । खागाष्टय इति ।
मेषमानं सप्ततिसुतंपोडशशतं वृषमानं पञ्चोनमष्टादशशतं मिथुनमानं पञ्चात्रिंशद्-
धिकमेकोनविंशतिशतमित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । सिद्धान्तशिरोमणौ ।
मेषादिजीवाः श्रुतयोऽपवृत्ते तद्भ्रमिजे क्रान्तिगुणाशुजाः स्युः ॥ तत्कोटयः स्वशु-
निशाख्यवृत्ते व्यासार्द्धवृत्ते परिणामितानाम् ॥ चापेपुतासामसवस्ततोयेतेऽ
धोविशुद्धाऽदयानिरक्षे ॥ इति । तत्स्वरूपोक्त्यातिज्याकर्णत्रिराशिद्युज्या-
कोटिस्तदैकद्वित्रिराशिज्याकर्णेषु काइत्यनुपातेन कोटयोद्युज्याप्रमाणेनाहोरात्रवृ-
त्ते तदसुकरणार्थं त्रिज्याप्रमाणेन साध्या इति द्युज्याप्रमाणेनैतास्तदा त्रिज्याप्रमाणे-
न काइत्यनुपातेन त्रिज्ययोर्गुणहरयोस्तुल्यत्वेन नाशादेकादिराशिज्यात्रिराशिद्यु-

ज्ययागुण्याःस्वद्युज्ययाभक्ताइत्युपपन्नाः । आसांधनेष्वेकादिराशीनामुदया-
सवस्तत्रप्रत्येकराशुदयासुज्ञानार्थंस्वाधोऽधः शोधनमित्युपपन्नत्रिभयुकर्णार्धगु-
णाइत्यादिलङ्कोदयासवइत्यन्तम् । अत्रलङ्कापदंनिरक्षदेशपरंव्याख्येयम् ।
सर्व्वनिरक्षदेशेक्षेत्रसंस्थानस्योक्तस्यतुल्यत्वेनोत्तरीत्यान्यनिरक्षदेशे तत्सिद्धौवा-
धकाभावात् । अन्यथास्वनिरक्षदेशेतत्साधनार्थंग्रहवद्देशान्तरसंस्कारकरणा-
पत्तेः । निजोदयकरणार्थंस्वनिरक्षदेशीयानां चरसंस्कारस्यसमनन्तरमेवोक्तत्वा-
दितिदिक् । खागाष्टयइत्यादाहुक्तप्रकारगणितकर्मवोपपत्तिः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

भा०टी०-एक, दो और तीन राशिकी ज्याको क्रमशः त्रिराशिद्युज्या (१३८७) से गुण करके निज २ राशिकी अहोरात्रार्द्धज्यासे भाग करके धनुनिर्णयकरे । पहलेका, द्विराशिके प्रथमका वियोग और त्रिराशिके फलसे द्विराशिकल हीन करनेपर कलामेपादिका लंकोदय प्राण होगा । प्राणलंख्या मेघ १६७०, वृष १७९५, मिथुन १३९५ है ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

अथैभ्यःस्वदेशोदयासूनृश्लोकार्धेनाह-

स्वदेशचरखण्डानाभवन्तीष्टोदयासवः ॥ ४३ ॥

एतेसिद्धाः । स्वकीयैर्देशसम्बन्धेनयान्युत्पन्नानिचरखण्डानिचरानयनप्र-
कारेणैकादिराशीनांचराण्यानीयोत्तरीत्यास्वाधोऽधः शोधितानिमेपादिमिथुना-
न्तानाराशीनांचरखण्डानिभवन्ति । तैरूनाःसन्तइष्टोदयासवश्चरखण्डसम्ब-
न्धिदेशेमेपादित्रयाणामुदयासवोभवन्तीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । 'मेपादेर्मिथु-
नान्तोनाडीभिस्तिथिमिताभिरुद्धृते । लगतिकुजेतदधःस्थेप्रथमंताभिश्चरोना-
भिः॥' इतिभास्करोक्त्याप्रत्येकोदयासुज्ञानंप्रत्येकचरेणेति।प्रत्येकचरंतुचरखण्ड-
मित्युपपन्नम् ॥ ४३ ॥

भा०टी०-इस्ते स्वदेशचरखण्डवियोग करनेपर इष्टदेशका उदयप्राण होगा । पीछेसे क्रमानुसार लंकोदयप्राणके साथ पश्चात्से चरखण्डयोग करनेपर कर्का-
दिका उदयप्राण होगा ॥ ४३ ॥

अथावशिष्टराशीनामुदयानाह-

व्यस्ताव्यस्तेर्युताःस्वैःस्वैःकर्कटाद्यास्ततस्त्रयः ॥

उत्क्रमेणपडेवैतेभवन्तीष्टास्तुलादयः ॥ ४४ ॥

ततोऽनन्तरमेतेमेपादिलङ्कोदयासवोव्यस्तामिथुनवृषमेपक्रमेणस्थापिताःस्वैः
स्वैमंपादिचरखण्डकैस्त्रिभिर्व्यस्तेरुदयक्रमेणस्थापितैर्युताःकर्कादयस्त्रयःकन्या-
न्ताःक्रमेणज्ञातोदयासुमानाभवन्ति । एवंपणामुक्त्वावशिष्टानामुदयासुज्ञानं-

माह । उत्क्रमेणेति । एतल्लतामेघादयः कन्यान्ताः पदसङ्ख्याका उत्क्रमेण कन्या-
सिंहककोद्युत्क्रमेण । एवकारोमेघवृषादिक्रमनिरासार्थकः । तुलादयः षड्दशयद्-
ष्टाज्ञातस्वदेशोदयासु माना भवन्ति । तथा च कन्योदयस्तुलायाः । सिंहोदयो-
वृश्चिकस्य । कर्कोदयो धनुषः । मिथुनोदयो मकरस्य । वृषोदयः कुम्भस्य ।
मेघोदयो मीनस्येति सिद्धम् । अत्रोपपत्तिः । 'कन्यान्ताद्भनुषोऽन्तस्तिथिमित-
नाडीभिरुद्दलये । लगतिकुजेचोर्ध्वस्थेषश्चात्ताभिश्चराध्याभिः ॥ तद्-
हितैः खहुताशैः कन्यान्तोवाङ्गपान्तोवा । चरखण्डैरूनाध्यास्तेन निरक्षोदयाः स्वदे-
शेस्युः' इति भास्करोक्त्या सुगमा ॥ ४४ ॥

भा०टी०-मेघादि ६ राशिका उदयप्राण, पंलिखे तुलादिका उदयप्राण होगा ॥ ४४ ॥

अथाभीष्टकालेऋणधनलभसाधनार्थगतभोग्यासूनाह-

गतभोग्यासवः कार्याभास्करादिष्टकालिकात् ।

स्वोदयासुहताभुक्तभोग्याभक्ताः स्ववह्निभिः ॥ ४५ ॥

इष्टकाले चालनेन सञ्जातात्सूर्याद्गतभोग्यासवः । गतासवो भोग्यासवश्च
साध्याः ॥ कथं साध्या इत्यत आह । स्वोदयासुहता इति । भुक्तभोग्या-
सूर्याक्रान्तराशेर्भुक्तभागाः सूर्यस्य भागाद्यवयवात्मका एते त्रिंशतः शुद्धाभोग्य-
भागाः । सूर्याक्रान्तराशेः स्वदेशोदयासुभिर्गुणितास्त्रिंशता भक्ता गतासवो भो-
ग्यासवः क्रमेण भवन्ति । अत्रोपपत्तिः । यस्मिन्काले लग्नसाध्यं तस्मिन्का-
ले सूर्यः साध्योऽन्यथा तात्कालिकलभसिद्धिर्न स्यात् । अथैतदर्थं सूर्याक्रान्तराशे-
र्भुक्तासवो भोग्यासवश्च साध्याः सूर्योदयात्तत्कालपर्यन्तं पूर्वाग्रिमकालयोस्तद्वा-
शेर्लभत्वात् । अनन्तरं च राश्युदयासुगणनया लग्नज्ञानस्य सुशकत्वाच्च ।
अतस्त्रिंशद्भागैरुदयासवस्तदाभुक्तभोग्यभागैः कइति भुक्तभोग्यकालासवः
अत्रोदयकालासूनां सम्पातावधिराशिग्रहणेनोत्पन्नत्वात्सूर्याऽप्यनांशसंस्कृ-
तोपाहः । 'अन्यथासूर्याक्रान्तराशेरुक्तौदयसम्बन्धाभावादसंगतताप-
त्तेः । अतएव । 'युक्तानांशादपमः प्रसाध्यः कालौ च खेदात्तल्लभुक्तभोग्यौ ।'
इति भास्कराचार्योक्तं सङ्गच्छते । ननु कुरीत्यौदयिकाकार्दिवभुक्तभो-
ग्यासवः साध्याः सूर्योदयात्तत्कालावधितद्वाशेर्लभत्वात् । नहीष्टकाले तद्वाशिर्ल-
भयेन तद्गतभोग्यासवः साधवः । नापितात्कालिकार्कात्सूर्योदयावधिकास्ते ता-
त्कालिकार्कस्य सूर्योदयकालिकत्वाभावात् । तत्कथं भगवता सर्वज्ञेन भास्करादि-
ष्टकालिकादित्युक्तमिति चेत् । उच्यते । उदयानां नाक्षत्रत्वात्नाक्षत्रपट्योग्राह्या-
स्तास्वसिद्धाः । सर्वत्रसाधितपटीनां सावनत्वात् । तासां नाक्षत्राकारणमा-
चक्षयकमन्यथा तद्गणनानुपपत्तेः । तदर्थं ग्रहोदयप्राणहता इत्याद्युक्त्या पापप्राप्ति-
साव-

नघटीपुगतिकलोत्पन्नासवोऽधिकानाक्षत्रत्वार्थतदेष्टसावनघटीपुक्रियदधिकामि-
त्यनुपातेनागतफलयुक्ताःसावनाःकार्याः । तत्रागतफलस्यक्षेत्रावयवोदयासुभि-
रष्टादशशतकलास्तदागतासुभिःकाइत्यनुपातसिद्धाष्टादशशतोदयास्वोर्गुणहर-
योस्तुल्यत्वेननाशादवशिष्टचालनस्वरूपःसूर्येयोजितः । सावनास्त्वविकृता
एवस्थिताः । तथाचेष्टकालिकोऽर्कोयत्कालेलेमंतत्कालात्पूर्वगृहीतसावनघ-
टयोनाक्षत्राएवभवन्तीतिभगवतासम्यगुक्तम् । भास्करादिष्टकालिकादिति ।
अनेनैवाभिप्रायेणभास्कराचार्यैरप्युक्तम् । 'लघार्थमिष्टघटिकायदिसावनास्ता-
स्तात्कालिकार्ककरणेनभवेयुराक्षर्यः । आक्षर्योदयाहिसदृशीभ्यइहापनेयास्ता-
त्कालिकत्वमयनक्रियतेयदाक्षर्यः ॥ ' इति ॥ ४५ ॥

भा०टी०-उदयमान करके तिस्रकालके (सावन) रविस्पष्टके गत और भोग्य
अंशादि पूरण करके ३० भोग्य करनेपर गत और भोग्य आसच होगा ॥ ४५ ॥

अथाभीष्टघटिकाभ्यङ्गणधनलघुसाधनंश्लोकाभ्यामाह-

अभीष्टघटिकासुभ्योभोग्यासूनप्रविशोषयेत् ॥

तद्वत्तदेप्यलघुसासूनेवंयातास्तथोत्क्रमात् ॥ ४६ ॥

शेषंचेत्त्रिंशताभ्यस्तमशुद्धेनविभाजितम् ॥

भागहीनंचयुक्तंचतल्लघुंक्षितिजेतदा ॥ ४७ ॥

अभीष्टकालियाःसूर्योदयघटिकास्तासामसुभ्योभोग्यासूनशोधयेत् । तदन-
न्तरंतदेप्यलघुसासून । सूर्याक्रान्तराशेरग्रिमराशयएप्यलमानि । तेषामुदयासू-
नपितद्वत्क्रमेणशोधयेत् । एवमुक्तराश्याशेषघटिकासुभ्योयातान्भुक्तामून्भुक्तरा-
शुदयासूंश्चव्यस्तक्रमात्तथाशोधयेत् । योराशुदयोऽनशुद्धचित्तिसोऽशुद्धस्तेत्रिंश-
तागुणितंशेषंभक्तम् । चेदित्यनेनशेषाभावेक्रियानकार्याशून्यफलसिद्धेरितिसूचि-
तम् । फलेनभागादिनाभुक्तसम्बन्धेनहीनंचकारादशुद्धराशिसङ्ख्यामानंभोग्य-
सम्बद्धभागादिफलेनयुक्तंचकारादन्तिमशुद्धराशिसङ्ख्यामानंतदागतराश्या-
दिमानसम्बन्धिसम्पातावधिकक्रांतिवृत्तैकप्रदेशरूपंतदाभीष्टकाले क्षितिजेक्षि-
तिजवृत्तपूर्वविभागेलघुसमसूत्रसम्बन्धेनलघुप्रस्वरूपोक्त्याभीष्टकालेतल्लघुंस्यादि-
त्यर्थः । फलादेशार्थग्रहाणारिवतीयोगतारासन्नावधितोग्रहात् तत्पंक्तिस्थल-
मस्यापिफलादेशार्थततएवसमुचितंग्रहणमित्यागतलघुसम्पातावधिकमयनांशै-
व्यस्तंसंस्क्रुयादितिस्वतःसिद्धमितिनोक्तम् । नचपूर्वमेवसूर्यस्यायनांशसं-
स्कारानुक्त्यालघुमपियथास्थितमित्ययनांशव्यस्तसंस्कारोऽनुक्तःसद्गतइतिवा-
च्यम् । स्थूलत्वाल्लघुमार्थंमूर्येयनांशसंस्कारस्तस्यतत्संस्कृताद्वाहात्कान्तिच्छाया-
चरदलादिकमित्यत्रादिपदसंगृहीतत्वाच्च । अथभगवतायनांशव्यस्तसंस्कारः

कण्ठेननोक्तइतिलप्रसम्पातावधिकमेवफलादेशार्थगृहीतम् । सूर्यस्यतुल्यार्थम-
 यनांशसंस्कारस्यावश्यकत्वात् । उदयानांसम्पातावधिकत्वादितिचेन्मैवम् ।
 'भागहीनंचयुक्तंचतल्लभंक्षितिजेतदा ॥ इत्यर्थस्यावृत्त्याग्रिमश्लोकादिस्थप्राक्
 पश्चादित्यस्यावृत्त्याचप्राक्पश्चाच्चक्रचलनेभागेरयनांशैः क्रमेणहीनयुक्तलभंस्या-
 दित्यर्थंचभगवतःकण्ठोक्तेःसिद्धत्वाच्च । अत्रोपपत्तिः । अभीष्टघटिकासुभ्यो
 भोग्यगतासुशोधनेमूर्त्याक्रान्तराशिर्लभंनेतिज्ञातम् । ततोऽग्रिमपश्चाद्वाद्वाद्दुद-
 यशोधनेशुद्धोराशिर्लभंनेतिज्ञातम् । ततोयोरशुद्धयोनशुध्यतिसएवराशिरभी-
 ष्टकालेक्षितिजेलभइति । तस्यकोभागोलभइतिज्ञानार्थमशुद्धराशुद्धयांसुभिर्छि-
 शद्भागस्तदाशेषासुभिःकइत्यनुपातेनभुक्तभोग्यक्रमेणलभराशेर्भोग्यभुक्तभा-
 गादिकंसिद्धम् । तत्रभोग्यभागास्त्रिंशतःशुद्धागताभागालभराशेर्भवन्तीत्य-
 शुद्धराशिसिद्धस्यातोभोग्यभागाशुद्धालभंभवति । भुक्तभागाश्चभुक्तराशिसि-
 ख्यायांयुक्तालभंभवति । अयनांशव्यस्तसंस्कारोग्रहपंक्तिस्थत्वार्थम् । अन्यथा
 फलादेशार्थग्रहाअयनांशसंस्कृताग्राह्याइतिसर्वैरनिरवद्यम् ॥ ४७ ॥

भा०टी०—स्वाभीष्ट घटिकाके प्राणसे भोग्य वियोग करे । फिर क्रमातुसार पीछे २
 की राशिके प्राण जचतका वियोग होसके, करे ॥ ४६ ॥

भा०टी०—शेषको तीससे गुणा करके, शोध्यराशिकी प्राणसंख्यासे भाग करनेपर
 जो अंशादि होंगे, सो गतराशिकी सस्थासे मिलानेपर (घायन) लग्न स्पष्ट
 होगी ॥ ४७ ॥

अयप्रसंगान्मध्यलभानयनंलभानयनविशेषमूचनार्थमाह-

प्राक्पश्चात्तनाडीभिस्तस्माल्लङ्कोदयासुभिः ॥

भानौक्षयधनेकृत्वामध्यलभंतदाभवेत् ॥ ४८ ॥

दिनार्धान्तर्गतदिनगतशेषहीनंदिनार्थं क्रमेणप्राक्पश्चिमनंतराऽयर्धान्त-
 र्गतरात्रिशेषगतयुतंदिनार्थंप्राक्पश्चिमनतंजातकपद्धतौभासिद्धम् । नतघ-
 टिकाभिस्तस्मात्कालिकसूर्यात् । निरक्षदेशराशुद्धयासुभिःपूर्वोक्तप्रकारेण
 सिद्धराशिभागादिकंप्राक्पश्चिमनतक्रमेणमूर्त्यक्षयधनेहीनयुतेकृत्वातदाभीष्टका-
 लेमध्यलभंदशमलभंस्यात् । अयमभिप्रायःप्राद्भूततेनतपद्यसुभ्यःमूर्त्याक्रान्तरा-
 शेर्निरक्षोदयासुभिर्भुक्तामूर्त्विशोध्य तत्पूर्वराशीनांनिरक्षोदयामूर्त्विशोध्य शेषं
 त्रिंशद्भागमशुद्धनिरक्षोदयभक्तफलनभागादिनाशोधितग्रहसंख्या तुल्यराशिभिश्च
 सूर्योहीनोमध्यलभम् । एवंपश्चिमनतेनतपद्यसुभ्यःमूर्त्याक्रान्तराशेर्निरक्षोदयासु-
 भिर्भोग्यामूर्त्विशोध्यतदग्रिमराशीनांनिरक्षोदयामूर्त्विशोध्यशेषंविंशद्भागमशु-
 द्धनिरक्षोदयभक्तफलनभागादिनाशोधितग्रहसंख्यातुल्यराशिभिश्चसूर्योयुतोम-
 ध्यलभम् । एवंभुक्तभोग्यासुभ्योऽल्पकालेऽपीष्टासवास्त्रिशुहणिताःमूर्त्याक्रान्तरा-

शुद्धयुद्धयभक्तः फलेनभागादिनाहीनयुतोऽर्कोमध्यलमंस्यात् । अनेनप्रकारेणलमम-
पिसाध्यम् । अत्रोपपत्तिः । ऊर्ध्वयाम्योत्तरवृत्तेयः क्रान्तिवृत्तप्रदेशोलमस्तन्मध्यल-
मम् । तत्साधनार्थमभीष्टकालेयाम्योत्तरवृत्ताद्दुरात्रवृत्तेसूर्योयावताघटीविभाग ।
दिना नतःसनतकालः । प्राक्पश्चिमकपालयोः प्राक्पश्चिमसञ्ज्ञः । अर्धरात्रमारभ्य
दिनार्धपर्यन्तंप्राक्कपालम् । दिनार्धमारभ्यार्धरात्रपर्यन्तंपश्चिमकपालम् । तत्रप्रा-
ङ्मनंतसूर्यस्ययाम्योत्तरवृत्तात्पूर्वस्थत्वेनसूर्यात्पूर्वराशिभागएव याम्योत्तरवृत्तल-
म इति सूर्यादूनमृणलमरीत्यानतघटीभिःसाध्यम् । पश्चिमनतेतुसूर्यस्ययाम्योत्त-
रवृत्तात्पश्चिमस्थत्वेनसूर्याग्रिमराशेर्मध्यलमत्वात्सूर्यादधिककमलमरीत्यानतघ-
टीभिःसाध्यम् । तत्रोदृत्ताद्याम्योत्तरवृत्तस्यपञ्चदशघट्यन्तरेणनियतंसत्वान्निरसो-
दयासुभिःसाध्यमिति । शेषक्रियोपपत्तिस्त्वतिस्पष्टतरोतिसंक्षेपः ॥ ४८ ॥

भा०टी०-इसप्रकार प्राक् पश्चात्तनाईसे और लंकोदयप्राणखण्ड लेकर रवि-
स्फुटमं ऋणधन करनेसे मध्य वा दशम लग्न होगी ॥ ४८ ॥

अथकालसाधनमाह-

भोग्यासूनूनकस्याथभुक्तासूनधिकस्यच ॥

संपिण्ड्यान्तरलग्नासूनेवंस्यात्कालसाधनम् ॥ ४९ ॥

अथानन्तरलग्नार्कयोर्मध्येयोऽत्यन्तमूनस्तस्यभोग्यासूनधिकस्यभुक्तासूनस-
म्पिण्ड्यैकीकृत्यांतरलग्नासूनसूर्यलममध्येयेलमराशयस्तेपामुदयामून । चः
समुच्चये । एकीकृत्यैःसुक्तप्रकारेणकालस्यासिद्धिर्भवति । अत्रोपपत्तिः ।
ऊनादधिकमग्रएवभवति । तूनतुल्यलमस्यभोग्यकालोऽन्तरस्यराशुद्धयुतोऽधि-
कतुल्यलमस्यभुक्तकालेनयुतस्तल्लमयोरन्तरवर्तीकालःसिद्धःस्यात् ॥ ४९ ॥

भा०टी०-लग्न और रवि स्पष्टक मध्यमें न्यूनकी भोग और दृसेरकी भुक्त और इन
दोनोंके मध्यमें स्थित राशियोंकी प्राणसंख्या इकट्ठी करनेसे जो प्राणसंख्या होगी
विस्ते काल सिद्ध होगा ॥ ४९ ॥

अथैवंलग्नार्कभ्यांसाधितकालस्यादिनराश्यान्तर्गतत्वज्ञानमाह-

सूर्यादूनेनिशाशपेलग्रेऽर्कादधिकेदिवा ॥

भचक्रार्धयुताद्गानोरधिकेऽस्तमयात्परम् ॥ ५० ॥

सूर्यात्रिराश्यान्तर्गतत्वेनन्यूनलमेसतिपूर्वप्रकारसिद्धःकालोरात्रिशेषभवति ।
सूर्यात्पद्भान्तर्गतत्वेनाधिकेकलमेपूर्वप्रकारसिद्धःकालोदिनस्यात् । पद्भयुतात्सूर्या-
र्कादधिकेकलमसपद्भसूर्याभ्यामानीतः पूर्वरीत्याकालोऽस्तमयात्सूर्यास्तका-
लात्परमनन्तरंरात्रावित्यर्थः । एतेनरात्रीष्टकालेगतेसपद्भसूर्याल्लमंसाध्य-
मिति सूचितम् । अत्रोपपत्तिः । सूर्यादयसूर्यतुल्यलमत्वात्सूर्यादूनाधिके

लघ्नैकमेणगात्रिशेषेदिनेचकालःस्यात् । एवमस्तकालेसपइभसूर्यस्यलघ्नत्वात्
तदधिकेलेमेरात्रावेवकालःसिद्धचेदित्यादिसुगमतरम् ॥ ५० ॥

भा०शं०-लघ्नस्पष्ट, सूर्यस्फुटखे कम होनेपर रात्रिशेष और अधिकहोनेपर दिवामें
और ६ राशियुक्त सूर्यसे लघ्न अधिक होनेपर सन्ध्यावापर होगा ॥ ५० ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गतिवन्निरासार्थमधिकारसमाप्तिफक्किकयाह-

दिग्देशकालानांप्रतिपादनमिदंपरिपूर्तिमात्रमित्यर्थः । दिशांसाधनंशिलात-
लइत्यादिनियतंतत्सम्बन्धेनसमकोणयाम्योत्तरशङ्कुनांसाधनान्यपिदिगन्तर्गतान्य-
नियतानि । पलभालम्बाक्षादिसाधनंदेशनिरूपणनियतम् । अग्राचरा-
दिसाधनमनियतम् । कालसाधनंतदशाच्छायादिसाधनंचकालनिरूपणमि-
तिविवेकः ॥ रङ्गनाथेनरचितेर्मूर्त्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ त्रिप्रश्नस्याधिकारोऽयं
पूर्णांगूढप्रकाशके ॥ ॥ इति श्रीसकलगणकसार्वभौमचल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गना-
थगणकविरचितेगूढार्थप्रकाशेत्रिप्रश्नाधिकारःपूर्णः ॥

॥ इति त्रिप्रश्नाधिकारः ॥

तीसरा अध्याय समाप्त ।

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

अथचन्द्रग्रहणाधिकारोव्याख्यायते । तत्रप्रथमंमूर्त्यचन्द्रयोर्विम्बयोजना-
नितत्स्फुटीकरणंचसार्धश्लोकेनाह-

सार्धानिपट्सहस्राणियोजनानिविषुवतः ॥

विष्कंभोमण्डलस्येन्दोःसहाशीत्याचतुःशतम् ॥ १ ॥

स्फुटस्वभुक्त्यागुणितौमध्यभुक्तयोद्धृतौस्फुटौ ॥ १ ॥

पट्सहस्राणिसार्धानिसहस्रस्यार्धं पञ्चशतंतत्सहस्रवर्तमानानिपञ्चपष्टिशतंयो-
जनादिसूर्यस्यमण्डलस्यगोलरूपविम्बस्यविष्कंभोव्यासः । चन्द्रस्यगोला-
कारविम्बस्याशीत्यामहाशीत्यधिकंचतुःशतंयोजनानि । तौव्यासौस्पष्ट्यां
निजगत्यागुणितौनिजमध्यगत्याभक्तौस्फुटास्तः । अत्रगणितेव्यासस्यैव

विम्बव्यवहारोऽभियुक्तानाम् । अत्रोपपत्तिः । त्रिज्यामितकर्णमध्यमकक्षा-
यांभ्रमणात्तत्रयद्विम्बव्यासात्मकतन्मध्यमम् । तत्रस्वल्पान्तरेणमध्यगत्यङ्गी-
कारान्मध्यगत्येदंतदास्फुटगत्याकिमितेस्पष्टविम्बं नीचेपृथुच्चेऽणुतरम् । गत्योः
परमाधिकन्यूनत्वात् ॥ १ ॥

भा०टी०-सूर्यमण्डलका परिमाण ६५०० योजन और चंद्रमाका परिमाण ४८० योजन है। निज
२की तात्कालिक गतिसे गुणकरके मध्यगतिसे भाग करनेपर स्फुट व्यास होगा ॥ १ ॥

अथसूर्यविम्बंचन्द्रकक्षायांसाधयंस्तयोःकलात्मकविम्बानयनसार्धश्लोकेनाह-

रवेःस्वभगणाभ्यस्तःशशाङ्कभगणोद्धृतः ॥ २ ॥

शशांककक्षागुणितोभाजितोवार्ककक्षया ॥

विष्कम्भश्चन्द्रकक्षायांतिथ्यात्तमानुल्लिप्तिकाः ॥ ३ ॥

सूर्यस्यविष्कम्भःप्रागुक्तस्पष्टोव्यासःस्वभगणैःसूर्यभगणैरुक्तैर्गुणितश्चन्द्रभगणै-
र्भक्तोवाथवाचन्द्रकक्षयावक्ष्यमाणयागुणितःसूर्यकक्षयावक्ष्यमाणयाभक्तश्चन्द्रक-
क्षायांचन्द्राधिष्ठिताकाशगोलेसूर्यव्यासःस्पष्टोभवति।ततोव्यासयोजनसङ्ख्या-
पञ्चदशभक्तासूर्यचन्द्रयोर्विम्बव्यासप्रमाणकलाभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । चक्र-
कलाभिश्चन्द्रकक्षायोजनानितदैककलयाकानीति चन्द्रकक्षास्थितैककलायांपञ्च-
दशयोजनानि । अतश्चन्द्रस्यस्वकक्षायांस्थितत्वात्स्पष्टचन्द्रविम्बव्यासयो-
जनानिपञ्चदशभक्तानिचन्द्रविम्बव्यासकलाभवन्ति । एवंसूर्यकक्षायामेकक-
लासार्धशतद्वययोजनैरितिस्पष्टसूर्यव्यासस्तैर्भक्तोव्यासकलाभवन्ति । तत्रसूर्य-
स्यलोकैर्दूरान्तराच्चन्द्राकाशइवदर्शनात्प्रत्यक्षतोविविक्तान्तरेणदर्शनाभावाच्च च-
न्द्रकक्षाप्रमाणेनसूर्यविम्बव्यासःसूर्यकक्षयायंतदाचन्द्रकक्षयाकल्प्यनुपातेनगणि-
तार्थमवस्तुभूतः साधितः । नतुवस्तुतश्चन्द्रकक्षायांसूर्यमण्डलावस्थानंसूर्यग्र-
हणेचन्द्रस्यच्छादकत्वानुक्तिप्रसङ्गात् । अथसूर्यस्पष्टव्यासश्चन्द्रभगणभक्तस्वकक्षा-
रूपचन्द्रकक्षागुणितः सूर्यभगणभक्तस्वकक्षारूपसूर्यकक्षयाभक्तइतिस्वकक्षारू-
पगुणहरयोर्नाशात्सूर्यभगणगुणितश्चन्द्रभगणभक्तइतिपूर्वकक्षयोरनुक्तेरयं प्रका-
रोमुख्यत्वात्प्रथममुक्तस्ततश्चन्द्रकक्षासिद्धसूर्यविम्बव्यासःपञ्चदशभक्तः सूर्यवि-
म्बव्यासकलाःसिद्धाइत्युपपन्नमुक्तम् ॥ २ ॥ ३ ॥

भा०टी०-यदिस्पष्ट व्यासको रविभगणसे गुण करके चन्द्रभगणसे भाग करनेपर अथवा
चन्द्रकक्षासे गुण करके, रविकक्षासे भाग करनेपर चन्द्राधिष्ठित आकाशगोलेमें
सूर्यव्यास निरूपित होगा अर्थात् चंद्रमाकी कक्षामें सूर्यके व्यासका परिमाण होगा ।
उस सूर्यव्यास और चन्द्रव्यासमानको १५से भाग करनेपर कलाद्विविम्बमान होगा ॥ ३ ॥

अथोपयुक्ताभूञ्छायांश्लोकान्पांसाधयति-

स्फुटेन्दुभुक्तिर्भूव्यासगुणितामध्ययोद्धृता ॥

लब्धंसूचीमहीव्यासस्फुटार्कश्रवणान्तरम् ॥ ४ ॥

मध्येन्दुव्यासगुणितंमध्यार्कव्यासभाजितम् ॥

विशोध्यलब्धंसूच्यातुतमोलिप्तास्तुपूर्ववत् ॥ ५ ॥

स्पष्टाचन्द्रस्पगतिर्भूव्यासेनगुणितामध्ययाचन्द्रगत्याभक्ताफलंमूचीसंज्ञं स्यात् । भूव्यासस्पष्टमूर्यविम्बव्यासयोरन्तरंमध्येनचन्द्रविम्बव्यासेनाशीत्यधिकचतुःशतयोजनेनगुणितंमध्येनमूर्यविम्बव्यासेनपंचपष्टिशतयोजनेनभक्तंफलंमूच्यांप्राक्सिद्धायान्पृनीकृत्यतुकाराच्छेपंतमः । भूञ्छायारूपंयोजनात्मकं भाभावस्तमइतिच्छायायास्तमस्त्वात् । अस्पकलात्मकंमानमाह । लिप्ताइति । त्वन्तस्यपूर्वसम्बन्धानुक्तेरुत्तरत्रसम्बन्धस्तुकारेणसुबोधः । अतएवपूर्ववाक्यसमातिस्थंतमःपदमत्रनान्वेति । पूर्ववत्तिथ्यात्मानलितिकाइतिपूर्वोक्तेनभूञ्छायायाःकलाःकार्याः । अत्रोपपत्तिः । 'भूव्यासहीनंरविर्विवाग्मिदुकर्णाहंतभास्करवर्णभक्तम् ॥ भूविस्तृतिर्लब्धफलेनहीनाभवेत्कुभाविस्तृतिरिन्दुमार्गं ॥' इतिसिद्धान्तशिरोमणौसूक्ष्मप्रकारउक्तः । अस्योपपत्तिस्तद्विधायां व्यक्ता । तत्रभूव्यासोनस्यरविर्विम्बस्य ४९०० स्वल्पान्तराद्गीकारेणस्पष्टगतिभक्तमध्यगतिगुणितचन्द्रमध्ययोजनकर्णरूपस्पष्टेन्दुयोजनकर्णो गुणः । तादृशमूर्यकर्णोहरः । तत्रैतत्खण्डस्यकलाकरणार्थंत्रिज्यागुणध्वन्द्रकर्णस्तादृशोहरइति चन्द्रस्पष्टमध्यगत्योस्तुल्यगुणहरत्वेननाशात्त्रिज्यामध्येन्दुयोजनकर्णयोस्त्रिज्यापवर्त्तनेनहरःपंचदशपृथगुक्तः । अग्रेऽवशिष्टौभूव्यासहीनमध्यार्कविम्बयोजनांरविस्पष्टगतिमध्यमगतीगुणहरौ । चन्द्रमूर्ययोर्मध्ययोजनकर्णावपिक्रमेण गुणहरौ । तत्रर्कस्थानेलाघवात्तयोर्विम्बयोजनानिगृहीतानि । यद्यपिसूर्यचन्द्रयोर्मध्ययोजनकर्णानुसारित्वाभावादिम्बयोजनग्रहणमनुचितम् ॥ तथाप्यल्पान्तराद्गीकारेणतददोषः । इन्दुव्यासार्कव्यासयोर्भूगोलाध्यायोक्तकक्षाभूकर्णगुणितामहीमण्डलभाजितातत्कर्णइति । तत्कक्षाव्यासार्धत्वेनुसुतराम् । तत्रापिस्पष्टार्कविम्बयोजनग्रहणेमध्यार्कयोजनविम्बसूर्यस्पष्टगतिगुणितंसूर्यमध्यगतिभक्तमितिसिद्धम् । नचोक्तरीत्यासूर्यस्पष्टमध्यगतीगुणहरौभूव्यासमध्यार्कविम्बयोजनान्तरस्योत्पन्नौनकेवलंविम्बस्येति भूव्यासस्तादृशोमहीव्यासइत्यनेनकर्यंसिद्धइतिवाच्यम् । भगवतास्वल्पान्तरेणमहीव्यासस्ययथास्थितस्यैवाद्गीकारात् । मही व्यासस्फुटार्कश्रवणान्तरमित्युक्तयामध्यस्यस्फुटपदस्योभयत्रान्वयेनार्कश्रवणसन्निधानेनत्रसूर्यविम्बस्फु-

टरीत्यैवमहीव्यासस्यस्फुटत्वसिद्धेश्च । अथैतत्खण्डसिद्धफलंभूव्यासाद्धी-
 नंभूभायोजनानि । तत्रकलाकरणार्थंभूव्यासस्यापरखण्डस्यात्रिज्यागुणःस्पष्ट-
 चन्द्रगतिभक्तमध्यगतिगुणितचन्द्रमध्ययोजनकर्णस्पष्टयोजनकर्णोहरः ।
 तत्रत्रिज्यामध्ययोजनकर्णगुणहरौ गुणेनापवर्त्यहरस्थानेपञ्चदशचन्द्रस्पष्टमध्य-
 गतीगुणहरावितिसूच्युक्तोपपन्ना । भूभायाःसूच्यनुकारत्वात्प्रथमखण्डद्विती-
 यखण्डेहीनंभूभायोजनात्मिकासापञ्चदशभक्ताकलादिकेत्युक्तमुपपन्नम् । यदि
 तुभूव्यासहीनंरविचिम्बमित्यादौमध्यचिम्बानुक्तेः प्रथममेवस्पष्टार्कचिम्बग्रहणं-
 दामहीव्यासस्यस्पष्टत्वाप्रसिद्ध्यामहीव्यासस्फुटार्कश्रवणान्तरमित्येवयथाश्रुतं
 सम्यक् । परन्तुतदाभूव्यासोर्नार्कचिम्बस्यसूर्यमध्यस्पष्टगतीहरगुणाववशिष्टौ
 वाच्यावपिभगवतास्वल्पान्तरत्वादनुक्तौ । नचानुपातेसूर्यचन्द्रयोर्मध्ययोजन
 कर्णाविवेगृहीतौनस्फुटावितिमध्यस्फुटगतीहरगुणावनुत्पन्नौनोक्तावितिवाच्यम् ।
 चन्द्रस्पष्टयोजनकर्णस्वरूपग्रहणेनोत्पन्नमूच्याअनुक्तत्वापत्तेः । नचचन्द्रकर्ण-
 स्यमध्यत्वेनगृहीतेवहन्तरमतस्पष्टत्वेनतस्यग्रहेमूच्युपपन्नासूर्यकर्णस्य मध्यत्वेन
 गृहीतेत्यल्पान्तरमितिवाच्यम् । मध्यार्कचिम्बयोजनग्रहणेनस्फुटार्कश्रवणानु-
 पपत्तेः । नचोभयत्रागृहीतेप्रत्येकमल्पान्तरमपिवहन्तरमतएकत्रसूर्यगतिग्रह-
 णमुचितमितिवाच्यम् । विनिगमनाविरहात् । पूर्वमूर्यचिम्बस्यैवसूर्यस्पष्टम-
 ध्यगतीगुणहरौनमहीव्यासस्यमान्त्येवभयोरितिस्थूलसूक्ष्मविनिगमकेतुमान्त्येसू-
 र्यगतिग्रहणस्यौचित्याच्च । अथमहीव्यासस्यप्रथमखण्डस्यचन्द्रगतिग्रहणेनसू-
 च्युक्तावेवद्वितीयखण्डस्यभूव्यासोर्नस्फुटरविचिम्बस्यार्थोत्सूर्यगतिग्रहणमुचित-
 मितिनिक्षतिरितिचेन्न । व्याख्याप्रसङ्गेसूर्यगतिग्रहणंमानाभावादुपपत्तेरप्रस-
 ङ्गाच्च । अन्यथात्रापिचन्द्रगतिग्रहणापत्तेरिति । एतेनचन्द्रमध्यगत्याभूव्यास-
 स्तदाचन्द्रस्पष्टगत्याकइतिभूव्यासरूपंखण्डंस्पष्टंमूचीमंज्ञंमूर्यचिम्बप्रमाणेनाप-
 रंभूव्यासोर्नस्फुटरविचिम्बखण्डंस्तदाचन्द्रचिम्बप्रमाणेनविमितिस्पष्टंद्वितीयंमं-
 डंतयोःस्पष्टयोरन्तरंस्पष्टाभूमेतिसर्वंमुपपन्नमितिनिरस्तम् । एतानु-
 पाताभ्यांतयोःस्पष्टत्वसिद्धीमानाभावात् । स्पष्टत्वस्याप्रसङ्गाच्च । चन्द्र
 मूर्ययोर्मध्यचिम्बानुपपत्तेश्च । यत्तुभूव्यासस्यस्पष्टत्वंमूचीरूपमनुपपद्यमानं हृदि
 ज्ञात्वाभूव्यासस्यप्रथमखण्डंभूव्यासोर्नस्पष्टरविचिम्बस्यमध्यकर्णानुपाताभ्या-
 मल्पान्तेरेणाप्रवर्तनान्मध्यचिम्बेगुणहरानुत्पाद्यद्वितीयखण्डमुभयोरद्वलीकरणं
 चन्द्रमध्यकर्णेनत्रिज्यामिताः फलान्तदाभ्यांकाइत्यनुपातेप्रमाणफलयोःफलव-
 र्त्तनेनप्रमाणस्थानापन्नपञ्चदशग्रहणेणितितयोरन्तरंभूमेत्युक्तंज्ञानराजद्वेषः सिद्धा-
 न्तसुंदरः । इनावतीव्यासविषोऽनिग्रंशशाङ्गविम्बरविम्बभक्तम् । फलान्तम-
 व्याससमाहुर्भामौशरेन्दुभक्तात्रलिकादिकाभ्यात्वा॥ इतिग्रन्थेन । अत्रमूर्यव्यमाः

स्फुटार्कविम्बयोजनात्मकौ न मध्ययोजनात्मकः । चन्द्रार्कविम्बे गुणहरौ मध्ययोजनात्मकौ न स्फुटविम्बयोजनात्मकौ तद्दृष्ट्वा कृच्चिन्तामण्यभिमतौ । उपजीव्यसूर्यसिद्धान्तविरोधात् । तदुक्तं तदुपपत्त्यापितदसिद्धेश्चात्रयदपितद्दृष्ट्वा कृच्चिन्तामण्युक्तं मध्यमस्य भूभाविम्बस्यानयनं फलाविशेषेण मध्यकर्णाविवगुणहरौ प्रकल्प्योक्तविधिना सिद्धस्य मध्यविम्बस्य यदि मध्यगत्यन्तरेण दंस्फुटगत्यन्तरेण किमित्यनुपातेन स्फुटत्वं मूलकृदनुक्तमपिकायमिति तद्गत्यन्तरवशेन भूभाया अनुत्पत्त्यानसमञ्जसम् । अन्यथा गतिवशेन साधितार्कचन्द्रविम्बवद्गत्यन्तरकलाभ्योऽविकृताभ्य एव भूभायाः साधनापत्तेरिति । तदसत् । 'स्फुटेन्दुभुक्तिर्भूव्यासगुणिता मध्ययोद्धता ॥' इति मूर्यसिद्धान्तोक्तयुक्तिसिद्धसूच्यनुक्त्या भूव्यासस्यैवाविकृतस्य ग्रहणादित्यलं परदोषगवेषणापह्नवितेन ॥ ४ ॥ ५ ॥

भा०टी०-चन्द्रस्पष्टगतिसे पृथ्वीव्यासको (१६००) गुणकरके चन्द्रमाकी दैनिकभुक्तिसे भाग करनेपर सूची होगी । महीव्यास (१६००) और सूर्यस्फुटव्यासके अन्तरको चन्द्रमध्यव्यास (४८०) से गुणकरके मध्यार्कव्यास (६५००) से भाग करनेपर जो प्राप्त होवे, तिसको सूचीसे वियोग करनेपर तमव्यासयोजन होगा । पहलेकी अनुसार इसको १५ से भागकरनेपर कलादि होगी ॥ ४ ॥ ५ ॥

अथ ग्रहणद्वयसंभूतिमाह-

भानोर्भाधैमहीच्छायातत्तुल्येऽर्कसमेऽपि वा ॥

शशांकपातेग्रहणं कियद्वागाधिकोनके ॥ ६ ॥

सूर्यात्सकाशात्पद्धान्तरे भूच्छायासूर्यापरदिक्त्वात् । तत्तुल्ये सपद्भार्करूपच्छायाक्षेत्रादिना समे चन्द्रपाते । अपिवाथवासूर्यतुल्ये चन्द्रपाते सूर्यचन्द्रयोः प्रत्येकं ग्रहणम् । ननु समत्वाभावेऽपि ग्रहणमित्यत आह । कियद्वागेत्यादि । सपद्भार्कादर्काद्वाकतिपर्यैर्भागैरधिकऊनेऽपि चन्द्रपाते ग्रहणम् । तथाचनक्षतिः । भागाश्चन्द्रग्रहणे द्वादशानिश्चयार्थम् । सूर्यग्रहणे तु न तांशपडंशसंस्कारात्सत्तेत्यापाततः । अत्रोपपत्तिः । सपद्भार्ककेवलार्कान्यतरतुल्ये चन्द्रपाते शराभावश्चन्द्रस्य तत्तुल्यत्वात् । तदा चन्द्रो भूच्छायायां भवतीति ग्रहणम् । एवं शरसत्त्वेऽपि मानैक्यखण्डादल्पे भूच्छायायां मण्डलैकदेशस्य सत्त्वेन ग्रहणम् । एवं शराभावे मानैक्यखण्डान्यूनशरे च चन्द्रमण्डलं सूर्यमण्डलस्याच्छादकं भवति परन्तु तत्र शरोनतिसंस्कृतोऽतः सम्पुक्तमुपपन्नम् ॥ ६ ॥

भा०टी०-सूर्यसे ६ राशि दूरपर पृथिवीकी छाया स्थित है । चन्द्रपात, छाया या सूर्यकी बराबर राशिमें स्थित हो ग्रहण होगा । थोड़ी कमताई अधिकताईमें भी ग्रहण होगा ॥ ६ ॥

ननुतत्कुत्रभवतीत्यतस्तयोर्ग्रहणयोःकालमाह-

तुल्यौराश्यादिभिःस्याताममावास्यान्तकालिकौ ॥

सूर्येन्दुपौर्णमास्यन्तेभार्धेभागादिकौसमौ ॥ ७ ॥

अमावास्यान्तकालोत्पन्नौसूर्यचन्द्रौराश्याद्यवयवैःसमौभवतः । पौर्णमास्य-
तेभागादिकौतुल्यौसूर्यचन्द्रौपङ्कान्तरेस्याताम् । तथाचामान्तेमूर्यचन्द्रयो-
रेकत्रोर्ध्वाधरान्तरेणसत्त्वात्मूर्यग्रहणम् । पौर्णमास्यन्तेचन्द्रभूमयोरेकत्राव-
स्थानाच्चन्द्रग्रहणम् । एतेनपूर्वश्लोकेशशाङ्कपातइत्यत्रचन्द्रचन्द्रपातौद्वौनभा-
ह्याविति सूचितम् । एतच्छ्लोकस्यवैयर्थ्यापत्तेः । अत्रोपपत्तिः । अमान्तेमूर्यच-
न्द्रयोः पूर्वापरान्तराभावेनयोगात्तुल्यौमूर्यचन्द्रौपौर्णिमान्तेभचक्रार्धान्तरत्वात्प
द्वाशयन्तराभागादिसमाविति ॥ ७ ॥

भा०टी०-अमावस्याके अन्तिमकालमें सूर्यकी राश्यादि चन्द्रमाकी तुल्य है । पौर्णिमाके
अन्तमें चन्द्रमा और सूर्यमें ६ राशिका फरक (अन्तर) है ॥ ७ ॥

अथपर्वान्तेमूर्यचन्द्रचन्द्रपातानांसाधनमाह-

गतैप्यपर्वनाडीनांस्वफलेनोनसंयुतौ ॥

समलितौभवेतांतौपातस्तात्कालिकोऽन्यथा ॥ ८ ॥

तौमूर्यचन्द्रौगतैप्यपर्वनाडीनां यत्कालिकौमूर्यचन्द्रौतत्कालाद्गताएण्यावाद्-
शान्तपौर्णिमान्तान्यतरपटिकास्तासांस्वफलेनस्वगतिसम्बन्धेनयत्फलम् । 'इ
ष्टनाडीगुणाभुक्तिःपष्टयाभक्तारुलादिकम् ॥' इतिमध्याधिकारोक्तंनानीतम् ।
तेनगतैप्यक्रमेणोनयुतौतत्रसमकलीस्तः । यद्यपिममांशावितियुक्तं तथा-
प्यन्यतिथ्यन्तोपसाधितौसमकलावितिद्योतनार्थसमकलावित्युक्तम् । पातः
स्वगत्युत्पन्नफलेनान्यथागतैप्यक्रमेणयुतोनस्तात्कालिकःपर्वान्तकालिकः स्या-
त् । अत्रोपपत्तिश्चालनश्लोकः । तत्रतिथ्यन्तेभागान्तरत्वेनकलादिसाम्यम् । पा-
तस्यचत्रशोधितत्वेनेतरग्रहवैपरीत्यम् ॥ ८ ॥

भा०टी०-मध्यरात्रिके स्पष्टराश्यादिमें पर्वान्तरात् मध्यरात्रिके पूर्व होनेपर तात्कालि-
क हीन, नहीं तो योगवत्नेपर चन्द्रमा और सूर्यकी समरता होगी । पातसम्बन्धमें
तिसकालका सम्बन्ध उलटा करना पडता है ॥ ८ ॥

अथप्रागुक्तानांविम्बानांप्रयोजनमाह-

छादकोभास्करस्येन्दुरधःस्योपनवद्भवेत् ॥

भूच्छायांप्राद्मुखश्चन्द्रोविशत्यस्यभवेदसौ ॥ ९ ॥

मूर्यमण्डलस्याच्छादकश्चन्द्रःम्यात् । नन्वाराशेद्वयोःमत्वेनमूर्यग्रचन्द्र-

स्यच्छादकः कथंनस्यादित्यत आह । अयःस्य इति । वक्ष्यमाणकक्षाव्याये
सूर्यकक्षातोऽधः कक्षास्यत्वाच्चन्द्रस्यैवाच्छादकत्वम् । नब्रुर्ध्वस्यश्छादकोयेन
सूर्यश्चन्द्रस्यच्छादकः । ननु विनैकत्रावस्थानं छादनं भवत्यत आह । घनव-
दिति । यथाधःस्थोमेघः सूर्यस्याच्छादको भवति तथा चन्द्रो भवतीत्यर्थः ।
प्राइमुखः पूर्वाभिमुखो गच्छंश्चन्द्रो भूच्छायां प्रतिप्रविशति । अतः कारणाद्-
स्यचन्द्रस्यासौ भूभाच्छादिका भवेत् । तथाच सूर्यग्रहणे सूर्यचन्द्रविम्बयोः प्रयो-
जनं चन्द्रग्रहणे चन्द्रभूभाविम्बयोः प्रयोजनमिति भावः । अत्रोपपत्तिः । च-
न्द्रो दर्शान्ते सूर्यादधो भवतीति चन्द्रः सूर्यस्याच्छादकः । बुधशुक्रयोस्तु मण्डलाल्प-
त्वात्नाच्छादकत्वम् । चन्द्रस्याधो ग्रहाभावात्पृथगन्तरे भूम्या प्रतिवद्धाः सूर्यकि-
रणाश्चन्द्रगोलेन पतन्ति । अतो निष्प्रभस्य चन्द्रस्य भूभायां प्रवेश इति चन्द्रस्य भू-
भाच्छादिका ॥ ९ ॥

भा०टी०-मेघको समान चंद्रमा नीचे आयकर सूर्यको ढकलैताहै । आगे चलताहुआ
चंद्रमा पृथिवीकी छायां प्रवेशकरे तो ग्रहण होताहै ॥ ९ ॥

अथग्रासानयनमाह-

तात्कालिकेन्दुविक्षेपं छाद्यच्छादकमानयोः ॥

योगार्धात्प्रोज्झयच्छेपं तावच्छन्नं तदुच्यते ॥

यश्छाद्यते स छाद्यः । सूर्यग्रहणे सूर्यश्चन्द्रग्रहणे चन्द्रः । यश्छादयति स छाद-
कः । सूर्यचन्द्रग्रहणयोः क्रमेण चन्द्रभूमे । तयोः पूर्वानीतमानकलयोरेक्य-
स्यार्धात्तात्कालिकचन्द्रात्पूर्वाक्तप्रकारेण साधितं विक्षेपं कलादिकं विशोध्य यद्व-
शिष्टं तत्प्रमाणकं छन्नं छादकेन छाद्यस्य यावान्मण्डलप्रदेश आच्छादितस्तावत्प्रदे-
शात्मकं ग्रासरूपं ग्रहणतत्त्वज्ञैः कथ्यते । अत्रोपपत्तिः । छाद्यच्छादकमण्डल-
नेमियोगे ग्रहणाद्यन्तरूपे मण्डलकेन्द्रयोरन्तरं स्वविम्बखण्डयोगरूपम् । विम्ब-
स्य व्यासमानात्मकत्वात् । तच्चुसमत्वाद्वाधवाच्च योगार्धरूपं धृतम् । ततो य-
थाप्रवेशस्तथा ग्रासो भवतीति पूर्वान्ते छाद्यच्छादकयोर्विक्षेपान्तरितत्वात्तदूने वि-
क्षेपे मण्डलयोगस्तदन्तरमितः स एव ग्रासः ॥ १० ॥

भा०टी०-तिसकालके चन्द्र-विक्षेपको छाद्य और छादकमानके योगार्द्धसे विषेण
करनेपर जो बचता है तिसको छन्न कहते हैं ॥ १० ॥

अथसम्पूर्णन्यूनग्रहणज्ञानग्रहणाभावज्ञानं चाह-

यद्वाह्यं माधिके तस्मिन् सकलं न्यूनमन्यथा ॥

योगार्धादधिकेन स्याद्विक्षेपे ग्राससम्भवः ॥ ११ ॥

तस्मिञ्छन्नमानेऽधिकेग्राह्यमानाधिकेयद्यस्मात्कारणाद्ग्राह्यमानमस्ति । अ-
तःकारणात्सकलसम्पूर्णग्रहणं भवति । अन्यथा । ग्राह्यमानाच्यूनेग्रासेन्यूनं
ग्राह्यमानान्तर्गतग्रहणं स्यात् । मानैक्यखण्डादिक्लेषेऽधिकेसतिग्राससम्भवोग्रहणं
न स्यात् । अत्रोपपत्तिः । ग्राह्यमानादधिकेग्रासेसम्पूर्णग्रहणंन्यूनान्यूनमानैक्यख-
ण्डादधिकेविक्षेपेमण्डलस्पर्शासम्भवाद्ग्रहणाभावः ॥ ११ ॥

मा०टी०-जो ग्राह्य ग्रहविम्बसे छन्नमान अधिकहो तो सम्पूर्ण ग्रहण किया जायगा,
अन्यथा होनेसे कम ग्रहण किया जायगा । योगार्द्धसे विक्षेप अधिक होनेपर ग्रासस-
म्भव नहीं होता ॥ ११ ॥

अथस्थित्यर्धविमर्दाधैश्लोकाभ्यामाह-

ग्राह्यग्राहकसंयोगवियोगौदलितौपृथक् ॥

विक्षेपवर्गहीनाभ्यां तद्गर्गाभ्यामुभेपदे ॥ १२ ॥

पृथ्वासंगुण्यसूर्येन्द्रोर्भुक्तयन्तरविभाजिते ॥

स्यातांस्थिति विमर्दाधैनाडिकादिफलेतयोः ॥ १३ ॥

ग्राह्यग्राहकमानयोर्योगान्तरेऽर्धितेपृथक्स्थानान्तरेस्थाप्ये । अग्रिमक्रिया-
यांकदाचिदशुद्धत्वसम्भवेपुनःक्रियार्थमेतयोरावश्यकत्वात् । तद्गर्गाभ्यांयोगा-
र्द्धान्तरार्धयोर्धर्गाभ्यांविक्षेपवर्गणवर्जिताभ्यामुभेद्वेमूलपृथ्वागुणयित्वासूर्यच-
न्द्रयोर्गत्यन्तरकलाभिर्भक्ततयोर्योगवियोगयोःस्थानेपृथ्वादिफलेक्रमेणास्थित्य-
र्धविमर्दाधैभवतः । अत्रोपपत्तिः । ग्रहणारंभाद्ग्रहणान्तपर्यन्तयःकालःसस्थि-
तिसंज्ञः । तस्यखण्डएकंग्रहणारंभान्मध्यग्रहणपर्यन्तमपरंमध्यग्रहणाद्ग्रहणान्त-
पर्यन्तम् । तत्रविम्बनेमिस्पर्शकालेमानैक्यखण्डंकर्णःस्पर्शमोक्षकालिकशरो
भुजःस्पर्शमोक्षान्यतरकालिकशराग्रमध्यकालिकशराग्रयोरन्तरंपूर्वापरंकोटिरि-
तितत्खण्डसाधकक्षेत्रम् । एवंसम्पूर्णग्रहणेसम्मीलनोन्मीलनकालयोरन्तरकालो
मर्दस्तत्रमध्यग्रहणात्सम्मीलनोन्मीलनकालावधिखण्डेत्साधकंछाद्यच्छादक-
मण्डलकेंद्रयोरन्तरंमानार्धान्तरतुल्यंकर्णस्तात्कालिकशरोभुजः शराग्रयोरन्तरं
विक्षेपवृत्तेपूर्वापरंकोटिरिति क्षेत्रम् । सम्मीलनंछाद्यमण्डलस्याच्छादनसमाप्तिः ।
उन्मीलनंतुच्छादकमण्डलादाच्छादितसम्पूर्णच्छाद्यमण्डलस्यनिःसरणारम्भः ।
तत्रस्पर्शमोक्षसम्मीलनोन्मीलनकालानामज्ञानान्मध्यकालिकविक्षेपग्रहणम् । भु-
जकर्णवर्गान्तरपदंकोटिरितिपूर्वश्लोकोक्तमुपपन्नम् । छाद्यच्छादकमण्डलकेंद्रयोः
पूर्वापरान्तराभावेमध्यग्रहणसम्भवाच्छाद्यच्छादकसुतिर्गत्यन्तरकलाभिःषष्टिप-
टिकास्तदानातिकोटिकलाभिःकाइत्यनुपातेनस्थितिमर्दखण्डे । तत्रचन्द्रग्रहणे
भूभागेतःसूर्यगत्यतुरीयात्सूर्यगतित्वमित्युपपन्नद्वितीयश्लोकोक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥

मा०टी०-पृथक् ग्राह्य ग्राहकमान योगार्द्धं और वियोगार्द्धं वर्गं निर्णयकरे । तिस्रे विक्षेप वर्गं हीन करके मूल निर्णयकरे । उन दो मूलको ६० से गुणकरके सूर्येन्दु स्पष्ट भुक्त्यन्तरसे भागकरनेपर स्थूलस्थिताद्धं और स्थूल विमर्दाद्धं दण्डादि होंगे ॥ १२५१३॥

अपस्थित्यर्धविमर्दाद्धं असकृत्साध्यै इति श्लोकाभ्यामाह-

स्थित्यर्धनाडिकाभ्यस्तागतयः षष्टिभाजिताः ॥

लिप्तादिप्रग्रहेशोध्यं मोक्षदेयं पुनः पुनः ॥ १४ ॥

तद्विक्षेपैः स्थितिदलं विमर्दाद्धं तथा सकृत् ॥

संसाध्यमन्यथापाते तल्लिप्तादिफलं स्वकम् ॥ १५ ॥

सूर्यचन्द्रपातानां गतयः स्थित्यर्धवटीभिर्गुणिताः षष्ट्या भक्ताः फलकलादिप्रग्रहस्पृशस्थित्यर्धनिमित्तं सूर्यचन्द्रयोर्हानिमोक्षोक्षस्थित्यर्धनिमित्तं सूर्यचन्द्रयोर्देयं योज्यम् । चन्द्रपाते तल्लिप्तादिफलं स्थित्यर्धवट्यानीतं कलादिपूर्वफलं स्वकं स्वगत्युत्पन्नमन्यथाविपरीतं प्रग्रहास्थित्यर्धनिमित्तं योज्यं मोक्षस्थित्यर्धनिमित्तं हीनमित्यर्थः । तद्विक्षेपैस्तत्कालिकचन्द्रपाताभ्यामानीतशरकलाभिः । फलानां बहुत्वाद्विक्षेपैरिति बहुवचनम् । विक्षेपाभ्यामित्यर्थः । पुनः पुनः स्थितिदलं कार्यम् । अत्रैकं पुनः पदं स्पृशस्थित्यर्धसम्बद्धं द्वितीयं मोक्षस्थित्यर्धसम्बद्धं पुनः पदम् । तिनस्पृशस्थित्यर्धाद्धं साधितचन्द्रपाताभ्यामानीतशरेण प्रागुक्तप्रकारेण स्पृशस्थित्यर्धसंसाध्यममोक्षस्थित्यर्धाद्धं साधितचन्द्रपाताभ्यामानीतशरेण पूर्वोक्तरित्यामोक्षस्थित्यर्धसाध्यमित्यर्थः । तत्रोभयमसकृद्द्वारंवारं स्पृशस्थित्यर्धानीतचालनेन मध्यकालिकौ चन्द्रपाताबुक्तरित्याप्रचाल्यतच्छरेण पूर्वोक्तरित्यास्पृशस्थित्यर्धमस्मादप्युक्तरित्यास्पृशस्थित्यर्धमव्यावदविशेषः । एवं मोक्षस्थित्यर्धानीतचालनेन मध्यकालिकौ चन्द्रपाताबुक्तरित्याप्रचाल्यतच्छरेण पूर्वोक्तरित्यामोक्षस्थित्यर्धमस्मादप्युक्तरित्यामोक्षस्थित्यर्धमव्यावदविशेष इत्यर्थः । ननु स्थित्यर्धविमर्दाद्धं योरैकमित्युक्तेः कथं विमर्दाद्धं मसकृत्साध्यमिति नोक्तमित्यत आह । विमर्दाद्धं मिति । तथाहि स्थित्यर्धनाडिकाभ्यस्ता इत्यत्र विमर्दाद्धं नाडिकाप्रहात्स्पृशमर्दाद्धं मोक्षमर्दाद्धं साध्ये । आभ्यां प्रत्येकमसकृत्स्पृशमर्दाद्धं मोक्षमर्दाद्धं स्फुटैस्तः । अत्रोपपत्तिः । प्रागुक्तक्षेत्रं स्पृशमोक्षसम्मिलनोन्मलिनकालिकशरवशादिति तदज्ञानान्मध्यकालिकशरग्रहणेन स्थूलं स्थित्यर्धमर्दाद्धं चातो मध्यकालात्तदन्तरेण पूर्वाग्निमकालिकयोस्तेषां सम्भवात्तत्कालचालितचन्द्रपाताभ्यां विक्षेपस्तात्कालिको भवति परं स्थूलः । स्थूलस्थित्यर्धाद्यानीतत्वात् । अतोऽस्मदानातिं स्थित्यर्धादिपूर्वापेक्षया सूक्ष्ममपि स्थूलमित्यसकृत्सूक्ष्ममिति । तत्र सम्मिल-

नोन्मीलनकालयोरकाशस्पर्शमोक्षसम्भवात्स्पर्शमोक्षमर्दार्यमिति ध्येयम् ॥ १५ ॥

भा०टी०-स्थित्यर्धं दण्डसे सूर्ये चन्द्र और राहुकी गति गुणकरके ६० से भागकरने पर जो कलादिहों, सो ग्रहसे स्पर्शहीन (पातस्थानमें योग) और मोक्षमें चंद्रमा व सूर्यमें योग और पातस्थानमें वियोग करना होताहै ॥ १५ ॥

भा०टी०-तिस्से तिस्रकालके विक्षेपद्वारा स्थित्यर्द्ध और विमर्द्दार्द्ध बारम्बार निर्णय करनेपर सूक्ष्म होताहै ॥ १५ ॥

अथमध्यग्रहणस्पर्शमोक्षकालानाह-

स्फुटतिथ्यवसानेतुमध्यग्रहणमादिशेत् ॥

स्थित्यर्धनाडिकाहीनेग्रासोमोक्षस्तुसंयुते ॥ १६ ॥

स्पष्टतिथ्यन्तकाले । तुकारात्तपूर्वापरकालनिरासः । मध्यग्रहणं ग्रासोपचय-
समाप्तिकथयेत् । मध्यग्रहणसम्बन्धेन मध्यसूर्यचन्द्रानीतमध्यतिथ्यन्ते तत्सम्भ-
वं इति कस्यचिद्भ्रमस्तद्धारणार्थं स्फुटेति । स्थित्यर्धघटिकाभिरूनेतिथ्यन्तका-
ले ग्रासः स्पर्शः । संयुते स्थित्यर्धघटीभिर्युतेतिथ्यन्तकाले मोक्षः । तुकारः स्पर्-
शमोक्षस्थित्यर्धाभ्यां स्पर्शमोक्षकालाविति विषयव्यवस्थार्थकः । अत्रोपपत्तिः ।
तिथ्यन्तकाले लाघुच्छादकयोः पूर्वापरान्तराभावाद्योगे मण्डलस्पर्शायावान्भव-
तिततः पूर्वाग्रिमकालयोर्न्यूनणवातोऽत्र मध्यग्रहणकालः । केचित्तु “पर्वान्तः
किलंसाधितो भवत्येसूर्येन्दुचिह्नान्तरात्तस्मिन्विम्बसमागमो नहि यतश्चन्द्रः श-
राग्रे स्थितः । तस्मादायनदृष्टिः संकृतविरोधानीततिथ्यन्तके विम्बैक्यं भवती-
ति किं न विहितं पूर्वैर्न विज्ञो वयम् ॥ १ ॥ इत्यनेनात्र मध्यग्रहणं खण्डयन्ति ।
तत्र । पूर्वापरान्तराभावे योगसत्त्वेन कदम्बसूत्रस्थयोर्ग्राम्योत्तरान्तरस्यैव सत्त्वे-
न तत्र मध्यग्रहणस्योचितत्वात् । अन्यथा ध्रुवसूत्रे समसूत्रे वा योगाभ्युपगमं वि-
निगमनाविरहापत्तेः । यथागतग्रहयोः कदम्बसूत्रेणैव योगाभ्युपगमात् । दृष्टिप्र-
त्ययार्थदृक्कर्मोक्तेः । ग्रहणद्वयस्य स्वतएव दृग्गोचरत्वात् । ग्रहद्वयादर्शना-
च्चेत्यादिसंक्षेपः । मध्यग्रहणकालात्पूर्वस्पर्शस्थित्यर्धघटीभिः स्पर्शः । अग्रि-
मकाले मोक्षस्थित्यर्धघटीभिर्मोक्षः । स्थित्यर्धयोस्तदन्तररूपत्वेन सिद्धेः ॥ १६ ॥

भा०टी०-स्पष्टतिथिके शेषमें मध्यग्रहण होता है । तिस्से सूक्ष्म स्थित्यर्द्ध दण्ड-
वियोग करनेपर ग्रास (स्पर्श) काल होताहै और योग करनेसे मोक्षकाल होता है १६ ॥

अथ सम्पूर्णग्रहणे निमीलनोन्मीलनकालावप्याह-

तद्देवविमर्दार्यनाडिकाहीनसंयुते ॥

निमीलनोन्मीलनाख्ये भवेतांसकलग्रहे ॥ १७ ॥

सम्पूर्णग्रहेतद्दत् । यथास्थित्यर्धेनाधिकतिथ्यन्ते स्पर्शमोक्षौ तथेत्यर्थः ।

एवकारात्तद्विन्नरीतिव्युदासः । स्पर्शविमर्दाधर्मोक्षविमर्दाधर्मघटीभ्यांक्रमेणो-
नयुतेतिथ्यन्तैक्रमेणनिमीलनोन्मीलनसञ्ज्ञेस्याताम् । अत्रोपपत्तिः । मर्दा-
धर्मस्यमध्यकालात्तदन्तररूपत्वेनतद्नूनाधिकैतस्मिन्क्रमेणनिमीलनोन्मीलनेसम्पू-
र्णग्रहणंप्रभवतः । न्यूनग्रहणेतत्स्वरूपव्याघातात्तदभावः ॥ १७ ॥

भा०टी०-सम्पूर्ण ग्रहणमें सूक्ष्म विमर्दाद्धं षटिका मध्य ग्रहणसमयसे हीन और
तिखमें योग करनेसे निमीलन उन्मीलन काल होगा ॥ १७ ॥

अथेष्टकालइष्टग्रासज्ञानार्थकोटिकलानयनमाह-

इष्टनाडीविहीनेनस्थित्यर्धेनार्कचन्द्रयोः ॥

भुक्त्यन्तरंसमाहन्यात्पष्ट्याप्ताःकोटिलितिकाः ॥ १८ ॥

सूर्यचन्द्रयोर्गत्यन्तरंकलात्मकंग्रहणारम्भाद्याइष्टषटिकाः स्पर्शस्थित्यर्धघट्य-
नधिकास्ताभिरूनेनस्पर्शस्थित्यर्धेनगुणयेत् । अस्मात्पष्टिविभक्तप्राप्ताःकोटि-
कलाभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । इष्टकालेछाद्यच्छादकमण्डलकेन्द्रयोरन्तरंकर्ण-
स्तत्कालशरोभुजस्तत्कालशराग्रमध्यकालिकशराग्रयोरन्तरंक्षिपवृत्ते कोटिरि-
तिक्षेत्रइष्टघट्यूनस्पर्शस्थित्यर्धघटिकानांकलाःकोटिःसिद्धा । पूर्वस्पर्शकालिक-
कोट्याःस्थित्यर्धघटिकानांसिद्धत्वात् ॥ १८ ॥

भा०टी०-सूर्यचन्द्रकी गतान्तरकलाके द्वारा ग्रहणारम्भसे दण्डादिविद्युक्त स्थि-
त्यर्द्धं गुणकरके ६० से भागकरनेपर भागफल कोटी फला होगा ॥ १८ ॥

अथात्रसूर्यग्रहणेशेषमाह-

भानोर्ग्रहेकोटिलितामध्यस्थित्यर्धसङ्गुणाः ॥

स्फुटस्थित्यर्धसम्भक्ताःस्फुटाःकोटिकलाःस्मृताः ॥ १९ ॥

सूर्यस्यग्रहणउक्तप्रकारेण याःकोटिकलाः सूर्यग्रहणोक्तस्पष्टस्थित्यर्धानीताम-
ध्यस्थित्यर्धेनसूर्यग्रहणोक्तस्पष्टशरानीतस्थित्यर्धेनसङ्गणिताः स्फुटस्थित्यर्धेनसू-
र्यग्रहणाधिकारोक्तेनभक्ताः सत्यःस्पष्टाः कोटिकलाः सूर्यग्रहणतत्त्वज्ञैरुक्ताः ।
अत्रोपपत्तिः । सूर्यग्रहणेस्पर्शमोक्षान्यतरमध्यकालयोरन्तरस्यस्थित्यर्धत्वा-
त्तस्यचस्पष्टशरोद्भूतस्थित्यर्धलम्बनान्तरैक्यसंस्कारामितत्वात्स्पष्टस्थित्यर्धातुरु-
द्घातकरीत्यानीताःकोटिकलाः । अपेक्षिताश्चस्पष्टशरोद्भूतस्थित्यर्धानुरुद्धाः ।
एतत्कोटिसम्बद्धंक्षेत्रम् । स्थित्यर्धक्षेत्रान्तर्गतत्वात् । स्पष्टस्थित्यर्धस्यतूक्त-
क्षेत्रोत्पन्नत्वाभावात् । अन्यथास्पष्टशरोद्भूतस्थित्यर्धस्यलम्बनान्तरैक्यसंस्का-
रानुक्तिप्रसङ्गः । अतःस्पष्टस्थित्यर्धेनैताआगताःकोटिकलास्तदास्पष्टशरोद्भू-
तक्षेत्रमध्यमरूपस्थित्यर्धेनकाङ्क्षितस्फुटाःकलाःसिद्धाः ॥ १९ ॥

भा०टी०-सूर्यग्रहणमें कोटीकला मध्यस्थित्यर्द्धद्वारा गुणकरके स्फुट स्थित्यर्द्धं टार
भागकरनेपर स्फुट कोटीकला होगी ॥ १९ ॥

अथाभ्यइष्टग्रासानयनमाह-

क्षेपोभुजस्तयोर्वर्गयुतेर्मूलंश्रवस्तुतत् ॥

मानयोगार्धतःप्रोज्झ्यग्रासस्तात्कालिकोभवेत् ॥ २० ॥

क्षेपोविक्षेपोभुजः । कोटिभुजयोःकर्णसापेक्षत्वादाह । तयोरिति । कर्णस्तुतयोःकोटिभुजयोर्वर्गयोगान्मूलंसिद्धएव । तत्कर्णवर्गात्मकंमूलंग्राह्यग्राहकमानैक्यार्धाद्विशोध्यशेषंतात्कालिकः कल्पितेष्टकालसंबन्धीग्रासोवांतग्रासः स्यात् । अत्रोपपत्तिः । क्षेत्रपूर्वप्रतिपादितम् । स्पर्शकालेमानैक्यखण्डस्यकर्णत्वात् क्षेत्रयोरुभयोर्मध्यकालावधित्वादिष्टकर्णोन्मानैक्यखण्डमिष्टग्रासएव ॥

भा०टी०-विक्षेप(भुज) वर्ग और कोटीफलका वर्ग मिलाकर मूल ग्रहण करनेसे कर्ण होगा । चन्द्रसूर्यमान-योगार्द्धसे कर्णवियोग करनेपर तात्कालिक ग्रास होगा ॥ २० ॥

अथमध्यग्रहणानन्तरमिष्टग्रासानयनमाह-

मध्यग्रहणतश्चोर्ध्वमिष्टनाडीर्विशोधयेत् ॥

स्थित्यर्धान्मौक्षिकाच्छेषंग्रावच्छेषंतुमौक्षिके ॥ २१ ॥

मध्यग्रहणकालादूर्ध्वमनन्तरम् । चकारोविशेषार्धकतुकारपरः । इष्टघटिकाःकर्म । मौक्षिकान्मोक्षकालसम्बद्धात्स्थित्यर्धात् । नस्पर्शविशोधयेत् । गणकइतिकर्त्राक्षेपः । शेषंकोटिलिप्तादिग्रासानयनान्तंगणितकर्मप्राग्बद्धुत्तयं तरंसमाहन्यादित्युक्तप्रकारेणकुर्यात् । मौक्षिकेमोक्षस्थित्यर्धान्तर्गतैष्टकाले तु विशेषे ग्रासःशेषमुर्वरितोग्रासोऽवान्तरग्रासोभवति । नपूर्ववद्गतः । अत्रोपपत्तिः । पातादिमध्यग्रहणात्पूर्वमिष्टकालस्यग्रहणार्ंभावाधिकस्यस्पर्शस्थित्यर्धसम्बद्धत्वादागतोग्रासउपचयात्मकः । नावशिष्टः । अवशिष्टमण्डलस्यशुद्धत्वेनग्रस्तत्वासम्भवात् । एवंमध्यग्रहणानन्तरमिष्टकालस्यमोक्षस्थित्यर्धान्तर्गतत्वाद्दुक्तरित्यानीतोग्रासोऽपचयात्मकः । नशुद्धविम्बदर्शनात्मकः । ग्रस्तत्वाभावात् ॥ २१ ॥

भा०टी०-मध्यग्रहणके पीछे होनेपर मौक्षिकस्थित्यर्द्धसे इष्टनाडी (मोक्षकालविमुक्त इष्टदण्डादि) वियोगकरके कोटीनिर्णय करे ॥ २१ ॥

अथाभीष्टग्रासदिष्टकालानयनश्लोकाभ्यामाह-

ग्राह्यग्राहकयोगार्धाच्छोच्याःस्वच्छन्नलित्तिकाः ॥

तद्गर्गात्प्रोज्झ्यतत्कालविक्षेपस्यकृतिपदम् ॥ २२ ॥

कोटिलिप्ताखेःस्पष्टस्थित्यर्धेनाहातहताः ॥

मध्येनलित्तस्तत्राढ्यःस्थितिबद्ग्रासनाडिकाः ॥ २३ ॥

छाद्यच्छादकमानैक्यखण्डादभीष्टप्रासकलाःशोभ्याः । शेषस्यवर्गादभीष्ट-
प्रासकालिकविक्षेपस्यवर्गविशोध्य शेषस्यमूलकोटिकलाः । सूर्यग्रहणेविशेषमा-
ह । रेवेरिति । सूर्यस्यग्रहणइतिशेषः । भानोर्ग्रहइतिपूर्वमुक्तेः । उक्तप्र-
कारेणयाःकलास्तामध्यग्रहणकालस्पर्शमोक्षान्यतरकालयोरन्तररूपेणस्पष्टस्थि-
त्यर्थेनगुण्याः । स्पष्टशरोत्पन्नस्थित्यर्थेनमध्यमेनभक्ताःफलंकोटिकलाभवन्ति ।
स्थितिबत्स्थित्यर्थसाधनरीत्या । ' पृष्ठासहस्रसूर्येन्द्रोर्भुक्तयन्तरविभा-
जिताः । ' इत्युक्तेनतासांकोटिकलानांघटिकायास्ताअभीष्टप्राससम्बन्धिघटि-
काःस्पर्शमोक्षान्यतरस्थित्यर्थान्तर्गताःक्रमेणमध्यग्रहणाच्छेषागतावाभवन्ति ।
अत्रोपपत्तिः पूर्वोक्तव्यत्यासात्सुगमतरा । परन्तुस्वाभीष्टप्रासकालिकशरज्ञाने
सूक्ष्मम् । तच्छराज्ञानेमध्यकालिकशरग्रहणेनस्थूलम् । अतएवभास्कराचार्यैः
कालसाधनेतत्कालवाणेनमुहुःस्फुटइत्युक्तमिति विशेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥

भा०टी०—ग्राह्य और ग्राहकके योगार्द्धसे स्वीय आच्छन्न (ग्रास) कला पृथक्करे,
तिसके वर्गसे तिसकालका विशेषवर्ग अलगकरके मूलकरनेसे कोटी होगी ॥ २२ ॥

भा०टी०—परन्तु सूर्यग्रहणमें कोटीकला स्पष्ट स्थित्यर्द्धसे गुणकरके मध्यस्थित्यर्द्धसे
भागकरनेपर कोटी होगी । तिससे स्थितिके सिद्ध होनेकी समान ग्रासनाईको
स्थिर करना चाहिये ॥ २३ ॥

अथवक्ष्यमाणग्रहणपरिलेखोपयुक्तवलनस्यानयनंश्रीकाम्यामाह—

नतज्याक्षज्ययाभ्यस्तात्रिज्यात्तातस्यकार्मुकम् ॥

वलनांशाःसौम्ययाम्याःपूर्वापरकपालयोः ॥ २४ ॥

राशित्रययुताद्ग्राह्यात्क्रान्त्यंशैर्दिकसमैर्युताः ।

भेदेऽन्तराज्यावलनासप्तत्यङ्गुलभाजिता ॥ २५ ॥

यत्कालिकंवलनंकर्तुमिष्टंतात्कालिकंनतं चन्द्रग्रहणेचन्द्रस्यमूर्यग्रहणेमूर्यस्य
साध्यम् । तद्यथास्वोदयात्सास्ताद्रतशेषघटिकाः । स्वदिनार्थान्तर्गताः
स्वदिनार्थाद्ग्राह्याःक्रमेणपूर्वापरनतघटिकाभवन्ति । तन्नतंनत्रतिगुणंस्वदिनार्थभक्तं
नतांशास्तेपांज्यानतज्येत्यर्थः । स्वदेशाक्षांशज्ययागुणितात्रिज्ययाभक्ताफलस्य
धनुःकलात्मकंपाष्टिभक्तंपूर्वापरकपालयोःपूर्वापरनतयोःक्रमेणात्तरदक्षिणावलनां
शाभवन्ति।यत्कालिकंवलनंतात्कालिकाद्ग्राह्याद्ग्राशित्रययुतात्सायनांशाद्यंक्रान्त्यं
शास्तैर्दिकनुल्ययुतास्तेपांज्याभेदेभिन्नदिवस्वेऽन्तरात्क्रान्त्यंशवलनांशयोरन्तरा-
ज्यासप्तत्यङ्गुलैर्भक्ताशेषदिक्ता । अहलात्मकत्वेनहरस्योद्देशाद्दहलादिकावलना-
भवति । अत्रोपपत्तिः । समवृत्तपूर्वापरदिदिग्भ्यःक्रान्तिवृत्तपूर्वापरदिदि-
शोपायतान्तरेणउलितात्तरस्यांदक्षिणस्यांवारलनांशाः । तदानयनार्थप्रथमतः

समपृत्तानुरुद्धदिग्भ्यांविषुवदृत्तदिशांपायतान्तरेणवल्लितादक्षिणोत्तरयोस्तदा-
 क्षवलनम् । तथाहि । समप्रोतचलरुत्तंमहचिह्नस्यंसमविषुवदृत्तयोपत्रलमंतल-
 देशात्तन्मंशान्तरंस्वस्थपृत्तंमाभ्यांरन्तरंयलनंतनुल्यमेवेतरदिशामन्तरंपूर्वंपा-
 लस्यमदंममपृत्तमाचीतोविषुवदृत्तमाभ्याउत्तरव्यादुत्तरम् । पश्चिमफपालस्थेतुसम-
 पृत्तमाचीतोविषुवदृत्तमाभ्यादक्षिणत्वादक्षिणम् । तत्रक्षितिजस्थंमहेतदन्तरमंक्षां-
 क्षतुल्यम् । याम्पोत्तरपृत्तस्थंमहेतदन्तराभायः । अत्रिग्रज्यातुल्ययानतकालज्य-
 याक्षज्यातुल्यक्षवलनज्यातदेष्टनतज्ययाकेत्यनुपातागताक्षज्यायाधनुराक्षवल-
 नमुक्तमुपपन्नम् । द्वितीयंतुविषुवदृत्तदिग्भ्यःक्रांतिपृत्तदिशांपायतान्तरेणवल्लिताद-
 क्षिणोत्तरयोस्तदायनंवलनम् । तथाहिभुवप्रोतपृत्तंमहचिह्नस्यंविषुवदृत्तेपत्रासत्रंल-
 गतितत्स्थानाच्चतुर्थाशान्तरंयत्स्थानंतद्विषुवत्माची । तस्यामहचिह्नात्त्रिभा-
 न्तरितक्रान्तिपृत्तमाचीयदन्तरंणतदायनंवलनम् । तनुल्यमेवेतरदिशामन्त-
 रम् । उत्तरायणस्थेमहदृत्तरंदक्षिणायनस्थेमहेदक्षिणम् । तत्स्वयंनसंधावभा-
 वात्मकम् । गोलसन्धौपरमक्रान्तिनुल्यमतःसत्रिभक्रान्तिनुल्यंसत्रिभग्रहगोल-
 दिक्मित्युपपन्नराशित्रययुताद्वाह्यात्क्रान्त्यंशैरिति । द्वयोर्वलनयोरेकदिवत्वेस-
 मपृत्तमाचीतःक्रान्तिपृत्तमाचीतद्योगरूपस्फुटवलनान्तरेणवलनदिशिभवति ।
 भिन्नदिवत्वेतुवलनान्तररूपस्फुटवलनान्तरणशेषदिशिभवति । तज्ज्यास्फु-
 टवलनज्यात्रिज्यावृत्ते । अथेपरिलेख एकोनपञ्चाशन्मितव्यासाद्धृत्तेदानार्थं
 त्रिज्यावृत्तइयंतदैकोनपञ्चाशन्मितंव्यासार्थकेत्यनुपाते प्रमाणेच्छयोर्दिशापव-
 चनाद्दरस्थानेऽधोययवत्यागात्सप्ततिः। अतोदिवक्समैर्धुताइत्याद्युपपन्नम् २४॥२५

मा०टी०-अस्तकी नयी दुई ज्याको, अक्षज्यासे गुणकरके: त्रिज्यासे भागकरके पर जो
 ज्या होगी तिस्ते धनुकरकेपर चलनांश होगा । नतके पूर्वापरके अनुसारसे चलन उत्तर
 दक्षिणमें स्थिर करना चाहिये ॥ २४ ॥

मा०टी०-तीन राशिवाले अस्तग्रहस्फुटकी निर्देश करे । चलनांश और उरक्रान्ति
 एकदिशामें होनेसे योग, अन्यथा अन्तर करनेसे स्फुट चलन है । स्फुट चलनज्या
 ५० से भागकरकेपर भागफल अंगुलादिक चलनग्रस्त ग्रहका होगा ॥ २५ ॥

अथकलात्मकविश्वविक्षेपादीनामङ्गलीकरणमाह-

सोन्नतंदिनमध्यर्धादिनार्धासंफलेनतु ॥

छिन्ध्याद्विक्षेपमानानितान्येषामङ्गलानितु ॥ २६ ॥

दिनमानमध्यधर्मधइत्यध्यर्धस्वार्धयुक्तमित्यर्थः । अंभीष्टकालिको-
 न्नतघटीभिःसहितंदिनार्धेनभक्तंफलेन । तुकारोयद्ग्रहणंतस्यादिनमानोन्नते
 माहेइत्यर्थकः । विक्षेपमाहमाहकविश्वमानानि । तानिपूर्वोक्तानिकलात्म-

कानि । ग्रासादिकमपिध्येयम् भजेत् । तुकारात्फलमेषांकलात्मकानामङ्गलानिभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । उदयास्तकालेविम्बकिरणानाभूमिगोलावरुद्धत्वेनाल्पोर्ध्वस्थकिरणानानपनप्रतिहननानर्हत्वादिर्व्यक्तत्वान्महद्भासते । तत्राङ्गलात्मकंविम्बफलात्रयात्मकैकाङ्गलप्रमाणेनभवति । स्रमध्यस्थेग्रहेतुविम्बस्यसर्वकिरणावरुद्धत्वान्नपनप्रतिघाताच्चसूक्ष्मंविम्बंभासते । तत्राङ्गलात्मकंविम्बंफलाचतुष्टयात्मकैकाङ्गलप्रमाणेनभवति । तत्रोदयास्तकालेशङ्कोरभावात्त्वमध्येतस्पत्रिज्यातुल्यत्वात्रिज्यातुल्यशङ्कावुदयकालिकैकाङ्गलमानस्य कलात्रयस्यैकाङ्गलमुपचयोलभ्यतेतदेष्टशङ्काकइत्यनुपातेनाभीष्टकालेफलंयुक्तम् त्रयमेकाङ्गलस्यकलात्मकंमानंभवति । अतएवभास्कराचार्यैरुदयास्तकालेसाङ्गद्वयंकलाङ्गलमानमङ्गीकृत्य 'त्रिज्योद्धृतस्तत्समयोत्थशङ्कः सार्धद्वियुक्तोऽङ्गललिसिकाःस्युः ।' इत्युक्तम् । तत्रभगवतालोकातुकम्पयास्वरूपान्तरत्वाच्चमध्याह्नपिकलाचतुष्टयात्मकमेकाङ्गलमङ्गीकृत्यदिनार्धतुल्यपरमोन्नतकालएकपचयस्तदेष्टोन्नतकालेकइत्यनुपातागतफलयुक्तंत्रयंकलाएकाङ्गलमानमभीष्टकाले । तत्रदिनार्धभक्तोन्नतकालस्यफलरूपत्वान्नयाणां समच्छेदतयायोजनेविगुणितं दिनार्धसार्धैकगुणदिनमानरूपमुन्नतकालयुक्तंदिनार्धभक्तमितिसिद्धम् । ततएतत्कलाभिरेकाङ्गलंतदेष्टकलाभिः किमित्यनुपातेनकलात्मकानामङ्गलीकरणमुक्तमुपपन्नम् ॥ २६ ॥

भा०टी०-दिनमानमें निजके अर्द्ध और उन्नतयटिका घोग करके दिनार्द्धसे भागकरनेपर जो फल होगा, तिस्से कलादि विशेष विम्बमान आदिको भागकरनेसे अंगुलादि होंगे ॥ २६ ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गित्वनिरासार्धमाधिकारसमार्तिफक्तीकपाहस्पष्टम् । रङ्गनायेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे । चन्द्रग्रहाधिकारोऽयंपूर्णोऽष्टमकाशके ॥ इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदेवज्ञात्मजरङ्गनायगणकरिरचितेशुद्धार्थप्रकाशकैचन्द्रग्रहणाधिकारःपूर्णः ॥

इति चन्द्रग्रहणाधिकारः ।

चतुर्थाऽध्याय समाप्त ।

अथ पंचमोऽध्यायः ।

अथसूर्यग्रहणाधिकारोव्याख्यायते । तत्रपत्पदार्थविशेषमयुक्तश्चन्द्रग्रहणाधिकारानतिरिक्तःसूर्यग्रहणाधिकारस्तद्विशेषयोरभावस्थानादेवोत्पत्तिनियमात्तयोरभावस्थानरूपन्याजैनतयोरुद्देशमाह-

मध्यलग्नसमेभानौहरिजस्यनसम्भवः ॥

अक्षोद्भ्रममध्यभक्रान्तिसाम्येनावनतेरपि ॥ १ ॥

सूर्योऽमावास्यान्तकालिकेमध्यलग्नसमेसतिदिनमध्यस्थानऊर्ध्वयाम्योत्तरवृत्तोलग्नःक्रांतिवृत्तप्रदेशोमध्यलग्नं त्रिप्रभाधिकारोक्तम् । तत्तुल्येसतिमध्याह्नइति फलितम् । हरिजस्यलग्नवनस्यभूपृष्ठाक्षितिजवशाल्लग्नोत्पत्तेर्लघनस्यापिक्षितिजवाचकहरिजशब्देनाभिधानात्सम्भवउत्पत्तिर्न । तत्रलग्ननाभावइत्यर्थः । अथमध्याह्नइतिस्फुटोक्त्यपेक्षया मध्यलग्नसमइतिवक्रोक्तिः कृपालोर्भगवतो नोचितेत्यग्निग्रन्थार्थतत्त्वविचारणयापिमध्याह्नतदभावानुपपत्तेःसाम्प्रदायिकव्याख्यामनादृत्यतत्त्वार्थोव्याख्यायते । लग्नयोरुदयक्षितिजास्तक्षितिजप्रदेशयोःसंलग्नक्रान्तिवृत्तप्रदेशयोर्भ्रममध्यम् । ऊर्ध्वमध्यप्रदेशस्त्रिभोनलग्नमित्यर्थः । प्रयोगस्तुमध्याह्नइतिवत् । तत्तुल्येऽर्धलग्नवनस्याभावइति । 'दर्शान्तलग्नप्रथमंविधायनलग्नवनंवित्रिभलग्नतुल्ये । रघौतदूनंभ्यधिकेचतस्यादेवंधनर्णक्रमशश्चेद्यम् ॥ इतिभास्कराचार्येणस्फुटमुक्तेश्च । नत्यभावः स्थानमाह । अक्षेत्यादि । अक्षांशाउत्तरायेमध्यभस्यमध्यलग्नस्यक्रान्त्यंशाः । अत्रमध्यलग्नशब्देनदशमभावस्त्रिभोनलग्नंवाप्राह्यमुभयपक्षेऽप्यदोषः । अनयोस्तुल्यत्वेऽवनतेर्नतेः । अपिशब्दात्सम्भवोन । अभावइत्यर्थः । नत्वपिशब्दाल्लग्नवनस्यापितत्राभावः । उत्तरक्रान्त्यक्षयोस्तुल्यत्वेमध्यलग्नतुल्याकृत्वाभावेऽपितदभावपत्तेः । अत्रोपपत्तिः । अमावास्यान्तकालेसमौसूर्यचन्द्रौ । तत्रचन्द्रशराभावेभूगर्भात्नीयमानंसूत्रमर्कस्थानावाधिचन्द्रस्पृशत्येवेतिभूगर्भेच्छादकत्वंचन्द्रस्यसूर्यस्यच्छाद्यत्वंसम्भवति । तत्रमनुष्याणामसत्त्वाद्भूपृष्ठेतेषांसत्त्वाच्चभूपृष्ठात्नीयमानमर्कोपरिसूत्रंचन्द्रेनलगत्येव । किन्तुचन्द्राधिष्ठानगोलेचन्द्रचिह्नाद्ूर्ध्वलगति । तत्रयदाचन्द्रायातितदाभूपृष्ठेसूर्यस्यचन्द्रच्छादकोभवति । यदातुल्यमध्येसूर्यस्तदाभूगर्भसूत्रंभूपृष्ठसूत्रंचमूर्योपरिगमेकमेवचन्द्रेलगतीतिभूपृष्ठेऽमान्तकालेचन्द्रच्छादकोभवति । अतएवभूगर्भपृष्ठमूत्रान्तरंलग्नवनम् । भूपृष्ठसूत्रात्सूर्योपरिगाच्चन्द्राधिष्ठानाकाशगोलेचन्द्रस्यशरसत्त्वेचन्द्रचिह्नस्यवालम्बितत्वात् । अतएवभास्कराचार्यैरुक्तम् ' दृग्गर्भसूत्रयोरेकयात्स्वमध्येनास्तिलग्नवनम् ।' इति । अथचन्द्राधिष्ठानगोलेभूपृष्ठसूत्रमर्कोपरिगतंचन्द्रचिह्नाद्ूर्ध्वचन्द्रदृग्गृत्तेयदर्शलगतितल्लग्नं दृग्गृत्ताफारक्रान्तिवृत्तेभवति । यदातुल्येदृग्गृत्तादिर्भ्रमक्रान्तिवृत्तंदाभूपृष्ठसूत्रंचन्द्राधिष्ठानगोलेचन्द्रदृग्गृत्तेचन्द्राद्ूर्ध्वयत्रलग्नंतत्रचन्द्रगोलस्यक्रान्तिवृत्तयाम्योत्तररूपकदम्बप्रोतवृत्तमानीयचन्द्रगोलस्यक्रान्तिवृत्तेयत्रलग्नंतत्रचन्द्रचिह्नयोरन्तरंक्रांतिवृत्तेपूर्वापरं

रंस्फुटलम्बनकलाःकोटिः । चन्द्रस्यक्रान्तिवृत्तानुसारेणगमनात्प्रोतवृत्तेक्रान्तिवृ-
त्तदृग्वृत्तयोरन्तरंयाम्योत्तरंकलात्मकंनतिर्भुजः । भूगर्भपृष्ठमूत्रान्तरंदृग्वृत्तेकला-
त्मकंदृग्लम्बनंकर्णः । दृग्वृत्तस्यकदम्बप्रोतवृत्ताकारत्वेक्रान्तिवृत्तेतयोरन्तराभा-
वाल्लम्बनाभावः । याम्योत्तरमन्तरंदृग्लम्बनंनतिरिवोत्पन्ना । दृग्वृत्ताकार-
क्रान्तिवृत्तेतुदृग्लंबनमेवक्रान्तिवृत्तेतयोरन्तरमितिलम्बनमुत्पन्नंत्यभावश्च ।
तथाचदृग्वृत्तस्यकदम्बप्रोतवृत्ताकारत्वेत्रिभोनलप्रस्थानेऽर्कोभवति । तद्वृत्तस्य
क्रान्तिवृत्तयाम्योत्तरत्वेनोदयास्तलप्रमध्यवर्तित्वेनलप्रस्थानात्त्रिभान्तरितत्वा-
त् । नहिक्रान्तिवृत्ताद्याम्योत्तरान्तरज्ञानार्थंसमप्रोतवृत्तमङ्गीकार्यम् । येन
दशमभावतुल्याकैलम्बनाभावउपपन्नःस्यात् । क्रान्तिवृत्तस्यगोलवृत्तत्वेनसम-
प्रोतवृत्तस्यदेशवृत्तत्वेनसम्बन्धाभावात् । अतएवभगवतासर्वज्ञेननतिसाधना-
र्थमग्रेदृक्क्षेपःकदम्बप्रोतवृत्तेत्रिभोनलप्रस्थैवसाधितः । दृक्क्षेपाभावेत्रिभोनल-
प्रस्थस्यमध्यस्थत्वेनतदातस्यदशमभावतुल्यत्वेनदशमभावनतांशाभावादृक्क्षे-
पाभावः । तदात्रिभोनलप्रस्थनतांशाभावश्च । नतांशाभावस्त्वक्षांशतुल्यो-
त्तरक्रान्तौसुखार्थं स्थूलांगीकारेतुदशमभावस्यैवनतांशोन्नतज्येदृक्क्षेपदृग्वृत्तौ
नतिलम्बनयोःसाधनार्थंसमनन्तरमेवभगवतोक्तेर्नतुवस्तुरूपे । आयासेनदृक्-
क्षेपसाधनस्योक्तस्यैवयथ्यापत्तेरितिसर्वानिरवद्यम् ॥ १ ॥

भा०टी०- सूर्यस्फुट मध्यलग्न सम होनेसे लम्बनका सम्भव नहीं होता । उत्तर-अक्षांश
और दशमका क्रान्तिसाम्यमें अवनतिकीभी सम्भावना नहीं है ॥ १ ॥

अथोदिष्टयोरभावस्थानातिरिक्तस्थानेसम्भवात्प्रतिपादनंप्रतिजानीते-

देशकालविशेषेणयथावनतिसम्भवः ॥

लम्बनस्यापिपूर्वान्यदिग्बशाच्चतथोच्यते ॥ २ ॥

देशविशेषेणकालविशेषेणावनतिसम्भवनतिकालोत्पत्तिगोलस्थित्यायथाभ-
वति । लम्बनस्यापिसमुच्चयेत्रिभोनलप्रस्थानात् पूर्वापरदिगनुरोधात् । च-
कारात्सम्भवादेशकालविशेषेणयथाभवतीत्यर्थः । तथातुल्येननतिलम्बने
आनयनद्वारामयाकथ्यते ॥ २ ॥

भा०टी०-देशकालके उपरोक्त न होनेसे जो अवनति होती है और मध्यरेखाके पृथ-
या पश्चिममें होनेके वशासे जो लम्बन होता है, सो इससमय कहताहूँ ॥ २ ॥

तत्रोपयुक्तामुदयाभिधामाह-

लग्नंपर्वान्तनाडीनांकुर्यात्स्वैरुदयासुभिः ॥

तज्ज्यान्त्यापक्रमज्यात्रोलम्बज्यातोदयाभिधा ॥ ३ ॥

स्वैःस्वदेशीयैरुदयासुभीराशुदयासुभिःपर्वघटिकानांलग्नगणकःकुर्यात् ।
 पर्वान्तकालिकंलग्नसाध्यमित्यर्थः । यद्यपिपूर्वलग्नसाधनंस्वोदयैरेवोक्तमिति
 स्वरुदयासुभिरिति व्यर्थं तथापि समन्तरमेव दशमभावसाधनोक्त्या कस्याचिद्भ्रमं
 व्यक्षादयैरेवात्र साध्यामिति भ्रमस्य वारणाय पुनरुक्तिः । तस्य लग्नस्यापनांशस-
 स्कृतस्य ज्याभुजज्यापरमक्रान्तिज्यागुण्यास्वदेशीयलम्बज्याभक्ताफलमुद-
 यसंज्ञं स्यात् । अत्रोपपत्तिः । लग्नक्रान्तिज्यासाधनार्थं लग्नभुजज्यायाः
 परमक्रान्तिज्यागुणस्त्रिज्याहरस्ततोलम्बज्याकोटौ त्रिज्याकर्णस्तदालग्नक्रान्ति-
 ज्याकोटौ कः कर्ण इत्यनुपाते त्रिज्यायां नांशालग्नभुजज्यापरमक्रान्तिज्यागुणाल-
 म्बज्याभक्ताफलं लग्नस्याग्रा । इयं भगवतोदयसंज्ञोक्तालग्नस्योदयसंज्ञत्वात् ।
 उदयसम्बन्धाच्चेत्युक्तमुपपन्नम् ॥ ३ ॥

भा०टी०-स्वदेशीय उदयमाणसे पर्वान्तकालकी (सायन) लग्न गिने । तिसकी भुज-
 ज्याको परमापक्रमज्या (१३९७) से गुणकरके स्वदेशीय लम्बज्यासे भागकरनेपर
 उदय होगा ॥ ३ ॥

अथोपयुक्तांमध्यज्यांसार्धश्लोकैनाह-

तदालङ्कोदयैर्लग्नमध्यसंज्ञं यथोदितम् ॥

तत्क्रान्त्यक्षांशसंयोगोदिक्रसाम्येऽन्तरमन्यथा ॥ ४ ॥

शेषनतांशास्तन्मौर्वीमध्यज्यासाभिधीयते ॥

तदापर्वान्तकाले लङ्कोदयैर्व्यक्षदेशीयराशुदयैर्यथोदितपूर्वांक्तप्रकारेण जात-
 कपद्धत्युक्तनतघटीभिर्द्धनमृण्यथायोग्यमध्यसंज्ञं लग्नदशमभावात्मकं साध्यम् । त-
 स्य दशमभावस्यापनांशसंस्कृतस्य क्रान्तिः स्वदेशाक्षांशाः । अनयोपयोग एकदि-
 क्त्वे कार्यः । अन्यथाभिन्नदिक्त्वेऽन्तरं तयोरेव शेषसंस्कारजदिकानतांशास्ते
 पांज्याकार्या सामध्यलग्ननतांशज्यामध्यज्योच्येते तत्सम्बन्धात् । अत्रोपप-
 त्तिः स्पष्टा ॥ ४ ॥

भा०टी०-तदोपरान्त लङ्कोदयमाणसे (सायन) मध्यलग्न (दशम) साधन करे ।
 मध्यलग्नकी क्रान्ति और अक्षांश एक और होनेसे योग और अन्यथा वियोग करनेसे
 शेषनतांश होता है, तिसकी ज्या करनेसे मध्यज्या होती है ॥ ४ ॥

अथाभ्यामुपयुक्तं दृक्क्षेपं लम्बनोपयुक्तां दृग्गतिं च सार्धश्लोकैनाह-

मध्योदयज्याभ्यस्तात्रिज्यातावर्गितं फलम् ॥ ५ ॥

मध्यज्यावर्गविशिष्टं दृक्क्षेपः शेषतः पदम् ॥

तत्रिज्यावर्गविशेषान्मूलंशङ्कुः सद्गतिः ॥ ६ ॥

पूर्वोक्तमध्यज्यपूर्वानीतोदयाभिधयोदयज्यया । अस्याज्यारूपत्वाज्य-
 येत्युक्तम् । गुणितात्रिज्ययाभक्तफलं वर्गितं वर्गः सत्रातोयस्यत् । फलस्यव-
 र्गः कार्पट्यर्थः । मध्यज्यायावर्गोविलिष्टहीनवर्गितं फलं कार्यम् । शेषान्मूलं
 दृक्षेपः स्यात् । दृक्षेपत्रिज्ययोर्वर्गोत्तयोरन्तरान्मूलं शङ्कुः सानी-
 तः शङ्कुदिग्गतिसञ्ज्ञो भवति । ननु शङ्कमात्रम् । अत्रोपपत्तिः ।
 त्रिभोनलमस्य दृग्ज्यानयनार्थक्षेत्रम् । मध्यलमदृग्ज्याकर्णास्त्रिभोनलमस्यया-
 म्योत्तरवृत्तावभागपरस्थितत्वेन तत्त्वस्वस्तिकान्तरस्थिततदीयदृग्वृत्तप्रदेशांश-
 ज्याकोटिः । मध्यलमत्रिभोनलमान्तरांशज्याक्रान्तिवृत्तस्थोभुजः । अत्र
 भुजानयनंचोदयलमस्यक्रान्तिवृत्तप्रदेशः । प्राक्स्वस्तिकात्तदग्रान्तरेणोत्तरद-
 क्षिणो भवति । एवमस्तलमप्रदेशः परस्वस्तिकादक्षिणोत्तरः । तदनुरोधेनच
 त्रिभोनलमप्रदेशक्रान्तिवृत्तीयाम्योत्तरवृत्तरूपतद्दृग्वृत्तं क्षितिजेयाम्योत्तरवृत्त-
 क्षितिजसम्पातात्तदग्रान्तरेणलममवश्यं भवति । अतस्त्रिज्यातुल्यमध्यलमदृ-
 ग्ज्यायालमप्रातुल्योभुजस्तदाभीष्टतद्दृग्ज्ययाकदित्यनुपातेनसफलसञ्ज्ञः । त-
 द्दुर्गोनान्मध्यलमदृग्ज्यावर्गान्मूलं त्रिभोनलमस्य दृग्ज्यादृक्षेपाख्या । एतद्द-
 र्गोनात्त्रिज्यावर्गान्मूलं त्रिभोनलमशङ्कुदिग्गतिसञ्ज्ञः । अत्रेदमवधेयम् । त्रि-
 प्रभाधिकारोक्तप्रकारेण त्रिभोनलमस्य शङ्कुदृग्ज्येदृग्गतिदृक्षेपतुल्येन भवतः ।
 किन्तुदृग्गतिदृक्षेपाभ्यां क्रमेणन्यूनाधिके भवतः सर्वदाधूलिकर्मणानुभवात् ।
 अतजानीतोऽयं दृक्षेपस्त्रिभोनलमदृग्मण्डलास्थितोऽपिनत्रिज्यानुरुद्धः । किन्तु
 फलवर्गान्त्रिज्यावर्गंपदरूपविलक्षणवृत्तव्यासार्द्धप्रमाणेनसिद्धइतिगम्यते। अतो
 दृग्ज्यायां त्रिज्यानुरुद्धत्वेन त्रिज्यावृत्तपारिणतो दृक्षेपस्त्रिभोनलमस्य दृग्ज्या-
 स्फुटदृक्षेपरूपा । अस्यास्तत्रिज्यावर्गोत्यादिनादृग्गतिः स्फुटात्रिभोनलमशङ्क-
 रूपा । एतदनुक्तिः स्वल्पान्तरत्वाद्गणितसुखार्थं कृपायानुनाकृता । त्रिप्रभक्ति-
 यागौरवभिषैतन्मार्गान्तरंलाघवादुक्तमितिदिक् ॥ ५ ॥ ६ ॥

भा०टी०-मध्यज्याको पहली कही हुई उदयज्यासे गुण करके त्रिज्यासे भागकरके
 वर्ग करता हुआ मध्यज्यावर्गसे विभाग करके मूल करनेसे दृक्षेप होगा, दृक्षेपवर्ग
 और त्रिज्यावर्गका अन्तर शङ्कुवर्ग है; तिसके मूलको दृग्गति कहते हैं ॥ ५ ॥ ६ ॥

अथलाघवाद्दृक्षेपदृग्गतीगणितसुखार्थं शोकाधिनाह-

नतांशवाहुकोटिज्येस्फुटेदृक्षेपदृग्गती ॥

दशमभावनतांशानां भुजकोट्योर्नतांशतदूनवतिरूपयोरनयोऽयं क्रमेण दृक्षे-
 पदृग्गती अस्फुटेऽस्यूले । यद्वास्फुटेप्रागुक्तेदृक्षेपदृग्गतीविहायगणितलाघवा-
 र्थं दशमभावनतांशभुजकोट्योर्न्येतत्स्थानापत्रेमाह्ये । यच्चूदयज्याभावेनतांश-
 वाहुकोटिज्येदृक्षेपदृग्गतीस्फुटेइति । तत्र । उक्तप्रकारेणननुमिद्धेस्तत्रयन-

स्यव्यर्थत्वात् । अत्रोपपत्तिः । त्रिभोनलमस्यदशमभावासन्नत्वेनदशमभावस्य
याम्योत्तरवृत्तस्यत्वेनलाघवायैदशमभावमेवत्रिभोनलमं प्रकल्प्यतत्रतांशज्याम-
ध्यज्यारूपत्रिभोनलमदृक्क्षेपः । उन्नतज्याशङ्कद्गतिः।इदमतिस्पृहम् । यैस्तु
भगवतोक्तमध्यलमं दशमभावपरतयाव्याख्यातेतेषामतपतदुक्तमितिसूक्ष्मम् ।
प्रयाससाधितदृक्क्षेपदृग्गतीप्रागुक्तसूक्ष्मेअप्यतिस्यूलेइतिध्येयम् । भास्कराचा-
र्यैस्तु । ' त्रिभोनलमस्यादिनार्थजातेनतौन्नतज्येयदिवासुखार्थम् ॥ ' इतियदुक्तं
तदस्मात्सूक्ष्ममितिध्येयम् ॥

भा०टी०-स्पृहपक्षमं दशम लमके नतांशकी बाहु और कोटिज्याको दृक्क्षेप और
दृग्गति समझा जाता है ॥

अथलम्बनोपयुक्तं छेदकथनपूर्वकंलम्बनानयनंसाद्धैशिकेनाह-

एकज्यावर्गंतच्छेदोलब्धंद्गगतिजीवया ॥ ७ ॥

मध्यलमार्कविश्लेषज्याछेदेनविभाजिता ॥

स्वीन्द्रोर्लम्बनंज्ञेयंप्राक्पश्चाद्वटिकादिकम् ॥ ८ ॥

एकराशिज्यायावर्गाद्गगतिजीवयाप्रागुक्तदृग्गत्या । दृग्गतिंशङ्करूप-
त्वेनज्यारूपत्वान्जीवयेतिस्वरूपप्रतिपादनम् । भागहरणेनलब्धंछेदसङ्गं
स्यात् । अथमध्यलमंत्रिभोनलमं दशान्तफालिकं ननुदशमभावः
तात्कालिकःमूर्धःजनयोरन्तरस्यत्रिभोनधिकस्यज्याछेदेनप्राक्साधितेनभक्ता-
फलंघटिकादिकंप्राक्पश्चात्त्रिभोनलमरूपमध्यलमस्थानात्पूर्वापरविभागयोःभू-
यंचन्द्रयोस्तुल्यंलम्बनंज्ञेयम् । अत्रोपपत्तिः । ' त्रिभोनलमार्कविश्लेष-
शिभिर्नीकृताहताव्यासदलेनभाजिता । हतात्फलादित्रिभलप्रशङ्कनात्रिजीव-
यासंघटिकादिलम्बनम् ॥ ' इतिमिद्धान्तशिरोमणौमधुसूदनलम्बनानयनमुक्तम् ।
तस्योपपत्तिस्तद्वीकार्यामुपसिद्धा । मध्यलमस्यत्रिभोनपरत्वेनव्याख्यानात्म-
मध्यलमार्कविश्लेषज्यात्रिभोनलमार्कविश्लेषशिभिर्नीरूपाज्ञाता । इयंचतुर्गुणात्रि-
भोनलमशङ्करूपदृग्गत्याचगुण्यात्रिज्यावर्गेणभाज्येत्तिलम्बनानयनप्रकारेण मि-
लम् । तत्रचतुर्गुणज्यावर्गयोगेणुणहर्गयोगेणुणापरत्वेनेनहरम्यानणकाराशिज्याव-
र्गःसिद्धः । अत्रापिदृग्गत्येकराशिज्यावर्गागुणदृग्गुणेनापयन्यंहरम्यानण-
ज्यावर्गइत्यादिनाछेदरूपपन्नः । हरस्यच्छेदाभिरानान् । अनामध्यलमा-
र्कत्वाद्युक्तमुपपन्नम् । लम्बनघटीभिरभयोश्चान्नन्वध्यमाणगणितआवश्य-
कमितिसूचनार्थम्योन्द्रोर्लम्बनमित्युक्तम् । अन्यथादशान्तकाटेमूर्यंगतभृ-
ष्टमूत्राच्चन्द्ररक्षायांनन्दनिदम्यनदृष्टीभिरंलम्बनंशास्त्रांस्वयनुपपत्तिः । त्रि-
भोनलममनेर्लम्बनाभावात्पूर्वापरविभागैर्मूर्धमनिलम्बनंभर्तनातिप्राक्पश्चा-

दित्युक्तम् । अत्रेदमवधेयम् । लम्बनानयनेमध्यलग्नस्यत्रिभोनलभेत्यर्थेऽहोदः पूर्वसाधितसूक्ष्मदृग्गत्यासूक्ष्मोमतांशेत्यादिगृहीतस्थूलदृग्गत्यास्थूलइति । एवंमध्यलग्नस्यदशमभावार्थेतुविपरीतमिति । एतेनमध्यलग्नस्यदशमभावार्थः । तत्रप्रयाससाधितसूक्ष्मदृग्गत्यासूक्ष्मलम्बनम् । नतांशेत्याद्युक्तस्थूलदृग्गत्यास्थूललम्बनमितिसाम्प्रदायिकोक्तंनिरस्तम् । युक्त्यभावात् । नचात्रमध्यलग्नरूपदशमभावगृहेऽपिगोलयुक्त्याप्रतिपादनस्यसत्त्वात्कथमादित्योक्तंमध्यलग्नमितिपदंसावर्जनीनदशमभावप्रत्यायकंत्रिभोनलग्नपरतयाहठाद्याख्यातुंयुक्तम् ॥ 'नतांशवाहुकोटिज्यस्फुटेदृक्षेपदृग्गती ॥' इत्यत्रस्फुटेइत्यनेनभगवतस्तदाशयस्यव्यक्तीकृतत्वादितिवाच्यम् । तथापिगौरवसाधितदृक्षेपोक्तिर्भगवदाशयास्थितत्रिभोनलग्नग्रहणंव्यनक्ति । अन्यथाप्रयाससाधितदृक्षेपस्यवैयर्थ्यापत्तेरितिसुधियावलोक्यमित्यलंविस्तरेण ॥ ८ ॥

भा०टी०—एकराशिज्यावर्गको दृग्गति (ज्या) द्वारा भागकरनेसे छेद होगा । मध्यलग्न और तिसकालका सूर्य अन्तर करके ज्या करे, तिसको छेदसे भागकरनेपर मध्यलग्नसे पूर्वापर विचार करके रविसे चंद्रमाके लम्बन दण्डादि स्थिर होंगे ॥ ८ ॥

अथमध्यग्रहणकालज्ञानार्थतियौलम्बनसंस्कारंतदसकृत्साध्यमितिचाह—

मध्यलग्नाधिकेभानौतिथ्यन्तात्प्रविशोधयेत् ॥
धनमूनेऽसकृत्कर्मयावत्सर्वस्थिरीभवेत् ॥ ९ ॥

सूर्येमध्यलग्नंत्रिभोनलग्नंतस्मादधिकेसतितिथ्यन्ताद्दर्शतिथ्यन्तकालादागतं लम्बनंशोधयेत् । सूर्यत्रिभोनलग्नाभ्युनेसतितिथ्यन्तकालेलम्बनंधनंघुतं कार्यम् । एवंकर्मगणितमसकृत्सुदुःकार्यम् । अयमर्थः । तिथ्यन्तकालिकः सूर्योलम्बनघटीभिःक्रमेणपूर्वाग्रिमकालेचाल्पोलम्बनसंस्कृततिथ्यन्तेऽर्कोभवति । तस्माल्लम्बनसंस्कृततिथ्यन्तकालेलग्नदशमभावौमसाध्यपूर्वांकरीत्यालम्बनंसाध्यम् । इदमपिकेवलतिथ्यन्तेसंस्कार्योकरीत्यालम्बनं केवलंतिथ्यन्तंसंस्कार्यम् । अस्मादपिलम्बनंतिथ्यन्तेसंस्कार्यमित्यसकृदिति । गणितावधिमाह । यावदिति । सर्वगणितंलम्बनादियावद्यत्परिवर्तार्थस्थिरीभवेत् । अविलक्षणयावदविशेषइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । दर्शान्तकालेरविगतभूपृष्ठसूत्राच्चन्द्रस्याधोलम्बितत्वेन त्रिभोनलग्नानेरावौकान्तिवृत्ते पूर्वापरान्तराभावनैकसूत्रस्थितत्वरूपयुतिर्दर्शान्तकालाल्लम्बनकालेनाप्रेभवति । शीघ्रगच्चन्द्रस्यमन्दगरवितःपृष्ठेस्थितत्वात् । अधिकरवौचन्द्रस्यपुरःस्थितत्वेनदर्शान्तकालाल्लम्बनकालेनपूर्वयुतिर्भवति । अतोदर्शान्तकालोल्लम्बनसंस्कृतोमध्यग्रहणकालःस्यात् । युतिकालस्यमध्यग्रहणकालत्वात् । परन्तुतावतालम्बनकालेनसूर्यस्यापिकान्तिवृत्तेचलनाल्लम्बनसंस्कृतदर्शान्तकालेरविगतभूपृष्ठसू-

त्राच्चन्द्रस्यलम्बितत्वंस्यादेवेतिमध्यग्रहणकालस्त्वसिद्धः । नहिमूर्योधनलम्बन-
 ऋणलम्बनेचन्द्रश्चलम्बनकालेस्थिरोयेनतयोर्युतिःसङ्गतास्यात् । अतस्तादृ-
 शकालात्पुनस्तात्कालिकंलम्बनंप्रसाध्यदर्शान्तेपुनःसंस्कार्यम् । मध्यकालः
 स्यात् । एवंतादृशलम्बनसंस्कृतदर्शान्तेऽपितयोर्भूपृष्ठसूत्रस्थत्वाभावात्पुनर्ल-
 म्बनंसाध्यम् । तत्संस्कृतोदर्शान्तोमध्यग्रहइत्यसकृद्विधिनायदालम्बनंपूर्वल-
 म्बनतुल्यंसिध्यतितदावश्यं तादृशलम्बनसंस्कृतदर्शान्तरूपमध्यग्रहणकालेभूपृ-
 ष्ठसूत्रेतयोःसन्निवेशः । यतस्तदासूर्यगतभूपृष्ठसूत्रचन्द्रयोरन्तराभावेनपूर्वाग-
 तलम्बनतुल्यलम्बनस्यपुनःसिद्धेः । अन्यथातुल्यलम्बनानुपपत्तेः । तस्मा-
 न्मध्यकालोऽसकृदावदविशेषःसाध्यइत्युपपन्नंमध्यलम्बित्यादि ॥ ९ ॥

भा०टी०-मध्यलग्नसे सूर्य अधिकहो तो तिथ्यन्तसे काल-लम्बन अलग करे, नहीं
 हो अन्यथा योग करे । प्राप्त समयके ऊपर फिर लम्बनसाधन करके तिथ्यन्तमें
 संस्कार करे । जबतक स्थिर नहो तबतक ऐसाही करे ॥ ९ ॥

अथनतिसाधनमाह-

दृक्क्षेपःशीततिग्मांशोर्मध्यभुक्त्यन्तराहतः ॥

तिथिघ्नस्त्रिज्यायाभक्तोलब्धंसावनतिर्भवेत् ॥ १० ॥

दृक्क्षेपःप्रागानीतःशीततिग्मांशोश्चन्द्रार्कयोर्मध्यगतीकलात्मकेतयोरन्तरे-
 णगुणितयात्रिज्यायाभक्तःफलंसादेशकालविशेषाभ्यांयागोलसिद्धाभवति सैवा-
 न्नगणिते नतिर्भवेत् । अत्रोपपत्तिः । यदाक्रान्तिवृत्तंहृत्ताकारंतदान-
 त्यभावइतिप्रागुक्तम् । तत्रत्रिभोनलग्नस्यखमध्यस्थत्वेनदृक्क्षेपाभावः । यत्र
 चपृष्ठक्षंशास्तत्रदेशेत्रिभोनलग्नस्यक्षितिजस्थत्वेनपरमानतिः । परमास्तुन-
 तिकलाभूगर्भक्षितिजाद्भूपृष्ठक्षितिजस्यभूव्यासार्धान्तरेणोद्भूतत्वाद्गतियोज-
 नैर्गत्यन्तरकलालभ्यन्तेतदाभूव्यासार्धयोजनैःका इत्यनुपातेन तत्रमध्यगति-
 योजनानांभूव्यासार्धस्यचनियतत्वाद्भूव्यासार्धेनापवर्तःकृतः । तेनमध्यगत्य-
 न्तरकलानांस्वल्पान्तरेणपञ्चदशांशःपरमानतिकलाः।अतएवपट्टिघटिकानांपञ्च-
 दशांशोघटिकाचतुष्टयंपरमंलम्बनंसिद्धम् । आभिस्त्रिज्यातुल्यदृक्क्षेपेसूर्यग-
 तभूपृष्ठसूत्राच्चन्द्रस्यदक्षिणोत्तरेणावलम्बनंभवति । अतस्त्रिज्यातुल्यदृक्क्षेपेण
 मध्यगत्यन्तरपञ्चदशांशोनतिस्तदेष्टदृक्क्षेपेणकेत्यनुपातेनगत्यन्तरगुणोदृक्क्षेपो
 हरघातेनपञ्चदशगुणितत्रिज्यात्मकेनभक्तोनतिकलाइत्युपपन्नम् ॥ १० ॥

भा०टी०-दृक्क्षेपको रविचन्द्रमध्यभुक्त्यन्तरसे गुणकरके १५ गुणित-त्रिज्यासे भाग
 करनेपर अथनति स्थिर होगी ॥ १० ॥

अथप्रकारान्तराभ्यांनतिसाधनंलाघवादाह-

दृक्क्षेपात्सप्ततिहृताद्भवेद्भावनतिःफलम् ॥

अथवात्रिज्ययाभक्तात्सप्तसप्तकसङ्गुणात् ॥ ११ ॥

सप्तत्याभक्तादृक्क्षेपात्फलंकलादिकानतिःप्रकारान्तरेणभवेत् । अथवा प्रकारान्तरेणसप्तसप्तकसङ्गुणात्सप्तानां सप्तकंसप्तवारमावृत्तिर्बर्गैकोनपञ्चाशदित्यर्थः । तेनगुणितादृक्क्षेपात्रिज्ययाभक्तात्फलंकलादिकानतिः । अत्रोपपत्तिः । दृक्क्षेपस्यगत्यन्तरकलामित ७३ । २७ गुणकपञ्चदशगुणितत्रिज्यामितहरौ ५१५७० प्रथमप्रकारेगत्यन्तरापवर्तितौहरस्थानेसप्ततिः । द्वितीयप्रकारेपञ्चदशभिरपवर्त्यगुणस्थानेस्वल्पान्तरादेकोनपञ्चाशद्वरस्थानेत्रिज्येत्युपपन्नम् ॥ ११ ॥

भा०टी०-अथवा दृक्क्षेपको ७० से भाग करनेपर वही होगा; या ४९ से गुणकरके त्रिज्यासे भाग करनेपरभी होजायगा ॥ ११ ॥

अथनतेर्दिग्ज्ञानंस्पष्टविक्षेपंचाह-

मध्यज्यादिगवशात्साचविक्षेयादक्षिणोत्तरा ॥

सेन्दुविक्षेपदिकसाम्येयुक्ताविश्लेषितान्यथा ॥ १२ ॥

सावनतिर्मध्यज्यायादिगनुरोधादक्षिणोत्तरामध्यज्याचेद्दक्षिणातदानतिरपि दक्षिणाचेदुत्तरातदोत्तराज्ञेया । चःसमुच्चये । तेनमध्यज्यानतांशदिकेति । सादक्षिणोत्तरानतिश्चन्द्रविक्षेपदिकसमत्वे । तयोरेकदिकत्वेइत्यर्थः । युक्ताविक्षेपेणयुतेत्यर्थः । अन्यथातयोर्भिन्नदिकत्वेविक्षेपेणान्तरितांशपदिकाविक्षेपसंस्कृतानतिःस्पष्टशरूपास्यात् । अत्रचन्द्रविक्षेपोमध्यग्रहणकालिकइतिध्येयम् । अत्रोपपत्तिः । नतांशदिकेःमध्यज्यावशाद्दृक्क्षेपस्योत्पन्नत्वात्तदुत्पन्नतेस्तद्विक्त्वयुक्तमेव । अथरपिगतभूपृष्ठसुत्राच्चन्द्राकाशगोलेक्रान्तिवृत्तावधियाम्योत्तरान्तरस्यनतित्वात्क्रान्तिमण्डलाच्चन्द्रविम्बावधिविक्षेपत्वाद्द्विगतभूपृष्ठसुत्राच्चन्द्रविम्बावधियाम्योत्तरान्तरस्यसूर्यग्रहणोपयुक्तनतिसंस्कृताविक्षेपरूपस्पष्टविक्षेपत्वाद्दयोरेकदिशियोगोभिन्नदिश्यन्तरमित्युपपन्नम् ॥ १२ ॥

भा०टी०-मध्यज्यादिकके अनुसार भवनति दक्षिणोत्तरा होगी, दिग्ज्ञानस्य चंद्रविक्षेपके सहित योग नहीं तो वियोग करनेसे स्पष्ट विशेष होगा ॥ १२ ॥

अथचन्द्रग्रहणाधिकारोक्तमत्रातिदिशति-

तयास्थितिविमर्दाधंश्रास्याद्यंतुयथोदितम् ॥

प्रमाणंबलनाभीष्टयासादिहिमरश्मिवत् ॥ १३ ॥

तयाविक्षेपसंस्कृतयान्त्यारूपविक्षेपरूपयेत्यर्थः । स्थित्यर्थविमर्दाधंश्रासाः ।

आद्यशब्दात्स्पर्शमोक्षसम्मिलनोन्मीलनययोदितंचन्द्रग्रहणेयथोक्तं तथा । तुकार-
स्तदतिरिक्तरीतिव्यवच्छेदार्थकैवकारपरः । प्रमाणंमतमित्यर्थः अवशिष्टमप्याह
वलनेत्यादि । वलनाभीष्टग्रासः । आदिशब्दादिष्टग्रासादिष्टकालानयनम् । हिमर-
श्मिवचन्द्रग्रहणोक्तरीत्याकार्यमित्यर्थः । अत्रोपपात्तिरविशेष एव ॥ १३ ॥

भा०टी०-अवनति संस्कृतविक्षेपते स्थित्यर्द्धं, विमर्द्दार्द्धं, ग्रास, प्रमाण, वलन, अभीष्ट-
ग्रासादि चंद्रग्रहणकी समान निर्णय करने चाहिये ॥ १३ ॥

अथस्थित्यर्धविमर्द्दार्द्धचविशेषंश्लोकचतुष्टयेनाह-

स्थित्यर्धोनाधिकात्प्राग्वत्तिथ्यन्ताल्लम्बनंपुनः ॥

ग्रासमोक्षोद्भवसाध्यंतन्मध्यहरिजान्तरम् ॥ १४ ॥

प्राक्कपालेऽधिकंमध्याद्भवेत्प्राग्रहणंयदि ॥

मौक्षिकंलम्बनंहीनंपश्चाद्धेतुविपर्ययः ॥ १५ ॥

तदामोक्षस्थितिदलेदयंप्रग्रहणे तथा ॥

हरिजान्तरकंशोध्यंयत्रैतत्स्याद्विपर्ययः ॥ १६ ॥

एतदुक्तंकपालैक्येतद्भेदे लम्बनैकता ॥

स्वैस्वेस्थितिदलेयोज्याविमर्द्दार्द्धेऽपिचोक्तवत् ॥ १७ ॥

चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तप्रकारेणासकृत्साधितंस्पर्शस्थित्यर्धमोक्षस्थित्यर्धच ।
तद्यथा । मध्यग्रहणकालिकस्पष्टशरादुक्तरीत्यास्थित्यर्धवटिकास्ताभिस्तिथ्य-
न्तकालिकाग्रहाः । स्पर्शस्थित्यर्धनिमित्तपूर्वचाल्याः । मोक्षस्थित्यर्धनिमित्त-
मग्रेचाल्याः । तत्कालयोःप्रत्येकंनतिशरौप्रसाध्यस्पष्टशरःसाध्यः । ततःप्रथ-
मकालिकस्पष्टशरात्स्थित्यर्धमनेनपूर्वतिथ्यन्तकालिकग्रहान्प्रचाल्योत्तरीत्यास्प-
ष्टशरंप्रसाध्यस्थित्यर्धसाध्यम् । एवमसकृत्स्पर्शस्थित्यर्धम् । एवमेवद्विती-
यकालिकस्पष्टशरात्स्थित्यर्धमनेनाग्रेतिथ्यन्तकालिकग्रहान्प्रचाल्योत्तरीत्यास्प-
ष्टशरंप्रसाध्यस्थित्यर्धसाध्यम् । एवमसकृन्मोक्षस्थित्यर्धमिति । अथा-
भ्यांस्पर्शमोक्षस्थित्यर्धाभ्यांक्रमेणहीनयुताद्दशान्तकालात्तुप्राग्यदुक्तरीत्यालम्ब-
नंपुनरसकृद्ग्रासमोक्षोद्भवस्पर्शमोक्षकालिकंकार्यम् । तथाहि । स्पर्श-
स्थित्यर्धहीनात्तिथ्यन्तात्तात्कालिकसूर्याल्लग्रदशमभावौप्रसाध्योत्तरीत्यालम्बनं
साध्यम् । तेनस्पर्शस्थित्यर्धो नतिथ्यन्तंसंस्कृत्यास्माल्लम्बनमनेनापिस्पर्श-
स्थित्यर्धो नतिथ्यन्तं संस्कृत्यास्माल्लम्बनमेवमसकृत्स्पर्शकालिकंलम्बनम् ।
एवमेवमोक्षस्थित्यर्धयुतात्तात्कालिकसूर्याल्लग्रदशमभावौप्रसाध्योत्तरीत्यालम्ब-
नंसाध्यम् । तेनमोक्षस्थित्यर्धयुततिथ्यन्तंसंस्कृत्यास्माल्लम्बनमनेनापिमोक्ष-

स्थित्यर्थयुततिथ्यन्तंसंस्कृत्यास्माल्लम्बनमेवमसकृन्मोक्षकालिकलम्बनमिति ।
 प्राक्पालेत्रिभोनलमात्पूर्वभागेत्रिभोनलमाधिकेरवौमध्यान्मध्यकालिकात् ।
 अयोक्तलम्बनस्यविभक्तिविपरिणामादन्वयेनलम्बनात्प्राग्रहणं प्रग्रहणंस्पर्शः
 स्पर्शकालिकम् । अत्रापिलम्बनमित्यस्यान्वयः । लम्बनंचेदधिकंस्यात् ।
 मौक्षिकंमोक्षकालसम्बन्धिलम्बनंन्यूनंस्यात् । पश्चाद्धैत्रिभोनलमात्पश्चिमभा-
 गेत्रिभोनलमाद्धीनेरवौ । तुकारःसमुच्चयार्थकचकारपरः । विपर्ययउक्तवैपरी-
 त्यम् । मध्यकालिकलम्बनात्स्पर्शकालिकलम्बनंन्यूनंमोक्षकालिकलम्बनमधि-
 कमित्यर्थः । तदातर्हितन्मध्यहरिजान्तरम् । तयोःस्पर्शमोक्षकालिकलम्बनेन
 प्रत्येकमन्तरंमोक्षस्थित्यर्थेयोज्यम् । प्राग्रहणेस्पर्शस्थित्यर्थेतथादेयम् । मोक्षमध्य-
 कालिकलम्बनयोरन्तरंमोक्षस्थित्यर्थेयोज्यम् । स्पर्शमध्यकालिकलम्बनयोरन्तरं
 स्पर्शस्थित्यर्थेयोज्यमित्यर्थः । यत्रयस्मिन्कालेविपर्ययउक्तवैपरीत्यंप्राक्पालेमध्य-
 कालिकलम्बनात्स्पर्शकालिकलम्बनंन्यूनं मोक्षकालिकलम्बनमधिकंपश्चिमक-
 पालेतुमध्यकालिकलम्बनात्स्पर्शकालिकलम्बनमधिकंमोक्षकालिकलम्बनंन्यु-
 नंभवतीत्यर्थः । तत्रैतन्मोक्षस्पर्शमध्यकालिकंहरिजान्तरकलम्बनान्तरंमोक्षस्थि-
 त्यर्द्धमध्यमोक्षकालिकलम्बनयोरन्तरंस्पर्शस्थित्यर्थेमध्यस्पर्शकालिकलम्बनयो-
 रन्तरमित्यर्थः । शोधयंहीनंकुर्यात् । एतल्लम्बनान्तरंयोज्यंशोधयंवाकपालैक्येद्दयोः
 स्पर्शमध्ययोर्मध्यमोक्षयोर्वैककपालेस्वस्वकालिकत्रिभोनलमात्स्वस्वकालिकमू-
 र्यउभयत्राधिकेन्यूनैवेत्यर्थः । उक्तंकथितम् । तद्देतयोःस्पर्शमध्ययोर्मध्यमोक्षयो-
 श्चभेदेकपालभेदेस्पर्शकालिकत्रिभोनलमात्तात्कालिकमूर्यस्याधिक्ये मध्यका-
 लिकत्रिभोनलमात्तात्कालिकार्कस्यन्यूनत्वे मध्यकालिकत्रिभोनलमात्तात्का-
 लिकार्कस्याधिकत्वेमोक्षकालिकत्रिभोनलमात्तात्कालिकार्कस्यन्यूनत्वइत्यर्थः ।
 लम्बनैकतालम्बनैक्यम् । स्पर्शमध्ययोर्भेदेतात्कालिकलम्बनयोयोगः । म-
 ध्यमोक्षयोर्भेदात्तात्कालिकलम्बनयोयोगइत्यर्थः । स्वकीयेस्वकीयेस्थित्यर्द्धसं-
 युक्ताकार्यौ । स्पर्शस्थित्यर्द्धेस्पर्शमध्यकालिकलम्बनयोयोगोयोज्यः । मोक्ष-
 स्थित्यर्द्धेमोक्षमध्यकालिकलम्बनयोयोगोयोज्यइत्यर्थः । स्पर्शस्थित्यर्थमोक्ष-
 स्थित्यर्थंचस्फुटंभवति । आभ्यांचन्द्रग्रहणोक्तादिशामध्यग्रहणकालात्पूर्वमपर-
 चक्रमेणस्पर्शमोक्षकालौस्तइत्यर्थसिद्धम् । अयोक्तरीत्याविमर्दांधंपिस्पष्टत्व-
 मतिदिशति । विमर्दांधंइति । स्पर्शमर्दाद्धंमोक्षमर्दांधंचन्द्रग्रहणाधिकारो-
 क्तरीत्यास्पष्टशरणसकृत्साधितेउक्तवत् । स्थित्यर्थेनाधिकाप्राग्वतिथ्यंतालं-
 चनंपुनः । इत्याद्युक्तरीत्यास्थित्यर्थस्थानेमर्दांधंग्रहणेनमासमोक्षोद्भवमित्यत्रसं-
 मीलनोन्मीलनोद्भवमितिग्रहणेनप्राग्रहणमित्यत्रसंमीलनग्रहणेनमौक्षिकमित्य-

त्रोन्मीलनग्रहणेनस्फुटसाध्ये । अपिःसमुच्चये । चकारात्ताभ्यांसम्मीलनो-
न्मीलनकालौमध्यग्रहणकालात्पूर्ववत्साध्यावित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । स्थित्य-
धौन्युत्तौमध्यग्रहणकालःस्पर्शमोक्षकालः । मध्यकालिकलम्बनसंस्कारात् ।
स्पर्शमोक्षकालिकलम्बनसंस्कारस्यापेक्षितत्वाच्च । नहियःकालोलम्बनसंस्कृतः
स्फुटःसस्वभिन्नकालिकलम्बनसंस्कृतःस्फुटःस्यात्सम्बन्धाभावात् । पूर्वस्पर्श-
मोक्षकालयोरज्ञानात् । तात्कालिकलम्बनज्ञानाभावाच्च । अतौमध्यकालज्ञा-
नार्थयथातिथ्यन्तादसकृदलम्बनग्रसाध्यतिथ्यन्तेसंस्कृत्यमध्यकालस्तथास्पर्शमो-
क्षस्थित्यर्थहीनयुक्ततिथ्यन्तकालाभ्यांस्पर्शमोक्षतिथ्यन्तरूपाभ्यांप्रत्येकंलम्बन-
सकृत्साध्यस्वस्वतिथ्यन्तेसंस्कृत्यस्पर्शमोक्षकालौस्फुटौतन्मध्यकालयोरन्तरं
स्फुटंस्थित्यर्थम् । तत्रर्णलम्बनेनस्पर्शमध्यमोक्षोत्पत्तौयदामध्यलम्बनादाधिकं
स्पर्शलम्बनंमोक्षलम्बनंचन्यूनंतदास्पर्शस्थित्यधौन्यतिथ्यन्तस्याधिकलम्बनोनि-
तस्यस्पर्शकालत्वाच्चूनलम्बनो नितस्यतिथ्यन्तस्यमध्यकालत्वात्तयोरन्तरेतिथेः
समत्वेननाशात्स्पर्शस्थित्यर्थस्पर्शकालिकलम्बनेनयुतंमध्यकालिकलम्बनेनही-
नमितिलम्बनयोरन्तरंतत्रधनंयोज्यम् । एवंमोक्षस्थित्यर्थयुतातिथ्यन्तस्यन्यून-
लम्बनो नितस्यमोक्षकालत्वान्मध्यमोक्षकालयोरन्तरेपूर्वरीत्यामध्यमोक्षकालिक-
योर्लम्बनयोरन्तरंधनंमोक्षस्थित्यर्थेयोज्यम् । यदातुमध्यलम्बनाद्दीनस्पर्श-
लम्बनंमोक्षलम्बनंचाधिकंतदान्यूनलम्बनहीनस्यस्पर्शकालत्वादाधिकंलम्बनम् ।
हीनस्यमध्यकालत्वादुत्तरीत्यातदन्तरेस्पर्शस्थित्यर्थलम्बनान्तरंहीनम् । एव-
मधिकलम्बनहीनस्यमोक्षकालत्वान्मध्यमोक्षयोरन्तरेमोक्षस्थित्यर्थंलम्बनान्तरं
हीनम् । धनलम्बनेनस्पर्शमध्यमोक्षोत्पत्तौयदामध्यलम्बनान्यूनंस्पर्शलम्बनं
मोक्षलम्बनंचाधिकंतदास्पर्शस्थित्यधौन्यतिथ्यन्तस्य न्यूनलम्बनाधिकस्य स्पर्श-
कालत्वादाधिकंलम्बनाधिकस्यतिथ्यन्तस्यमध्यकालत्वात्तयोरन्तरे लम्बनान्तरं
स्पर्शस्थित्यर्थेयोज्यम् । परंमोक्षस्थित्यर्थयुतातिथ्यन्तस्याधिकलम्बनाधिस्य
मोक्षकालत्वान्मध्यमोक्षयोरन्तरेलम्बनान्तरंमोक्षस्थित्यर्थेपूर्वरीत्यायोज्यम् । य-
दातुमध्यलम्बनादाधिस्यस्पर्शलम्बनंमोक्षलम्बनंचन्यूनंतदाअप्याधिस्यलम्बनाधि-
स्यस्पर्शकालत्वाद्दीनलम्बनाधिस्यमध्यकालत्वात्तयोरन्तरंदत्तरीत्यास्पर्श-
स्थित्यर्थंलम्बनान्तरंहीनम् । परंन्यूनलम्बनाधिस्यमोक्षकालत्वान्मध्यमो-
क्षान्तरंमोक्षस्थित्यर्थंलम्बनान्तरंहीनमितिमिडम् । नन्यूलम्बनान्तरंहीनपक्षो-
नसद्गतः । वाधात् । तथाहि । ऋणलम्बनस्यक्रमेणापत्रयाम्पर्शमध्यमोक्षकाल-
ानांयधोत्तरंमभवात्तन्मध्यकालिकलम्बनात्स्पर्शमोक्षकालिकलम्बनयोःक्रमे-
णन्यूनान्धिकंममिडम् । परंधनलम्बनस्यक्रमेणापत्रयान्मध्यलम्बनान् ।
स्पर्शमोक्षकालिकलम्बनयोःक्रमेणाधिस्यन्यूनंममिडम् । नहिसत्राचिन्मध्य-

कालात्स्पर्शमोक्षकालौक्रमेणाग्रिमपूर्वकालयोःसम्भवतोयेनोक्तंयुक्तम् । वा-
धात् । तथाचलम्बनान्तरंयोज्यमित्यस्यैवोपपन्नत्वेमहतैतावताप्रपञ्चैत ॥ 'हरि-
जान्तरकंशोध्यंपत्रैतत्स्याद्विपर्ययः ।' इतिसर्वज्ञभगवदुक्तंकथंनिर्वहतीतिचेत् ।
मैवम् । लम्बनसंस्कृतस्पर्शमोक्षकालयोःस्फुटयोर्वस्तुभूतयोःसर्वदामध्यकाला-
त्क्रमेणपूर्वोत्तरावश्यंभावित्वेऽपिलम्बनासंस्कृतयोः स्थित्यधोनयुततिथ्यन्तरूप-
स्पर्शमोक्षकालयोःपारिभाषिकत्वेनावास्तवयोः कदाचिन्मध्यकालर्षधनलम्ब-
नाभ्यांस्पर्शस्थित्यधर्मोक्षस्थित्यधर्मयोः क्रमेणन्यूनत्वेमध्यकालादग्रिमपूर्वकालयोः
क्रमेणसम्भवात्स्फुटोनिर्वाहः॥परन्त्वृणलम्बनेधनलम्बनेचमध्यलम्बनात्क्रमेणमो-
क्षस्पर्शलम्बनयोरधिकत्वासम्भवः । मध्यकालात्पूर्वाग्रिमकालयोर्मोक्षस्पर्शयोः
पारिभाषिकयोःक्रमेणासम्भवात्।अतःसाक्षात्कण्ठोक्तेरभावाद्विपर्ययइत्यनेनवि-
पर्ययविशेषस्यैवाविवक्षितत्वम् । पूर्वतुसाधारण्याच्छब्दस्यसाधारण्येनव्याख्यानं
कृतमित्यदोषः । ननुतथाप्यसकृल्लम्बनसाधनेलम्बनस्यस्पष्टस्पर्शमोक्षकालाभ्यां
सिद्धत्वेनर्णलम्बनात्स्पर्शलम्बनंन्यूनंभवत्येव । धनलम्बनेमोक्षलम्बनंन्यूनंनभव-
त्येव । मध्यकालाद्वास्तवस्पर्शमोक्षकालयोः क्रमेणाग्रिमपूर्वकालयोरसम्भवंनि-
र्णयात्।अन्यथास्थिरलम्बनासम्भवात् । किञ्चासकृल्लम्बनसाधनेनयत्कालात्स्थि-
रलम्बनंसिद्धं तःकालस्यसकृत्स्पर्शमोक्षकालत्वात्स्फुटस्थित्यधर्मसाधनंव्यर्थम् । त-
स्यतज्ज्ञानार्थमेवावश्यकत्वात् । नचचन्द्रग्रहणरीत्यास्पर्शमोक्षकालयोर्ज्ञानार्थस्फु-
टस्थित्यधोक्तिरितिवाच्यम् । गौरवाद्यर्थत्वाद्हरिजान्तरकंशोध्यमित्यस्यानुपपत्ते-
श्चेतिचेत् । लम्बनयोरसकृत्साधनस्यानङ्गीकारात् । सकृत्साधितलम्बन-
स्यसान्तरत्वेऽपिभगवतास्वरूपान्तरणाङ्गीकाराच्च । अतएवलम्बनंपुनरि-
त्यत्रपुनरित्यस्यव्याख्यानमसकृदितिपूर्वमुक्तंनयुक्तम् । किन्तुमध्यकालार्थल-
म्बनस्यसाधनात्स्पर्शमोक्षकालार्थमपिद्वितीयवारंलम्बनंसाध्यमिति व्याख्यान-
म् । पुनरितिवाक्यालङ्करणंवायुक्ततरमिति । अथयदास्यूलस्पर्शकालर्ण-
लम्बनेधनलम्बनेचमध्यकालस्तदास्पर्शस्थित्यधोनतिथ्यन्तस्य लम्बनहीनस्य
स्पर्शकालत्वाल्लम्बनाधिकतिथेर्मध्यकालत्वात्तदन्तरेस्पर्शस्थित्यधेतात्कालिक-
लम्बनयोःयोगेनयुक्तमित्युक्तीत्योपपद्यते । एवंयदामध्यकालर्णलम्बनेस्य-
ूलमोक्षकालधनलम्बनेतदालम्बनहीनतिथ्यन्तस्यमध्यकालत्वान्मोक्षास्थित्य-
धेयुततिथ्यन्तस्यलम्बनाधिकस्पर्शमोक्षकालत्वात्तदन्तरेमोक्षस्थित्यधर्मलम्बनयो-
गयुक्तमित्युपपन्नम् । नचासकृल्लम्बनसाधनेनसकृत्स्पर्शमोक्षयोःसिद्धौसकृल्ल-
म्बनाङ्गीकारोक्तरीतेः सान्तरत्वात्कथंभगवतःसर्वज्ञस्यास्यारीत्यामभिनिर्व-
शइतिवाच्यम् । असकृल्लम्बनसाधनेप्रयासाधिक्यभयाद्भगवतासर्वज्ञेनस्य-
ल्पान्तराङ्गीकाराद्वापवाच्चन्द्रमहणोक्तरीत्यानुगमार्थस्फुटस्थित्यधर्मसाधनस्य-

चोक्तेरितिदिक् । वस्तुतस्तुसूर्योदयाद्यत्रप्राक्स्पर्शोऽनन्तरंमध्यकालस्तदा मध्यलम्बनात्स्पर्शलम्बनंसत्रिभलग्रचतुर्थभावसाधितंकदाचिन्मूनंभवति । यत्रचोदयात्पूर्वमध्यः परतोमोक्षस्तत्रकदाचित्सत्रिभलग्रचतुर्भावानीतमध्यकाललम्बनान्मोक्षकाललम्बनमधिकंभवति । यत्रचास्मात्पूर्वस्पर्शःपरतोमध्यस्तदामध्यकाललम्बनाद्वात्रिसम्बन्धात्स्पर्शकाललम्बनंकदाचिदधिकंभवति । यत्रचास्तात्पूर्वमध्यकालः परतोमोक्षस्तदापिमध्यकाललम्बनान्मोक्षकाललम्बनंरात्रिसम्बद्धंन्यूनंभवति । कदाचिदिति । ग्रस्तोदयग्रस्तास्तयोःकदाचिद्विपर्ययसम्भवाद्दरिजान्तरकंशोध्यमित्यस्यानाप्रसिद्धिः । एतेनलम्बनमसकृन्नसाध्यंविपर्ययइतिविपर्ययविशेषइतिचोक्तंसमाधानंनिरस्तमितितत्त्वम् । विमर्दाधेऽप्युक्तीतिस्तुत्येतिस्वर्गमुपपन्नम् । भास्कराचार्यैस्तु । 'तिथ्यन्ताङ्गणितागतास्थितिदलेनोनाधिकाल्लम्बनंतत्कालोत्थनतीपुसंस्कृतिभवरिथत्यर्थहीनाधिके । दर्शान्तेगणितागतेधनमृण्यद्वाविधायसकृज्ज्ञेयौग्रहमोक्षसञ्ज्ञसमयावेवंक्रमात्स्फुटौ ॥ तन्मध्यकालान्तरयोःसमानेस्पष्टेभवेतांस्थितिस्रण्डकेच । दर्शान्ततोमर्ददलोनयुक्तात्सम्मीलनोन्मीलनकालएवम् ॥ ' इत्यनेनभगवदुक्तादतिसूक्ष्ममुक्तमित्यलंपल्लवितेन ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

भा०टी०-तिथ्यन्तमें स्थित्यर्द्धहीन या योगकरके असकृत कर्मके द्वारा स्पर्श और मोक्षकालके लम्बनसाधन करे । मध्यलग्नके पूर्वमें रवि होनेपर स्पर्शकालीन लम्बन, मध्यकालीनकी अपेक्षा और वह मोक्षकी अपेक्षा अधिक होगा । पश्चिम दिशामें होनेसे उलटा होता है । तिसकाल मध्यलग्नके पूर्व होनेसे मोक्षलम्बन और मध्यलम्बनके अन्तर मोक्षस्थित्यर्द्ध योग और स्पर्शलम्बन और मध्यलम्बनके अन्तर स्पर्शस्थित्यर्द्ध योग, अन्यथा विपरीत करनेसे स्पष्टस्थित्यर्द्ध होगा । स्पर्श और मध्य या मध्य और मोक्ष यदि मोक्षरेखाके दोनो ओरहों, तो लम्बनयोग करना चाहिये और स्थितिदलमें योग करना होगा । इसप्रकार विमर्दाधेऽं स्थिरकरे ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गतिवन्निरासार्थमधिकारसमाप्तिफक्किफयाह । इति सूर्यग्रहणाधिकारः । इतिस्पष्टम् । रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे । सूर्यग्रहाधिकारोऽयंपूर्णोगूढप्रकाशके ॥

इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरंगनाथगणकविरचिते गूढार्थप्रकाशकेसूर्यग्रहणाधिकारःसम्पूर्णः ॥

इति पंचमोऽध्यायःसमाप्तः ।

षष्ठाऽध्यायः ।

अथपरिलेखाधिकारोव्याख्यायते । तत्रतंसप्रयोजनंप्रतिजानीते-
नच्छेद्यकमृतेयस्माद्भेदाग्रहणयोःस्फुटाः ॥

ज्ञायन्तेतत्प्रवक्ष्यामिच्छेद्यकज्ञानमुत्तमम् ॥ १ ॥

यस्मात्कारणाद्ग्रहणयोश्चन्द्रसूर्यग्रहणयोः । द्विवचनेनग्रहणत्वेनपूर्वाधि-
कारयोरेकाधिकारत्वनिरस्तम् । भेदाःकस्यांदिशिस्पर्शमांक्षौसम्मीलनोन्मी-
लनेग्रस्तोऽंशःक्रियानित्यादिभेदाः । स्फुटागोलस्थितिसिद्धावास्तवाः । छेद्य-
कंगोलस्थितिप्रदर्शकःकल्पितःप्रकारश्छेद्यकपदवाच्यस्तम् । ऋतेविना ।
छेद्यकव्यतिरेकेणेत्यर्थः । नज्ञायन्ते । तत्तस्मात्कारणात् । ग्रहणभेद-
ज्ञानार्थमित्यर्थः । उत्तमंसूक्ष्मतद्भेदज्ञानसाधकंछेद्यकज्ञानम् । ज्ञाय-
तेऽनेनेतिज्ञानंपरिलेखसाधकग्रन्थंसूर्यांशुपुरुषोऽहंप्रवक्ष्यामि कथयामि ॥ १ ॥

भा०टी०-छेदकके विना दोनों ग्रहणोंकी स्पर्शमांक्षदिक् या परिमाणभेद स्पष्ट नहीं
होता इससे इससमय छेदकज्ञान कहताहूँ ॥ १ ॥

तत्रप्रथमंवलनवृत्तंलिखेदित्याह-

सुसाधितायामवनौविन्दुकृत्वाततोलिखेत् ।

सप्तवर्गाङ्गुलेनादौमण्डलंवलनाश्रितम् ॥ २ ॥

आदौप्रथमंसुसाधितायांजलवत्समीकृतायामवनौपृथिव्यामभीष्टस्थाने
विन्दुवृत्तमध्यज्ञापकचिह्नकृत्वाततश्चिह्नात्सप्तवर्गाङ्गुलेनैकोनपञ्चाशदङ्गुलमितेन
व्यासार्धेनमण्डलंवृत्तंवलनाश्रितंप्रागुक्तस्फुटवलनमाश्रितं यत्रवलनाश्रयीभूतं
वलनदानार्थंवृत्तमित्यर्थः । लिखेद्ग्रहणभेदज्ञानेच्छुर्गणकउल्लिखेत् । अत्रो-
पपत्तिः प्रागुक्ता ॥ २ ॥

भा०टी०-साधितसमतल भूमिमें विन्दुचिह्न करके ४९ अंगुली व्यासार्द्धं परिमित
वलनाश्रयके लिये वृत्त रचना करे ॥ २ ॥

अथद्वितीयतृतीयवृत्तैर्आह-

ग्राह्यग्राहकयोगार्धसम्मितेनद्वितीयकम् ॥

मण्डलंतत्समासाख्यंग्राह्यार्धेनतृतीयकम् ॥ ३ ॥

ग्राह्यग्राहकविम्बमानाङ्गुलयोर्योगार्धमितेनाङ्गुलात्मकव्यासार्धेनद्वितीयमेव
द्वितीयकंद्वितीयवृत्तंलिखेत् । तद्वृत्तंसमाससञ्ज्ञायोगोत्पन्नत्वात् । तृतीय-
कंवृत्तंग्राह्यविम्बाङ्गुलार्धमितेनव्यासार्धेनलिखेत् । अत्रोपपत्तिः । ग्रहणेशर-

स्यमानैक्यखण्डन्यूनत्वाद्विक्षेपोमानैक्यखण्डवृत्तइति । विक्षेपदानार्थमानैक्यखण्डवृत्तलेखनम् । तत्परिधिकेन्द्रग्राहकार्धव्यासार्धवृत्तेनग्राह्यवृत्तेऽवश्ययोगात्समाससञ्ज्ञम् । ग्राह्यवृत्तंतुग्रहणभेदज्ञानार्थमव्युपयुक्तंनहितदृत्तंविनातद्वेदज्ञानंसंभवति ॥ ३ ॥

भा०टी०-ग्राह्यग्राहक-विम्बमानाद्गुलीका योगार्द्धपरिमित व्यासार्द्ध लेकर द्वितीय वृत्त (समासवृत्त) और ग्राह्यग्रहमानार्द्ध लेकर तिसरा वृत्त बनावै ॥ ३ ॥

अथतद्वृत्तंपुदिकसाधनातिदेशंस्पर्शमोक्षवलनदानार्थस्पर्शमोक्षदिङ्नियमंचाह-

याम्योत्तराप्राच्यपरासाधनपूर्व्ववादिशाम् ॥

प्राग्निदोर्ग्रहणंपश्चान्मोक्षोऽर्कस्यविपर्ययात् ॥ ४ ॥

दिशामष्टदिशामध्येयाम्योत्तराप्राच्यपरासाधनपूर्व्ववत् । शिलातलेऽनुसंशुद्धइत्यादित्रिप्रभाधिकारोक्तरीत्याकार्यम् । तथाहि । द्वादशाङ्गुलशङ्कोर्मध्यकेन्द्रस्थापितस्याद्यवृत्तेपूर्वाह्नेछायाप्रवेशोऽपराह्नेछायानिगमस्तच्चिह्नाभ्यांमत्स्यमुत्पाद्यरेखायाम्योत्तरासाधनवाह्येऽधिकासम्मार्जनीया । तदितरभागेवृत्तमध्येपूरणीयावृत्तेयाम्योत्तरारेखाभवति । तदग्रमत्स्यात्पूर्वापरारेखासोभयतोवृत्तवाह्येसम्मार्जनीया । सावृत्तेपूर्वापरारेखाभवतीति । चन्द्रस्यपूर्वादिशिग्रहणंग्रहणारंभःस्पर्शइतियावत् । पश्चिमदिशिमोक्षोग्रहणान्तः । अर्कस्यविपर्ययात्स्पर्शमुक्तीक्षेयं । ग्रहणादिरूपस्पर्शःपश्चिमायांग्रहणान्तरूपमोक्षःप्राच्यामित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । वृत्तेदिकसाधनेनदिशःसममण्डलीयाङ्किताः । एतच्चिह्नाद्वलनान्तरेणक्रान्तिवृत्तदिशांसत्वात् । तत्रस्पर्शमोक्षदिङ्नियमार्थक्रान्तिवृत्तप्राच्यपरानुसारेणचन्द्रसूर्ययोःस्पर्शमोक्षौनिर्णयो । ग्रहभोगस्यतद्वृत्तानुसारित्वात् । शीघ्रगचन्द्रःसूर्यपट्टभान्तरितभूच्छायांसूर्यगत्यनुरुद्धगमनाप्रतिपश्चादागत्यमेलनारम्भकरोत्यतश्चन्द्रविम्बस्यपूर्व्वभागेस्पर्शः । भूभामतिक्रम्याग्नेचन्द्रीयदागच्छतितदाचन्द्रस्यपश्चाद्भागभूभाविर्योगोऽतःपश्चान्मोक्षः । सूर्यचन्द्रःपश्चादागत्याच्छादयत्यतःसूर्यस्यपश्चिमभागेस्पर्शःपूर्व्वभागेमोक्षइति ॥ ४ ॥

भा०टी०-पूर्व्ववत् दक्षिण उत्तर पूर्व पश्चिम चारों दिशामें गई रेखाको साधन करे । चन्द्रग्रहण पूर्व्वमें स्पर्श और पश्चिममें मोक्ष होता है । परन्तु सूर्यग्रहणमें इससे विपरीत होता है ॥ ४ ॥

अथवलनवृत्तेवलनदानमाह-

यथादिशंप्राग्रहणंवलनंहिमदीधितेः ॥

मौक्तिकंतुविपर्यस्तंविपरीतमिदंरवेः ॥ ५ ॥

चंद्रस्यग्राह्यस्पर्शांशिकंवलनंपूर्व्वचिह्नाद्यथादिशंदक्षिणंवेदक्षिणाभिसुखमुत्तरं

चेदुत्तराभिमुखपूर्वापरसूत्रादर्धज्यावद्बलनाश्रितवृत्तेदेयम् । अतएवतद्बृत्तवलनाश्रितसञ्ज्ञम् । मौक्तिकंमोक्षकालिकं तुकाराच्चन्द्रस्यवलनम् । विपर्यस्तंविपरीतंपश्चिमचिह्नात्पूर्वापरसूत्रादर्धज्यावद्दक्षिणंचेदुत्तरदिगाभिमुखमुत्तरंचेद्दक्षिणदिगाभिमुखंदेयमित्यर्थः । सूर्यग्रहणेशेषमाह । विपरीतमिति।सूर्यस्यग्राह्यस्येदं स्पाशिकंमौक्तिकंवलनंविपरीतंव्यस्तम्।मौक्तिकंवलनंपूर्वचिह्नात्पूर्वापरसूत्रादर्धज्यावद्दक्षिणंचेद्दक्षिणदिगाभिमुखमुत्तरंचेदुत्तरदिगाभिमुखंस्पाशिकंवलनंपश्चिमचिह्नात्पूर्वापरसूत्रादर्धज्यावद्दक्षिणंचेदुत्तरदिगाभिमुखमुत्तरंचेद्दक्षिणदिगाभिमुखंदेयमित्यर्थः।अत्रौपपत्तिः।चन्द्रस्यपूर्वभागेस्पर्शइतिसममण्डलपूर्वचिह्नाद्बलनान्तरेणस्पर्शइतितद्बृत्तेयथाशंस्पाशिकंवलनंदेयम् । पश्चिमोत्तराभिमुखस्यदक्षिणत्वाद्दक्षिणाभिमुखस्योत्तरत्वान्मौक्तिकंवलनंपश्चिमचिह्नाद्विपरीतंदेयम् । सूर्यस्यतुपश्चिमभागेस्पर्शात्पश्चिमचिह्नात्स्पाशिकंवलनंव्यस्तंदेयम् । पूर्वभागेमोक्षइतिमौक्तिकंवलनंपूर्वचिह्नाद्यथाशंदेयमिति ॥ ५ ॥

भा०टी०-वलनाश्रयवृत्तके पूर्वभागं चन्द्रग्रहणके स्थलं स्पर्शं बलनदिकके भुत्सार ज्यारूपमं बलनकी रचना करे । परन्तु मोक्षकालमे बलनदिशाकी विपरीत दिशामे वृत्तके पश्चिमाद्रमं ज्याकी रचना करे । सूर्यग्रहणमे इस्ते उलटा होगा ॥ ५ ॥

अथद्वितीयवृत्तेस्पाशिकमौक्तिकविक्षेपयोर्दानमाह-

वलनाग्रान्नयेन्मध्यंसूत्रयत्रसंसृशेत् ॥

तत्समासेततोदेयोविक्षेपोग्रासमौक्तिकौ ॥ ६ ॥

प्रथमवृत्तेयत्रस्पाशिकवलनाग्रंयत्रचमौक्तिकवलनार्थंज्ञातंतस्माद्यत्त्येकंसूत्रं रेखामित्यर्थः । मध्यंवृत्तमध्यविन्दुकेन्द्ररूपं प्रतिनयेत् । तदेखात्मकंसूत्रंसमासेसमासाख्यद्वितीयवृत्तपरिधौयत्रयस्मिन्प्रदेशेसंसृशेत् स्पर्शक्षुर्यात्ततस्तत्सूत्रादवाधिरूपात्समासवृत्तेर्धज्यावद्यथादिशंस्पाशिकमौक्तिकौ विक्षेपोयथायोग्यदेयो । अत्रौपपत्तिः । बलनाग्रसूत्रंमानैक्यस्रण्डवृत्तेयत्रलग्रंतवक्रान्तिवृत्तप्रान्यपरावा ततःसूर्याच्चन्द्रस्यविक्षेपान्तरेणसत्त्वात्समासवृत्तेवलनाग्रसूत्राद्विक्षेपोदेयोप्राहकविम्बकेन्द्रज्ञानार्थम् । परंसूर्यग्रहणे । चन्द्रग्रहणेतुचन्द्रस्यविक्षेपवृत्तत्वात्तदानतिवलनदानादवगतवलनाग्ररेखामानैक्यस्रण्डवृत्तयत्रलमात्रकान्तिवृत्तानुसृतप्रान्यपराविक्षेपमण्डलेतत्स्थानेछायाच्चन्द्राच्छादकः सूर्योविक्षेपान्तरेणविक्षेपदिग्बिपरीतदिशिभवतीतिवलनाग्रसूत्रात्समासवृत्तेर्धज्यावच्छरोव्यस्तोदेयइतिसिद्धम् ॥ अतएवविपरीताःशशाङ्कस्येत्यग्रउक्तम् ॥ ६ ॥

भा०टी०-वलनाग्रसे मध्यविन्दुतक सूत्र रचना करे । इस सूत्रमें समास-वृत्तको जेहांपर स्पर्श किया है उसी सूत्रके ऊपर समास वृत्तमे स्पर्श और मोक्ष विक्षेपके परिमाणकी ज्यानिर्माण करे ॥ ६ ॥

अथग्राह्यवृत्तेस्पर्शमोक्षस्थानज्ञानमाह-

विक्षेपाग्रात्पुनःसूत्रंमध्यविन्दुं प्रवेशयेत् ॥

तद्ग्राह्यविन्दुसंस्पर्शाद्ग्रासमोक्षौ विनिर्दिशेत् ॥ ७ ॥

विक्षेपाग्रसमावृत्तेयत्रलग्रंतस्मात्सूत्रं रेखामित्यर्थः । अत्ररेखासरलानापातीतिशङ्क्याप्रथमतोऽवधिद्वयान्तं सूत्रं धृत्वा तदनुसारेण रेखाकार्येति सूचनार्थं सूत्रोक्तिः सर्वत्रेति ध्येयम् । पुनर्दितीयवारं पूर्ववलनाग्राद्रेखायामध्यकेन्द्रावधिकायाः कृतत्वात्तथैव विक्षेपाग्राद्रेखामित्यर्थः । वृत्तमध्यरूपकेन्द्रविन्दुं प्रतिगणकः प्रवेशयेत्प्रविष्टं कुर्यादित्यर्थः । तद्रेखाग्राह्यविम्बवृत्तपरिध्योः संयोगाद्ग्रासमोक्षौ स्पर्शमोक्षौ गणको विनिर्दिशेत्कथयेत् । स्पर्शिकशराग्रसूत्रं ग्राह्यवृत्तेयत्रलग्रंतत्रस्पर्शः । मौक्षिकशराग्रसूत्रं ग्राह्यवृत्तेयत्रलग्रंतत्रमोक्षइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । मानैकखण्डवृत्तेयत्रग्राहकविम्बकेन्द्रं तस्माद्ग्राहकाधेन वृत्तं ग्राहकवृत्तं ग्राह्यवृत्तेयत्रलग्रंतत्रस्पर्शमोक्षौ भवतः । तत्रवृत्ताकरणलाववाद्ग्राहककेन्द्राद्ग्राह्यकेन्द्रं यावत्सूत्रं मानैक्यखण्डमितं ग्राह्यवृत्तेयत्रलग्रंतत्रपरिध्योः स्पर्शमोक्षौ स्वस्वव्यासार्धयोगात् ॥ ७ ॥

मा०टी०-समावृत्तवाले विक्षेपाग्रसे मध्यविन्दुगत सूत्रं जहांपर ग्राह्यवृत्तको स्पर्श किया है, वही दोनों स्थान स्पर्श और मोक्षके स्थान हैं ॥ ७ ॥

अथग्रहणविक्षेपस्य दिग्ग्यवस्थामध्यग्रहणज्ञानार्थमध्यकालिकवलनदानंच श्लोकाभ्यामाह-

नित्यशोऽर्कस्यविक्षेपाःपरिलेखेयथादिशम् ॥

विपरीताःशशांकस्यतद्ग्राह्यादथमध्यमम् ॥ ८ ॥

वलनंप्राङ्मुखं देयं तद्विक्षेपैकतायादि ॥

भेदेपश्चान्मुखं देयमिन्दोर्भानोर्विपर्ययात् ॥ ९ ॥

अर्कस्यग्रहणे चन्द्रविक्षेपाःपरिलेखेग्रहणभेददर्शनप्रकारेण यथादिशं यथास्थितदिशं नित्यशो नित्यज्ञेयाः । चन्द्रस्यग्रहणे चन्द्रविक्षेपाविपरीतादक्षिणाश्चेदुत्तरा उत्तराश्चेदक्षिणाः । एतदनुरोधेनैव स्पर्शिकमौक्षिकविक्षेपो देयो । न यथागतदिशावितिज्ञेयम् । अथानन्तरंतद्ग्राह्यान्मध्यग्रहणकालिकविक्षेपदिशःसकाशात्सूर्यग्रहणे मध्यग्रहणकालिकस्पष्टविक्षेपदिक्त्रिह्लाचन्द्रग्रहणमध्यकालिकविक्षेपदिग्ग्यपरीतदिक्त्रिह्लादित्यर्थः । यदि पर्यायः । तद्विक्षेपैकतातद्ग्राह्यान्विक्षेपो मध्यग्रहणकालिकविक्षेपः । अनयोरेकतैक्यं दिक्सम्बन्धेन ति शेषः । एकदिशीत्यर्थः । अत्रचन्द्रविक्षेपदिग्ग्यथास्थितैव च विपरीतदिगिति ध्येयम् । प्राङ्मुखं पूर्व्वं चिह्नितं मुखम् । वलनाश्रितवृत्तेऽर्धं न्यावच्चन्द्रस्य मध्यमं वलनं मध्यग्रहण

णकालिकंस्फुटंवलनंदेयम् । भेदेवलनविक्षेपेदिशोर्भिन्नत्वेपश्चान्मुखम् । वलन-
नाश्रितवृत्तेर्ध्रज्यावन्मध्यग्रहणकालिकंचन्द्रस्यवलनंपश्चिमचिह्नसम्मुखंदेयम् ।
सूर्यग्रहणेविशेषमाह । भानोरिति । सूर्यग्रहणेसूर्यस्यवलनंविपर्ययादुक्तवैपरी-
त्यात् । एकदिशिपश्चिमचिह्नसम्मुखंभिन्नदिशिपूर्वाचिह्नसम्मुखंदेयमित्यर्थः ।
फलितार्थस्तुचन्द्रग्रहणेमध्यकालवलनदिकत्कालविक्षेपयागतदिशोर्दक्षिणत्व
उत्तरचिह्नाद्दलनाश्रितवृत्तेर्ध्रज्यावन्मध्यवलनंपूर्वाचिह्नाभिमुखंदेयम् । तयो-
रुत्तरत्वेदक्षिणाचिह्नापूर्वाभिमुखंवलनंदेयम् । यदिदक्षिणवलनमुत्तरविक्षेपस्त-
दादक्षिणादिक्चिह्नाद्ध्रज्यावत्पश्चिमचिह्नाभिमुखंवलनंदेयम् । यद्युत्तरंवलनद-
क्षिणविक्षेपस्तदावलनाश्रितवृत्तउत्तरचिह्नात्पश्चिमचिह्नाभिमुखंवलनमर्धज्याव-
देयम् । सूर्यग्रहणेतुद्रयोर्दक्षिणत्वेवलनाश्रितवृत्तेदक्षिणाचिह्नात्पश्चिमचिह्नाभि-
मुखंवलनंदेयम् । उत्तरत्वउत्तरचिह्नात्पश्चिमाभिमुखंदेयम् । यदिदक्षिणंव-
लनमुत्तरविक्षेपस्तदोत्तरचिह्नात्पूर्वाभिमुखम् । यद्युत्तरंवलनंदक्षिणविक्षेपस्तदा
दक्षिणाचिह्नात्पूर्वाभिमुखंदेयमिति । भास्कराचार्यैस्त्वेतदुक्तफलितंलाघवेनदक्षि-
णोत्तरवलनंक्रमेणसव्यापसव्यंदेयमित्युक्तम् । अत्रोपपत्तिः । प्रथमश्चोको-
पपत्तिःस्पर्शांशकमौक्षिकशरदानोपपत्तावुक्ता । ग्राह्यविम्बकेन्द्राद्विक्षेपान्तरेण
ग्राहकविम्बकेन्द्रंभवति । शरस्यकदम्बाभिमुखत्वेनकेन्द्रात्कदम्बाभिमुखश-
रदानार्थकदम्बज्ञानंवलनाश्रितवृत्तआवश्यकमतोवलनान्तरेणस्वदिग्भ्यः क्रा-
न्तिवृत्तदिशांसत्वाद्दुत्तरदक्षिणादिग्भ्यां मध्यवलनान्तरेणक्रान्तिवृत्तयाम्योत्तररू-
पकदम्बौदक्षिणोत्तरतइतिपूर्वपश्चिमानुरोधेनैतद्दानंयुक्ततरम् । यद्यपिचन्द्रग्रह-
णेशरस्यविपरीतदिकत्वात्छरदिग्रहणेनसूर्यचन्द्रयोर्मध्यवलनदानमेकदिकत्वे
पश्चिमचिह्नाभिमुखंभिन्नदिकत्वेपूर्वाभिमुखमित्येकोक्तिलाघवंतयापिसूर्यचन्द्र-
योर्ग्रहणभेदादेकोक्तौमन्दुद्गोनां भ्रमसम्भवस्तद्वारणार्थंपृथुगिवोक्तिःकृता ।
स्वतन्त्रेच्छस्यनियोगानर्हत्वाच्च ॥ ८ ॥ ९ ॥

मा०टी०-सूर्यग्रहणमेंभी ऐसाही करे कि उन दोनोंमत्स्योंकी मुलासे व पूंछसे निकली
हुई दो रेखाओंको फैलाकर जो चन्द्रविक्षेप यथायोग्य दिशामें होगा । चन्द्रग्रहणके
लिये विपरीत दिशामें ग्रहण करना चाहिये । मध्यग्रहणमेंभी विक्षेपका ऐसाही
व्यवहार होता है ॥ ८ ॥

मा०टी०-मध्य चन्द्रग्रहणमें वलन और विक्षेप एकादिशामें हो तो वलनका पूर्वमुखमें
होना, और दिशाभेद होनेसे पश्चिममुखमें होना कहा जायगा । विक्षेपके अनुसार
उत्तर या दक्षिणमें होगा । परन्तु सूर्यग्रहणमें भदल बदल होजाता है ॥ ९ ॥

अथमव्यग्रहणंश्लोकाभ्यांपरिलेखेदर्शयति-

वलनाग्रात्पुनःसूत्रंमध्यविन्दुंप्रवेशयेत् ॥

मध्यसूत्रेणविक्षेपंवलनाभिमुखंनयेत् ॥ १० ॥

विक्षेपाग्राहिल्लिखेदृत्तग्राहकार्थेनतेनयत् ॥

ग्राह्यवृत्तंसमाक्रान्तंतद्गृत्तंतमसाभवेत् ॥ ११ ॥

वलनाग्रान्मध्यकालिकवलनाग्रात्पूर्वश्लोकोक्तात्सुत्ररेखां मध्यविन्दुवृत्तमध्य-
चिह्नप्रतिपुनर्वारान्तरपूर्वस्पर्शिकमौक्षिकवलनाग्राभ्यांसूत्ररचनातथैवेत्यर्थः ।
प्रवेशयेत् गणकःप्रतिष्ठांकुर्यात् । मध्यसूत्रेणानेनमध्यकालिकविक्षेपमध्य-
वलनाग्राभिसुरंगनयेत् । वृत्तमध्यविन्दोरित्यर्थसिद्धम् । तथाचवृत्तमध्या-
न्मध्यवलनाग्रसूत्रेविक्षेपाद्वलानिगणयित्वातदग्रेविक्षेपाग्रेचिह्नंकुर्यादित्यर्थः । अ-
स्माद्विक्षेपाग्राद्ग्राहकविम्बमानार्थेनवृत्तगणकोलिलिखेत् । तेनवृत्तेनयद्यन्मितं
ग्राह्यवृत्तंसमाक्रान्तंव्याप्तम् । यद्ग्राह्यवृत्तविभागरूपंतमसान्धकाररूपेणच्छा-
दकेनग्रस्तमाच्छादितंस्यात्तन्मितंविभागमण्यादिनालितंकुर्यादित्यर्थः । अ-
त्रोपपत्तिः । वृत्तमध्यसूत्रंकदम्बाभिसुरंगंतत्रग्राह्यकेन्द्राच्छरान्तरेणग्राहकके-
न्द्रंतस्माद्ग्राहकार्थेनवृत्तग्राहकविम्बवृत्तंतेनग्राह्यवृत्तंयावदाक्रान्तंतावन्मध्यकाले
ग्रस्तमितितद्भागस्यकृत्स्नत्वेनाकाशे दर्शनात्तमसाग्रस्तमित्युक्तम् ॥ १० ॥ ११ ॥

भा०टी०-वलनाग्रसे मध्यविन्दुतकः सूत्र करे । इत सूत्रं मध्यविन्दुसे वलनाभि-
मुपमं विक्षेपका चिह्न (निशान) करे ग्राह्यमानाद्रेपरिमित ध्यामाद्रेके राग्य
विक्षेपाग्रंक चारो अंतर वृत्तकल्पना करणेसे जो वृत्त होगा यह वृत्त ग्राह्यवृत्तमे जितना
व्याप्तदो घटी अन्धकारावृत्त हे ॥ १० ॥ ११ ॥

ननुपूर्वकपालेग्रहणयोःमम्भयंसर्वमुक्तमुपपन्नम् । पश्चिमरूपालेग्रहणम-
म्भयैपरिलेखोक्तंवेपरीत्येनभवति । तथाहि । यस्यादिशिपरिलेखंयस्यामौ-
क्षोवापरकपालेतस्पपश्चिमाभिमग्नयेनदर्शनेदिग्बेपरीत्येग्रहणमिष्यतग्राह-

पेक्षितम् । भूमौफलकेवाकाशादीनांवास्तवानामभावात् । अतएवकिञ्चि-
व्यूनसादृश्येनदृष्टान्तत्वमितिध्येयम् ॥ १२ ॥

भा०टी०-समतलभूमिमें या फलको, छेदक लिखकर पूर्वापर कपालको (वृत्तका
अर्द्धांश) बदल बदल करे ॥ १२ ॥

अथानादेश्यग्रहणमाह-

स्वच्छत्वाद्द्वादशांशोऽपिग्रस्तश्चन्द्रस्यदृश्यते ॥

लिप्तात्रयमपिग्रस्तंतीक्ष्णत्वान्नविवस्वतः ॥ १३ ॥

चन्द्रविम्बस्यद्वादशांशोऽग्रस्तआच्छादितः । अपिशब्दादाच्छादनेनतेजो-
हीनतयादृश्यतासम्भावनायामित्यर्थः । नदृश्यते । हेतुमाह । स्वच्छ-
त्वादिति । तदतिरिक्तसम्पूर्णदृश्यभागस्यस्वच्छत्वाज्ज्योत्स्नावत्त्वात् । तथा
चतज्ज्योत्स्नाधिक्येनग्रस्तोऽप्यल्पोऽंशःस्वाकारेणनदृश्यतेज्योत्स्नावत्त्वेनदूरतया
भासते । सूर्यस्यलिप्तात्रयंग्रस्तमपिनदृश्यते । अत्रहेतुमाह । तीक्ष्णत्वा-
दिति । सूर्यस्यतेजस्तैक्ष्ण्याल्लोकनयनप्रतिघाताहत्वाच्चेत्यर्थः । वृद्धवसिष्ठे-
नतु “ग्रस्तंशशाङ्कस्यकलाद्वयंचैत्कलात्रयंभानुमतोनलक्ष्यम् । तत्किञ्चिद्-
नञ्जुदयास्तकालेलक्ष्यंयतस्तौकरगुम्फहीनौ ॥” इत्युक्तम् । अतउदयास्तका-
लेउत्तमदृश्यंदृश्यमितिध्येयम् ॥ १३ ॥

भा०टी०-चंद्रमाकी स्वच्छताहंके कारण द्वादशभागग्रहणभी दीख जाता है । सूर्य-
किरणोंकी तेजोके मारे तीनकलाका ग्रहणभी नहीं दिखाई देता ॥ १३ ॥

अथेष्टप्रासपरिलेखायैग्राहकमार्गज्ञानंश्लोकत्रयेणाह-

स्वसञ्ज्ञितास्त्रयःकार्याविक्षेपाग्रेषुविन्दवः ॥

तत्रप्राङ्मध्ययोर्मध्येतथामौक्षिकमध्ययोः ॥ १४ ॥

लिखेन्मत्स्यौतयोर्मध्यान्मुखपुच्छविनिःसृतम् ॥

प्रसार्यसूत्रद्वितयंतयोर्यत्रयुतिर्भवेत् ॥ १५ ॥

तत्रसूत्रेणाविलिखेच्चापंविन्दुत्रयस्पृशा ॥

सपन्थाग्राहकस्योक्तोयेनासौसम्प्रयास्यति ॥ १६ ॥

विक्षेपाग्रेषुस्पर्शांशिकमौक्षिकमाध्यविक्षेपाणां पूर्वस्वस्वरूपाने स्पर्शमोक्षमध्य-
ग्रहणज्ञानार्थं दत्तानामग्रिमभागेषुत्वसंज्ञयासङ्केतिताविन्दवस्त्रयः कार्याः स्पर्श-
शराग्रे स्पर्शचिह्नद्वितो विन्दुर्मौक्षशराग्रेमोक्षचिह्नद्वितोविन्दुर्मध्यशराग्रे मध्य-
विह्नद्वितोविन्दुः रितित्रयो विन्दुवोगणकेनस्थाप्याः । तत्रोपस्थितविन्दुत्रयम-

ध्येप्राङ्मध्ययोः स्पर्शमध्यविन्दोर्मध्येऽन्तराले मौक्षिकमध्ययोस्तत्सञ्ज्ञयोर्वि-
न्दोस्तथान्तरालेप्रत्येकमत्स्यलिखेदित्यन्यतरद्वयेगणकोमत्स्योलिखेत् । तयोर्म-
त्स्ययोर्मध्याद्गर्भान्मुखपुच्छाभ्यां विनिःसृतनिष्कासितप्रत्येकसूत्रमिति सूत्रद्वि-
तयम् । प्रसार्याग्नेपिस्वमार्गेणानिःसार्यतयोः स्वस्वमार्गप्रसारितसूत्रयोर्षत्रप्रदेशे
श्रुतियोगः स्यात्तत्रप्रदेशकेन्द्रप्रकल्प्यसूत्रेणविन्दुत्रयस्य स्पृशाप्रकल्पितकेन्द्र
विन्दुत्रयान्यतमविन्दन्तरसूत्रेणव्यासार्धरूपेणेत्यर्थः । चापं वृत्तैकदेशरूपं धनु-
र्विन्दुत्रयस्पृष्टं लिखेत् । गणकः कुर्यादित्यर्थः । सचापात्मको वृत्तैकदेशो ग्राहकस्य
पन्थामार्गः कथितः । येन मार्गेणासौ ग्राहकः सम्प्रयास्यति प्रास्य विम्बच्छादना-
र्थं गमिष्यति । परिलेखस्य ग्रहणकालपूर्वकालावश्यमभावित्वात् । अत्रोपपत्तिः ।
इष्टेऽङ्गिमध्येप्राक्पश्चादिति त्रिप्रश्नाधिकारान्तर्गतश्लोकोपपत्तिः प्राक्प्रतिपा-
दिता ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

भा०टी०-स्पर्श मध्य और मोक्षगत विक्षेपाग्रमें (शराग्रमें) तीन चिह्नित विन्दु लिखे ।
स्पर्श और मध्यविन्दुके द्वारा और मोक्ष व मध्यविन्दुकेद्वारा दो मत्स्य अंकित विन्दुमें
संयुक्त होगे । तिसको केन्द्र करके पङ्कले कहे हुए तीन विन्दुको छूताहुआ एक
धनुष बनावै । वह धनुही ग्राहकका मार्ग है; तिसको अब लम्ब करके गमन करता
है ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

अथेष्टप्रासपरिलेखं श्लोकत्रयेणाह-

ग्राह्यग्राहकयोगार्थात्प्रोङ्ङ्येष्टप्रासमागतम् ॥

अवाशिष्टाङ्गुलसमांशलाकांमध्यविन्दुतः ॥ १७ ॥

तयोर्मार्गोन्मुखोदद्याद्भासतः प्राग्ग्रहाश्रिताम् ॥

विमुञ्चतोमोक्षदिशि ग्राहकाध्वनमेवसा ॥ १८ ॥

स्पृशेद्यत्रततो वृत्तं ग्राहकाध्वनसंलिखेत् ॥

तेन ग्राह्याद्यदाक्रान्तं तत्तमोग्रस्तमादिशेत् ॥ १९ ॥

मानैक्यखण्डादिष्टकालिकाभीष्टप्रासमागतं चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तप्रकारावगतं
त्यक्त्वावशिष्टेयान्यङ्गुलानितत्प्रमाणांशलाकां परिष्टमध्याविन्दुतो वृत्तत्रयमध्यके-
न्द्रविन्दोः सकाशात्तयोः स्पर्शमोक्षविक्षेपाग्रयोर्मार्गोन्मुखोदद्यात्सम्बद्धमार्गं चापरं रा-
भिमुखीमार्गरेखासक्तां दद्यात् । कथमित्यत आह । प्रासतइति । मध्यप्रासतः प्रा-
क्पूर्वकालेग्रहाश्रितांग्रहस्पर्शस्तच्छरापसम्बन्धि मार्गं चापरं रेखासक्तांशलाकाम् ।
विमुञ्चतोमुच्यमानान्तर्गताभीष्टप्रासस्यशलाकाम् । मोक्षदिशि । मोक्ष-
विक्षेपाग्रसम्बन्धि मार्गं चापरं रेखायांसक्तां दद्यात् । साशलाकाग्राहकाध्वानंग्राहक-
मार्गं चापरं रेखापत्रयस्मिन्भागे स्पृशेत्संलप्रास्यात् । ततःस्थानात् । एवका-

रस्तदतिरिक्तव्यवच्छेदार्थः । ग्राहकमानार्धेनध्यासाधेनवृत्तसंलिखेत् । सम्यक्प्रकारेणकुर्यात् । तेनवृत्तेनग्राह्याद्ग्राह्यवृत्ताद्यद्यन्मितमेकदेशरूपवृत्तमाक्रान्तंन्यासम् । तत्तन्मितग्राह्यवृत्तांशंतमौयस्तच्छादकान्छादितमभीष्टकाल आदिशेत्कथयेत् । अत्रोपपत्तिः । इष्टग्रासोर्नमानैक्यखण्डकर्णः । सतुग्राह्यग्राहककेन्द्रान्तररूपः । अतोऽध्याह्यकेन्द्रात्पूर्वज्ञातग्राहकमार्गरेखायांयत्रलः अस्तत्राभीष्टसमयेग्राहककेन्द्रम् । तस्माद्ग्राहकवृत्तेनग्राह्यवृत्तंयदाक्रान्तंतत्कालेग्रासइतिसुगमा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

भा०टी०-ग्राह्य और ग्राहकमानके योगार्द्धसे इष्टग्रास वियोग करके जो बचेउसपरिमाणमें मध्यबिन्दुसे रेखा उर्सी मार्गके सामनेको खेंचे । मध्यग्रहणके पूर्व होनेपर स्पर्शदिशामें और परे होनेपर मोक्षाभिमुखमें रेखाको उतारले । रेखान्त बिन्दुकेन्द्र करके ग्राहकमानार्द्धेअनुसार वृत्तरचना करे । वह वृत्त और ग्राह्यवृत्त दोनोंके अधिकृत अंशही तत्कालीन आच्छादित अंशहै ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

अथश्लोकान्यानिमीलनपरिलेखमाह-

मानांतरार्धेनमितांशलाकांग्रासादिङ्मुखीम् ॥

निमीलनाख्यांदद्यात्सातन्मार्गेयत्रसंपृशेत् ॥ २० ॥

ततोग्राहकखण्डेनप्राग्वन्मण्डलमालिखेत् ॥

तद्ग्राह्यमण्डलयुतिर्यत्रतत्रनिमीलनम् ॥ २१ ॥

ग्राह्यग्राहकबिम्बमानयोरन्तरस्यार्धेतेनपरिमितांशलाकांनिमीलनसञ्ज्ञां ग्रासादिङ्मुखींस्पर्शिकशरापाविभागाभिमुखीमन्यबिन्दोःसकाशाद्दद्यात् । सानिमीलनसञ्ज्ञाशलाकातन्मार्गस्पर्शिकग्राहकमार्गंचापरेखाकारंयस्मिन्प्रदेशे संलग्नस्यात्तत्स्थानाद्ग्राहकमानार्धेनप्राग्वन्मध्याभीष्टग्रासज्ञानार्थंयथातद्वृत्तकृतं तथेत्यर्थः । वृत्तंकुर्यात् । तद्ग्राह्यमण्डलयुतिलिखितवृत्तग्राह्यवृत्तयोःसंयोगो यत्रयस्यांदिशितत्रतस्यांदिशिनिमीलनंग्राह्यबिम्बस्यनिमज्जनंस्यात् । अत्रोपपत्तिः । सम्मीलनकालेग्राह्यग्राहककेन्द्रान्तरंमानार्धान्तरमितकर्णः । अन्यथातदनुपपत्तेः । सग्राह्यकेन्द्रात्स्पर्शमार्गेयत्रलप्रस्तत्रग्राहककेन्द्रम् । तस्माद्ग्राहकवृत्तंग्राह्यमण्डलंयत्रसंपृशसितत्रनिमीलनंस्पष्टम् ॥ २० ॥ २१ ॥

भा०टी०-ग्राह्यग्राहकमानद्वयान्तरार्द्ध परिमित शलाका ग्रासादिशामें उस मार्गपर स्थापन करे और तिसके अग्रभागको केन्द्र करकेग्राहक मानके अनुसार मंडल लिखनेसेअर्द्धपर वह मण्डलको स्पर्श करे तिसीदिशामें निमीलन आरम्भ होगा ॥२०॥२१॥

अथोन्मीलनपरिलेखमाह-

एवमुन्मीलनेमोक्षदिङ्मुखींसम्प्रसारयेत् ॥

विलिखेन्मण्डलंप्राग्वदुन्मीलनमथोक्तवत् ॥ २२ ॥

उन्मीलनेउन्मीलनज्ञानार्थमित्यर्थः । एवंविम्बमानान्तरार्थमितांशलाकां
मोक्षदिङ्मुखार्थमौक्षिकशराग्रविभागाभिमुखार्थमध्यविन्दोः सकाशात्सम्भारये-
द्दद्यादित्यर्थः । प्राग्बत्सम्मीलनार्थदत्तशलाकास्पर्शिकमार्गयोगस्थानाद्वाह-
कार्थेनवृत्तकृतं तथेत्यर्थः । मौक्षिकमार्गदत्तशलाकायोगस्थानाद्वाहकवृत्तकुर्या-
त् । अथानन्तरमुक्तवद्वाहकग्राह्यवृत्तयोगोयस्यांतस्यांदिशीत्यर्थः । उन्मी-
लनं ग्राह्यविम्बस्योन्मज्जनं स्यात् । अत्रोपपत्तिः । उन्मीलनेऽपि ग्राह्यग्राहकके-
न्द्रान्तरं मानार्थान्तर्मितं कर्णः । परमपरमोक्षदिशीतियुक्तिस्तुल्या ॥ २२ ॥

भा०टी०-इसप्रकारसे मोक्षदिशामें शलाका स्थापन करके जहांपर पूर्ववत् मण्डल
स्पर्श करे सोही उन्मीलनदिक् होगी ॥ २२ ॥

अथग्रहणेचन्द्रस्यवर्णानाह-

अर्धाद्नेसधूम्रं स्यात्कृष्णमर्धाधिकं भवेत् ॥

विमुञ्चतः कृष्णताम्रं कपिलं सकलग्रहे ॥ २३ ॥

अर्धादधविम्बाद्नेन्यूनग्रस्ते सतिसधूम्रं ग्रासीयविम्बधूम्रवर्णस्यात् । अर्धाधिकं
ग्रस्तविम्बं कृष्णं स्यात् । विमुञ्चतएतदनन्तरं ग्रस्तमधिकमपि मुक्त्वा न्युत्सवमिति
मोक्षारम्भोन्मुखस्य पादोनविम्बाधिकग्रस्तस्यासम्पूर्णस्येत्यर्थः । कृष्णताम्रं द्या-
मरक्तमिश्रवर्णः । सम्पूर्णग्रहणे कपिलं पिशङ्गवर्णविम्बं स्यात् । अत्र भूभायास्ते-
जोऽभावतया चन्द्राच्छादकत्वादेते वर्णाः सम्भवन्ति । सूर्यस्य तु चन्द्रो जलगोलरू-
पजाच्छादकः सदृशान्तदिवसेऽस्मद्दृश्याधेसदा कृष्ण एवेति कृष्ण एव सूर्यस्य ग्रस्तां-
शः सर्वदा । अतएवाविकृतत्वाद्गवतावर्णो नोक्तः ॥ २३ ॥

भा०टी०-चन्द्रग्रहण आधेसे कमहानेपर धूम्रवर्ण, अधिक होनेसे कृष्ण वर्ण है ।
पादोनोर्द्ध होनेपर ताम्र, कृष्ण और सम्पूर्ण होनेसे कपिल रंगका होता है (सूर्यका
ग्रस्तांश सदा काले रंगका रहता है) ॥ २३ ॥

अथोक्तच्छेद्यकस्य गोप्यत्वमाह-

रहस्यमेतद्देवानां न देयं यस्य कस्यचित् ॥

सुपरीक्षितशिष्याय देयं वत्सरवासिने ॥ २४ ॥

एतद्ग्रहणच्छेद्यकं देवतानां गोप्यं वस्तु । यस्य कस्यचिद्यस्मै कस्मैचिदपरीक्षि-
ताय न देयम् । कस्मैचिद्देयमित्यर्यागतं विवृणोति । सुपरीक्षितशिष्यायेति । सुप-
रीक्षितमित्यत्र हेतुगर्भविशेषणमाह । वत्सरवासिने इति । वर्षपर्यन्तं तत्सद्गत्या
तस्य तच्च तया ज्ञानं भवत्येवेति भावः ॥ २४ ॥

भा०टी०-यह तत्त्व देवताओंके लियेभी रहस्य है । जिस शिक्षको, यह नहीं देना
चाहिये । एक वर्षतक भली भाँतिसे जिसकी परीक्षा लली है, उस शिष्यकोही केवल
यह बताना चाहिये ॥ २४ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गतित्वनिरासार्थमधिकारसमार्त्तिकिक्रियाह-
ग्रहणभेदज्ञापकपरिलेखप्रतिपादनपरिपूर्तिमाप्तमित्यर्थः । इदं दशभेदग्रहग-
णितमित्युक्त्यागणितक्रियाभावाद्ग्रहणाधिकारान्तर्गतनाधिकारान्तरम् । अत-
एवाधिकारइत्युपेक्ष्याध्यायइत्युक्तम् ॥

रङ्गनाथेनरचितेसूर्य्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ छेद्यकंग्रहणान्तंतुपूर्णगूढप्रकाशके ॥
इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचिते गूढार्यप्र-
काशके छेद्यकाध्यायःसम्पूर्णः ॥

इतिच्छेद्यकाध्यायः ॥

छठवो अध्याय समाप्त ॥

अथ सप्तमोऽध्यायः ।

अथयुत्याभासग्रहणनिरूपणेनसंस्मृततयारब्धोग्रहयुत्यधिकारोव्याख्यायते ।
तत्रयुतिभेदानाह-

ताराग्रहाणामन्योन्यस्यातांयुद्धसमागमौ ॥

समागमःशशाङ्केनसूर्येणास्तमनंसह ॥ १ ॥

ताराग्रहाणांभौमादिपञ्चग्रहाणांपरस्परयोगेयुद्धसमागमौ वक्ष्यमाणलक्षण-
भिन्नौस्तः । चन्द्रेणसहपञ्चतारान्यतमस्ययोगःसमागमसंज्ञः । सूर्येणसहपञ्च-
ताराणामन्यतमस्यचन्द्रस्यवापोगस्तदस्तमनंपूर्णास्तद्गतत्वम् । नत्वस्तमात्रम् ।
युत्यभविप्रागपरकालेतस्यसत्त्वात् ॥ १ ॥

भा.टी. - अहोके परस्पर योगका नाम युद्ध या समागम है । चंद्रमाके उचित अहोके
योगका नाम समागम है, सूर्यके साथ योगका नाम अस्तमन है ॥ १ ॥

अथयुतेर्गतेप्यत्वंसार्थंश्लोकेनाह-

शीघ्रिमन्दाधिकेऽतीतःसंयोगोभवितान्यथा ॥

द्रयोःप्राग्यायिनोरेवंवक्रिणोस्तुविपर्ययात् ॥ २ ॥

प्राग्यायिन्यधिकेऽतीतोवक्रिण्येप्यःसमागमः ॥

ययोर्ग्रहयोर्गोऽभिमतस्तयोर्ग्रहयोर्मध्येयः शीघ्रगतिर्ग्रहस्तस्मिन्मन्दाधिके
मन्दगतिग्रहादधिकेऽतितयोःसंयोगोयुतिसञ्ज्ञोगतःपूर्वजातइत्यर्थः । अन्यथा
मन्दगतिग्रहेशीघ्रगतिग्रहादधिकेऽतीत्यर्थः । तयोर्गोभविताएप्यः । एवमुक्तं
गतेप्यत्वम् । द्रयोर्ग्रहयोःप्राग्यायिनोःपूर्वगतिकयोर्भवति । वक्रिणोर्वक्रगति-

ग्रहयोर्विपर्ययादुक्तवैपरीत्यात् । तुकाराद्गतैष्योयोगो भवति । शीघ्रगतिग्रहे-
मन्दगतिग्रहादधिकेष्यः संयोगो मन्दगतिग्रहेशीघ्रगतिग्रहादधिके गतः संयोग इ-
त्यर्थः । अथैकस्ववक्रत्वमाह । प्राग्यायिनीति । द्वयोर्मध्यएकतरस्मिन्वाक्रि-
णिसतितदावक्रगतिग्रहात्पूर्वगतिग्रहेऽधिके सति गतो योगः । यदा तु पूर्वगतिग्रहा-
द्वक्रगतिग्रहेऽधिके सति समागमो योग एष्यः स्यात् । अत्रोपपत्तिः । पूर्वगत्योर्ग्रह-
योर्मध्ये शीघ्रगस्याधिकत्वेऽप्रेयोगा सम्भवात् पूर्वयोगो जातः । मन्दगस्याधिकत्वे
शीघ्रगस्य न्यूनत्वादप्रेयोगो भविष्यति । वक्रिणोस्तु शीघ्रगस्याधिकत्वेऽप्रेत न्यून-
त्वेन योग सम्भवादेप्यो योगो मन्दगस्याधिकत्वे शीघ्रगस्योत्तरोत्तरं न्यूनत्वसम्भवे-
नाप्रेयोगा सम्भवाद्गतो योगः । अथ वक्रगतिग्रहात्पूर्वगतिग्रहेऽधिके उत्तरोत्तरं यो-
गा सम्भवाद्गतो योगः । पूर्वगतिग्रहाद्वक्रगतिग्रहेऽधिके वक्रगतिग्रहस्य न्यूनत्वेनाप्रे
योग सम्भवादेप्यः संयोग इति ॥ २ ॥

भा०टी०-शीघ्रगामी ग्रहस्पष्ट मन्दगामीकी अपेक्षा अधिक होनेपर समागम अतीत
होगया है । अन्यथा भाव्य होता है । दोनोंकी वक्ती होनेसे विपर्यय होता है । एककी
वक्रगति होनेसे, सरलगति ग्रहस्पष्ट अधिक होनेपर योगगत और वक्रगति ग्रहस्पष्ट
अधिक होनेसे योग पीछे होगा ॥ २ ॥

अथ युतिकालेतुल्यग्रहयोरानयनं युतिकालस्य गतैष्यदिनाद्यानयनं च सार्ध-
श्लोकत्रयेणाह-

ग्रहांतरकलाः स्वस्वभुक्तिलिप्ता समाहताः ॥ ३ ॥

भक्त्युत्तरेण विभजेदनुलोमविलोमयोः ॥

द्वयोर्वक्रिण्यथैकस्मिन्भुक्तियोगेन भाजयेत् ॥ ४ ॥

लब्धं लिप्तादिकं शोध्यं गते देयं भविष्यति ॥

विपर्ययाद्वक्रगत्योरेकस्मिन्स्तु धनव्ययौ ॥ ५ ॥

समलिप्तौ भवेतां तौ ग्रहौ भगणसंस्थितौ ॥

विवरंतद्बुद्धृत्यदिनादिफलमिष्यते ॥ ६ ॥

युतिसम्बन्धिनोर्ग्रहयोरभीष्टैककालिकयोरन्तरस्य कलाः पृथक् स्वस्वगतिक-
लाभिर्गुणिताः कर्मद्वयोर्ग्रहयोरनुलोमविलोमयोर्मार्गगयोर्वक्रगतयोर्वैत्यर्थः । स्फुट-
गत्यन्तरेण गणको भजेत् । विशेषमाह । वक्रिणीति । अथानन्तरं
द्वयोर्मध्यएकतरवक्रिणिसतितयोर्गति योगेन भजेत् । फलं कलादिस्वस्व
गते योगसति ग्रहयोर्मार्गगयोः शोध्यं भविष्यति । एष्ये योगे सतितयोर्देयं योज्यम् ।
द्वयोर्वक्रगतयोः स्वस्वफलं विपर्ययादुक्तवैपरीत्यात्कार्यम् । गते योगे योज्यम् ।
एष्ये योगे हीनमित्यर्थः । द्वयोर्मध्यएकतरेतुकाराद्वाक्रिणिसतितयोर्ग्रहयोर्वक्रमा-

गंगयोःस्वस्वकलात्मकफलाङ्गौधनव्ययौयुतहीनौकार्यौ । यथाहि । गतयो-
गेमार्गग्रहेस्वफलहीनं वक्रिणिग्रहेयोज्यम् । एष्ययोगेवक्रग्रहेशोध्यम् । मा-
र्गग्रहेयोज्यमिति । एवंकृतेतौयुतिसम्बन्धिनौग्रहौभगणसंस्थौभगणेशयधि-
ष्ठितचक्रसंस्थितिर्ययोस्तौराश्याद्यात्मकौसमलिपौसमकलौस्तः । लितापद-
स्यभगणावयवोपलक्षणत्वेनसमौस्तइत्यर्थः । अथयुतिकालज्ञानमाह । वि-
चरमिति । अभीष्टकालिकयोर्युतिसम्बन्धिनोर्ग्रहयोरन्तरंकलात्मकंतद्वत्समक-
लोपयुक्तफलज्ञानार्थयथागतिगुणितमन्तरंगतियोगेनगत्यन्तरेणभक्तंतथेत्यर्थः ।
तेनहरेणभवत्वाफलंदिनादिकंगतैप्ययुतिवशादभीष्टकालाद्गतैप्यमुच्यते । त-
त्समयेतद्युतिकालेतौग्रहौसमौस्तइत्यर्थः । भत्रोपपत्तिः । गत्यन्तरेणगतिक-
लास्तदाग्रहान्तरकलाभिःकाइतिफलेगतयुतौग्रहयोःशोध्ये । एष्ययुतौयोज्ये ।
द्वयोर्वक्रत्वेगत्यन्तरभक्तफलेगतयुतौग्रहयोःशोध्ये । एष्ययुतौशोध्ये । वक्र-
ग्रहस्योत्तरोत्तरंन्यूनत्वात् । अथैकोवक्रातदातयोरन्तरंप्रवहंगतियोगेनोपचित-
तम् । अतोगतियोगहरेणागतंफलंगतयोगेमार्गग्रहेहीनंपूर्वतस्यन्यूनत्वात् ।
वक्रग्रहेयोज्यम् । पूर्वतस्याधिकत्वात् । एष्ययोगमार्गग्रहेयोज्यम् । उत्तरोत्तरम-
धिकत्वात् । वक्रग्रहेशोध्यम् । तस्याग्रेन्यूनत्वात् । गतियोगेनगत्यन्तरेणवादिनमे-
कंलभ्यतेतदान्तरकलाभिःकिमित्यनुपातेनगतैप्यदिनाद्यम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

मा०टी०—दो ग्रहके अन्तरकी कला करके अलग २ तिन २ की गतिसे गुण करके
दोनोंके सरल या वक्री होनेपर गतियोगसे भागकरनेपर जो कलादिहो वह समागममेंहो
तो ग्रहसे दोनोंका समगतिमें वियोग, और वक्रमें योग करे । भावो होनेसे वह स्पष्ट
योग या वियोग करे । एककी वक्रगति हो तो गतमें वक्र योग और गम्यमें वियोग
करना चाहिये । तो दोनो ग्रहकी भगणस्थित समकला होगी, समय जाननाहो तो
अन्तरकलाको पूर्वोक्त द्वारकद्वारा भागकरनेसे जो दिनादि होंगे वही समकला
कालसे इष्ट समयके अन्तर दिनादि है ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

अथद्वकर्मार्थमुपकरणानिसाध्यानीत्याह—

कृत्वादिनक्षपामानंतथाविक्षेपलिप्तिकाः ॥

नतोन्नतंसाधयित्वास्वकालप्रवशात्तयोः ॥ ७ ॥

तयोःसमयोर्यहयोर्दिनक्षपामानंप्रत्येकंदिनमानंरात्रिमानंप्रसाध्यविक्षेपकलाः ।
तथाप्रसाध्येत्यर्थः । अत्रभगवताविक्षेपकलाःप्रसाध्येत्यस्यदिनरात्रिमानंप्रसा-
ध्येत्येतदनन्तरमुक्तेर्दिनरात्रिमानंसंप्रष्टकान्तिजचरेणनसाध्यम् । किन्तुसमग्रहीप-
शरासंसंस्कृतकेवलकान्तिजचरेणसाध्यमिति सूचितम् । समग्रहयोःप्रत्येकंनतकाल-
मुन्नतकालंप्रसाध्य । अत्रसमुच्चयार्थकंतथेत्यन्वेति । एतदर्थमेवदिनरात्रि-
मानंप्रसाध्येतिपूर्वमुक्तम् । समनन्तरोक्तद्वकर्मकार्यमितिवाक्यशेषः । ननु
नतोन्नतंकार्यंसाध्यंप्रहोदयाज्ञानात्तदवधिकालमानज्ञानाभावात् । नहिग्रहस्य

दिनरात्रिगतकालज्ञानंविनापिकेवलदिनरात्रिमानाभ्यां तस्मिद्धिरतआह ।
 स्वकालप्रवशादिति । यस्मिन्कालेसमौग्रहौजातौतात्कालिकलभ्रपूर्वांक्तप्रका-
 रावगतं तद्दशात्तद्ग्रहणादित्यर्थः । स्वकात्समग्रहात्प्रत्येकमुन्नतनतकालौसाध्या-
 वित्यर्थः । एतदुक्तंभवति । युतिकालिकलभ्रमधिकसञ्ज्ञं प्रकल्प्यसमग्रहंन्यू-
 नसञ्ज्ञं प्रकल्प्य ॥ 'भोग्यासूनूनकस्यायभुक्तासूनधिकस्यच । सम्पीड्यान्तर-
 लमासूनेवंस्यात्कालसाधनम्' ॥ इतित्रिप्रश्राधिकारोक्त्याग्रहस्यदिनगतरात्रि-
 गतंप्रसाध्यदिनेदिनगतशेषयोरत्रौरात्रिगतशेषयोर्यदल्पंतदुन्नतम् । तेनो-
 दिनार्थराश्वर्थवाग्रहस्यनतम् । दिनक्षपामानंनतोन्नतमित्येकवचनेनसमग्रह-
 योरभिन्नंदिनमानंरात्रिमानंनतमुन्नतंचेति सूचनादापिनोदयलप्रलभाभ्यामन्तर-
 कालःप्रत्येकंभिन्नःसाध्यः । नवास्पृष्टक्रान्तिअचरेणदिनरात्रिमानेप्रत्येकंपूर्वमु-
 दयलप्रस्यैवासिद्धेरितिस्फुटीकृतम् । अत्रोपपत्तिः । तात्कालिकार्कलभाभ्यांयथा
 सूर्यस्योदयगतकालस्तथातात्कालिकग्रहलभाभ्यांग्रहोदयगतकालःसिद्धयति ।
 यद्यपिसूर्यस्यक्रान्तिवृत्तस्थत्वात्सूर्यस्ययुक्तःकालः । ग्रहस्यतुक्रान्तिवृत्तस्थत्वा-
 नियमादुत्तरीत्यागतकालस्यक्रान्तिवृत्तस्थग्रहचिह्नोयत्वेऽपिग्रहविम्बीयत्वाभा-
 वाद्युक्तत्वमतपववक्ष्यमाणदृक्कर्मसंस्कृतगृहादानीतकालोग्रहविम्बीयस्तथापि
 वक्ष्यमाणदृक्कर्मार्थग्रहचिह्नोयस्यैवापेक्षितत्वान्नक्षतिः ॥ ७ ॥

भा०टी०-समकलाकालीन तिनका दिनरात्रिमान साधन करे । तिसकी तात्का-
 लिक विक्षेपकला निणय करके ग्रहस्थानगत लग्ने नतोन्नते साधन करे ॥ ७ ॥

अथाक्षदृक्कर्मतत्संस्कारंचग्रहस्यश्लोकाभ्यामाह-

विपुवच्छाययाभ्यस्ताद्विक्षेपाद्वादशोद्धृतात् ॥

फलंस्वनतनाडीग्रंस्वदिनार्धविभाजितम् ॥ ८ ॥

लब्धंप्राच्यामृणंसौम्याद्विक्षेपात्पश्चिमेधनम् ॥

दक्षिणेप्राक्पालेस्वंपश्चिमेतुतथाक्षयः ॥ ९ ॥

अक्षभयागुणिताग्रहविक्षेपादानीताद्वादशभक्ताद्यल्लब्धंतत्स्वनतनाडीग्रंविक्षेप-
 सम्बन्धिग्रहस्यनतपटीभिर्गुणितंतस्यैवदिनार्धेनभक्तरात्रौराश्वर्थेनैत्यर्थसिद्धम् ।
 अत्रसमग्रहयोःपूर्वांक्तप्रकारेण दिनमाननतयोरभिन्नत्वात्स्वशब्ददृढभयत्रानाव-
 श्यकौऽपियुतिव्यतिरिक्तदृग्ग्रहाणांप्रयोजनतयासाधनवैयधिकरण्णायुत्तर्यस्वपदं
 भगवतादत्तम् । वस्तुतस्तुदृग्ग्रहयोस्तुल्यत्वेभगवताग्रियुतेरुक्तत्वात्तात्कालिक-

१ जिस अंशमें ग्रहस्थित है, तिनके उदय (लग्न) का समय स्थिर करके तिससे ग्रहका मध्योदय-
 काल, ग्रहका दिनोद्भवान मिलावेही प्राप्त होजाता है । मध्योदयकाल नियत होजानेपर इत्यदृग्ग्री पूर्व-
 ताके द्वाप नतोन्नत सहजसे जाना जाता है ।

योः स्पष्टयोरतुल्यत्वेनदृक्कर्मसाधनार्थनतादेनमानयोस्तयोर्भिन्नत्वेनस्वपदयुक्तं प्रयुक्तम् । नतुस्पष्टक्रांतिजचरोत्पन्नदिनमानयोर्भेदान्नतभेदाच्चस्वमित्युक्तम् । तत्साधनस्यवैयधिकरण्येनाप्रसक्तेरितिध्येयम् । उत्तरीत्योत्तराद्विक्षेपाल्लब्धतत्कलात्मकप्राच्यां प्राक्पालेग्रहस्यहीनम् । पश्चिमकपालेयोज्यम् । दक्षिणेतया विक्षेपे । तुकारात्तदुत्पन्नफलं प्राक्पालेयोज्यं पश्चिमकपालेहीनंकार्यम् ॥ ९ ॥

मा०टी०-विक्षेपको विषुवच्छायासे गुणकरके १२ से भाग करनेपर जो हो, विसको स्वीप नतदण्डसे गुणकरके स्वीपदिनार्द्धसे भागकरनेपर अक्षदृक् कर्म होता है । उत्तर विक्षेप होनेसे मध्योदयके पूर्वमें अक्षदृक् ग्रहस्पष्टसे वियोग और परे योग करना चाहिये । विक्षेप दक्षिणमें हो तो मध्योदयके पूर्वमें योग और पीछे वियोग करना पड़ता है ॥ ९ ॥

अथायनदृक्कमाह-

सत्रिभग्रहजक्रान्तिभागघ्नाःक्षेपलितिकाः ॥

विकलाःस्वमृणंक्रान्तिक्षेपयोर्भिन्नतुल्ययोः ॥ १० ॥

विक्षेपकलाःपूर्वसाधिताराशित्रययुतग्रहोत्पन्नक्रान्त्यंशैर्गुणिताविकलाभवन्ति ताअक्षदृक्कर्मसंस्कृतग्रहेविकलास्थानेक्रान्तिक्षेपयोः सत्रिभग्रहस्यक्रान्तिग्रहस्य विक्षेपः । अनयोर्भिन्नतुल्ययोर्भिन्नैकादिक्रयोःसतोःक्रमेणस्वमृणंकार्यैः । अत्रोपपत्तिः । विक्षेपवृत्तस्यग्रहविम्बोपरिभ्रुवमोतश्चयवृत्तंस्पृष्टाक्रान्तिवृत्ते ग्रहासन्नेयत्रलगतितस्यग्रहचिह्नस्यान्तरेयाः क्रान्तिवृत्तेकलास्ताआयनकलास्तदानयनार्थक्षेत्रंग्रहशरः कदम्बाभिमुखःकर्णः । तत्सम्बद्धयुरात्रवृत्तप्रदेशभ्रुवमोतश्चयवृत्तसम्पातयोरन्तरेद्युरात्रवृत्तंभुजः । भ्रुवमोतवृत्तेस्पष्टशरोग्रहविम्बतत्संपातान्तरेकोटिः । अतस्त्रिज्याकर्णेऽयनवलनज्याभुजस्तदाशरकर्णेकइत्यनुपातेनद्युरात्रवृत्तेद्युज्याप्रमाणेनभुजकलाः । नतुग्रहचिह्नतद्भुजसम्पातान्तरैक्रान्तिवृत्तेभुजकलाःक्रान्तिवृत्तस्य तिर्यक्त्वेनतादृशक्रान्तिवृत्तप्रदेशस्यतिर्यक्त्वाद्भुजत्वासम्भवात् । अयनवलनज्याभुजस्त्रिज्याकर्णोपष्टिःकोटिस्तद्दृग्गान्तरपदरूपेतिक्षेत्रंगोलेप्रत्यक्षम् । अतोऽनुपातेनक्षतिः । तत्रभगवतालोका-नुकम्पयागणितसुसार्थयुरात्रवृत्तस्यभुजकलाः क्रान्तिवृत्तस्थाअङ्गीकृताःस्वल्पा-न्तरत्वात् । अतोऽयनवलनज्याशरकलाभिर्गुण्यात्रिज्यायाभाज्येतिप्राप्तेभगवतायनवलनस्यसत्रिभग्रहक्रान्तिभागत्वेनाङ्गीकारात्तद्भागाअष्टपञ्चाशतागुणनी-याज्याभवति । यतःपरमाश्चतुर्विंशत्यंशाअष्टपञ्चाशतागुणिताःपंचोनापरम-क्रान्तिज्याजाता । इयंशरगुणात्रिज्याभक्तायनकलास्तत्रविकलात्मकफलार्थपष्टिगुणइतिसत्रिभग्रहक्रान्तिभागगुणितोग्रहविक्षेपाऽष्टपञ्चाशत्पष्टिघातेनविश-त्यूननपञ्चात्रशच्छतेनगुणयस्त्रिज्याभक्तइतिसिद्धम् । अत्रापिलाघवाट्टणस्य

त्रिज्यामितत्वेनस्वल्पान्तरत्वाद्द्वीकाराङ्कणहरयोर्नाशइत्युपपन्नसत्रिभेत्यादिविकलाइत्यन्तम् । भास्कराचार्यैस्तुआयनवलनमस्फुट्रेणुणसङ्घुगुणभाजितंहतम् ॥ 'पूर्णपूर्णघृतिभिर्ग्रहाश्रितव्यक्षभोदयहृदायनाःकलाः ॥' इतिसूक्ष्ममस्मादुक्तम् । धनणोपपत्तिस्तुमकराद्युत्तरायणेदक्षिणध्रुवाद्दक्षिणकदम्बोऽधः । उत्तरध्रुवादुत्तरकदम्बऊर्ध्वम् । तत्रशरोयदावृत्तरस्तदाग्रहविम्बस्योत्तरकदम्बोन्मुखत्वेनोत्तरध्रुवादुन्नतत्वात्क्रान्तिवृत्तस्यग्रहचिह्नात्क्रान्तिवृत्तध्रुवमोतश्चयवृत्तसम्पातआयनग्रहचिह्नरूपःक्रान्तिवृत्तेपश्चाद्भवत्यतआयनविकलाः स्पष्टग्रहऋणंकृताश्रेदायनग्रहभोगोज्ञातःस्यात् । एवंदक्षिणशरेग्रहविम्बस्यदक्षिणकदम्बोन्मुखत्वेनध्रुवोन्नतत्वात्क्रान्तिवृत्तेग्रहचिह्नादायनग्रहचिह्नमग्रएवभवतीति धनमायनविकलाः । कर्कादिदक्षिणापनेतुदक्षिणध्रुवाद्दक्षिणकदम्बऊर्ध्वमुत्तरध्रुवादुत्तरकदम्बोऽधः । तत्रयदिग्रहशरोदक्षिणस्तथाग्रहविम्बस्यदक्षिणध्रुवादुन्नतत्वात्क्रान्तिवृत्तेग्रहचिह्नादायनग्रहचिह्नपश्चादतऋणमायनम् । यद्युत्तरशरस्तदाग्रहविम्बस्योत्तरध्रुवान्नतत्वाद्ग्रहचिह्नादायनग्रहचिह्नमग्रैक्रान्तिवृत्तेभवतीत्यायनंधनमितिगोलस्थित्यायनशरदिगैक्यऋणमयनशरदिग्भेदेधनमिति सिद्धम् । तत्रग्रहायनदिशःसत्रिभपहगोलदिकतुल्यत्वात्सत्रिभग्रहक्रान्तिग्रहशरयोरेकदिकत्वेऋणंभिन्नदिकत्वेधनमित्युपपन्नम् । अथाक्षदृक्मोपपत्तिः । भूगर्भक्षितिजयाम्योत्तरवृत्तसम्पातरूपसममोतचलवृत्तेग्रहविम्बसके क्रान्तिमण्डलस्यग्रहासन्नोपवसम्पातस्तत्राक्षदृक्कलासंस्कृतो ग्रहस्तस्यायनग्रहस्यचान्तेक्रान्तिवृत्तप्रदेशाक्षदृक्कलास्ताः क्षितिजस्यग्रहविम्बेपरमान्तरत्वात्परमायाम्योत्तरवृत्तस्थे ग्रहेऽयनग्रहचिह्नमेवाक्षदृक्कलासंस्कृतग्रहचिह्नमधतीतितदभावः । अतःक्षितिजस्थेग्रहविम्बेचलवृत्तंयाम्योत्तरक्षितिजसम्पातमोर्तक्षितिजवृत्ताद्भिन्नंतत्रग्रहविम्बसकं ध्रुवमोतचलवृत्तक्रान्तिवृत्तसम्पातोऽयनग्रहचिह्नरूपः क्षितिजस्यक्रान्तिवृत्तप्रदेशादूर्ध्वमधोवा याभिःकलाभिरन्तरितस्ताअक्षदृक्कलाः । आसांज्ञानार्थतदन्तरप्रदेशीयगुरात्रवृत्तसण्डप्रदेशस्थासर्वाःक्षजाःसाधिताः । तथाहि । ध्रुवद्वयमोतग्रहविम्बगतचलवृत्तेविषुवदृत्तग्रहविम्बान्तरेस्फुटाक्रान्तिः । विषुवदृत्तक्रान्तिवृत्तस्यायनग्रहचिह्नान्तरेमध्यमाक्रान्तिरयनग्रहस्यायनग्रहचिह्नग्रहविम्बान्तरे रफुटशरः । द्योःक्रान्त्योरेकदिकत्वेस्फुटक्रान्तिरधिका । तत्रोत्तरगोलेऽयनग्रहचिह्नक्षितिजादधःस्वपुरात्रवृत्तेक्रान्त्योश्चरान्तरासुभिर्भवति । यतोऽयनग्रहचिह्नपुरात्रवृत्तस्योन्मण्डलक्षितिजान्तररूपचराग्रहविम्बीयचरस्याधिकत्वेनमध्यमचरसम्बद्धक्षितिजवृत्तप्रदेशाद्ध्रुवाभिमुखसूत्रंग्रहविम्बी यचरसम्बद्धपुरात्रवृत्तप्रदेशे यत्रलमंतक्षितिजान्तरालेचरान्तरस्यसर्वेनस्पष्टशरचरान्तराभ्यांकोटिभुजा-

भ्यामायतचतुरस्रक्षेत्रस्पतद्दधुरात्रवृत्तद्वयमध्येस्फुटदर्शनम् । एवंदक्षिणगोले-
 ऽयनग्रहचिह्नसधुरात्रवृत्तेक्षितिजादूर्ध्वक्रान्त्योश्चरान्तरासुभिरिति । क्रान्त्यो-
 भिन्नदिवत्वेतुक्षितिजादयनग्रहचिह्नस्वधुरात्रवृत्तेक्रान्त्योश्चरतोस्तुल्यासुभिरध-
 ऊर्ध्वम् । मध्यक्रान्तिधुरात्रवृत्तमुन्मण्डलात्स्पष्टक्रांतिचरतुल्यान्तरेणदक्षिणोत्तर
 गोलयोरधऊर्ध्वमयनग्रहचिह्नस्यसत्त्वात् । क्षितिजाच्चरान्तरेणोद्भूतस्यतत्त्वाच्चेति ।
 भास्कराचार्यैः ॥ 'स्फुटास्फुटक्रान्तिजयोश्चरार्धयोःसामान्यादिवत्वेऽन्तरयोग-
 जासवः ॥ पलोद्भवाख्याभनंभःसदाम् ।' इतिसूक्ष्ममाक्षदृगसुज्ञानमुक्तम् ।
 भगवतातुपूर्वोक्तरीत्यास्फुटास्फुटक्रान्तिसंस्कारोत्पन्नस्फुटशररूपक्रान्तिखण्ड-
 स्यस्वल्पान्तरेणयथागतशरतुल्यस्यचरमाक्षदृगसवइत्यङ्गीकृत्यद्वादशकोटौपल
 भाभुजस्तदाविक्षेपरूपक्रान्तिकोटौ कइत्यनुपाताद्विक्षेपज्याफलधनुपोस्त्यागा-
 त्त्वल्पान्तरेणकुज्याचरज्यायोरभिन्नत्वेनाङ्गीकाराश्चरासवआक्षासवएताएव क-
 लाधृताःखल्पांतरत्वात् । क्षितिजातिरिक्तस्थग्रहविम्बेत्वेताःकलाअभीष्टन-
 तकालपरिणताभवन्तीतिविपुवच्छाययेत्यादिस्वदिनार्धविभाजितमित्यन्तम् ।
 अत्रग्रहेआयनदृक्कर्मसंस्कार्यं तस्माद्दिनरात्रिमानादिनतंसाधयित्वाक्षदृक्कर्मक्रि-
 यतेतदाकिञ्चित्सूक्ष्ममितिसन्निभग्रहजेत्यादिश्लोकः सप्तमोयत्पुस्तकेतत्रत्कंस्व-
 तःसिद्धम् । नतानुपातेस्वपदव्यर्थप्रयोगशङ्कानवकाशश्चसमग्रहयोरायनदृक्क-
 र्मसंस्कारेणभिन्नत्वसम्भवात्तयोर्दिनमाननतयोरपिभिन्नत्वसिद्धेरित्यवधेयम् ।
 धनणोपपत्तिस्तुसमप्रोतचलवृत्तग्रहविम्बोपरिगंयत्रक्रान्तिवृत्तेलगतिसराद्या-
 दिभोगआक्षदृक्कर्मसंस्कृतइतिप्राशुक्तम् । तत्रपूर्वकपालेतस्माद्ब्रह्मादायनग्रहचि-
 ह्नक्रान्तिवृत्तउत्तरशरेऽग्निमभागेभवति दक्षिणशरेपश्चाद्भवतीतिक्रमेणर्षधनमुक्त-
 म् । पश्चिमकपालेत्तरशरेपश्चाद्दक्षिणशरेऽग्निमभागइतिक्रमेणायनग्रहेधन-
 णदृक्कर्मद्वयसंस्कृतोग्रहःसिद्धोभवतीत्युपपन्नसर्वम् ॥ १० ॥

मा० टी०-त्रिराशियुत ग्रहस्पष्टकं अनुत्तर लाए हुए क्रान्त्यंश करके विक्षेककलाको
 गुणकरनेसे अयनदृक्कर्मविकला होगी । पूर्वोक्त क्रान्ति और विक्षेपभिन्न दिक्स्थे
 होनेपर ग्रहमें योग; और नहीं तो वियोग करे ॥ १० ॥

अथप्रसङ्गादृक्कर्मसंस्कारस्थलान्याह-

नक्षत्रग्रहयोगेपुग्रहास्तोदयसाधने ॥

शृङ्गोन्नतौतुचन्द्रस्यदृक्कर्मादाविदंस्मृतम् ॥ ११ ॥

अत्रनिमित्तसप्तमी । ग्रहनक्षत्राणां बहुत्वाद्बहुवचनम् । नक्षत्रग्रहयोर्युत्य-
 र्थनक्षत्रग्रहयोरिदं द्रव्यदृक्कर्मस्मृतं प्राशुक्तम् । आदौ प्रथमं कार्यम् । ताभ्यामन-
 न्तरं क्रियाकार्यैर्यथैः । अत्रनक्षत्रध्रुवकाणामायनदृक्कर्मसंस्कृतानामैवोक्तत्वा-
 दायनदृक्कर्मनकार्यमिति ध्येयम् । ग्रहाणामस्तोदयौ नित्यास्तोदयौ सूर्यसात्रि-

ध्यजनितास्तोदयौ च । ग्रहाणामुपलक्षणत्वान्नक्षत्राणामपि । तयोःसाधन-
निमित्तं ग्रहस्य नक्षत्रस्य वा देयम् । अत्राक्षदृक्कर्मार्थं केवलशरःसाध्यः । नतु
दिनमानरात्रिमाननतोन्नतेसाध्ये । क्षितिजसम्बन्धेन दृग्ग्रहस्पृश्यास्तल-
ग्रस्यावश्यकत्वेन क्षितिजातिरिक्तनतपरिणामस्य व्यर्थत्वात् । युतौ तु समप्रो-
तचलवृत्ते युगपददर्शनार्थं तत्परिणामस्यावश्यकत्वात् । शृङ्गोन्नतिनिमित्तं चन्द्र-
स्य । तुकारःसमुच्चायार्थकचकारपरः । अत्रापि श्लोके पूर्वार्थोक्तमासदृक्क-
र्मसंस्कारमिति ध्येयम् ॥ ११ ॥

भा०टी०-नक्षत्रग्रहयोगं, ग्रहके उदयास्त निरूपणं, चन्द्रमावी शृंगोन्नतिं पद-
लेही ऐसा दृक्कर्म साधन करे ॥ ११ ॥

अथ दृक्कर्मसंस्कृतग्रहयोर्युतिकालं तात्कालिकतद्विक्षेपाभ्यां ग्रहयोर्ग्रहयोत्त-
रान्तरं चाह-

तात्कालिकौ पुनः कार्यौ विक्षेपौ च तयोस्ततः ॥

दिक्रतुल्ये त्वन्तरं भेदे योगः शिष्टं ग्रहान्तरम् ॥ १२ ॥

पुनर्द्वितीयघातं तादृशग्रहाभ्यां शीघ्रे मन्दाधिकेऽतीतइत्यादिना युतेर्गतैप्यत्वं
ज्ञात्वा ग्रहान्तरकालइत्यादिना दृक्कर्मसंस्कृतौ समौ स्वयुतिसमये भवतः । वि-
चरंतद्बहुद्वयैत्यादिना समस्फुटग्रहकालादृक्कर्मसंस्कृतसमग्रकालो युत्याख्यो
ज्ञेयः । तस्मिन्काले साधितौ तौ ग्रहौ स्फुटावसमौ तात्कालिकौ मध्यस्फुटादिक्रि-
यया कार्यौ । तयोःसाधितग्रहयोर्विक्षेपौ । चःसमुच्चये । कार्यौ एतौ श्र-
हौ दृक्कर्मसंस्कृतौ समौ भवतइति प्रतीतिः । नोच्यते स्मादप्युक्तरीत्या मुहुःफा-
ले स्थिरं कृत्वा प्रतीतिर्द्रष्टव्या । ततः सूक्ष्मयुतिसमये ग्रहयोर्विक्षेपसाधनानन्तरम् ।
दिक्रतुल्य एकदिवस्वे तु काराद्विक्षेपयोरन्तरं कार्यम् । भेदे भिन्नदिवस्वे विक्षेपयोर्ग-
गः । शिष्टं संस्कारोत्पन्नं ग्रहान्तरम् । युतिसम्बन्धिनोर्थं हविम्बकेन्द्रयोरन्तरालं या-
म्योत्तरं भवति । अत्रोपपत्तिः । दृक्कर्मसंस्कृतग्रहयोः पूर्वापरान्तराभावः सम-
प्रोतचलवृत्तइतितयोः समत्वम् । विक्षेपाग्रहविम्बकेन्द्रत्वादेकदिशि विक्षेप-
योरन्तरं ग्रहविम्बकेन्द्रयोर्ग्रहयोः उत्तरमन्तरं समप्रोतचलवृत्ते भिन्नदिशि शरयोर्ग-
णवग्रहविम्बकेन्द्रयोर्ग्रहयोः उत्तरमन्तरं तद्वृत्ते भास्कराचार्यस्तु एवंलक्षणं ग्रहयुतिदिनै-
श्चालितौ तौ समौस्तस्ताभ्यां सूर्यग्रहणवादिषु संस्कृतौ स्वस्वनत्या । तौ च स्पष्टौ त-
दनुविशिष्टौ पूर्ववत्संविधेयौ दिक्साम्येयावियुतिरनयोः संयुतिर्भिन्नदिवस्वे ॥ इ-
त्यनेन सूक्ष्ममुक्तम् । भगवता कृपालुना तदुपलक्षितम् । स्वल्पान्तरत्वात् ॥ १२ ॥

भा०टी०-तिस्ते पिर समकाल और कालनिर्णय करे । और जबतक समकाल
स्विर न होयि तबतक चारम्बार साधन करे, स्विरहो जानेपर दोनों ग्रहांश विक्षेप
निर्णय करे । एक दिशांश होनेसे वियोग और भिन्नदिशांश होनेसे योग करनेपर
ग्रहान्तर सिद्ध होगा ॥ १२ ॥

अथपञ्चताराणांविम्बमानकलानयनंश्लोकान्यामाह-

कुजाकिंज्ञामरेज्यानांत्रिंशदर्धार्धवर्धिताः ॥

विष्कम्भाश्चन्द्रकक्षायांभृगोःपाष्टिरुदाहृताः ॥१३ ॥

त्रिचतुष्कर्णयुक्तयाप्तास्तेद्विब्राह्मिज्ययाहताः ॥

स्फुटाःस्वकर्णस्तिथ्याप्ताभवेयुर्मानलितिकाः ॥ १४ ॥

त्रिंशदर्धार्धवर्धिताश्चतस्रोऽर्धपंचदशतदर्धसार्धसततेरुत्तरोत्तरंयुक्तास्त्रिंश-
त्क्रमेणभौमशनिबुधबृहस्पतीनांचन्द्रकक्षायां चन्द्राकाशगोलेचन्द्रकक्षप्रमाणे-
नस्वकक्षप्रमाणेनेत्यर्थः । विष्कम्भाविम्बव्यासार्थोजनात्मकाउक्ताः । भौमस्य
त्रिंशत् । शनेःसार्धसत्त्रिंशत् । बुधस्यपञ्चचत्वारिंशत् । गुरोःसार्द्धद्विपञ्चाशत् ।
अनेनैवक्रमेणशुकस्पपाष्टिः । भृगोःपाष्टिरित्यनेनार्धार्धेत्यस्यप्रत्येकमर्धयुक्ताइत्य-
र्थानिरस्तःस्वाभिमतार्थोव्यक्तीकृतश्च । तेउक्ताविष्कम्भाद्विगुणास्त्रिज्ययागुणि-
तास्त्रिचतुष्कर्णयुक्तयाप्ताः । तृतीयकर्मणिचतुर्थकर्मणिचतुर्थकर्मणौमन्दकर्णशीघ्र-
कर्णौतयोयोगेनभक्ताइतिसाम्प्रदायिकव्याख्यानम् । नव्यास्तुतृतीयकर्मणिक-
र्णानुपातानुक्तेस्तृतीयकर्णस्यमन्दकर्णस्याप्रसिद्धेरुपपत्तिविरोधाच्चपूर्वव्याख्या-
सुपेक्ष्यत्रिंशद्देनत्रिज्याचतुष्कर्णश्चतुर्थकर्मणिशीघ्रकर्णस्तयोयोगेन भक्ताइत्यर्थं
कुर्वन्ति । स्पष्टाःस्वकर्णाःस्वविम्बव्यासाभवन्ति । पञ्चदशभक्ताविम्बमानक-
लाभवेयुः । अत्रोपपत्तिः । स्वस्वकक्षायांस्थिताःपंचताराग्रहादूरत्वाद्धौकेश्चन्द्रा-
काशस्थिताइवदृश्यन्ते । अतस्तेपांघास्तवविम्बव्यासयोजनानिस्वयंज्ञातानिय-
थासूर्यविम्बव्यासयोजनान्युक्तानिचन्द्रग्रहणाधिकारेवैःस्वभगणाभ्यस्तइत्या-
दिनाचन्द्रकक्षायांसाधितानि तथास्वभगणानुसारेणोक्तप्रकारेणचन्द्रकक्षायांसा-
धितानि । तथाचशाकल्यसंहितायाम् । 'अन्तरुन्नतपृक्षाश्वनप्रान्तिस्थिताइव ।
दूरत्वाच्चन्द्रकक्षायांदृश्यंतसकलाग्रहाः ॥ व्यर्थाष्टवर्धितास्त्रिंशद्विष्कम्भाःशास्त्र-
दृष्टतः' ॥ इत्येतानित्रिज्यातुल्यशीघ्रकर्णउक्तानि । अतःशीघ्रकर्णोऽधिकेन्यूनं
विम्बग्रहस्योच्चासन्नत्वादल्पेतुनीच्चासन्नत्वादधिकंविम्बमिति त्रिज्ययोक्तादिवि-
म्बानितदेषुशीघ्रकर्णेनकानीतिव्यस्तानुपातेनयुक्तमपिभगवतोपलब्ध्यात्रिज्या-
तोऽधिकेन्यूनकर्णयोःक्रमेणव्यस्तानुपातागतादधिकेन्यूनंचविम्बदृष्टमतःकर्णेषु
वत्रिज्याशीघ्रकर्णयोगार्धमितःक्रमेणन्यूनाधिकोगृहीतः । अत्रच्छेदंलंबंचपरिवर्त्यं
हरस्येत्यादिनाद्विब्राह्मिज्यागुणिताविष्कम्भास्त्रिज्याशीघ्रकर्णयोगभक्ताइत्युप-
क्रमम् ॥ 'त्रिचतुष्कर्णयोगार्धस्फुटकर्णोऽस्यमस्तके । त्रिज्यात्राःस्फुटकर्णात्तावि-
ष्कम्भास्तेस्फुटाःस्मृताः ॥' इतिशाकल्योक्तंश्च । अतएवविम्बस्यद्राक्ष्णीचौब-
मण्डलस्यत्वेनशीघ्रकर्णस्यैवभूगर्भाद्विबेसम्बन्धान्मन्दकर्णसम्बन्धस्ययुक्तःनहि

छेद्येकमन्दकर्णायाञ्छीघ्रकर्णाधिग्रहविषमस्तीतिप्रतिपादितम् । येनमन्दशीघ्रकर्णयोयोगार्धकर्णःसूपपन्नः । शीघ्रफलानयनेतथाङ्गीकारापत्तेः । भास्कराचार्यैस्तु
 ' व्यङ्ग्यापवःसचरणाकृतवस्त्रिभागयुक्ताद्रयोनवचसत्रिलवेपवश्च । स्युर्मध्यमा-
 स्तनुकलाःक्षितिजादिकानांत्रिज्यासुकर्णविवरेणपृथग्विनिघ्नाः ॥ त्रिघ्यान-
 जान्त्यफलमौर्विकयाविभक्ताःलब्धेर्नयुक्तरहिताःक्रमशःपृथक्स्थाः । ऊनाधिके
 त्रिभगुणाच्छ्रवणेषुफुटाःस्युः । इत्युपलब्धोक्तम् । भास्कारानुवर्तिनस्तुत्रिचतु-
 ष्कर्णयुक्त्यासाइत्यस्यत्रिज्याशीघ्रकर्णयोयोगार्धेनभक्ताइत्यर्थवदति ॥ १३ ॥ १४ ॥

भा०टी०--चन्द्रकक्षमें मंगलके ३०, शनि ३७ $\frac{१}{२}$, बुध ४५, बृहस्पति ५२ $\frac{२}{३}$, शुक्रके
 ६० विम्ब व्यास हैं । इन विम्बव्यासोंको द्विगुणित त्रिज्यासे गुणकरके त्रिज्या और
 चतुर्थकर्मगत (स्पष्टानयनमें) कर्णके योगफलसे भाग करनेपर स्पष्ट विम्बव्यास
 होगा । स्पष्टव्यासको १५ से भाग करनेपर कलादिमान होगा ॥ १३ ॥ १४ ॥

अथयुतिसंबन्धिनोग्रहौयुतिसमयेदर्शनीयावित्याह-

छायाभूमौछायादानार्थयोग्यायांजलवत्समीकृतायांपृथिव्याम् । विपर्यस्तेवै-

ग्रहःस्वदर्पणान्तस्थःशङ्कग्रेसम्पृश्यते ॥ १५ ॥

छायाभूमौछायादानार्थयोग्यायांजलवत्समीकृतायांपृथिव्याम् । विपर्यस्तेवै-
 परीत्येनदत्तेस्वच्छायाग्रेग्रहच्छायाग्रस्थाने । तुकारोऽन्ययोगवच्छेदायैवका-
 रपरः । स्वदर्पणान्तस्थःस्वस्ययोदर्पणआदर्शस्तत्रस्थापितस्तन्मध्यस्थितोग्रहो
 ग्रहप्रतिबिम्बःस्यात् । तद्गणकःशिष्यायदर्शयेत् । एतदुक्तंभवति । समभूमौदि-
 कसाधनंकृत्वादिकसम्पातस्थानाशुक्तिकालिकच्छायाङ्गुलानि पूर्वापरसूत्राद्दृज-
 विपरीतदिशिभुजान्तरेणग्रहाधिष्ठितपूर्वापरेकपालदिशिदच्चातत्रादर्शःस्थाप्य-
 स्तत्रप्रतिबिम्बंग्रहस्पदिकसंपातस्योगणकःशिष्यायदर्शयेदिति । अत्रोपपत्तिः।
 ग्रहविम्बादवलम्बसूत्रंमहाशङ्करूपंयत्रभूमौपतितत्रग्रहविम्बप्रतिबिम्बोभवति।
 तज्ज्ञानंतुसमध्याद्ग्रहविम्बपर्यन्तंनतांशाआकाशे तथाभूमौदिकसम्पातस्थाना-
 न्महाशङ्कुकोटौदृग्ग्याभुजस्तदाद्वादशाङ्गुलशङ्कुकोटौको भुजइत्यनुपातानी-
 तच्छायामितान्तरेग्रहाधिष्ठितकपालेभवति । यथादृक्सम्पातस्थद्वादशाङ्गु-
 लशङ्कोश्छायाग्रहाधिष्ठितकपालान्यकपालेभवति । तथाग्रहप्रतिबिम्बस्थानस्थ-
 द्वादशाङ्गुलशङ्कोश्छायादिकसम्पातेभवति । अतोदिकसम्पातस्थानाच्छायाग्र-
 हाधिष्ठितकपालेदत्तातदग्रेग्रहप्रतिबिम्बस्थानंज्ञातंभवतीत्युपपन्नं छायाभूमावि-
 त्यादिस्वदर्पणान्तस्थइत्यन्तम् । अथग्रहाधिष्ठितकपालान्यकपालेच्छायासद्राव-
 नियमाद्ग्रहाधिष्ठितकपालेकर्यंश्रयादानंयुक्तंव्याघातादितिमन्दाशङ्कास्वरसा-
 दाह । शङ्कग्रहति । दिकसम्पातस्थापितशङ्कोरग्रेमस्तकआकाशग्रहोदृश्यते
 गणकेनेतिशेषः ॥ १५ ॥

भा०टी०-बराबर करी हुई भूमिमें शङ्कु स्थापन करके दृष्टी दिशामें ग्रहकी दृग्-
ज्यास्ते छायाग्र निर्देश करे । छायाग्रमें दर्पणरत्नसे दर्पणान्तरस्थितग्रह और शङ्कग्र
समसूत्रमें दिखाई देगा ॥ १५ ॥

ननुकर्णदृश्यतइत्यतः प्रकृतग्रहयोर्युतिसम्बन्धिनोर्दर्शनप्रकारंसार्धश्लोका-
भ्यामाह-

पञ्चहस्तोच्छ्रितौशङ्कयथादिग्रमसंस्थितौ ॥

ग्रहान्तरेणविक्षितावधोहस्तनिखातगौ ॥ १६ ॥

छायाकर्णौततोदद्याच्छायाग्रच्छङ्कुमूर्धगौ ॥

छायाकर्णाग्रसंयोगेसंस्थितस्यप्रदर्शयेत् ॥ १७ ॥

स्वशङ्कुमूर्धगौव्योमिग्रहौदकुल्यतामितौ ॥

ग्रहयुतिसम्बन्धिनोर्ग्रहयोरायनदृक्कलां श्लोकपूर्वाधोकाक्षदृक्कलाभ्यांसंस्कृत-
योस्तुल्येऽल्पान्तरेणासन्नेवोदयलमेस्तः । पद्भ्युतयोर्ग्रहयोरायनाक्षदृक्कलासं-
स्कृतयोस्तुल्येस्वल्पान्तरेणासन्नेवास्तलमेभवतः । यस्मिन्कालेग्रहौद्रष्टुमभि-
मतौतात्कालिकलमादात्रौपदुदयास्तलमेकमेण्यूनधिकेपदिभवतस्तौसूर्यसा-
न्निध्यजनितास्ताभावेदर्शनयोग्यौ । तदापञ्चहस्तोच्छ्रितौ । चतुर्विंशत्य-
ङ्गलोहस्तः । एवंपञ्चहस्तप्रमाणदीर्घौशङ्कूकाष्ठघटितसरलदण्डौयथादिग्र-
मसंस्थितौयुतिकालेग्रहयोर्पादशंदिग्रभ्रमणम् । ग्रहौप्रवहभ्रमेणपूर्वकपालेप-
श्चिमकपालेवातत्रसंस्थितौस्वाधिष्ठितस्थानाद्ग्रहाधिष्ठितकपालदिशिस्थायौ न
ग्रहानधिष्ठितकपालदिशि । ग्रहान्तरेणादिकुल्येत्वन्तरभेदेयोगइत्यादिनाज्ञात-
याम्योत्तरग्रहान्तरेणकलात्मकेनविक्षितौयाम्योत्तरान्तरितौस्थाप्यौ । अत्रसो-
न्नतमित्यादिनाग्रहविक्षेपावद्वलात्मकौकृत्वादिकुल्येत्वन्तरमित्यादिनाग्रहान्तरं
ज्ञेयम् । अधोभूमरन्तः । हस्तनिखातगौहस्तवेधप्रमाणायागर्तातत्रस्थितौ
भूम्यांशङ्कोर्हस्तमात्ररोपयित्वाभूमेरुध्वंशङ्कूचतुर्हस्तप्रमाणदीर्घांस्थातामित्य-
र्थः । ततःशङ्कुमूलाभ्यांप्रत्येकंपञ्चायाग्रग्रहानधिष्ठितकपालदिशितस्मात्प्र-
त्येकमित्यर्थः । छायाकर्णौस्वकीयौशङ्कुमूर्धगौनिर्जशङ्कग्ररूपमस्तकमापिणौ
गणकोदद्यात् । एतदुक्तंभवति । युतिसमयेलप्रकृत्वातात्कालिकोदयलमे-
ष्टलमाभ्यांपूर्ववदन्तरकालोर्ग्रहोदयाद्गतकालःसावनः । एवंग्रहयोर्युतिसमये
स्वादिनगताग्निभ्राधिकारोक्तविधिनास्पष्टकान्याच्छायासाध्या । ततोयोग्र-
होदक्षिणोत्तरयोर्मध्येयद्विशितच्छायातद्विकस्थाशङ्कोर्मूलाद्ग्रहानधिष्ठितकपाल-
दिशिपूर्वापरसूत्राद्ग्रहान्तरेणभुजादिशिदेया । परमानीतच्छायाद्वादशाङ्गल-
शङ्कोरितिचतुर्हस्तशङ्कप्रमाणेनप्रसाध्यरेखातन्मितासमशङ्कुमूलात्कार्या । रेखा-

प्रेक्षायाप्रेक्षाप्रकंचिह्नकार्यम् । तत्रकीलादिनासूत्रंबद्धाशङ्कग्रसर्कप्रसार्य-
मिति । छायाकर्णाग्रसंयोगेछायाग्रकर्णस्यमूलरूपमग्रंतयोःसम्पातेसंस्थितस्य
छायाग्रस्थानकृतगर्तोपविष्टशिष्यस्यगणकोग्रहावाकाशे स्वशङ्कुमूर्धगौनिजश-
ङ्कग्ररूपमस्तकसमसूत्रस्थितौदकुल्यतांष्ट्रिगोचरतामितौप्राप्तौप्रदर्शयेत्सन्द-
र्शयेत् । अत्रोपपत्तिः । उच्चतयादर्शनार्थपञ्चहस्तप्रमाणौशङ्कुकृतौ । त-
त्रैकहस्तस्यभूमिशुभ्रत्वशङ्कुदृढत्वार्थकृतम् । बहिःपुरुषप्रमाणौचतुर्भितहस्ता-
ववाशिष्टौशङ्काःपुरुषपर्यायेणाभिधानाच्च । शङ्कसूत्रस्यग्रहविम्बसक्तत्वाद्यथादि-
ग्भ्रमसंस्थितावित्युक्तम् । शङ्कग्रसमसूत्रेणग्रहविम्बावस्थाननियमाद्ग्रहा-
न्तरेणयाम्योत्तरान्तरितौस्थापितौ । अत्रयद्यपिस्वस्वस्पष्टक्रान्त्यग्रांप्रसाध्यत-
तःकर्णाग्रांप्रसाध्योक्तदिशापलभासंस्कारेणस्वस्वभुजंप्रसाध्यतान्याम् ॥ 'दिक्कु-
ल्येत्वन्तरंभेदेयोगःशिष्टग्रहान्तरम् ॥' इत्युक्तरीत्याग्रहान्तरंशङ्कोरन्तरं
युक्तं तथापिभगवतास्वल्पान्तरेणगणितश्रमापनोदार्थमाकाशस्थितदृष्टान्तरमे-
वधृतम् । शङ्कोरछायाग्राच्छायाकर्णसूत्रंग्रहविम्बदर्शनसूत्रमतःकर्णमूलदृ-
शापुरुषेणग्रहविम्बंद्रष्टव्यमेवेतिदिक् ॥ १६ ॥ १७ ॥

भा०टी०-पांच हाथके परिमाणवाले यथादिक् दो शङ्कु याम्योत्तर रेखामें अंगुलात्मक
अन्तरमें स्थापन करके एकहाथके परिमाणमें प्रोथित करें । छायाग्रसं शङ्कु ऊर्द्धाग्रतक
दो छायाकर्णनिर्णय करे । छायाकर्णाग्र रेखामें स्थित मनुष्यको ग्रहदर्शन करावै,
यहभी शङ्कुके भागमें ग्रह देखेगा ॥ १६ ॥ १७ ॥

अथश्लोकान्यांपञ्चताराणांप्राक्प्रतिज्ञातौयुद्धसमागमावाह-

उल्लेखंतारकास्पर्शाद्भेदभेदःप्रकीर्त्यते ॥ १८ ॥

युद्धमंशुविमर्दाख्यमंशुयोगेपरस्परम् ॥

अंशादूनेऽपसव्याख्यंयुद्धमेकोऽत्रचेदणुः ॥ १९ ॥

समागमोऽंशादधिकेभवतश्चेद्दलान्वितौ ॥

भौमादिपञ्चताराणामध्येद्रयोर्भुतौतारकास्पर्शाद्विम्बनेम्योःस्पर्शमात्रादुल्लेख-
सञ्ज्ञंयुद्धंवदंतियुतिभेदज्ञाः । इदंतुद्रयोर्मानैक्यसखण्डनुल्ययाम्योत्तरान्तरेभेदेम-
ण्डलभेदेभेदोभेदसञ्ज्ञोयुद्धावान्तरभेदोयुद्धभेदतत्त्वज्ञैःकथ्यते । अयंभेदोमानै-
क्यसण्डादूनेद्रयोर्भुतौत्तरान्तरे । अत्रभास्करार्चार्थस्तु । 'मानैक्यार्थाद्दु-
चरविवरेऽल्पभेदेद्रयोगःकार्यं सूर्यग्रहवदखिलंलम्बनाद्यंस्फुटार्थम् ॥ कल्प्यो-
ऽधःस्यःसुधांशुस्तदुपरिगइनोलंबमानाप्रसिद्धैर्कत्वकां देवलमंग्रहयुतिसमयेक-
ल्पिताकांनसाध्यम् । प्राग्बलंबनेनग्रहयुतिसमयःसंस्कृतःप्रस्फुटःस्वात्वं-
दौतौदृष्टियोग्योग्रहयुतिसमयेकार्यमेवंतदेव ॥ याम्योदकृत्यशुचरविवरंभेद-
योगेसवाणोज्ञेयःसूर्याद्भवतिचपतःशीतशुःसाशराशा । मंदाक्रान्तोऽनृचुरपि

तदाधःस्थितः स्यात्तदैन्द्र्यांस्पर्शोमोक्षोऽपरदिशितदापारिलेख्येऽवगम्यः । इ-
तिविशेषोऽभिहितः । भगवतातुसूक्ष्मविम्बयोराकाशेदूरतोविविक्तदर्शनास-
म्भवाद्यर्थप्रयासादुपेक्षितमितिध्येयम् । युतावन्योऽन्यंकिरणयोगेसत्यंशुमर्दा-
स्यंकिरणसङ्घट्टनसञ्ज्ञयुद्धंस्यात् । द्वयोर्याम्योत्तरान्तरेऽशाच्छष्टिकलात्मकैक-
भागाद्वेनेनधिकेसत्यपसव्यसञ्ज्ञयुद्धंभवति । अत्रविशेषमाह । एकइति ।
अत्रापसव्ययुद्धएकोद्वयोरन्यतरोऽणुरणुविम्बश्चेत्स्यात्तदाऽपसव्यंयुद्धंव्यक्तंस्या-
दन्यथात्वव्यक्तंयुद्धंस्यात् । एपांचतुर्णाफलम् । 'अपसव्येविग्रहं ब्रूयात्संग्रामं
रश्मिसंकुले । लेखनेमात्यपीडास्याद्रेदनेतुधनक्षयः । इतिभार्गवीयोक्तंज्ञे-
यम् । युद्धभेदानुक्त्वासमागममाह । समागमइति ।' द्वयोर्याम्योत्तरान्त-
रेपष्टिकलात्मकैकभागादभ्यधिकेसतिसमागमोयोगोभवति । अत्रापिविशेष-
माह । भवतइति । युतिविपपकौग्रहौबलान्वितौबलेन 'स्थानादिवलचिन्ता-
त्रव्यर्था केनापिनस्मृता ॥ प्रभत्रयेऽथवाप्यस्मिन्स्यौल्यसौक्ष्म्यबलंस्मृतम् ॥ इ-
तिब्रह्मसिद्धान्तवचनात् । स्थूलमण्डलतयान्वितौयुक्तौस्थूलविम्बौसमावित्य-
र्थः । चेत्तस्तदासमागमस्तयोर्व्यक्तःस्यात् । अन्यथात्वव्यक्तःसमागमः ॥
'द्वावपिमयूखयुक्तौविपुलौस्त्रिग्यौसमागमेभवतः । अत्रान्योऽन्यंप्रीतिर्विपरीता-
वात्मपक्षत्रौ । युद्धंसमागमोवायद्यध्यक्तौतुलक्षणैर्भवतः । भुविभ्रूतामपि
तथाफलमव्यक्तंविनिर्दिष्टम् ॥' इत्युक्तेः । भेदोल्लेखांशुसम्मर्दाअपसव्यस्तथा-
परः । ततोयोगोभवेदेवामेकांशकसमापनात् । इतिकाश्योक्तेश्चसर्वनिर-
वद्यम् ॥ १८ ॥ १९ ॥

मा०टी०-ताराओंके परस्पर स्पर्शको उल्लेख कहते हैं, विम्बभेद होजाय तो भेद
युद्ध कहते हैं । परस्परकी किरण मिल जानेसे अणुविमर्द नाम होता है । एक अंशका
अनधिक पार्थस्य होवै तो अपसव्य युद्ध, होताहै, तन्में एकतारा छोटा होतो प्रकाश
युद्ध होता है, ऐसा नहो अर्थात् दोनों एकसेहो तो अमकाश युद्ध होता है । एकांशमें
अधिक पृथक्ता होनेसे दोनों ग्रहोंके बलवान् होनेपर समागम कहा जाता है ॥ १९ ॥

अथयुद्धेपराजितस्यग्रहस्यलक्षणमाह-

अपसव्येजितोयुद्धेपिहितोऽणुरदीप्तिमान् ॥ २० ॥

रुक्षोविवर्णोऽधिष्ठस्तोविजितोदक्षिणाश्रितः ॥

द्वयोर्मध्येयस्तदितरेणविध्वस्तोहतःसविजितःपराजितोऽज्ञेयः । हतस्यलक्ष-
णमाह । अपसव्यइति । अपसव्येयुद्धेयोजितोजयलक्षणैर्विजितः । ए-
तेनोल्लेखादित्रयेसञ्ज्ञाफलं नपराजितस्यफलमिति सूचितम् । पिहितआच्छा-
दितोऽव्यक्तइतियावत् । अणुरितरग्रहविम्बादल्पविम्बः । 'अदीप्तिमान्प्र-
भारहितः । रुक्षोऽस्त्रिग्यः । विवर्णःवर्णनस्ववर्णनस्वाभाधिकेनरहितइत्यर्थः ।

दक्षिणाश्रितइतस्यहापेक्षयादक्षिणदिशिस्थितः । श्यामोवाव्यपगतरश्मि-
ण्डलोवारुक्षोवाव्यपगतरश्मिवान्कृशोवा । आक्रान्तोविनिपतितःकृतापस-
व्योविज्ञेयोहतइतिसमग्रहोग्रहेण । इतिभार्गवीयोक्तेः ॥ २० ॥

भा०टी०-अपसव्य युद्धमें धोड़ी प्रभावला, ढकाहुआ छोटे बिम्बवाला ग्रहही हार
जाता है । यह रूखा, विरूप, और दक्षिणस्थ होता है ॥ २० ॥

अथश्लोकार्धेनजयिनोग्रहस्यलक्षणमाह-

उदक्स्थोदीप्तिमान्स्थूलोजयीयाम्येऽपियोवली ॥ २१ ॥

इतरग्रहापेक्षयोत्तरदिक्स्थः । दीप्तिमान्प्रभायुक्तः । स्थूलइतरग्रहबिम्बा-
पेक्षयापृथुबिम्बः । जयीजययुक्तःस्यात् । अथोत्तरदक्षिणादिक्स्थत्वक्रमेण
जयपराजयौनस्तइत्याह । याम्यइति । दक्षिणदिशियोग्रहोवलीदीप्तिमान्
पृथुबिम्बोभवतिसजयी । अपिशब्दउत्तरदिशासमुच्चयार्थकः । तथाच जय-
पराजयलक्षणयोर्दिग्दानमनुपयुक्तमितिभावः ॥ २१ ॥

भा०टी०-दीप्तिमान् ग्रह उत्तर दिशामें स्थित, स्थूलबिम्ब और जयी होता है । दक्षिणमें
रहकरभी बली होनेसे जयी होता है ॥ २१ ॥

अथयुद्धेविशेषमाह-

आसन्नावप्युभौदीप्तौभवतश्चेत्समागमः ॥

स्वल्पौद्वावपिविध्वस्तौभवेतांकूटविग्रहौ ॥ २२ ॥

उभौद्वौ । आसन्नावेकभागान्तरगतान्तरितौ । अपिशब्दाद्युद्धलक्षणा-
क्रान्तौ । दीप्तौप्रभायुक्तौचेत्स्यातांतदाबलान्वितावितिसमागमलक्षणैकदेश-
सद्वावात्समागमाल्पयुद्धम् । द्वावपिग्रहौस्वल्पो सूक्ष्मबिम्बोविध्वस्तौ । द्वाव-
पिपराजयलक्षणाक्रान्तौस्यातांतदाक्रमेणकूटविग्रहसंज्ञकौयुद्धभेदौस्याताम् ॥ २२ ॥

भा०टी०-दोनों ग्रहही दीप्तिमान् होकर निकट आजाय तो समागम होता है । जो
दोनोंही स्वल्पदीप्ति और विध्वस्तहो तो कूटविग्रह कहा जाता है ॥ २२ ॥

अथोत्सर्गतःशुक्रस्यजयलक्षणाक्रान्तत्वमस्तीतिवदन्समागमःशशांकेनोति-
प्राक्प्रतिज्ञानसमागमउक्तप्रकारमितिदिशति-

उदक्स्थोदक्षिणस्थोवाभार्गवःप्रायशोजयी ॥

शशाङ्केनैवमेतेपांकुर्यात्संयोगसाधनम् ॥ २३ ॥

इतरग्रहापेक्षयोदक्स्थोदक्षिणदिक्स्थोवोभयदिशीत्यर्थः । शुक्रःप्रायशउ-
त्सर्गतोजयलक्षणाक्रान्तत्वेनजयी । कदाचित्पराजयलक्षणाक्रान्तोभवतीतिता-
त्पर्यार्थः । एतेपांभौमादिपञ्चताराणांचन्द्रेणसहसंयोगसाधनंयुतिसाधनमं-
प्रासुक्तीत्यागणकःकुर्यात् । अत्रदिशेपार्थकम् ॥ 'अवनत्यास्फुटोऽज्ञयोर्विक्षेपः

शीतगोयुतौ । इत्यर्थकचित्पुस्तकेदृश्यतेनसर्वत्रेतिक्षितसंत्वोपेक्षितम् । अधिकारस्यापूर्णश्लोकत्वापत्तेश्च । एतदुक्त्यान्ययोगेनतिसंस्कारनिषेधस्यासिद्धे-
स्तस्यायुक्तत्वमितितदनुक्तौसूर्यग्रहणोक्तरत्यासाधारण्येनसर्वत्रताद्विशेषोक्तिर-
र्थसिद्धेरितिध्येयम् ॥ २३ ॥

भा०टी०—उत्तरमेंहीहो वा दक्षिणमेंही हो बहुधा शुक्र जपही पाताहै । पूर्वतियमके द्वारा ग्रहोंके साथ चंद्रमाका संयोगकाल निर्णयकरे ॥ २३ ॥

नन्वेपांग्रहाणांदूरान्तरेणसदोर्ध्वाधरान्तरसद्भावात्परस्परंयोगासम्भवेनकथं युतिःसङ्गतेत्यतआह—

भावाभावायलोकानांकल्पनेयंप्रदर्शिता ॥

स्वमार्गगाःप्रयान्त्येतेदूरमन्योन्यमाश्रिताः ॥ २४ ॥

एतेग्रहाःस्वमार्गगाःस्वस्वकक्षास्थाअन्योन्यमाश्रितायुतिकालऊर्ध्वाधरान्त-
राभावेनसंयुक्ताःसन्तःप्रयांतिगच्छन्ति । इतिदूरंदूरान्तरेणदर्शनादिर्यग्रहयुति-
कल्पनाकल्पनात्मिकावास्तवाप्रदर्शिता पूर्वोक्तग्रन्थेनकथिता । नन्ववस्तुभू-
ताकिमर्यमुक्तैत्यतःप्रयोजनमाह । भावाभावायेति । लोकानांभूत्प्रमाणि-
नांभावःशुभफलमभावोऽशुभफलंतस्मैशुभाशुभफलादेशायावस्तुभूतापियुतिरु-
क्तैतिभावः ॥ २४ ॥

भा०टी०—ग्रहगण परस्पर, दूरस्थित अपनी २ कक्षामें चलते हैं । इकट्ठे दिखाई देनेके कारण मनुष्यके शुभाशुभ फलके लिये युत्यादि कहा जाता है ॥ २४ ॥

अथायिमग्रन्थस्यासङ्गतिव्निरासार्थमधिकारसमाप्तिफक्किकयाह—

स्पष्टम् । रङ्गनायेनरचितेसूर्यसिद्धान्तादिष्णणे । महयुत्यधिकारोऽयंपू-
र्णोगूढप्रकाशके ॥ ॥ इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथ-
गणकविरचितेगूढार्थप्रकाशकेग्रहयुत्यधिकारःसम्पूर्णः ।

इति ग्रहयुत्यधिकारः ॥

सातवा अध्याय समाप्त ॥

अष्टमोऽध्यायः ।

अथप्रसङ्गादारब्धेनक्षत्रग्रहयुत्यधिकारोऽप्याख्यायते । तत्रप्रथमंनक्षत्राणां भुवज्ञानमाह—

प्रोच्यन्तेलित्तिकाभानांस्वभोगोऽथदशाहतः ॥

भवन्त्यतीताधिष्ण्यानांभोगलिप्तायुताध्रुवाः ॥ १ ॥

भानामशिवन्यादिनक्षत्राणामुत्तरापाठाभिजिच्छ्रवणधनिष्ठावर्जितानां लि-
तिकाभोगसञ्ज्ञाःकलाःप्रोच्यन्तेसमनन्तरमेवकथ्यन्ते । अथानन्तरंस्वभोगः
स्वाभिष्टिनक्षत्रभोगःकलात्मकोवक्ष्यमाणोदशभिर्गुणितःकार्यः । तत्रस्वाभी-
ष्टिनक्षत्रगतनक्षत्राणामशिवन्यादीनांभोगलिताः । भभोगोऽष्टशतीलिताइत्यु-
क्ताष्टशतकलाःप्रत्येकंयुताः । अशिवन्याद्यतीतनक्षत्रसङ्ख्यागुणितकलाष्टश-
तंयुतमित्यर्थः । ध्रुवानक्षत्राणांभवन्ति ॥ १ ॥

भा०टी०-नक्षत्रोंके स्वभोगको १० से गुणकरके गतनक्षत्रकी भोगकला (प्रत्येककी
८०० करके) योग करनेसे नक्षत्रोंका ध्रुव होगा ॥ १ ॥

अथप्रतिज्ञातानक्षत्रभोगलिताउत्तरापाठाभिजिच्छ्रवणधनिष्ठाव्यतिरिक्ता-
नांतेषां ध्रुवकान्नक्षत्रशरांश्चाष्टश्लोकैराह-

अष्टार्णवाःशून्यकृताःपञ्चपष्टिर्नगेषवः ॥

अष्टार्थाब्धयोऽष्टागाअङ्गागामनवस्तथा ॥ २ ॥

कृतेपवोयुगरसाःशून्यवाणावियद्रसाः ॥

खवेदाःसागरनगागजागाःसागरर्तवः ॥ ३ ॥

मनवोऽथरसावेदावैश्वमाप्यार्धभोगगम्

आप्यस्यैवाभिजित्प्रान्तेवैश्वान्तेश्रवणास्थातः ॥ ४ ॥

त्रिचतुःपादयोःसन्धौश्रविष्ठाश्रवणस्यतु ॥

स्वभोगतोवियन्नागाःपट्टकृतिर्यमलाश्विनः ॥ ५ ॥

रंभ्रादयःक्रमादेषांविक्षेपाःस्वापदक्रमात् ॥

दिङ्मासाविपयाःसौम्येयाम्येपञ्चदिशोनव ॥ ६ ॥

सौम्येरसाःखंयाम्येगाःसौम्येस्वार्कास्त्रयोदश ॥

दक्षिणेरुद्रयमलाःसप्तत्रिंशदथोत्तरे ॥ ७ ॥

याम्येऽध्यर्धत्रिककृतानवसार्धशरेषवः ॥

उत्तरस्यांतथापष्टिस्त्रिंशत्पट्टत्रिंशदेवाहि ॥ ८ ॥

दक्षिणेत्वर्धभागस्तुचतुर्विंशतिरुत्तरे ॥

भागाःपट्टविंशतिःखंचदस्त्रादीनांयथाक्रमम् ॥ ९ ॥

अशिवन्यादिनक्षत्राणांक्रमाद्भोगाएते । तत्राश्विन्याम् अष्टचत्वारिंशत्कलाः
भरण्याश्चत्वारिंशत् । कृत्तिकायाःकलाःपञ्चपष्टिः । रोहिण्याःसप्तपञ्चाशत्कलाः ।

मृगशिरसोऽष्टपञ्चाशत् । आर्द्रायाश्चत्वारः।अत्राव्ययइत्यत्रगोऽव्यययोगोभयइति
 वापाठस्त्वयुक्तः। शाकल्यसंहिताविरोधात् । एतेन सौरोक्तंरुद्रभस्यांशाश्रयदयोऽ-
 गाव्ययःकलाः' इतिनामदोक्तंदशकलोनपञ्चदशभागामिथुने सर्वजनाभिमतह-
 वकोदशकलायुतत्रयोदशभागःपर्वताभिमतध्रुवकश्चनिरस्तः । पुनर्वसोरष्टसत्-
 तिः।पुष्यस्यपद्सप्ततिः। आश्लेषायाश्चतुर्दशातयेतिछन्दःपूरणार्थम्।मघायाश्चतुः-
 पञ्चाशत् पूर्वाफाल्गुन्याश्चतुःषष्टिः। उत्तराफाल्गुन्याःपञ्चाशत्।हस्तस्यषष्टिः।वि-
 त्त्रायाश्चत्वारिंशत् । स्वात्याश्चतुःसप्ततिः।विशाखायाअष्टसप्ततिः।अनुराधाया-
 श्चतुःषष्टिः । ज्येष्ठायाश्चतुर्दश । अनन्तरंमूलस्यपद् । पूर्वाषाढायाश्चत्वारः ।
 उत्तराषाढायाश्चतुःसप्ततिः । वैश्वमिति । उत्तराषाढायोगतारानक्षत्रम् ।
 आप्यार्धभोगम् । आप्यस्यपूर्वाषाढानक्षत्रस्यार्धभोगः । धनुराशोर्विंश-
 तिभागस्तत्रस्थितंज्ञेयम् । अष्टौराशयोर्विंशतिभागाउत्तराषाढायाध्रुवइत्यर्थः ।
 एतेनपूर्वाषाढायोगतारायाः सकाशादुत्तराषाढायोगताराविंशतिकलोनसप्तभा-
 गान्तरिता । तेनपूर्वाषाढाध्रुवकोऽष्टराशयश्चतुर्दशभागविंशतिकलोनसप्त-
 भागैर्युतउत्तराषाढायाध्रुवश्चत्वारिंशत्कलाधिकोक्तध्रुवइतिपर्वतोक्तमपास्तम् ।
 ब्रह्मसिद्धांतविरोधात् । अभिजिद्भ्रुवकमाह । आप्यस्येति । पूर्वा-
 षाढायाअवसानेधनुराशोर्विंशतिकलोनसप्तविंशतिभागेऽभिजिद्योगताराज्ञेया ।
 चत्वारिंशत्कलाधिकपद्विंशतिभागाधिकाअष्टौराशयोऽभिजितोऽध्रुवइत्यर्थः ।
 एवकारोऽन्ययोगव्यवच्छेदायः । तैसंहितासम्मतंश्रवणपञ्चदशांशस्थानंविंश-
 तिविकलायुतत्रयोदशकलायुतचतुर्दशभागदिकनवराशयोनिरस्तम् । श्रव-
 णस्यध्रुवकमाह । वैश्वान्तइति । उत्तराषाढायाअवसानेश्रवणयोगतारायाः
 स्थानंज्ञेयम् । नवराशयोदशभागाःश्रवणध्रुवकइत्यर्थः । धनिष्ठायाध्रुवक-
 माह । त्रिचतुःपादयोरिति । श्रवणस्यतृतीयचतुर्थचरणयोःऋमेणान्तादि-
 सन्धौमकराशोर्विंशतिभागेश्रविष्ठाधनिष्ठाज्ञेया । नवराशयोर्विंशतिभागाध-
 निष्ठाध्रुवइत्यर्थः । तुकाराक्षेत्रान्तर्गतधनिष्ठास्थानंकुम्भस्य विंशतिकलोनस-
 प्तभागानिरस्तम् । शततारायाभोगमाह । स्वभोगतइति । धनिष्ठाभोगा-
 कुम्भस्यविंशतिकलोनसप्तभागवधेरित्यर्थः । शततारायाअशीतिभोगः ।
 अतःप्राग्बद्धध्रुवाइतिज्ञापनार्थस्वभोगतइत्युक्तम् । शततारायाःस्थानंशत-
 तारकाध्रुवइतिपर्वसन्नम् । अवशिष्टनक्षत्राणांभोगानाह । पद्कृतिरिति ।
 पूर्वाभाद्रपदायाःपद्त्रिंशत्फलाभोगः । उत्तराभाद्रपदायाश्चविंशतिः । रेव-
 त्याएकोनाशीतिः । अथध्रुवकानयनंयथा । अश्विन्याभोगः । ४८ । दश-
 गुणितः । ४८० । अतीतनक्षत्राभावाद्भोगयोजनाभावः । अतोऽश्विन्याः
 कलात्मकोध्रुवः । ४८० । राश्याद्यस्तु । ८ । भरण्याभोगः । ४० ।

दशाहतः । ४०० । अतीतनक्षत्रस्यैकत्वादष्टशतयुतोभरण्याः परिभाषयारा-
 श्याद्योध्रुवः । ० । २० । एवमार्द्राभोगः । ४ । दशहतः । ४० ।
 अतीतनक्षत्राणांपञ्चतयापञ्चगुणिताष्टशतेन । ४००० । चतुःसहस्रात्मके-
 नयुतःकलाद्योध्रुवः । ४०४० । राश्याद्यस्तु । २ । ७ । २० । एवं
 पूर्वाषाढायादशगुणितोभोगः । ४० । एकोनविंशतिगुणिताष्टशतेन ।
 १५२०० । युतःपरिभाषयाराश्याद्योध्रुवः । ८ । १४ । शततारायादश-
 गुणितोभोगः । ८०० । त्रयोविंशतिगुणिताष्टशतेन । १८४०० । युतश्चतु-
 विंशतिगुणिताष्टशतरूपो । १९२०० । जातोध्रुवोराश्याद्यः । १० । २० ।
 पूर्वाभाद्रपदायादशगुणितोभोगः । ३६० । चतुर्विंशतिगुणिताष्टशतेन ।
 १९२०० । युतो । १९५६० । जातोध्रुवोराश्याद्यः । १० । २६ ।
 उत्तराषाढाभिजिच्छ्रवणधनिष्ठानां स्वभोगस्थानात्पश्चात्स्थितत्वेनोक्तरीत्यस-
 म्भवाद्भिन्नरीत्याध्रुवकाउक्ताःस्वादस्थानाद्योगतारायदन्तरकलाभिस्थितास्ता
 लाघवाद्दशापवर्तिताभोगसंज्ञाउक्ताः । तथाचब्रह्मसिद्धान्ते । 'अष्टौ-
 विंशतिरथोऽनगजाप्रिव्यर्धस्त्रेपवः । त्रितर्काःसत्रिभागादिरसाह्यङ्गाश्चपद-
 शतम् ॥ नवाशानवसूर्याश्चवेदेन्द्राःशरवाणभूः । स्वात्यष्टिः खधृतिर्गोऽति-
 धृतिर्विश्वाशिवनस्तथा ॥ वेदाकृतिर्गोऽग्निस्तथाःकविहस्तायुगार्थदृक् ॥
 खोक्तृतिरुष्यंशहीनाश्वरसहस्ताःखहस्तिदृक् ॥ खगोऽश्विनःखदन्ताःपद्द-
 न्ताःशैलगुणामयः । मेपाद्यश्व्यादिमध्यांशाःपडंशोनाःखपद्गुणाः ॥' इ-
 ति । अथनक्षत्राणांविक्षेपभागानाह । एषामिति । उक्तध्रुवकसम्बन्धिनाम-
 श्विन्यादिनक्षत्राणांयथाक्रमंक्रमादित्यर्थः । स्वात्स्वकीयापक्रमात्क्रान्त्यप्रात्क्रा-
 न्तिवृत्तस्थध्रुवकस्थानादित्यर्थः । विक्षेपाविक्षेपभागादक्षिणाउत्तरावाभवन्ति
 तत्रोत्तरदिश्यश्विन्यादित्रयाणांदिङ्मासविषयाःक्रमेणदशद्वादशपञ्चैत्यर्थः । द-
 क्षिणादिशिरोहिण्यादित्रयाणांपञ्चदशनवउत्तरस्यांपुनर्वसोःपद्भागाः । पुष्यस्य
 स्रंविक्षेपाभावः । अत्रपञ्चमाक्षरस्यगुरुत्वेनछन्दोभद्रार्थत्वात्त्रयोः । द-
 क्षिणस्यामाश्लेषायाःसप्त । उत्तरस्यांमघादित्रयाणांशून्यंद्वादशत्रयोदश ।
 दक्षिणस्यांहस्तचित्रयोरेकादशद्वौ । अनन्तरंस्वात्याउत्तरदिशिसप्तत्रिंशत् ।
 दक्षिणस्यांविशाखादीनांपण्णांसाथैकःत्रयंचत्वारः । नवसार्द्धपञ्चपञ्चक्रमेणउत्त-
 रदिशितथाविक्षेपभागाअभिजितःषष्टिः । श्रवणस्यात्रिंशत् । धनिष्ठायाःपट्त्रिं-
 शत् । एषकारेऽन्यूनाधिकव्यवच्छेदार्थः । चकारःपूरणार्थः । दक्षिणस्यांतुका-
 रस्तथा । अर्धभागःशततारायाः । तुकारस्तथा । उत्तरस्यांपूर्वाभाद्रपदायाश्च-
 तुर्विंशतिः । तस्यामेवदिशिभागाविक्षेपभागाउत्तराभाद्रपदायाः पट्त्रिंशतिः ।
 रेवत्याविक्षेपाभावः । चकारःपूरणार्थम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

भा० टी०—दूसरे श्लोकसे लेकर नवे श्लोक तकका अर्थ सारिणीकी भांति लिखा गया ॥२-९

नक्षत्र	स्वभोग	ध्रुव	विक्षेपांश
शश्विनी	४३	०१८	१० ३
भरणी	४०	०१२०	१२३
कृत्तिका	६५	११७ $\frac{३}{४}$	५ ३
रोहिणी	५७	११९ $\frac{३}{४}$	५ ६
मृगशिरा	५८	२१३	१० ६
आर्द्रा	४	२१७२०	९ ३
पुनर्वसु	१८	३१३	६ ३
पुष्य	७६	३१६	०
आश्लेषा	१४	३१९	७ ६
मघा	५४	४१९	०
पूर्वाफल्गुनी	६४	४१४	१ २३
उत्तरा फल्गुनी	५०	५१५	१३३
इस्त	६०	५१२०	११६
चित्रा	४०	६१०	२६
स्वाती	७४	६१९	३७ ३
विशाखा	७८	७१३	१ $\frac{३}{४}$ ६
अनुराधा	६४	७१४	३ ६
ज्येष्ठा	१४	७१९	४ ६
मूल	६	८११	९ ६
पूर्वाषाढा	४	८१४	५ $\frac{३}{४}$ ६
उत्तराषाढा	पू-आमध्य	८१२०	५ ६
अभिजित	पू-आशेष— १	६१२६१४०	६० ३
श्रवणा	३ आशेष	९१०१०	३० ६
धनिष्ठा श्रवणकी विचतुष्पदसन्धिमें		९१२०	३६ ३
शतभिषा	८०	१०१२०	१ $\frac{३}{४}$ ६
पूर्व भाद्रपद	३६	१०१२६	२४ ३
उत्तर भाद्रपद	२२	१११३	२६ ३
रेवती	७९	११२९१५	०

अध्यागस्यलुब्धकवह्निरहृदयताराणां ध्रुवकविक्षेपांस्तदुपपत्तिश्लोकत्रयेणाह—

अशीतिभागैर्याम्यायामगस्त्योमिथुनान्तगः ॥

विशेषमिथुनस्यांशेनृगव्याधोव्यवस्थितः ॥ १० ॥

विक्षेपोदक्षिणेभागैः खार्णवैः स्वादपक्रमात् ॥

हुतभुग्ब्रह्महृदयौवृषेद्भाविशभागौ ॥ ११ ॥

अष्टाभिस्त्रिंशताचैवविक्षिप्तावुत्तरेणतौ ॥

गोलवध्वापरीक्षेतविक्षेपंध्रुवकंस्फुटम् ॥ १२ ॥

स्वकीयात्क्रान्तिविभागस्थानादक्षिणस्यामशीत्यंशैस्तारात्मकोऽगस्त्योमि-
थुनान्तगःकर्कादिभागस्थितः । अगस्त्यनक्षत्रस्परशिखर्यंध्रुवकाः । दक्षिणवि-
क्षेपोऽशीतिरित्यर्थः । मृगव्याधोलुब्धकोमिथुनराशोर्विंशतिभागेस्थितः । चकारः
समुच्चये । लुब्धकनक्षत्रस्परशिखर्यंविंशतिभागाध्रुवकइत्यर्थः । दक्षिणस्यांच-
त्वारिंशताभागैःपरिमितस्तस्यचक्रान्तिवृत्तस्थानाद्विक्षेपः । वृषराशौवह्निब्रह्म-
हृदयौर्द्वाविंशभागास्थितौवह्निब्रह्महृदयनक्षत्रयोर्द्वाविंशतिभागाधिकैकराशिर्ध्रु-
वकः । तौवह्निब्रह्महृदयौ । अष्टाभिस्त्रिंशता । चकारः क्रमाथे । एवकारो
न्यूनाधिकव्यवच्छेदार्थः । उत्तरेणोत्तरस्यामित्यर्थः । विक्षितौविक्षेपवन्तौ ।
वह्नेर्विक्षेपोऽष्टभागउत्तरः । ब्रह्महृदयस्योत्तरोविक्षेपस्त्रिंशदित्यर्थः । नन्वेते
ध्रुवाविक्षेपाश्चकालक्रमेणनियताअनियतावेत्यतआह । गोलमिति । गोलव-
क्ष्यमाणंवध्वावंशशलाकादिभिर्निर्वध्यस्फुटंविक्षेपं क्रान्तिसंस्कारयोग्यंध्रुवाभि-
मुखंध्रुवकंस्फुटमायनदृक्कर्मसंस्कृतंपरीक्षेत । स्वस्वकालेदृग्गोचरसिद्धमङ्गीकु-
रुत । तथाचक्रान्तिसंस्कारयोग्यविक्षेपायनसंस्कृतध्रुवकयोरयनांशवशादस्थि-
रत्वादिपिमयेदानींतनसमयानुरोधेनलाघवार्यंमायनदृक्कर्मसंस्कृताध्रुवाः क्रोति-
संस्कारयोग्यविक्षेपाश्चनियताउक्ताः । कालान्तरेगोलयन्त्रेणवेधसिद्धाज्ञेयाः ।
नैतदितिभावः । गोलयन्त्रेणवेधस्तुगोलबन्धोक्तविधिनागोलयन्त्रंकार्यम् । तत्र
खगोलस्योपरिभगोलमाधारवृत्तस्योपरिविषुवदृत्तम् । तत्रयथोक्तंक्रान्तिवृत्तंभग-
णांशाद्भ्रूतंचवह्नाध्रुवयष्टिकीलयोःप्रोतमन्यच्चलंभवेधवल्यम् । तच्चभगणां-
शाद्भ्रूतंकार्यम् । ततस्तद्गोलयन्त्रंसम्यग्ध्रुवाभिमुखयष्टिकंजलसमाक्षितिजवल-
यंचयथाभवतितथास्थिरंकृत्वारात्रौगोलमध्यच्छिद्रगतयादृष्टघारेचती तारांवि-
लोक्यक्रान्तिवृत्तेमीनान्तादक्षकलान्तरितपश्चाद्गारंरचतीतारायां निवेश्यमध्य-
गतयैवदृष्ट्याभिन्यादेर्नक्षत्रस्ययोगतारांविलांक्यतस्याउपरितद्वेधवल्यंनिवे-
श्यम् । एवंकृतेसतिवेधवल्यस्यक्रान्तिवृत्तस्यचयःसम्पातःसमीनान्ताद्व्रतो
यावद्भ्रूतंशैस्तावन्तस्तस्यनक्षत्रस्यध्रुवांशाज्ञेयाः । वेधवल्येतस्यैवसम्पातस्य
योगतारायाभ्यावन्तोऽन्तरेऽज्ञास्तावन्तस्तस्यविक्षेपांशादक्षिणाउत्तरावांशघाः ।
अथकदम्बप्रोतवेधवल्येनवेधेतुसदास्पिराध्रुवकाआयनदृक्कर्मसंस्कृताः परन्तु
कदम्बतारयोरभावाद्दक्षक्यमिति यथोक्तवेधेनैवायनदृक्कर्मसंस्कृताध्रुवाःशराच्च
ध्रुवाभिमुखाःस्फुटाःसिद्धाभवन्तीतिदिक् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

मा०टी०-अगस्त्यका ध्रुव ३० विक्षेपांग ८०६ । मृगव्याध ध्रुव २ । २० । वि ४०
६ । अक्षि ध्रु १ । २२ वि० ८३ ब्रह्महृदय १ । २२ वि ३०३ । गोल बनानेमें स्पष्टविक्षेपं
और समस्त ध्रुवांकी परीक्षा करे ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

अथरोहिणीशकटभेदमाह-

वृषेसप्तदशेभागेयस्ययाम्यांशकद्वयात् ॥

विक्षेपोऽभ्यधिकोभिन्द्याद्रोहिण्याःशकटंतुसः ॥ १३ ॥

वृषराशौसप्तदशेशेषस्यग्रहस्यभागद्वयाधिकोविक्षेपोदक्षिणः सग्रहोरोहि-
ण्याःशकटंशकटाकारसन्निवेशंभिन्द्यात् । तन्मध्यगतोभवेदित्यर्थः । तुकारा-
द्ग्रहविक्षेपोरोहिणीविक्षेपादल्पइतिविशेषार्थकः । विक्षेपस्यदक्षिणस्वरोहिणी-
विक्षेपादधिकत्वेशकटाद्ग्रहदक्षिणभागेग्रहस्यस्थितत्वेनतद्भेदकत्वाभावात् ।
अत्रशकटागिमनक्षत्रस्यध्रुवएकराशिःसप्तदशांशाः । दक्षिणःशरोभागद्वयमि-
तिवैधिसिद्धास्पष्टायुक्तिः ॥ १३ ॥

भा०टी०-रोहिणीका शकटभेदकारी ग्रह वृषके १७ अंशमें, और दो अंश दक्षिण
विक्षेपमें स्थित हैं ॥ १३ ॥

अथभग्रहयोगसाधनार्थयोगसाधनरीतिमाह-

ग्रहवद्द्युनिशेभानांकुर्यादृक्कर्मपूर्ववत् ॥

ग्रहमेलकवच्छेषंग्रहभुक्त्यादिनानिच ॥ १४ ॥

ग्रहवद्द्युनिशेग्रहाणांयथादिनरात्रिमानेआक्षदृक्कर्माथकृते तथादिनमानरा-
त्रिमानेभानानक्षत्रध्रुवकाणामाक्षदृक्कर्माथगणकःकुर्यात् । तदनन्तरंपूर्ववन्नक्षत्र-
नित्योदयास्तौसाधयित्वाभीष्टकालोदिनगतशेषाभ्यांनतंकृत्वाविषुवच्छाययाभ्य-
स्तादित्यादिनेत्यर्थः । दृक्कर्मकुर्यात् । अत्रनक्षत्रध्रुवकेपर्वतेनायनदृक्कर्माप्यु-
दाहरणेकृतंतदयुक्तम् । तस्यध्रुवकेस्वतःसिद्धत्वात् । तदनन्तरंशेषंनक्षत्रग्रह-
युतिसाधनंग्रहध्रुवतुल्यतरुंरूपंग्रहमेलकवद्ग्रहयोगसाधनरीत्याग्रहानन्तरकला इ-
त्यादिनाकार्यम् । ननुतत्र । ग्रहान्तरकलाःस्वस्वभुक्तिलिप्तासमाहताः ।
भुक्तयन्तरेणविभजेदित्युक्तेनक्षत्रस्यकागोतिग्राह्येत्यतआह । ग्रहभुक्तयेति ।
केवलयाग्रहगत्याग्रहस्यफलंग्रहध्रुवान्तररूपग्रहेसंस्कार्यंध्रुवसमोग्रहोभवति ।
नक्षत्रस्यपूर्वगत्यभावाद्भ्रुवोयथास्थितइत्यर्थः । ननुतथापिग्रहनक्षत्रयुतिकाल-
साधनंभुक्तयन्तरासम्भवात्कार्यमितिमन्दाशङ्केत्यतआह । दिनानीति ।
अभीष्टसमयाद्विवरमित्यादिनाकेवलयाग्रहगत्याग्रहनक्षत्रयुतिदिनानिसाध्या-
नि । चःसमुच्चये । नक्षत्राणांगत्यभावात् ॥ १४ ॥

भा०टी०-ग्रहकी समान नक्षत्रके दिवारत्रिमानानुयायी दृक्कर्म साधन करे ।
और समस्वग्रह युतिकी समानकरे । भुक्तयन्तरके स्थानमें ग्रहभुक्तिके ग्रहण करनेसे
सब ठीक ही जायगा ॥ १४ ॥

अथाभीष्टकालाद्ग्रहनक्षत्रयुतिकालस्यगैप्यत्वमसम्भ्रमार्थंपुनराह-

एष्योहीनेग्रहेयोगोध्रुवकादधिकेगतः ॥

विपर्ययाद्भ्रुवगते ग्रहेज्ञेयःसमागमः ॥ १५ ॥

नक्षत्रध्रुवादुक्ताद्ग्रहआयनदृक्कर्मसंस्कृतग्रहआक्षदृक्कर्मसंस्कृतनक्षत्रध्रुवकात् ।
दृक्कर्मद्वयसंस्कृतग्रहइतिविवेकार्थः । न्यूनसतियोगोनक्षत्रग्रहयोगःस्वाभीष्ट-
समयाद्भावी । अधिकेसतिपूर्वजातः । वक्रगतेग्रहेविपर्ययादुक्तवैपरीत्यात्स-
मागमोनक्षत्रग्रहयोगोज्ञेयः । हीनेग्रहेगताऽधिकेग्रहेष्योयोगः । अत्रो-
पपत्तिर्नक्षत्रस्यगत्यभावेन सदास्थिरत्वाद्ग्रहगमनेनैवयोगसम्भवादिति सु-
गमतरा ॥ १५ ॥

भा०टी०-नक्षत्र ध्रुवसे संस्कृत ग्रहन्यून होनेसे योग पीछे होगा, अधिक होनेसे
पहले होगा है । वक्रगति ग्रहका यह समागम विपरीत होता है ॥ १५ ॥

अथाश्विन्यादिनक्षत्रस्य बहुतारात्मकत्वात्कस्यास्ताराया एते ध्रुवका इत्यस्य यो-
गताराया ध्रुवकिमित्युत्तरं मनसि धृत्वाऽश्विन्यादिनक्षत्राणां योगतारां विवक्षुः प्रथ-
ममेपानक्षत्राणां योगतारामाह-

फाल्गुन्योर्भाद्रपदयोस्तथैवापाठयोर्द्वयोः ॥

विशाखाश्विनिसौम्यानां योगतारोत्तरास्मृता ॥ १६ ॥

एषामुक्तनक्षत्राणां प्रत्येकं स्वतारासु योत्तरदिक्स्था तारा सा योगतारा गो-
लतत्त्वज्ञैरुक्ता ॥ १६ ॥

दो फाल्गुनी, दो भाद्रपद, दो आषाढा, विशाखा, अश्विनी और मृगशिर इनके
उत्तर स्थित ताराओंको योगतारा कहते हैं ॥ १६ ॥

अथान्ययोरनयोरामह-

पश्चिमोत्तरतारायाद्वितीयापश्चिमेस्थिता ॥

हस्तस्य योगतारासाश्रविष्ठायाश्चपश्चिमा ॥ १७ ॥

हस्तनक्षत्रं पञ्चतारात्मकं हस्तपञ्चाङ्गलिसन्निवेशाकारम् । तत्र नैर्ऋत्यदिगा-
श्रितपश्चिमा वा स्थितताराया उत्तरदिगवस्थिततारायाद्वितीया पूर्वोक्तातिरिक्ताप-
श्चिमेवायव्याश्रिते स्थिता सा हस्तस्य योगतारा ज्ञेया । उत्तरतारासन्नापश्चिमा-
श्रिता तारा हस्तस्य योगतारेति फलितार्थः । धनिष्ठाया योगतारामाह । अ-
श्रविष्ठाया इति । धनिष्ठायास्तारासु यापश्चिमदिक्स्था सा तस्या योगतारा ।
चः समुच्चये ॥ १७ ॥

भा०टी०-पंचतारात्मकः हस्तनक्षत्रके पश्चिमोत्तर तारेका पश्चिममे स्थित द्वाभा तारा
हस्त और धनिष्ठाका पश्चिम स्थिततारेका धनिष्ठाका योगतारा है ॥ १७ ॥

अथान्येषामेषामाह-

ज्येष्ठाश्रवणमैत्राणांवाहैरूपत्यस्यमध्यमा ॥

भरण्याग्नेयपिञ्ज्याणारेवत्याश्चैवदक्षिणा ॥ १८ ॥

ज्येष्ठाश्रवणानुराधानांपुष्यस्यचप्रत्येकं तारात्रयात्मकत्वान्मध्यतारायोग-
तारास्यात् । भरणीकृत्तिकामघानारेवत्याः । चःसमुच्चये । प्रत्येकंस्वतारा-
सुयादक्षिणदिक्स्थासायोगतारा ॥ १८ ॥

भा०टी०-ज्येष्ठा, श्रवण, अनुराधा, और पुष्यका मध्यतारका, भरणी, कृत्तिका मघा,
और रेवतीके दक्षिणस्थित तारेही ॥ १८ ॥

अथान्येषामेषामवशिष्टानांवाह-

रोहिण्यादित्यमूलानांप्राचीसार्पस्यचैवाहि ॥

यथाप्रत्यवशेषाणांस्थूलास्याद्योगतारका ॥ १९ ॥

रोहिणीपुनर्वसुमूलानामाश्लेषायाश्चप्रत्येकंस्वतारासुपूर्वादिकस्थासैवयोगतारे-
त्येवह्योरर्थः । प्रत्यवशेषाणामवशिष्टनक्षत्राणामार्द्राचित्रास्वात्यभिजिञ्छत-
ताराणांस्वतारासुयात्यन्तंस्थूलामहतीसायोगतारास्यात् ॥ १९ ॥

भा०टी०-रोहिणी पुनर्वसु, मूल व श्लेषाके पूर्वस्थिततारे और बाकी नक्षत्रोंके
स्थूल (उज्ज्वल) ताराही योगतारा है ॥ १९ ॥

अथब्रह्मसंज्ञकनक्षत्रावस्थानमाह-

पूर्वस्यांब्रह्महृदयादंशकैःपञ्चभिःस्थितः ॥

प्रजापतिवृषान्तेऽसौसौम्येऽष्टत्रिंशदंशकैः ॥ २० ॥

ब्रह्महृदयस्थानात्पूर्वभागेपञ्चभिरंशैः प्रजापतिस्तारात्मकोब्रह्माक्रान्तिवृत्ते
स्थितः । कुत्रेत्यतआह । वृषान्तदति । वृषान्तनिकटे । एकराशिःसप्तविंशत्यं-
शाब्रह्मध्रुवकइत्यर्थः । अस्यविक्षेपमाह । असाविति । ब्रह्मा । उत्तरस्यामष्टत्रिं-
शद्भागैःस्थितः । अष्टत्रिंशद्भागैरस्यविक्षेपइत्यर्थः ॥ २० ॥

भा०टी०-प्रजापति ब्रह्महृदयके ५ अंश पूर्वमें स्थित है । इसका ध्रुव वृषान्तमें भयात्
१ । २७ और विक्षेप ३ । ८३ ॥ २० ॥

अथापांवत्सापयोस्तारधोरवस्थानमाह-

अपांवत्सस्तुचित्रायामुत्तरेंऽशौस्तुपञ्चभिः ॥

बृहत्किञ्चिदतोभागैरापःपद्भिस्तथोत्तरे ॥ २१ ॥

चित्रायाःसकाशादपांवत्संसंज्ञकस्तारात्मकः पञ्चभिर्भागैरुत्तरस्यांस्थितः ।
प्रथमतुकारश्चित्राध्रुवतुल्यध्रुवकार्यकः । द्वितीयतुकारश्चित्राविक्षेपत्यदक्षिणभाग-

द्वयात्मकत्वादापां वत्सविक्षेपउरस्त्रिभागइतिस्फुटार्थकः । अतोऽपां वत्सात्किञ्चि-
दल्पान्तरेणवृहत्स्थूलतारात्मकआपसञ्ज्ञकः । तथापां वत्सात्पृथ्विभिरंशैरुत्तर-
स्यांस्थितश्चित्राध्रुवकएवापस्यध्रुवकोविक्षेपउत्तरोनवांशाइत्यर्थः ॥ २१ ॥

भा०टी०-चित्राके ५ अंश उत्तरमें अपां वत्स अवस्थित, अप तिसकी अपेक्षा कुछ बड़ा है; सो अपां वत्सके ६ अंश उत्तरमें स्थित हैं ॥ २१ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गित्वनिरासार्थमधिकारसमाप्तिफक्किकयाह-
स्पष्टम् । रङ्गनाथेनरचितसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे । ग्रहक्षेपयाधिकारोऽयं पू-
र्णांगूढप्रकाशके । इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदेवज्ञात्मजरङ्गनाथग-
णकविरचितेगूढार्थप्रकाशकेनक्षत्रग्रहयुत्याधिकारःपूर्णः ॥

इति नक्षत्रग्रहयुत्याधिकारः ॥

आठवां अध्याय समाप्त ।

नवमोऽध्यायः ।

अथोदयास्ताधिकारोव्याख्यायते । ननुसूर्येणास्तमनंसहेतिप्रागुक्तेग्रहयुत्या-
धिकारानन्तरंनक्षत्रग्रहयुत्याधिकारात्प्रागेवोदयास्ताधिकारो निरूपणीयइत्यतोऽ-
त्रतत्सङ्गतिप्रदर्शनार्थमादौतदधिकारं प्रतिजानीते-

अथोदयास्तमययोः परिज्ञानं प्रकीर्त्यते ॥

दिवाकरकराक्रान्तमूर्तीनामल्पतेजसाम् ॥ १ ॥

अथनक्षत्रग्रहयुत्याधिकारानन्तरंसूर्यकिरणाभिभूतामूर्तिर्विषयं पातेपांचन्द्रादि-
पइग्रहाणांनक्षत्राणांच । अतएवालपतेजसांभूयनप्रभावतामुदयास्तमययोः । अग्रि-
मकालेसूर्यादधिकासन्निहितसन्निहितत्वसम्भावनयाक्रमेणोदयास्तयोः सूर्यान्नि-
सृतस्ययस्मिन्कालेयदन्तरेणप्रथमदर्शनंसम्भावितंसदृश्यः । सूर्याद्दूरस्थि-
तस्ययस्मिन्कालेयदन्तरेणप्रथमादर्शनंसम्भावितंसोऽस्तः । अनेननित्यां उदयास्त-
व्यवच्छेदस्तयोरित्यर्थः । परिज्ञानंमूर्ध्निज्ञानप्रकारः प्रकीर्त्यते । अतिसूक्ष्म-
त्वेनमयोच्यतइत्यर्थः । तथाचग्रहइत्युद्देशोऽस्तमनमुद्दिष्टमापितस्यपूर्वमेवसू-
र्यांसमत्वएवसम्भवात्तद्विलक्षणतयाग्रहयुतिप्रसङ्गनोक्तम् । नक्षत्रग्रहयुतिस्तुग्र-
हयुतिवदितितदनन्तरमुक्ता । अतःप्रतिबन्धकजिज्ञासापगमेऽवश्यवक्तव्य-
त्वादस्यावसरसङ्गित्वात् । तत्सङ्गत्यानक्षत्रग्रहयुत्याधिकारानन्तरंप्रागुद्दिष्ट-
मस्तमनंतत्प्रसङ्गाद्दृश्यश्चप्रतिपाद्यतइतिभावः ॥ १ ॥

भा०टी०-अथ उदयास्तपरिज्ञान कदा जाता है । अल्प (थोड़े) तेजवाले ग्रह सूर्यकी किरणोंसे आक्रान्त होकर अस्तमन होतावे हैं ॥ १ ॥

तत्रप्रथमं पञ्चताराणां पश्चिमास्तपूर्वोदयावाह-

सूर्यादभ्यधिकाः पश्चादस्तं जविकुजाकर्कजाः ॥

ऊनाः प्राग्दयं यान्ति शुक्रशुभ्रक्रिणौ तथा ॥ २ ॥

चक्रगतीशुक्रबुधौ तथा सूर्यादधिकौ पश्चिमास्तं गच्छतः सूर्यादल्पौ पूर्वोदयं प्राप्नुतः । शेषं स्पष्टम् ॥ २ ॥

भा०टी०-सूर्य स्पष्टकी बनिस्वत ग्रहस्पष्ट अधिक होनेसे बृहस्पति, मंगल और शनि पश्चिममें अस्त होते हैं । तिनके स्फुट सूर्यकी अपेक्षा कम होनेसे पूर्वमें उदय होते हैं । वक्री शुक्र और बुधभी तैसाही है ॥ २ ॥

अथ चंद्रबुधशुक्राणां पूर्वास्तपश्चिमोदयावाह-

ऊनाविवस्वतः प्राच्यामस्तं चन्द्रज्ञभार्गवाः ॥

ब्रजन्त्यभ्यधिका पश्चाद्दुदयं शीघ्रयायिनः ॥ ३ ॥

शीघ्रयायिनः सूर्यगत्यधिकगतयइत्यर्थः । एते बुधशुक्रावर्कगत्यल्पगतीसूर्यादल्पोपूर्वास्तमधिकौ च पश्चिमोदयं न प्राप्नुत इत्युक्तम् । शेषं स्पष्टम् । अत्रोपपत्तिः । रविगतितोऽल्पगतिर्ग्रहोऽर्काद्गूढं चैवाभ्यां दर्शनयोग्यो भवितुमर्हति । यतः सूर्यस्याधिकत्वेन बहुगतित्वाच्चोत्तरोत्तरमधिकविभक्तकर्पात्मवहवशेन न्यूनस्य पूर्वमुदयादधिकस्यानन्तरमुदयनियमाद्ग्रहविम्बस्य प्राक् क्षितिजसंलग्नताकालानन्तरं यावत्सूर्यस्य तादृशः कालस्तावत्पर्यन्तं विभक्तर्पेदर्शनसम्भवात् । एवं यदाल्पगतिः सूर्यादधिकस्तदा प्रवहवशेनार्कस्य पूर्वमुदयादनन्तरमुदितग्रहस्य दर्शनासम्भवात्प्रवहवशेनादौ न्यूनार्कस्यास्तसम्भवादनन्तरमधिकग्रहस्यास्तसम्भवात्सूर्यास्तानन्तरं पश्चिमभागे ग्रहदर्शनसम्भवेऽप्यधिकगतिः सूर्यस्य पृष्ठस्थितत्वेनोत्तरोत्तरमधिकसन्निकर्पात्पश्चिमायामदर्शनसम्भवत्येव । ते तु भौमशुक्रशनयः । वक्रत्वेन्यूनगतित्वाद्बुधशुक्रौ चेति । अथार्कगतितोऽधिकगतिग्रहः सूर्याद्गूढस्तदोक्तरीत्योत्तरोत्तरमधिकसन्निकर्पात् पूर्वस्मिन्नदर्शनं यातियदासूर्यादधिकस्तदोक्तरीत्योत्तरोत्तरमधिकविभक्तर्पात्पश्चिमायामुदयः । ते तु शीमाश्चन्द्रबुधशुक्रा इत्युपपन्नमुक्तम् ॥ ३ ॥

भा०टी०-चन्द्र, बुध और शुक्र यह शीघ्रयायी तीनग्रह सूर्यकी अपेक्षा कम स्थानमें स्थित हो तो पूर्वमें अस्त और अधिक होनेसे पश्चिममें उदय होता है ॥ ३ ॥

अथाभीष्टदिन आसन्ने सूर्योदयास्तकालिकी सूर्यदृग्ग्रहोत्कालज्ञानार्थकार्या-

वित्याह-

सूर्यास्तकालिकौपश्चात्प्राच्यासुदयकालिकौ ॥

दिवाचार्यग्रहौकुर्याद्वृक्कर्मार्थग्रहस्यतु ॥ ४ ॥

पश्चात्पश्चिमास्तोदयसाधनेभीष्टदिनआसन्नेसूर्यग्रहौसूर्यास्तकालिकौकुर्याद्द्वि-
णकः । पूर्वास्तोदयसाधनेसूर्योदयकालिकौकुर्यात् । दिनेभीष्टकालिकुर्यात् ।
चकारोविकल्पार्थकः । अनन्तरंग्रहस्यद्वक्कर्म । आयनक्षद्वक्कर्मद्वयंकुर्यात् ।
तुकारआक्षद्वक्कर्मश्लोकपूर्वाधोक्तमिति विशेषार्थकः । अत्रोपपत्तिः । पश्चाद्-
स्तोदयसाधनेपश्चिमायांतदर्शनमितिसूर्यास्तकालिकौसूर्यग्रहाविष्टकालांशसा-
धनार्थसूक्ष्मौ।पूर्वादयास्तसाधनेपूर्वदिशितदर्शनमितिसूर्योदयकालिकौसूर्यग्रहा-
विष्टकालांशसाधनार्थं सूक्ष्मावन्यकालेतुकिञ्चित्स्थूलावपिकृतौद्वक्कर्मसंस्कृतग्र-
हस्यसूर्यवत्क्षितिजसंलभतायोग्यत्वाद्वक्कर्मसंस्कृतौग्रहःकार्यइति ॥ ४ ॥

भा०टी०-पश्चिममें होनेसे सूर्यास्तकालका और पूर्वमें होनेसे सूर्योदयकालका ग्रह
और सूर्यस्पष्ट निर्णय करना चाहिये । तदोपरान्त ग्रहका द्वक्कर्म साधन करे ॥ ४ ॥

अथेष्टकालांशानयनमाह-

ततोल्मान्तरप्राणाःकालांशाःपाष्टिभाजिताः ॥

प्रतीच्यांपद्भ्युतयोस्तद्द्वल्लमान्तरासवः ॥ ५ ॥

ततस्ताभ्यांसूर्यदृग्ग्रहाभ्यांलमान्तरप्राणाः । भोग्यासूननकस्याथेत्युक्तप्र-
कारेणान्तरकालासवःपाष्टिभक्ताइष्टाःकालांशाभवन्ति । प्राग्दयास्तसाधनेप्रती-
च्यांपश्चिमोदयास्तसाधनेपद्भ्युतयोः पद्भाशियुतयोःसूर्यदृग्ग्रहयोर्लमान्तरा-
सवः । अन्तरासवस्तद्द्वत्पाष्टिभक्ताइष्टकालांशाभवन्तीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः। दृग्ग्र-
हसूर्याभ्यामन्तरकालोद्ग्रहस्यसूर्योदयकालेदिनगतपूर्वादयास्तानिमित्तमुपयुक्तम् ।
एवंपश्चिमोदयास्तनिमित्तंसूर्यदृग्ग्रहाभ्यामस्तकालासुभिरन्तरकालःसूर्यास्तका-
लेद्ग्रहस्यदिनशेषकालउपयुक्तः। तत्रास्तकालानामनुक्तेरुदयासुभिःसाधनार्थसप-
ड्भौसूर्यदृग्ग्रहौकृतौसकालोऽस्वात्मकः । अहोरात्रासुभिश्चक्रकलातुल्यैश्चक्रां-
शालभ्यन्तेतदेष्टासुभिःकइत्यनुपात्तेप्रमाणफलयोःफलापवर्ततेनहरस्थानेपाष्टिः ।
अतोऽस्वात्मकान्तरकालःपाष्टिभक्तइष्टकालांशाइत्युपपन्नमुक्तम् । अत्रेदमवधे-
यम् । सूर्योदयकालिकाभ्यामर्कदृग्ग्रहाभ्यामानीतेनदिनगतेनपूर्वचाल्योद्ग्रह-
हः । सूर्यास्तकालिकाभ्यांसपड्भाभ्यामर्कदृग्ग्रहाभ्यामानीतेनदिनशेषेणाग्ने-
चाल्यःसपड्भोद्ग्रहः । क्रमेणग्रहोदयास्तकालेप्राक्पश्चिमदृग्ग्रहौभवतः ।
ताभ्यांसूर्यसपड्भसूर्याभ्यांच क्रमेणपूर्वरीत्यान्तरकालोद्ग्रहस्यसूर्योदयास्तकाले
क्रमेणदिनगतशेषोनाक्षत्रौपाष्टिभक्तौकालांशाविष्टौसूक्ष्मौ । अथेष्टकालिका-

भ्यामानीतकालेनपूर्ववच्चालिताभ्यांप्राक्पश्चिमदृग्ग्रहाभ्यांसूर्यसपङ्कभसूर्याभ्यां
चानीतकालेनाक्षत्रोऽपिसूक्ष्मासन्नः । सूर्योदयास्तसम्बन्धाभावात्तदुत्पन्नाः
कालांशाः अपितथा । अथसूर्योदयास्तकालिकाभ्यामानीतैकवारकालात्का-
लांशाः स्थूलाइष्टकालिकाभ्यामानीतैकवारकालात्कालांशाः अतिस्थूलाऽभयत्र
कालस्यसावनत्वात् । नहिसावनपष्टिघटीभिश्चक्रपरिपूर्तिर्नसूक्ष्माः सिध्य-
न्तीति ॥ ५ ॥

भा०टी०-प्राक्कालमें सूर्य और ग्रहके स्फुटसे लग्नान्तर प्राणनिर्णय करके ६०से भाग-
करनेपर कालांश होगा । पश्चिमकालमें ६ राशियुक्त दो स्पष्टके लग्नान्तर प्राण-
निर्णय करे ॥ ५ ॥

अथयैःकालांशैरुदयोऽस्तौवाभवति तान्विवंधुःप्रथमंशुरुशानिभौमानां
कालांशानाह-

एकादशामरेज्यस्यतिथिसङ्ख्यार्कजस्यच ॥

अस्तांशाभूमिपुत्रस्यदशसप्ताधिकास्तंतः ॥ ६ ॥

ततइष्टकालांशावगमानन्तरमस्तांशाः । अस्तोयैरंशैर्भवतितेऽंशाअस्तो-
पलक्षणादुदयांशान्नेयाः । अमरेज्यस्यगुरोरेकादशकालांशाः । शनैःपंचद-
शसङ्ख्याःकालांशाः । चःसमुच्चये । भौमस्यसप्ताधिकादश सप्तदशका-
लांशाइत्यर्थः ॥ ६ ॥

भा०टी०-शुद्धस्पति ११ शनि १५ मंगल १७, यही तिनके अस्तांश (कालांश) हैं ॥६॥

अथशुक्रस्याह-

पश्चादस्तमयोऽष्टाभिरुदयःप्राङ्महत्तया ॥

प्रागस्तमुदयःपश्चादल्पत्वादशभिर्भृगोः ॥ ७ ॥

शुक्रस्यमहत्तयावक्रत्वेननीचासन्नत्वात्स्थूलविम्बतयापश्चिमायामस्तोऽष्टाभिः
कालांशैःप्राच्यामुदयश्चतैः । नार्थिकैः । प्राच्यांशुक्रस्याल्पत्वादणुविम्ब-
त्वादशभिःकालांशैरस्तगणकःकुर्यात् । नाल्पैः । पश्चिमायामुदयस्तस्या-
णुविम्बस्यदशभिःकालांशैरेवज्ञेयः ॥ ७ ॥

भा०टी०-स्थूलताके हेतुसे शुक्रका पश्चादस्त, और पूर्वोदय अंशमें होता है । किन्तु
प्रागस्त और पश्चादुदयमें विम्बके छोटे होनेसे १० अंश लेने पड़ते हैं ॥ ७ ॥

अथबुधस्याह-

एवंबुधोद्वादशभिश्चतुर्दशभिरंशैः ॥

वक्रोशीप्रगतिश्चार्कात्करोत्यस्तमयोदयो ॥ ८ ॥

वक्रीशीघ्रगतिः । चःसयुञ्जये । बुधःमूर्याद्वादशभिश्चतुर्दशभिश्चकालां-
शैरस्तोदर्यौ । एवंशुक्ररीत्याकरोति । पश्चादस्तं प्रागुदयंचद्वादशभिःकालां-
शैर्महाविम्बतयाबुधःकरोति । प्रागस्तंपश्चादुदयंचचतुर्दशभिःकालांशैरण्वि-
म्बत्वाद्बुधःकरोतीत्यर्थः ॥ ८ ॥

भा०टी०-इसप्रकारसे बुधके वक्री होनेपर सूर्यसे १२ अंश और समगति होनेपर १४
कालांशमें उदयास्त लाभ करता है ॥ ८ ॥

अथप्रोक्तेष्टकालांशाभ्यामस्तस्योदयस्यवागतैप्यत्वज्ञानमाह-

एभ्योऽधिकैःकालभागैर्दृश्यान्यूनैरदर्शनाः ॥

भवन्तिलोकैस्त्रयानुभाग्रस्तमूर्त्तयः ॥ ९ ॥

एभ्यएकादशामरेज्यस्येतिश्लोकत्रयोक्तेभ्योऽधिकैरिष्टकालांशैर्दृश्यादर्शनयो-
ग्याअभीष्टकालेग्रहाभवन्ति । तथाचास्तसाधनेदृश्यत्वेअस्तएप्यः । उदय-
साधनेदृश्यत्वउदयोगतइतिभावः । अल्पैरिष्टकालांशैर्ग्रहालोकेभूलोकेअदर्श-
ना नविद्यतेदर्शनंद्वाष्टिगोचरतायेपांते । अदृश्याअभीष्टकालेभवन्ति । नन्व-
दृश्याःकुतोभवन्तीत्यतआह । भानुभाग्रस्तमूर्त्तयइति । मूर्यांसन्नत्वेनमूर्याकिर-
णदीत्याग्रस्ताअभिभूतामूर्याकिरणप्रतिहतलोकनयाविषयार्मीत्तविम्बस्वरूपंये-
पांतइत्यर्थः । तथाचास्तसाधनअदृश्यत्वेऽस्तोगतः । उदयसाधनेऽदृश्यत्वउदय
एप्यइतिभावः । अतएव । ' उक्तेभ्यऊनाभ्यधिकायदीष्टाःखेटोदयोगम्यगत-
स्तदास्यात् । अतोऽन्यथाचास्तमयोऽवगम्यः । ' इतिभास्कराचार्यो-
क्तंसङ्गच्छते । अत्रोपपत्तिः । उक्तकालांशतुल्येष्टकालांशैस्तकाले-
ग्रहौसाधितौतत्कालएवग्रहस्योदयोऽस्तोवार्ककृतः । उक्तकालांशानांसूर्य-
सान्निध्यननिताद्यन्तग्रहादर्शनेहेतुत्वप्रतिपादनात् । तथाचेष्टकालांशाउक्तेभ्योऽ-
ल्पास्तदाग्रहस्यास्तङ्गतत्वमेवेत्युदयसाधनइष्टकालांशाउक्तेभ्योऽल्पास्तदेष्टका-
लादग्रेग्रहस्योदयः । यदीष्टकालांशाउक्तेभ्योऽधिकास्तदेष्टकालादग्रहस्योदयः
पूर्वजातः । एवमस्तसाधनइष्टकालांशाअधिकास्तदेष्टकालादग्रेग्रहास्तः । यदी-
ष्टकालांशान्यूनस्तदेष्टकालात्पूर्वग्रहास्तोजातइत्युपपन्नमुक्तम् ॥ ९ ॥

भा०टी०-सूर्यसे उत्तर कद्वे हुए कालाशकी अपेक्षा अधिकदूरमे स्थित होनेपर दृश्य
होता है, कम होनेपर जब सूर्यके तेजसे विम्बधिर आता है तब लोगोंको ग्रह दिग्गर्द
नहीं देते ॥ ९ ॥

अथोदयास्तयोगतैप्यदिनाद्यानयनमाह-

तत्कालांशान्तरकलाभुक्तयन्तरविभाजिताः ॥

दिनादितत्फलंलब्धभुलक्तियोगेनवक्रिणः ॥ १० ॥

उक्तेष्टकालांशयोरन्तरस्यकलाः सूर्यग्रहयोर्गत्योः कलात्मकान्तरेणभक्ताः ।
दिनादिकमुद्यास्तयोःफलमुद्यास्तयोगतैप्यदिनाद्यंभवतीत्यर्थः । वक्रगति-
ग्रहस्यविशेषमाह । लब्धमिति । वक्रिणोवक्रग्रहस्यभुक्तियोगेनसूर्यग्रहयोःकला-
त्मगतियोगेनभक्ताःफलंगतैप्यदिनाद्यंज्ञेयम् । अत्रोपपत्तिः । सूर्यग्रहयोर्गत्यन्त-
रकलाभिरेकंदिनंतदष्टप्रोक्तकालांशयोरन्तरकलाभिः किमित्यनुपातेनोद्यास्त-
योरभीष्टकालाद्गतैप्यदिनाद्यवगमः । वक्रग्रहेतुसूर्यग्रहयोर्गतियोगेनप्रत्यहमन्त-
रवृद्धैर्गतियोगानुपातउपपन्नइत्युपपन्नमुक्तम् ॥ १० ॥

भा०टी०-अपने २ कालांशसे इष्टकालांश अलग करके कला बनाय भुक्तयन्तरसे
भागकरनेपर दिनादि फल होंगे वक्री होनेपर भुक्तियोग ग्रहण करना चाहिये ॥ १० ॥

अथग्रहातिकलयोःक्रान्तिवृत्तस्थत्वात्कालांशान्तरस्याहोरात्रवृत्तस्थत्वाच्चा-
नुपातःप्रमाणेच्छयोर्वैजात्येनायुक्तइतिमनसिधृत्वातयोरेकजातिव्यसम्पादनार्थं
ग्रहगत्योरिच्छाजातीयत्वंवदंस्तदन्तरेणानुपातस्तुयुक्तरवैत्याह-

तल्लग्न्यासुहतेभुक्तीअष्टादशशतोद्धृते ॥

स्यातांकालगतीताभ्यांदिनादिगतगम्ययोः ॥ ११ ॥

भुक्ती रविग्रहयोर्गतीकलात्मकेतल्लग्न्यासुहतेकालसाधनार्थं ग्रहस्ययोराशुदु-
योगृहीतस्तेनास्वात्मकोदयेनगुणितअष्टादशशतेनभक्तैफलेसूर्यग्रहयोः कालांश-
वत्कालगतीस्याताम् । ताभ्यांगतिभ्यांगतगम्ययोरुद्यास्तयोर्दिनादिपूर्वोक्तप्र-
कारेणसाध्यम् । नतुपूर्वोक्तप्रकारेणयथास्थितगतिभ्यांस्यूलत्वापत्तेः । अत्रोपप-
त्तिः । एकराशिकलाभीराशुदुद्यासवस्तदागतिकलाभिःकइत्यनुपातेनाहोरात्र-
वृत्तेगत्यसवःकलासमाइत्युपपन्नमुक्तम् ॥ ११ ॥

भा०टी०-द्वौ भुक्तियोंको उस लग्नप्रमाणसे गुणकरके १८०० से भाग करनेपर काल-
गति होगी । विसरे (१० श्लोक) गत और गम्यदिनादिनिर्णय करे ॥ ११ ॥

अथनक्षत्राणांसूर्यसात्रिध्रपवशादस्तोदयज्ञानार्थंकालांशान्विविधुः प्रथममे-
पामाह-

स्वात्यगस्त्यमृगव्याधचित्राज्येष्ठाःपुनर्वसुः ॥

अभिजिद्रहृदयंत्रयोदशभिरंशकैः ॥ १२ ॥

मृगव्याधोऽर्द्धवक्रः । त्रयोदशभिः कालांशैर्दृश्यानिनक्षत्राणि भवन्ति ।
शैर्षस्पष्टम् ॥ १२ ॥

भा०टी०-स्वाती, अश्लेष, मृगव्याध, चित्रा, ज्येष्ठा पुनर्वसु, अभिजित्, ब्रह्महृदय,
शुक्रा कालांश १३ अंश है ॥ १२ ॥

अथान्येपामेपामाह-

हस्तश्रवणफाल्गुन्यःश्रविष्ठारोहिणीमघाः ॥

चतुर्दशांशकैर्दृश्याविशाखाश्विनिदैवतम् ॥ १३ ॥

फाल्गुनीपूर्वोत्तराफाल्गुनीद्वयम् । अश्विनीदैवतमश्विनीकुमारोदैवतंस्वामी
यस्येत्यश्विनीनक्षत्रम् । दृश्याउपलक्षणाददृश्याअपि । लिङ्गपरिणामश्चयथायो-
ग्यंबोध्याः । शेषंस्पष्टम् ॥ १३ ॥

भा०टी०-हस्त, श्रवण, उत्तरफाल्गुनी, पूर्वफाल्गुनी, धनिष्ठा, रोहिणी, मघा, विशाखा
और अश्विनी इनका कालांश १४ अंश ॥ १३ ॥

अथान्येषामेषामाह-

कृत्तिकामैत्रमूलानिसार्पैरौद्रक्षमेवच ॥

दृश्यन्तेपञ्चदशभिरापाठाद्वितयंतथा ॥ १४ ॥

कृत्तिकानुराधामूलनक्षत्राणिपञ्चदशभिःकालांशैर्दृश्यन्ते । उपलक्षणात्तदृश्य-
न्तेऽपि । एवकारोऽन्यनाधिकव्यवच्छेदार्थः । आश्लेषाद्रा । चःसमुच्चये । आपा-
ठाद्वितयंपूर्वोत्तरापाठाद्वयंतथापञ्चदशकालांशैर्दृश्यन्तइत्यर्थः ॥ १४ ॥

भा०टी०-कृत्तिका, अनुराधा, मूल, आश्लेषा, आर्द्रा और पूर्वाषाढ व उत्तराषाढ इनके
१५ अंश ॥ १४ ॥

अथान्येषामवशिष्टानां चाह-

भरणीतिप्यसौम्यानि सौक्ष्म्यात्रिःसप्तकांशकैः ॥

शेषाणिसप्तदशभिर्दृश्यादृश्यानिभानितु ॥ १५ ॥

तिप्यःपुष्यःसोमदैवतंमृगशिरोनक्षत्रमेतानिनक्षत्राणि सौक्ष्म्यादणुविम्बत्वात्
त्रिःसप्तकांशकैरेकविंशतिकालांशैर्दृश्यादृश्यानि । उदितान्यस्तद्भूतानिचभव-
न्तीत्यर्थः । शेषाणि पूर्वाधिकारोक्तनक्षत्रेषूक्तातिरिक्तानिशततारापूर्वोत्तराभाद्र-
पदरेवतीसञ्ज्ञानि । बह्विन्नह्यापांषत्सापसञ्ज्ञानिचसप्तदशभिःकालांशैर्दृश्या-
दृश्यानिभवन्ति । तुकारोदृश्यादृश्यानीत्यत्रसमुच्चयार्थकः ॥ १५ ॥

भा०टी०-भरणी, पुष्य, और मृगशिरा इनके सूक्ष्म होनेसे २१ अंशमें, च और सब
नक्षत्रोंका १७ अंशमें दिखाई देता है ॥ १५ ॥

अथदिनाद्यानयनार्थमिच्छायाएवप्रमाणजातीयकरणत्वमाह-

अष्टादशशताभ्यस्तादृश्यांशाःस्वोदयासुभिः ॥

विभज्यलब्धाःक्षेत्रांशास्तेर्दृश्यादृश्यताथवा ॥ १६ ॥

दृश्यांशाःकालांशाअष्टादशशतगुणितास्तास्वोदयासुभिर्ग्रहराद्युदयासुभि-
र्भक्त्वालब्धाःक्षेत्रांशाःक्रान्तिवृत्तस्यांशास्तेर्दृश्यादृश्यता । उदयास्तौप्रकारा-

न्तरेणोक्तरीत्याज्ञेयौ । कालांशाभ्यांक्षेत्रांशावानीयतदन्तरकलायथास्थितगत्यो-
रन्तरेणयोगेनवाभक्ताःफलमुदयास्तयोगतैप्यादिनाद्यंपूर्वागतमेवस्यादित्यर्थः ।
अत्रोपपत्तिः । राशुदयासुभिरेकराशिकलास्तदाकालांशकलातुल्यासुभिःका
इतिक्रान्तिवृत्तेकालास्ताः पाष्टिभक्तांशाइतिपूर्वमेवेच्छास्थानेकलांशाएवधृता-
लाघवात् । इत्युक्तमुपपन्नम् ॥ १६ ॥

भा०टी०-कालांशको १८०० से गुणकरके लग्नप्राणसे भागकरनेपर क्रान्तिवृत्तके क्षेत्रांश होता है । तिसरे उदयास्तनिर्णय करे ॥ १६ ॥

ननुग्रहाणाममुकदिश्यस्तोऽमुकदिश्युदयइत्युक्तम् । तथानक्षत्राणांनोक्तम् ।
गत्यभावाद्द्वियोगयोगासम्भवेनगतैप्यदिनाद्यानयनासुभुभवश्चेत्यतआह-

प्रागेपामुदयःपश्चादस्तोदृक्कर्मपूर्ववत् ॥

गतैप्यदिवसप्राप्तिर्भानुभुक्त्यासंदैवहि ॥ १७ ॥

एषानक्षत्राणांप्राच्यामुदयःप्रतीच्यामस्तोगत्यभावादल्पगतिग्रहवत् । एषां
नक्षत्राणांदृक्कर्मक्षदृक्कर्मपूर्ववत्पूर्वप्रकारेणकार्यम् । परन्तुश्लोकपूर्वाधोक्तमि-
तिध्येयम् । सदानित्यम् । एवकारात्कदाचिदप्यन्यथानेत्यर्थः । हिनि-
श्चयेन । रविगत्यागतैप्यदिवसानालब्धिःस्यात् । नक्षत्रगत्यसम्भवात् ।
योगैग्रहगतिवत् ॥ १७ ॥

भा०टी०-नक्षत्रांका उदय पूर्वदिशमें और अस्त पश्चिममें होता है । पूर्वानुसार अक्ष-
दृक्कर्मसंस्कार करके सदा रविगति (१० श्लोकमें) से दिवसादिनिर्णय करे ॥ १७ ॥

अथकतिपयानानक्षत्राणांसूर्यसान्निध्यवशादस्तोनास्तीत्याह-

अभिजिद्रहहृदयंस्वातीवैष्णववासवाः ॥

अहिर्बुध्दयमुदकस्थत्वान्नलुप्यन्तेऽर्करश्मिभिः ॥ १८ ॥

अभिजित् । ब्रह्महृदयम् । अननैरुदेशस्यब्रह्मणोऽपिग्रहणम् । स्वा-
तीश्रवणधनिष्ठाः । अहिर्बुध्दयमुत्तराभाद्रपदा । एतानिनक्षत्राण्युत्तरदिवस्य-
त्वाद्दुत्तरविक्षेपाधिक्यादित्यर्थः । सूर्यफिरणैर्नलुप्यन्ते । अस्तंनयातीत्यर्थः ।
अत्रोपपत्तिः ॥ यस्योदयार्कादधिकोऽस्तभानुःप्रजापतेसौम्यशरातिर्देर्ष्यात् ।
' तिग्मांशुसान्निध्यवशेननास्तिधिष्यस्यतस्यास्तमयःकथञ्चित् ॥ ' इतिभा-
कराचार्योक्ता । परमिदमुक्तमष्टाक्षभाषायाम् । अन्यथापूर्वाभाद्रपदायाज-
पितथात्वापत्तेरितिदिक् ॥ १८ ॥

भा०टी०-अभिजित्, ब्रह्महृदय, स्वाती, श्रवण, धनिष्ठा उत्तरभाद्रपदा, यह अधिक
उत्तरमेंस्थित होनेके कारण सूर्यकिरणसे कभी लुप्त नहीं होते ॥ १८ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गतित्वनिरासार्थमधिकारसमाप्तिफाक्किं कथाह-

नक्षत्रग्रहयोरस्तोदयनिरूपणात्साधारण्येनोदयास्ताधिकारइत्युक्तम् ।
रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे । उदयास्ताधिकारोऽयंपूर्णोगूढप्रकाशके ॥
इतिश्रीमकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचितेगूढार्थप्र-
काशकेउदयास्ताधिकारःपूर्णः ॥ ॥

इत्युदयास्ताधिकारः ॥

नवमा अध्याय समाप्त ॥ ९ ॥

दशमोऽध्यायः ।

अथभौमादीनांसूर्यसान्निध्योदयास्तासन्नेदीप्यासकलविम्बदर्शनंतथाचन्द्र-
स्यस्वोदयास्तकालेसकलविम्बदर्शनंशुक्लत्वेननभवति । किन्तुविम्बैकदेशए-
वशुक्लत्वेनदृश्यतइतिभौमादिविसदृशत्वं चन्द्रस्यकुतइत्याशङ्कायाःपूर्वाधिपा-
रेसमुपस्थितेस्तदुत्तरभूतशुद्धोन्नमनाधिकारोऽयमिदमुपस्थितआरब्धोव्याख्याय-
ते । तत्रशुद्धोन्नतेरुदयकालात्पूर्वकालेऽस्तकालानन्तरकालेचासन्नवतिपयादि-
वसेपुदर्शनात्पूर्वाधिकारेचन्द्रस्यकालांशानुनयातदुदयास्तानुक्तेश्चप्रथममुपस्थि-
तचन्द्रोदयास्तयोःसाधनमतिदिशति-

उदयास्ताविधिःप्राग्वत्कर्त्तव्यःशीतगोरपि ॥

भागैर्द्वादशभिःपश्चाद्दृश्यःप्राग्यात्यदृश्यताम् ॥ १ ॥

चन्द्रस्यअपिशब्दःपूर्वाधिकारोत्तं ग्रहनक्षत्रैःममुत्रपार्यकः । उदयास्तवि-
धिरुदयास्तयोःसाधनप्रकारः प्राग्त्पूर्वाधिकारोत्तरीत्यागणनेनपार्यः । ननु
कालांशानांपूर्वमनुक्तैःपर्यंतस्मिद्धिरतत्राह । भागैरिति । द्वादशभिर्द्वादशः
पश्चिमायां दृश्यतदितोभवति । प्राच्यामदृश्यतामस्तंप्राप्नोति । अत्रपश्चा-
त्यागितिपुनरुक्तमपिपूर्वबुधशुक्रयोःमाहचयेणचन्द्रोऽदयाम्तरदिशुनयातन्माहचये-
णचन्द्रस्यपश्चिमास्तपूर्वोदयो वर्तते इतिक्स्पचिन्मन्दरुद्धभ्रमग्यवागणार्थ-
तिथ्येयम् ॥ १ ॥

भा०टी०-चन्द्रमाकाशी पक्षे वही रीतिरे अनुसार उदयाम्तरसाधन रचना चादिये ।
११ अंश दूर होनसे पश्चिममे दिशाई और पूर्वमे १२ अंश होनेपर अदृश्य होता है ॥ १ ॥

अयोदयास्तप्रसङ्गेनस्मृतयोश्चन्द्रनित्यास्तांदययोः साधनंविननुःप्रथमंशोव-
त्रयेणन्दोानित्यास्तसाधनमाह-

रवीन्द्रोःपड्भयुतयोःप्राग्वल्लग्रान्तगसवः ॥

एकराशोरवीन्द्रोश्चकार्याविवगलितिकाः ॥ २ ॥

तत्राडिकाहतेभुक्तीरवीन्द्रोःपष्टिभाजिते ॥

तत्फलान्वितयोर्भूयःकर्त्तव्याविवरासवः ॥ ३ ॥

एवंयावत्स्थिरीभूतारवीन्द्रोरन्तरासवः ॥

तैःप्राणैरस्तमेतीन्दुःशुक्लेऽर्कास्तमयात्परम् ॥ ४ ॥

शुक्लेशुक्लपक्षाभीष्टदिनेसूर्यास्तकालेस्पष्टौसूर्यचन्द्रौसाध्यौ । चन्द्रस्यदृक्-
 र्भद्रयसंस्कार्यम् । तत्राक्षदृक्मश्लोकपूर्वार्धोक्तमेव । तयोःसूर्यचंद्रयोःपद्माक्षियु-
 तयोर्लभान्तरासवोऽन्तरकालासवःप्राग्वद्भोग्याभूनकस्येत्यादिनासाध्याः । तौ
 सपद्भार्केचन्द्रावेकराशावभिन्नराशौचेत्तस्तदासपद्भंयोस्तयोः सूर्यचन्द्रयो-
 रन्तरकलाःकार्याः।चकारोविषयव्यवस्थार्थकः । तयोरसुकलयोर्घटिकाभिरसवः
 पृथ्विकशतत्रयेणभाज्याः । घटिकाःकलाउदयासुगुणिताएकराशिकलाभि-
 र्भक्ताअसवस्तेपष्टयधिकशतत्रयेणभाज्याः । घटिकाः । आभिः सूर्येन्द्रोर्ग-
 तीकलान्मकेगुण्येपष्टिभक्तेतत्फलान्वितयोःस्वस्वफलयुक्तयोः सपद्भसूर्यचन्द्र-
 योर्भूयःपुनर्विवरासवोऽन्तरप्राणाःपूर्वरीत्याकर्त्तव्याः । एवंतद्घटिकाभिःसूर्या-
 स्तकालिकौसपद्भसूर्यदृक्कर्मसंस्कृतचन्द्रौ प्रचाल्यतयोर्विवरासवइतियावत्स्थि-
 रीभूताअभिन्नास्तावत्साध्याः । तैरभिन्नैरसुभिः सूर्यास्तादनन्तरंचन्द्रोऽस्तं
 प्राप्नोति । अत्रोपपत्तिः । सूर्यास्तकालेसपद्भार्कोलर्गदृक्कर्मसंस्कृतचन्द्रः
 पद्भभ्युतचन्द्रास्तकालेऽस्तमम् । परन्तुसूर्यास्तकालिकंनस्वास्तकालिकम् ।
 पश्चिमदृग्ग्रहःसूर्यास्तकालिकइतितत्त्वम् । तदन्तरासवःसावनाचन्द्रस्यसूक्ष्मा-
 दिनशेषाः । परन्तुपरिभाषयानाक्षत्रज्ञानसम्भवात्त्राक्षत्राः साध्याइतिचन्द्रस्ता-
 भिश्चाल्यःस्वास्तकालेसपद्भोऽस्तमस्मात्सूर्यास्तकालिकसपद्भसूर्याच्चान्तरासवो
 नाक्षत्राःसूक्ष्माअपिभगवतैकरीतिप्रदर्शनार्थंभिन्नकालिकाभ्यांसूर्यचन्द्राभ्यां क-
 थंस्वप्नसमयसिद्धिरितिमन्दाशङ्कापनोदार्थंचसपद्भः सूर्योऽपिसाधितचन्द्रा-
 स्तकाले । ताभ्यामन्तरासवोनाक्षत्राअपिसूर्यास्तकालिकलप्राग्रहादमूक्ष्मा
 इत्यसकृत्सूक्ष्माइत्युक्तमुपपन्नम् । वस्तुतस्तुसावनाभ्युपगमे ॥ 'रवी-
 न्द्रोःपद्भंयुतयोःप्राग्वल्लप्रान्तरासवः । तैःप्राणैरस्तमेतीन्दुःशुक्लेऽर्कास्तमना-
 त्परम् ॥' इत्येकएवमूर्यसिद्धान्तेश्लोकः । श्लोकमध्यपकराशावित्यादिरवी-
 न्द्रोरित्यन्तरासवइत्यन्तंश्लोकद्वयंकनचिन्मन्दमतिनासमयोऽसकृदेवसाध्यइति
 शिष्यधीवृद्धिदत्तत्रोक्तंसुबुद्धिमन्येनायुक्तमापियुक्तियुक्तमत्वानिक्षितम् । क-
 थमन्यथाभगवतःसर्वज्ञस्यशुद्धसावनपदीज्ञानानन्तरमसकृत्साधनोक्तिः सङ्ग-
 ते । किंच ॥ 'एकराशौरवीन्द्रोश्चकार्याविवरालितिकाः।' इत्यर्थस्यत्रिप्रभाधि-
 कारेभोग्याभूनकस्येत्यादिश्लोकाभिप्रेक्षितत्वेनान्वानपेक्षितत्वम् । प्राग्वल्लभा-

न्तरासवइत्यनेनैवात्रतत्सिद्धेरिति । अथनाक्षत्राभ्युपगमेतुचन्द्रस्यसावनष-
टीभिश्चालनंस्वास्तकालिकसिद्धचर्यमावश्यकंनतुसूर्यस्यप्रयोजनाभावात् । न-
हिचन्द्रास्तकालसाधितसपट्भूमूर्यःसूर्यास्तकालिवंलंयेनसूर्य्यंचालनंयुक्तम् ।
अपिच । एकस्यचन्द्रस्यचालनेनपुनरेकवारैणैवसूक्ष्मनाक्षत्रकालसिद्धौद्वयो-
श्चालनोक्त्यानाक्षत्रस्यासकृत्क्रियानयनमतत्त्वंगौरवंसर्वज्ञेनकथमुक्तम् । अ-
सकृत्साधनेनसूक्ष्मनाक्षत्रसिद्धौयुक्त्यभावश्च । अतएव ॥ ' ज्ञातुंयदाभाभिम-
ताग्रहस्यतत्कालखेटोदयलमलमे । साध्येनयोरन्तरनाडिकायास्ताःसावनाः
स्युर्द्युगताग्रहस्य । इतिभास्कराचार्योक्तंसङ्गच्छतइतितत्त्वम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

भा०टी०-शुक्लपक्षमे सन्ध्याकालवो दृक्कर्मसंस्कृत चन्द्रमे और सूर्यमे ६ राशि
मिलाकर पूर्वानुसार लग्नान्तर प्राणस्थिर करे । सूर्यास्तके पीछे उक्त-प्राणतत्त्वक
कालके गत होनेपर चंद्रमा अस्त होगा ॥ ३ ॥

भा०टी०-रविस्पर्शमे ६ राशि मिलाकर चन्द्रसे अन्तरप्राणवो निर्णय करे । यही
सूर्यास्तके पीछे वृष्णपक्षमे चन्द्रोदयका काल है ॥ ३ ॥

भा०टी०-एकदिशामे होनेपर सूर्य और चंद्रमाकी क्रान्तिज्या अन्तर (दूर) धरके
अन्यथा योग करे । प्राप्तकाल सूर्यसे चंद्रमाकी सस्थानदिशे अनुसार दक्षिण और
उत्तरा सहा होगी ॥ ४ ॥

अथोदयसाधनमाह-

भगणार्धरवेर्दत्त्वाकार्यास्तद्विवरासवः ॥

तैःप्राणैःकृष्णपक्षेतुशीतांशुरुदयंत्रजेत् ॥ ५ ॥

कृष्णपक्षेभगणार्धपदराशिनिसूर्यस्यदर्यासंयोज्यानुसाराचन्द्रम्यादन्त्यर्थः ।
तद्विवरासवस्तयोर्दृक्कर्मसंस्कृतचन्द्रसपट्भूमूर्ययोरन्तरामयः प्रागुक्तप्रकारेणसा-
ध्याः । तैःसाधितैरसुभिश्चन्द्रःसूर्यान्तानन्तरमुदयंगच्छेत् । अत्रापप-
त्तिः । सूर्यास्तकालेसपट्भूमूर्यस्यलप्रत्यांमूर्येपदराशियोजनमुदयमाधनार्थम् ।
प्राग्ग्रहस्यापेक्षितत्वाच्चन्द्रोदयकर्मसंस्कृतोदयथास्थितौ नपदराशियुक्तः ।
तद्विवरासुभिश्चन्द्रस्यसूर्यान्तानन्तरमुदयःमायनेन्तच्चालितचन्द्रात्सूर्यान्तरा-
लिकसपट्भूमूर्यचिपिनरामांनाक्षत्राडति । शृङ्गोत्रनिमायनार्थदृश्य-
कालेसूर्यचन्द्रौसाध्यावितिज्ञापनार्थचन्द्रम्यनित्यादयान्तायुक्तायन्येषां घटनस-
त्रादीनांप्रयोजनाभावाद्दुर्त्तव्यंशुचललगादुर्त्तयातत्रशुक्रकृष्णपक्षविषयो ने-
तिध्येयम् ॥ ५ ॥

भा०टी०-तिसप्तदशी मयमयरेणगत-चन्द्रोदयावर्णयो उपर घट्टेण पक्षमे
गुणकरे । गुणकर दक्षिण होनेपर टादनाएणित अक्षयामे योग और उदय होनेपर
द्वियोग करना चाहिये ॥ ५ ॥

अथप्रकृतविशुभप्रयमंतदुपयुक्तसुनरोदिकर्णान्मयभेदंशोत्रप्रयणाह-

अर्केन्द्रोःक्रान्तिविश्लेषोदिक्रसाम्येयुतिरन्यथा ॥

तज्ज्येन्दुरर्काद्यत्रासौविज्ञेयादक्षिणोत्तरा ॥ ६ ॥

मध्याह्नेदुप्रभाकर्णसङ्घणायदिसोत्तरा ॥

तदार्कंशक्षजीवायांशोध्यायोज्याचदक्षिणा ॥ ७ ॥

शेषंलम्बज्ययाभक्तंलब्धोवाहुःस्वदिङ्मुखः ॥

कोटिःशंकुस्तयोर्वर्गयुतेर्मूलश्रुतिर्भवेत् ॥ ८ ॥

सूर्यचन्द्रयोःस्पष्टक्रान्त्योर्दिगैक्येऽन्तरम् । अन्यथादिग्भेदेयोगः । अत्रक्रान्ति-
शब्दःक्रान्तिज्यापरोक्षेयः । उपपत्त्यविरोधात् । तज्ज्यासाचासौज्याचसंस्कार-
सिद्धाङ्कमिताज्येत्यर्थः । अर्काच्चन्द्रोयत्रयस्यांदिशितदिक्कादक्षिणोत्तरावासौज्या-
ज्ञेया । एकदिशिरविक्रान्तितश्चन्द्रक्रान्तेरधिकत्वेमूर्याच्चन्द्रस्यक्रान्तिदिक्स्थत्वेन
ज्याक्रान्तिदिक् । ऊनत्वेऽर्कात्क्रान्तिदिग्विपरीतदिक्स्थत्वेनक्रान्तिभिन्नदिक् । भि-
न्नदिशिचन्द्रक्रान्तिदिग्ज्याज्ञेयेऽत्यर्थः । साज्यामध्याह्नेदुप्रभाकर्णसङ्घणायत्का-
लेचन्द्रशृङ्गोन्नत्यर्थसाधितस्तत्काले मध्याह्नच्छायाकर्णवच्छायाकर्णश्चन्द्रस्यसा-
ध्यः । सत्वक्षांशचन्द्रस्पष्टक्रान्त्योरुत्तरादिशिवियोगोदक्षिणादिशियोगस्त-
दूननवत्यंशज्ययाभक्ताद्वादशगुणितत्रिज्येति । उपपत्त्यनुरोधेनतुमध्याह्न-
पदंतत्कालपरम् । यत्कालेचन्द्रस्तत्कालेचन्द्रस्यद्युगतंदिनशेषंवाप्रसाध्यत्रि-
प्रभाधिकारविधिनाशङ्कप्रसाध्यच्छायाकर्णःसाध्यः । अह्नोऽहोरात्रस्यमध्यसूर्या-
स्तस्तत्कालिकः चन्द्रस्यच्छायाकर्णोवायमेवभगवदभिप्रेतः । कथमन्यथा
चन्द्रस्यशृङ्गोन्नतौदृक्कर्मद्रयसंस्कारःशृङ्गोन्नतौशशाङ्कस्येतिमायुक्तःसङ्गच्छते ।
दिनार्थातिरिक्तच्छायासाधनार्थमेवदृक्कर्मणोरुपयोगादन्यत्रशृङ्गोन्नतिगणितउ-
पयोगाभावात् । स्पष्टक्रान्त्यैवच्छायाकर्णसिद्धेः । अत्रापिश्लोकपूर्वाधोक्तमेवा-
क्षदृक्कर्मसंस्कार्यम् । तेनच्छायाकर्णेनगुणितेत्यर्थः । सातादृशीज्यायद्युत्तरा
तदाद्वादशगुणितायामक्षज्यायांशोध्यान्तरिता । तेनद्वादशगुणिताक्षज्याधि-
कातादृशीज्या । तदापिविपरीतशोधनेनक्षतिः । यदिदक्षिणातदातस्यामे-
वयुक्ताकार्या । चोव्यवस्थार्थकः । शेषसंस्कारजंस्वदेशलम्बज्ययाभक्तंफलं
भुजःप्राप्तः । स्वदिङ्मुखःस्वशब्देनसंस्कारस्तस्पदिक्तस्यांसुत्समग्रंयस्यासौ ।
संस्कारादिङ्कइत्यर्थः । भुजस्यकोटिकर्णसापेक्षत्वात्तावाह । कोटिरिति ।
शङ्कुर्दादशाङ्कलःकोटिः । तयोर्भुजकोट्योर्वर्गयोर्योगात्पदंकर्णःस्यात् । अ-
त्रोपपत्तिः ॥ 'स्वाप्राप्त्यशङ्कतलयोःसमभिन्नदिक्त्वे । योगोन्तरंभवतिदोरिन-
चन्द्रदोष्णोस्तुतुल्यांशयोर्विवरमन्यदशोस्तुयोगः । स्पष्टोभुजोभवतिचन्द्रभु-

जाशब्दोऽशुद्धेभुजेरविभुजाद्विपरीतादिकः । इतिसूर्यमभुजसाधनंभास्करा-
चायेंपासिद्धान्तशिरोमणावुक्तम् । तदुपपत्तिस्तुतट्टीकायांव्यक्ता । अनया
रीत्याभुजसाधनार्थंक्रान्तिज्ययोरग्रेस्राभ्ये।लम्बज्याकोटौत्रिज्याकर्णस्तदाक्रान्ति-
ज्याकोटौकःकर्णइत्यनुपातेन । तत्स्वरूपंतुप्रत्येकंसूर्यचन्द्रयोःसूर्यक्रान्तिज्या-
त्रिज्यागुणालम्बज्याभक्ता {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१ } चन्द्रस्पष्टक्रान्तिज्यात्रिज्यागुणा-
लंबयाभक्ता {चं.क्रां.ज्या.त्रि.१ } अनयोःस्वस्वशङ्कतलसंस्कार्यम्।तत्रशृङ्गोन्नत्यर्थं
सूर्येणभगवतासूर्यादयास्तकालिकगणितस्यैवाभ्युपगमात् । तत्रसूर्यशङ्कोर-
भावात्तच्छङ्कतलाभावाच्चसूर्याग्रैवसूर्यभुजःसिद्धः । चन्द्रस्यतुतदाशङ्कोःसद्रा-
वाच्छङ्कतलमुत्पद्यतेतत्तुलम्बज्याकोटावक्षज्याभुजस्तदाशङ्कोटौकोभुजइत्यनु-
पातेनतात्कालिकचन्द्रोन्नतनतकालसाधितत्रिभ्राधिकारोक्तचन्द्रमहाशङ्कगु-
णिताक्षज्यालम्बज्याभक्तेतिदक्षिणमेवशङ्कतलस्वरूपम् {अक्षज्या.चं.शं.१ } इदं
चन्द्रदक्षिणाग्रायांयोज्यम् । चन्द्रस्यदक्षिणोभुजः । चन्द्रोत्तराग्रायांतुहीन-
चन्द्रस्योत्तरोभुजः । चन्द्रोत्तराग्रायाहीनमिदंचन्द्रस्यदक्षिणोभुजः । यथा
दक्षिणोभुजः {चं.क्रां.ज्या.त्रि.अक्षज्या.चं.शं.१ } वा {चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.
चं.शं.१ } उत्तरोभुजः {चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } अयंचन्द्रभुजःसूर्याग्रयेक-
दिश्यंतरितोभिन्नदिशियुक्तःस्पष्टःशृङ्गोन्नत्युपयुक्तोभुजः । यथामूर्यस्यदक्षि-
णगोले {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१
चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } इदंभुजद्वयंस्पष्टोभुजोभवतिचन्द्रभुजांशइत्यु-
क्तेर्दक्षिणम् । सूर्यभुजस्यन्यूनत्वेनशोभ्यात् । सूर्यभुजस्याधिरुत्वेतु {सू.क्रां.
ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां. ज्या.
त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } इदंभुजद्वयमुत्तरम् । इन्द्रोऽशुद्धेभुजेरविभुजाद्विपरीतदि-
क्कइत्युक्तेः । योगेत्तरोभुजः {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.

शं१ } सूयोत्तरगोलेऽपि { सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ } { सू.
लं१ } { सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ } { सू.
लं१ }

क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ } इदंभुजद्वयं दक्षिणमा अन्तरेतु सू-
लं१ }

यंभुजस्यन्यूनत्वउत्तरोभुजः { सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ }
लं१ }

मर्यभुजस्याधिकत्वेतु { सूर्यक्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ }
लं१ } द-

क्षिणोऽयंभुजः । इन्दोः शुद्धे भुज इत्युक्तत्वात् । अत्र नवसुपक्षे प्रथमपक्षे मूर्यचन्द्रक्रान्तिज्ययोरेकदिशयोरन्तरं त्रिज्यागुणितं तन्मूर्यक्रान्तिसम्बद्धं चैतेनोनाक्षज्येन्दुशङ्घातो लम्बज्याभक्त इति । चन्द्रक्रान्तिसम्बद्धं चैतेन युतस्तद्घातो लम्बज्याभक्त इति सिद्धम् । तत्राक्षांशानां दक्षिणत्वेनैकदिशियोगार्थं चन्द्रशेषे दक्षिणत्वमूर्यशेषे उत्तरत्वं भिन्नदिशिवियोगार्थं कल्पितम् । युक्तं चैतत्सूर्यक्रान्त्यधिकत्वे मूर्याच्चन्द्रस्योत्तरत्वात् । शृङ्गोन्नतौ चन्द्रस्यैवमाधान्याच्च । द्वितीयपक्षे क्रान्तिज्ययोर्भिन्नदिशयो योगेन तादृशेन तद्घातमूर्नकृत्वा लम्बज्ययाभजेदित्यत्रापियोगस्याप्येन्तरार्थमुत्तरदिक्त्वं चन्द्रक्रान्तेरुत्तरत्वेन दक्षिणस्थसूर्याच्चन्द्रस्युत्तरामुत्तरत्वाच्च । तृतीयपक्षे क्रान्तिज्ययोरेकदिशयोरन्तरे मूर्यसंबद्ध एव तादृशे तद्दधऊन इति वियोगार्थमन्तरस्योत्तरदिक्त्वम् । द्वयोर्दक्षिणगोलस्थत्वेऽप्यधिकसूर्यान्वूनचन्द्रस्योत्तरत्वात् । चतुर्थपक्षे भिन्नदिशयोः क्रान्तिज्ययोर्गोलादृशे तद्दधऊन इति वियोगार्थयोगस्योत्तरदिक्त्वम् । चन्द्रस्योत्तरदिक्स्थत्वात् । पञ्चमपक्षे तु चतुर्थपक्षोक्तं तुल्यत्वात् । षष्ठपक्षे क्रान्तिज्ययोर्भिन्नदिशयो योगे दक्षिणस्तद्वधे योगार्थं चन्द्रस्य दक्षिणगोलस्थत्वात् । सप्तमपक्षे क्रान्तिज्ययोरेकदिशयोरन्तरं मूर्यसम्बद्धं तद्घातद्वेषेणो ज्यमित्यन्तरं दक्षिणम् । द्वयोर्दक्षिणगोलस्थत्वेऽपि चन्द्रस्य न्यूनत्वेनार्कादक्षिणस्थत्वात् । अधिकत्वे तु उत्तरं तद्दधे हीनमिति । अष्टमपक्षे क्रान्तिज्ययोरेकदिशयोरन्तरे चन्द्रसम्बद्ध उत्तरे तद्दधऊनः । चन्द्रस्याधिकत्वेनोत्तरस्थत्वात् । अन्यपक्षे तु समादिशयोः क्रान्तिज्ययोरन्तरं मूर्यसम्बद्धं तद्दधे योज्यमिति दक्षिणम् । चन्द्रस्य न्यूनत्वेन दक्षिणस्थत्वादित्युपपन्नं प्रथमश्लोकोक्तम् । अत्र केनचित् क्रान्तिशब्देन चापात्मकक्रान्ती गृहीत्वा तत्संस्कारः कृतस्तस्य ज्याकार्येति व्याख्यातम् । तदुपपत्तिविरुद्धम् । नहि भुजसाधने चापात्मकक्रान्ती प्रयोजकत्वेनोपपत्तौ । येन व्याख्योक्ता युक्ता । नवाक्रान्तिज्यायोगवियोगाभ्यां चापात्मकक्रान्तियोगवियोगयोर्ये तुल्ये येनोक्तं सद्गतं स्यात् । अन्यथाक्षांशक्रान्त्यंशसंस्कारांशज्यां चिनापिक्रान्तिज्याक्षज्ययोः संस्कारेण न तांशज्यायाः साधानापत्तेरिति दिक् । अयायं भुजस्त्रिज्या-

वृत्तइतिलाघवात्तात्कालिकेचन्द्रच्छायाकर्णमितवृत्तेस्वेच्छयासाधितस्त्रिज्यावृ-
त्तेऽयंभुजस्तदाचन्द्रच्छायाकर्णवृत्तेकइत्यनुपातेतेनक्रान्तिज्ययोः संस्कार-
मितमाद्यंखण्डं चन्द्रच्छायाकर्णगुणामितिसिद्धम् । त्रिज्यामितपूर्वगुणस्ये-
दानीन्तनत्रिज्यामितहरस्यतुल्यत्वेनद्वयोर्ताशाञ्च । अथापरखण्डं चन्द्रश-
ङ्कक्षज्याघातात्मकं चन्द्रच्छायाकर्णगुणां त्रिज्याभक्तं कार्यम् । तत्र त्रिज्याद्वा-
दशघातस्य चन्द्रशङ्कुभक्तस्य च्छायाकर्णत्वाच्छङ्कुत्रिज्यामितयोरुणहरयोः प्रत्येकं
नाशादक्षज्याद्वादशगुणेत्यपरं खण्डं सिद्धम् । द्वयोरैकदिशियोगोभिन्नादेश्य-
न्तरमितिसंस्कारोलम्बज्याभक्तोभुजः संस्कारदिक्कंसिद्धः । शङ्कः कोटिरिति
चन्द्रच्छायाकर्णवृत्तेभुजसाधनात् । तद्वत्तेकोटिरपिसाध्या । सातुनियताद्वा-
दश । नियतकोट्यर्थमेवभुजश्चन्द्रच्छायाकर्णवृत्तेसाधितःसूर्योदयास्तयोःसूर्य
शङ्कोरभावात्सूर्यशङ्कसंस्काराभावः । तदितरकालउक्तक्रिययाननिर्वाहः ।
कोटिभुजयोर्वर्गयोगान्मूलं कर्णइत्युपपन्नमध्याद्वेत्यादिश्लोकद्वयोक्तम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

भा०टी०-यह शेषलब्धफल लम्बज्यासे भाग करनेपर स्वदिकसूचक बाहु होगा ।
चन्द्रमाके शङ्कुका कोटिशानकरके दोनोंका वर्णयोग करके मूल करनेसे कर्ण
होगा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

अथशुक्लानयनमाह-

सूर्योऽनशीतगोलं स्यात्शुक्लं नवशतोद्धृताः ॥

चन्द्रविम्बाद्गुलाभ्यस्तद्वत्तद्वादशभिः स्फुटम् ॥ ९ ॥

सूर्योऽनितचन्द्रस्यफलानवशतभक्ताःफलंशुक्लम् । तच्चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तप्रका-
रेणागतचन्द्रविम्बाद्गुलैर्गुणितंद्वादशभिर्भक्तंफलंस्फुटंशुक्लंस्यात् । अत्रोपपत्तिः
दर्शान्तिसूर्यचन्द्रयोरन्तराभावादस्मद्दृश्याय चन्द्रगोलसूर्यकिरणप्रतिफलना-
भावाच्छौक्याभावः । ततोपथापथाकर्णचन्द्रःपूर्वतोऽन्तरितस्तथातथाचन्द्र-
गोलास्मद्दृश्यायचन्द्रपश्चिमभागक्रमेणशौक्यवृद्धिः । मध्यपद्माद्यन्तरेपी-
र्णमास्यन्तेचन्द्रगोलास्मद्दृश्यायसम्पूर्णश्चेतंभवति । इतःपद्माशिकलाभिः
खखाष्टदिग्भिर्द्वादशाहलक्ष्यासिचिम्बंश्चेतंतेदष्टेनसूर्योऽनचन्द्रफलागणनकिमित्य-
नुपातेप्रमाणफलयोःफलापवर्त्तनेनप्रमाणस्थानेनवशतम् । अतःसूर्योऽनचन्द्र-
स्यफलानवशतभक्ताःशौक्याभिर्द्वादशाहलक्ष्यासप्रमाणेनसिद्धम् । अतोद्वाद-
शाहलक्षप्रमाणेनेदंताभिमतचन्द्रविम्बाद्गुलव्यासप्रमाणेनकिमित्यनुपातंनोक्त-
सुपपन्नम् । अनेनप्रकारेणत्रिभान्तरेचन्द्रगोलास्मद्दृश्यायमर्धंश्चेतं
भवतीतिसिद्धम् । भास्कराचार्यस्तु 'कक्षाचतुर्यस्तरणोहचन्द्रःरुणान्तरे
तिर्यग्निनोपतोऽज्ञात् । पादोनपट्टकाष्टलवान्तरंरुणोदलंनृदृश्यंदलमस्यशु-
क्लम् ॥' इतिश्रुतौत्तवासानायामुक्तम् । शृङ्गोन्नत्यधिकारं । 'चन्द्रस्ययो-

जनमयश्रवणेनानिन्नोव्यकन्दुदोर्गुणइनश्रवणेनभक्तः ॥ तत्कार्मुकेणसहितः
खलशुक्लपक्षेकृष्णोऽमुनाविरहितःशशभृद्विधेयः । इतितदभिप्रेतश्चेतानयनो-
पयुक्तश्चन्द्रःसाधितइत्यलम् ॥ ९ ॥

मा०टी०—चंद्रमासे सूर्यको अलग करके कला करता हुआ ९०० से भाग करनेपर
शुक्लांश होगा । चन्द्रबिम्बांशुलीसे गुणकरके १२ से भागकरनेपर स्फुट शुक्ल होगा ॥९॥

अथश्लोकचतुष्टयेनशृङ्गोन्नतिपरिलेखमाह-

दत्त्वाकसञ्चितंविन्दुंततोवाहुंस्वदिङ्मुखम् ॥

ततःपश्चान्मुखींकोटिकर्णकोत्वग्रमध्यगम् ॥ १० ॥

कोटिकर्णयुताद्दिन्द्रोर्भिवंतात्कालिकंलिखेत् ॥

कर्णसूत्रेणादिकसिद्धिप्रथमंपरिकल्पयेत् ॥ ११ ॥

शुक्लंकर्णेनतद्विन्ध्ययोगादन्तर्मुखंनयेत् ॥

शुक्लाग्रयाम्योत्तरयोर्मध्यमत्स्योप्रसाधयेत् ॥ १२ ॥

तन्मध्यसूत्रसंयोगाद्दिन्द्रुत्रिस्पृग्लिखेद्धनुः ॥

प्राग्विम्बंयादृगेवस्यात्तादृक्तत्रदिनेशशी ॥ १३ ॥

समभूमावभीष्टस्यानेदिकसाधनं कृत्वापूर्वापरादक्षिणोत्तराच रेखाकार्या ।
तत्रदिकसम्पातेर्कसञ्चितमर्कसञ्ज्ञासञ्ज्ञातायस्येत्येतादृशमर्कसञ्ज्ञंविन्दुं चि-
ह्नंदत्त्वाकृत्वेत्यर्थः । ततोविन्दोःसकाशाद्भुजंपूर्वसाधितंस्वदिङ्मुखंस्वदिशा
दक्षिणोत्तरान्यतरातदभिमुखंदत्त्वाभुजाहलानिगणयित्वाचिह्नं कृत्वाततोभुजाग्र-
चिह्नात्पश्चान्मुखींपश्चिमदिकसमसूत्राभिमुखाप्रांकोटिद्वादशाहुलात्मिकां दत्त्वा
कर्णपूर्वसाधितंकोट्यग्रमध्यगकोत्वग्रचिह्नंमध्यंसूर्यसञ्ज्ञचिह्नंतयोगंतस्पृष्टम् ।
तदन्तरालेकर्णाहुलानिदत्त्वेत्यर्थः । कोटिकर्णरेखासंयोगेमध्यंप्रकल्प्यतात्का-
लिकंसूर्यास्तोदयकालिकंचन्द्रस्यसाधितंमण्डलंलिखेत् । तत्रलिखितचन्द्र-
विम्बेकर्णसूत्रेणकर्णरेखाया प्रथममादौ दिक्सिद्धिदिशानिष्पत्तिपरिकल्पयेत्
कुर्यात् । चन्द्रमण्डलंकर्णरेखायांयत्रलभंतत्रचन्द्रवृत्तेपूर्वा । कर्णरेखां
स्वमार्गेणाग्नेनिःसार्यंचन्द्रवृत्तपरिधौ यत्रकर्णरेखापरभागेलमातत्रपश्चिमा ।
तन्मत्स्याभ्यारंखादक्षिणोत्तराचन्द्रवृत्तेयत्रलभ्रातत्रदक्षिणोत्तरेतिफलितार्थः ।
शुक्लंपूर्वसाधितंकर्णेनकर्णरेखासंयोगतद्विन्ध्ययोगात्कर्णरेखाचन्द्रमण्डलपरिधयो-
सम्पातादपूर्वात् । अन्तर्मुखंचन्द्रवृत्तकेन्द्राभिमुखंनयेत् । शुक्लाग्रचिह्नंकु-
र्यात् । चन्द्रवृत्तान्तःकर्णरेखायांपश्चिमचिह्नाहुलाहलानिगणयित्वाचिह्नं

कुर्यादित्यर्थः । शुक्लाग्रयाम्योत्तरयोश्चन्द्रवृत्तान्तर्यत्रशुक्लाग्रचिह्नयत्रचन्द्र-
 वृत्तपरिधौदक्षिणोत्तरयोश्चिह्नंतयोरित्यर्थः । मध्येऽन्तराले मत्स्यौ प्रत्येकं साधयेत् ।
 शुक्लाग्रदक्षिणचिह्नाभ्यां मत्स्यशुक्लाग्रोत्तरचिह्नाभ्यां मत्स्यश्चेति पूर्वोत्तरीत्याम-
 त्स्यौ कुर्यादित्यर्थः । तन्मध्यमूत्रसंयोगात् । तयोर्मत्स्ययोर्मध्यमूत्रं मुखपुच्छस्पृ-
 ग्गर्भमूत्रं प्रत्येकं तयोर्यत्रचन्द्रमण्डलान्तस्तद्वहिर्वाकेंद्रशुक्लाग्रस्य पश्चिमत्वे पूर्वभा-
 गे संयोगः । पूर्वत्वे पश्चिमभागे संयोगः । स्वस्वमार्गेण प्रसारियोस्तयोः सम्पातस्त-
 स्मात्स्थानात् । बिन्दुत्रिस्पृक् । शुक्लाग्रबिन्दुर्योम्योत्तरयोश्चिह्नबिन्दुरिति बिन्दु-
 त्रितयस्पर्शिधनुर्वृत्तैकदेशात्मकं लिखेत् । सूत्रसम्पातशुक्लाग्रबिन्दन्तरालाद्दल-
 व्यासाधेन सम्पातस्थानाद्बिन्दुत्रयस्पर्ष्टवृत्तपरिधयेकदेशात्मकं चन्द्रमण्डलान्तश्चा-
 पंकुर्यादित्यर्थः । प्राक्पूर्वकाले लिखितं चन्द्रबिम्बम् । यादृक् । लिखितचा-
 पच्छेदेन यादृशं पश्चिमभागे भवति तादृशः । एवकारस्तद्विन्ननिरासार्थकः । त-
 स्मिन्दिने । शृङ्गोन्नतिगणिताश्रयीभूतसन्ध्यासमये चन्द्राकाशस्थो भवति ।
 अत्रोपपत्तिः । भुजस्तुमूर्याच्चन्द्रोपावतान्तरेण तद्रूपइति मूर्यस्थानं प्रकल्प्य त-
 स्माद्यथादिग्भुजोदेयस्तस्माच्छुक्लपक्षे पश्चिमादिकस्य स्य चन्द्रस्य शृङ्गोन्नतिर्भवती-
 तिमूर्यं चन्द्रयोर्दूर्ध्वाधरान्तरं कोटिर्दत्ता । मूर्यं चन्द्रयोरन्तरं तिर्यक्कर्णइतिकोऽय-
 ग्रमूर्यबिम्बान्तराले कर्णादत्तः । कर्णदानं कोटेः सरलत्वसिद्धयर्थम् । तत्रको-
 टिकर्णयोगे चन्द्रावस्थानाच्चन्द्रवृत्तं तन्मध्यत्वेन लिखितम् । कर्णमार्गेण शुक्ल-
 दर्शनाच्चन्द्रबिम्बे कर्णमूत्रानुरुद्धापूर्वापरातदनुरुद्धादक्षिणोत्तराच्च । शुक्लपक्षे
 चन्द्रपश्चिमभागेऽर्काभिमुखत्वेन शौक्ल्यार्त्पश्चिमस्थानात्कर्णरेखायां चन्द्रवृत्ता-
 न्तःश्वेतं दत्तम् । तत्रचन्द्रमण्डलेयाम्योत्तरचिह्नावधिकवृत्तैकदेशरूपंधनुः
 शुक्लाग्रबिन्दुस्पृष्टं चन्द्राकृतिदर्शनार्थकार्यम् । अतो बिन्दुत्रयस्पृष्टत्तस्य चन्द्र-
 ज्ञानार्थं प्रागुत्तरीत्या बिन्दुत्रयेभ्यो मत्स्यौ प्रसाध्य तत्सूत्रयुतिः । केन्द्रमस्माच्चापंत-
 थैव भवतीति चन्द्राकृतिः प्रत्यक्षा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

भा०टी०-अर्कसंज्ञकः बिन्दु अंकित करके अपनी दिशाके अनुसार बाहुपरिमाणकी
 रेखा खिंचे ॥ रेखाके अग्रभागमें पश्चिम मुखगामो कोटीके परिमाणमे रेखा गंगाकोटीके
 अग्रसे मध्यबिन्दुतककी रेखाही कर्ण होगी । जिस बिन्दुमें कोटी और कर्ण लगा है
 तिसके चारों ओर बिम्बके अनुसार घृणखिंचे ॥ कर्णसूत्र जिस दिशामें हो, वह दिशाही
 पूर्व समझले । जहां बिम्बवृत्त और कर्णरेखाका संयोग है, उस स्थानमे बिम्बमध्या
 भिमुखमें कर्णरेखाके ऊपर शुक्लपक्षमें दूरपर बिन्दुस्थापन करे । यह बिन्दु और
 बिम्बोत्तर बिन्दु और यह बिन्दु और बिम्ब दक्षिणबिन्दुमध्यमें दो मध्य बनाकर तिनके
 मुख व पूर्वसे निकली हुई रेखाके संयोगको केन्द्रकरना हुआ बिम्बु स्पृष्ट
 धनु रचना करे । पूर्वकालमे चन्द्रबिम्ब जैसा है उसदिने जैसा ही चंद्रमा दिगाई
 देना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

ननुपदर्थमयमुद्योगस्तस्याःशृङ्गोन्नतेर्ज्ञानंनोक्तमतआह-

कोट्यादिकसाधनातिर्यक्सूत्रान्तेशृङ्गमुन्नतम् ॥

दर्शयेदुन्नतांकोटिकृत्वाचन्द्रस्यसाकृतिः ॥ १४ ॥

कोट्याकोटिरेखाचन्द्रवृत्तेकर्णरेखावदिकसाधनात्परिलेखे शुक्लधनुषःकोटिमग्रभागात्मिकमुन्नतामुच्चोकृत्वादृष्टा । तिर्यक्सूत्रान्ते । दक्षिणोत्तररेखायाअन्ते अवसाने । उन्नतमुच्चंशृङ्गदर्शयेत् । सापरिलेखसिद्धा । आकृतिःस्वरूपम् । चन्द्रस्य आकाशस्थचन्द्रस्य । भवति । परिलेखसिद्धरूपमाकाशस्थचन्द्रप्रत्यक्षमित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । यथाचन्द्रवृत्तेकर्णरेखाचन्द्रदिशस्तथाकोटिरेखाचन्द्रवृत्तेसूर्यदिशस्तयोरन्तरंभुजचन्द्रवृत्तपरिणतः । अथचन्द्रदक्षिणोत्तरयोर्धनुष्कोट्योःसंलग्नत्वात्सूर्यदक्षिणोत्तराभ्यांकोटिरूपशृङ्गेणनतोन्नतेभवतस्तत्रभुजदिकंशृङ्गनतमातदितरदिकंशृङ्गमुन्नतम् । अतएवभास्कराचार्यैरुक्तम् । स्यात्तुशृङ्गवलयनान्यदिकस्थम् । इति ॥ १४ ॥

भा०टी०-कोटीत्ते दिक्साधन करके दक्षिणोत्तर तिर्यक्सूत्रके शेषभागमें चन्द्रमाका ऊंचा शृंग दिखावे । सोही आकाशके चन्द्रमाका आकार है ॥ १४ ॥

ननुसूर्योन्नचन्द्रस्यपङ्कभादिकत्वउक्तप्रकारेणचन्द्रविम्बाम्यधिकंशुक्लमापाति तत्कथंयुक्तव्याघातादित्यतस्तदुत्तरंविशेषंचाह-

कृष्णेपङ्कभयुतंसूर्यविशोध्येन्दोस्तथासितम् ॥

दद्याद्दामंभुजंतत्रपश्चिमंमण्डलंविधोः ॥ १५ ॥

कृष्णपक्षेपङ्कशिभिःसहितमर्कचन्द्राद्विशोध्य । तथालिप्तानवशतभक्ताइतिपूर्वप्रकारेण असितश्याममानेयम् । तथाचपूर्वोक्तशुक्लानयनंशुक्लपक्षएवचन्द्रशौक्लचवृद्धिज्ञानार्थम् । कृष्णपक्षेतुशौक्लहासात्कृष्णतावृद्धेःकृष्णानयनंयुक्तंशुक्लानयनम् । अतएवदर्शान्तमासस्यशुक्लकृष्णौदौपक्षावितिभावः । अथकृष्णपरिलेखार्थपूर्वोक्तिविशेषमाह । दद्यादिति । तत्रकृष्णपरिलेखविषयेवामंविपरीतंभुजंमण्डलंदद्यात् । अर्कचिद्भादुत्तरंभुजंदक्षिणतोदक्षिणंभुजमुत्तरतोगणकोदद्यात् । चन्द्रस्यमण्डलंपश्चिमंदर्शयेत् । यथाशुक्लपक्षेचन्द्रमण्डलस्यपश्चिमभागेशौक्ल्यंतथाकृष्णपक्षेचन्द्रमण्डलस्यपश्चिमभागेकृष्णाभिवृद्धिदर्शयेदित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । कृष्णपक्षारम्भेसूर्यचन्द्रयोःपङ्करादयन्तरम् । ततःपङ्कशिपर्यन्तंकृष्णाभिवृद्धिः । अतःपङ्कशिपुतसूर्येणवर्जितचन्द्रात्पूर्वप्रकारेणकृष्णानयनंयुक्तम् । अथशुक्लशृङ्गयत्रनतंतत्रकृष्णशृङ्गमुन्नतंयत्रचोन्नतंतत्रनतम् । अतःकृष्णपरिलेखार्थंभुजोविपरीतोदयः । तदपिकृष्णपश्चिमभागादेवाभिवृद्धम् । अतःकर्णरेखायांचन्द्रविम्बान्तःपश्चिमस्थानाद्देयम् । ततःमण्डलकृष्णशृङ्गोन्नतिरिति ॥ १५ ॥

भा०टी०-कृष्णपक्षमें चन्द्रस्पष्टसे ६ राशियुक्त सूर्य अलग करके शुक्रकी नाईं अक्षि-
निर्णय करे । राहुकी दिशाको बदलकर चन्द्रमंडलकी पश्चिम ओर अक्षि-
दिखावे ॥ १५ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गतिर्विनिरासार्थमाधिकारसमाप्तिफक्किकयाह-

चन्द्रोदयास्तयोः शृङ्गोन्नतिविषयत्वेनोक्तत्वादस्यामेवान्तर्भावो न स्वतन्त्राधि-
कारत्वमन्यथाग्रहोदयास्ताधिकारतदुक्त्यापत्तेः । एतेनचन्द्रोदयास्तयोः पूर्ण-
मास्यधिकारत्वंपर्वतोक्तनिरस्तम् । तत्संज्ञायांप्रमाणाभावादन्यथामावास्या-
धिकारत्वस्यैवसुवचत्वापत्तेरितिध्येयम् ॥ रंगनाथेनराचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥
शृंगोन्नत्याधिकारोऽयंपूर्णोऽगूढप्रकाशके ॥ इति श्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लाल-
देवज्ञात्मजरंगनाथगणकविरचितेगूढार्थप्रकाशकेऽशृंगोन्नत्याधिकारःसंपूर्णः ॥ १० ॥

इति शृङ्गोन्नत्याधिकारः ॥

दशवा अध्याय समाप्त ।

एकादशोऽध्यायः ।

अथपाताध्यायोव्याख्यायते । तत्रभेदद्वयात्मकपातस्यसम्भवंविवक्षुःप्र-
थमवैधृतसंज्ञापातस्यसम्भवमाह-

एकायनगतौ स्यातां सूर्याचन्द्रमसौ यदा ॥

तद्युतौ मण्डले क्रान्त्योस्तुल्यत्वे वैधृताभिधः ॥ १ ॥

सूर्यचन्द्रौ । सूर्याचन्द्रमसौधातायथापूर्वमकल्पयदिति श्रुत्युक्तप्रयोगः ।
एकायनगतौ । अभिन्नदक्षिणोत्तरायनस्थौ भवतस्तत्रयदायास्मिन्काले
तद्युतौ सूर्यचन्द्रयोर्भाद्योर्योगे मण्डले द्वादशराशिमिते सति तदा तयोः क्रान्त्योः-
समत्वे महापातरूपे वैधृतसंज्ञापातो भवति ॥ १ ॥

भा०टी०-सूर्य और चन्द्रमा जब एक अयनमें होते हैं और दोनोंका स्पष्ट योग १२
राशिके प्रमाणका होता है और क्रान्तिकी समता होती है, तब वैधृतिपात होता है ॥१॥

अथव्यतीपातसंज्ञपातस्यसम्भवमाह-

विपरीतायनगतौ चन्द्रार्कक्रान्तिलिप्तिकाः ॥

समास्तद्वाव्यतीपातो भगणार्धेतोयुतौ ॥ २ ॥

चन्द्रार्कविपरीतायनगतौ भिन्नायनस्थौ भवतस्तत्रयदा तयोः सूर्यचन्द्रयोर्भा-
द्योर्योगे भगणार्धे राशिपदके सति तयोः क्रान्तिकालास्तुल्या भवन्ति तदा त-
स्मिन्काले व्यतीपातसंज्ञकः पातो भवति । अत्रोपपत्तिः । समक्रान्तिकालौ

महापातकालः । तत्रस्पष्टक्रान्त्योरतिवैलक्षण्योपचयापचययोनियमाभावाच्चसमकालोदुर्लक्ष्यइतिमध्यमक्रान्त्योः समत्वकालात्पूर्वमपरत्रवाश्रवशेनशरसंस्कृतक्रान्तिसमत्वंभवतीतिनिश्चित्यवस्तुभूततत्कालज्ञानार्थप्रयमंतदासत्रकालस्थमध्यमक्रान्तिस्तुल्यस्पज्ञानमावश्यकंतत्सूर्यचन्द्रयोःक्रान्तिसमत्वंभुजस्तुल्यत्वेसम्भवतिभुजोत्पन्नत्वात् । भुजसमत्वंसूर्यचन्द्रयोःषड्राशिमितयोगेद्वादशराशिमितयोगेवाषड्राशिमितान्तरेऽन्तराभावेवाकुतएवमितिचेच्छृणु । तत्रान्तराभावेद्वयोस्तुल्यत्वेनभुजसाम्येविवादाभावः । एवंपङ्मान्तरेऽपीतरयोर्विषमपदस्थयोःसमपदस्थयोर्वाक्रमेणपदगतैप्ययोस्तुल्ययोर्भुजत्वमित्यविवादः । षड्द्वादशराशियोगेतुतयोर्विषमसमपदस्थत्वात्क्रमेणतुल्यगतैप्यत्वेनभुजतुल्यत्वम् । रविगोलायनसन्धिस्ययोस्तुक्रान्तिपरमभावत्वइतितत्रापितदन्तरयोगयोः षड्द्वादशराशयोर्पयायोग्यसत्त्वात्क्रान्तिसाम्यंसहजतएव । अतएकायनस्थयोर्भिन्नगोलस्थयोर्द्वादशराशियोगेएकगोलायनस्थयोर्न्तराभावेक्रान्तिसाम्यम् । एवंभिन्नायनस्थयोरेकगोलस्थयोः षड्राशियोगेगोलभेदस्थयोः षड्राशयन्तरेक्रान्तिसाम्यमितियुतावित्युपलक्षणादन्तरइत्यापिज्ञेयम् । ननुतद्युतौमण्डलेमगणार्धतयोर्धुतावित्युक्तेनक्रमेणगोलभेदैकयोरन्तरनिरासार्थकोक्तिस्तत्रापिक्रान्तिसाम्यत्वेनानिर्वायत्वात् । अत्रैकायनगतावितिषिपरीतायनगतावितिचस्वरूपोक्तिरनावश्यकतीत्येयम् । वस्तुतस्तुसूर्यचन्द्रयोर्द्वादशमितेयोगेऽन्तरेवावैधृताख्यक्रान्तिसाम्यम् । षड्राशमितेतयोर्योगेऽन्तरेवाव्यतीपाताख्यक्रान्तिसाम्यमितितात्पर्योक्तिः । अतएवाग्नेभास्करेन्दोरिस्त्र्याशुक्तंयुक्तमितितत्वम् ॥ २ ॥

भा०टी०-विपरीत अयनमें गर्धीहुई चन्द्रमा और सूर्यकी क्रान्तिकला समान होनेपर और तिनका स्पष्ट योग ६ राशिके प्रमाणका होनेपर व्यतीपात पात होता है ॥ २ ॥

ननुक्रान्त्योःसाम्येकर्यपातोभवतीत्यतआह-

तुल्यांशुजालसंपर्कात्तयोस्तुप्रवहावृतः ॥

तद्वह्नेभभवोवह्निर्लोकभावायजायते ॥ ३ ॥

तयोश्चन्द्रसूर्ययोः । तुकारात्क्रान्तिसाम्यकालिकयोः । तुल्यांशुजालसंपर्कात्समाकिरणानांजालसमूहस्तयोरन्योन्याभिसुखयोःसम्पर्कात् । एकीभावापन्नत्वात् । तद्वह्नेभभवःसूर्यचन्द्रयोरन्योन्याभिसुखयोर्द्वह्नेकोधोविम्बकेन्द्रयोर्दृष्टूपयोःकोधः परस्परभिसुखेनदीख्याधिक्यतदुत्पन्नोऽग्निः । प्रवहावृतःप्रवह्वायुप्रव्वलितः । लोकाभावायजनानामशुभफलायजायते ॥ ३ ॥

भा०टी०-द्वैतिकांकी किरणो मिलनेसे दृष्ट रूप क्रोधसे उत्पन्न अग्नि प्रवह चायुद्धापा प्रव्वलित होकर मनुष्योंको अशुभ फल देता है ॥ ३ ॥

अथायं वह्निर्व्यतीपाताख्यो वैधृताख्यो वेत्यत आह-

विनाशयति पातोऽस्मिँल्लोकानामसकृद्यतः ॥

व्यतीपातः प्रसिद्धोऽयं संज्ञाभेदेन वैधृतिः ॥ ४ ॥

अस्मिन्क्रान्तिसाम्यकाले । प्रसिद्धः पूर्वश्लोकोक्तस्वरूपः । पातो वह्निः । यतः कारणात् । असकृत्त्वसम्भवेन वारंवारम् । लोकानां विनाशयति नाशं करोति । अतः कारणादयं वह्निर्व्यतीपातसंज्ञोऽयमेवाग्निः संज्ञाभेदेन नामान्तरेण वैधृतिः संज्ञः तथा चोभयत्र पाताख्यो वह्निर्भवतीति भावः ॥ ४ ॥

भा० टी०-क्रान्ति साम्यकालमे सदां पातवह्नि (अग्नि) लोगोंका नाश करती है इसकारण तिसको व्यतीपात कहते हैं, अथवा वैधृति संज्ञा होती है ॥ ४ ॥

अथ तत्स्वरूपमाह-

सकृष्णोदारुणवपुर्लोहिताक्षो महोदरः ॥

सर्वानिष्टकरोरौद्रो भूयो भूयः प्रजायते ॥ ५ ॥

सक्रान्तिसाम्यकालोत्पन्न उभयसंज्ञकः पाताख्योऽग्निपुरुषः कृष्णः श्यामः । दारुणवपुः कठिनशरीरः लोहिताक्ष आरक्तनेत्रः । महोदरः पृथुदरः । अतएव सर्वानिष्टकरः सर्वलोकानामशुभकारकः । रौद्रः क्षयकारकः । भूयो भूयोऽनेकवारम् । प्रजायते । प्रत्येकं क्रान्तिसाम्यकाल उत्पन्नो भवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥

भा० टी०-पीत, कृष्णवर्ण, कठिन शरीर, लाल नेत्र, महोदर, सब लोकोका अशुभ करनेवाला, क्षयकारी और अनेकवार होता है ॥ ५ ॥

अथ स्पष्टकालज्ञानं विवक्षुः प्रथमं तादृशयोः सूर्यचन्द्रयोः सायनांशयोः क्रान्ति साध्ये इत्याह-

भास्करेन्दोर्भचक्रान्तश्चक्रार्धावधिसंस्थयोः ॥

दृक्कुल्यसाधितांशादियुक्तयोः स्वावपक्रमौ ॥ ६ ॥

सूर्यचन्द्रयोर्दृक्कुल्यसाधितांशादियुक्तयोः प्राक्चक्रं चलितं हीनेलायाकांत्करणागते इत्यादिना दृग्गोचरीभूतं साधितमंशादिकं तेन संस्कृतयोरित्यर्थः । एतेन पूर्वसाधारणोक्तिरपि स्पष्टीकृता क्रान्तयोः सायनोत्पन्नत्वात् । भचक्रान्तर्भचक्रं द्वादशराशयस्तन्मध्ये । संस्थयोः स्थितयोः पर्यायोर्गोद्वादशराशयस्तयोरित्यर्थः । चक्रार्धावधिसंस्थयोः । चक्रार्धराशिपङ्क्तदवधितदन्तःस्थितयोर्पर्यायोर्गोराशिपङ्क्तयोरित्यर्थः । स्वौस्वकीयो । अपक्रमौ साध्यौ । सूर्यस्य क्रान्तिः साध्या चन्द्रस्य विज्ञेयसंस्कृता क्रान्तिः साध्येत्यर्थः ॥ ६ ॥

भा० टी०-दृक् कुल्य साधित अंशादि-संस्कृत (अयनांश-संस्कृत) चंद्र सूर्यका स्पष्ट योग जिस समयमे १२ मे या ६ राशिके निकट होगा, तिस समयके अपक्रमौ (क्रान्ति) को निर्णय करना चाहिये ॥ ६ ॥

अयसाधितक्रान्तिभ्यांस्वकालात्स्पष्टपातकालस्यगतैप्यत्वं विशेषचश्लोका-
भ्यामाह-

अथौजपदगस्येन्दोःक्रान्तिर्विक्षेपसंस्कृता ॥

यदिस्यादधिकाभानोःक्रान्तेःपातोगतस्तदा ॥ ७ ॥

ऊनाचेत्स्यात्तदाभावीवामंयुग्मपदस्यच ॥

पदान्यत्वंविधोःक्रान्तिर्विक्षेपाच्चेद्विशुध्यति ॥ ८ ॥

अथसूर्यचन्द्रयोःक्रान्तिसाधनानन्तरम् । चन्द्रस्यविषमपदस्यस्य ।
विक्षेपसंस्कृताक्रान्तिः । स्पष्टक्रान्तिरित्यर्थः । यदियाहि । सूर्यस्यविष-
मसमान्यतरपदस्थस्य साधितक्रान्तेःसकाशादधिकास्यात् । तदार्ताहि ।
पातःस्पष्टक्रान्तिसाम्यात्मकः । गतः । साधितक्रान्तिकालात्पूर्वकालेजा-
तइत्यर्थः । चेद्याहि । सूर्यक्रान्तेर्विषमपदस्यचन्द्रस्पष्टक्रान्तिर्न्यूनाभव-
तितदार्ताहिस्पष्टक्रान्तिसाम्यरूपपातः । भावी । साधितक्रान्तिकालादुत्त-
रकालेभवतीत्यर्थः । ननुविषमपदेचन्द्रो न भवतितदागतैप्यत्वज्ञानंकर्यं
स्यादतआह । वाममिति । युग्मपदस्य । समपदस्थचन्द्रस्येत्यर्थः ।
चकारात्स्पष्टक्रान्तिःसूर्यक्रान्तेःसकाशादधिकोनावास्यात्तर्हात्यर्थः । वामम् ।
उक्तगतैप्यक्रमेणवैपरीत्यम् । एष्यगतत्वंपातस्यभवतीत्यर्थः । अथच-
न्द्रस्यविशेषमाह । पदान्यत्वमिति । चन्द्रस्यस्पष्टक्रान्तिक्रियायाम् ।
चेद्याहि । चन्द्रस्यविक्षेपसंस्कृतकेवलक्रान्तिर्विक्षेपाद्दिशुध्यतिही-
नाभवति । क्रान्तिर्वर्जितविक्षेपरूपास्पष्टक्रान्तिर्यदिस्यात्तदेत्यर्थः ।
पदान्यत्वंराश्यादिचन्द्राधिष्ठितपदभिन्नपदस्थत्वंचन्द्रस्पज्ञेयम् । सायन-
राश्यादिनासमपदस्थस्यचन्द्रस्यविषमपदस्थत्वम् । सायनराश्यादिनावि-
षमपदस्थस्यचन्द्रस्यसमपदस्थत्वंतत्पदसम्बन्धास्पष्टाक्रान्तिर्ज्ञेयित्यर्थः ।
अत्रोपपात्तिः । विषमपदेक्रान्तिरुपचितासमपदेऽपचिता । अतःसूर्य-
क्रान्तेर्विषमपदस्थेन्दुक्रान्तिरधिकातदाग्रेसुतरामधिकत्वादधिकान्त्युपचय-
स्यात्पत्वाच्च न्यूनपारविक्रान्त्याचन्द्रक्रान्तेःसमत्वमथिमकाले न भवति ।
अतःपूर्वकालेचन्द्रक्रान्तेर्न्यूनत्वादविक्रान्त्युपचयस्यान्यत्वाच्च तत्क्रान्तिसाम्यं
जातमित्यनुमितम् । एवंसमपदस्थेन्दुक्रान्तिरुनातदाग्रेसूर्ये-
क्रान्तेर्न्यूनातदाग्रेसुतरांन्यूनत्वात्तत्साम्याभावः । पूर्वत्वधिकत्वा-
त्तत्समत्वंजातमितिज्ञातम् । यदातुसूर्यक्रान्तेर्विषमपदस्थेन्दुक्रान्-
त्यधिकत्वेनतत्क्रान्तिसाध्यंभवतिपूर्वतन्पूनत्वेतदभावात् । एवंसूर्यक्रान्तेःस-
मपदस्थेन्दुक्रान्तिरधिकातदाग्रेसूनत्वेनतत्साम्यंभवति । अतपद्यतत्पत्वेव-

तमानइति । अत्रचन्द्रस्यविक्षेपवृत्तविषुवदृत्तेलभंयत्रतत्रस्पष्टक्रान्तिरभावा-
द्गोलसन्धिः । तस्मात्त्रिभान्तरेविक्षेपवृत्तेऽयनसन्धिः । स्पष्टक्रान्तिस्तदन्त-
रालउपचितापचितायनसन्धिस्थक्रान्त्यनधिका । यदाचन्द्रक्रान्तिर्मध्यमाश-
रभिन्नदिकाशरादल्पातदाशराच्छोधनेनस्पष्टक्रान्तिर्मध्यमक्रान्तिसम्बन्धपद-
भिन्नपदसम्बन्धाभवति । अतः पदान्यत्वंविधोःक्रान्तिर्विक्षेपाच्चेद्विशुध्य-
ति । इतिसम्यगुक्तं । भास्कराचार्योक्तंच । चक्रेचक्रार्धेचव्ययनाशोर्कस्य
गोलसंधिःस्यात् । एवंत्रिभेचनवभेऽयनसन्धिव्ययनतभागेऽस्य ॥ अयनां-
शोनितपातादोःकोटिज्येलयुज्यकोत्येये । तेगुणसूर्यैरश्वैर्गुणितेभक्तेकृतैःसूर्यैः ॥
अयनांशोनितपातेमृगकक्ष्यादिस्थितेहिपडरामैः । कोटिफलयुतविहीनैर्वा-
द्दुफलंभक्तमातांशैः । मेपादिस्थेगोलायनसन्धीभास्करस्योनौ । तौचन्द्र-
स्यस्यातांतुलादिपट्टकस्थितेतुसंयुक्तौ । गोलायनसन्ध्यन्तंपदंविधोरत्रधीम-
ताज्ञेयम् । रविगोलवदस्पष्टास्पष्टाक्रान्तिःस्वगोलदिकच्छिनः । इतिपदज्ञा-
नम् । अनेनैवप्रकारेणचन्द्रस्पष्टक्रान्तेःपदंज्ञेयंविक्षेपवृत्तसम्बन्धत्वात् । नसा-
धारणपदज्ञानेनस्पष्टक्रान्तेःक्रान्तिवृत्तसम्बन्धाभावात् अन्यथापदज्ञानासम्भ-
वापत्तेः । एतदङ्गीकारेपदान्यत्वमित्याद्यर्थव्यर्थमपिभगवतातदर्थेनैतादृशं
पदंज्ञापितमन्ययातदनुक्यापत्तेरितिदिक् ॥ ७ ॥ ८ ॥

भा०टी०-भोजपदमें स्थित चंद्रमाकी विक्षेप-संस्कृत क्रान्ति रविक्रान्तिसे अधिक
होनेपर पात गत हुआ है । अल्प होनेपर भावी है । युग्मपदमें तिसरे विपरित है । जो
विक्षेपसे क्रान्ति अलग करनी हो तो चंद्रमा और पदको प्राप्त करता है ॥ ७ ॥ ८ ॥
अथगतैप्यकालानयनंविषुःप्रथमंस्पष्टक्रान्तिसाम्यानयनप्रकारंशोकत्रयेणाह-

क्रान्त्योर्ज्येत्रिज्ययाभिन्नेपरक्रान्तिज्ययोद्धृते ॥
तच्चापान्तरमर्धवायोज्यंभाविनिशीतगो ॥ ९ ॥
शोध्यंचन्द्राद्गतेपातेतत्सूर्यगतिताडितम् ॥
चन्द्रभुक्त्याहृतंभानोलिप्तादिशशिवत्फलम् ॥ १० ॥
तद्वच्छशाङ्कपातस्यफलंदेयंविपर्ययात् ॥
कर्मेतदसकृत्तावद्यावत्क्रान्तीसमेतयोः ॥ ११ ॥

सूर्यचन्द्रयोःसाधितक्रान्त्योर्ज्येकार्येतेत्रिज्ययागुणितं । परक्रान्तिज्य-
या । परमापरमज्जातुसत्तरन्मगुणेन्दवः । इतिपूर्वोक्तपरमक्रान्तिज्य-
येत्यर्थः । भक्ते । तयोःफलयोर्धनुर्पाकायं । चन्द्रस्ययदात्रिज्याधिकंफलं
तदोक्तप्रकारेणधनुषोऽसम्भवात्रिज्ययानवत्पंशास्तेद्रेष्ट्रज्यया रुदित्यनुपातेनधनुः-
कार्थमथवात्रिज्यातोपदधिकंतदुक्तकमधनुषायुक्ताश्चतुःपञ्चाशच्छतकलाधनुः

स्यादितिर्धर्म्यम् । तयोरन्तरमर्थम् अन्तरार्थम् । चाधिकल्पा-
 र्थकः । अथवाविषयव्यवस्थार्थकः । सातुयदान्तरमल्पतदान्तरम् । य-
 दातुबह्वन्तरन्तदान्तरार्थग्राह्यमिति । भाविनिभविष्यत्पाते । चन्द्रेराश्यात्म-
 के । तत्कलात्मकयुक्तकार्यम् । गतेपातेसति चन्द्राद्दीनकार्यचन्द्रः स्यात् ।
 सूर्यसाधनमाह । तदिति । चन्द्रसम्बन्धिसंस्कृतफलम् । स्पष्टसूर्यगत्या
 गुणितंस्पष्टचन्द्रगत्याभक्तंफलंकलादिकंचन्द्रवत् । चन्द्रयुतहीनक्रमेणसूर्ययुत-
 हीनकार्यसूर्यः स्यात् । चन्द्रपातसाधनमाह । तद्वदिति । चन्द्रपात-
 स्यफलंकलादिकम् । तद्वत् । चन्द्रफलंपातगत्यागुणितंस्पष्टचन्द्रगत्या
 भक्तंविपर्ययात् । व्यत्यासात् । देयंसंस्कार्यम् । चन्द्रयुतही-
 नक्रमेणचन्द्रपातेहीनयुतंकार्यम् । चन्द्रपातः स्यात् । उक्तक्रियातिदे-
 शमाह । कर्मेति । पत् उक्तकर्मगणिताक्रियारूपम् । अस-
 कृत् अनेकवारम् । साधितसूर्यात् । सूर्यक्रान्तिप्रसाध्यसाधितचन्द्रपाता-
 भ्यांचन्द्रस्पष्टक्रान्तिप्रसाध्यताभ्यांक्रान्तिभ्यांक्रान्त्योर्ज्येष्ठ्यादिनाचापान्तरं-
 र्धवातत्क्रान्तिभ्यामवगतगतैष्यपातलक्षणवशात् द्वितीयचन्द्रेहीनयुतवृ-
 तीयचन्द्रः स्यात् । आद्यसूर्यचन्द्रगतिभ्यामवगतसूर्यपातफलंद्वितीयसूर्य-
 पातयोर्धोक्तंसंस्कृतंतृतीयसूर्यपातौ । अन्यःसूर्यचन्द्रपातेभ्यःसूर्यचन्द्रक्रान्ति-
 भ्यांसाधिताभ्यांचापान्तरंरर्धवातृतीयचन्द्रेतत्क्रान्त्यवगतगतैष्यपातवशात्सं-
 स्कृतंचतुर्थचन्द्रः स्यात् । आद्यसूर्यचन्द्रगत्यवगतस्वफलंसंस्कृतौतृतीयसूर्यपा-
 तौचतुर्थसूर्यपातौस्तः । एवमेभ्यःपञ्चमाश्चन्द्रसूर्यपाताउक्तरीत्यासाध्यांइत्युत्तरो-
 चरंसुदुःसाध्याइत्यर्थः । अवधिमाह । तावदिति । यावद्यदवधितयोःसूर्यचन्द्रयोः
 क्रान्तीस्पष्टक्रान्तितुल्येस्तस्तावत्तदवधिक्रियाकार्येत्यर्थः । अत्रौपपातिः ।
 मध्यमक्रान्तिसाम्यरूपपातकालिकस्पष्टक्रान्तिभ्यांस्पष्टक्रान्तिसाम्यरूपवस्तु-
 भूतपातकालोगतैष्यत्वेनज्ञातोऽपि विशेषतस्तत्कालज्ञानार्थमसूर्यचन्द्रयोः क्रान्ती
 समैस्पष्टेउपपन्नेकार्ये । तत्रमध्यपातकालाद्गतैष्यपातवशाद्भीष्टकालेचन्द्रसूर्य-
 पातान्प्रसाध्यतयोःक्रान्तीसाध्ये । एवंसाधितक्रान्त्योर्देवातुल्यत्वंतदैवस्पष्टपा-
 तः । अथानियमात्प्रथमंपूर्वाग्रिमकालेचन्द्रसाधनार्थंचन्द्रस्येष्टांशाहीनायो-
 ज्याश्चेत्तिनियताभागाउक्तप्रकारानीताएवेष्टाःकल्पिताः । तथाहि ।
 सूर्यक्रान्तिज्यातः परक्रान्तिज्ययान्यूनयाचतुर्दशशतमितयात्रिज्यातुल्या
 दीर्घ्यातदेष्टक्रान्तिज्यायाःकेत्यभीष्टदौर्ज्यायाश्चापंसायनसूर्यभुजएव । एवंचंद्र-
 स्पष्टक्रान्तिज्यातश्चापंसायनसूर्यभुजाभ्यूनमधिकंभवति । क्रान्तिसमत्वाभावात् ।
 यद्यपिन्यूनचतुर्दशशताधिकस्पष्टक्रान्तिरुक्तरीत्याभुजज्यायास्त्रिज्याधिकत्वेनचा-
 पाकरणमशक्यंतथापित्रिज्याधिकस्यक्रमचापलिप्ताःसस्ताधिवाणाधनुरुक्तमा

त्स्यात् । इति सिद्धान्तशिरोमण्युक्तवैपरीत्येन त्रिज्यातोयदधिकंतदुत्क्रमचापयु-
क्ताश्चतुःपञ्चाशच्छतकलाइत्यनेन चापोत्पत्तौ न क्षतिः । एतेन चापासम्भवशङ्क-
यासार्धाष्टविंशत्यंशानां ज्यापरमक्रान्तिज्येति । स्वायनसन्धिस्थस्पष्टक्रान्तिज्या-
चेति च निरस्तम् । ग्रन्थेययोः परमक्रान्तिज्यात्वानुक्तेः । स्पष्टक्रान्तिसाम्यान्तर-
मप्युक्तरीत्या कर्मान्तरनिवारणानुपपत्तेश्च । क्रान्त्योस्तुल्यत्वेऽपि हरभेदात्तत्रापात्त-
रसद्भावेन क्रियाकुण्ठनासम्भवात् । न ह्यसकृत्कर्माणि स्वाभीष्टसिद्धयनन्तरं कर्मांतरं
सम्भवति । अप्रसिद्धैः स्वरूपव्याघाताच्च । तत्रापायोरन्तरमिष्टांशाश्चन्द्रस्य गतै-
प्यपातवशाद्दीनयुता अभीष्टचन्द्रो भवति । तदिष्टांशानां बहुत्वे बहुपरिवर्तैर्भी-
ष्टसिद्धिरतोऽल्पपरिवर्तैर्भीष्टसिद्धयर्थं तदर्धमिष्टांशा इति । अथैते चन्द्रस्येष्टांशा
इत्येभ्यश्चन्द्रगतिप्रमाणेनैते तदासूर्यपातगतिभ्यां कइत्यनुपातेन तयोश्चन्द्रकालि-
कत्वसिद्धयर्थमिष्टांशा एते सूर्यस्य संस्कृताश्चन्द्रवदभीष्टसूर्यो भवति । पात-
स्य तु चक्रशुद्धत्वेन विपरीतत्वात्पातेष्टांशाः पातस्य व्यस्तं संस्कार्या अभीष्टपातो भ-
वति । एभ्यः सूर्यचन्द्रयोः स्पष्टक्रान्तीसाध्ये । तयोरसमत्वउक्तरीत्या चन्द्रस्ये-
ष्टांशा एतत्साधितचन्द्रे संस्कार्याः । न प्रथमचन्द्रे । तत्क्रान्तिजत्वाभावात् ।
अन्यथा समक्रान्त्यनन्तरमपि तयोरिष्टांशाभावे प्रथमचन्द्रसूर्यपातानां तत्संस्कृतेऽ-
प्यविकारात्तत्क्रान्त्योर्द्वितीयपरिवर्तक्रान्तिसमत्वेन कर्मान्तरसम्भवात् क्रियाकु-
ण्ठनत्वानुपपत्तेः । अव्यवहितपूर्वग्रहयोजने त्वन्त्यकर्मणरवसिद्धेः । कर्मान्त-
रासम्भवाच्च । सूर्यपातयोरिष्टांशास्तु पूर्वचन्द्रसूर्यस्पष्टगतिभ्यामेव स्वल्पान्तरा-
त्कार्याः । अव्यवहितपूर्वकाले स्पष्टगत्यज्ञानात् । एवमसकृत्करणेन क्रान्त्योः साम्य-
मुत्तरोत्तरपरिवर्तान्तरे भवत्येवेत्युपपन्नं क्रान्त्योर्ज्ये इत्यादि श्लोकत्रयम् । ११ । १० । ११

भा० टी०-दोनोकी क्रान्तिज्या, त्रिज्यासे गुणकरके परमक्रान्तिज्यासे भाग करनेपर जो
दो ज्या हो तिनके धनुका अन्तर या तिस्से आधापात भागी होनेपर चंद्रमासे योगकरे ।
पातगत होनेपर सो चंद्रमासे वियोगकरे । ऊपर कहा हुआ फल सूर्यगतिसे भागकरके
जो होगा तिसको चंद्रमाकी नाई सूर्यसे संस्कार करे । सूर्यका रीतिके अनुसार
पातस्पष्टमे विपरीतरूपसे संस्कार करे । इस प्रकार संस्कार क्रान्तिकी छमता न होने
तक असकृत् साधन करे ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

अथक्रान्तिसाम्यं पातइति स्पष्टं कथं यस्तत्कालज्ञानार्थं साधितक्रान्तिसाम्यं स-
न्धिविचन्द्रासन्नार्धरात्रात्पातकालस्य गतगम्यत्वमाह-

क्रान्त्योः समत्वे पातोऽथ प्राक्षिप्तांशो निते विधौ ॥

हनिऽर्धरात्रिकाद्यातो भावात्कालिकेऽधिके ॥ १२ ॥

सूर्यचन्द्रयोः स्पष्टक्रान्त्योः साम्ये स्पष्टपातः स्यात् । अथानन्तरम् । स्पष्ट-
पातसम्बन्धी साधितचन्द्रः पूर्वानुसन्धानेनापाततोयदिनीयो भवति तदास-

त्रार्धरात्रकालेस्पष्टचन्द्रो मध्यस्पष्टाधिकारोक्तप्रकारेणसाध्यः । तस्मादर्धरात्रकालिकाच्चन्द्राप्रक्षिप्तांशोनितेक्रान्तिचापान्तरेणतदधेनवायुतोन्निते चन्द्रेस्पष्टक्रान्तिसाम्यसम्बद्धसाधितचन्द्रेन्यूनेसतितदर्धरात्रकालात्पातकालोगतः । तात्कालिकेक्रान्तिसाम्यकालिकसाधितचन्द्रेऽर्धरात्रकालिकचन्द्रादधिकेसतितदर्धरात्रकालात्पातकालेऽप्य इत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । यद्यपिस्पष्टक्रान्तिसाम्यसम्बद्धचन्द्रमध्यक्रान्तिसाम्यकालिकचन्द्राभ्यां वक्ष्यमाणप्रकारेणपातकालस्य मध्यक्रान्तिसाम्यकालाद्द्रुतैप्यवद्यादिज्ञानंभवतीतिनिकटार्धरात्रिकचन्द्रात्सत्साधनं पुनस्तद्द्रुतैप्यकथनंचगौरवम् । आर्धरात्रिकस्पष्टचन्द्रसाधनक्रियाधिक्यात् । तथापिचन्द्रगतेरतिमहत्त्वेनप्रतिक्षणंगतेर्वद्वन्तरेणान्यादृशत्वाद्बहुकालान्तरेबहुकालान्तरितस्पष्टगत्यानीतधत्वात्मकस्यातिस्थूलत्वादासत्रकालिस्वल्पान्तराच्चासन्नार्धरात्रिकःस्पष्टचन्द्रोऽग्रन्योक्तःसस्पष्टगतिकोऽवश्यमपेक्षितः । अतस्तस्माच्चन्द्रात्स्पष्टक्रान्तिसाम्यसम्बद्धचन्द्रस्पन्पूर्वाधिकत्वेकमेणतदर्धरात्रात्स्पष्टपातोगतैप्यइतिसम्यगुक्तम् । अतएव । समीपतिथ्यन्तसमीपचालनंविधौस्तुतकालजयैवयुज्यते । इतिभास्कराचार्योक्तंसङ्गच्छते ॥ १२ ॥

भा०टी०-सूर्य और चंद्रमाकी क्रान्तिसमताही पात है । प्रक्षिप्तांश संस्कृत चन्द्र मध्यरात्रिक चंद्रसे हीन होनेपर मध्यरात्रमे पातगत और तिस कालका चंद्रमा अधिक होनेसे पातभावी होता है ॥ १२ ॥

अथस्पष्टपातकालज्ञानमाह-

स्थिरीकृतार्धरात्रेन्द्रोर्द्वयोर्विवरलित्तिकाः ॥

पाष्टिघ्नाश्चन्द्रभुक्त्याप्ताःपातकालस्यनाडिकाः ॥ १३ ॥

स्थिरीकृतार्धरात्रेन्द्रोःस्पष्टक्रान्तिसाम्यसम्बद्धसाधितासकृत्क्रिया निपतचन्द्रस्तदासन्नार्धरात्रिकस्पष्टचन्द्रः । तपोरुभयोः । अत्रद्वयोरिति पूर्वपदार्थव्यक्तीकरणाय । अन्यथैकवचनप्रमादाद्याकुलतापत्तेः । अन्तरकलाःषष्ट्याशुणिताअर्धरात्रिकचन्द्रस्पष्टकलात्मकगत्याभक्ताःफलम् । पातकालस्यार्धरात्राद्द्रुतैप्यस्पष्टक्रान्तिसाम्यस्यघटिकाभवन्ति । अर्धरात्राद्द्रुतैप्यक्रमेणफलघटीभिः पूर्वमुत्तरत्रस्पष्टक्रान्तिसाम्यरूपपातःस्यादित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । चन्द्रस्पष्टगत्याषष्टिसावनघटिकास्तदास्वाभीष्टार्धरात्रकालिकक्रान्तिसाम्यकालिकस्पष्टचन्द्रयोरन्तरकलाभिःकाइत्युपपन्नमुक्तम् । साधितसूर्यस्यप्राथमिकचन्द्रगतिग्रहणेनस्थूलत्वादार्धरात्रिकस्पष्टसूर्यादुत्तरित्यापातकालानयनंस्थूलनोक्तमितिध्येयम् ॥ १३

भा०टी०-क्रान्तिसाम्यगत चंद्रमा और मध्यरात्र चंद्रमाकी अन्तरकला ६० से गुणकरके चंद्रभुक्तिद्वारा भागकरनेपर मध्यरात्रसे पातकालके स्पष्टका अन्तर होगा ॥१३॥
अथपातकालस्यास्थित्यर्थानयनमाह-

रवीन्दुमानयोगार्धपष्ट्यासङ्गुण्यभाजयेत् ॥

तयोर्भुक्तयन्तरेणाप्तस्थित्यर्थनाडिकादितत् ॥ १४ ॥

सूर्यचन्द्रयोश्चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तप्रकारेणयेविम्बमानकलेस्वस्वगतिकलो-
त्पन्नेतयोरैक्यस्यार्धपष्ट्यागुणयित्वासूर्यचन्द्रयोः कलात्मकस्पष्टगत्योरन्तरेणभ-
जेत् । यल्लब्धतदघटिकादिकंस्थित्यर्थपातकालात्पूर्वमपरत्रचस्थित्यर्थकालप-
र्यन्तंपातस्यावस्थानमित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । सूर्यचन्द्रविम्बकेन्द्रयोरेक-
चुरात्रवृत्तस्थत्वेविषुवदृत्ताद्भयतस्तुल्यान्तरत्वे वापातमध्येकेन्द्रसाम्याद्विषुव-
दृत्तात्क्रान्तिमूत्रस्थोमण्डलपारीधिप्रदेशोयआसन्नःसविम्बपृष्ठप्रान्तः । दूर-
स्थस्तुविम्बाग्रप्रान्तः । याम्योत्तरगमनेनपातस्योक्तेः । तत्रशीप्रविम्बाग्र-
प्रान्तमन्दपृष्ठविम्बप्रान्तयोस्तथात्वेपातारम्भः । सूर्यविम्बाग्रप्रान्तचन्द्रविम्ब-
पृष्ठप्रान्तयोस्तथात्वेपातान्तः । अतआद्यन्तकालाभ्यांक्रमेणपूर्वोत्तरकालयो-
श्चन्द्रार्कविम्बान्तर्गतप्रदेशानां केषामप्युक्तरूपस्थितित्वाभावेनसूर्यचन्द्रयोस्त-
थाभावात्पाताभावइत्यादिकालमारभ्यान्तकालपर्यन्तंसूर्यचन्द्रयोस्तथात्वात्पा-
तस्थितिःपातमध्यकालेक्रान्त्यन्तराभावःपाताद्यन्तकालयोर्मानैक्यार्थतुल्यंक्रा-
न्त्यन्तरम् । तेनतत्तुल्यान्तरस्यापचयकालउपचयकालश्चाद्यन्तस्थित्यर्थे ।
तत्रतत्कालानयनंसूर्यचन्द्रगत्यन्तरेणपष्टिघटिकास्तदामानैक्यखण्डकलाभिः
काइत्यनुपातेनोक्तमुपपन्नम् । यद्यपिप्रमाणेच्छयोःसमजातित्वाभावादनुपातोऽ-
सङ्गतःक्रान्तेर्दक्षिणोत्तरान्तरस्योपचयापचययोः सूर्यचन्द्रगत्यन्तरस्यपूर्वापरा-
न्तरस्योपचयापचयाभ्यामतिविलक्षणत्वात् । तथापिगणितलाघवार्थभगवता
स्वल्पान्तरत्वेनानुपातो लोकानुकम्पयाङ्गीकृतइत्यदोषः । भास्कराचार्यस्तु ।
मानैक्यार्थगुणितंस्पष्टघटीभिर्विभक्तमाद्येन । लब्धघटीभिर्मध्यादादिःप्रागग्रत-
श्चपातान्तः ॥ इतियुक्तमुक्तम् । केचित्तुपष्टिघटिकाभिर्ग्रहान्प्रचाल्यक्रान्तिःस्प-
ष्टासाध्या । प्रत्येकंययोरन्तरंयोगोवागत्यन्तरमितिभास्कराभिमतमाहुः ॥ १४ ॥
भा०टी०-सूर्य और चंद्रमाके मान योगार्द्धको ६० से गुणकरके तिसके भुनयन्तरसे
भाग करनेपर स्थित्यर्द्ध दण्ड होना ॥ १४ ॥

अथपातस्यादिमध्यान्तकालानाह-

पातकालःस्फुटोमध्यःसोऽपिस्थित्यर्थवर्जितः ॥

तस्यतम्भवकालःस्यात्तत्संयुक्तोऽन्त्यसंज्ञितः ॥ १५ ॥

स्थिरीकृतार्थरात्रेत्यादिनास्पष्टःपातकालःक्रान्तिसाम्यस्यकालआनीतोम-
ध्यसञ्ज्ञोज्ञेयः । समध्यकालआनीतस्थित्यर्थेनहीनस्तस्यपातस्यसम्भवकाल
आरम्भकालः । अपिःसमुच्चये । तत्संयुक्तः । स्थित्यर्थयुक्तोमध्यकालो-

अत्यसञ्ज्ञितः पातो भवति । पातस्यान्तकालो भवतीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिश्च-
न्द्रग्रहणस्पर्शमोक्षवत्स्पष्टा । स्वरूपं तु प्राग्व्यक्तीकृतम् ॥ १५ ॥

भा०टी०-पातकालो मध्य है । तिससे स्थित्यर्द्ध वियोग करनेपर पातका सम्भवकाल
और स्थित्यर्द्ध योग करनेसे अन्तकाल होता है ॥ १५ ॥

अथैतज्ज्ञानस्य प्रयोजनं किमित्यतः पातस्थितिकालो मङ्गलकृत्ये निषिद्ध इत्याह-

आद्यन्तकालयोर्मध्यः कालोज्ञेयोऽतिदारुणः ॥

प्रज्वलज्ज्वलनाकारः सर्वकर्मसुगर्हितः ॥ १६ ॥

पातस्यारम्भसमाप्तिसमययोरन्तरालवर्ती समयः । अत्यन्तकठिनः । स-
र्वेषु मङ्गलकृत्येषु निन्दितो ज्ञेयः । अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह । प्रज्वलज्ज्वल-
नाकार इति देदीप्यमानाग्निस्वरूपः । तथा च कृतमंगलकृत्यं भस्मावशेषं स्या-
दिति भावः ॥ १६ ॥

भा०टी०-सम्भवकालसे अन्त्यतक काल अतिदारुण है; जो देदीप्यमान अग्निस्वरूप
और समस्त शुभकर्मोंमें निन्दित है ॥ १६ ॥

ननु पातस्य क्रान्तिसाम्यत्वेन मूढमकालरूपत्वादागतमध्यकाल एव सूक्ष्मः शुभ-
कर्मसु निन्दितो न पातस्थित्यात्मकस्थूलकालः क्रान्तिसाम्याभावादित्यत आह-

एकायनगतयावदकैन्द्रोर्मण्डलान्तरम् ॥

सम्भवस्तावदेवास्य सर्वकर्मविनाशकृत् ॥ १७ ॥

सूर्यचन्द्रयोर्मण्डलान्तरं प्रत्येकं विम्बैकदेशरूपं यावद्यत्कालपर्यन्तमेकायनग-
तं तुल्यमार्गस्थितं भवति । तावत्तत्कालपर्यन्तम् । एवकारो न्यूनाधिकव्यवच्छेदा-
र्थकः । अस्पपातस्य । सकलशुभकर्मणामाचरितानानाशकारी । सम्भवत्प-
त्तिः । स्थितिरिति यावत् । नक्रान्तिसाम्यमात्रं स्थितिरलक्ष्यत्वात् । तथा च वि-
षुवद्गतादुभयतएकतो वा चन्द्रार्कविम्बैकदेशयोः कयोरपितुल्यान्तरिणयावदवस्था-
नं केन्द्रावस्थानाभावेऽपि विम्बसम्बन्धात्पातस्थितिः । अतएव । तावत्समत्वमे-
षक्रान्त्योर्विवरं भवेद्यावत् । मानैक्यार्थाद्गुणसाम्याद्धिम्बैकदेशनक्रान्त्योः ॥
इति भास्कराचार्योक्तं युक्ततरामिति भावः ॥ १७ ॥

भा०टी०-जितनी देर तक सूर्य और चंद्रमण्डलका कोई अंश एकत्वानुमे हो तो सर्व
कर्म विनाशकारी इसपातका सम्भव होता है ॥ १७ ॥

नन्वयंकेवलमंगलनाशकोनशुभकारक इत्यत आह-

ज्ञानदानजपश्चाद्ब्रतहोमादिकर्मभिः ॥

सन्ध्यासत्रैर्मूर्धे च तदसम्भवः कियंतिचिद्दिनानीतियावत्तावदुक्तमन्यत्रसत्सम्भावनाभवतीतिगोलयुक्त्याफलितम् । अथासम्भवलक्षणेऽपिक्रान्त्यन्तरस्यमानैक्यखण्डादल्पत्वे । एकायनगर्तयावदकेंद्रोर्मण्डलान्तरम् ॥ इतिपूर्वोक्तनपातसम्भवः । तत्रपातमध्यंतास्मिन्नेवकालोस्थित्यर्धतुरवीन्दुमानयोगार्धमित्युक्तरीत्यामानयोगार्धमितिस्यानेकान्त्यन्तरमानैक्यखण्डयोरन्तरं गृहीत्वा साध्यमितिध्येयम् ॥ १९ ॥

भा० टी०—विषुवत् निकटके चंद्रमा सूर्यकी क्रान्तिकी तुल्यता होनेपर दो पात दो बार होते हैं, नहीं तो दोनोकाही अभाव होता है ॥ १९ ॥

अथशुभकार्यमहापातस्यानिषिद्धत्वोक्तिप्रसंगात्पञ्चाङ्गान्तर्गतयोगान्तर्गतव्यतीपातस्यैवज्ञानमाह—

शशाङ्कार्कयुतोलिप्ताभभोगेनविभाजिताः ॥

लब्धंसप्तदशान्तोऽन्योव्यतीपातस्तृतीयकः ॥ २० ॥

अपनांशसंस्कृतयोश्चन्द्रसूर्ययोयोगस्वराश्यादेः कलाअष्टशतेनभक्ताः फलंसप्तदशान्तः । सप्तदशमध्येषोडशानन्तरंसप्तदशपर्यन्तमित्यर्थः । तदपिव्यतीपातः । अन्यएतदधिकारपूर्वोक्तातिरिक्तः । तृतीयएवतृतीयकः । सूर्यचन्द्रयोगान्तराभ्यां व्यतीपातद्वैविध्यात् । एवमुपलक्षणादुक्तरीत्याफलंसप्तदशित्यनन्तरंसप्तविंशतिस्तदातृतीयोवैधृतिः । तत्सञ्ज्ञपातस्यापियोगान्तराभ्यांद्वैविध्यादिति । अत्रोपपत्तिः । विष्कम्भादिव्यतीपातः सप्तदशो योगइति ॥ २० ॥

भा० टी०—चंद्रमा और सूर्यकी कला मिलाकर २७ से भाग करनेपर भागफल १७ अन्तमें (निकट) होनेपर व्यतीपात नामक तीसरा पात होताहै ॥ २० ॥

अथप्रसङ्गादेतत्तुल्यनिषिद्धेगण्डान्तमसन्धीविवक्षुस्तयोः स्वरूपज्ञानमाह—

सापेन्द्रपौष्ण्यधिष्ण्यानामन्त्याः पादाभसन्धयः ॥

तदग्रभेष्वाद्यपादोगण्डान्तं नामकीर्त्यते ॥ २१ ॥

आश्लेषाज्येष्ठारैवतीनक्षत्राणामन्त्याश्चतुर्यांश्चरणाः नक्षत्रसन्धयो भवन्ति । तदग्रभेषुतेपामाश्लेषाज्येष्ठारैवतीनक्षत्राणामग्निमनक्षत्रेषुमपामूलाश्विनीनक्षत्रेष्वित्यर्थः । प्रथमचरणोगण्डान्तं नामप्रसिद्धमुच्यते । यद्यप्याश्लेषाज्येष्ठारैवतीनक्षत्राणामन्तिमंपटिकादग्रमपामूलाश्विनीनक्षत्राणामादिमंपटिकाटयामिति चतस्रोन्तरपटिकागण्डान्तम् । एतदतिरिक्तोनक्षत्रसन्धिः पूर्वनक्षत्रान्तरपटिकोत्तरनक्षत्रादिमपटिकेत्यन्तरालपटिकाद्वयंचन्द्रमण्डलसम्बन्धेनपटिकाः सार्द्धद्वयमितिसंहिताविरुद्धं तथापिसूर्योक्तस्यस्वतः प्रामाण्यान्नसतिः । अथवैफराक्य-

तार्थपादशब्दः करनेत्रादिवद्विसङ्ख्यावाचकः । घटिकाइत्यध्याहारश्च । तथाचद्विसङ्ख्यामिताअन्त्यघटिकानक्षत्रसन्धयः । प्रथमद्विघटिकामितः कालोगण्डान्तमित्यर्थः । अत्रापिगण्डान्तत्वाद्द्रसन्धिकथनमयुक्तगण्डान्तस्यतदन्तरालरूपत्वात्तथापितत्कालस्यनिषिद्धत्वोक्तितात्पर्याद्विभागद्वयेनोक्तावपितदन्तरालकालउत्तरोत्तरंकालस्यातिनिषिद्धत्वसूचनान्नक्षतिः ॥ २१ ॥

भा०टी०-भाञ्जेषा, ज्येष्ठा, रेवतीका चौथा चरण भसन्धि और अश्विनी, मघा और मूलका आदिषाद गण्डान्त है ॥ २१ ॥

अथैतदधिकारोक्तानांतुल्यनिषिद्धत्वमाह-

व्यतीपातत्रयंघोरंगण्डान्तत्रितयंतथा ॥

एतद्द्रसन्धित्रितयंसर्वकर्मसुवर्जयेत् ॥ २२ ॥

व्यतीपातानांत्रयंयोगवियोगात्मकौक्रान्तिसाम्यरूपौद्वौव्यतीपातौ । विषुवत्सन्धियौक्रान्तिसाम्यान्तरेणव्यतीपातस्तयोरैवभेदः । नपृथक् । पश्चाद्भ्रान्तर्गतयोगान्तर्गतव्यतीपातश्चेतित्रयंस्पष्टम् । उपलक्षणाद्वैधृतित्रयमपि । योगवियोगात्मकौक्रान्तिसाम्यरूपौद्वौवैधृतिसञ्ज्ञौ । विषुवत्सन्धियौक्रान्तिसाम्यान्तरेणावैधृतिसञ्ज्ञस्तुतयोरन्तर्गतः । नपृथक् । पश्चाद्भ्रान्तर्गतयोगान्तर्गतवैधृतियोगश्चेतिस्पष्टंत्रयम् । केचित्तुव्यतीपातवैधृतिसञ्ज्ञौव्यतीपातद्वयं सञ्ज्ञाभेदेनवैधृतिरितिपूर्वमुक्तेः पश्चाद्भ्रान्तर्गतयोगान्तर्गतव्यतीपातश्चेति व्यतीपातत्रयमित्यथाश्रुतमाहुः । घोरंदुष्टगण्डान्तत्रयम् । तथाघोरंनक्षत्रसन्धित्रयम् । एतत्पूर्वोक्तघोरम् । अतःकारणात्सर्वमाद्भ्रान्त्यकर्मसुशुभेच्छुरेतद्दुष्टंजह्यादित्यर्थः ॥ २२ ॥

भा०टी०-तीन व्यतीपात, तीन गण्डान्त, और तीन सन्धिगतकाळ अतिदूषितहैं । इह सब कर्मोंमें त्यागें ॥ २२ ॥

अथार्काशपुरुषःशिष्टावशिष्टंस्ववाक्यमुपसंहरति-

इत्येतत्परमंपुण्यंज्योतिषांचरितंहितम् ॥

रहस्यंमहदाख्यातंकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २३ ॥

हेमय तुभ्यामिति । एवमेतत् । शृणुष्वैकमनाइत्यादिसर्वकर्मसुवर्जयेदित्यन्तं ज्योतिषांग्रहनक्षत्रादीनांचरितंमाहात्म्यंगणितादिज्ञानमितियावत् । हितमिहलोकैकीर्तिकरं परमंपुण्यंपरत्र लोकउत्कृष्टंधर्म्यम् । अतएवमद्ग्रहस्यम् । अतिगोप्यमाख्यातंमयाकथितम् । अयस्वोक्तंयुन्यप्रतिपादितमेतस्यमनसिनिधितार्थनागतमितितदधरोष्ठस्फुरणदर्शनादनुमितंचास्मैमत्सङ्कोचेनस्वाशङ्कोदघाटनाशक्तायैतत्प्रतीक्षावसानेमयायुन्यापिवक्तव्यमित्याशयेनाह । किमिति । अतःपरंस्वमन्यदुक्तातिरिक्तंकिं कतरत् श्रोतुंज्ञानुमिच्छः

सि । तथाचमयातुभ्यंपूर्वमुक्तत्रयत्रयत्रतवसंशयस्तत्रतत्रमत्सङ्कोत्तमुपेक्ष्य
मांप्रतिप्रभ्रस्त्वयाकार्यः । तवसमाधानंकरिष्यामीतिभावः ॥ २३ ॥

भा०टी०-इससमय परमपवित्र ज्योतिष्क वर्गका महान् और हिवकर रहस्य ब्रह्म ।
अब क्या श्रवण करना चाहते हो ॥ २३ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यप्रतिपादिताधिकारासङ्गतिवपरिहारायारब्धाधिकारस-
मार्त्तिफक्किक्याह-

इतिस्पष्टम् । दशभेदंग्रहगणितमितिदशाधिकारात्मकग्रन्थपूर्वार्थं पाताधि-
कारसमाप्त्यासमाप्तमितुपाताधिकारान्तस्थेनेत्येतत्परमंपुण्यामित्यादिश्लोके-
नैवमूचितम् । रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे । पाताधिकारःपूर्णोयं
तद्गूढार्थप्रकाशके ॥ सूर्यसिद्धान्तगूढार्थप्रकाशकमिदंदलम् । रङ्गनाथकृतंदृष्टाल-
भन्तांगणकाःसुखम् ॥

इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचितेगूढा-
र्थप्रकाशकेपूर्वखण्डंपरिपूर्तिमगमत् ।

इतिसूर्यसिद्धान्तेपाताधिकारः ॥

एकादश अध्याय समाप्त ।

इति पूर्वखण्डम् ।

अथोत्तरखण्डे द्वादशोऽध्यायः ।

महादेवंवक्रतुण्डंवाणींसूर्यप्रणम्यच । कृष्णंगुरुरङ्गनाथोव्याख्याभ्युत्तरख-
ण्डकम् ॥ अधमुनींप्रतिमूर्यांशुरूपवचनमनुवाधानन्तरंमयासुरेणसूर्यांशुरूपः
पृष्टइत्याह ।

अथार्कांशसमुद्भूतंप्रणिपत्यकृताञ्जलिः ॥

भक्त्यापरमयाभ्यर्च्यपप्रच्छेदंमयासुरः ॥ १ ॥

अथसूर्यांशुरूपवचनश्रवणानन्तरंमयासुरोमयनामाश्रोतादैत्यःकृताञ्जलिः
रचितहस्ताम्राञ्जलिपुटः । अर्कांशसमुद्भूतंसूर्यांशोत्पन्नंपुरुषंस्वाध्यापकंगुरुंपर-
मयोत्कृष्टयाभक्त्या । आराध्यत्वेनज्ञानरूपया । अभ्यर्च्यसम्पूज्य । प्राणिपत्य
नमस्कृत्य । समुच्चयार्थशकारोऽत्रानुसन्धेयः । इदंक्षयमाणंप्रच्छपृष्टवान् ॥ १ ॥

भा०टी०-इसके उपरान्त मयासुरने सूर्यके भंडाले उत्पन्न हुए पुरुषको हाथ जोड़
परमभक्तिलिखित प्रणाम करके यह पूछा ॥ १ ॥

अथकिंप्रप्रच्छेद्यतस्तत्प्रभानुवादेप्रथमतस्तकृतंभूप्रभमाह-

भगवन्किम्प्रमाणाभूःकिमाकाराकिमाश्रया ॥

किंविभागाकथंचात्रसप्तपातालभूमयः ॥ २ ॥

हेभगवन्भूर्भूमिःकिम्प्रमाणाकियत्प्रमाण्यस्याःसा । किमाकारा कथमाकारः
स्वरूपयस्याःसा । किमाश्रयाकआश्रयोयस्याःसा । किंविभागाकथंविभागा
विभक्तांशयस्याःसा । अत्रभूम्यांपातालभूमयःपातालविभागरूपाआश्रयाः
सप्तसङ्ख्याकाःकथंतिष्ठन्ति । चःसमुच्चयार्थः । किमाकारेत्यादौप्रत्येकम-
न्वेति । अयमभिप्रायः । योजनानिशतान्यष्टावित्यादिनावगतभूमानंप-
श्चाशक्तौटिविस्तोर्णेतिसर्वजनावगतभूमानाद्भिन्नमिति । त्वदुक्तभूमानेसंशया-
त्किम्प्रमाणेतिप्रश्नः । अन्यथापूर्वभूमानकथनात् प्रभवैयर्थ्यापत्तेः ।
उक्तश्रुतत्वापत्तेश्च । एवंलम्बज्यान्नइत्यादिनास्पष्टपारिध्यन्तरसम्भवात्स-
र्वजनावगतादर्शाकारतायांभूमौतदसम्भवेनभवदभिमतत्वाकारस्तदतिरिक्त-
इतिकिमाकारेतिप्रश्नः । एवंतेनदेशान्तराभ्यस्तेत्यादिनाग्रहाणांभूम्यभि-
तोभ्रमणमूचनादाधारेशोपादौतेपामभितोभ्रमणासम्भवेनाधारेसंशयात्किमा-
श्रयेतिप्रश्नः । निराधारायाअवस्थानासम्भवात् । एतेनसर्वजना-
वगतभूस्वरूपातिरिक्तभूस्वरूपेणोत्तरार्धप्रभावापिप्रसङ्गादुक्तौसङ्गताविति ॥२॥

भा०टी०-हे भगवन्! इस पृथ्वीका परिमाण क्या है? आकार कैसाहै? किसके आश्र-
यसे टिकी है? क्या २ विभाग हैं। और किसप्रकारसे इसमें सप्तपाताल और भूमि है ॥२॥

अथकिमाश्रयेतिप्रश्नकारणेभूम्यभितोग्रहभ्रमणेसूर्यस्योपलक्षणत्वेनप्रभावाह-

अहोरात्रव्यवस्थांचविदधातिकथंरविः ॥

कथंपर्येतिवसुधांभुवनानिविभावयन् ॥ ३ ॥

सूर्यः । अहोरात्रव्यवस्थांदिनरात्र्योर्विवेकं कथंकेनप्रकारेणविदधातिकरो-
ति । अयंभावः । आदर्शाकारभूम्यामध्यमेरुस्तदभितोभूम्युपरिप्रदक्षिणत-
यासूर्यभ्रमणेनस्वदृश्यविभागेसूर्योदिनंस्वादृश्यविभागेरात्रिरितिसर्वजनावग-
ताद्भवदभिप्रेतंसूर्यभ्रमणंभिन्नंतीहत्वन्मतेसूर्योदिनंरात्रिचव्यवधायकाव्यवधाय-
कौविनाकथंकरोति । अन्येग्रहाअपिकथंस्वादिनंस्वरात्रिचकुर्वति । सूर्योपल-
क्षणत्वादिति । अथभूम्यभिमतोभ्रमणाङ्गीकारेभूरेवव्यवधायिकेत्यहोरात्रव्यव-
स्थायुक्तैवेत्यतःप्रश्नान्तरमाह । कथमिति । सूर्योभवनानिवक्ष्यमाणस्वरूपाणि
विभावयन् प्रकाशयन् सन्वसुधांपृथ्वीकथंकेनप्रकारेणपर्येतिप्रदक्षिणतयाभ्र-

मति । भूमैर्निराधारावस्थानासम्भवेनसाधारस्वेभूम्यभितोग्रहभ्रमणमाधारेवा-
धितमितिभावः ॥ ३ ॥

भा०टी०-और सूर्यनारायण किसप्रकारसे दिनरातकी व्यवस्था करते है? भ्रमण-
गणप्रकाश करके पृथ्वीपर कैसे पर्यटन करते हैं? ॥ ३ ॥

प्रश्नावाह-

देवासुराणामन्योन्यमहोरात्रंविपर्ययात् ॥

किमर्थतत्कथंवास्याद्भानोर्भ्रमणपूरणात् ॥ ४ ॥

पूर्वार्धपूर्वार्धेव्याख्यातम् । किमर्थकोऽर्थोऽभिप्रायोऽस्यतदित्यहोरात्रविशेषणम् ।
देवासुरयोर्दिनरात्रिश्चाभिन्नाकथनोक्ताव्यत्यासेनियामकाभावादितिभावः ।
तद्देवासुरयोरहोरात्रसूर्यस्पष्टादशराशिभोगादित्यर्थः । कथंकुतः । वाकारः
समुच्चयेभवति । उभयत्रनिष्पामकाभावाद्दुभयत्रममसन्देहः । दिनरात्रयोःसूर्य-
दर्शनादर्शननियामकत्वाद्यत्रसूर्यपणमासावधिदेवापश्यन्तितत्रासुरानपश्यन्ति ।
यत्रदेवाः पणमासावधिनपश्यन्ति तत्रासुराः पश्यन्तीत्यहंभगवताबोधनीय
इतिभावः ॥ ४ ॥

भा०टी०-देवता व असुरोंके दिनरात परस्पर विपरीत क्यों हैं? और यह क्यों
सूर्यकी १२ राशियोंके भ्रमणकी समानहै ॥ ४ ॥

अथप्रश्नान्तरेपूर्वोक्तश्लोकद्वयस्यतात्पर्यप्रश्नंचाह-

पिच्यंमासेनभवतिनाडीपष्ट्यातुमानुपम् ॥

तदेवकिलसर्वत्रनभवेत्केनहेतुना ॥ ५ ॥

पितृणामिदमहोरात्रंमासेनवर्षादधिकचान्द्रमासेनकेनहेतुनेत्यस्यंप्रत्येकंसम-
न्वयात् । केनकारणेनभवति । अन्यथाप्रभानुपपत्तेः । सावनवर्षोपष्ट्यामानु-
षंमनुष्याणामहोरात्रंकेनकारणेनभवतीत्यर्थः । नचयथा दिव्यन्तदहरुच्यतइ-
त्युक्तं तथापूर्वोक्तेपिच्यमानुषाहोरात्रयोरनुक्तेःप्रभावसङ्गातिवितिवाच्यम् । दि-
व्यंतदहरुच्यतइत्यनेनैवपूर्वोक्तसावनाहोरात्ररात्रचान्द्रमासयोस्तदहोरात्रसूच-
नात् । दिव्यमित्यत्रपितृणामनुक्तेःसूर्यसावनाहोरात्रस्यमानुषाहोरात्रत्वेनेतेपा-
मपिप्रत्यक्षत्वाच्चपरिशेषान्मासस्यैवपिच्यमाहोरात्रत्वसिद्धेः । ननुतथापिप्रत्यक्ष-
सिद्धमानुषाहोरात्रेप्रश्नाऽनुपपन्नप्वेत्यतस्तात्पर्यप्रश्नमाह । तद्वेति । तन्मा-
नुषाहोरात्रम् । एवकारस्तदन्यनिरासार्थकः । सर्वत्रसर्वलोकेकिलनिश्चयेन
केनकारणेननस्यात् । पितृदेवदेत्यानामप्रत्यक्षमहोरात्रंकथमङ्गीकृतम् । क-
थंचमानुषाहोरात्रंप्रत्यक्षसिद्धतेपामपिनोक्तमित्यर्थः ॥ ५ ॥

भा०टी०-पितृदिन एकमासका, और मनुष्योंका ६० घड़ीका दिन होता है, दिनरात सबके लिये एकसे क्यों नहीं होते? दिन, अब्द, मास और होरेके अधिपति एकप्रकारके क्यों नहीं होते ॥ ५ ॥

अथाहर्गणादवगतदिनमासवर्षेश्वरेषुतत्प्रसङ्गाद्दोरेश्वरेष्वंशंपश्चाद्ब्रजन्तोऽति-
जवादित्यत्रप्रश्रद्धयंचाह-

दिनाब्दमासहोराणामधिपानसमाःकुतः ॥

कथंपर्येतिभगणःसग्रहोऽयंकिमाश्रयः ॥ ६ ॥

दिनवर्षमासहोराणांस्वामिनोऽभिन्नाःकुतःकस्मान्नभवन्ति । यथादिनाधिप-
तित्वंमूर्यादीनांक्रमेणतथाप्रथमादिमासवर्षक्रमेणमूर्यादीनांक्रमेणमासवर्षाधि-
पत्वंयुक्तम् । आनयनेयुक्त्यप्रतिपादनादितिभावः यद्यपिपूर्वहोरेइवरानयनंनोक्त-
मितितत्प्रश्रोऽसंगतस्तथापिलोकप्रसिद्धतरोहोरेश्वरस्त्वयाकिमर्थनोक्तइतितत्प्र-
भ्रतात्पर्यमितिध्येयम् । द्युगणेनक्षत्रसमूहसग्रहोऽहसहितःकथंकेनप्रकारेण
पर्येतिभ्रमति । नक्षत्राणिग्रहाश्चकेनप्रयुक्ताःसन्तोभूम्यभितोभ्रमतीत्यर्थः ।
अथैषामन्तरिक्षावस्थानेऽपिप्रभ्रमाह । अयमिति । सग्रहोभगणोदृशमानःकि-
माश्रयःकआधारोयस्येति । विनाधारमन्तरिक्षावस्थानंनसम्भवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥

भा०टी०-भगण किस प्रकारसे ग्रहादिके साथ प्रदक्षिणा करते हैं, और उनका
आश्रय क्या है? ॥ ६ ॥

ननुकक्षाएवाधाराःपूर्वतत्रैवस्वमार्गंगाइत्युक्तेरेत्यतःकक्षाणांप्रभ्रचतुष्टयमाह-

भूमरूपयुर्पयूर्ध्वाःकिमुत्सेधाःकिमन्तराः ॥

ग्रहर्क्षकक्षाःकिम्मात्राःस्थिताःकेनक्रमेणताः ॥ ७ ॥

भूमेःसकाशादूर्ध्वमुच्चाग्रहर्क्षकक्षाग्रहनक्षत्राणामाकाशमार्गाःकिमुत्सेधाःकिया-
नुत्सेधलञ्चतायासांताः । भूमेःसकाशाद्ग्रहनक्षत्रमार्गकक्षाःकियदन्तरेण
संतीत्यर्थः । किमन्तराःकियदन्तरालंयासांताः । उत्तरोत्तरमुच्चाअपिपर-
स्परंतासांकियदन्तरालमित्यर्थः । किम्मात्राःकिमात्मिकाः । किंस्वरूपार्गकि-
प्रमाणावा । ताग्रहनक्षत्रकक्षाःकेनक्रमेणाधिष्ठिताःसन्ति । पूर्वकस्तदुत्तरंकइ-
त्यादिक्रमोन्नातइत्यर्थः ॥ ७ ॥

भा०टी०-पृथिवीसे ग्रहोंकी कक्षा कितनी ऊंची है? परस्परमें अन्तर कितना है? परि-
माण क्या है? और वह किसप्रकारसे स्थित है? ॥ ७ ॥

अथानुभवप्रभंतत्प्रसङ्गात्सूर्यकिरणप्रचारप्रभ्रंचपूर्वोक्तमानानांप्रश्रद्धयंचाह-

श्रीम्पेतीत्रकरोभानुर्नहेमन्तेतथाविधः ॥

कियतीतत्करप्राप्तिर्मानानिकतिकिचतः ॥ ८ ॥

ग्रीष्मर्तौसूर्योपयातीक्ष्णाकिरणउष्णाकिरणस्तथाविधस्तादृशोहेमन्तेनभवती-
तिकिम् । सूर्यस्यकिरणानां प्रातिर्गमनपद्धतिः कियतीकियत्प्रमाणा । मानानि
नाक्षत्रसावनचान्द्रसौरादीनिपूर्वोक्तानिकातिकियन्ति । उपक्रमएवसंक्षेपेणमा-
नान्युक्तानां तितत्त्वसंम्यङ्गज्ञातमित्यर्थः । तैर्मानैर्गिकप्रयोजनम् । चःसमुच्च-
यार्थः । प्रत्येकमन्वेति ॥ ८ ॥

भा०टी०-ग्रीष्ममें सूर्यकी किरणों तीव्र होती हैं, और हेमन्तमें तैसी नहीं होती;
तिनकी करप्रतिकी नियम क्याहै? कितने प्रकारके मान हैं? और तिनका प्रयोजन
क्या है ॥ ८ ॥

अथास्यप्रश्नमुपसंहरति-

एतमेसंशयंछिन्धिभगवन्भूतभावन ॥

अन्योनत्वामृतेछेत्ताविद्यतेसर्वदर्शिवान् ॥ ९ ॥

हेभगवन्षड्गुणैश्वर्यसम्पन्न । सर्वबोधकेतितत्पर्यार्थः । भूतभावन
भूतस्यातितकालस्यभावनाविचारोयस्य । भूतस्योपलक्षणाद्दर्तमानभवि-
ष्यतोरपिकालज्ञेति सिद्धोऽर्थः । त्वंमम । एतमुक्तंसंशयम् । जा-
त्यभिप्रायेणैकवचनम् । तेनमत्कृतान्प्रश्नानित्यर्थः । छिन्धिच्छेदय । नन्वह-
मिदानीमेतदुक्त्यैववक्तुंनशक्नोम्यन्यस्मात्संशयान्दूरीकुर्वित्यतआह । अन्यइति ।
त्वामृतेविना । अन्यःसर्वदर्शिवान्सर्वद्रष्टा । सर्वज्ञइत्यर्थः । छेत्तासंशयापनो-
दकः । नविद्यतेनास्ति । तथात्रैतावत्कालपर्यन्तंपथोक्तंतथान्यदापिकृपयावक्त-
व्यमितिभावः ॥ ९ ॥

भा०टी०-हे भूतभावन भगवन्! मेरे यह समस्त सन्देह दूर कीजिये; आपके सिवाय
सर्वदर्शा और संशयका छेदन करनेवाला कोईभी नहीं है ॥ ९ ॥

अयमुनीप्रतिसुनिर्मयासुरोक्तप्रभातुवादं कृत्वा सूर्याशुपुरुषोमयासुरंप्रतिपुन-
र्षदतिस्मेत्याह-

इतिभक्तयोदितंश्रुत्वामयोक्तंवाक्यमस्यहि ॥

रहस्यंपरमध्यायंततःप्राहपुनःसतम् ॥ १० ॥

ससूर्याशुपुरुषः । इतिपूर्वाक्तम् । भक्त्याराध्यज्ञानेन । उदित-
मुत्पन्नम् । मयेनकथितंवचनंश्रुत्वाऽऽरुण्यं । पुनार्द्धतीयवारंततःपूर्वाधोक्त्य-
नन्तरंतमयासुरंप्रतिपरार्द्धतीयमध्यायंप्रन्यम् । ग्रन्थस्यांतरसङ्गमित्यर्थः ।
अस्यग्रन्थपूर्वखण्डस्यहिनिश्चयेनरहस्यंगोप्यत्वेनतत्त्वभूतंप्राह । प्रकृपेणावद-
दित्यर्थः ॥ १ ॥

भा०टी०-भक्तिभावसे कहे हुए मयके पचन सुनकर सूर्यांग पुरुष फिर परमत्वाप-
रहस्य कहते हुए ॥ १० ॥

अथसूर्यांशुपुरुषवचनावुवादेसूर्यांशुपुरुषो मयासुरंप्रतिमदुकंसावधानतया
श्रोतव्यमित्याह-

शृणुष्वैकमनाभूत्वागुह्यमध्यात्मसञ्ज्ञितम् ॥

प्रवक्ष्याम्यतिभक्तानानादेयंविद्यतेमम ॥ ११ ॥

यतःकारणात् । अतिभक्तानामत्यन्तमद्भजनकारकाणांभवादृशांममसूर्यस्य
पुरुषस्य । अदेयमदातव्यंवस्तुनविद्यते । अतःकारणादहंत्वांप्रतिगुह्यंगोप्यम-
ध्यात्मसञ्ज्ञितमध्यात्मज्ञानसञ्ज्ञंयत्प्रवक्ष्यामिकथयिष्यामितत्त्वमेकमनाएक-
स्मिन्मदुकंमनोविद्यतेयस्यासौभूत्वाशृणुष्वश्रोत्रद्वारात्मनः संयोगेनप्रत्यक्षंकु-
र्वित्यर्थः ॥ ११ ॥

भा०टी०--अच्छा सो गुप्त अध्यात्मतत्त्वकां कदादाहं तुम एकान्तचित्तसे श्रवण करो ।
ऐसी कोई वस्तु नहीं है जो हम अतिभक्तोंको न देसके ॥ ११ ॥

गुह्यंवक्ष्यामीतिपदुकंतदाह-

वासुदेवःपरं ब्रह्मतन्मूर्तिःपुरुषःपरः ॥

अव्यक्तोनिर्गुणःशान्तःपञ्चविंशात्परोऽव्ययः ॥ १२ ॥

वसत्पदिमअगत्समस्तसमीपाजगतिममस्तेवमतीतिपमंतरुणियासुः ।
देवनाद्रासनादेवः । वासुश्चासौदेवश्चेतिवासुदेवः । तथाचोक्तम् ॥ 'मयंवा-
सौसमस्तंचयसत्यत्रेतिवैयतः । अतोऽमीवासुदेवाग्न्योविद्वद्विःपरिगीयते ॥'
इति । ननुवसुदेवस्यापत्यमिति विमहः । तस्यजगत्कारणतानिरूपणायमंगुणयो-
गात् । अस्मत्पक्षेपुनरुपादानकार्यस्याधारतयासायंयोपादानस्यानुस्यूततया
वासुदेवपुक्तत्वं । तथाचोक्तंश्रुती । 'इंशायाम्यमिदंममं' इत्यादि । भा-
गवतेच । 'अजनिचयमयंतद्रविमुच्यमियंनृभवेद्' इति । जीवानामपित्रद्व्यात्म-
कतयातद्धारणायपरमितिभयानामित्यर्थः । 'यस्मात्परमतीतोऽहमस्यद-
पिचोत्तमः ॥ अतोऽस्मिभेदेत्तोवैचप्रथितःपुरुषोऽनमः ॥' इतिरमृतः । तन्मू-
र्त्तिस्तरस्यावासुदेवस्यमूर्तिरंशः । इदंविशेषणंरश्मयमाण्यमद्रूपणम्य । चि-
न्मूर्तिरितिपाठन्नुपामादिवः । वासुदेवःमद्रूपेणइत्यस्मादावासुदेवात्मद्रूपेणइत्य-
स्वार्थस्यविशक्तिम्यामतीतिः । अव्यक्तइत्यतीन्द्रियइत्यर्थः । तथाचश्रुतिः ॥
'नतंविद्यथमइमाजानान्यपृष्णारमन्तंरंभुव । नोऽहंराजप्रावृताजन्प्यान्ना-
सुवृषजवथशामश्रान्ति ॥ नसंहर्षानिष्टानिरूपमम्यनन्धुपापश्यनिरश्चर्त-
नम्' इति । अव्यक्तत्वेदेतुनिर्गुणइति । शान्तःपदमिदंरहितत्वात् । पंच-
विंशात्परः । षोडशविहृतयःभक्तमृतिविहृतयोमूळमृतिश्चेतिचतुर्विंशति-

तत्त्वानि । पञ्चविंशस्तुजीवस्तस्मात्परइत्यर्थः । पञ्चविंशात्मकइतिपाठेज-
गदात्मकइति ॥ १२ ॥

भा०टी०-वासुदेव, परब्रह्म तन्मूर्ति परमपुरुष, अव्यक्त, निर्गुण, शान्त, अव्यय और
पञ्चीस वसुधोसे परे हैं ॥ १२ ॥

शुद्धस्वप्नज्ञानोजगत्कारणत्वासम्भवादाह-

प्रकृत्यन्तर्गतोदेवोवहिरन्तश्चसर्वगः ॥

सङ्कर्षणोऽयंमृद्वादातासुवीर्यमवामृजत् ॥ १३ ॥

प्रकृत्यन्तर्गतोमायोपहितोवहिरन्तश्चसर्वगोजगदुपादानत्वात् । एतानिसर्वा-
णिविशेषणानिसङ्कर्षणस्यवासुदेवांशस्यापिवासुदेवात्मकतावसानेनबोधानि ।
वासुदेवांशात्मकःसङ्कर्षणःप्रथमंजलानिनिर्माय । तास्वप्सु । वीर्यशक्तिवि-
शेषम् । अवामृजच्चिक्षेप ॥ १३ ॥

भा०टी०-जगत्को उपादानरूपसे प्रकृतिके अन्तर्गत हैं, सङ्कर्षण वहि और अन्तस्थ व
सर्वगत हैं, यह सृष्टिकी आदिके समय कारण वादिमें अपने वीर्यकी निक्षेप करते हैं १३

ततःकिमतआह-

तदण्डमभवद्वैमं सर्वत्रतमसावृतम् ॥

तत्रानिरुद्धःप्रथमंव्यक्तीभूतःसनातनः ॥ १४ ॥

तत्तच्छक्तिमिलितंजलहैमंसौवर्णमण्डंगोलाकारंसर्वत्रवहिरन्तश्चान्धकारे-
णावृतमभवत् । अन्यकारसहिताकाशेसुवर्णाण्डमजनीत्यर्थः । तत्रसुवर्णा-
ण्डआदावानिरुद्धःसनातनोनित्योवासुदेवांशसङ्कर्षणोऽंशरूपत्वाद्यक्तीभूतोऽभि-
व्यक्तः । नवृत्पन्नः । सत्कार्यवादाभ्युपगमात् । यथातिलेभ्यस्तैलंसदेवा-
भिव्यक्तंनवृत्पन्नम् ॥ १४ ॥

भा०टी०-वह जल अन्धकारसे छापे हुए सुवर्णका अंडरूप बन गया । तिसमें प्रथम
सनातन अनिरुद्ध व्यक्तरुप ॥ १४ ॥

अयास्याभिधान्तराणिलोकसुज्ञानार्थमाह-

हिरण्यगर्भोभगवानेपच्छन्दसिपठ्यते ॥

आदित्योद्वादिभूतत्वात्प्रसूत्यासूर्यउच्यते ॥ १५ ॥

एपसङ्कर्षणांशोऽनिरुद्धभगवान्पद्गुणैश्वर्यसम्पन्नश्छन्दसिवेदेहिरण्यगर्भः
सुवर्णाण्डमध्यरूपगर्भस्थितत्वात्पठ्यतेनिरुध्यते । वेदेऽस्यहिरण्यगर्भइति
प्रसिद्धमभिधान्तरमित्यर्थः । हिनिश्रयेनादित्यः । प्रथममभिव्यक्तत्वाद्उच्य-
ते । प्रसूत्या । अस्माजगतोऽभिव्यक्ततयापमानिरुद्धःसूर्यउच्यते ॥
“हिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रेभूतस्यजातःपतिरेकआसीत् ॥” इतिश्रुतिः ॥ १५ ॥

भा०टी०-वेदमें इनको हिरण्यगर्भ कहते हैं, आदिमें थे इसलिये आदित्य, और सृष्टिके अर्थ होनेके कारण सूर्य कहते हैं ॥ १५ ॥

अस्यरूपस्थितिचाह-

परंज्योतिस्तमःपारेसूर्योऽयंसवितेतिच ॥

पर्येतिभुवनान्येवभावयन्भूतभावनः ॥ १६ ॥

अयमनिरुद्धःसूर्यनामकःसविता । इतिनाम्ना । चःसमुच्चये । प्रसिद्धः । तमःपारेऽन्धकारस्यविरामेपरमुत्कृष्टंज्योतिस्तेजोरूपम् । अन्धकारनाशकइ-
तितात्पर्यार्थः ॥ “आदित्यवर्णतमस्तुपारे” इतिश्रुतिः॥एषसविताभूतभावनः
प्राण्युत्पत्तिस्थितिसंहारकारकोभुवनानिवक्ष्यमाणानिभावयन्प्रकाशयन्पर्येति ।
सुवर्णाण्डमध्येसदाभ्रमति ॥ १६ ॥

भा०टी०-यह अनिरुद्धही परम ज्योतिष्मान् सविता हैं । अन्धकारस्थानको लांघकर
भूतभावन सूर्यकिरणसे समस्त भुवनोंमें घूमते हैं ॥ १६ ॥

अथपरंज्योतिरितिपादंविष्टुण्वन्नन्यदप्येतत्स्वरूपंश्लोकाभ्यामाह-

प्रकाशात्मातमोहन्तामहानित्येपविश्रुतः ॥

ऋचोऽस्यमण्डलंसामान्युस्त्रामूर्तिर्यजूपिच ॥ १७ ॥

त्रयीमयोऽयंभगवान्कालात्माकालकृद्भिः ॥

सर्वात्मासर्वगःसूक्ष्मःसर्वमस्मिन्प्रतिष्ठितम् ॥ १८ ॥

प्रकाशरूपोऽन्धकारनाशकोऽतएवैपअनिरुद्धाख्यःसूर्योमहान्महत्त्वमिति ।
एवंविश्रुतोवेदपुराणादीनिरुक्तोऽस्यनिरुक्तस्यसूर्यस्य । ऋचः ऋग्वेदम-
न्त्रामण्डलंसामानिसामवेदमंत्राउस्त्राःकिरणायज्ञंपियत्रुवेदमंत्रामूर्तिःस्वरूपम् ।
चःसमुच्चये । अतएवायंनिरुक्तोभगवान्पाङ्गुण्यैश्वर्यसम्पन्नः । त्रयीमयोवे-
दत्रयात्मकः । कालरूपःकालस्यकारणम् । विभुर्जगदुत्पत्तिस्थितिनाशाय
ःसमर्थः । अतएवसर्वात्माजगत्स्वरूपःसर्वगःसर्वत्रस्थितोव्यापकःसूक्ष्मोऽव्या-
पकमूर्तिधारी । अस्मिन्निरुक्तसूर्येसर्वजगत्प्रतिष्ठितम् । एतेनव्यापकाव्या-
पकत्वयोरत्राविरोधः ॥ १७ ॥ १८ ॥

भा०टी०-प्रकाशरूप, तमोनाशक, और महान् शब्दसे सूर्य ख्यात हैं । ऋग्वेद इसका
मण्डल, सामवेद किरण, और यजुर्वेद तिनकी मूर्ति है । वेदत्रयात्मक यह भगवान्,
कालात्मा, कालकर्ता, अग्निमादिशुण्युक्त, सर्वात्मा, सर्वग, सूक्ष्म हैं और इसमेंही
समस्त प्रतिष्ठित है ॥ १७ ॥ १८ ॥

अथपर्येतिभुवनान्येपेत्यर्धविष्टुणोति-

रथेविश्वमयेचक्रंकृत्वासंवत्सरात्मकम् ॥

छन्दांस्यश्वाःसप्तयुक्ताःपर्यटत्येपेसर्वदा ॥ १९ ॥

त्रिलोक्यात्मकेरथेसंवत्सरात्मकंद्वादशमासात्मकं वर्षचक्रंनियोज्यसत्सत्छन्दांसिगायत्र्युष्णिगलुष्टुञ्जहतीपंक्तित्रिष्टुब्जगत्योऽश्वाःयुक्ताःसंयोजिताःकृत्वा । छन्दांस्यश्वास्तत्रयुक्तेतिपाठेसत्ताश्चान्तरथेनियोज्येत्यर्थः । सर्वदानित्यभेपोऽनिरुद्धनामापर्यटतिभ्रमति ॥ १९ ॥

भा०टी०-विश्वमय रथपर संवत्सर चक्रके द्वारा छंदोंको सात घोड़े बनाकर यह सदा भ्रमण करते हैं ॥ १९ ॥

अथास्यस्वरूपं ब्रह्मण उत्पत्तिं चाह-

त्रिपादममृतं गुह्यं पादोऽयं प्रकटोऽभवत् ॥

सोऽहंकारं जगत्सृष्ट्यै ब्रह्माणममृतं प्रभुः ॥ २० ॥

अस्य वेदात्मनस्त्रिपादं चरणत्रयममृतं दिवि ज्ञेयम् । अतएव गुह्यमगम्यमिदम् । पादश्चतुर्थं चरणः । अयं स्यात्वरजंगमात्मकजगद्रूपः प्रकटः प्रत्यक्षोऽभवत् ॥ “त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत्पुनाः” इति श्रुतिरपि व्यक्ता ॥ सोऽनिरुद्धनामाप्रभुरुत्पत्तिसमर्थः । अहंकारतत्त्वरूपं ब्रह्माणं पुरुषं जगत्सृष्ट्यै जगत्सर्जननिमित्तमसृजदुत्पादयामास ॥ २० ॥

भा०टी०-अमृतकी समान उनके तीन पाद छिपे रहते हैं । चतुर्थपादमें ही प्रकट जगद्ब्रह्म है । उस भ्रमाने अहंकाररूप ब्रह्माकी सृष्टिके छिपे उत्पन्न किया ॥ २० ॥

अथात्पादित ब्रह्मपुरुषं जगत्सर्जनार्थं नियुज्यस्वरूपं भ्रमवतिष्ठत इत्याह-

तस्मै वेदान्वरान्दत्त्वा सर्वलोकपितामहम् ॥

प्रतिष्ठाप्याण्डमव्येऽथ स्वयंपर्येति भाषयन् ॥ २१ ॥

अथ ब्रह्मोत्पादनानन्तरं स्वयमनिरुद्धनामा । तस्मै उत्पादित ब्रह्मपुरुषाय । वरानुत्कृष्टान्वेदान्दत्त्वा वेदोक्तमार्गं सृष्टिसर्जनार्थं सर्वलोकानां पितामहरूपं ब्रह्माणं सुवर्णाण्डमव्येऽप्रतिष्ठाप्यनिधाय । त्र्योऽत्रानुसन्धेयः । भाषयन्महाशयन्सन्पर्येति भ्रमति ॥ २१ ॥

भा०टी०-तिस ब्रह्मको सर्वोत्तम वेद देकर सर्वलोकके पितामहरूपसे अष्टमं स्थापित करके स्वयमपराश्रित होकर भ्रमण करते हैं ॥ २१ ॥

अथ ज्ञातमृष्टीच्छो ब्रह्मा चन्द्रसुर्पावस्मत्प्रत्यक्षात्पादयामासत्याह-

अथ सृष्ट्यां मनश्चक्रे ब्रह्माहंकारमृतिभृत् ॥

मनसश्चन्द्रमाजज्ञेसूर्यांऽक्ष्णोस्तेजसां निधिः ॥ २२ ॥

अथाधिकारप्राप्त्यनन्तरम् । अहङ्कारतत्त्वभूतिधारकोब्रह्मामृष्ट्यामनोन्तः
करणचक्रकरोतिस्म । ब्रह्मणोऽहंमृष्टिकरोमीतीच्छाजातेत्यर्थः । अनन्तरं
तस्यमनसःसकाशाच्चन्द्रमाजज्ञउत्पन्नः । चन्द्रोभवत्वितिमनसाचन्द्रोजातइ-
त्यर्थः । अक्ष्णोर्नैत्राभ्यांसकाशात्तेजसांनिधिराकरभूतःसूर्यउत्पन्नः । चक्षुरिन्द्रि-
यस्यतैजसत्वात् ॥ २२ ॥

भा०टी०-तिसके उपरान्त अहंकारभूतिधारी ब्रह्मानं जब सृष्टिकरनेका मन किया
तब मनसे चंद्रमा, और नेशके तेजसे तेज निधानरूप सूर्य उत्पन्न हुए ॥ २२ ॥

अथमहाभूतोत्पत्तिमाह-

मनसःखंततोवायुरग्निरापोधराक्रमात् ॥

गुणैकवृद्ध्यापञ्चैवमहाभूतानिजज्ञिरे ॥ २३ ॥

मनस आकाशोभवत्वितिच्छयात्मनः खमाकाशंततआकाशात्क्रमाद्यथो-
त्तरंवायुरग्निर्जलंपृथिवी । आकाशाद्वायुर्वायोरग्निरग्नेरापोऽग्नेःपृथिवीति
गुणैकवृद्ध्यागुणस्यैकोपचयेनमहाभूतानिपञ्चसदृख्याकानि । एवकाराभ्यूना-
धिकव्यवच्छेदः । जज्ञिरे उत्पन्नानि । शब्दगुणसहितमाकाशं शब्दस्पर्शगु-
णद्वयसमेतोवायुः शब्दस्पर्शरूपात्मकगुणत्रयसमेतोऽग्निः शब्दस्पर्शरूपपरसात्म-
कगुणचतुष्टयसमेतंजलं शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मकगुणपञ्चकसमेतापृथिवीति
स्फुटार्थाः ॥ २३ ॥

भा०टी०-मनसे प्रथम शून्य, फिर वायु, अग्नि, जल और धरती, एकगुणकी वृद्धिके
द्वारा पांचमहाभूतको उत्पन्न करते हुए ॥ २३ ॥

अथचन्द्रसूर्ययोःस्वरूपवदन्पञ्चताराणामुत्पत्तिमाह-

अग्नीपोमौभानुचन्द्रौततस्त्वङ्गारकादयः ॥

तेजोभूखाम्बुवातेभ्यःक्रमादुत्पन्नाः ॥ २४ ॥

सूर्यचन्द्रौमागुदितोत्पत्तीअग्निपोमौसूर्योऽग्निस्वरूपस्तेजोगोलकश्चाधुपत्वात् ।
चन्द्रस्तुसोमस्वरूपः । मयस्यसोमवाच्यत्वाज्जलगोलरूपः । अग्नीपोमावि-
तिप्रयोगश्छान्दसिकः । ततोऽनन्तरमङ्गारकादयोभौमादयःपञ्चताराग्रहास्ते
जोभूखाम्बुवातेभ्यःक्रमादुत्पन्नाः । तुकारादुक्तभूतस्यभागाधिक्यमन्यभूतानां
चभागसाम्यमित्यर्थः । मङ्गलस्तेजसउत्पन्नोऽतएवायमङ्गारकदृश्यते । तृथो
भूमितः । बृहस्पतिराकाशात् । शुक्रोजलात् । शनिर्वायोः ॥ २४ ॥

भा०टी०-अग्निसेजस्वरूप, रवि चंद्र आदिमें तदोपरान्त मंगलादि ग्रहगण तेज पुष्पी,
आकाश,जलवाएके क्रमालुसार पांच उत्पन्न हुए ॥ २४ ॥

अथराशीनक्षत्राणिचाह-

पुनर्द्वादशधात्मानंविभजद्राशिसञ्ज्ञकम् ॥

नक्षत्ररूपिणंभूयःसप्तविंशात्मकंवशी ॥ २५ ॥

पुनरनन्तरमात्मानंद्वादशधाद्वादशस्थानेपुराशिसञ्ज्ञकंविभजत् । मनः कल्पितं वृत्तं द्वादशविभागं राशिवृत्तमकरोदित्यर्थः । भूयोद्वितीयवारमात्मानं नक्षत्ररूपिणं सप्तविंशात्मकं विभजत् । मनः कल्पितं तदेव वृत्तं सप्तविंशतिविभागं चाकरोदित्यर्थः । ननु न्यूनार्थिकविभागाः कथं न कृता उक्तसङ्ख्यायां न्यायिकाभावादित्यत आह । वशीति । इच्छाविषयं वशं विद्यते यस्येति वशी स्वतन्त्रेच्छस्यनियोगानर्हत्वात् । स्वेच्छया सत्सङ्ख्याकाविभागाः कृता इति भावः । सप्तविंशतिविभागव्यञ्जकानि नक्षत्राणि तारात्मकानि निर्मितानीत्यर्थे सिद्धम् ॥ २५ ॥

भा०टी०-वशी ब्रह्मणे फिर मनसे कल्पित वृत्तको १२ भागमें राशिरूपसे और फिर २७ भागमें नक्षत्ररूपसे विभाग किया ॥ २५ ॥

अथचराचरंजगदकरोदित्याह-

ततश्चराचरंविश्वनिर्ममेदेवपूर्वकम् ॥

ऊर्ध्वमध्याधरेभ्योऽथस्रोतोभ्यःप्रकृतीःसृजन् ॥ २६ ॥

ततःसचक्रग्रहसर्जनानन्तरमूर्ध्वमध्याधरेभ्यःश्रेष्ठमध्याधरेभ्यःस्रोतोभ्योव्यक्तिभ्यःप्रकृतीःसत्वरजस्तमोविभेदात्मकप्रकृतीःसृजन्निर्मायन् देवपूर्वकं देवमनुष्यासुरादिकं विश्वं जगच्चराचरं चेतनाचेतनात्मकं निर्ममेकृतवान् ॥ २६ ॥

भा०टी०-तदोपरान्त श्रेष्ठ, अधम, अनुयायी, प्रकृतिसृजन करके देव मानवादि चराचर विश्वको निर्माण किया ॥ २६ ॥

अथरचितपदार्थानामवस्थानंकृतवानित्याह ।

गुणकर्मविभागेनसृष्ट्वाप्राग्वदनुक्रमात् ॥

विभागंकल्पयामासयथास्ववेददर्शनात् ॥ २७ ॥

गुणाःसत्वरजस्तमोरूपाः । कर्मपूर्वजन्मार्जितंसदसत्कर्म । अनयोर्विभागैर्नैकीकरणत्वेन प्राग्वच्चन्द्रसूर्यादिमायुक्तसृष्टिरित्यनुक्रमात्सृष्ट्वा देवमनुष्यासुरभूमिपर्वतादिकचराचरसर्जनंकृत्वा वेददर्शनाद्देदोक्तप्रकारायथास्वं यथादेशं यथाकारं विभागमवस्थानविभागंकल्पयामासकृतवान् ॥ २७ ॥

भा०टी०-गुण और कर्मके विभागेसे पूर्वक्रमरूपमें सृष्टिकरके वेदमें कही रीतिके अनुसार विभागादि किये ॥ २७ ॥

केषामित्यत आह-

ग्रहनक्षत्रताराणांभूमेर्विश्वस्यवाविभुः ॥

देवासुरमनुष्याणांसिद्धानांचयथाक्रमम् ॥ २८ ॥

विभुर्नियोजनसमर्थो ब्रह्माग्रहनक्षत्रयोर्विम्बानां पृथिव्यास्त्रैलोक्यस्य । वाकारः समुच्चये । आकाशेऽवस्थानं कृतवान् । तत्र ग्रहनक्षत्राणां यथाकालमनियतावस्थानम् । पृथिव्यास्तु नियतावस्थानम् । पृथिव्यां तु त्रैलोक्यस्य यथादेशमवस्थानम् । तत्र यथाक्रमं यथायोग्यं देवासुरमनुष्याणांसिद्धानाम् । चः समुच्चये । अवस्थानं यथादेशं कृतवान् ॥ २८ ॥

भा० टी०-आणिमादिगुणसम्पन्न ब्रह्माजीने ग्रह नक्षत्र ताराओंको, पृथ्वीको और विश्वको तथा देवासुर सिद्धादिको तिन २ के वियोजित क्रमसे स्थित कराया ॥ २८ ॥

ननु सर्वत्राकाशस्य सत्त्वाद्ब्रह्माण्डमध्यस्थेन ब्रह्मणा ग्रहनक्षत्राणां भूमेश्चावस्थानं ब्रह्माण्डचहिराकाशे कृतमथवा ब्रह्माण्डान्तराकाशे कृतमित्यत आह-

ब्रह्माण्डमेतत्सुपिरंतत्रेदं भूर्भुवादिकम् ॥

कटाहद्वितयस्यैव सम्पुटंगोलकाकृतिः ॥ २९ ॥

एतत्प्रागुक्तं ब्रह्मणाधिष्ठितं सुवर्णाण्डं सुपिरमवकाशात्मकं तत्रावकाशइदं जगत् भूर्भुवः स्वर्गात्मकमवस्थितं न च हिः । नन्वण्डमगोलाकारत्वेनान्तरावकाशात्मकत्वमसम्भवतीत्यत आह । कटाहद्वितयस्येति । कटाहोऽर्धगोलाकारं सावकाशं पात्रंतस्य द्वितयं द्वयंसं तस्य । एवकारो न्यूनं अधिकव्यवच्छेदकार्यः । सम्पुटमाभिमुख्येन मिलितं गोलकाकृतिर्गोलाकारः स्यात् । तथा च नक्षतिः २९ ॥

भा० टी०-अवकाशयुक्त ब्रह्माण्डमें भूर्भुवादि स्थित हैं । दो कटाहके सम्पुट जातिकी समान गोलाकार हैं ॥ २९ ॥

अथ ब्रह्माण्डान्तःपरिधि वदंस्तदंतर्भ्रहादिकमाकाशे यथास्थानं परिभ्रमतीति श्लोकाभ्यामाह-

ब्रह्माण्डमध्ये परिधिव्योमकक्षाभिधीयते ॥

तन्मध्ये भ्रमणं भानामधोऽधः क्रमशस्तथा ॥ ३० ॥

मन्दामरेज्यभूपुत्रसूर्यशुक्रेन्दुजेन्दवः ॥

परिभ्रमन्त्यधोऽधस्थाः सिद्धविद्याधरायनाः ॥ ३१ ॥

ब्रह्माण्डान्तःपरिधिस्तुल्यवृत्तमानं व्योमकक्षावक्ष्यमाणाकाशकक्षोन्वयते । तन्मध्ये ब्रह्माण्डमध्यआकाशे भानानं क्षत्राणां सर्वेषां सर्वतस्तुल्योर्ध्वान्तरितानां भ्रमणं भवति । तथा तुल्योर्ध्वान्तरेणाधो नक्षत्रेभ्योऽधोऽधः क्रमाच्छनिबृहस्पतिभौमाः केशुकुबुधचन्द्रा अधस्तात्परिभ्रमन्ति । सिद्धाविद्याधराश्चापस्यश्चन्द्रादधस्थि-

ताअधोऽधःक्रमेणाकाशस्थिताः । एषांप्रवहवायाववस्थानाभावाच्चन्द्रवन्नपरि-
भ्रमः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

भा०टी०-ब्रह्माण्डमें परिधिका नाम व्योमकक्षा है तिसमें नक्षत्रोंका भ्रमण है । तिसके नीचे क्रमानुसार शनि, बृहस्पति, मंगल, शुक्र, सूर्य, बुध, चंद्रमा भ्रमण करते हैं । तिसके नीचे सिद्ध विद्याधर गण, और सबसे नीचे समस्त मेघ स्थित है ॥३०॥३१॥

अथभूम्यवस्थानमाह-

मध्येसमन्तादण्डस्यभूगोलोव्योम्नितिष्ठति ॥

विभ्राणःपरमांशक्तिब्रह्मणोधारणात्मिकाम् ॥ ३२ ॥

अण्डस्यब्रह्माण्डस्यसमन्तात्सर्वप्रदेशान्मध्येमध्यस्थानेकेन्द्ररूपआकाशेभूगो-
लस्तिष्ठति । नन्वाकाशेनिराधारवस्तुनोऽवस्थानासम्भवात्कथमवस्थितोभू-
मिगोलइत्यतोभूगोलविशेषणमाह । विभ्राणइति । ब्रह्मणःपरमांशक्तिधारणा-
त्मिकानिराधारावस्थानरूपांविभ्राणोधारयन् । तथाचनक्षतिः । एतेनभूःकि-
माकाराकिमाश्रयेतिप्रश्रयमुत्तरितम् ॥ ३२ ॥

भा०टी०-ब्रह्माकी धारणात्मिका परमाशक्तिके बलसे अण्डके सर्व प्रदेशके मध्यदे-
शमें व्योमके बीच भूगोल स्थित है ॥ ३२ ॥

अथकथंचात्रसप्तपातालभूमयइतिप्रश्रयोत्तरमाह-

तदन्तरपुटाःसप्तनागासुरसमाश्रयाः ॥

दिव्यौषधिरसोपेतारम्याःपातालभूमयः ॥ ३३ ॥

तस्यभूगोलस्यान्तरपुटामध्यस्थपुटागुहारूपाःसप्तालवितलसुतलादिकाः
पातालभूमयःपातालप्रदेशारम्यामनोहराःसन्ति । ननुभूगोलेमनुष्यादिक-
मस्तितथातत्रकेसन्तीत्यतस्तद्विशेषणमाह । नागासुरसमाश्रयाइति । वा-
सुकिप्रमुखादयःसर्पादेत्याएपामाश्रयभूताः । ननुतत्रसूर्यसञ्चाराभावात्तमोम-
यत्वेनतत्स्थितलोकानांव्यवहारःकथंभवतीत्यतोद्वितीयंविशेषणमाह । दिव्यौ-
षधिरसोपेताइतिदिव्यापाऔषधयःस्वप्रकाशास्तासांरसैर्युक्ताः । तथाचतत्प्र-
काशेनव्यवहारोभवतितद्वशेनतल्लोकानांजीवनश्चभवतीतिभावः ॥ ३३ ॥

भा०टी०-भूगोलके अन्तमें स्थित नागसुराश्रित पातालादि ७ भूमिये स्वप्रकाश
वृक्षांसे युक्त और रमणीक है ॥ ३३ ॥

अथभूगोलमुक्त्वादक्षिणोत्तरभूव्यासाधिकप्रमाणमेरोरवस्थानमाह-

अनेकरत्ननिचयोजाम्बूनदमयोगिरिः ॥

भूगोलमध्यगोमेरुरुभयत्रविनिर्गतः ॥ ३४ ॥

भूगोलमध्यगतःपर्वतोमेवाख्योऽनेकरत्ननिचयोऽनेकानिनानाविधानिमाणि

क्यवञ्चादीनितेपांनिचयःसमूहोयत्रासौ । जाम्बूनदमयोजाम्बूनदं । 'जम्बू-
फलामलगलद्रसतःप्रवृत्ताजम्बूनदीरसयुतामृदभूस्ववर्णम् । जाम्बूनदंहित-
दतःसुरसिद्धसङ्घाशश्वत्पिवन्त्यमृतपानरसानुभावाः ।' इतिभास्कराचार्यो-
क्तेश्वसुवर्णतन्मयःस्वर्णघटितउभयत्रव्यासान्तरितभूपृष्ठप्रदेशाभ्यांविनिर्गतोव-
हिःस्थितदण्डाकारस्वर्णाद्रिमध्येभूगोलःप्रोतोऽस्ति । अतएवभूमृदित्यन्वर्थ-
सञ्ज्ञइतितात्पर्यायः ॥ ३४ ॥

भा०टी०-भूगोलके मध्यगत और उभय मेरुसे निकली हुई जम्बूनदीसे शोभित
विविध रत्नोका बनाहुआ मेरु है ॥ ३४ ॥

अथमेरोरुर्ध्वाधःप्रदेशयोर्देवादयोऽसुराश्चवसन्तीत्याह-

उपरिष्ठात्स्थितास्तस्यसेन्द्रादेवामहर्षयः ॥

अधस्तादसुरास्तद्द्विपन्तोऽन्योन्यमाश्रिताः ॥ ३५ ॥

उपरिष्ठात्स्थितास्तस्यसेन्द्राइन्द्रसहितादेवाइन्द्रादयोर्देवामहर्षयः । चःस-
मुच्चयार्योऽनुसन्धेयः । स्थिताः । अधस्तान्मेरोरधःप्रदेशे । असुरादैत्याः ।
तद्द्रव । ययोर्ध्वभागेदेवास्तद्ददित्यर्थः । आश्रिताआस्थिताः । ननुदेवा-
सुराश्चैकत्रकथंनस्थिताइत्यतआह । द्विपन्तइति । अन्योन्यंपरस्परंद्वंपंतुर्ध-
न्तः । तथाचदेवासुरयोःपरस्परंदेपसद्भावोदकत्रावस्थानासंभवेनोत्तमादेवा-
स्तदूर्ध्वभागेस्थितामहर्षयश्चदैत्यभीतास्तत्रैव स्थितान्तदधोभागंतन्निष्ठादै-
त्याःस्थिताइतिभावः ॥ ३५ ॥

भा०टी०-ऊपर (उत्तरदिशा) में इन्द्रादि देवता और महर्षिगण स्थित हैं । नीचे
(दक्षिणमें) असुरोंका वास है । परस्परमें विद्वेष होनेके कारण दृग्दी दिशामें
आश्रय लिया है ॥ ३५ ॥

अथभूगोलेसमुद्रावस्थानमाह-

ततःसमन्तात्परिधिःक्रमेणायंमहार्णवः ॥

मेसलेऽवस्थितोद्यान्यादेवासुरविभागकृत ॥ ३६ ॥

दण्डाकारमेरोःसमाशादभितोऽयंप्रत्यक्षोमहार्णवोमहामसुद्रः त्रमेणनिरन्त-
रालत्रमेणपरिधिरुपोभूम्यामेखलेयकाधीन्पांटेऽसुरविभागकृतद्वेपदैत्ययोर्भू-
मिगोलेविभागयोरपरिस्वाम्भूत्पृष्ठेऽत्यर्थः । तेनमसुद्रादुत्तंभूगोलस्यार्धजम्बू-
द्वीपदेवानांसमुद्राद्विधिं समुद्रातिरिक्तंभूमिगोलस्यार्धद्वीपद्वयसमुद्रोभया-
त्मरंदैत्यानामितिमिद्धम् । मेन्द्रण्डानुरुद्धभूगोलमध्येपरिस्वाम्भूत्पृष्ठेऽत्यर्थ-
मसुद्रोऽस्ति । उत्तरगोलार्धदक्षिणभूगोलान्तर्गतमसुद्रम्यन्तान्तपारिस्वाम्भूत्पृष्ठमि-
तिमेखलायाःसद्वयधःस्थितत्वेनतात्पर्यायः ॥ ३६ ॥

भा०टी०-विषमं महासमुद्र घेरेके आकारसे मेखलाको समान स्थित है । समुद्रने भूगोलको देवासुरभूमिमें विभाग किया है ॥ ३६ ॥

अथसमुद्रोत्तरतटेपरिधिरूपेजम्बूद्वीपारम्भेचतुर्विभागेचत्वारिनगराणि सन्तीत्याह-

समन्तान्मेरुमध्यात्तुल्यभागेषुतोयधेः ॥

द्वीपेषुदिक्षुपूर्वादिनगर्योदेवनिर्मिताः ॥ ३७ ॥

मेरुमध्याद्दण्डाकारमेरोर्मध्यप्रदेशाद्भूगोलगर्भात्मकादितिवर्धः । समन्ताद्-
भित्तोभूगोलपृष्ठेतोयधेः परिधिरूपसमुद्रस्यतुल्यभागेषुसमभागेषुद्वीपेषुजम्बूद्वी-
पारम्भेषुदिक्षुचतुर्विभागेषुचतुर्दिक्षुपूर्वादिनगर्योमेरोः पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरदिक्
क्रमेणचतुःपुर्योदेवनिर्मितादेवैःकृताःसन्तीतिशेषः । समुद्रोत्तरतटेजम्बूद्वीप-
स्यादिभागरूपेतुल्यान्तरेणचत्वारिनगराणिभूगोलस्यकल्पितपूर्वादिदिशासु-
न्तीतितात्पर्यार्थः ॥ ३७ ॥

भा०टी०-मेरुमध्यप्रदेशमें घेरारूप समुद्रकी पृवादि चारों दिशाओंमें देवताओंकी
बनाई हुई चार पुरी हैं ॥ ३७ ॥

अथासांनामानिद्वीपोत्थितस्यजम्बूद्वीपादिभागस्थितवर्षाख्यपारिभाषिक-
विभागेष्वित्यर्थंचश्लोकत्रयेणविशदयति-

भूवृत्तपादेपूर्वस्यांयमकोटीतिविश्रुता ॥

भद्राश्वपेनगरीस्वर्णप्राकारतोरणा ॥ ३८ ॥

याम्यायांभारतेवर्षेऽलङ्कातद्वन्महापुरी ॥

पश्चिमेकेतुमालाख्येरोमकाख्याप्रकीर्तिता ॥ ३९ ॥

उद्विसद्वपुरीनामकुरुवर्षेप्रकीर्तिता ॥

तस्यांसिद्धामहात्मानोनिवसन्तिगतव्यथाः ॥ ४० ॥

भूगोलउभयत्रदण्डाकारोमेरुर्ध्वनिर्गतस्तत्स्थानान्भ्यां वृत्ताकारसूत्रेणोर्ध्वाध-
रेणभूगोलस्यखंडद्वयपूर्वपरंतिर्यग्वृत्ताकारसूत्रेणोर्ध्वाधोभूमिः खंडद्वयंतेनभू-
गोलेवप्राकाराश्चत्वारोभूम्यंशास्तत्रोर्ध्वस्यपूर्ववर्षेभूम्यांयः समुद्रपरिधिस्तस्यच-
तुर्थीशेभद्राश्वसंज्ञकवर्षेपूर्वस्मिन्ध्वंशकलसन्धौ सुवर्णघटिताःप्रासादास्तोर-
णानिचयस्यामेतादृशीपुरीयमकोटीतिसंज्ञया विश्रुताविरूपाता याम्यायामूर्ध्व-
शकलद्वयसन्धौमेरुस्तस्यदक्षिणत्वाद्भारतसञ्ज्ञवर्षे लङ्कासञ्ज्ञामहानगरीतद्व-
त्स्वर्णप्राकारतोरणाविश्रुतेत्यर्थः । पश्चिमेपश्चिमशकलाधःस्थशकलसन्धौके-
तुमालसञ्ज्ञेवर्षेरोमकसञ्ज्ञानगरीउक्ता । उद्वक् । अयःशकलद्वयसन्धौकु-

रुसञ्ज्ञकवपेंसिद्धपुरीनामनगरीप्रोक्ता । अस्याःपुर्याःसिद्धपुरीत्वमन्वर्थामि-
त्याह । तस्यामिति । सिद्धपुर्यासिद्धायोगान्पासकाअस्मदादिभ्योमहानु-
त्कृष्टआत्मायेपांतैगतव्यथादुःखरहितानिरन्तरावसन्ति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

भा०टी०-भूवृत्तके चतुर्थांशसे पूर्वदेशमे भद्राख वर्ष है, तिसरे यमकोटि पुरी है।
कहते है कि यह सुवर्णकी भीत और तोरणोसे घेष्टित है । दक्षिणदिशामें भारतवर्ष
है, तिसके मध्यमे लङ्का महापुरी है । पश्चिमके बीच केतुमालवर्षमे रोमक नगरी है ।
उत्तरमे कुरुवर्ष पुरीके बीच सिद्धपुरी स्थित है, तहा सिद्ध महात्मालोग सब कष्टोसे
छुटे हुए पास करते है ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

अथोक्तानांचतुर्णांपुराणांपरस्परमन्तरालमव्यवहितंमेरोरासामन्तरंचाह-

भूवृत्तपादविवरास्ताश्चान्योन्यंप्रतिष्ठिताः ॥

ताभ्यश्चोत्तरंगोमेरुस्तावानेवसुराश्रयः ॥ ४१ ॥

ताउक्तनगर्यांऽन्योन्यंपरस्परंभूवृत्तपादविवराभूगोलवृत्तपरिधिचतुर्थांशान्त-
रालःप्रतिष्ठिताःसन्तीत्यर्थः । चकारःपूर्वोक्तनसमुच्चयार्थकः । ताभ्यउक्तपु-
रीभ्यःसकाशादुत्तरगउत्तरदिक्स्थोमेरु,पूर्वोक्तःसुराश्रयःदेवैरधिष्ठितस्तावान्भू-
परिधिचतुर्थांशान्तरेणस्थितः । एवकारोन्पूर्नाधिकव्यवच्छेदार्थः । चका-
रःश्लोकपूर्वावेनसमुच्चयार्थः ॥ ४१ ॥

भा०टी०-नगरिये भूवृत्तके चतुर्थांशमे परस्परके अन्तरमे स्थित है । तिनसे तिनकी
बराबर उत्तरदेशमे वह मेरुपर्वत है जिसपर देवतालोग रहते है ॥ ४१ ॥

अथतेपांपुराणांनिरक्षत्वमरतीत्याह-

तासामुपरिगोयातिविपुवस्थोदिवाकरः ॥

नतासुविपुवच्छायाणाक्षस्योन्नतिरिप्यते ॥ ४२ ॥

तासामुक्तनगरीणांविपुवस्थोविपुवदृत्तस्थोयद्दिनेसमरात्रिन्दिवंतद्दिनेयन्मार्गे
नभ्रमतिर्ताद्विपुवदृत्तंत्रयइत्यर्थः । सूर्यउपरिगःसन्त्यातिभ्रमति । अतः
कारणात्तासुनगरीषुविपुवच्छायाक्षभानभवतितन्नगराणांविपुवदृत्ताभिन्नपृष्ठाप-
रवृत्तसद्भावात् । तत्रस्थसूर्यमध्याह्नैऽयाभावोपलम्भात् । अतप्यते
पुनगरेषुअक्षभुवस्थोन्नतिमुच्चताक्षांशरूपानेप्यतेनाङ्गीक्रियते । अक्षांशाभावा-
न्निरक्षदेशत्वंतैपांसिद्धमितिभावः ॥ ४२ ॥

भा०टी०-विपुवदस्थित सूर्य तिनसे ऊपरकी गमन करते है । इसकारण तहापर
न विपुवच्छाया है न अक्षोन्नति है ॥ ४२ ॥

अथमेराहुक्तपुरीषुचक्रमेणलम्बांशाक्षांशाभावात्पृष्ठापत्याप्रतिपादयिपुस्तयोः
त्रयमधुवस्थितिमाह-

मेरोरुभयतोमध्येध्रुवतारेनभःस्थिते ॥

निरक्षदेशसंस्थानामुभयेक्षितिजाश्रये ॥ ४३ ॥

मेरोरुभयतोदक्षिणोत्तराग्रयोराकाशस्थितेध्रुवतारेदक्षिणोत्तरे क्रमेणमध्यआकाशमध्येभवतः । निरक्षदेशसंस्थानांप्रागुक्तनगरस्थितमनुष्याणामुभयेदक्षिणोत्तरेध्रुवतारेक्षितिजाश्रयेतद्गर्भक्षितिजवृत्तस्यैभवतइत्यर्थः ॥ ४३ ॥

भा०टी०-दोनो मेरुके मध्य आकाशमें ध्रुवतारा स्थित है । निरक्षदेशमें स्थित होनेके कारण दोनो क्षितिज रेखामें स्थित है ॥ ४३ ॥

अथातएवतेष्वक्षाशाभावलम्बांशपरमत्वमितिवदन्मेरावक्षांशपरमत्वमित्याह-

अतोनाक्षोच्छ्रयस्तासुध्रुवयोःक्षितिजस्थयोः ॥

नवतिर्लम्बांशस्तुमेरावक्षांशकास्तथा ॥ ४४ ॥

तासूक्तनगरीषु।अतउभयेक्षितिजाश्रयेइतिकारणात्।अक्षोच्छ्रयोध्रुवौच्यंन । तथाचक्षितिजादध्रुवौच्यमक्षांशाइतितदभावात्तदभावइतिभावः । तुकारात्तन्नगरीषुध्रुवयोःक्षितिजस्थयोः सतोर्लम्बांशानवतिः शून्यांक्षांशोननवतेर्लम्बांशत्वात् । खमध्याद्ध्रुवयोः क्षितिजस्यलम्बांशस्वरूपत्वाच्चमेरावक्षांशास्तथानवतिः । ध्रुवस्यपरमोन्नत्वात् । यथानिरक्षदेशेऽक्षांशाभावाल्लम्बांशाःपरमास्तथामेरावक्षांशपरमत्वाल्लम्बांशाभावइत्यर्थेसिद्धम् । एतेन । 'पुरान्तरंचेदिदसुत्तरस्यात्तदक्षविक्षेपलवैस्तदाकिम् ॥ चक्रांशकैरित्यनुपातयुक्तया युक्तनिरुक्तपरिधेःप्रमाणम् ॥' इतिभास्कराचार्यांकप्रथमप्रश्नस्योत्तरंसूचितम् । स्पष्टपरिधिसाधनंचकल्पितैकमध्यस्थानानुरोधेनापचीयमानंमेरावभावात्मकं नानुपपन्नमित्तिचसूचितम् ॥ ४४ ॥

भा०टी०-तिरुके लिये तहांपर ध्रुवौच्य नहीं है । दो ध्रुव क्षितिज गोलमें स्थित हैं इसकारण तहांके लम्बांश ९० और मेरुके अक्षांश नब्बे है ॥ ४४ ॥

अथाहोरात्रव्यवस्थानेत्यादिप्रश्नोत्तरंविबुधुर्देवासाुरयोर्दिनारम्भप्रथममाह-

मेपादौदेवभागस्थेदेवानांयातिदर्शनम् ॥

असुराणांतुलादौतुसूर्यस्तद्भागसञ्चरः ॥ ४५ ॥

जम्बूद्वीपलक्षणसमुद्रसन्धौपरिधिषुत्तंभूगोलमध्येतत्समसूत्रेणाकाशेरुत्तंविषुवद्वृत्तं तत्रकान्तिवृत्तंपृष्ठान्तरेणस्थानद्वयेलघंतन्मेपतुलास्थानंप्रवहवायुनाविषुवद्वृत्तमागेंघ्रमतिमेपस्थानात्कर्कादिस्थानंविषुवद्वृत्ताच्चतुर्विंशत्यंशान्तरदत्तरतः।मकरादिस्थानंविषुद्वृत्ताच्चतुर्विंशत्यंशान्तरेदक्षिणतः । तत्स्वस्थानेप्रवहवायुनाघ्रमति । एवंकान्तिवृत्तप्रदेशाःस्वस्वस्थानेप्रवहवायुनाभवन्ति । तत्रमेपा-

दौदेवभागस्थोजम्बूद्वीपं देवानां देवासुरविभागकृदिति पूर्वोक्तेः । तत्सम्बद्धामे-
पादिकन्यान्ताराशयलत्तरगोलः । तत्रस्थः सूर्यो मेपादौ मेपादिप्रदेशे देवानां मेरो-
रुत्तराग्रवर्तिनां दर्शनं पण्मासानन्तरप्रथमदर्शनं याति गच्छति । प्राप्नोतीत्यर्थः ।
विषुवदृत्तस्य तक्षितिजत्वात् । एवं दैत्यानां मेरोर्दक्षिणाग्रवर्तिनामित्यसु-
राणामित्युक्तेनैवोक्तम् । तद्भागसञ्चरो दैत्यभागे समुद्रादिदक्षिणविभाग-
स्थास्तुलादिमीनान्ताराशयो दक्षिणगोलस्तत्रसञ्चरोगमनंयस्येत्येतादृशसूर्य-
स्तुलादिप्रदेशेतुकाराददर्शनानन्तरं प्रथमदर्शनं प्राप्नोतीत्यर्थः । तेषामपि विषुव-
दृत्तक्षितिजत्वात् ॥ ४५ ॥

भा०टी०-सूर्यमेपादि देवभागमें स्थित होनेपर देवताओंका दृश्य होता है । तुलादि
असुरभागमें स्थितहो तो असुरोंका दृश्य होता है ॥ ४५ ॥

अथ मसङ्गादृग्ग्रीष्मेतीव्रकरइत्याद्यर्थोक्तप्रशस्योत्तरमाह-

अत्यासन्नतया तेन ग्रीष्मेतीव्रकरारवेः ॥

देवभागे सुराणां तु हेमन्ते मन्दतान्यथा ॥ ४६ ॥

तेन । उत्तरदक्षिणगोलयोः सूर्यस्योत्तरदक्षिणसञ्चाररूपकारणेनेत्यर्थः ।
देवभागे जम्बूद्वीपे । अत्यासन्नतया सूर्यस्यात्यन्तनिकटस्थत्वेन ग्रीष्मे ग्रीष्मर्तौ
सूर्यस्य तेजो गोलकस्य किरणास्तीक्ष्णा अत्युष्णा असुराणां देवभागइत्यस्यासन्नत-
याभागइत्यस्य समन्वयाद्वैत्यानां भागे समुद्रादिदक्षिणप्रदेशे हेमन्ते हेमन्तर्तौ तुका-
रात्सूर्यस्यात्युष्णाः किरणाः सूर्यस्यात्यासन्नत्वात् । अन्यथा सूर्यस्य दूरस्थत्वेन म-
न्दता किरणानामत्युष्णताभावः । देवभागे हेमन्तर्तौ किराणां मन्दता । अत
एव तत्र शीताधिक्यं दैत्यभागे ग्रीष्मे किराणां मन्दता शीताधिक्यं च । तथा च ।
देवभागे दक्षिणगोले सूर्यस्य दूरस्थत्वमुत्तरगोले निकटस्थत्वं मध्याह्नतांशानां क्रमे-
णाधिकाल्पत्वादिति भावः ॥ ४६ ॥

भा०टी०-इसीकारण अत्यारुद्रके वशसे देवभागमें देवताओंके पक्षमें सूर्यकी किरण
तीव्र होती हैं । अन्यथा हेमन्तमें मन्दताको प्राप्त करती हैं ॥ ४६ ॥

अथ मेपादौ देवभागस्थइत्युक्तं देवासुराहोरात्रकथनव्याजेन विशदयति-

देवासुराविषुवतिक्षितिजस्थं दिवाकरम् ॥

पश्यन्त्यन्योन्यमेतेषां वामसव्ये दिनक्षपे ॥ ४७ ॥

विषुवतिकाले देवदैत्याः सूर्यक्षितिजस्थं पश्यन्ति । विषुवदृत्तस्य तयोः
स्वस्थानाद्गोलमध्यस्थत्वेन क्षितिजत्वात् । एतेषां देवदैत्यानामन्योन्यं परस्परं
येषां वामसव्ये अपसव्ये सव्ये ते क्रमेण दिनक्षपे दिवसरात्रिभवंतः । अयं भावः । दे-
वानां भूमेरुत्तरभागः स्वकीयत्वात् सव्यमतो दैत्यानामपसव्यं स्वकीयत्वाभावात्

एवंदैत्यानांभूमेर्दक्षिणभागःस्वकीयत्वात्सव्यंदेवानांस्वकीयत्वाभावादपसव्यम-
तोदैत्यानां वामसव्यभागात्तुरदक्षिणगोलौदेवानांक्रमेणादिनरात्री । देवानां
वामसव्यभागौदक्षिणोत्तरगोलौदैत्यानांदिनरात्री । अन्ययान्योन्यं वामसव्येइत्य-
नयोःसङ्गतार्थानुपपत्तेः । अतएवपूर्वमेपादावित्याद्युक्तमिति ॥ ४७ ॥

भा०टी०-विषुवदिनमें सूर्यको देवता और अतुर क्षितिजरैखामें देखते हैं । इसप्र-
कारसे उत्तर दक्षिण वशसे दिनरातका परस्पर उलटा फेर होता है ॥ ४७ ॥

अथपूर्वश्लोकोत्तरार्धस्यसन्दिग्धत्वंशङ्क्यादिनपूर्वापरार्धकथनच्छलेनतदर्थ-
श्लोकाभ्याविशदयति-

मेपादावुदितःसूर्यस्त्रीन्राशीनुदगुत्तरम् ॥

सञ्चरन्प्रागहर्मध्यं पूरयेन्मेरुवासिनाम् ॥ ४८ ॥

कर्कादीन्सञ्चरन्स्तद्ब्रह्मःपश्चार्धमेवसः ॥

तुलादींस्त्रीन्मृगादींश्चतद्ब्रह्मदेवसुरद्विषाम् ॥ ४९ ॥

मेपादौविषुवद्वृत्तस्थकान्तिवृत्तभागरेवत्यासन्नदितोदर्शनतांप्राप्तःसूर्यउत्तरय-
थोत्तरंक्रमेणेतियावत् । श्रीन्राशीनुदगुत्तरभागस्थान्मेपवृषमिथुनान्सञ्चरन्नाति-
क्रामन्सन्मेरुस्थानांदेवानांप्रागहर्मध्यंप्रथमंदिनस्यार्धंपूरयेत्पूर्णंकरोतीत्यर्थः ।
मिथुनान्तेसूर्यंमेरुस्थानांमध्याह्नस्यादितिफलितार्थः । कर्कादींस्त्रीन्राशीन्कर्क-
सिंहकन्यास्तद्ब्रह्ममेणेत्यर्थः । अतिक्रामन्सन्सूर्योदिवसस्यपश्चार्द्धमपरदलम् ।
एवकारोऽन्ययोगव्यवच्छेदार्थः । पूरयेत् । कन्यान्तेसूर्यंमेरुस्थानांसूर्यास्तो
भवतीतिफलितार्थः । अथदैत्यानामाह । तुलादीनिनि । सुरद्विषांमे-
रोर्दक्षिणाप्रवर्तिनादैत्यानामित्यर्थः । तुलादींस्त्रीन्राशींस्तुलावृश्चिकधनुराख्या-
न्राशीन्मकरकुम्भमीनांस्तद्ब्रह्ममेणातिक्रामन्सूर्यः । चकारस्तुलामृगादिक्रमे-
णपूर्वापरार्धमित्यर्थकः । एवकारउक्तातिरिक्तव्यवच्छेदार्थः । दिनंपूरयतीत्यर्थः ।
धनुरन्तेसूर्यंदैत्यानांमध्याह्नमीनान्तेसूर्यंमृगास्तोभवतीतिफलितार्थः ४८॥४९॥

भा०टी०-उत्तरमेरुवासियोंके पक्षमें मेपादिमें सूर्य होनेपर सूर्योदय और ३ राशितक
पूर्वाह्न दिवा कर्कट आदि उराशियोंमें होनेसे परार्द्ध दिवा है । वैसेही तुलादि और
मकरादिमें धनुरोंकी पूर्वपरार्द्ध दिवाहै ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

अथातोदेवासुराणामितिप्रश्रस्योत्तरंसिद्धमित्याह-

अतोदिनक्षपेतेपामन्योन्यंहिविपर्ययात् ॥

अहोरात्रप्रमाणंचभानोर्भगणपूरणात् ॥ ५० ॥

अतउक्तकारणात्तपादिवदैत्यानामन्योन्यंपरस्परंहिनिश्चयेनविपर्ययाद्यत्यासा-
दिनरात्रीस्तइतिफलितम् । एतत्फलितार्थस्तुपूर्वब्रह्मोक्तः । अथ

तत्कथंवास्यात् । भानोर्भगणपूरणादितिप्रभ्रस्याप्युत्तरं फलितमित्याह ।
अहोरात्रप्रमाणमिति । सूर्यस्यमेपादिद्वादशराशिभोगादेवदैत्यानाम-
होरात्रमानंभवति । चकारःपूर्वार्धेनसमुच्चयार्थकस्तेनद्वयोःपूर्वोक्तमेकंकारण-
मितिस्पष्टम् ॥ ५० ॥

भा०टी०-इसलिये परस्पर उनके दिनरात अदलबदलसे हैं । सूर्यके भगणका पूरण-
कालही अहोरात्र है ॥ ५० ॥

अथमेपादाद्युदितइत्यादिश्लोकद्वयस्यफलितार्थतदुपपत्तिंचाह-

दिनक्षपार्थमेतेषामयनान्तेविपर्ययात् ॥

उपर्यात्मानमन्योन्यंकल्पयन्तिसुरासुराः ॥ ५१ ॥

एतेषां देवदैत्यानामयनान्तेऽयनसन्धौ विपर्ययाच्चत्यासां दिनक्षपार्थं दिनार्थरा-
यर्धचभवति । यत्र देवानां मध्याह्नरात्र्यर्धतत्र दैत्यानां क्रमेण रात्र्यर्धम-
याह्ने यत्र च दैत्यानां मध्याह्नरात्र्यर्धतत्र देवानां क्रमेण रात्र्यर्धमध्याह्ने इति फलि-
तार्थः । अत्र हेतुमाह । उपरीति । देवदैत्यामेरोरुत्तरदक्षिणापवर्तिनोऽन्योन्यमा-
त्मानं स्वमुपरिभाग ऊर्ध्वभागे कल्पयन्त्यङ्गीकुर्वन्ति । वस्तुतो भूमेर्गोलकत्वेन सर्व-
त्र तुल्यत्वात् त्रिपेक्षोर्ध्वाधोभागयोरनुपपत्तेः । तथा च देवादैत्यापेक्षयोर्ध्वस्थत्वं
मन्यमाना दैत्यानधःस्थानङ्गीकुर्वन्ति । दैत्याश्च देवस्यानापेक्षयोर्ध्वस्थमन्यमाना
देवानधःकुर्वन्तीति तात्पर्यार्थः । एवं च देवदैत्ययोर्विपरीतावस्थानाद्दिनरात्र्यो-
र्विपरीत्यं युक्तमेवेति भावः ॥ ५१ ॥

भा०टी०-दिवार्द्ध और रात्र्यर्द्ध याम्योत्तर अयनान्तमें होता है । सुप्तसुरका विपरीत
भावसे हुआ करता है । और वे अपने २ स्थानको ऊपर समझते हैं ॥ ५१ ॥

अथ देवदैत्ययोर्ध्वाधोरीति मन्यत्रापिसदृष्टान्तमतिदिशति-

अन्येऽपिसमसूत्रस्थामन्यन्तेऽधःपरस्परम् ॥

भद्राश्वकेतुमालस्थालङ्कासिद्धपुरात्रिताः ॥ ५२ ॥

अन्ये देवदैत्याभिन्ना भूगोलस्थाः । अपिशब्दो देवदैत्यैः समुच्चयार्थकः । स-
मसूत्रस्था भूव्यासान्तरितानराः परस्परमधोमन्यन्ते । तत्रोदाहरति । भ-
द्राश्वकेतुमालस्था इति । भद्राश्वकेतुमालशब्दो स्वस्यान्तर्गतयमकोटिरोम-
कनगरविशेषाभिधायकौ स्पष्टभूव्यासान्तरस्थत्वाद्गीकारेण तु यथाश्रुतं परस्परमधो
मन्यन्तेतुर्ध्वरेणस्तु व्यक्त एव ॥ ५२ ॥

भा०टी०-वैसेही समसूत्रवाले गण परस्परको नीचे समझते हैं । जैसे भद्राश्व और
केतुमाल भयवा लंबा और सिद्धपुरवाली समसूत्रवाले हैं ॥ ५२ ॥

अयोक्तकाल्पनिफमेवेतिदृढयत्राह-

सर्वत्रैवमहीगोलेस्वस्थानमुपरिस्थितम् ॥

मन्यन्तेखेतोगोलस्तस्यक्रोर्ध्वैकवाप्यधः ॥ ५३ ॥

भूगोलेसर्वत्रसर्वप्रदेशेषुमध्येस्वस्थानंनिजाधिष्ठितस्थानमूर्ध्वस्थितंतदधि-
ष्ठितामनुप्याःस्वाभिमानेनाङ्गीकुर्युः । अतःकारणाद्भूगोलेसर्वेष्वोर्ध्वस्थाः । अधः
स्थास्तुनभवन्त्येव । स्वापेक्षतयोर्ध्वाधःस्थत्वेनवस्तुतइतितत्वम् । अन्यया-
धःस्थत्वेनपतनशङ्कयाभूगोलेमनुप्याद्यवस्थानानुपपत्तेः । अत्रकारणमाह ।
खड्गति । यतःकारणात्खेत्रह्लाण्डाकाशमध्यभागेभूगोलोऽस्ति । तथाच
भूगोलादभितस्तुल्यत्वाद्भूगोलेतत्त्वतयोर्ध्वाधोभागादरेसम्भवइतिभावः ।
स्वाभिप्रायंस्पष्टयति । तस्येति । भूगोलस्याकाशमध्यस्थस्यसमन्तादा-
काशेककस्मिन्भागरूर्ध्वमूर्ध्वत्वं । कस्मिन्भागे । वासमुच्चये । अधोऽ-
धस्त्वम् । अपिरूर्ध्वत्वेनसमुच्चयार्यकः । तथाचसमन्तादाकाशस्तुल्य-
त्वेनभूमेरूर्ध्वाधोभागौनिर्वचनीकर्तुमशक्यौयाभ्यामूर्ध्वाधोलोकानिनयताः सु-
रितिभूमेरूर्ध्वाधोभागाद्यसम्भवादितिभावः ॥ ५३ ॥

भा०टी०-पृथ्वीके गोलहोनेसे सर्वत्र अपने २ स्थानके ऊपर स्थित हुआ समझते-
हैं; शून्य मध्यस्थित गोलमें नीचाही क्या है? और उसमें ऊर्चाही कहाँ है? ॥ ५३ ॥

नन्विभूःसमादर्शाकाराप्रत्यक्षाकथंगोलाकारेत्यतआह-

अल्पकायतयालोकाःस्वात्स्थानात्सर्वतोमुखम् ॥

पश्यन्तिवृत्तामप्येतांचक्राकारां वसुन्धराम् ॥ ५४ ॥

जनाःस्वाधिष्ठितप्रदेशात्सर्वतःसर्वदिक्षु । जभिसुखंवृत्तांगोलाकारामेतां
प्रत्यक्षांपृथ्वीचक्राकारामण्डलाकारांसमापश्यन्ति । एवकारार्थेऽपिशब्दः ।
तेनभूमेर्वस्तुतोगोलाकारत्वेऽपितदाकारेणादर्शनंमुकुराकारतयादर्शनंचन विरु-
द्धम् । अत्रहेतुमाह । अल्पकायतयेति । ह्रस्वशरीरत्वेनेत्यर्थः । तथाच
महतीभूस्तत्पृष्ठस्यस्यमनुप्यस्यातिह्रस्वस्याल्पदृष्टिप्रचाराद्गोलाकारतयानभा-
सतेकिन्तुसममण्डलतयाभासतेगोलवृत्तशर्ताशस्यसमत्वेनभानात् । अन्यया
प्रथमज्यायाश्चापसमत्वानुपपत्तिरितिभावः ॥ ५४ ॥

भा०टी०-छोटे शरीरवाले होनेसे लोग चारोंओर इस पृथ्वीके गोलाकाररूपसे
देखते हैं ॥ ५४ ॥

अयनिरक्षादिदेशेषुमेरुव्यतिरिक्तान्यदेशेषुदिनरात्र्योर्मानंविनसुमंरोरप्रभा-
गयोर्निरक्षदेशेषुभचक्रमणमाह-

सव्यंभ्रमतिदेवानामपसव्यंसुराद्विषाम् ॥

उपरिष्ठाद्भूगोलोऽयंव्यक्षेपश्चान्मुसःसदा ॥ ५५ ॥

अयंप्रत्यक्षोभगोलोनक्षत्राधिष्ठितमूर्तगोलोदेवानांमेरोरुत्तरायवर्तिनांसव्यम् ।
पूर्वादिक्रममार्गणेत्यर्थः ॥ भ्रमतिभ्रमपरिवर्तकरोतीत्यर्थः । दैत्यानांमेरोर्द-
क्षिणायवर्तिनामपसव्यंपूर्वादिदिग्ब्युत्क्रममार्गण । पूर्वोत्तरपश्चिमदक्षिणक्रमे-
णेत्यर्थः । नक्षत्राधिष्ठितगोलैर्भ्रमति । व्यक्षेतिरक्षदेशेषु । जात्यभिप्रायेणैकव-
चनम् । उपरिष्ठान्मस्तकोर्ध्वमध्यभागोभगोलःपश्चान्मुखःपश्चिमदिगभिमुखः
सदानित्यंपरिभ्रमति । भगोलस्यध्रुवमध्यस्थत्वेनभ्रमणात् । तयोस्तत्रक्षि-
तिजवृत्तस्थत्वाच्च ॥ ५५ ॥

भा०टी०-यह भूगोल देवताओंके निकट सव्यादिमें (दक्षिणसे वाममें) और असु-
रोंके निकट अपसव्यादिमें और निरक्षमनुष्योंके निकट मस्तकोई मध्यभागमें पश्चिम
दिशामें भ्रमण करता है ॥ ५५ ॥

अथनिरक्षेदिनरात्र्योर्मानंकथयन्नन्यत्रापिततोन्पूनाधिकंमानंभवतीत्याह-

अतस्तत्रादिनंत्रिंशद्भ्रुविकंशर्वरीतथा ॥

हानिवृद्धीसदावामंसुरासुरविभागयोः ॥ ५६ ॥

अतोनिरक्षेमस्तकोर्ध्वभगोलोभ्रमतीतिकारणात्तत्रनिरक्षदेशेत्रिंशद्भ्रुविकं
त्रिंशद्द्वीमितंदिनस्यात् । शर्वरीरात्रिस्तथात्रिंशद्दृष्टीपरिमितास्यात् । तत्-
क्षितिजवृत्तस्यध्रुवद्वयसंलग्नतयागोलमध्यस्थत्वादिनरात्र्योस्तुल्यत्वंयुक्तमेवेति
भावः । सुरासुरविभागयोर्जम्बूद्वीपसमुद्रादिदक्षिणदेशयोःसदाविपुवत्क्रमणा-
तिरिक्तकालेक्षयवृद्धीदिनरात्र्योःप्रत्येकंवामंव्यस्तंतथास्यात्तथाज्ञेयम् । एत-
दुक्तंभवति । जम्बूद्वीपेदिनहासैरात्रिवृद्धिस्तदादक्षिणदेशेदिनरात्र्योःक्रमेण
वृद्धिहानी । जम्बूद्वीपेदिनवृद्धौरात्रिहानिस्तदादक्षिणदेशेदिनरात्र्योःक्रमे-
णहानिवृद्धी । एवंदक्षिणदेशेहानिवृद्धयोर्जम्बूद्वीपेवृद्धिहानीदिनेरात्रौवायथा-
योग्यमिति । अत्रोपपत्तिः । तत्रक्षितिजवृत्तस्यध्रुवसम्बन्धभावेनगोलमध्य-
स्थत्वाभावादिनरात्र्योः सदाविपुवदिनव्यतिरिक्तेनतुल्यत्वंकिन्तुन्पूनाधिकत्वम-
होरात्रस्यपाष्ठिघटिकात्मकत्वादिति ॥ ५६ ॥

भा०टी०-निरक्षदेशमें सदा तीस घड़ीका दिन और ३० घड़ीकी रात होती है ।
सुरासुरविभागमें दिनरातके विपरीतरूपसे हानि वृद्धि होती है ॥ ५६ ॥

अथैतत्क्षोकोत्तरार्धेक्षोकाभ्यांविशदयति-

मेपादौतुसदावृद्धिरुदगुत्तरतोऽधिका ॥

देवांश्चक्षपाहानिविपरीतंतथासुरे ॥ ५७ ॥

तुलादौधुनिशोर्वामंक्षयवृद्धीतयोरुभे ॥

देशक्रान्तिवशात्त्रित्यंतद्विज्ञानंपरोदितम् ॥ ५८ ॥

मेपादौपद्भेददुत्तरगोलसूर्येसति । उत्तरतोपयोत्तरंसदायावदुत्तरगोले
 देवांशेजम्बूद्वीपेऽधिकायथोत्तरमविकावृद्धिर्निरक्षदेशीयादिनेतुकाराद्यथोत्तरसूर्य-
 स्योत्तरगमनेयथोत्तरदिनेवृद्धिःपरमोत्तरगमनात्परावर्तते । यथोत्तरंन्यूनावृ-
 द्धिरित्यर्थः । क्षपाहानीरात्रेरपचयः । चःसमुच्चये । आसुरेसमुद्रादिद-
 क्षिणभागेतथादिनरात्र्योःक्षयवृद्धीविपरीतंव्यस्तम् । दिनेहानीरात्रौवृद्धिरि-
 त्यर्थः । तुलादौपद्भेदक्षिणगोलसूर्येसतितयोर्जम्बूद्वीपसमुद्रादिदक्षिणभा-
 गयोर्दिनरात्र्योरुभेद्वेक्षयवृद्धीउपचयापचयौवामं व्यस्तम् । अयमर्थः । ज-
 म्बूद्वीपेदिनरात्र्योरुत्तरगोलस्यवृद्धिक्षयक्रमेणक्षयवृद्धीस्तः । समुद्रादिदक्षि-
 णभागेदिनरात्र्योर्वृद्धिक्षयोस्तइति । ननुक्षयवृद्धयोःकियन्मितत्वमित्यतःपूर्वोक्तं
 स्मारयति । देशक्रान्तिवशादिति । तद्विज्ञानंतयोःक्षयवृद्धयोर्ज्ञानंसद्व्यव्या-
 ज्ञानंनित्यंमत्यहंदेशक्रान्तिवशात् । देशपलभाक्रान्तिरेतदुभयानुरोधात्पुरापूर्-
 वखंडस्पष्टाधिकारे । क्रांतिज्याविषुवद्भ्रात्रीक्षितिज्याद्वादशोद्भृता । त्रिज्या-
 गुणाहोरात्रार्धकर्णाताचरजासवः ॥ तत्कार्मुकमित्यनेनदिनरात्र्योरर्धमुक्तम् ।
 तद्विगुणंदिनरात्र्योरित्यर्थसिद्धम् । अत्रोपपत्तिः । निरक्षदेशेषुवद्वयलमंक्षि-
 तिजवृत्तंततउत्तरभागेस्वस्थानक्षितिजं स्वभूगोलमध्यस्थमुत्तरध्रुवाद्दक्षिण-
 ध्रुवाच्चोच्चमित्यतउत्तरगोलेनिरक्षक्षितिजादयोदक्षिणगोलकर्णमितिपञ्चदश-
 टिकानिरक्षदेशदिनार्धक्षितिजान्तररूपचरेणगोलक्रमेणयुतहीनं दिनार्धराभ्यर्थं
 चविपरीतम् । एवंदक्षिणभागेऽभीष्टदेशक्षितिजमुत्तरध्रुवाद्ब्रतंदक्षिणध्रुवाद्ब्रतमि-
 तिनिरक्षक्षितिजांन्निरक्षक्षितिजंगोलक्रमेणोर्ध्वाधइत्युत्तरभागाद्व्यस्तम् ॥ ५७ ॥ ५८

भा०टी०—सूर्यमेपादिमें (कर्कटक) संचरण करनेसे देवांशमें क्रमानुसार दिनमान
 वृद्धि और रात्रिमानकी हानि होती है, किन्तु असुरांशमें विपरीत होता है । तुलादिमें
 दिवानिद्रि मान और क्षय वृद्धि विपर्यय होता है । क्षय वृद्धि देशकी क्रान्तिके यगते
 जाता होता है वहीं सर्वोत्तम ज्ञान पूर्वमें (२ अध्यायमें) कह आयाहूँ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

अथोक्तस्यावधिदेशंविबधुःप्रथमतदुपयुक्तानिक्रान्त्यंशयोजनान्याह-

भूवृत्तंक्रान्तिभागघ्नंभगणांशविभाजितम् ॥

अवाप्तयोजनैरकोव्यक्षाद्यात्युपरिस्थितः ॥ ५९ ॥

भूवृत्तंभूपरिधियोजनमानंप्रागुक्तमभीष्टक्रान्त्यंशंशुणितंद्वादशराशिभागैःप-
 ष्टयधिकशतत्रयमितैर्भक्तलब्धयोजनैः कृत्वासूर्येऽपरिजाकाशेस्थितोवर्तमानो
 दक्षिणतउत्तरतोवायातिगच्छति । क्रान्त्यभावेतुनिरक्षदेशोपपत्तिरभ्रमति ।
 अत्रोपपत्तिः । निरक्षदेशान्मेरोरुत्तरदक्षिणाग्रामिसुरांसूर्यैःक्रान्त्यंशैर्गच्छति ।
 तद्योजनज्ञानंतुभगणांशैर्मेवब्रह्मयनिरक्षदेशसृष्टभूपरिधियोजनानितदाक्रान्त्यं-
 शैःकानीत्यनुपातेनेत्युपपन्नम् ॥ ५९ ॥

मा०टी०-भूवृत्तको (५०५९) सूर्यक्रान्तिसे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर जो योजन संख्या होगी निरक्ष देशसे तितने योजन दूर स्थित स्थानमें सूर्य मध्याह्नके समय मस्तकपर होगा ॥ ५९ ॥

अथदिनमानानयनगणितस्यावधिदेशज्ञानंश्लोकाभ्यामाह-

परमापक्रमादेवयोजनानिविशोधयेत् ॥

भूवृत्तपादाच्छेषाणियानिस्युयोजनानितैः ॥ ६० ॥

अयनान्तेविलोमेनदेवासुरविभागयोः ॥

नाडीपष्ट्यासकृदहर्निशाप्यस्मिन्सकृत्तथा ॥ ६१ ॥

परमक्रान्तिभागाच्चतुर्विंशन्मितात् । एवंपूर्वोक्तरीत्यायोजनानिजातानि । भूपरिधेःपूर्वोक्तस्यचतुर्थांशात्परिवर्जयेत् । अवशिष्टानियानियत्सङ्ख्यामितानियोजनानिभवन्तितैर्योजनैर्देवासुरविभागयोर्निरक्षदेशादुत्तरदक्षिणप्रदेशयोर्दक्षिणोत्तरयोरेत्यर्थः । अयनान्तदक्षिणायनसन्धौकर्कादिस्थेसूर्येदक्षिणोत्तरायणसन्धौमकरादिस्थेसूर्येविलोमेनव्यत्यासेनसकृदेकवारंनाडीपष्ट्याषटीपष्ट्याहर्दिनमानंभवति । अस्मिन्नेतादृशदेशेतास्मिन्नेवायनसन्ध्यासन्नेसकृदेकवारंतथापाष्टिषटीमित्तविलोमेनरात्रिर्भवति । अपिशब्दोदिनेनसमुच्चयार्थः । एतदुक्तंभवति । कर्कादिस्थेसूर्येनिरक्षदेशादुत्तरतद्योजनान्तरितदेशेपाष्टिषटीमितदिनंतदेवनिरक्षदेशादक्षिणतद्योजनान्तरितदेशेपाष्टिषटीमितारात्रिः । मकरादिस्थेसूर्येतादृशोत्तरभागेपाष्टिषटीमितारात्रिर्दक्षिणभागेतादृशेपाष्टिमितंदिनमिति । अत्रोपपत्तिः । परमक्रान्तियोजनानिभूवृत्तचतुर्थांशयोजनेभ्योहीनानि । निरक्षदेशात्तन्मितयोजनान्तरितोयोदक्षिणोत्तरदेशस्तस्मान्मेरोर्दक्षिणोत्तरार्धक्रमेणपरमक्रान्तियोजनान्तरितम् । अतस्तत्रलंबांशाश्चतुर्विंशतिःपलांशाश्चपदपाष्टिरिति । तद्देशेक्रान्तिवृत्तानुकारंक्षितिजमित्ययनान्तेपञ्चदशषटीमितमहोरात्रवृत्तचतुर्भागखण्डंनिरक्षतदंशक्षितिजयोरन्तरालरूपंचरमतउक्तरीत्यादिनार्धराग्यर्थवोक्तरीत्यायथायोग्यंविंशत्तद्विगुणंपाष्टिषटीमिततन्मानंगणितरीत्यापपन्नम् । युक्तंचैतत् । अयनान्ताहोरात्रवृत्तस्यैकस्यतस्तिजप्रदेशेएकत्रैवसंलग्नत्वाद्द्विधासंलग्नत्वाभावात्पवहभ्रमितसूर्यपरिवर्तपूर्तःपाष्टिषटीभिर्दर्शनमदर्शनंयथायोग्यंतद्गोलस्थित्याप्रत्यक्षासिद्धमेवेति ॥ ६० ॥ ६१ ॥

मा०टी०-सूर्यके परमापक्रमके अनुसार योजन, भूवृत्त योजन पादछे अलग करनेपर जो योजन रहते हैं निरक्षदेशसे तितने दूर अयनान्त दिनको देवासुर विभागमें विपरीतरूपसे दिनपत्त ६० षटीका होता है ॥ ६० ॥ ६१ ॥

अथोक्तदिनरात्रिमानगणितंतदवधिदेशपर्यन्तंदक्षिणोत्तरभागयोर्नाप्रइत्याह-

तदन्तरेऽपिपृथचन्तेक्षयवृद्धीअहर्निशोः ॥

परतोविपरीतोऽयंभगोलःपरिवर्तते ॥ ६२ ॥

तदन्तरेनिरक्षदेशोक्ताधिदेशयोरन्तरालदाक्षिणोत्तरविभागदेशेपृथचन्तेपृथिपटीमध्येक्षयवृद्धीअपचयोपचयाहुकरीत्यादिनराभ्योर्यथायोग्यंभवतः । परतोऽवधिदेशादग्रिमदेशेदक्षिणोत्तरैर्दैत्यदेवस्थाननिकटोऽयंप्रत्यक्षोभगोलोनक्षत्राद्यधिष्ठितोमूर्तोंगोलोविपरीतोऽवधिदेशान्तर्गतदेशसम्बन्धिगणितविरुद्धः परिवर्ततेभ्रमति । तत्रोक्तरीत्यादिनराभ्योर्बृद्धिक्षयौनभवतइत्यर्थः । त्रिज्याधिकाराच्चरानयनानुपपत्तेः । चरस्वरूपासम्भवाच्च ॥ ६२ ॥

भा०टी०-दोनों दिशामें उस दूरताके मध्य ६० दण्डके मध्यमें दिन या रात घटता बढ़ता है। तिसरे ऊपर दोनों स्थानोंमें विपरीत भावसे भूगोल परिभ्रमण करता है ॥ ६२ ॥

अथविपरीतगोलस्थितिंलोकान्ध्यांमदर्शयति-

ऊनेभूवृत्तपादेतुद्विज्यापक्रमयोजनैः ॥

धनुर्मृगस्थःसवितादेवभागेनदृश्यते ॥ ६३ ॥

तथाचसुरभागेतुमिथुनेकर्कटस्थितः ॥

नष्टच्छायामहीवृत्तपादेदर्शनमादिशेत् ॥ ६४ ॥

द्विराशिज्यायायेक्रान्त्यंशास्तेषांयोजनैः पूर्वावगतैर्भूपरिधिचतुर्थांशेहीनेकृतेसति । तुकारान्निरक्षदेशाद्यद्योजनांतरितेदेशेदेवभागउत्तरभागेधनुर्मकरराशिस्थोर्कस्तद्देशवासिभिर्नदृश्यते । धनुर्मकरस्थेऽर्केतेषांरात्रिःसदास्यादित्यर्थः । असुरभागेनिरक्षदेशादक्षिणप्रदेशे । चःसमुच्चयार्थः । तुकारात्तद्योजनान्तरितप्रदेशेमिथुनेकर्कटस्थितोऽर्कस्तथातद्देशवासिभिर्नदृश्यते । नष्टच्छायापहीवृत्तपादे । अर्धमासाच्छायाभूच्छायायत्रतादृशेभूपरिधिचतुर्थांशेसूर्यस्यदर्शनंसदाकथयेत् । यत्रभूच्छायात्मिकारात्रिर्नास्ति तत्रदिनमित्यर्थः । तथाचनिरक्षदेशात्तद्योजनान्तरितोत्तरप्रदेशोर्कर्मिथुनस्योऽर्कोदृश्यते तद्योजनान्तरितदक्षिणप्रदेशेधनुर्मकरस्योऽर्कोदृश्यतेइतिफलितार्थः । अतएव । व्यंशयुद्धनवरसाःपलाशकायत्रतत्रविपयेकदाचन । दृश्यतेनमकरोनकार्मुर्कंकिञ्चकिंमिथुनौसदोदितौ ॥ इतिभास्कराचार्यांक्तसङ्गच्छते ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

भा०टी०-द्विराशिके अक्षमागत योजन भूवृत्तपादसे वियोग करनेपर जो योजन होता है, तितनी दूर देवभागमें धनु वा मृगस्थित सूर्य कभी दिखाने नहीं देता । असुरभागमें जैसेही दूरस्थानसे मिथुनकर्कट स्थित सूर्य कभी दिखता नहीं । जिस स्थानमें पृथ्वीकी छाया नहीं है तहांपर सूर्यका दर्शन होता है ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

अथान्यत्रापिविपरीतस्थितिंश्लोकाभ्यांदर्शयति-

एकज्यापक्रमानीतैर्योजनैःपरिवर्जितैः ॥
भूमिकक्षाचतुर्थांशेव्यक्षाच्छेषैस्तुयोजनैः ॥ ६५ ॥
धनुर्मृगालिकुम्भेषुसंस्थितोऽर्कौनदृश्यते ॥
देवभागेऽसुराणांतुवृषाद्येभचतुष्टये ॥ ६६ ॥

एकराशिज्यायाःक्रान्त्यंशेभ्योभूपरिधिचतुर्थांशेहीनेकृतेसति निरक्षदेशादव-
शिष्टैर्योजनैः । तुकारादन्तरितदेशेदेवभागउत्तरभागेधनुर्मकरवृश्चिककुंभरा-
शिषुस्थितःसूर्यस्तदेशवासिभिर्नदृश्यते । असुराणांदैत्यानांनिरक्षदेशात्तद्यो-
जनान्तरितदक्षिणभागेवृषादिकेराशिचतुष्टयेस्थितोऽर्कस्तदेशवासिभिर्नदृश्य-
ते । तुकारादुत्तरभागेवृषादिचतुष्टयस्थितोऽर्कस्तदेशवासिभिर्दृश्यतेवृश्चिका-
दिचतुष्टयस्थितोर्कादक्षिणभागेतद्देशवासिभिर्दृश्यतइत्यर्थः । अतएवयत्रसाद्र्मि-
गजवाजिसम्भितास्तत्रवृश्चिकचतुष्टयंनच । दृश्यतेचतृषभाच्चतुष्टयंसर्वदासमु-
दितंहिलक्ष्यते ॥ इतिभास्कराचार्योक्तंचसङ्गच्छते ॥ ६६ ॥

भा०टी०-एक राशिके अपक्रमगत योजन भवृत्तपादते घटादेनेपर जा योजन
होता है तिस दूरके स्थानसे देवभागमें वृश्चिक, धनु, मकर, कुम्भके स्थित सूर्य नहीं
दीखते । तावत् स्थित असुरभागमें वृषादि चार राशिके सूर्य नहीं देखे जाते ॥६६ ॥

अथशून्यराशिक्रान्त्यानीतयोजनेभ्योवगतमेवंप्रभागयोरपिस्थितिवैलक्षण्य-
माह-

मेरौमेपादिचक्रार्धदेवाःपश्यन्तिभास्करम् ॥
सकृदेवोदितंतद्दसुराश्चतुलादिगम् ॥ ६७ ॥

मेरावुत्तराग्रावस्थितादेवामेपादिचक्रार्धमेपादिराशिपट्टकेऽवस्थितमर्कसकृ-
देकवारम् । एवकारादनेकवारनिरासनिश्चयः । उदितमदृशनानन्तरंप्रथ-
मदर्शनविपर्यनिरन्तरंपश्यन्ति । असुगमेरुदक्षिणाग्रम्यादैत्याः ।
चौदेवेःसमुच्चयार्थःतुलादिराशिपट्टकम्यंतद्दत्तमकृदुदितनिरंतरंपश्यन्ति ॥६७॥

भा०टी०-मेरुस्थितदेवतायोग मेपादिचक्रार्धगत सूर्ये मदा दीयते हे और
असुरलोग तुलादिगत सूर्यको तैसाही देखते हैं ॥ ६७ ॥

अथनिरक्षदेशादयनसन्ध्यांकिःपट्टियोंजर्नरूपंमर्कौभवतितदाह-

भूमण्डलात्पञ्चदशेभागेदेवेऽथवासुरे ॥
उपरिष्ठाद्भ्रजत्यर्कःसौम्ययाम्यायनान्तगः ॥ ६८ ॥

देवउत्तरभागे । अथवासुरेदक्षिणभागे । निरक्षदेशाद्परिधिःपंचदशे
भागेतत्फलयोजनांतरितदेशेक्रमेणसौम्ययाम्यायनान्तगउत्तरायणांतदक्षिणाय-
नांतस्थितोऽर्कपरिष्टादूर्ध्वंजतिपरिभ्रमति । यथागोलसंधौनिरक्षदेशेतया-
त्रभागद्वयइतिफलितार्थः । अत्रोपपत्तिः । अयनांतस्थेपरमक्रांतिश्रुतुर्विशत्य-
शास्तद्योजनानि । भृष्टत्क्रांतिभागव्रंभगणांशविभाजितम् । इत्यत्रचतुर्विंशति-
मितगुणभगणांशमितहरौगुणेनापवस्यंहारस्थानेपंचदशेतिभूमंडलात्पंचदशभा-
गइत्युक्तमुपपन्नम् ॥ ६८ ॥

भा०टी०-भृष्टत्के पंचदश भाग दूर उत्तर अयनमें देवभागमें और दक्षिणायनमें अतु-
रभागमें सूर्यके मस्तकके ऊपर होकर भ्रमण करते हैं ॥ ६८ ॥

अथनिरक्षदेशाद्परिधिपञ्चदशभागपर्यन्तसूर्यस्पदक्षिणोत्तरतोगमनमुक्त्वा
तच्छायागमनंप्रतिपादयति-

तदन्तरालयोश्छायायाम्योदक्सम्भवत्यपि ॥

मेरोरभिमुखंयातिपरतःस्वविभागयोः ॥ ६९ ॥

तदन्तरालयोर्निरक्षदेशात्पञ्चदशभागमध्यस्थितदक्षिणोत्तरदेशयोश्छाया-
द्वादशांगुलशंकोर्मध्याङ्गच्छायाभीष्टकालिकच्छायाप्रवादक्षिणाग्रमुत्तराग्रवासंभ-
ति । एतदुक्तंभवति । निरक्षदेशात्पंचदशभागान्तरालोत्तरदेशेमध्या-
न्नतांशानांदक्षिणत्वेछायाग्रमुत्तरम् । नतांशानामुत्तरत्वेछायाग्रंदक्षिणम् ।
एवंनिरक्षदेशात्पञ्चदशभागान्तरालस्थितदक्षिणदेशसूर्यस्योत्तरस्थत्वे छायाग्रंद-
क्षिणंदक्षिणस्थत्वेछायाग्रमुत्तरमिति । परतःपञ्चदशभागान्तरालदेशेस्वविभा-
गयोर्दक्षिणोत्तरविभागयोर्मेरोरभिमुखंमेर्वर्कयोः सम्मुखंक्रमेणदक्षिणाग्रमुत्तरा-
ग्रंयथास्यात्तथेत्यर्थः । छायायातिगच्छतिभवतीत्यर्थः । अपिशब्दःपूर्वाधार्येन
समुच्चयार्थकः ॥ ६९ ॥

भा०टी०-इन दोनोंके मध्यस्थित स्थानमें छाया दक्षिण या उत्तरमें स्थित होसकती
है इतने ऊपर अर्धने २ भागमें छाया मेरुके सामने पतित होती है ॥ ६९ ॥

अथकथंपर्येतिशुवनानि विभावयन्नितिप्रशस्योत्तरंश्लोकाभ्यामाह-

भद्राश्वोपरिगःकुर्याद्भारतेतूदयंरविः ॥

रात्र्यर्धकेतुमालेतुकरावस्तमयंतदा ॥ ७० ॥

भारतादिपुवपेषुतद्देवपरिभ्रमन् ॥

मध्योदयार्धरात्र्यस्तकालात्कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ७१ ॥

भद्राश्वपौपरिगतःसूर्योभरतवपेस्वोदयंकुर्यात् । तुकरात्भद्राश्वपेभ-

ध्यात्वात् । तदातग्निन्कोलकेतुमालवपंपेरात्रुरौपुरुषपंपेन्तमयंस्वास्तं कु-
 र्यात् । तुषारादुक्तवर्षयोरन्तरालेदिनरस्यगतंशेषं पारात्रेभूतवधायोऽन्यं कुर्यादि-
 त्यर्थः । जतिस्पृष्टं दशग्रहणं पयाभुतामिदं भर्ष्यं किञ्चित्सूक्ष्मं दशग्रहणं तु यमकोटि-
 लक्षारोमपरिमिदपुराप्यन्तर्गतानित-उन्द्यास्यानितं यानि । लक्षारुं सूर्यस्य य-
 दौदयः स्यात्तदादिनार्थयमकोटिपुष्याम् । अपस्तदासिद्धपुरेऽस्तकालः स्याद्द्रो-
 मंकरात्रिपलंतदय ॥ इति भास्करानार्योक्तभूगोलउत्तनगराणां भूपरिधिचतु-
 र्यांशान्तरात्सामंगच्छतं । अथ भारतादिपुत्रिपुष्यपंसंज्ञोऽपुभारतकेतुमालकुरु-
 पंपंपुतदद्राश्रयपंपरिगवत् । एषं पारात्तन्पुनाधिष्यव्यवच्छेदः परिधमन्प-
 रिधमेणव्यस्वाभिमतस्थाने परिस्थिति कुर्यान्सूर्यः प्रदक्षिणं पयास्यात्तथासव्यक-
 मेणस्वस्थानादिप्रमेणैतियायत् । दत्तचतुर्षेषंपुमध्यादयार्धराप्यस्तकालान्मध्या-
 द्वादयार्धराप्यस्तसंज्ञान्कालान्कुर्यात् । एतदुक्तं भवति । भारतवर्षोपरिग-
 तेषं भारतकेतुमालकुरुभद्राश्रयपंपुक्रमेणमध्याह्नसूर्योदयार्धरात्रास्ताः स्युः । के-
 तुमालवर्षोपरिगतेषं केतुमालकुरुभद्राश्रयभारतवर्षेषंपुक्रमेणमध्याह्नसूर्योदयार्ध-
 रात्रास्ताः । कुरुवर्षोपरिगतापेः कुरुभद्राश्रयभारतकेतुमालवर्षेषंपुक्रमेणमध्याह्न-
 सूर्योदयार्धरात्रास्ताभवन्तीति ॥ ७० ॥ ७१ ॥

भा० टी०-जित् एतस्य भद्राश्रयं मस्तकपर सूर्यं होता है, तस्य भारतमें लंकोदयगत होता है, केतुमालके में रास्यदं (आधीरात) और कुरुवर्षमें भस्त प्रायः होता है । भारतदियर्षमें वेछेही सूर्यभ्रमणके द्वारा मध्य, उदय, आधीरात, अस्तकाल आदिकरके प्रदक्षिण करते हैं ॥ ७० ॥ ७१ ॥

ननु महाणांगतिसद्रावात्प्रतिदेश्याम्योत्तरयोर्ग्रहगमनं प्रतिक्षणं च विलक्षणं भास-
 तां परन्तु नक्षत्राणांगत्यभावात्प्रतिक्षणभ्रमेणैकत्रावस्थानाभावेऽपि प्रतिदेशमेकरू-
 पावस्थानंकुतो न । एवं भ्रुवयोः परिध्रमस्याप्यभावात्सदासर्वत्रैकरूपावस्थान-
 दर्शनापत्तिश्चेत्यत आह-

ध्रुवोन्नतिर्भचक्रस्य नतिमेरुं प्रयास्यतः ॥

निरक्षाभिमुखं यातुर्विपरीतेन तोन्नते ॥ ७२ ॥

मेरुमेरोरुत्तरार्धदक्षिणार्धवात्तदभिमुखं प्रयास्यतो गच्छतः पुरुषस्य ध्रुवोन्नतिः
 क्रमेणोत्तरदक्षिणयोर्ध्रुवयोरौच्यं भवति । भचक्रस्य नक्षत्राधिष्ठितगोलमध्यभा-
 गवृत्तस्य नतिः क्रमेण दक्षिणोत्तरयोर्नतत्वं भवति । निरक्षदेशाभिमुखं गच्छतः
 पुरुषस्य नतोन्नते पूर्वोक्तव्यस्ते भवतः । उत्तरभागस्थपुरुषस्य निरक्षाभिमुखं गच्छ-
 तः पूर्वोक्तस्थानापेक्षयोत्तरध्रुवस्य नतत्वं पूर्वस्थानापेक्षया भचक्रस्योन्नतत्वम् । ए-
 वं दक्षिणभागस्थपुरुषस्य निरक्षाभिमुखं गच्छतः पूर्वस्थानापेक्षया दक्षिणध्रुवस्य न-
 तत्वं भचक्रस्योन्नतत्वमिति ॥ ७२ ॥

मा०टी०—मेरुके सामने गमन करनेसे क्रमानुसार ध्रुवकी उन्नति और भ्रूचक्रकी नति दिखाई देती है और निरक्षके सामने गमन करनेसे विपरीत दिखाई देताहै अर्थात् ध्रुवकी नति और भ्रूचक्रकी उन्नति दिखाई देती है ॥ ७२ ॥

अथकुतएवमित्यतः । कथंपर्येतिभगणःसप्रहोऽप्यकिमाश्रयः । इतिप्रभस्योत्तरंभ्रूचक्रभ्रमणवस्तुस्थितिमाह—

भ्रूचक्रं ध्रुवयोर्वृद्धमाक्षिप्तं प्रवहानिलैः ॥

पर्येत्यजसंतं ब्रह्माग्रहकक्षायथाक्रमम् ॥ ७३ ॥

भ्रूचक्रं नक्षत्राधिष्ठितमूर्तगोलरूपं ध्रुवयोर्दासिणोत्तरस्थितारयोर्वृद्धं ब्रह्मणानि-
बद्धं नियतवायुगतिना गोलकारेण प्रतिबद्धं प्रवहानिलैः भ्रूचक्रव्यवहारैः स्वस्वस्था-
नस्थैराक्षिप्तं स्वस्थानाभिधातं प्रातंसदजस्रं निरन्तरं पर्येति । पश्चिमाभिमुखं
भ्रमतीत्यर्थः । ननु नक्षत्रचक्रं वायुना भ्रमति । ग्रहास्त्वद्योऽप्यस्याः सम्बन्धा-
भावात्कथं भ्रमन्तीत्यत आह । तन्नदा इति । ग्रहाणां शान्यादीनां कक्षामार्गावा-
ध्वंशरूपा भ्रूचक्रान्तर्गतताकाशस्थायथाक्रममधोऽप्यस्तब्रह्ममहाप्रवहवायुगोल-
स्थापितभ्रूचक्रवायुसूत्रेण निबद्धा अतो भ्रूचक्रेण सह भ्रमति । तत्र स्थाग्रहाजपि
भ्रमन्तीति किंचिन्नम् । तथा च प्रवहवायुगोलमध्यस्थेषु वृद्धत्तपूर्वापरनिरक्ष-
देशो ध्रुवयोर्भ्रूक्षितिजस्थत्वाद्भ्रूचक्रस्य मस्तकोपरि भ्रमणाच्च मेर्वमाभिमुखं प्रयातुर्ध्रु-
वश्चो भवति । ततोऽसन्नत्वाद्भ्रूचक्रं नतं भवति । ततो दूरत्वादिति सर्वं
युक्तम् ॥ ७३ ॥

मा०टी०—दो ध्रुवमें बँधा हुआ भ्रूचक्र प्रवहवायुसे आक्षिप्त होकर सदा घूमता है और क्रमानुसार तिसमें बद्ध ग्रहकक्षा, भ्रूचक्रके साथ चलती रहती है ॥ ७३ ॥

अथपिच्यंमासेन भवतीति प्रभयोरुत्तरमाह—

सकृदुद्भूतमब्दार्धपश्यन्त्यर्कसुरासुराः ॥

पितरः शशिगाः पक्षं स्वदिनं च नराभुवि ॥ ७४ ॥

यथा देवदैत्या एकवारमुदितं सूर्यसौरवर्षार्धपर्यन्तं पश्यन्ति । तथा पितरश्चन्द्र-
विश्वगोलोर्ध्वस्थिताः । पक्षं च दशतिथिपर्यन्तं पश्यन्ति । नराभूमौ स्व-
दिनपर्यन्तं मर्कपश्यन्त्यतः । पिच्यंमासेन भवति नाडोपपद्यमानुपमम् । इ-
तिसर्वं युक्तमतएव । विधूर्ध्वभागो पितरो वसन्तः स्वाधः सुधादीधितिमामन-
न्ति । पश्यन्ति ते कानिजमस्तकोर्ध्वे दर्शयतोऽस्माद्भ्युदलंतदौपाम् ।
भार्धान्तरत्वान्नाविधोरधःस्थंतस्मान्निज्ञाथिः खलुपौर्णमात्याम् । कृष्णरविः
पसदलेऽभ्युदेति शुक्लेऽस्तमेत्यर्थतएव सिद्धम् । इति भास्कराचार्येण विस्तार्योक्तं
संज्ञच्छते ॥ ७४ ॥

भा०टी०-देवता और असुरलोग जैसे एकवार उदय हुए सूर्यको आधार देखते हैं । पितृगण चन्द्रस्थित होनेके कारण पक्षभरतक और पृथ्वीके आदमी सारे दिन सूर्यको देखते हैं ॥ ७४ ॥

अयमसङ्गादूर्ध्वस्थस्याल्पभगणानामधः स्थस्याधिकभगणानां युक्त्या प्रतिपादनाय प्रथमं कक्षाया ऊर्ध्वाधः क्रमेण महदल्पत्वं तत्र स्थभागानां महदल्पमदेशत्वं चाह-

उपरिस्थस्य महती कक्षाल्पाधः स्थितस्य च ॥

महत्या कक्षया भागान्तोऽल्पास्तथाल्पया ॥ ७५ ॥

ऊर्ध्वस्थग्रहस्य कक्षावायुवृत्तमार्गरूपामहती महापरिधिप्रमाणा । अधःस्थस्य ग्रहस्य कक्षाल्पाल्परिधिप्रमाणा । चोनिश्चयार्थे । लघुकक्षाणां महाकक्षान्तर्गतत्वेन महाकक्षाणां चान्तर्गतलघुकक्षात्वेनोर्ध्वाधःस्थयोर्महदल्पपरिधिके कक्षे । अन्यथोक्तस्वरूपानुपपत्तेः । एवं महतिवृत्तपरिधौ द्वादशराशिभागानां समत्वेनाङ्कने भागाएकैकभागप्रदेशामहत्या कक्षया कृत्वामहान्तो बहुस्थलात्मकालघुनिवृत्ततदङ्कने तथा भागा अल्पया कक्षया कृत्वाल्पा अल्पस्थलात्मकाः क्रमेणैकैकभागप्रमाणमधिकाल्पनसमंचक्रांशपूर्त्यनुपपत्तेरिति तात्पर्यम् ॥ ७५ ॥

भा०टी०-ऊपर स्थितहुई कक्षा बड़ी है, नीचे स्थित हुई कक्षा अल्प है, तिसकारणसे कक्षागत अंश वृद्धत और अल्प होते हैं ॥ ७५ ॥

अथोर्ध्वाधः क्रमेण ग्रहभगणभोगकालयोर्महदल्पत्वमाह-

कालेनाल्पेन भगणं भुङ्क्तेऽल्पभ्रमणाश्रितः ॥

ग्रहः कालेन महतामण्डले महतिभ्रमन् ॥ ७६ ॥

अल्पभ्रमणाश्रितः । अल्पभ्रमणपरिधिमानं यस्याः साल्पभ्रमणाधःस्थकक्षा । तत्स्यो ग्रहोऽल्पेन समयेन भगणं द्वादशराश्यात्मकं भुङ्क्तेऽतिक्रमते । महतिमण्डले । ऊर्ध्वस्थकक्षायामित्यर्थः । भ्रमन्गच्छन्महतावहुना समयेन द्वादशराशीन्भुङ्क्ते । वक्ष्यमाणयोजनगतेरभिन्नत्वात् ॥ ७६ ॥

भा०टी०-अल्पकक्षास्थित ग्रह अल्पकालमें भगणको भोग करता है । और महत्कक्षा स्थितग्रह दीर्घकालमें भोग करता है ॥ ७६ ॥

अथात एवोर्ध्वाधः क्रमेण ग्रहयोर्भगणास्तुल्यकालेल्पावहवो भवन्तीति सोदाहरणमाह-

स्वल्पया तो बहुन्भुङ्क्ते भगणाञ्छीतदीधितिः ॥

महत्या कक्षया गच्छंस्ततः स्वल्पं शनैश्चरः ॥ ७७ ॥

स्वल्पप्रमाणया कक्षया । तुकारादतिक्रमं श्रद्धो बहुप्रमाणान्भगणान्बहुवारं

द्वादशराशीनित्यर्थः । भुंक्ते । महाप्रमाणयाकक्षयागच्छञ्छनिस्ततश्चन्द्रास्व-
ल्पभगणमल्पप्रमाणाभगणान् । जात्यभिप्रायेणैकवचनम् । अल्पवारंद्वादश-
राशीन्भुंक्ते । अतएवशनेश्वरइति ॥ ७७ ॥

मा०टी०-एक समयके मध्यमें स्वल्प कक्षागत चंद्रमा बहुतसे भगण भोगताहै;
परन्तु शनिकी कक्षाके महत्त्ववशसे भगण अल्प होते हैं ॥ ७७ ॥

अथदिनाब्दमासहोराणामधिपानसमाःकुतः । इतिप्रश्नस्योत्तरंश्लोका-
भ्यामाह-

मंदादधःक्रमेणस्युश्चतुर्थादिवसाधिपाः ॥

वर्षाधिपतयस्तद्भृत्तृतीयाश्चप्रकीर्त्तिताः ॥ ७८ ॥

ऊर्ध्वक्रमेणशशिनोमासानामधिपाःस्मृताः ॥

होरेशाःसूर्यतनयादधोऽधःक्रमतस्तथा ॥ ७९ ॥

शनेःसकाशादधः कक्षाक्रमेणचतुर्थसङ्ख्याकाग्रहादिनाधिपतयोवारिशरा
भवन्ति । यथाशनिरविचन्द्रभौमबुधगुरुशुक्रादितितत्क्रमः । वर्षस्यपृष्ठधिकश-
तत्रयदिनात्मकस्यस्वामिनस्तद्भ्रमन्दादधःक्रमेणतृतीयसङ्ख्याकाग्रहाऽऽत्काः ।
चःसमुच्चयार्थं । तत्क्रमश्चयथाशनिभौमशुक्रचन्द्रगुरुसूर्यबुधाइति । चन्द्रात्स-
काशादूर्ध्वकक्षाक्रमेणग्रहामासानांत्रिंशदिनात्मकानांस्वामिनःकथिताः । तत्क-
मश्चचन्द्रबुधशुक्रविभौमगुरुशनयइति । शनेःसकाशादधःक्रमशः । अधःक्रमे-
णहोरेशाः । होरेतिलभगणस्यचार्धम् । इतिपञ्चदशभागात्मकहोराणांदिने
द्वादशराशौद्वादशेशत्वहोरात्रेचतुर्विंशतिहोराणामित्यर्थः । होरासार्धद्विना-
डिका । इतिपष्टिषट्ठिकामकंऽहोरात्रे । चतुर्विंशतिहोराणामित्यन्ये । स्वामि-
नस्तथामासेश्वरवद्व्यर्वाहिताःकथिताः । यथातत्क्रमः शनिगुरुभौमरविशुक्र-
बुधचन्द्रादिति । अत्रशनेःसर्वाध्वस्यत्वाच्चन्द्रस्यसर्वाधःस्यत्वात्ताभ्यामधःऊ-
र्ध्वक्रमःक्रमेणोक्तः । अन्यग्रहस्यावधित्वाभ्युपगमेविनिगमनाविरहापत्तेः । ननु
शनेराद्यावधित्वेनसृष्ट्यादौदिनवर्षहोराणांस्वामित्वं नवाचन्द्रस्याद्यावधित्वेन-
सृष्ट्यादौमासेशत्वंपूर्वखण्डोक्तानीतदीशैर्विरोधापत्तेः । अत्रोपपत्तिः । होरा-
रूपलभानांक्रान्तिवृत्तेऽधःक्रमेणमेपादीनांसम्भवादूर्ध्वकक्षातोऽधः क्रमेणहोरेश-
त्वयुक्तम् । एवमहोरात्रेचतुर्विंशतिहोराःसप्ततष्टास्त्रयोहोरेशागताः । चतुर्थो
होरेशोद्वितीयदिनमारम्भेसएवप्रथमहोरेशत्वाद्द्वितीयदिनेशः । एवमुत्तरत्रा-
पि एवमेतदारक्रमेणसावनचर्षेत्त्रयोवाराइतिपूर्ववर्षेशादधिमवर्षेशोऽधःकक्षा-
क्रमेणतृतीयउत्तरोत्तरम् । एवंसावनमासेद्वौवारौवारिक्रमेणमासेश्वरस्यापिश-

वितिकक्षोर्ध्वक्रमेवारक्रमेणैकान्तरितत्वात्कक्षोर्ध्वक्रमेण मासेश्वरउत्तरोत्तरमित्युपपन्नमन्दादित्यादिश्लोकद्वयम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

भा०टी-शनिसे नीचेके वृत्तमें गयाहुआ क्रमशः चौथा ग्रह दिनका स्वामी और तीसरा ग्रह वर्षाधिपति है ॥ ७८ ॥ चंद्रमासे क्रमानुसार ऊपर गयेहुए मासके स्वामी हैं । शनिसे क्रमानुसार नीचेको गयेहुए ग्रह होराधिपति हैं ॥ (होरा=२ १/२ दण्ड) ॥ ७९ ॥

अथग्रहक्षकक्षाः किमात्राः । इतिप्रश्रस्योत्तरं विवक्षुः प्रथमं नक्षत्राणां कक्षा-मानमाह-

भवेद्भ्रमणकक्षातिगमांशोर्भ्रमणपष्टिताडितम् ॥

सर्वोपरिष्ठाद्भ्रमणतियोजनैस्तैर्भ्रमण्डलम् ॥ ८० ॥

सूर्यस्य भ्रमणकक्षापरिधिमानं योजनात्मकम् । खखार्धैकसुरार्णवाः । इतिवक्ष्यमाणं पष्टागुणितं सन्नक्षत्राणां कक्षानक्षत्राधिष्ठितगोलस्य मध्यवृत्तं स्यात् । तैर्नक्षत्रकक्षामितैर्योजनैर्भ्रमण्डलं नक्षत्राधिष्ठितगोलमध्यवृत्तं सर्वोपरिष्ठाच्चन्द्रादिसप्तग्रहेभ्य उपरिदूरं भ्रमणतियुक्तं भूगोलादभितः परिभ्रमति । अत्रोपपत्तिः । नक्षत्राणां गत्यभावाच्छनेरप्यत्यूर्ध्वं नक्षत्रमण्डलं तत्र सूर्यगत्या सूर्यकक्षातदानक्षत्रगत्यभावेऽप्येककलागतिकल्पनयानुपातान्यथानुपपत्तितया । कल्पो हरो रूप-महाराराशेः । इतीच्छाहासेफलवृद्धयपेक्षितत्वाद्ब्रह्मस्तानुपातोलाघवात्सूर्य-गतिः पष्टिकलामिता च भगवता कृता । नक्षत्रगतेरभावाच्चेति पष्टिताडितमित्युपपन्नम् ॥ ८० ॥

भा०टी०-सूर्यकी कक्षाको ६० से गुण करनेपर भ्रमण होती है । वह सबके ऊपर भ्रमण करती है ॥ ८० ॥

अथग्रहकक्षाणां मानज्ञानार्थमाकाशकक्षामानम् । कियतीतत्करप्राप्तिः । इतिप्रश्रस्योत्तरमाह-

कल्पोक्तचन्द्रभगणागुणिताः शशिकक्षया ॥

आकाशकक्षासाज्ञेयाकरव्याप्तिव्यारवेः ॥ ८१ ॥

कल्पोक्तचन्द्रभगणाः । एतेसहस्रगुणिताः कल्पेस्युर्भगणादयः । इत्युक्तया-गुणचंद्रभगणाः सहस्रगुणिताः कल्पचन्द्रभगणा इत्यर्थः । चन्द्रकक्षयास्त्रयाच्चि-द्विदहना इतिवक्ष्यमाणयागुणितासातन्मिताकाशकक्षापरिधिरुपाज्ञेया । धी-मतेतिशेषः । नन्वनन्ताकाशस्य कथं परिधि रित्यत आह । करव्याप्तिरिति सूर्य-स्यकिरणप्रचारस्तथाकाशकक्षापरिमित इत्यर्थः । तथाचयद्देशावच्छेदेन सूर्यकि-रणप्रचारस्तद्देशाच्छिन्नाकाशगोलस्य ब्रह्माण्डकटाहान्तर्गतस्य परिधिमानं सम्भवत्येवेतिभावः । अत्रोपपत्तिः । समनन्तरमेव यद्गणभक्ताखकक्षातस्यक-

क्षास्यादित्युक्तेर्भगणकक्षाघातःखकक्षासिद्धा । अतश्चन्द्रभगणकक्षयोर्घातः
खकक्षातुल्यएवेतिदिक् ॥ ८१ ॥

भा०टी०-एक कल्पमें चन्द्रमाके भगण चंद्रकक्षाले गुण किये जाय तो शाकाशकक्षा
होती है, तितनी दूरतक सूर्यकी किरणें व्याप्त हैं ॥ ८१ ॥

अथग्रहाणांकक्षानयनंयोजनमत्यानयनंचाह-

सैवयत्कल्पभगणैर्भक्तातद्भ्रमणंभवेत् ॥

कुवासैर्विभज्याह्नःसर्वेषांप्राग्गतिः स्मृता ॥ ८२ ॥

सार्ककरव्यातिरूपाकाशकक्षायत्कल्पभगणैर्यस्यकल्पभगणैर्भक्ताफलंतस्य
कक्षाभवेत् । एवकारोनिश्चयार्थे । खकक्षाकल्पपरविसावनैर्भक्ताप्रातंफलं
सर्वेषामुक्तभगणसम्बन्धिनाग्रहादीनामद्भौदिवसस्यदिनसंम्बन्धिनीत्यर्थः । प्रा-
ग्गतियोजनात्मिकाकायिता । अत्रोपपत्तिः । कल्पभगणकक्षाघातरूपाकाशक-
क्षाकल्पभगणभक्ताकक्षास्यादेव । कल्पेखकक्षामितयोजनानिग्रहः क्रामती-
त्तिकल्परविसावनदिनैराकाशकक्षामितयोजनानितदैकरविसावनदिनेनकानी-
त्यनुपातेनपूर्वगतियोजनात्मिकाप्रत्यहंतुल्येत्युपपन्नम् ॥ ८२ ॥

भा०टी०-उस कक्षाको ग्रहोंके कल्प भगणसे भाग कियाजाय तो स्वकक्षा होगी ।
कक्षाको कुदिनसे भाग कियाजाय तो सबकी प्रात्यहिक प्राक्गति होगी ॥ ८२ ॥

अथयोजनात्मकगतेःकलात्मकगतिस्वीयामाह-

भुक्तियोजनजासङ्ख्यासेन्दोर्भ्रमणसङ्गुणा ॥

स्वकक्षाप्तातुसातस्यतिथ्याप्तागतिलितिकाः ॥ ८३ ॥

गतियोजनोत्पन्नायासङ्ख्यासासङ्ख्याचन्द्रस्यभ्रमणसङ्गुणाकक्षयागुणिता-
स्वकक्षयात्ताभिमतग्रहस्यकक्षयाभक्तासाफलरूपातिथ्यात्तापञ्चदशभक्ता । तु-
कारात्फलंतस्याभिमतग्रहस्यगतिकलाभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । कक्षायोज-
नैश्चक्रकलास्तदागतियोजनैःकाइत्यनुपातेनगतिकलाः । तत्रापिचन्द्रकक्षार्प-
चदशभक्ताश्चक्रकलाइतिचक्रकलास्वरूपंभूतमित्युपपन्नम् ॥ ८३ ॥

भा०टी०-भुक्ति योजन चन्द्र कक्षासे गुणकरके स्वकक्षासे भागकरने पर गतिकला
होगी ॥ ८३ ॥

अथकिमुत्सेधाइतिप्रश्नस्योत्तरमाह-

कक्षाभूकर्णगुणितामहीमण्डलभाजिता ॥

तत्कर्णाभूमिकर्णानाग्रहौच्चयंस्वर्दलीकृताः ॥ ८४ ॥

ग्रहाणांयोजनात्मिकाकक्षाभूकर्णप्रयोजनानिशतान्यष्टौभूकर्णोदिसुणानीत्यु-
क्तभूव्यासेनषोडशशतेनगुणिताभूपारिधिनातदवगतेनभक्ताफलंतस्याः कक्षायाः

कर्णाव्यासाभवन्ति । एतेभूव्यासेनहीनाअर्धिताःसन्तःस्वग्रहितव्याससम्बन्धिग्रहौच्च्यग्रहस्योच्चताभूमेःसकाशाद्भवति । अत्रोपपत्तिः । भूपरिधिना भूव्यासस्तदाकक्षायोजनैः कइत्यनुपातेनकक्षाव्यासास्तेऽर्धिताः कक्षाव्यासार्धभूगर्भकक्षापरिधिप्रदेशान्तरालरूपंभूपृष्ठात् तदन्तरज्ञानार्थंभूव्यासाधेनहीनंभूपृष्ठात् कक्षौच्च्यंतत्रकक्षाव्यासाभूव्यासोनाअर्धिताःकृताः । उभयथासमत्वात् । कक्षौच्च्यमेवग्रहौच्च्यग्रहस्यतत्राधिष्ठानादिति । एतेनसिद्धग्रहौच्च्येभ्यःपरस्परान्तरज्ञानंसुगममिति । किमन्तराइतिप्रशस्योत्तरंस्वतःसिद्धमेवेतिदिक् ॥ ८४ ॥

भा०टी०-स्वकक्षाको भूकर्णसे गुणकरके भूवृत्तद्वारा भागकरनेपर स्वकक्षाकर्ण होगा तिससे भूकर्णको वियोग करके दोसे भाग करनेपर पृष्ठीसे दूरताका निर्णय हो जायगा ॥ ८४ ॥

अथोर्ध्वक्रमेणसिद्धाःकक्षाविवक्षुःप्रथमचन्द्रस्यकक्षांबुधशीघ्रोच्चकक्षांचाह-
खत्रयाब्धिद्विदहनाःकक्षातुहिमदीधितेः ॥

ज्ञशीघ्रस्याङ्गुलद्वित्रिकृतशून्येन्दवस्ततः ॥ ८५ ॥

चन्द्रस्यकक्षासहस्रगुणितसिद्धरामाः । तुकारादागमप्रामाण्येनाङ्गीकार्या । अन्यथान्योन्याश्रयापत्तेस्ततश्चंद्रादूर्ध्वबुधशीघ्रोच्चस्यकक्षानवखदन्तवेदादिशः । यद्यपिबुधशीघ्रोच्चमाकाशेप्रत्यक्षेनेतितत्कक्षोक्तिरयुक्तातथापिबुधशीघ्रोच्चभगणानीतकक्षाधांगन्यनुरोधेनचन्द्रोर्ध्वगायांबुधोभ्रमति । पूर्वसूर्यशुक्रेन्दुजेन्दवः । इतिक्रमोक्तेः । अन्यथाभगणैक्यादेककक्षायारंबिबुधशुक्राणामवस्थितौ मण्डलभङ्गापत्तोरितिसूचनार्थमुक्ता ॥ ८५ ॥

भा०टी०-चं ३२४०००, बु०शी चन्द्रसे १०४३२०९, ॥ ८५ ॥

अथशुक्रशीघ्रोच्चस्यकक्षांसूर्यबुधशुक्राणामभिन्नांकक्षांचाह-

शुक्रशीघ्रस्यसप्तगिरिसाब्धिरसपड्यमाः ॥

ततोऽर्कबुधशुक्राणांखस्वार्थैकसुरार्णवाः ॥ ८६ ॥

तदूर्ध्वशुक्रशीघ्रोच्चस्यकक्षादिन्यङ्गवेदपड्रसपक्षाःशुक्रावस्थानसूचनार्थमुक्ता । ततस्तदूर्ध्वसूर्यबुधशुक्राणांभगणैक्यादभिन्नाकक्षाखस्वपञ्चभूदेवावधयः । यद्यपिबुधशुक्रयोःसूर्याधःस्थत्वात्केवलंमूर्यकक्षैववक्तुमुचिततातथापिकक्षयैकोभगणस्तदाकल्पपरविसावनदिनैःखकक्षामितयोजनानितदाहर्गणनकानीत्यनुपातागतयोजनैःकइत्यनुपातेनसूर्यबुधशुक्राणामभिन्नत्वसिद्धचर्यबुधशुक्रयोरप्युक्ता । अन्यथासमत्वानुपपत्तोरिति ॥ ८६ ॥

भा०टी०-शु०शी, बु०शीसे २, ६६४, ६३७ । सूर्य, बु, शु मय्य ४३३१५०० ॥ ८६ ॥

अथ भौमस्य कक्षां चन्द्रमन्दोच्चस्य कक्षां चाह-

कुजस्याध्यङ्गशून्याङ्कपद्मे वैकमुजंगमाः ॥

चन्द्रोच्चस्य कृताष्टाब्धिवसुद्वित्र्यष्टवह्वयः ॥ ८७ ॥

भौमस्य । अपिशन्द्यात्सूर्यादूर्ध्वकक्षानवखनवपडिन्द्रसर्पाः । चन्द्रमन्दोच्चस्य कक्षावेदाहिवेदसर्पपक्षरामनागरामाः । इयमप्याकाशेन दृश्यातथापिगतयोजनैश्चन्द्रोच्चज्ञानार्थोक्ता ॥ ८७ ॥

मा०टी०-म ८, १४६९०९ । चन्द्रोच्च ३८, ३२८, ४८४ ॥ ८७ ॥

अथ गुरुराहोः कक्षे आह-

कृततुमुनिपञ्चाद्रिगुणेन्दुविपयागुरोः ॥

स्वर्भानोर्वैदतर्काष्टद्विशैलार्थखकुञ्जराः ॥ ८८ ॥

बृहस्पतेर्भौमाच्चन्द्रोच्चादूर्ध्वकक्षावेदाङ्गमुनिपञ्चस्वरामचन्द्रशराः । राहोः कक्षावेदाङ्गजयमसतपञ्चाशीतयः । इयमदृश्यापिराहोर्गति योजनेर्ज्ञानार्थमुक्ता । अत्रापि पातस्य चक्रशुद्धत्वमवधेयम् ॥ ८८ ॥

मा०टी०-बृह ५१; ३७४, ७६४ । राहु ८०, ५७२, ८६४ ॥ ८८ ॥

अथ शनैः कक्षानक्षत्राधिष्ठितमूर्तगोलमध्यकक्षां चाह-

पञ्चवाणाक्षिनगर्तुरसाधर्काः शनेस्ततः ॥

भानोरविखशून्यांकवसुरन्ध्रशराश्विनः ॥ ८९ ॥

ततो बृहस्पतेराहोर्वोर्ध्वशनेः कक्षापञ्चपञ्चष्टपट्टसप्तकार्काः । नक्षत्राणां गोलमध्ये कक्षाशनेः पूर्वद्वादश नवशताष्टनवतितत्त्वानि । यद्यपि । भवेद्भ्रुकक्षातीक्ष्णांशोर्भ्रमणं पृष्टिताडितम् ॥ इत्यनेन भकलायाद्वादशांतरितत्वाद्युक्तत्वं तथापि सैव यत्कल्पभ्रमणैरित्यनेन भूयैकक्षायामुक्त्याद्वादशाधोऽन्यवस्य निबन्धनेत्यागोऽपि भकक्षार्थभ्रमणवता गृहीतत्वाददोषः । एतेनाधोऽन्यवस्यार्थन्यूनत्वेन त्यागोऽर्थाभ्यधिकत्वेनोर्ध्वमेकाधिकग्रहणं कक्षानिबन्धनेन कृतमिति सूचितम् ॥ ८९ ॥

मा०टी०-शनि १२७, ६६८, २५५ । भ्रुकक्षा २५९, ८९०, ०१२ ॥ ८९ ॥

ननु चन्द्रकक्षायामगमनप्रामाण्येनाङ्गीकारे सर्वकक्षाणामगमनाप्यापत्त्या सैव यत्कल्पभ्रमणैर्भक्तातद्भ्रमणं भवेत् । इतिकक्षानयनं व्यर्थम् । अन्यथा-काशकक्षानानासम्भवापत्तेरित्यत आकाशकक्षैवागमप्रामाण्येनाङ्गीकार्यंति यस्तत्तिलक्याह-

खव्यो मसत्रयससागरपट्टकनागव्योमाष्टशून्ययमरूपनगा-

पृचन्द्राः ॥ ब्रह्माण्डसम्पुटपरिभ्रमणंसमन्ताद्भ्यन्तरेदिनक
रस्यकरंप्रसारः ॥ ९० ॥

वेदाङ्गाष्टाशीतिनखभूसप्तधृतयःप्रयुतगुणितायोजनानिपूर्वार्धोक्तानि । ब्रह्माण्डसम्पुटपरिभ्रमणंब्रह्माण्डगोलस्यपरिधिः । कल्पभगणकक्षाहतिव्वेनाकाशकक्षायाःपूर्वस्वरूपोक्तेरिति नपौनरुक्त्यम् । अभ्यन्तरेब्रह्माण्डगोलान्तःसूर्यस्याभितःकिरणानांप्रसारःसूर्यकिरणप्रचारदेशस्यपरिधिस्तत्तुल्यः । एतेनब्रह्माण्डगोलान्तःपरिधिर्नवाह्यइति सूचितम् ॥ ९० ॥

भा०टी०-ब्रह्माण्डकी कक्षा १८७१२०८०८६४००००००० योजने इसके मध्यमें सूर्यकी किरणोंका विस्तार है ॥ ९० ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गतित्वपरिहारार्थमध्यायसमार्तिफाक्किकयाह-

इतिसूर्यसिद्धान्तेभूगोलाध्यायः ॥ १२ ॥

इतिभिन्नखण्डसाम्प्रारब्धप्रसङ्गःसमाप्तइत्यर्थः । पूर्वखण्डेग्रन्थैकदेशस्याधिकारसञ्ज्ञाकृता । उत्तरखण्डेग्रन्थैकदेशस्याध्यायसञ्ज्ञाभिन्नप्रसङ्गवशात्कृतैतिध्येयम् ।

रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥

उत्तरार्धसमाप्तोऽयंभूगोलाध्यायसञ्ज्ञकः ॥

इतिश्रीसकलगणकसारंभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथविरचितेगूढार्थप्रकाशकेउत्तरखण्डेभूगोलाध्यायःपूर्णः ॥ १२ ॥

द्वादश अध्याय समाप्त ॥ १२ ॥

त्रयोदशोऽध्यायः ।

अथपुनर्मुनीन्श्रोतुंमतिश्लोकाभ्यामाह-

अथगुप्तेशुचौदेशेस्नातःशुचिरलङ्कृतः ॥

सम्पूज्यभास्करंभक्त्याग्रहान्भान्यथगुह्यकान् ॥ १ ॥

पारम्पर्योपदेशेनयथाज्ञानंगुरोर्मुखात् ॥

आचार्यःशिष्यबोधार्थं सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ २ ॥

अथशब्दोमङ्गलार्थः । द्वितीयोयशब्दःपूर्वोक्तानन्तर्यार्थकः । गुप्तेरहसि
 शुचौपवित्रेदेशेस्थानआचार्यःसूर्याशपुरुषोमयासुराध्यापकः । स्नातःकृतस्नानः
 शुचिःशुद्धमनाः । अलङ्कृतोहस्तकर्णकण्ठादिभूषणभूषितः । निश्चिन्त-
 त्वद्योतकमिदंविशेषणम् । अन्यथाग्रहादिव्यवहारादिव्याकुलतयामनस्यैर्यानु-
 पपत्तेः । भास्करंश्रीसूर्यस्वोपजीव्यंभक्त्याराध्यत्वेनज्ञानरूपयासम्पूज्यनम-
 स्कारस्तुतिविषयंकृत्वाग्रहानचन्द्रादिग्रहान्।सूर्यस्यपृथगुद्देशःप्राधान्यज्ञानार्थम् ।
 भानिनक्षत्राणिराशांश्चगृह्यकान्यक्षादीन्सुद्रदेवताःसम्पूज्य । समुच्चयार्थकश्चो-
 त्तानुसन्धेयः । गुरोःसूर्यस्यमुखाद्ददनारविन्दात् । पारम्पर्योपदेशेनसूर्येण
 मुनीन्प्रत्युक्तं मुनिभिःसूर्याशपुरुषंप्रत्युक्तमितिपरम्परयाकथनेन । वस्तुतस्तु ।
 शिष्यस्याग्रहोत्पादनार्थज्ञानेतिगोप्यत्वसूचनमेतदुक्त्याकृतम् । कथमन्यथा
 सूर्याज्ञातांशपुरुषोमयासुरंप्रत्यवदद्भूरस्थमुनीन्प्रतिकथनउद्यतोऽर्कःस्वांशपुरुषंप्र-
 तिकथनेऽनुद्यतःकुतःकारणाभावाच्च । यथास्वशक्त्यायादृशज्ञानपूर्वोक्तमवग-
 र्तंशिष्यबोधार्थमयासुरस्याभ्रमज्ञानोत्पादनार्थं सर्वभागध्यायोक्तंप्रत्यक्षदर्शिवा-
 न्प्रत्यक्षदर्शितवानित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥

भा०टी०-गुप्त, पवित्रतायुक्त स्थानमें सजकर बैठे हुआ प्रत्यक्षदर्शी आचार्य, रवि, ग्रह
 नक्षत्र और शुद्धक लोकोंका पूजन करनेके पीछे शिष्यपरम्पराकरके जो गुरुमुखसे
 सुनाया, वह सब शिष्यबोध समझानेके लिये ॥ १ ॥ २ ॥

कथं दर्शितवानिति मयासुरंप्रत्युक्तसूर्याशपुरुषवचनस्यानुवादेसूर्याशपुरुषोम-
 यासुरंप्रतिगोलबन्धोद्देशंतदुपक्रमंचल्लोकाभ्यामाह-

भूभगोलस्यरचनांकुर्यादाश्चर्यकारिणीम् ॥

अभीष्टं पृथिवीगोलंकारयित्वातुदारवम् ॥ ३ ॥

दण्डंतन्मध्यगंमेरुरुभयत्रविनिर्गतम् ॥

आधारकक्षाद्वितयंकक्षवैपुवतीतथा ॥ ४ ॥

भगोलस्यभूगोलादमितःसंस्थितस्यनक्षत्राधिष्ठितगोलस्यप्रागध्यायोक्तार्थ-
 स्यरचनांस्थितिज्ञानार्थदृष्टान्तात्मकगोलस्यानिर्मितसुधीर्गणकोगोलाश्लेषज्ञः
 कुर्यात् । नतुत्वदुक्तेनसर्वज्ञानंभवतीतिदृष्टान्तगोलनिबन्धनंव्यर्थमेवेत्यत
 आह । आश्चर्यकारिणीमिति । उक्तप्रतीत्युद्भूताद्भुतबुद्धिजनयित्रीतथाचो-
 क्तेनस्वाधस्तिर्यग्भागयोर्लोकवस्थानस्यतद्भागस्यभगोलप्रदेशस्यचभूमैर्निरा-
 धारत्वादेशज्ञानंमनसिसप्रतीतिकेनभवत्यतोदृष्टान्तगोलेतन्निश्चयसम्भवात्तन्नि-
 बन्धनमावश्यकमितिभावः । कथंरचनांकुर्यादित्यतआह । अभीष्टमिति ।
 भुवोगोलमभीष्टंस्वेच्छाकल्पितपरिधिप्रमाणकंदारवं काष्ठपटितंसच्छिद्रंकारयि-

त्वाकाष्ठशिल्पज्ञद्वारा कृत्वेत्यर्थः । भेरोरनुकल्परूपं दण्डकाष्ठं तन्मध्यगंतस्य काष्ठ-
घटितभगोलस्य मध्येच्छिद्रमध्ये शिथिलतया स्थितम् । उभयत्र भूगोलस्य व्या-
सप्रमाणच्छिद्रस्याग्राभ्यां बहिरित्यर्थः । विनिर्गतमेकाप्रादन्यतराग्रावशिष्टदण्ड-
प्रदेशतुल्यं निःसृतम् । उभयाग्राभ्यां तुल्यो दण्डदिशो यथा स्यातां तथा कुर्यादि-
त्यर्थः । भगोलनिबन्धनार्थमाधारवृत्तद्वयमाह । आधारकक्षाद्वितयमिति ।
भगोलनिबन्धनार्थमादावाश्रयार्थवृत्तयोर्द्वितयमूर्द्धाधस्तिर्यगवस्थानक्रमेणैक-
मेकमेवं द्वयमित्यर्थः । भूगोलादुभयतस्तुल्यान्तरेण दण्डप्रदेशयोः प्रोतमेकं वृ-
त्तं कुर्यात् । तत्तुल्यं वृत्तमपरंतर्दधच्छेदेन दण्डप्रोतं कुर्यादिति सिद्धोऽर्थः । एत-
द्वृत्तद्वयव्यतिरेकेण भूगोलादभितो भगोलनिबन्धनानुपपत्तेः । भगोलनिबन्ध-
नारंभमाह । कक्षेति । वैपुवतीविपुवसंबन्धिनीकक्षावृत्तपरिधिर्विपुवद्वृत्त-
मित्यर्थः । तथाधारवृत्तद्वयस्यार्धच्छेदेन भगोलमध्यवृत्तानुकल्पेन गणकैर्न नि-
बद्धमित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥

भा० टी०-काठका बना अभीष्ट (इच्छित) पृथ्वीगोला आगे करके आश्रयकारी भूगो-
ल बनावै । उस गोलेके दोनों ओर निकला हुआ मरुदण्ड, आधारकी दो कक्षा और
विपुवकी कक्षा बनावै ॥ ३ ॥ ४ ॥

अथमेपादिद्वादशराशीनामहोरात्रवृत्तनिबन्धनमन्यदपिश्लोकपंचकेनाह-

भगणांशाद्दलैः कार्यादलितैस्ति सप्त एव ताः ॥

स्वाहोरात्रार्थकर्णैश्च तत्प्रमाणानुमानतः ॥ ५ ॥

क्रान्तिविक्षेपभागैश्च दलितैर्दक्षिणोत्तरैः ॥

स्वैः स्वैरपक्रमैस्ति सप्तोमेपादीनामपक्रमात् ॥ ६ ॥

कक्षाः प्रकल्पयेत्ताश्च कर्कादीनां विपर्ययात् ॥

तद्वत्ति सस्तुलादीनां मृगादीनां विलोमतः ॥ ७ ॥

याम्यगोलाश्रिताः कार्याः कक्षाधाराद्वयोरपि ॥

याम्योद्गगोलसंस्थानां भानामभिजितस्तथा ॥ ८ ॥

सप्तर्षीणामगस्त्यस्य ब्रह्मादीनां च कल्पयेत् ॥

मध्ये वैपुवतीकक्षासर्वेषामेव संस्थिता ॥ ९ ॥

भगणांशाद्दलैः द्वादशराशिभागैः षष्ठ्याधिकशतत्रयपरिमिताद्दलैः द-
लितैः समविभागेन खण्डितैरङ्कितैरित्यर्थः । ताः कक्षाः वंशशलाकानृत्तात्मिका-
स्तिस्रः त्रिसङ्ख्याकाः । एवकारादङ्कने वृत्ते च न्यूनाधिकव्यवच्छेदः ।
शिल्पज्ञेन गोलगणितज्ञेन कार्याः । एताः पूर्ववृत्तप्रमाणेन न कार्या इत्यभिप्राये-

णाह । स्वाहोरात्रार्धकर्णैरिति । स्वशब्देनमेपादित्रिकंतस्यप्रतिराद्यहो-
 रात्रवृत्तस्यार्धकर्णोव्यासार्धद्युजाताभिरित्यर्थः । चकारात्कार्याः । स्वस्व-
 द्युज्यामितेनव्यासार्धेनमेपादित्रयाणांवृत्तत्रयंकुर्यादित्यर्थः । ननुस्पष्टाधिकारो-
 क्ताहोरात्रार्धकर्णानयनेयुक्त्यभावात्तैर्वृत्तिनिर्माणकृतःकार्यमित्यतआह । त-
 त्प्रमाणानुमानतइति । विपुवत्कक्षाप्रमाणानुमानाद्वृत्तत्रयंकार्यम् । यथा
 विपुवद्वृत्तपूर्ववृत्तसमम् । तथातदतुरोधेनमेपान्तवृत्तमल्पंतदतुरोधेनवृत्तान्त-
 वृत्तमल्पंतदतुरोधेनमिथुनान्तवृत्तमल्पमित्युत्तरोत्तरमल्पव्यासार्धवृत्तम् । त-
 त्त्वहोरात्रवृत्तमित्युज्याव्यासार्धेनवृत्तनिर्माणं युक्तियुक्तंक्रान्तिज्यावर्गोना-
 त्त्रिज्यावर्गान्मूलस्वाहोरात्रवृत्तव्यासार्धत्वादितिभावः । वृत्तत्रयंसिद्धं कृत्वा
 दृष्टान्तगोलेनिबध्नाति । क्रान्तिविक्षेपभागैरितिक्रान्तिवृत्तस्यविपुवद्वृत्तप्र-
 देशाद्विक्षिप्तप्रदेशायैस्त्रैःचकारादाधारवृत्तस्थैर्दलितैःसमविभागेनखण्डितैरङ्कि-
 तैः दक्षिणोत्तरैर्विपुवद्वृत्तक्रान्तिवृत्तप्रदेशयोर्दक्षिणोत्तरान्तरात्मकैरुक्तलक्षणैः
 स्वकीयैःस्वकीयैः स्वराशिसम्बद्धैरपक्रमैः स्पष्टाधिकारानीतकान्यंशंमेपा-
 दीनांमेपादिराशित्रयान्तानांमेपान्तवृत्तान्तमिथुनान्तानामित्यर्थः । तिस्र-
 स्रिसङ्ख्याकाःमाहनिर्मितावृत्तरूपाःकक्षाः । अपक्रमात् अपशब्दस्योपसर्ग-
 त्वात्कमादित्यर्थः । प्रकल्पयेत् शिल्पज्ञगणकोविपुवद्वृत्तानुरोधेनाधारवृत्तद्वय
 उत्तरतोनिबन्धयेदित्यर्थः । कर्कादीनामाह । ताइति । मेपादिकक्षानि-
 बद्धाःकर्कादीनांकर्कसिंहकन्यानामादिप्रदेशानांविपर्ययाद्यव्यासात् । च-
 कारःसमुच्चये । तेनप्रकल्पयेदित्यर्थः । मिथुनान्तवृत्तकर्कादिर्घृत्तान्तवृत्तसि-
 हादेमेपान्तवृत्तकन्यादेरितिफलितम् । तुलादीनामाह । तद्वदिति । तु-
 लादीनांतुलावृत्तिकथन्विनांतिस्रः । अन्यास्त्रिसङ्ख्याकाःकक्षास्तद्वदेकद्वि-
 त्तिराशिक्रान्त्यंशैस्तुलान्तवृत्तिक्रान्तधतुरन्तानांयाम्यगोलाश्रिताः । विपुव-
 द्वृत्ताद्विक्षिप्तभागजाधारवृत्तद्वयेनिबद्धाःकार्याः । गणकेनेतिशेषः । मकरा-
 दीनामाह । मृगादीनामिति । बिलोमतउत्कमातुलादिसम्बद्धाःकक्षामकरादी-
 नांभवन्ति । धतुरन्तवृत्तंमकरादेर्घृत्तिक्रान्तवृत्तंकुम्भादेस्तुलान्तवृत्तंमीनादे-
 रितिफलितम् । ताराणांकक्षानिबन्धनमाह । कक्षाधारादिति । भानाम-
 श्चिन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रविम्बानांयाम्योद्गोलसंस्थानां विपुवद्वृत्ताद्विक्षिप्तो-
 त्तरभागयोर्यथायाम्यमवस्थितानांयत्रक्षत्रध्रुवकस्पष्टक्रान्तिरुत्तरातत्रक्षत्राणामु-
 त्तरभागावस्थितानांयेषांस्पष्टक्रान्तिर्दक्षिणातेषांदक्षिणभागावस्थितानामित्यर्थः
 द्वयोर्दक्षिणोत्तरभागयोः । अपिशब्दोयाम्योत्तरनक्षत्रक्रमेणव्यवस्थार्यकः ।
 द्वयोर्दक्षिणोत्तरभागयोः । सप्तम्यर्थेष्वमी । कक्षाः
 कक्षाधारात्कक्षाणामाधारवृत्तद्वयात्तयोरित्यर्थः । सप्तम्यर्थेष्वमी । कक्षाः
 स्वस्पष्टक्रान्तिज्योत्पन्नद्युज्याव्यासार्धप्रमाणेनवृत्ताकाराःप्रकल्पयेत् । शिल्प-

ज्ञोनिबन्धयेत् । अन्येषामप्याह । अभिजितइति । अभिजितक्षत्रविम्बस्य
सप्तार्षिविम्बानामगस्त्यनक्षत्रविम्बस्यब्रह्मसञ्ज्ञकताराद्युक्तलब्धकापांवात्सादिन-
क्षत्रविम्बानांचकारोऽनुसन्धेयः । तथाकक्षायथायोग्यंप्रकल्पयेदित्यर्थः ।
निबन्धनप्रकारमुपसंहरति । मध्यइति । सर्वासासुक्तकक्षाणांमध्येतुल्याभा-
गेऽनाधारवृत्तमध्यप्रदेशे । एवकारादन्ययोगव्यवच्छेदः । वैपुवतीकक्षा
विपुवसम्बन्धिनीवृत्तरूपासंस्थितावस्थिताभवति । तथाशिल्पज्ञःकक्षांनि-
बन्धयेदित्यर्थः । विपुवदृत्तात्स्वस्पष्टक्रान्त्यन्तरेणस्वद्युज्याव्यासार्धप्रमाणे।
नाहोरात्रवृत्तमाधारवृत्तयोर्निबन्धयेदिति निष्कृष्टोऽर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

भा०टी०-स्वाहोरात्रार्द्धकर्णके परिमाणसे व्यासयुक्त तीन वृत्तोंको बनाकर प्रत्येक-
में ३६० भाग अंकित करे । क्रान्तिविक्षेपांश अंकित दक्षिण उत्तररेखामें मेपादिके
अपक्रमके अनुसार, अपक्रमांशमें कहाहुये तीन वृत्त संयोगकरे । वही विपरीतभावसे
कर्कादिकी कक्षा है । वैसेही दक्षिण दिशामें तुलादिकी तीनकक्षा संयुक्त करे । वही
विलोमके अनुसार मकरादिकी कक्षा होगी ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

भा०टी०-उत्तर दक्षिणमें साभिजित् (अभिजित्के सहित) नक्षत्रोंकी कक्षाएं आधार
कक्षाके ऊपर संयुक्त करे । इसी प्रकारसे सप्तर्षि, अगस्त्य, ब्रह्महृदयादिकी कक्षाकरे ।
सबके मध्यभागमें वैपुवती कक्षा स्थित रहेगी ॥ ८ ॥ ९ ॥

अथगोलेमेपादिराशिसन्निवेशसार्धश्लोकैनाह-

तदाधारयुतेरूर्ध्वमयनेविपुवद्वयम् ॥

विपुवस्थानतोभागैःस्पष्टैर्भगणसञ्चरात् ॥ १० ॥

क्षेत्राण्येवमजादीनांतिर्यग्ज्याभिःप्रकल्पयेत् ॥

तदाधारयुतेस्तद्विपुवदृत्तमाधारमाधारवृत्तंचतयोर्युतेःसम्पातादूर्ध्वमुपरि ।
अन्तिमाहोरात्राधारवृत्तयोःसम्पातेऽयनेदक्षिणोत्तरायणसंधिस्थानंभवतः ।
अत्रोर्ध्वपदसञ्चारादाधारवृत्तमूर्ध्वाधरग्राह्यंनतिर्यग्गुण्मण्डलाकारम् । तेनैत-
त्फलितम् । विपुवदृत्तस्योर्ध्वाधराधारवृत्तऊर्ध्वमधश्चसम्पातस्तत्रोर्ध्वसम्पा-
तान्मकराद्यहोरात्रवृत्तं चतुर्विंशत्यंशैस्तदाधारवृत्तेदक्षिणतोयत्रलमंतत्रोत्तरा-
यणसन्धिस्थानम् । एवमधःसम्पातात्कर्काद्यहोरात्रवृत्तंचतुर्विंशत्यंशैस्तदा-
धारवृत्तउत्तरतोयत्रलमंतत्रदक्षिणायनसन्धिस्थानमिति । अयनाद्विपु-
वस्यविपरीतस्थितत्वादूर्ध्वशब्दयोतितविपरीताधःशब्दसम्बन्धाद्विपुवद्वयंभव-
ति । तात्पर्यार्थस्तु तिर्यग्गुण्मण्डलाकाराधारवृत्तविपुवदृत्तसम्पातापूर्वापरौक्रम-
णमेपादितुलादिरूपौविपुवस्थानेभवतइति । अथराशिसाफल्यसन्निवेशमाह ।
विपुवस्थानतइति । विपुवप्रदेशात्स्फुटैराशिसम्बन्धिभिस्त्रिंशन्मितैरभग-
णसञ्चराद्राशिसाफल्यसन्निवेशात्तिर्यग्ज्याभिरुक्तवृत्तानुकारातिरिक्तानुकारस-

ब्रह्मप्रदेशैरजादीनामिषादीनाम् । एवमयनविषुवकल्पनरीत्यातदन्तरालेक्षेत्रा-
णिस्थानानिसुधीर्गणकःप्रकल्पयेद्ब्रूयेत् । पद्यथापूर्वदिक्स्थविषुवस्थानान्दोलवृ-
त्तद्वादशांशखण्डप्रदेशेनमेषान्ताहोरात्रवृत्तेपूर्वभागियत्रस्थानंतत्रमेषान्तस्थानंत-
स्मात्तदन्तरेणवृषान्ताहोरात्रवृत्तेतदन्तरेणवृषान्तस्थानमस्मादयनसन्धिस्थानं
तथ्यदेशान्तरेणमिथुनान्तस्थानमस्मात्पश्चिमभागेकर्कान्ताहोरात्रवृत्ते तदन्तरे-
णकर्कान्तस्थानमस्मादपिसिंहान्ताहोरात्रवृत्तेतदन्तरेण सिंहान्तस्थानमस्माद-
पितदन्तरेणपश्चिमविषुवस्थानंकन्यान्तस्थानमस्मादपिपूर्वभागेतुलान्ताहोरात्र-
वृत्तेतदन्तरेणतुलान्तस्थानमस्मादपिवृश्चिकान्ताहोरात्रवृत्तेतदन्तरेणवृश्चिकान्त
स्थानमस्मादपितदन्तरेणायनसन्धिस्थानंधनुरन्तस्थानमस्मात्कुम्भाद्यहोरात्रवृ-
त्तेतदन्तरेणमकरान्तस्थानमस्मादपिमीनाद्यहोरात्रवृत्तेतदन्तरेणकुम्भान्तस्था-
नमीनादिस्थानंच । अस्मादपिपूर्वविषुवेमीनान्तस्थानंमेषादिस्थानंचतदन्त-
रेणेतिव्यक्तम् ॥ १० ॥

भा०टी०-विषुवती और भाषारकक्षाके संयुक्त स्थान से ऊपरकी और दो विषुव अं-
कितकरे । तदोपरान्त विषुवत्तति राशि अन्तरमें मेषादि १२ क्षेत्र तिरछे भावसे निर्ण-
यकरे ॥ १० ॥

ननुगोलेवृत्तेद्वादशराशीनांसत्त्वादन्यथावक्रकलानुपपत्तेरित्यत्रैकवृत्ताभावात्
कर्यराश्यङ्कनराशिविभागानुपपत्तिश्च । अन्तरालभागस्याकाशात्मकत्वादि-
त्यतोवृत्तकथनच्छलेनपूर्वोक्तस्पष्टयन्सूर्यस्तदृतेभगणभोगं करोतीत्याह-

अयनादयनंचैवकक्षातिर्यक्तथापरा ॥ ११ ॥
क्रान्तिसंज्ञातयासूर्यःसदापर्येतिभासयन् ॥

अयनस्थानमारभ्यपरिवर्तनतदयनस्थानपर्यन्तंचकारआरम्भसमाप्त्योभिन्ना
यनस्थाननिरासार्थकः । अपरागोलआधारवृत्तसमावृत्तरूपाकक्षातयाराश्यङ्क-
भागण । एवकारोऽन्ययार्गव्यवच्छेदार्थकः । तिर्यक् । उक्तवृत्तानुकार-
विलक्षणानुकाराक्रान्तिसंज्ञाक्रमणंक्रान्तिः । ग्रहगमनभोगज्ञानार्थवृत्ततत्सं-
ज्ञमुपकल्पितम् । अयनविषुवद्वयसंसर्कक्रान्तिवृत्तद्वादशराश्यङ्कितगोलेनि-
वंधयेदितितात्पर्यार्थः । भासयन्भुवनानिमकाशयन्सन्सूर्यः । एतेन
चन्द्रादीनानिरासः । सदानिरन्तरंतयाक्रान्तिसंज्ञयाकक्षयापर्येतिस्वशक्या
गच्छन्भगणपरिपूतभागं करोति । सूर्यगत्यनुरोधेननियतंक्रान्तिवृत्तंकल्पित-
मितिभावः ॥ ११ ॥

भा०टी०-एक अयनसे दूसरे अयनमें गयी हुई तिरछी कक्षाको क्रान्तिकक्षा कहते हैं ति-
र्यके ऊपर सूर्यमकाशकरके भ्रमण करते हैं ॥ ११ ॥

ननुचन्द्राद्याःक्रान्तिवृत्तेकुतोनगच्छन्तीत्यतजाह-

चन्द्राद्याश्चस्वकैःपातैरपमण्डलमाश्रितैः ॥ १२ ॥

ततोऽपकृष्टादृश्यन्तेविक्षेपान्तेष्वपक्रमात् ॥

चन्द्रादयोऽर्कव्यतिरिक्ताग्रहाःस्वकैःस्वीयैःपातैःपाताख्यदेवतैरपमण्डलंक्रान्तिवृत्तमाश्रितैःस्वस्वभोगस्थानेऽविष्टितैस्ततःक्रान्तिवृत्तान्तर्गतग्रहभोगस्थानादित्यर्थः । चकाराद्विक्षेपान्तरंणापकृष्टादक्षिणउत्तरतोवाकर्षिताभवन्ति । अतःकारणादपक्रमात्क्रान्तिवृत्तान्तर्गतस्वभोगस्थानादित्यर्थः।दक्षिणउत्तरतोवाविक्षेपान्तेषुगणितागतविक्षेपकलाग्रस्थानेषुभूस्थजनैर्दृश्यन्ते । तथाचक्रान्तिवृत्तं यथाविषुवन्मण्डलेऽवस्थितं तथाक्रान्तिवृत्तेपातस्थानेतत्पङ्कान्तरस्थानेचलप्रसुक्तपरमविक्षेपकलाभिस्तत्रिभान्तरस्थानादूर्ध्वाधः क्रमेणदक्षिणोत्तरतोलप्रचवृत्तविक्षेपवृत्तंचंद्रादिगत्यनुरोधेनस्वस्वभिन्नकल्पितं तत्रगच्छंतीतिभावः ॥ १२ ॥

भा०टी०-चन्द्रादि अपने पातसं खिचकर और वृत्तको आश्रित करते हैं। वैसेही आकृष्टहोकर अपने अपक्रमते विक्षेपान्तमे दिखाई देते हैं ॥ १२ ॥

अथत्रिप्रभाधिकारोक्तलप्रमध्यलप्रयोःस्वरूपमाह-

उदयक्षितिजेलग्रमस्तंगच्छत्तद्वशात् ॥ १३ ॥

लङ्कोदयैर्यथासिद्धंस्वमध्योपरिमध्यमम् ॥

उदयक्षितिजेक्षितिजवृत्तस्यपूर्वदिग्देशइत्यर्थः । लमंक्रान्तिवृत्तंयत्प्रदेशेप्रवहवायुनासंसक्तंतत्प्रदेशोमेपाद्यवधिभोगेनोदयलप्रमुच्यतइत्यर्थः । प्रसद्वादस्तलप्रस्वरूपमाह । अस्तमिति । तद्वशादुदयलप्रानुरोधादस्तमस्ताक्षितिजंक्षितिजवृत्तस्यपश्चिमदिक्प्रदेशमित्यर्थः । क्रान्तिवृत्तंगच्छत् यत्प्रदेशेनप्रवहवायुनासंसक्तंतत्प्रदेशोमेपाद्यवधिभोगेनास्तलप्रंसमुच्यतइत्यर्थः । तथाचक्षितिजेऽर्ध्वसदाक्रान्तिवृत्तस्यसद्रावाटुदयास्तलप्रयोःपद्माद्यन्तरंसिद्धंलङ्कोदयैर्निरक्षदेशीयराश्युदयासुभिः।यथात्रिप्रभाधिकारोक्तप्रकरणेणतत्सदरंयामितंसिद्धंनिष्पन्नम् । मध्यमंमध्यलप्रंतत्स्वमध्योपरिस्वत्यदृश्याकाशत्रिभागस्यमध्यमध्यगतदक्षिणोत्तरसूत्रवृत्तानुकारप्रदेशस्पर्शनतुल्यमध्यभास्वराचार्याभिमतंस्यस्वस्तिकंतल्लप्रत्यकदाचित्कवेनसदानुत्पत्तेः । तस्योपरिगृहितंक्रान्तिवृत्तंयाम्योत्तरवृत्तेतत्प्रदेशेनलप्रंतत्प्रदेशोमेपाद्यवधिभोगेनमध्यलप्रमुच्यतइतितात्पर्यार्थः ॥ १३ ॥

भा०टी०-उदयक्षितिज वृत्तमे तिसरा अंशही लप्र है । अन्तमे अन्व (ग्रातवा) होता है । लकोदयसे जो मध्यम सिद्ध होता है, यह अपनी मध्यरेखां ऊपर है ॥ १३ ॥

अथत्रिप्रभाधिकारोक्तान्यायाःस्वरूपंस्पष्टाधिकारोक्तचरज्यायाःस्वरूपंचाह-

मध्यक्षितिजयोर्मध्येयाज्यासान्त्याभिधीयते ॥ १४ ॥

ज्ञेयाचरदलज्याचविपुवत्क्षितिजान्तरम् ॥

याउत्तरगोलेत्रिज्याचरज्यायुतिरूपादक्षिणगोलेचरज्योनत्रिज्यारूपात्रिप्र-
 भाधिकारोक्ता । अन्त्यासामध्यंयाम्योत्तरवृत्तक्षितिजंस्वाभिमतदेशक्षितिज-
 वृत्तंतयोर्मध्येऽन्तरालेऽहोरात्रवृत्तस्यैकदेशेज्या । उदयास्तसूत्रयाम्योत्तरसूत्रस-
 म्पातादहोरात्रयाम्योत्तरवृत्तसम्पातावधिसूत्ररूपाज्यासूत्रानुकारा ननुज्या ।
 अहोरात्रक्षितिजवृत्तसम्पातद्वयबद्धोदयास्तसूत्रस्याहोरात्रवृत्तव्यासमूत्रत्वाभा-
 वात् । अतएवोत्तरगोलेऽन्त्यात्रिज्याधिकासङ्गच्छते अभिधीयतेगोलज्ञैः
 कथ्यते । नन्वन्योपजीव्यचरज्यैर्वर्कस्वरूपाययातसिधिरित्यतआह । ज्ञे-
 येति । उन्मण्डलंचविपुवमण्डलंपरिकीर्त्यते । इतित्रिप्रभाधिकारोक्तेनद्वयोः
 शब्दयोरिकार्यवाचकत्वाचिर्त्यगाधारवृत्तानुकारंस्थिरंनिरक्षक्षितिजंवृत्तमुन्मण्ड-
 लंक्षितिजंस्वाभिमतदेशक्षितिजवृत्तमनयोरन्तरम् । चकारोविशेषार्थकस्तुकारप-
 रस्तेनतदन्तरालस्थिताहोरात्रवृत्तैकदेशस्यार्धज्यारूपमृजुसूत्रमन्तरविशेषात्म-
 कम् । तथाचस्वनिरक्षदेशस्वदेशयोरुदयास्तसूत्रयोरन्तरमूर्ध्वाधरमितिकलि-
 तार्थः । चरदलज्यातदन्तरालस्थिताहोरात्रवृत्तैकदेशरूपचरास्यखण्डकस्य ।
 ननुदलमर्धम् । ज्याचरज्येत्यर्थः । गोलज्ञैर्ज्ञातव्या ॥ १४ ॥

भा०टी०-मध्य और क्षितिजके मध्यमें जो ज्या है वही अन्य है । विपुवत् और क्षिति-
 जके अन्तर को चरदल ज्या कहते हैं ॥ १४ ॥

ननुपूर्वश्लोकद्वयोक्तंक्षितिजस्याज्ञानाद्गुर्वधमित्यतःश्लोकार्धेनक्षितिजस्वरूपमाह-

कृत्वोपरिस्वकंस्थानंमध्येक्षितिजमण्डलम् ॥ १५ ॥

भूगोलेस्वकंस्वीयंस्थानंभूपदेशैकदेशरूपमुपरिसर्वप्रदेशेभ्य ऊर्ध्वकृत्वामक-
 र्ण्यमध्येतादृशभूगोलऊर्ध्वाधःखण्डसन्धौयद्दत्तंक्षितिजवृत्तंतदनुरोधेनदृष्टा-
 न्तगोलेक्षितिजवृत्तंस्थिरंसंयुक्तंकार्यमितिभावः ॥ १५ ॥

भा०टी०-अपने स्थानको सबसे ऊपर करके मध्यमें क्षितिजमण्डल स्थिर करे ॥ १५ ॥

अथैनंदृष्टान्तगोलंसिद्धंकृत्वास्यस्वतएवपश्चिमभ्रमोपयाभवतितयाप्रकार-
 माह-

वस्रच्छब्रं वहिश्चापिलोकालोकेनवोष्टितम् ॥

अमृतस्रावयोगेनकालभ्रमणसाधनम् ॥ १६ ॥

वह्निः । गोलोपरीत्यर्थः । गोलाकारणवस्त्रेणच्छब्रंटादितंदृष्टान्तगोलम् ।
 चकाराद्वस्त्रोपरितत्तद्वृत्तानामङ्गनंकार्यम् । लोकालोकेनवोष्टितंदृष्टयादृश्यस-
 न्धिस्थवृत्तेनक्षितिजाख्येनसंसक्तम् । अपिःममृषये । एतेनक्षितिजंयन्मृच्छ्रं
 नकार्यंकिनुवस्रोपरिक्षितिजं गोलसंसक्तं कनापिप्रकारेणस्थिरंयथाभवतितया

कार्यमितितात्पर्यम् । अमृतस्वावयोगेनेतादृशंगोलंकृत्वाजलप्रवाहाद्योघाते-
नकालभ्रमणसाधनंपट्टिनाक्षत्रघटीभिर्दृष्टान्तगोलस्यभ्रमणंयथाभवतितथासा-
धनंकारणकार्यस्वर्यंवहगोलयन्त्रंकार्यमित्यर्थः । एतदुक्तंभवति । दृष्टान्त-
गोलंवस्त्रञ्छन्नकृत्वातदाधारयष्ट्यत्रेदक्षिणोत्तरभित्तिक्षितनलिकयोःक्षेप्ये । य-
थायष्ट्यत्रंभ्रुवाभिमुखंस्यात् । ततोयष्ट्यत्रंजुर्मार्गगतजलप्रवाहेणपूर्वाभिमुखे-
नतस्याधःपश्चाद्भागोघातोऽपियथास्यात्तथास्यादर्शनार्थमेववस्त्रञ्छन्नमुक्तम् ।
अन्यथागोलवृत्तान्तरवकाशमार्गेणजलाघातदर्शनभ्रमेणचमत्कारानुत्पत्तेः । आ-
काशाकारतासम्पादनार्थमपिवस्त्रञ्छन्नमुक्तम् । इदंवस्त्रमाद्र्ययानभवतित-
थाचिक्कणवस्तुनामदनादिनालित्तंकार्यम् । क्षितिजवृत्ताकारेणाधोगोलोदृश्यो
यथास्यात्तथापरिखारूपाभित्तिःकार्या । परन्तुदक्षिणयष्टिभागस्तत्रशियिलो
यथाभवति । अन्यथाभ्रमणानुपपत्तेः । पूर्वदिक्स्थपरिखाविभागाद्दिर्ज-
लप्रवाहोऽदृश्यःकार्यइत्यादिस्वबुधैवज्ञेयमिति ॥ १६ ॥

भा०टी०-क्षितिजके बाहिर वस्त्रसे ढककर वारिसंघातसे कालभ्रमण-
साधन करे ॥ १६ ॥

अथयदिजलप्रवाहस्तत्रनसम्भवतितदाकथंस्वर्यंवहोदृष्टान्तगोलोभवतीत्य-
तस्तत्स्वर्यंवहार्थमुक्तंचगोप्यकार्यमित्याह-

तुङ्गबीजसमायुक्तंगोलयन्त्रंप्रसाधयेत् ॥

गोप्यमेतत्प्रकाशोक्तंसर्वगम्यंभवेदिह ॥ १७ ॥

दृष्टान्तगोलरूपयन्त्रंतुङ्गबीजसमायुक्तंतुङ्गोमहादेवस्तस्यबीजवीर्यंपारदइत्य-
र्थः । तेनयोजितंसम्प्रसाधयेत् । गणकःशिल्पज्ञः । प्रकपेणयथानाक्षत्रपट्टि-
घटीभिर्गोलभ्रमस्तथापारदप्रयोगेणसिद्धंकुर्यादित्यर्थः । एतदुक्तंभवति । निव-
द्धगोलवह्निर्भूतयष्टिप्रान्तयोर्यथेच्छयास्थानद्वयेऽथानत्रयेवानेमिपरिधिरूपासु-
त्कीर्यतांतालपत्रादिनाचिक्कणवस्तुलेपेनाच्छाद्यतत्रच्छिद्रंकृत्वातन्मार्गेणपारदोऽ
धंपरिधौपूर्णोदेय इतरार्थपरिधौजलंचदेयंततोमुद्रिताच्छिद्रंकृत्वायष्ट्यत्रोभित्ति-
स्थनलिकयोःक्षेप्ये यथागोलोऽन्तरिक्षोभवति । ततःपारदजलाकर्षितपट्टिःस्वर्यं
भ्रमति।तदाश्रितोगोलश्च । एतत्पक्षेवस्त्रञ्छन्नमाकाशाकारतासम्पादनार्थमेवचे-
त् क्रियतइति । नन्वियंस्वर्यंवहक्रियाव्यक्तानोक्तियतआह।गोप्यमिति । एत-
त्स्वर्यंवहकरणंगोप्यमप्रकाश्यंकुतइत्यतआह । प्रकाशोक्तमिति । अतिव्यक्त-
तयोक्तंस्वर्यंवहकरणमिहभूलोकेसर्वगम्यंसर्वजनगम्यंभवेत् । तथाचसर्वज्ञेयेव-
स्तुनिचमत्कारानुत्पत्तेश्चमत्कृत्यर्थंसर्वत्रनप्रकाश्यमित्याशयेनतत्करणव्यक्तनो-
क्तमितिभावः ॥ १७ ॥

मा०टी०-पारेके साथ गोलयंत्रको सिद्धकरे । यह अतिगोपनीय प्रकाश करके कहनेसे जाना जायगा ॥ १७ ॥

ननुत्वयागोप्यत्वेनोक्तंमयाकथमवगन्तव्यंमादृशैरन्यैश्चकथमवगन्तव्यमित्यतःसार्धंश्लोकैनाह-

तस्माद्गुरुपदेशेनरचयेद्गोलमुत्तमम् ॥

युगेयुगेसमुच्छिन्नारचनेयंविवस्वतः ॥ १८ ॥

प्रसादात्कस्यचिद्भूयःप्रादुर्भवतिकामतः ॥

तस्मात्स्वयंबहकरणस्यगोप्यत्वाद्गुरुपदेशेनपरम्पराप्रातगुरोर्निर्व्याजकथने-
नगोलहृष्टान्तगोलमुत्तमस्वयंबहात्मकगणकःकुर्यात् । तथाचमयातुभ्यसुक्ताप्र-
न्येगोप्यत्वेनातिव्यक्तानोक्तेतिभावः । अन्यैःकथंज्ञेयमिदमित्यतआह । युग-
इत्यादि । विवस्वतःसूर्यमण्डलाधिष्ठातुर्जीवविशेषस्येयंस्वयंबहुरूपारचनाक्रि-
यायुगेयुगेषड्कालइत्यर्थः । समुच्छिन्नालोकैलुता कस्यचिन्मादृशस्यप्रसादादनु-
महाद्भूयःवारंवारमिच्छयाप्रादुर्भवतिव्यक्ताभवतीत्यर्थः । तथाचयथामत्त-
स्त्वयावगतंततयान्यस्मान्मादृशादन्यैरवगन्तव्यंकालस्यनिरवधिवात्सुष्टेरेनादि
त्वाच्चेतिभावः ॥ १८ ॥

मा०टी०-तिसके लिये गुरुके उपदेशसे उत्तम गोलको बनावै । यह युग ३३३ उच्छिन्न होता है । परन्तु सूर्यके प्रकाशसे कितकि लियेही फिर मगट होता है ॥ १८ ॥

अथोक्तस्वयंबहुरूपारिण्यास्वयंबहुरूपगोलातिरिक्तान्यस्वयंबहुरूपत्राणिकाल-
ज्ञानार्थसाध्यानितत्साधनंरहसिकार्यमितिचाह-

कालसंसाधनार्थयतथायन्त्राणिसाधयेत् ॥ १९ ॥

एकाकीयोजयेद्बीजंयन्त्रेविस्मयकारिणि ॥

तथायथास्वयंबहुरूपगोलयन्त्रंसाधितंतद्भदित्यर्थः । कालसंसाधनार्थयकालस्य
दिनगतादिः सूक्ष्मज्ञाननिमित्तयन्त्राणिस्वयंबहुरूपगोलातिरिक्तान्यस्वयंबहुरूपत्राणि
साधयेत् । गणकःशिल्पादिस्वकौशल्येनकारयेत् । यन्त्रकालसाधकेवि-
स्मयकारिणिस्वयंबहुरूपतयालोकानामुत्पत्त्याश्रयंस्वकारणभूतबीजंस्वयंबहुरूप-
सम्पादकंकारणमेकाकीयकव्यक्तिकोऽद्वितीयःसंयोजयेत् । शिल्पज्ञतयास्वयमे-
षनिष्पादयेदित्यर्थः । अन्ययाद्वितीयस्पतज्ज्ञानिनतन्मुखात्तद्यन्त्रहादस्यलोकभ-
वणगोचरतायांकदाचित्सम्भावितायाविस्मयानुत्पत्तेः ॥ १९ ॥

मा०टी०-कालसाधनके लिये यंत्रको बना वै, विस्मयारी बीज भवेलाही यंत्रमें
मिलावै ॥ १९ ॥

अथैवास्वयंबहुरूपयन्त्राणांदुर्घटत्वाच्छुद्धकादिपन्त्रैःकालज्ञानंज्ञेयमित्याह-

शङ्कुयष्टिधनुश्चैकच्छायायन्त्रैरनेकधा ॥ २० ॥

गुरुपदेशाद्विज्ञेयंकालज्ञानमताद्रितैः ॥

शङ्कुयष्टिधनुश्चक्रैःप्रसिद्धैश्छायायन्त्रैश्छायासाधकयन्त्रैरनेकधानानाविधगणितप्रकारैर्गुरुपदेशात्स्वाध्यापकस्यनिर्व्याजकथनादतन्द्रितैरश्वमैः पुरुषैःकालज्ञानंदिनगतादिज्ञानंविज्ञेयंसूक्ष्मत्वेनावगम्यम् । एतत्सर्वसिद्धान्तशिरोमणौ भास्कराचार्यैःस्पष्टीकृतम् । तत्रशङ्कुस्वरूपम् । 'समतलमस्तकपरिधिर्भ्रमासिद्धो दन्तिदन्तजःशङ्कुः । तच्छायातःप्रोक्तंज्ञानंदिद्विशकालानाम् ॥' इति । यष्टियन्त्रं च । 'त्रिज्याविष्कम्भार्थं वृत्तं कृत्वादिगङ्कितं तत्र । द्वात्रां प्राक्पश्चाद्सुज्यावृत्तंचतन्मध्ये ॥ तत्परिधौपष्टचङ्गं यष्टिर्नष्ट्युतिस्ततःकेन्द्रे । त्रिज्याद्दलानिधेयायष्ट्यग्राग्रान्तरंयावत् । यावत्यामौर्व्यायद्द्वितीयवृत्तेधनुर्भवेत्तत्र । दिनगतशेषानाडयःप्राक्पश्चात्स्युःक्रमेणवम् ॥' इति । चक्रयन्त्रन्तु । 'चक्रंचक्रांशाङ्कपरिधौश्लथशृङ्खलादिकाधारम् । धात्रीत्रिभूआधारात्कल्प्याभार्थेऽत्रसार्धं च ॥ तन्मध्येसूक्ष्माक्षंक्षिप्त्वाकांभिमुखनेभिकंधार्यम् । भूमेरुन्नतभागान्तत्राक्षच्छायायाभुक्ताः ॥ तत्रार्थान्तश्चरताउन्नतलवसङ्घर्षद्युदलम् । द्युदलोन्नतांशभक्तंनाड्यःस्थलाःपरैःप्रोक्ताः ॥' इति । धनुर्यन्त्रन्तु । 'दलीकृतंचक्रमुशन्तिचापम् ॥' इति । अथग्रन्थविस्तरभयादंतेपांनिरूपणविस्तरोगणितादिविचारश्चोपेक्षितइतिमन्तव्यम् ॥ २० ॥

मा०टी०-विना भ्रमवाला पुरुष शुक्रे उपदेशते ऋषु, यष्टि, धनु, चक्र, भंनय प्रकाः खे छायायत्रसे फालयो जाने ॥ २० ॥

अथपटीयंत्रादिभिश्चमत्कारियन्त्रैर्वासर्वोपजीव्यंकालसूक्ष्ममात्रयेदितिफालसाधनमुपसंहरति-

तोययंत्रकपालाद्यैर्मयूरनरवानरैः ॥

ससूत्रेरणुगर्भैश्चसम्यक्कालंप्रसाधयेत् ॥ २१ ॥

जलयन्त्रंचतत्कपालंचकपालाख्यंचलयंत्रंचवद्यमाणंतटाद्यंप्रथमंयंपांनियंत्रैर्वालुषायन्त्रप्रभृतिभिःमापक्षपटीयन्त्रैर्मयूरनरवानरैः । मयूरगर्भंमयूरयंत्रयन्त्रंनिरपेक्षंनरयन्त्रंशरकाख्यंछायायन्त्रंप्रवोदिष्टवानरयंत्रंमयूरंरानिरपेक्षंमतेःमसूत्रेरणुगर्भं-सूत्रमहितारणवोधुलयोगर्भंमव्येयेपतिः सूत्रमोताःपष्टिमद्रग्यापासृष्टपटिकामयूरंरन्ध्यामुखाद्यपटिकान्तरणचनप्रयानिःमरन्तीति लोपप्रसिद्धयातादृशैर्पन्त्रैरित्यर्थः । यदा मूत्रारणरंरणयःमिरतांशागर्भंउदरंमयूरंयतादृशंयन्त्रंवालुषायन्त्रंप्रसिद्धम् । तेनमहितंमयूरंरान्दयन्त्रैर्वालुषायन्त्रेणचनिसिद्धोऽर्थः । चकारस्तोययन्त्रकपालाद्यैर्गन्धनेनसमुच्चयायंशः । फालंदिनु-

गतादिरूपसम्यक्सूक्ष्मप्रसाधयेत् । प्रकर्षेणसूक्ष्मत्वेनातिसूक्ष्मत्वेनेत्यर्थः ।
जानीयादित्यर्थः ॥ २१ ॥

भा०टी०-कपालादि जलयंत्र, मयूर, नर वानराकार सूत्रयुत आदि रेणुगामिंसे भली-
भाँति करके साधन करके ॥ २१ ॥

ननुमयूरादिस्वयंबहयन्त्राणिकथंसाध्यानीत्यतस्तत्साधनप्रकारावहवोदुर्ग-
माश्वसन्तीत्याह-

पारदाराम्बुसूत्राणिशुत्वतैलजलानिच ॥

बीजानिपांसवस्तेपुप्रयोगास्तेपिदुर्लभाः ॥ २२ ॥

तेपुमयूरादियन्त्रेषुस्वयंबहार्थमेतेप्रयोगाःप्रकर्षेणयोज्याः । प्रकर्षस्तुयाव-
दभिमतसिद्धेः । एतेकइत्यतआह । पारदाराम्बुसूत्राणीति । पारदयु-
क्ताकाराः । यथाचसिद्धान्तशिरोमणौ ॥ 'लघुकाष्ठजसमचक्रेसमसुपिरा-
राःसमान्तरानिम्याम् । किंचिद्रकायोज्याःसुपिरस्पाधेपृथक्तासाम् ॥ रस-
पूर्णैतच्चक्रंद्याधारात्स्थितंस्वयंभ्रमति ।' इति ! अम्बुजलस्यप्रयोगः । सू-
त्राणिसूत्रसाधनप्रयोगः । शुक्लंशिल्पनैपुण्यम् । तैलजलानितैलयुक्तजल-
स्यप्रयोगः । चकारात् तयोःपृथक्प्रयोगोऽपि । यथाचसिद्धान्तशिरो-
मणौ ॥ 'इत्कीर्यनेमिमयत्रापारितोमदनेनसंलभम् । तदुपरितालदलाद्यंकु-
त्वासुपिरैरसंक्षिपेत्तावत् ॥ यावद्रसैकपादर्वैक्षितजलंनान्यतोयाति । पिहि-
तच्छिद्रंतदतश्चक्रंभ्रमतिस्वयंजलाकृष्टम् ॥ ताम्रादिमयस्याङ्कशरूपनलस्या-
म्बुपूर्णस्य । एककुण्डजलान्तर्द्वितीयमग्रंधोधोमुखं चञ्चहिः ॥ युगपन्मुक्तं चे-
त्कनलेनकुण्डाद्बहिःपतति । नेम्पावध्वापट्टिकाश्चक्रंजलयन्त्रवत्तथापार्यम् ॥
नलकप्रच्युतसालिलंपतति यथातद्दधदीमध्ये । भ्रमति ततस्तत्सततंपूर्णपटीभिः
समाकृष्टम् ॥ चक्रच्युतंस्वमुदकंकुण्डेपातिप्रणालिकया ।' इति । बीजानि
केवलंतुद्ग्वीजप्रयोगः । पांसवौषुलिप्रयोगास्तेर्युक्ताःप्रयोगाः । अपिशब्दा-
त्मयोगेषुसुगमतराइत्यर्थः । दुर्लभाःसाधारणत्वेनमनुष्यैःकर्तुमशक्याइत्यर्थः ।
अन्ययाप्रतिगृहंस्वयंबहानामाचुर्यापतेः । इयंस्वयंबहविद्यासमुद्रान्तर्निवासि-
जनैःफिरङ्गन्याख्यैःसम्पगभ्यस्तेति कुहकविधात्वादान्विस्तारानुद्योगइति
संक्षेपः ॥ २२ ॥

भा०टी०-और सब, पारदके युक्त, जल, सूत्र, शिल्पकी निपुणता, तैलयुक्त जल, पारा,
बालू सब यंत्रोंका प्रयोग करना अत्यन्त दुर्लभ है ॥ २२ ॥

अथकपालारूपंजलयन्त्रमाह-

ताम्रपात्रमधच्छिद्रंन्यस्तंकुण्डेऽमलाम्भसि ॥

पट्टिर्मज्जत्यहोरात्रैस्फुटंयन्त्रं कपालकम् ॥ २३ ॥

यत्तावघटितंपात्रमधश्छिद्रमधोभागेच्छिद्रंयस्यतत् । अमलाम्भसिनिर्म-
लंजलंविद्यतेयस्मिस्तादृशकुण्डेबृहद्राण्डेन्यस्तंधारितंसदहोरात्रेनाक्षत्राहोरात्रे
पट्टिःपट्टिवारमेवनन्यूनाधिकंमज्जाति । अधश्छिद्रमार्गेणजलागमनेनजलपू-
र्णतयानिमग्नंभवति । तत्कपालकंकपालमेवकपालकंधटखण्डानांकपालपद-
वाच्यत्वात्घटाधस्तनार्धाकारंयन्त्रघटीयन्त्रंस्फुटंसूक्ष्मंतदघटनंतु । 'शुल्बस्यदि-
ग्भिर्विहितंपलैर्यत्पडङ्गलोच्चद्विगुणायतास्यम् । तदम्भसापाट्टिपलैःप्रपूर्यपात्रं
घटार्धप्रतिमंघटीस्यात् ॥ सूर्यशमापत्रयानिर्मितायाहेम्नःशलाकाचतुरङ्गलास्यात्।
विद्धंतयाप्राक्तनमत्रपात्रंप्रपूर्यतेनाडिकयान्धुभिस्तत् ।' इतिव्यक्तम् । भगवतातु
सूक्ष्ममुक्तम् ॥ २३ ॥

भा०टी०-निर्मल जलभरे हुए कुम्भमें (नाद) नीचे जिसमें छेद है ऐसा तांबेका
पात्र रखते, (कटोरा) यह कपालक यंत्र दिनरातमें साठचार जलमें डूबेगा ॥ २३ ॥

अथशङ्खयन्त्रंदिवैवकालज्ञानार्थनान्यदेत्याह-

नरयन्त्रंतथासाधुदिवाचविमलेरवौ ॥

छायासंसाधनैःप्रोक्तंकालसाधनमुत्तमम् ॥ २४ ॥

विमलेमेघादिव्यवधानरूपमलेनरहितेसूर्यएतद्वेदिने । चकारएवकारा-
र्थस्तेनसाध्रदिनव्यवच्छेदः । नरयन्त्रंद्वादशाङ्गलशङ्खयन्त्रंतथाघटीयन्त्रव-
त्कालसाधकंसाधुसूक्ष्मरात्रौनैत्यर्थसिद्धम् । ननुशङ्खोदछायासाधकत्वंनकाल-
साधकत्वंतेनतस्यकथंयन्त्रत्वंकालसाधकवस्तुनोयन्त्रत्वप्रतिप्रादनादित्यतआह ।
छायासंसाधनैरिति । इदंशङ्खरूपनरयन्त्रंछायायाःसम्पक्सूक्ष्मत्वेनसाधनैरव-
गमैःकृत्वाकालसाधनंदिनगतादिकालस्यकारणमुत्तमम् । अन्ययन्त्रेभ्यो-
ऽस्मान्निरन्तरतयातिश्रेष्ठम् । तथाचच्छायासाधकत्वेनैवच्छायाद्वाराशङ्खोःकाल-
साधकत्वमिति नयन्त्रत्वव्याघातः । अतएवसाधदिनेरात्रौचानुपयुक्तः ।
नरस्यच्छायायन्त्रोपलक्षणत्वात्पाट्टिधनुश्चक्राण्यपितथोतिधेयम् ॥ २४ ॥

भा०टी०-दिनके समय जब निर्मल सूर्यहों तब छायासंशोधनके लिये अत्युत्तम नर-
यंत्र (१२ अंगुल) समयको साधनेके लिये कहाहै ॥ २४ ॥

अथादितएतदन्तमन्यज्ञानस्यैकफलकपनेनविभक्तमपिखण्डदयंकौडयति-

ग्रहनक्षत्रचरितंज्ञात्वागोलंचतत्त्वतः ॥

ग्रहलोकमवाप्नोतिपर्यायेष्वात्मवान्नरः ॥ २५ ॥

ग्रहनक्षत्राणांचरितंगणितविषयकंज्ञानमन्यपूर्वखण्डरूपंगोलंभूगोलभगोल-
स्वरूपमतिपादकग्रन्थग्रन्थोत्तरार्धान्तर्गतम् । चकारःसमुच्चये । तत्त्वतःवस्तु-
स्थितिसद्भावेनसार्धविभक्तिकस्तसिरत्येके । ज्ञात्वावगम्यनरःपुरुषः । ग्र-
हलोकंचन्द्रादिग्रहणालोकंतल्लोकाधिष्ठितस्यानंग्रहोपलक्षणान्नक्षत्राधिष्ठितस्था-

नमपिध्येयम् । प्राप्नोति । ननुग्रहलोकप्राप्त्याकःपुरुषार्थइत्यतोमोक्षरूपं-
रुषार्थफलमाह । पर्यायेणेति । जन्मान्तरेणपुरुषआत्मवानात्मज्ञानीभवति ।
तथात्रात्मज्ञानान्मोक्षप्राप्तिरेवेतिभावः ॥ १५ ॥

भा०टी०—ग्रहनक्षत्रचरित, और गोल इनको भलीभाँतिसे जानकर मनुष्य ग्रहलोक-
को प्राप्त होकर अंतमें आत्मवान् होता है ॥ १५ ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गतिपरिहारायारब्धाध्यायसमार्तिफक्किकयाह-

इतिज्योतिषोपनिषदध्यायः ॥ १३ ॥

इतिथयावेदेआत्मस्वरूपनिरूपणान्नारायणोपनिषदुच्यते । तथाज्योतिः-
शास्त्रप्रतिपादितानांग्रहनक्षत्राणामेतद्ग्रन्थैकदेशेस्वरूपादिनिरूपणाज्ज्योतिः-
शास्त्रसारंज्योतिषोपनिषदुच्यते । तत्संज्ञोऽध्यायोग्रन्थैकदेशः सम्पूर्णइत्यर्थः ।
रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ।

ज्योतिषोपनिषत्सञ्ज्ञोऽध्यायः पूर्णोपरार्थके ॥

इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लालदेवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचितेगूढा-
र्थप्रकाशकेउत्तरखण्डेज्योतिषोपनिषदध्यायःपूर्णः ॥ १३ ॥

तद्वशा अध्याय समाप्त ॥ १३ ॥

चतुर्दशोऽध्यायः ।

अथमानानिकतिकिञ्चैतैरित्यवशिष्टप्रस्योत्तरभूतभारव्यमानाध्यायोव्या-
ख्यायते । तत्रप्रथमंमानानिकतीतिमयमप्रस्योत्तरमाह-

ब्राह्मं दिव्यं तथापि न्यंप्राजापत्यं गुरोस्तथा ॥

सौरं च सावनं चान्द्रमार्क्षं मानानि वै नव ॥ १ ॥

वैनिश्चयेन । नवसङ्ख्याकानिकलगमानानि । तत्रप्रथमंब्राह्ममानम् ।
'कल्पो ब्राह्ममहः प्रोक्तम् ।' इत्यादि । 'परमायुः शतं तस्य तथा होरात्रसंख्यया ।'
इत्यन्तमध्यमाधिकारेप्रतिपादितम् । द्वितीयं दिव्यं देवमानम् । 'दिव्यं तद्-
इदुच्यते ।' इत्यादि । 'तत्पृष्टिः सङ्ख्यादिद्वयं वर्षम् ।' इत्यन्तं त्रैव्यप्रति-
पादितम् । तथा तृतीयं मानं पिभ्यं पितृणां मानं वक्ष्यमाणम् । प्राजाप-
त्यं मानं वक्ष्यमाणं चतुर्थम् । बृहस्पतेस्तथा मानं चान्द्रमानमष्टमम् । सौरं चका-
रात्पृष्ठमानम् । सावनं सतमं मानं । चन्द्रमानमष्टमम् । नाक्षत्रं मानं नवमम् ।
पदान्नापितत्रैवौक्तानि ॥ १ ॥

भा०टी०-ग्राह्य, दैव, पित्र्य, प्राजापत्य, बार्हस्पत्य, सौर, सावन, चान्द्र और नाक्षत्र यह नौ मान हैं ॥ १ ॥

अर्थात्किंचितैरितिद्वितीयप्रभस्योत्तरंविबुधुःप्रथमंव्यवहारोपयुक्तमानानिदर्शयति-

चतुर्भिव्यवहारोऽत्रसौरचान्द्रक्षसावनैः ॥

बार्हस्पत्येनपष्ट्यब्दज्ञेयंनान्यैस्तुनित्यशः ॥ २ ॥

अत्रमनुष्यलोकेसौरचान्द्रनाक्षत्रसावनैश्चतुर्भिर्मानैर्व्यवहारःकर्मघटना।पष्ट्यब्दप्रभवादिपष्टिवर्षजात्यभिप्रायेणैकवचनम् । बार्हस्पत्येनबृहस्पतिमानेन बृहस्पतिमध्यमराशिभोगात्मककालेनप्रत्येकंज्ञेयम् । अन्यैरवशिष्टैर्ग्राह्यदिव्यपित्र्यप्राजापत्यैः । नित्यशःसदैत्यर्थः । व्यवहारोनास्ति । तुकारात्कदाचित्कालेनतैर्व्यवहारः ॥ २ ॥

भा०टी०-इनमें चारका व्यवहार हुआ है । सौर, चान्द्र, नाक्षत्रिक, और सावन ॥ पष्ट्यब्द जाननेके लिये बार्हस्पत्यमानको जानना चाहिये । शेषमानोंका नित्य प्रयोजन नहीं होता ॥ २ ॥

अथसौरैणव्यवहारंप्रदर्शयति-

सौरैणद्युनिशोर्मानंपडशीतिमुखानिच ॥

अयनंविपुवच्चैवसंक्रान्तेःपुण्यकालता ॥ ३ ॥

अहोरात्रयोर्मानंसौरैणज्ञेयम् । प्रात्याह्निकसूर्यगतिभोगाद्दहोरात्रंभवतीत्यर्थः । पडशीतिमुखानिवक्ष्यमाणानि । चःसमुच्चये । तेनसौरमानेनज्ञेयानि । अयनंविपुवत् । चःसमुच्चये । संक्रान्तेःपुण्यकालतासूर्यविम्बकलासम्बद्धासौरमानेन ॥ ३ ॥

भा०टी०-दिनरात्रिका परिमाण, पडशीति आदि अयन, विपुवत् संक्रान्ति आदि पुण्यकाल, यह सब सौरमानमें निर्णीत होते हैं ॥ ३ ॥

अथपडशीतिमुखमाह-

तुलादिपडशीत्यह्नांपडशीतिमुखंक्रमात् ॥

तच्चतुष्टयमेवस्याद्धिस्वभावेपुराशिपु ॥ ४ ॥

तुलारम्भात्पडशीतिदिवसानांसौराणांपडशीतिमुखंभवति।तच्चतुष्टयंपडशीतिमुखस्वचतुःसंख्याद्धिस्वभावेपुराशिपुचतुर्षुक्रमादेवंवक्ष्यमाणामभवति ॥ ४ ॥

भा०टी०-तुलाके आरम्भसे परस्पर सौर ८६ दिनमें पडशीति होता है । यह चार द्विभावे-राशिमें स्थित हैं ॥ ४ ॥

तदेवाह-

पङ्क्तिशोधनुषोभागेद्वाविंशोनिमिपस्यच ॥

मिथुनाष्टादशेभागेकन्यायास्तुचतुर्दश ॥ ५ ॥

धनुराशेःपङ्क्तिशतितमेंशेपङ्क्तीतिमुखंमीनराशेर्द्वाविंशतितमेंशेपङ्क्तीति
मुखम् । चकारःसमुच्चयार्थकःप्रत्येकमन्वेति । मिथुनराशेरष्टादशेशेपङ्क्तीति-
मुखंकन्यायाश्चतुर्दशेभागेपङ्क्तीतिमुखम् । अतएवतुलादितःपङ्क्तीत्यंशोगणन-
यायेपुराशिषुभवतितेराशयोद्विस्वभावाः पङ्क्तीतिमुखसञ्ज्ञाःसंक्रान्तिमकरणे
सांहितिकैरुक्ताः ॥ ५ ॥

भा०टी०-प्रथम षडशीतिमुख धनुके २६ अंशमें । दूसरा मीनके २६ अंशमें, तीसरा
मिथुनके २८ अंशमें; चौथा कन्याके १४ अंशमें है ॥ ५ ॥

अथपङ्क्तीत्यंशगणनयाचत्वारिपङ्क्तीतिमुखान्युक्त्वाभगणांशपूर्व्यर्थमवशि-
ष्टांशाःषोडशातिपुण्याइत्याह-

ततःशेषाणिकन्यायायान्यहानितुषोडश ॥

ऋतुभिस्तानितुल्यानिपितृणादत्तमक्षयम् ॥ ६ ॥

ततःकन्यादिचतुर्दशभागानन्तरंशेषाणिभगणभागोऽवशिष्टानिकन्यायायान्य
हानिसौरभागसमानिषोडशतानि । तुकारापूर्वदिनासमानिकतुभिर्व्यंज्ञैःस-
मानि । अतिपुण्यानित्यर्थः । तत्रपितृणादत्तंश्राद्धादिकृतमक्षयमनन्तफ-
लदंभवति ॥ ६ ॥

भा०टी०-कन्याके पिछले १६ अंश यज्ञकार्यके लिये पुण्यदायी हैं । इस समयमें
पितृलोगके लिये कियाहुआ दान अक्षय होता है ॥ ६ ॥

अथराश्याधिष्ठितक्रान्तिवृत्तचत्वारिस्थानानिपदसन्धिस्थानेषुविपुवायनाभ्यां
प्रसिद्धानीत्याह-

भचक्रनाभौविपुवद्वितयंसमसूत्रगम् ॥

अयनद्वितयंचैवचतस्रःप्रथितास्तुताः ॥ ७ ॥

भचक्रनाभौभगोलस्यध्रुवद्वयाभ्यांतुल्यान्तरेणमध्यभगेविपुवद्वितीयंविपुव-
द्वयंसमसूत्रगंपरस्परंव्याससूत्रान्तरितंध्रुवमध्येविपुवद्वृत्तस्थानात्तद्वृत्तक्रान्तिवृ-
त्तभागौथौलमौतौक्रमेणपूर्वापरौविपुवत्संज्ञौमपतुलाख्यौचेत्यर्थः । अयनद्वितय-
मयनद्वयंकर्मकरादिरूपम् । चःसमुच्चये । तेनसमसूत्रगंताविपुवायना-
ख्याःक्रान्तिवृत्तप्रदेशरूपाभूमयश्चतस्रश्चतुःसहस्रपाकाःप्रथितागणितादौपदादि
त्वेनप्रसिद्धाः । एवकारादन्पराशीनानिरासः । तुकारात्तासांसमसूत्रस्यत्वेऽ
पिपुवायनत्वाभावात्पदादित्वेनाप्रसिद्धिरित्यर्थः ॥ ७ ॥

भा०टी०-नक्षत्रचक्रमें दो विपुवत् बिन्दु समसूत्रग हैं, और दो अयनभी तेलेही हैं ।
यह चारबिन्दु सदां कहे जाते हैं ॥ ७ ॥

अथावशिष्टानामादिस्वरूपमन्यदप्याह-

तदन्तरेषुसंक्रान्तिद्वितयंद्वितयंपुनः ॥

नैरन्तर्यात्संक्रान्तेर्ज्ञेयंविष्णुपदीद्वयम् ॥ ८ ॥

तदन्तरेषुविषुवायनान्तरालेषु। अत्रान्तरालानांचतुःस्थानेसद्भावाद्बहुवचनम्। संक्रान्तिद्वितयंद्वितयंपुनाराश्यादिभागेग्रहाणामाक्रमणंवारद्वयंभवति। तदन्तरालेराश्यादिभागौद्वौभवतइत्यर्थः। यथाहिमेपाख्यविषुवकर्काख्यायनयोरन्तरालेषुमिथुनयोरादी। कर्कतुलयोरन्तरालेसिंहकन्ययोरादी। तुलामकरयोरन्तरालेषुशुक्रधनुयोरादी। मकरमेपयोरन्तरालेकुम्भमीनयोरादीइति। एवंविषुवानन्तरंसंक्रमणद्वयमन्तरमयनंतदनन्तरंसंक्रान्तिद्वयंतदनन्तरंविषुवमनन्तरंसंक्रान्तिद्वयमनन्तरमयनमित्यादिपौनःपुन्येनज्ञेयमित्यर्थः। संक्रान्तिद्वयमध्येप्रथमसंक्रान्तौविशेषमाह। नैरन्तर्यादिति। निरन्तरतयासम्भूतायाः संक्रान्तेःसकाशाद्विष्णुपदीद्वयंतदन्तरालइतित्वर्थः। अवगम्यंप्रथमसंक्रान्तिविष्णुपदसञ्ज्ञातयोर्द्वयंतदभ्यन्तरेप्रत्येकंभवतीतितात्पर्यार्थः। षडशीतिसञ्ज्ञाद्वितीयसंक्रमणपूर्वसूचितंतयोरापिद्वयंतदन्तरालेभवतीतिध्येयम् ॥ ८ ॥

भा०टी०-कहेदुए दो बिन्दुओंके मध्यमें दो संक्रान्ति होती हैं। जो चार संक्रान्ति तिनके पीछे होती हैं तिनको विष्णुपदी कहते हैं। (औरका नाम षडशीति है ॥ ८ ॥

अथायनद्वयमाह-

भानोर्मकरसंक्रान्तेःपण्मासात्तत्रायणम् ॥

कर्कादेस्तुतथैवस्यात्पण्मासादक्षिणायनम् ॥ ९ ॥

सूर्यस्यमकरसंक्रान्तेःसकाशात्पदसौरमासात्तत्रायणंभवति। कर्कादेःकर्कसंक्रान्तेःसकाशात्तथासूर्यभोगात्। एवकारादन्यग्रहनिरासः। पण्मासाः। तुकारात्सौराः। दक्षिणायनंभवति ॥ ९ ॥

भा०टी०-सूर्यके मकरसंक्रमणके पीछे ६ मास उत्तरायण है। कर्कटसंक्रमणके पीछे ६ मास दक्षिणायन है ॥ ९ ॥

अथर्तुमासवर्षोण्याह-

द्विराशिनाथाऋतवस्ततोऽपिशिशिरादयः ॥

मेपादयोद्वादशैतेमासास्तैरेववत्सरः ॥ १० ॥

ततोमकरसंक्रान्तेःसकाशात्। अपिशब्दत्तत्रायणावधिनासमुच्चयार्थकः। द्विराशिनाथाराशिद्वयस्वामिकाराशिद्वयार्कभोगात्मकाइत्यर्थः। शिशिरादयःशिशिरवसन्तग्रीष्मवर्षांशरज्जेमन्ताऋतवःकालविभागविशेषाभवन्ति। एतेसूर्यभोगविषयकामेपादयोराशयोद्वादशमासास्तैर्द्वादशभिर्मासैः। एवकारान्पूनाधिकव्यवच्छेदः। वत्सरःसौरवर्षंभवति ॥ १० ॥

भा०टी०-बह समय (मकरसंक्रमण) से शिशिरादि छव ऋतुमें द्विराशि करके भोग करता है । मेषादि १२ मासमें एकवर्ष होता है ॥ १० ॥

अथप्रसङ्गात्संक्रान्तौपुण्यकालानयनमाह-

अर्कमानकलाःपष्ट्यागुणिताभुक्तिभाजिताः ॥

तदर्धनाड्यःसंक्रातेरर्वाकपुण्यंतथापरे ॥ ११ ॥

सूर्यस्वविम्बप्रमाणकलाःपष्ट्यागुणिताः सूर्य्यगत्याभक्तास्तस्यफलस्यार्धत-
त्संख्याकाघटिकाइत्यर्थः । संक्रान्तेःसूर्य्यस्यराशिप्रवेशकालादित्यर्थः।अर्वाकपूर्व
पुण्यंस्नानादिधर्मकृत्येषुण्यघटिकाःपुण्यवृद्धिकारिकाः । अपरेसंक्रांत्युत्तरकाले
तथास्नानादिधर्मकृत्येषुण्यवृद्धिदाइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । सूर्यविम्बकेन्द्रस्य
राश्यादौसञ्चरणकालःसंक्रमणकालस्तस्यसूक्ष्मत्वेनदुर्ज्ञेयत्वात्स्थूलकालः कौप्य-
भ्युपेयः सतुराश्यादौविम्बसञ्चरणरूपोऽङ्गीकृतोविम्बसम्बन्धात् । अतःसूर्य्य-
गत्यापष्टिसावनघटिकास्तदासूर्य्यविम्बकलाभिःकाइत्यनुपातानीताविम्बघटि-
काःसंक्रान्तिकालःस्थूलः प्राङ्नेमिसञ्चरणकालापश्चिमेमिसञ्चरणकालपर्य्य-
न्तंतदर्धघटिकाव्यासार्धघटिकाइतिसंक्रान्तिकालात्ताभिःपूर्वमपरत्रकालेप्रागप-
रनेम्योःक्रमेणसंचरणार्धोत्तरकालेषुप्याइति ॥ ११ ॥

भा०टी०-सूर्यमानकला ६० से गुणकरके भुक्तिसे भाग करने पर जादो, तिसका
भाषा संक्रमणकालमें विभोग और योग करनेसे जो दो समय होते हैं तिनका अन्तर
अतिपुण्यदाई होता है ॥ ११ ॥

अथसौरसुक्त्वाक्रमप्राप्तंचान्द्रमानमाह-

अर्काद्विनिसृतःप्रार्चीयद्यात्यहरहःशशी ॥

तच्चान्द्रमानमंशेस्तुज्ञेयाद्वादशभिस्तिंथिः ॥ १२ ॥

सूर्यात्समागम्यत्वावाविनिर्गतःपृथग्भूतःसंश्रद्धोऽहरहःप्रतिदिनंपत् । त-
त्संख्यामितंप्रार्चीपूर्वादिशंगच्छतितत्प्रतिदिनेचान्द्रमानंतत्तुगत्यन्तरांशमितम् ।
ननुसौरदिनंमूर्यांशेनयथाभवतितथैतद्वैर्भागेःकियद्भिः पूर्णचान्द्रदिनंभवतीत्य-
तजाह । अंशैरिति । भागेस्तुकारात्सूर्य्यंचन्द्रान्तरोत्पन्नैस्तस्यतद्वत्त्वान् ।
द्वादशभिर्द्वादशसंख्याकैस्तिंथिज्ञेया । एकंचान्द्रदिनंज्ञेयमित्यर्थः । एत-
दुक्तंभवति । सूर्य्यंचन्द्रयोगाच्चान्द्रदिनमष्टौःशुनयोंगमाससमाहर्षमणान्तर-
णचान्द्रोमासार्धशचान्द्रदिनात्मकः । अतश्चैशादिर्भगणांशान्तरं तदेकनकि-
मिति । द्वादशभागेरेकंचान्द्रदिनम् । 'दशःसूर्य्यन्दुसङ्घमः । इयमिथा-
नादशाधिकमासस्याविंशतिव्यात्मकस्यातिथिश्चान्द्रदिनरूपेति ॥ १२ ॥

भा०टी०-सूर्यसे निकलकर बहने चन्द्रमा पृथदिनामें जागा है तिसुके लिये कने-
से १२ अंशमें जानिये गितना ममप लगना है, चंद्र तिथि है ॥ १२ ॥

अथचान्द्रव्यवहारमाह-

तिथिःकरणमुद्राहःक्षौरं सर्वक्रियास्तथा ॥

व्रतोपवासयात्राणां क्रियाचान्द्रेण गृह्यते ॥ १३ ॥

तिथिः प्रतिपदाद्याकरणं ववादि कमुद्राहो विवाहः क्षौरं चौलकर्म । एतदाद्याः सर्वक्रियाव्रतचन्धाङ्गत्सवरूपा व्रतोपवासयात्राणां नियमोपवासगमनानां क्रियाकरणम् । तथा समुच्चयार्थकः । चान्द्रमानेन गृह्यते । अङ्गीक्रियते ॥ १३ ॥

भा०टी०-तिथि, करण, विवाह क्षौरादि समस्तकर्म व्रत, उपवास, यात्रा सघही चान्द्रमानमे ग्रहण किये जाते है ॥ १३ ॥

अथचान्द्रमासंप्रसङ्गात्पितृमानंचाह-

त्रिंशतातिथिभिर्मासश्चान्द्रः पित्र्यमहः स्मृतम् ॥

निशाचमासपक्षान्तौ तयोर्मध्ये विभागतः ॥ १४ ॥

त्रिंशतात्रिंशन्मितैस्तिथिभिश्चान्द्रो मासः पित्र्यं पितृसंबन्धि । अहर्दिनम् । निशारात्रिः पितृसंबन्धा । चकारो व्यवस्थार्थक । तेनोभयं नैकः प्रत्येकं किंतु मिलितं स्मृतमिति लिगानुरोधेनोभयत्रान्वेति । तथा च चान्द्रो मासः । पित्र्याहोरात्रमित्यर्थः फलितः । मासपक्षान्तौ मासान्तौ दर्शान्तः पक्षान्तः पूर्णिमान्तः । एतावित्यर्थ । विभागतः क्रमेणेत्यर्थः । तयोः पित्र्याहोरात्रयोर्मध्ये ऽर्धे भवतः । दर्शान्तः पितृणामध्याह्नः पूर्णिमान्तः पितृणामध्यरात्रइत्यर्थः । अर्थात्कृष्णाष्टम्यध्वेदिनप्रारंभः । शुक्लाष्टम्यध्वेदिनान्तइतिसिद्धम् ॥ १४ ॥

भा०टी०-३०तिथिमे चान्द्रमास या पितृदिन और पक्षान्तमे निशा है । इसप्रकार विभागमे एक मासवा दिनरत होता है ॥ १४ ॥

अथक्रममासं नक्षत्रमानं प्रसंगान्माससञ्ज्ञांचाह-

भचक्रभ्रमणं नित्यं नाक्षत्रं दिनमुच्यते ॥

नक्षत्रनाम्नामासास्तु ज्ञेयाः पर्वान्तयोगतः ॥ १५ ॥

नित्यं प्रत्यहं भचक्रभ्रमणं नक्षत्रसमूहस्य प्रहवायुकृतपरिभ्रमः । नाक्षत्रं नक्षत्रसम्बन्धिदिनं मानं ज्ञेयमुच्यते । नित्यमित्यनेन चन्द्रभोगनक्षत्रभोगोनाक्षत्रमित्यस्य निरासः । भचक्रभ्रमणानुपपत्तेः । माससंज्ञामहानक्षत्रनाम्नेति । पर्वान्तयोगतः पर्वान्तः पूर्णिमान्तः । तस्य योगात्तत्त्वम्यन्शात् । नक्षत्रसंज्ञायामासाः । तुकाराच्चान्द्रा अवगम्या पूर्णिमान्तस्थितचन्द्रनक्षत्रसंज्ञामासो ज्ञेयइति तात्पर्यार्थः । यथाहि यद्दर्शान्तावपि चान्द्रो मासस्तदभ्यंतरस्थितपूर्णिमान्तस्थितचन्द्रनक्षत्रसंज्ञाः । चित्रामम्बन्शाच्चः । त्रिशाब्दामम्बन्धा-

द्वैशास्त्रः । ज्येष्ठासम्बन्धाज्ज्येष्ठः । आपाढासम्बन्धादापाढः । श्रवणसम्बन्धाञ्छ्रावणः । भाद्रपदासम्बन्धाद्भाद्रपदः । अश्विनीसम्बन्धादाश्विनः । कृत्तिकासम्बन्धात्कार्तिकः । मृगशीर्षसम्बन्धान्मार्गशीर्षः । पुष्यसम्बन्धात्पौषः । मघासंबन्धान्माघः । फाल्गुनीसम्बन्धात्फाल्गुनइति ॥ १५ ॥

भा० टी०-दैनिकभचक्रका भ्रमण करनाही नाक्षत्रिकदिन है ॥ पूर्णिमान्ताधिष्ठित नक्षत्रके नामसे मासका नाम जानना चाहिये ॥ १५ ॥

ननु पूर्णिमान्तेतत्तत्रक्षत्राभावेकथं सत्संज्ञामासानामुचितेत्यत आह-

कार्तिक्यादिपुसंयोगे कृत्तिकादिद्वयंद्वयम् ॥

अन्त्योपान्त्यौपञ्चमश्च त्रिधामासत्रयंसंनृतम् ॥ १६ ॥

नक्षत्रसंयोगार्थमिति निमित्तसप्तमी । कार्तिक्यादिपुकार्तिकमासादीनां पूर्णिमासीष्वित्यर्थः । कृत्तिकादिद्वयंद्वयं नक्षत्रं कथितं कृत्तिकारोहिणीभ्यां कार्तिकः मृगार्द्राभ्यां मार्गशीर्षः । पुनर्वसुपुष्याभ्यां पौषः । आश्लेषामघाभ्यां माघः । चित्रास्वातीभ्यां चैत्रः । विशाखातुराधाभ्यां वैशाखः । ज्येष्ठा मूलाभ्यां ज्येष्ठः । पूर्वोत्तरापाढाभ्यां माघाढः । श्रवणघनिष्ठाभ्यां श्रावणइति फलितम् । अवशिष्टमासानाह । अन्त्योपान्त्याविति । अत्र कार्तिकस्यादित्वेन प्रहादन्य आश्विनः । उपान्त्योभाद्रपदः । एतौ मासौ । पञ्चमः फाल्गुनः । चकारः संसुच्यइति । मासत्रयं त्रिधा स्थानत्रय उक्तम् । रेवत्याश्विनीभरणीति नक्षत्रत्रयसम्बन्धादाश्विनः । शततारापूर्वोत्तराभाद्रपदेति नक्षत्रत्रयसम्बन्धाद्भाद्रपदः । पूर्वोत्तराफाल्गुनीहस्तेति नक्षत्रत्रयसंबन्धात्फाल्गुनइति सिद्धम् ॥ १६ ॥

भा० टी०-कार्तिकमासको पूर्णिमासे दो दो नक्षत्रं एक एक मासका नाम केवल आश्विन, भाद्र, और फाल्गुन मासका नाम तीन तीन नक्षत्रोंमें सिद्ध है ॥ १६ ॥

अथ मसङ्गात्कार्तिकादिबृहस्पतिवर्षाण्यह-

वैशाखादिपुकृष्णे च योगः पञ्चदशेतिथौ ॥

कार्तिकादीनि वर्षाणि गुरोरस्तोदयात्तथा ॥ १७ ॥

यया पूर्णिमास्यानक्षत्रसम्बन्धेन तत्संज्ञो मासो भवति । तथेति समुच्चयार्थकम् । बृहस्पतेः मूर्धसात्त्रिष्यदृत्वाभ्यामस्तादुदयाद्वैशाखादिपुदादशमुमासेपुकृष्णपक्षे पञ्चदशेतिथौ । अमायामित्यर्थः । चकारः पूर्णिमासीसम्बन्धात्समुच्चयार्थकः । योगो दिननक्षत्रसम्बन्धः कार्तिकादीनि द्वादशवर्षाणि भवन्ति । वैशाखकृष्णपक्षपञ्चदश्याममारुष्यां बृहस्पतेरस्तउदययाजाते सति तदापि बृहस्पतिवर्षे कृत्तिकादिनक्षत्रसम्बन्धात्कार्तिकसंज्ञम् । एवं ज्येष्ठापाढश्रावणभाद्रपदाश्विनकार्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनचैत्रामासु मृगपुष्यमघापूर्वाश्वि-

त्राविशाखाज्येष्ठापूर्वाश्रवणपूर्वाभाश्विनीदिननक्षत्रसम्बन्धान्मार्गशीर्षादीनि भवन्ति। अत्रापि प्रोक्तनक्षत्रद्वयत्रयसम्बन्धः प्रागुक्तो बोध्यः। अनेनेत्युपलक्षणम्। तेन यद्दिने बृहस्पतेरुदयांस्तो वा तद्दिने यच्चन्द्राधिष्ठितनक्षत्रं तत्सञ्ज्ञं बार्हस्पत्यं वर्षं भवतीति तात्पर्यम्। सहिताग्रन्थेऽस्तोदयवशाद्बर्षोक्तिः परमिदानीमुदयवर्षं व्यवहारो गणकैर्गण्यते येनोदितेऽप्यइत्युक्तेरिति ॥ १७ ॥

भा०टी०-जैसे वैशाखादिमें पृणिमारी तिथिके नक्षत्रसे मासका नाम होता है तैसे ही बृहस्पतिके अस्तोदयसमय कृष्णापचदशी तिथिके नक्षत्रानुसार वर्षका नाम होता है ॥ १७ ॥

अथक्रमप्राप्तं सावनमाह-

उदयाद्दुदयं भानोः सावनं तत्प्रकीर्तितम् ॥

सावनानि स्युरेतेन यज्ञकालविधिस्तुतैः ॥ १८ ॥

सूर्यस्योदयाद्दुदयकालमारभ्याव्यवहितोदयकालपर्यन्तं यत्कालात्प्रकृतसावनं मानं हैरुक्तम्। एतेनोदयद्वयान्तरात्मककालस्य गणनया सावनानि वसुध्वष्टाद्रीत्यादिनामध्याधिकारोक्तानि भवन्ति। तद्व्यवहारमाह। यज्ञकालविधिरिति। यज्ञस्य यः कालस्तस्य गणनातेः सावनैः। तुकारोऽन्यमाननिरासार्थं वैवकारपरः ॥ १८ ॥

भा०टी०-एक सूर्यादयसे लेकर दूसर सूर्यादयतक कालका नाम सावन है। इस्से ही यज्ञकाल की विधिका निर्णय होता है ॥ १८ ॥

अथ व्यवहारान्तरमाह-

सूतकादिपरिच्छेदो दिनमासाब्दपास्तथा ॥

मध्यमाग्रहभुक्तिस्तु सावनेनैव गृह्यते ॥ १९ ॥

सूतकं जन्ममरणसम्बन्धि। आदिपदग्राह्यचिकित्सितचान्द्रायणादि तस्य परिच्छेदो निर्णय। दिनाधिपमासेऽवर्षेष्वराः। तथासमुच्चयेऽप्राणागतिर्मध्यमा। तुकारात्स्पष्टगतेनिरासः। तस्याः प्रतिक्षणैरेलक्षण्यादिनसम्बन्धस्याभावात्। एतेन स्पष्टगत्यास्पष्टग्रहस्य चालनं निरन्तम्यूलत्वादि तिसृचितम्। सावनमानेन। एवकारादन्यमाननिरासः। गृह्यते सुधीभिरङ्गीनियते। अत्र बहुवचनानुरोधेन गृह्यते इत्यत्र बहुवचनं ज्ञेयम् ॥ १९ ॥

भा०टी०-सूतकादि आशौच दिन, मास और अब्दपति ग्रहकी मध्यभुक्ति सावनके अनुसार ग्रहण की जाती है ॥ १९ ॥

अथ दिव्यमानमाह-

सुरासुराणामन्योन्यमहोरात्रं विपर्ययात् ॥

यत्प्रोक्तं तद्भवेद्विद्व्यं भानोर्भगणपूरणात् ॥ २० ॥

पूर्वार्धपूर्वव्याख्यातम् । यद्दहोरात्रपूर्वार्धोक्तसूर्यस्यभगणभोगपूर्तःभोक्तपूर्व-
मनेकधानिर्णीततदहोरात्रदिव्यमानस्यात् ॥ २० ॥

भा०टी०-सुर भसुरोके परस्पर विपरीतभावसे दिनरात होता है । सूर्यके भगणपूर-
णका कालही दिव्य दिन है ॥ २० ॥

अथावशिष्टेप्राजापत्यब्राह्ममानेआह-

मन्वन्तरव्यवस्थाचप्राजापत्यमुदाहृतम् ॥

नतत्रद्युनिशोर्भेदोब्राह्मकल्पःप्रकीर्तितम् ॥ २१ ॥

मन्वन्तरव्यवस्थानन्वन्तरावस्थितिः । 'युगानांसप्ततिःसैका' इत्यादिनामध्या-
धिकारोक्तेतिचार्थः । प्राजापत्यमानमानज्ञैरुदाहृतमुक्तं ननुनांप्राजापतिपुत्रत्वा-
त् । ननुदेवपितृमानयोर्दिनरात्रिभेदोययोकस्तयास्मिन्मानेदिनरात्रिभेदप्रति-
पादनंकर्यनोक्तमित्यतआह । नेति । तत्रप्राजापत्यमानेद्युनिशोर्दिनरात्र्यो-
र्भेदोविंवक्तोऽगुरुसौरचन्द्रमानवन्नास्ति । ब्रह्ममानमाह । ब्राह्ममिति । कल्पो-
युगसहस्रात्मकःप्रागुक्तः । ब्रह्ममानमानज्ञैरुक्तम् । यद्यपिपूर्वपिष्यवाहस्प-
त्यमानयोर्नुक्तेरत्रतयोरेविरूपणमुक्तमन्येपानिरूपणंतुपूर्वोक्त्यापुनरुक्तंतयापि
पूर्वगणिताद्युपजीव्यपरिभाषाकथनावश्यकतयागणितप्रवृत्त्यर्थतेपाममानत्वेन
निरूपणादत्रतुविशेषकथनार्थमानत्वेनपुनस्तेपानिरूपणंमभोत्तरत्वेनाज्ञातिकरम-
न्यथाप्रश्नानुपपत्तेरितिदिशु ॥ २१ ॥

भा०टी०-प्राजापति आदि मन्वन्तरकी व्यवस्था पहले कही है । इसमें दिनरातका भेद
नहीं । कल्पही ब्रह्ममान है ॥ २१ ॥

अयस्वोक्तमुपसंहरति-

एतत्तेपरमाख्यातरंहस्यंपरमद्भुतम् ॥

ब्रह्मैतत्परमंपुण्यंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ २२ ॥

हेपरमदैत्यश्रेष्ठसूर्यभक्तत्वात् । तेषुभ्यमेतदधुनोक्तंपरंदितीयकथनमाख्या-
तंनिराकाङ्क्षतयासम्पूर्णकथितम् । पूर्वसावशेषमुक्तंस्वितमित्यपामभान्कृता-
स्तदुत्तररूपाद्वितीयकथनमिदंनिःसंदिग्धमस्तीतिविवशंशयानोद्भवन्तीतिभावः ।
ननुमत्प्रश्नविनापूर्वभेदेकथनोक्तमित्यतआह । रहस्यमिति । कुतइत्यतआह ।
अद्भुतमिति । आकाशस्यग्रहनक्षत्रादिस्यितिज्ञानसम्पादकरादाश्रयंकरामि-
त्यर्थः । तथाचमपूर्वोक्तयेनसावधानतयाधुनोक्तंनैवतदुक्ताःप्रभाःकर्तुंशक्यास्त-
दुत्तरत्वेनद्वितीयमद्भुतमितित्वांपरीहपत्रोभयुक्तरहस्यमितिभारः । नन्वन्य-
शास्त्राणांज्ञानाद्व्यज्ञानंदायासिस्मात्तत्पतआह । ब्रह्मेति । एतन्मदुक्तंब्रह्म-
अस्यमतेयाचान्यशास्त्राणांब्रह्मसमन्वामावेऽपितश्ज्ञानाद्ब्रह्मानंदायासिस्मा -

ब्रह्मस्वरूपाद्ब्रह्मानन्दावाप्तौ किंचित्रमिति भावः । कुत इदं ब्रह्मसममित्यत आह । परमिति । उत्कृष्टम् । अत्र हेतुभूतं विशेषणद्वयमाह । पुण्यं सर्वपापप्रणाशनमिति । पुण्यजनकं सर्वपापनाशकम् ॥ २२ ॥

भा० टी०-हे श्रेष्ठ ! यह परम अद्भुत रहस्य कहा । यह सर्वपापका नाश करनेवाला अतिपवित्र है, वरन् ब्रह्मस्वरूप है ॥ २२ ॥

नन्वस्माद्ब्रह्मानन्दप्राप्तिरुक्ता पूर्वग्रहलोकप्राप्तिश्चोक्ता तत्रानयोः किं फलं भवतीत्यत आह-

दिव्यं चार्क्षं ग्रहाणां च दर्शितं ज्ञानमुत्तमम् ॥

विज्ञेयार्कादिलोके पुस्थानं प्राप्नोति शश्वतम् ॥ २३ ॥

आर्क्षं नक्षत्रसंबन्धिज्ञानं ग्रहाणां ज्ञानम् । चः समुच्चये । उत्तमं सर्वशास्त्रेभ्य उत्कृष्टम् । अत्र हेतुभूतं विशेषणं दिव्यं स्वर्गलोकोत्पन्नं दर्शितं मया तुभ्यमुपदिष्टं विज्ञाय ज्ञात्वा र्कादिलोके पुसूर्यादिग्रहलोके पुस्थानमधिष्ठानं प्राप्नोति शश्वतं नित्यं ब्रह्मसायुज्यरूपं स्थानम् । पूर्वार्धस्थद्वितीयचकारः समुच्चयार्थकोऽत्रान्वेति तथाचोभयं फलं क्रमेण भवतीति भावः । यत्त्वे तत्ते परमाख्यातामित्यादि श्लोकः क्वचित्पुस्तकेऽस्मात् श्लोकात्पूर्वनास्ति किन्तु माननिरूपणान्तस्था दिव्यं चार्क्षं मित्यादि श्लोकान्ते मानाध्यायसमाप्तिकृत्वपि ॥^१ यथा शिखा मयूराणां नागानां मणयो यथा ॥ तद्ब्रह्मेदाङ्गशास्त्राणां गणितं मूर्धनि स्थितम् ॥ १ ॥ न देयं तत्कृतं प्रायवेदविष्ठावकायच । अर्थलुब्धाय मूर्खाय साहङ्काराय पापिने ॥ २ ॥ एवंविधाय पुत्राय आप्यदेयं सहजाय च । दत्तेन वेदमार्गस्य समुच्छेदः कृतो भवेत् ॥ ३ ॥ ग्रजेतामन्धतामिस्त्रं गुरुशिष्यौ सुदारुणम् ॥ ततः शान्ताय शुचये ब्राह्मणायैव दापयेत् ॥ ४ ॥ चक्रानुपातजो मध्यो मध्यवृत्तांशजः स्फुटः । कालेन दृक्समो न स्यात्ततो जीजक्रियोच्यते ॥ ५ ॥ राश्यादि रिन्दुरङ्गो भक्तो नक्षत्रकक्षया । शेषं नक्षत्रकक्षया स्त्रजेच्छेपकपोस्तयोः ॥ ६ ॥ यदल्पं तद्ग्रजेद्भानां कक्षयातिथिनिघ्नया । वीजभागादिकं तस्स्यात्कारयेत्तद्दर्शनं रवौ ॥ ७ ॥ त्रिगुणं शोधयेद्दिन्दौ जिनं भूमिजे क्षिपेत् ॥ दृग्यमघ्नमृणं ज्ञोच्चैररामं गुरागृणम् ॥ ८ ॥ ऋणं व्योमनवघ्नं स्याद्दानवेज्यचलोचके ॥ धनं सप्ताहतं मन्देपरिधीनामथोच्यते ॥ ९ ॥ युग्मान्तोक्ताः परिधयोपेते नित्यं परिस्फुटाः ॥ औजान्तोक्तास्तु ते ज्ञेयाः परवीजेन संस्कृताः ॥ १० ॥ वस्मिनि वीजकानो जपदान्तेषु तभागान् ॥ सूर्येन्द्रोर्मनवो दन्ताधृतितत्त्वकलानिताः ॥ ११ ॥ वाणतर्कामहीनस्य सौम्यस्याचलवाहवः ॥ वाक्यतेरष्टनेत्राणिव्योमर्शातां शबोभृगोः ॥ १२ ॥ सूर्यतर्कोऽर्कपुत्रस्य वीजमेते पुकारयेत् ॥ वीजं वा-

ग्युद्धतंशोर्ध्वपरिर्ध्वंशेषुभास्वतः ॥ १३ ॥ इनातंयोजयेदिन्द्रोःकुजस्याश्वहतंक्षि-
 पत् । विदश्वन्द्रहतंयोज्यंसुरेरिन्द्रहतंधनम् ॥ १४ ॥ धनंभृगो-
 भुवानिप्रंरविप्रंशोधयेच्छनेः ॥ एवंमान्दाःपरिर्ध्वशाःस्फुटाःस्युर्व-
 ङ्मिशीमकान् ॥ १५ ॥ भौमस्याश्रुगुणाक्षीणिबुधस्याश्रुगुणेन्दवः ॥
 बाणाक्षादेवपूज्यस्यभार्गवस्येन्दुपडचमाः ॥ १६ ॥ शनेश्वन्द्राब्धयःशीघ्राः
 औजान्तेत्रोजवर्जिताः ॥ द्विप्रंस्वंकुजभागेषुवीर्जद्विप्रमृणंविदः ॥ १७ ॥ अ-
 न्याष्टिप्रंबनंसुरेरिन्द्रुग्रंशोधयेत्कवेः ॥ चन्द्रमृणमार्कस्यस्युरेभिर्देवसमाप्र-
 हाः ॥ १८ ॥ एतद्दीर्घमयाख्यातंप्रीत्यापरमयातव ॥ गोपनीयमिदं
 नित्यंनोपदेश्यंतस्ततः ॥ १९ ॥ परीक्षितायशिष्यायगुरुभक्तायसाध-
 वे ॥ देयंविप्रायनान्यस्मैप्रतिकक्षुककारिणे ॥ २० ॥ वीजंनिःशेषसिद्धान्त-
 रहस्यंपरमंस्फुटम् । यात्रापाणिग्रहादीनांकार्याणांशुभसिद्धिदम् ॥ २१ ॥
 इत्यस्यकचिद्युस्तकेलिखितस्यवीजोपनयनाध्यायस्यान्तलिखितोद्दश्यतेतनु-
 समञ्जसम् । उत्तरखण्डेग्रहगणितनिरूपणाभावाच्चत्रिरूपणप्रसङ्गनिरूपणीयस्या-
 प्यायस्यालेखनानौचित्यात्पष्टाधिकारेतदन्तेवास्यालेखनस्ययुक्तत्वाच्च । किञ्च ।
 'मानानिकर्तिकचतैः' इतिप्रश्नाद्येप्रश्नानामभावात्प्रश्नोत्तरभूतोत्तरखण्डेऽस्य
 लेखनमसङ्गतम् । अपिच । उपदेशकालेवीजाभावादेश्चन्तरदर्शनमनिय-
 तंक्रयमुपपिष्टमन्ययान्तर्भूतत्वेनैवोक्तःस्यादित्यादिविचारेणकेनचिद्धृष्टेनवीज-
 स्यार्थमूलकत्वज्ञापनायान्तेऽत्रवीजोपनयनाध्यायःप्रक्षिप्तइत्यवगम्यनव्याख्यात-
 इतिमन्तव्यम् ॥ २३ ॥

भा०टी०-ग्रह और नक्षत्रसम्बन्धीय दिग्घ्न उत्तम ज्ञान जैः मंत्रे कहा तिसके प्राप्त करने हे
 सुयोदि लोकेमें निरयस्थान मिलता है ॥ २३ ॥

अथमुनीन्द्रप्रतिकथितसंवादस्योपसंहारमाह-

इत्युक्त्वामथमामन्यसम्यक्तेनाभिपूजितः ॥

दिवमाचक्रमेर्कांशःप्रविवेशस्वमण्डलम् ॥ २४ ॥

सूर्याशुपुहवीमयासुरमामन्यसम्यक्तत्त्वतोग्रहादिचरितमुपादिश्य । इति ।
 एतत्तेइत्यादिश्लोकद्वयमुक्त्वाकथयित्वा । समुच्चयार्थंक्रोधोऽनुसन्धेयः ।
 दिवंस्वर्गमाचक्रमे । आक्रमणविपर्ययचक्रे । ननुसूर्याशुपु-
 रूपत्यतदुपदेशेकोयापुरुषार्थइत्यतआह । तेनेति । मयासुरेणाभि-
 पूजितः । गन्धधूपादिर्बन्धवस्रालङ्करणादिभिःपूजाविपर्ययकृतः ।
 मयद्वारामर्त्यलोकेसिद्धिसर्वगुणत्वैनप्राप्तइतिभावः । ननुस्वर्गोऽपिकस्यानंगत
 इत्यतआह । प्रविवेशेति । स्वमण्डलंसूर्यविम्बंविशतिस्माभिष्ठितवान् ।
 अत्रापिसमुच्चयार्थोऽनुसन्धेयश्चकारः ॥ २४ ॥

भा० १०-इसप्रकार मयको भली भांति उपदेश देनेके पीछे तिसके पूजित होकर सूर्यांश पुरुष स्वर्गमें चढ़कर सूर्यमण्डलमें प्रवेश करते हुए ॥ २४ ॥

अथमयासुरावस्थांतात्कालिकीमाह-

मयोऽथदिव्यं तज्ज्ञानं ज्ञात्वा साक्षाद्विवस्वतः ॥

कृतकृत्यमिवात्मानं मेनेनिर्धूतकल्मषम् ॥ २५ ॥

अथसूर्यांशपुरुषाऽन्तर्धानानन्तरं मयासुरस्तज्ज्ञानं ग्रहर्क्षस्थित्यादिज्ञानपूर्वोक्तं दिव्यं स्वर्गस्थं सूर्यांसाक्षादनन्यद्वारेत्यर्थः । सूर्यांशपुरुषस्य सूर्याभिन्नत्वं तदुत्पन्नत्वादतएव भेदोपि साक्षादुक्तं युक्तम् । ज्ञात्वात्मानं स्वं निर्धूतकल्मषं निवारितपापं कृतकृत्यं संपादितकार्यं मेने मन्यतेऽस्म ॥ २५ ॥

भा० टी०-मयभी साक्षात् सूर्यनारायणसे दिव्यज्ञान प्राप्त करके कृतार्थ हो कलुषशून्य हुआ । और ऐसाही मनमें समझने लगा ॥ २५ ॥

अथत्वमिदं ज्ञानं कथं प्राप्तवानिति श्रोतुमुनिभिः पृष्टो मुनिस्तान्प्रतितत्रत्याज्-
स्मत्प्रभृतयः ऋषयो मयं प्रत्येतज्ज्ञानं पृष्टवन्त इत्याह-

ज्ञात्वा तमृषयश्चाथ सूर्यलब्धवरं मयम् ॥

परिवन्धुरपेत्याथो ज्ञानं पप्रच्छुरादरात् ॥ २६ ॥

अथमयासुरस्य ज्ञानप्राप्त्यनन्तरं मृषयः सूर्यांशपुरुषमयासुरसंवादाश्रितभूमि-
प्रदेशासन्नभूमिप्रदेशस्था अस्मत्प्रभृतयो मुनयस्तं कृतकृत्यं मयासुरं सूर्यलब्धवरं
सूर्यात्प्राप्तो वरो ज्ञानप्रसादो येनैतादृशं ज्ञात्वा । उपसमीपएत्यागत्य । चः समुच्च-
ये । परिवन्धुः वैष्टितवन्तः । अथो अनन्तरमादरादत्यन्तं माभिलाषितया तं ज्ञानं
ग्रहादिचरितं पप्रच्छुः पृष्टवन्तः ॥ २६ ॥

भा० टी०-मयने सूर्यभगवानसे वर पाया है, ऐसा जानकर मुनियोंने तिसके निकट
आय आदरसहित पूछा था ॥ २६ ॥

अथमयासुरः स्वज्ञानं तत्प्रभकारकान् स्मत्प्रभृतीन्मुनीन्प्रतिकथयामासेत्याह-

सतेभ्यः प्रददौ प्रीतो ग्रहाणां चरितं महत् ॥

अत्यद्भुततमं लोके रहस्यं ब्रह्मसम्मिमतम् ॥ २७ ॥

मयासुरः प्रीतः सन्तुष्टः सन्तेभ्योऽस्मत्प्रभृतिभ्यः ऋषिभ्योऽग्रहाणां स्थित्यादिज्ञानं
महदपरिमेयमतएव ब्रह्मसम्मिमतं ब्रह्मतुल्यं लोके भूलोकेऽत्यद्भुततममत्यन्तमा-
श्चर्यकारकं श्रेष्ठमतएव प्रददौ प्रकथयन्निर्व्याजतया दत्तवान् कथयामासेत्यर्थः ॥ २७ ॥

भा०टी०-प्रह्लांका चरित्ररूप भत्यन्त भद्रत ब्रह्मसन्मित रहस्य मयने प्रत्न ह्येकर
ऋषियोको दियाया ॥ २७ ॥*

अथमानाध्यायसमाप्त्यासूर्यसिद्धान्तसमाप्तिकस्यचित्त्वक्षिताध्यायस्यनिवा-
रिकांफाकिकयाह-

इतिसूर्यसिद्धान्तेमानाध्यायः ॥ १४ ॥

रङ्गनाथेनरचितसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ मानाध्यायोत्तरदलेपूर्णांगूढप्रका-
शके ॥ भागीरथीतीरसंस्थेशम्भोर्वाराणसीपुरे । बल्लालगणकोरुद्रजपासक्तोऽ
भवद्बुधः ॥ १ ॥ तस्यात्मजाःपञ्चगुणाभिरामाज्येष्ठःसरामःसकलागमज्ञः ।
येनोपपत्तिःस्वधियानितान्तप्रकाशितानन्तसुधाकरस्य ॥ २ ॥ ततःसकृष्णो-
जहंगीरसार्वभौमस्पसर्वाधिगतप्रतिष्ठितः ॥ श्रीभास्करोपनिवृत्ततुयेनवीजं-
तयाधीपतिपद्मतिःसा ॥ ३ ॥ गोविन्दसञ्ज्ञस्तुतस्तुतीपस्तस्यानुजोऽहंयु-
रुलब्धविद्यः ॥ विश्वेशपत्पन्ननिविष्टचेताःकाशीनिवासीसकलाभिमान्यः ॥४॥
श्रीरङ्गनाथोर्कमुस्रोत्यशास्त्रेगूढप्रकाशाभिधटिप्पणंसः ॥ कृत्वामहादेवबुधाग्रजो
थविश्वेश्वरायार्पितवान्बुध्द्वयै ॥ ५ ॥ शकैतस्वतिथ्युन्मितेचैत्रमासेसितेशंभुति-
थ्यांबुधेऽर्कोदयान्मे । दलाह्यद्विनाराचनाडीपुजातौमुनीशार्कसिद्धान्तगूढप्र-
काशौ ॥ ६ ॥ गूढप्रकाशकंदृष्टारङ्गनाथमर्बभुवि ॥ मुनीश्वरस्यसहजंलभन्तां
गणकाःसुखम् ॥ ७ ॥

इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथविरचितःसूर्यसिद्धान्त-
न्तगूढार्थप्रकाशकःसम्पूर्णः ॥

समाप्तसूर्यसिद्धान्तः ॥

चतुर्दशोऽध्यायसमाप्तः ॥

उत्तरखण्ड पूर्णहुआ ।

*सिद्धान्तसहस्रमते । करन्दपिण्डात्रिसहस्रलब्धं भागादिवीजं धनमिन्दुर्मेदे । निम्न शनौ येरहत
पुष्योचे द्विभ्रमनिष्पादकुजितोविशोध्यम् ॥ जातफार्पणे-स्यवाणोर्गतिभ्युषे धनमृत्नं यत्सोमिन्दुभिर्गुणाय
ऋणे स्तिते रमिमुते धन दिक्छते । निष्ठुस्तदविधुषये शवहताम्रेधानैर्कणं कटियुगान्द तो
नयनमोचराः स्नेयताः ॥

सूर्यसिद्धान्तः समाप्तः ।

उदाहरण ।

अहर्गणानयन (१ अ० ५१ श्लो०) । शाके १८१७ के प्रथमदिनका अहर्गण कृतयुगके शेषतक १९५३७२०००० त्रेता और द्वापरमान २१६०००० और कलियुगके वीतिद्वय ४९९६ मिलानेसे १९५५८८४९९६ कल्पगताब्द-वर्ष हुआ । इसको १२ से गुण करनेपर २३४७०६१९९५२ मास हुए । इस संख्याको १५९३३३६ अधिमास संख्यासे गुणकरनेपर ३७३९६५८३७११८-३९३७२ हुए । इनको सौरमासकी ५१८४०००० संख्यासे भाग करनेपर ७२१३८४७०६ हुए । भागावशेष छोड़े गए । यह संख्या माससंख्यामें मिलाकर २४१९२००४६६८ इस माससंख्याको तीससे गुणकरके मधु-शुक्लादि तिथिसंज्ञा १८ मिलानेसे ७२५७६-१४००५८ दिन हुए । इस संख्याको तिथि क्षय २५०८२२५२ से गुण करनेपर १८२०३६९८७२४४-९००५०६१६ हुए । इसको चान्द्र दिन १६०३००००८० से भाग करके भाग शेषको छोड़ देनेसे ११३५६०१८६०० हुए । यह संख्या दिनसंख्यासे घटानेपर ७१४४०४१२१४५८ रही । शनिवार होनेसे ७१४४०४१२१-४५९ अहर्गण हुआ ॥

मध्यानयन । (१ अ० ५३ श्लोक) अहर्गणको सूर्यभगणसे ४३२०००० से गुण करनेपर ३०८६२२ ५८०४७० २८८००० हुए । इस संख्याको सौरदिनसे १५७७९१७८२४ से भाग करनेपर १९५५८८४९९५ भगण हुए । शेष १५७४६८९१४० को १२ से गुण करके सौरदिनसे भाग करनेपर ११ राशि हुई और अवशेषको ३० से गुण करके सौरदिनसे भागकरने पर २९ अंश हुए । बाकीकी कला विकलादि करके १५ कला ४८ विकला-और ९ अनुकला हुई । शेष छोड़ दिये गए । भगण संख्याको छोड़ देनेसे रविमध्य ११२९।१५।४८।९ हुआ ।

देशान्तरानयन (१ अ० ६० श्लो०) । भूकर्ण १६०० योजनके वर्गको १० से गुण करनेपर २५६००००० हुए । इसका मूल निकालनेसे ५०६० योजन हुए । ५ अंगुल छायाके वर्ग करनेसे २५ और शंकुवर्ग १४४ मिलाकर मूल निकालनेसे १३ हुए । यह छायाकर्ण है । विषुवदिनके शंकु १२ से, त्रिज्या (३४३८) को गुण करनेसे ४१२५६ हुए । इस संख्याको १३ कर्णसे भाग करनेपर ३१७३ भाग फल लम्बज्या हुई इसको योजन संख्या ५०६० से गुण करनेपर १६०५५३८० हुए ।

इसको त्रिज्या ३४३८ से भाग करनेपर स्फुट भूपरिधि ४६७० योजन हुई किर्सादेशकी योजनसंख्या १५० है । सूर्यकी दैनिक भुक्ति कलासे गुण करनेपर ८८७० हुए । इसको स्फुट भूपरिधिसे गुणकरनेपर कला १।५६ विकला हुई । यह रविग्रहके मध्यमें स्वदेशकी पूर्वदिशामें हो तो वियोग करना पड़ताहै ।

मन्दोच्चानयन । (१ अ० ५४ श्लो०) कृतयुगके शेषमें शनिका मन्दोच्च-निरूपणकरना । १९५३७२०००० वर्ष संख्याको, शनिके मन्दोच्च कल्प-भगण ३९ से गुणकरनेपर ७६१९५०८०००० हुए । इसको कल्पमान ४३२००००००० से भागकरनेपर १७ भगण राश्यादि ७।१९।३५।२४ हुई । गतिकी अल्पताके वशसे देशान्तरका संस्कार, मध्यसाधन और चन्द्रमाके मन्दोच्चसाधन विना निष्प्रयोजनहै ।

पातमध्यानयन । शाके १८१७ के आरम्भमें शनिका पातानयन है । १९५५८८४९९६ वर्षको भगण ६६२ से गुणकरके ४३२००००००० से भागकरने पर २९९।८।२१।५८।१३ भगणादि शनिके पातमध्य हुए ।

रविस्फुटानयन । (२ अ० ४६ श्लो०) रविमन्दोच्च २।१७।१७।२८ से रविमध्य ११।२९।१५।४८। अलगकरनेसे २।१८।१।४० मन्दकेन्द्र हुआ । केन्द्रविपमपादमें स्थित (२ अ० ३४ श्लो०) हुआ । अत एव गतकेन्द्रही भुजहै । केन्द्रको कलाकरके २२५ से भागकरके २० भागफलके अनुसार ज्याकरनेसे ३३२१ हुए । भागावशिष्टसे ज्यान्तर ५१ को गुणकरके ४१ कला हुई । यह ३३२१ के साथ मिलानेसे ३३६२ मन्दभुजज्या हुई । सूर्यकी दोमंदपरिधि अन्तर २० कला हैं । इसको ज्या ३३६२ से गुणकरके त्रिज्या ३३३८ से भागकरनेपर १९ कला ३४ विकला होगी । युगमअन्तमें मन्दपरिधि १४।० से १९ कला ३४ विकला अलग करदेनेसे १३।४०।२६ स्फुट परिधि हुई । इसको ज्यासे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर २।७।४२। अंशादि हुए । यही मन्दभुजज्याफल है । इसके धनुकरने अंश २।७।४२ वहीं हुए । मन्दकेन्द्र भेपादिकेन्द्र होनेके रविमध्यमें मिलानेसे ०।१।२३।३० । राश्यादि रवि स्फुट हुआ । रविभुजमान्द्यफल १२८ कला रविस्पष्ट भुलिसे गुणकरके २१६०० से भागकरने पर २ विकला होतीहै । सो रविस्फुटमें मान्द्यफलका योग होनेसे योग करनेपर ०।१।२३। ३२ मध्यरात्रिक भुज संस्कृत रवि स्फुटहुआ ।

शनिस्फुटसाधन । ५।२९।७।८। शनिमध्य ११।२९।१५।४२

शनिशीघ्रसे वियोगकरनेपर । ६ । ० । ८ । ४० शीघ्रकेन्द्र हुए । केन्द्रविप-
मपादस्थितहै । गतकला ८ । ४० भुज इसकी ज्या और कलादि ८ । ४० ।
गम्यकला कोटीकला । तिसको २२५ से भागकरके भागफलके अनुसार
ज्यानिदेशकरके शेषज्यान्तरसे गुणितकरके ज्यामे सस्कार करनेसे ३४३७ ।
४९ । कोटीज्या हुई । भुजज्याको त्रिज्यासे भागकरनेपर ९ विकला
हुई । स्फुट शीघ्र परिधिमे सस्कार करनेसे ३९ । ० । ९ अशादि हुए ।
भुजज्याको शुद्ध स्फुट परिधिसे गुण करके ३६० से भागकरनेपर ५६
विकला शीघ्रभुजफल हुआ । कोटीज्याको स्फुटपरिधिसे गुण करके
३६० से भागकरने पर कला ३७२ । २२ । होगी । शीघ्रकेन्द्र कर्कादि
केन्द्रहोनेसे त्रिज्या ३४३८ से फल ३७२ । २२ । अलगकरने पर ३०५६ ।
३८ शीघ्रकोटीफल हुआ । शीघ्रकोटीफलको विकलाकरके वर्ग करने-
पर ३३८३३१८७८४४ हुए । भुजज्याविकलाको वर्ग करनेसे ३१३६ हुए ।
शीघ्रकोटीफल वर्गके साथ भुजज्यावर्ग मिलाकर मूल निकलनेसे १८३९
३८ विकला शीघ्रकर्ण हुआ । भुजफल ५६ विकलाको त्रिज्यासे गुण-
करके शीघ्रकर्णद्वारा भागकरने पर ६३ विकला हुई । कला १ । ३ शनिका
प्रथम शीघ्रफलहुआ (यही प्रथमसस्कार है) इसका अर्द्ध शनिमध्यमे शीघ्र-
केन्द्र तुलादि होनेसे वियोगकरनेपर ५ । २९ । ६ । ३७ । शीघ्रफलार्द्धसंस्कृत-
मध्य हुआ । शनिमन्दोच्च ७ । २६ । ३७ । २४ से शीघ्रफलार्ध संस्कृतमध्य
वियोगकरने पर १ । २७ । ३० । ५७ प्रथममन्दकेन्द्र हुआ । कलाकरके
२२५ से भागकरने पर १५ सख्यामे ज्याग्रहण करके ज्यान्तर ११९ से
९६ भागशेषगुणकरके २२५ से भागकरके कला ४० । ११ । हुई । यह
ज्या २८५९ इसमे मिलाने से २८९९ । ११ प्रथममन्द भुजज्या हुई । इस-
भुजज्याको युग्मायुग्म मन्दपरिधिके अन्तर १ अशसे गुणकरके ३४३८ त्रि-
ज्यासे भाग करने पर कला ५० । ३६ हुई युग्मपरिधिसे हीनकरने पर ४८ । ९ ।
२४ शुद्ध स्फुटपरिधि हुई । भुजज्याको शुद्ध स्फुटमन्द परिधिसे गुणकरके
गुणाकर ३६० से भागकरनेपर कला ३८७ । ४९ । हुई । इनके धनुकरने
से ३८८ । २८ मन्दफल हुआ । यह दूसरा सस्कारहै । यह प्रथममन्द
फलार्द्ध शेष्यार्द्ध संस्कृतमध्यमे मेपादिकेन्द्रमे मिलानेसे ६ । २ । ०० । ५१
शीघ्रार्द्धमन्दार्द्ध संस्कृतमध्य हुआ ।

फिर शनिमन्दोच्च ७ । २६ । ३७ । ३४ से प्रथम मन्द संस्कृत मध्य
६ । २ । २० । ५२ वियोग करने पर १ । २८ । १६ । ४३ होतेहै । इसकी कला
करके २२५ से भागकरने पर भागफल १४ के अनुसार ज्या २७२८ और ज्या-

न्तर १३१ को अवशिष्ट १०६ से गुणकरके ६१ । ५१ दोनोंमें मिलाकर २७ । ८९ । ५१ । द्वितीय मन्दभुजज्या हुई । इसको ३४३८ विज्यासे भागकरनेपर फल ४८ । ४१ होताहै । सो ४९ अंशसे हीन करके ४८ । ११ । १९ द्वितीय शुद्ध मन्द परिधि हुई । द्वितीय मन्दभुजज्या २७८९ । ५१ को इससे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर कला ३७३ । २६ इसके धनु करनेसे ३७४ । ५ दूसरा मन्द फल हुआ । (यही तीसरा संस्कार है) यह शनि मध्यमें ८ । २९ । ७ । ८ भेपादि केन्द्रहेतु योगकरनेसे ६ । ५ । २१ । १३ मन्द स्पष्ट हुआ । शनिशीघ्र ११ । २९ । १५ । ४८ से शनिमन्द स्पष्ट ६ । ५२१ । १३ । हीन करनेसे शेष शीघ्रकेन्द्र हुआ । इस्से ३ राशिहीनकरके कला बनाय २२५ से भागकरके भागफलके अनुसार ज्या और ज्यान्तरसे अवशिष्टका अनुपात ग्रहणकरके ३४१७ । १६ हुए । युग्म पात होनेसे गत ज्या फोटीज्या हुई । गम्य ३ । ६ । ५ । २५ भुजकी ज्या वतानेसे २६० । २३ भुजज्या हुई । इसको विज्यासे भागकरने पर कला ६ । २१ हुई । शीघ्रपरिधिमें संस्कार करनेसे ३९ । ६ । २१ । शुद्ध परिधि हुई । चतुर्थ शीघ्रभुजज्याको शुद्ध परिधिसे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर कला ३९ । ३५ विकला चतुर्थ शीघ्रभुज फल हुआ । फोटीज्याको शुद्ध परिधिसे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर ३७१ । १३ हुए । कर्कादि केन्द्र होनेसे ३४३८ से वियोगकरनेपर ३०६६ । ४७ चतुर्थ शीघ्रकोटी फल हुआ । शीघ्रभुज फल वर्ग और शीघ्रकोटी फल वर्गके योग फलका मूल निकालने से ३०६८ कला शीघ्रकर्ण हुआ । शीघ्रभुज फलको विज्यासे गुणकरके इस शीघ्रकर्णसे भाग करनेपर कला । ४४ । २२ हुई; इसके धनु और कला ४४ । २२ शीघ्रफल हुआ (यही चौथा संस्कार है) शनिमन्द स्पष्टमें भेपादि केन्द्रहोनेसे युक्त करने पर ६ । ६ । ५ । ३५ शनिस्फुट हुआ ।

ग्रहगति । (२ अ० ४७-५३ श्लो.) सूर्यके मन्दसंस्कारमें ५१ कला दोज्यान्तरहै । उसको रविभुक्ति ५९ से गुणकरके २२५ से भागकरने पर कला १६ । ४ विकला हुई । इसको शुद्ध स्फुट परिधि १३।२०। २६ से गुण करके ३६० से भागकरने पर ३७ विकला हुई । यह मकरादि केन्द्रके वृश्चसे मध्यभुक्ति ५९ । ८ से वियोग करने पर ५८ । ३१ सूर्यकी स्पष्ट गति हुई ।

चन्द्रग्रहण । (४ अ० १७ आदिश्लो०) सूर्य व्यासयोजन ६५०० सूर्यकी

स्पष्ट गति ६० कलासे गुणकरके सूर्यकी मध्य भुक्तिसे भाग करनेपर ६५९९ योजन रविस्पष्ट व्यास हुआ । चन्द्र व्यास योजन ४८० को चन्द्र स्पष्टगति ८६० कलासे गुणकरके चन्द्रमध्य भुक्तिसे भाग करने पर ५२२ योजन चन्द्रव्यास और १५ से भाग करनेपर ३५ कला चन्द्र स्पष्ट व्यास हुआ । महीव्यास १६०० को चन्द्र स्पष्टगति ८६० से गुण करके चंद्र मध्य भुक्तिसे भागकरनेपर १७४२ सूची हुई । रवि स्पष्ट व्यास ६५९९ से मही व्यास १६०० अलग करके चन्द्र मध्य व्यास ४८० से गुणाकरके सूर्य मध्यव्यास ६५०० भागकरनेपर ३६९ हुए । इसको सूचीसे वियोग करने पर १३७३ छायाव्यास और १५ से भाग करनेपर ८१ छायाव्यासकलाहुई । चन्द्रस्पष्ट ० । २० । ९ से राहुस्फुट ० । १५ । ६ अलगकरने पर ० । ५ । ३ हुए । इसकी भुजज्या ३०४ को परमाविक्षेप २७० से गुणकरके त्रिज्या ३४३८ से भाग करनेपर २४ चन्द्र स्पष्ट विक्षेप होगा । छाया व्यासकला ९१ और चंद्र व्यासकला ३५ एकत्रकरके आधे करनेसे ६३ हुए । इसका वर्ग ३९६७ से चन्द्र विक्षेपवर्ग ५७६ अलग करके मूलनिकाल लेनेसे ५८ हुए । इसको ६० से गुणकरके सूर्यचन्द्रमाके गत्यन्तर ८०० से भाग करनेपर दण्ड । ४ । २२ हुई । यही मध्यस्थित्यर्ध है । इस समयके चन्द्रस्फुट ० । १९ । ८ से राहुस्पष्ट अलग करदेनेपर ० । ४ । २ होताहै, इसकी भुजज्या २४२ है । इसको परमाविक्षेप २७० से गुण करके ३४३८ से भाग करनेपर १९ होतेहैं । सो वर्ग मान योगार्द्ध वर्गसे अलग करनेपर ३६०६ हुआ । इसके मूल ६० को ६० से गुणकरके गत्यन्तर से भाग करने पर ४ । ३० स्फुट स्थित्यर्द्ध हुआ । पूर्णिमाके अन्तमें वियोग और योग करने से स्पर्श और मोक्ष स्थिरहुआ ।

चरानयन । वृषका चर निरूपण करना । (२ अ० ६१ श्लो०) राशिअर्थात् ३६०० फलाकी ज्या २९७८ है । इसको परम अपक्रम १३९७ से गुण करके ३४३८ से भाग करनेपर १२१० क्रान्ति ज्या हुई । १२१० क्रान्तिज्याके अनुसार उत्कमज्याके ग्रहण करनेसे २२१ हुए । त्रिज्या ३४३८ से उत्कमज्या २२१ अलग करनेपर ३२१७ दिन व्यास हुआ । क्रान्तिज्या १२१० को विषुवच्छाया ५ से गुणकरके गुण फलको १२ से भाग दे भागफलको त्रिज्या ३४ ३८ से गुणा करके ३२१७ दिन व्याससे भाग करनेपर ५३९ प्राण चर नियत हुए । इममें मेपका चर प्राण अलग करनेपर वृषकी चर रागडा होगी ।

लम्बन। (५ अ० ८ श्लो०) ५। १२ दशम लमा ३। ८ रविस्पष्ट। दशम लमको क्रान्तिज्या ४३० और धनु ४३० कला हुआ। अक्षांश (अं० २२।३०) से वियोगकरणे पर ९२० कला नत हुई। इसकी भुजज्या ९१० और कोटिज्या ३३१२ हुई। एक राशिके ज्या वर्ग २९२४९६१ कोटीज्यासे भाग करने पर ८९२ छेद हुए। दशम लम और रविस्पष्टान्तरित ज्या ३०९० को छेदसे भाग करने पर दण्ड ३।२८ लम्बन होता है। ९१० भुजज्याको ७० से भाग करने पर १३ नति होती है।

भुजज्याखण्ड ।

अंश	०राशिज्या	१राशिज्या	२राशिज्या
१	०१७४५	५१५०४	८७४६२
२	०३४९०	५२९९२	८८२९५
३	०५२३४	५४४६४	०९१०१
४	०५९७६	५५९१९	८९८७९
५	०८७१६	८७३५८	९०६३१
६	१०४५३	५८७७९	९१३५५
७	१२१८७	६०१८१	९२०५०
८	१३९१७	६१५६६	९२७१८
९	१५६४३	६१९३२	९३३५८
१०	१७३६५	६४२७९	९३९६९
११	१९०८१	६५६०६	९४५५२
१२	२०७९१	६६९१३	९५१०६
१३	२२४९५	६८२००	९५६३०
१४	२४१९२	६९४६६	९६१२६
१५	२५८८२	७०७११	९६५९३
१६	२७५६४	७१९३४	९७०३०
१६	२९२३७	७३१३५	९७४३७
१७	३०९०२	७४३१४	९७८१६
१८	३२५६७	७५४७१	९८१६३
१९	३४२०२	७६६०४	९८४८१
२०	३५८३७	७७७१५	९८७६९
२१			

२२	३७४६१	७८८०१	९९०२७
२३	७९०७३	७९८६४	९९२५५
२४	४०६७४	८०९०२	९९४५२
२५	४२२६५	८१९१५	९९६१९
२६	४३८३७	८२९०४	९९७५६
२७	४५३९९	८३८६७	९९९६३
२८	४६९४७	८४८०५	९९९३९
२९	४१४८१	८५७१७	९९९०५
३०	५००००	०६६०३	१०००००

उपरोक्त ज्याको ३४३७ ७४६७७ से गुण करनेपर सिद्धान्तानुयायी ज्या होगी । पृथ्वी व्यासार्द्ध माइल विपुवस्थहै । वेसेल ।

प्रश्नावली ।

१ सिद्धान्तरहस्यके बनाने वालेने लिखाहै, कि कालिके आदिमें ७१४४०२२९६६२७ अहर्गणये । उन्होंने १५१३ शाकेकी आदिमें रविवार-मध्यरात्रमें रम १११७५६४१४ चम ५११६५३५२, चके १११९५४०१२६१ मम ७१०१३१९ बुशी ७११५५३३ वृ ६१२९५०४८, शुशी ० । २५४० । २९श २।८।१।६ रा ८।२६।३०४१ स्थिर करहैं ।

२ मथुरानाथ देवज्ञने लिखाहैं कि कालिके आदिमें मन्द्रोच्च २।१७।७ ४८, म ४।९।५८, बु ७।१०।१९, वृ ५।२१, शु २।१९।३९। श ७।२६।३७ ।

३ चंद्रगतिको १७ से गुण करके ४२० से भाग करनेपर चन्द्रमान होताहै । इस मानको १० से गुण करके ३ से भाग करनेपर तिस्से ६० गुणित रविगतिसे ८७३ घटाकर १११ भागलब्ध अंकहीन करनेसे राहुमान होगा ।

४ शुक्रके १० अंश शीघ्रकेन्द्रमें अंशादि ३ । १२ फलहुआ ।

५ दिनचंद्रिकाके मतसे १५२१ शाकेमें मध्यरेसामें वारादि ४ । ४४ । ८ । १३ समयके मध्य विपुवरेसामें सूर्यसंक्रमण है ।

६ वराहमिहिरनें जातकार्णवमें ९ । ७, २६, ३४ आदि २४ रविका खण्डा फीहैं । और केंद्रानुपातमें सण्डालेपर फलनिर्णय करनेको कहाहै ।

इति ।